

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

3 3433 00034371 9

ZHKD
+
Eastern

Greek Church, Ecumenical Church, the Catholic
Church.

Monthly Service

(Ritual)

ΜΗΝΑΙΟΝ

of the Month
ΤΟΥ

of January
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

containing all the services belonging to it

Περιέχον ἅπασαν τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν

Διορθωθὲν τὸ πρὶν ὑπὸ *former* *corrected*

Bartholomew Montemansinos, the Patriarch
ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ,

and by him augmented by the addition of the ritual
Καὶ παρ' αὐτοῦ αὐξηθὲν τῇ τοῦ Τυπικοῦ προσθήκῃ

κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Ἁγίας *according to the decree*

of the Great Church of Constantinople
ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,

ΗΣ ΤΗ ΕΓΓΡΑΦῶ ΔΕΙΞΑ

Ἀναθεωρηθὲν καὶ ἀκριδῶς ἐπιδιορθωθὲν.

edition 11th
ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΝΔΕΚΑΤΗ.

ΒΕΝΕΤΙΑ *(Venice)*
ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

Ο ΦΟΙΝΙΞ
1889

-4587-

Μ Η Ν

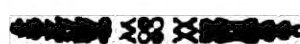
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΜΙΑΝ.

Τῇ Α'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ κατὰ σάρκα Περιτομή τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

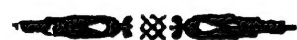
Εἰάν τύχη ἐν Κυριακῇ ἡ παροῦσα ἡμέρα, τῷ Σαββάτῳ Ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὸ α'. Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἀγίου γ'. Δόξα, τοῦ Ἀγίου, Ἦχος πλ. δ'. Σοφίας ἐραστῆς. Καὶ νῦν, τὸ α'. τοῦ Ἦχου. Εἰσοδος· Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, τοῦ Ἀγίου Ἦχος πλ. β'. Ὁ τὴν χάριν τῶν θαυμάτων. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος πλ. δ'. Οὐκ ἐπὶ σκύνθη ὁ πανάγαθος Θεός. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον τοῦ Ἀγίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου, τὸ, Ἀξιόμ' ἐστὶ, καὶ Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς — Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου καὶ τοῦ Πολυελλίου, Καθίσματα Ἀναστάσιμα κατὰ σειράν, καὶ τὰ τελευταῖα τοῦ Ἀγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου αὐτῶν. Τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, τὰ Ἀντίφωνα, καὶ Προκείμενον τοῦ Ἦχου. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἀγίου. Ἀπὸ γ'. Ὡδὴς Κάθισμα τοῦ Ἀγίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος Ἀναστάσιμος. Καταβασίαι διπλαῖ. Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν. Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Ὁ Ν'. Δόξα, Ταῖς τῶν Ἀποστόλων. Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Ἰδιόμελον,

Ἀναστάς ὁ Ἰησους. Ἡ Τιμιωτέρα στιχολογῆται· καὶ μετ' αὐτῇ, ἡ Θ'. Ὡδὴ τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἀγίου. Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον τοῦ Ἀγίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν τῷ Ἀγίου δ'. Δόξα, τοῦ Ἀγίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, εἰ βούλει, λέγει τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδικόν· Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν... Τρισάγιον. Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς, καὶ καθ' ἑξῆς ἡ Δεία Λειτουργία τοῦ Μεγ. Βασιλείου. Κοινωνικόν, Αἰνεῖτε. Ἀντὶ δὲ τοῦ, Εἶδομεν τὸ φῶς, λέγει τὸ, Μορφὴν ἀναλλοιώτως, κτλ.

Ἐὰν δὲ τύχη ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ ἡ παροῦσα Ἑορτή, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται καθὼς ἐστὶν ἐφεξῆς τετυπωμένη.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὴν α'. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἀγίου γ'.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος πλ. δ'. Συγκαταβαίνων ὁ Σωτὴρ, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, κατεδέξατο σπαργάνων περιβολὴν· οὐκ ἐβδελύξατο σαρκὸς τὴν περιτομὴν, ὁ ὀκταήμερος κατὰ τὴν Μητέρα, ὁ ἀναρχος κατὰ τὸν Πατέρα. Αὐτῷ πιστοὶ βοήσωμεν· Σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Δίς.

Ὁ αὐτός.

Οὐκ ἐπὶ σκύνθη ἡ πανάγαθος Θεός, τῆς σαρκὸς τὴν περιτομὴν ἀποτμηθῆναι· ἀλλ'

ἔδωκεν ἑαυτὸν, τύπον καὶ ὑπογραμμὸν, πᾶσι πρὸς σωτηρίαν· ὁ γὰρ τοῦ Νόμου Ποιητής, τὰ τοῦ Νόμου ἐκπληροῖ, καὶ τῶν Προφητῶν τὰ κηρυχθέντα περὶ αὐτοῦ. Ὁ πάντα περιέχων δρακί, καὶ ἐν σπαργάνοις εἰληθεὶς, Κύριε δόξα σοι (*).

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀγίου,
Ἦχος δ'.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς.

Ο ἑπώνυμος κληθεὶς τῆς βασιλείας· ὅτε τὸ βασιλεῖον σὺ ἱεράτευμα, τὸ τοῦ Χριστοῦ ἔθνος ἅγιον, φιλοσοφία, καὶ ἐπιστήμη Πάτερ ἐποίμανας, τότε διαδήματι, σὲ κατεκόσμησε, τῆς βασιλείας Βασιλεῖε, βασιλευόντων, ὁ Βασιλεύων καὶ πάντων Κύριος, ὁ τῷ τεκόντι συννοούμενος, αἰδίδως Υἱὸς καὶ συνάναρχος· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ιεραρχίας στολαῖς ἡγλαΐσμενος, χαίρων ἀνεκήρυξας τὸ Εὐαγγέλιον, τῆς βασιλείας Βασιλεῖε, ὀρθοδοξίας, τῇ Ἐκκλησίᾳ βλύσας διδάγματα· οἷς νῦν φωτιζόμενοι, μίαν Θεότητα, τὴν ἐν Πατρὶ παντοκράτορι, μονογενεῖ τε, τοῦ Θεοῦ Λόγῳ καὶ Δεῖῳ Πνεύματι, θεολογοῦμεν καὶ δοξαζόμεν, ἐν Προσώποις τρισὶν ἀδιαίρετον· ἣν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο οὐρανίαις συνῶν χοροστασίαις, καὶ συναυλιζόμενος Πάτερ Βασιλεῖε· ὦν καὶ τὸν βίον ἐζήλωσας, τῇ λαμπροτάτῃ, εἰλικρινεῖα τῆς πολιτείας σου, ἔτι μετὰ σώματος ἀναστρεφόμενος, τοῖς ἐπὶ γῆς ὡς τις ἄσαρκος· τοὺς ἐν-τρυφώντας, τῆς Θεοπνεύστου διδασκαλίας σου, ἐκ τῶν κινδύνων, καὶ τοῦ σκότους τῆς ἀγνοσίας, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καθικέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Ανατολίου.

Σοφίας ἐραστής γενόμενος Ὅσιε, καὶ πάντων τῶν ὄντων, τὴν πρὸς Θεὸν προκρίνας

(*) Χειρόγραφον παλαιὸν εἰς μεμβράναν ἔχει τὰ ἀνωτέρω δύο ἰδιόμιλα, καὶ τὸ Δοξαστικὸν τῶν Αἰνῶν, τονιζόμενα διὰ σημείων μουσικῶν· οὐκ ἔχει δὲ αὐτὸ ἐκ τῶν ἐξῆς Προσευχῶν οὔτε Τριψόδια, οὔτε Προσόμοια τῶν Αἰνῶν, ἢ τῶν Ἀποστίχων αὐτῶν. Ἀλλ' οὐδὲ Λιτὴν ἔχει, οὐδὲ Καθίσματα τοῦ Ὁρθρου εἰς εὐδεμίαν ἑορτὴν τοῦ παρόντος μηνός, εἰμὴ μόνον τὰ τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων Καθίσματα. Ἀθλον δὲ, ποίας ἐποχῆς ἐστὶ τὸ χειρόγραφον τοῦτο, μὴ ὄντος σημειωμένου τῷ χρόνῳ, καθ' ἣν ἐγράφη· ἀλλ' ὡς ἐκ τοῦ χαρακτῆρος τῶν γραμμάτων εἰκάζεται, ἐστὶ ἰστίον ἔργον τοῦ ΙΓ' αἰῶνος, ἢ καὶ ὀλίγον δὲ ἀρχαιότερον.

συμβίωσιν, μελέτην θανάτου, εἰκότως τῷ βίῳ κατέλιπες· τὰ γὰρ σαρκὸς πάθη, ἐγκρατείας πόνοις, σεαυτῷ περιελόμενος, καὶ Θεοῦ μελέτη Νόμου, ἀδούλωτον τῆς ψυχῆς τηρήσας τὸ ἀξίωμα, ἀρετῆς περιεσία, ὅλον τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα, καθυπέταξας τῷ πνεύματι· διὸ σάρκα μισήσας, καὶ κόσμον καὶ κοσμοκράτορα, παριστάμενος τῷ Χριστῷ, αἵτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Ὁ αὐτός.

Συγκαταβαίνων ὁ Σωτὴρ, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, κατεδέξατο σπαργάνων περιβολὴν· οὐκ ἐβδελύξατο σαρκὸς τὴν περιτομὴν, ὁ ὀκταήμερος κατὰ τὴν Μητέρα, ὁ ἀναρχος κατὰ τὸν Πατέρα. Αὐτῷ πιστοὶ βοήσωμεν· Σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἴσοδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ωφθη Κύριος τῷ Ἀβραμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Κεφ. 15.
Εγώ εἰμι ὁ Θεός σου· εὐαρέσκει ἐναντίον ἐμοῦ, καὶ γίνου ἄμεμπτος. Καὶ θήσομαι τὴν διαθήκην μου ἀνά μέσον ἐμοῦ, καὶ ἀνά μέσον σου, καὶ πληθυνῶ σε σφόδρα· καὶ ἔσῃ πατὴρ πλήθους ἔθνων. Καὶ οὐ κληθήσεται τὸ ὄνομά σου Ἀβραμ, ἀλλ' ἔσται τὸ ὄνομά σου Ἀβραάμ, ὅτι πατέρα πολλῶν ἔθνων τέθεικά σε. Καὶ αὐξάνῳ σε σφόδρα σφόδρα, καὶ θήσω σε εἰς ἔθνη, καὶ Βασιλεῖς ἐκ σοῦ ἐξελεύσονται. Καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου ἀνά μέσον ἐμοῦ, καὶ ἀνά μέσον σου, καὶ ἀνά μέσον τοῦ σπέρματός σου μετὰ σέ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν, εἰς διχθήκην αἰώνιον, καὶ ἔσομαι αὐτοῖς Θεός. Καὶ ἔπεσεν Ἀβραάμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ προσεκύνησε τῷ Κυρίῳ. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός πρὸς Ἀβραάμ· Σὺ δὲ τὴν διαθήκην μου διατηρήσεις, σὺ, καὶ τὸ σπέρμά σε μετὰ σέ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν. Καὶ αὕτη ἡ διαθήκη, ἣν διατηρήσεις ἀναμέσον ἐμοῦ, καὶ ἀναμέσον τοῦ σπέρματός σου μετὰ σέ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν. Περιτμηθήσεται ὑμῖν πᾶν ἀρσενικόν· καὶ περιτμηθήσεσθε τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας ὑμῶν, καὶ ἔσται εἰς σημεῖον διαθήκης ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν. Καὶ παιδίον ὀκτῶ ἡμερῶν, περιτμηθήσεται ὑμῖν πᾶν ἀρσενικόν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν. Καὶ ἀπερίτμητον ἄρσεν, ὁ οὐ περιτμηθήσεται τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ γένους αὐτῆς· ὅτι τὴν διαθήκην μου διεσκέδασεν.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ.
η. 23.

Κύριος ἐκτείσε με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ εἰς ἔργα αὐτοῦ. Πρὸ τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωσέ με, ἐν ἀρχῇ πρὸ τοῦ τὴν γῆν ποιῆσαι. Καὶ πρὸ τοῦ τὰς ἀβύσσους ποιῆσαι, πρὸ τοῦ προελθεῖν τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων. Πρὸ τοῦ ὄρη ἐδραστηῆναι, πρὸ δὲ πάντων τῶν βουνῶν γεννᾶ με. Κύριος ἐποίησε χώρας καὶ οἰκήτους, καὶ ἄκρα οἰκούμενα τὴν ὑπ' οὐρανόν. Ἦνίκα ἠτοίμαζε τὸν οὐρανόν, συμπαρήμην αὐτῷ, καὶ ὅτε αἰφώριζε τὸν ἑαυτοῦ θρόνον ἐπ' ἀνέμων. Ἦνίκα ἰσχυρὰ ἐποίησε τὰ ἄνω νέφη, καὶ ὡς ἀσφαλεῖς ἐτίθει πηγὰς τῆς ὑπ' οὐρανόν. Ἐν τῷ τιθέσθαι τῇ θαλάσῃ ἀκριβασμὸν αὐτοῦ, καὶ ὕδατα οὐ παρελεύσεται στόμα αὐτοῦ, καὶ ἰσχυρὰ ἐποίησε τὰ θεμέλια τῆς γῆς, ἥμην παρ' αὐτῷ ἀρμόζουσα. Ἐγὼ ἥμην, ἥ προσέχαιρε καθ' ἡμέραν δὲ εὐφραίνομην ἐν προσώπῳ αὐτοῦ ἐν παντὶ καιρῷ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Παροιμ.
ι. 34.

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χεῖλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίσανται χάριτας. Στόμα σοφῶν μελετᾷ σοφίαν, δικαιοσύνη δὲ ρύεται αὐτὸς ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὀλλυται ἐλπίς· υἱὸς γὰρ δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωὴν, καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ καρπὸν δικαιοσύνης τρυγήσει. Φῶς δικαίοις διὰ παντός, καὶ παρὰ Κυρίου εὐρήσῃ χάριν καὶ δόξαν. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία. Ἀγαπᾷ Κύριος ὁσίας καρδίας, δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ. Σοφία Κυρίου φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ· φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτήν, πρὸ τοῦ γνωσθῆναι, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτήν. Ὁ ὀρθρίσας πρὸς αὐτήν, οὐ κοπιάσει· καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτήν, ταχέως ἀμέριμνος ἔσται. Ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φανταίζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα καὶ ἐραστὴς ἐγενόμην τοῦ καλλοῦς αὐτῆς, καὶ ἐφίλησα ταύτην, καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου, καὶ ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἑμαυτῷ. Ὅτι ὁ πάντων Δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν· μύστις γὰρ ἔστι τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ αἰρετὶς τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αὐτῆς, εἰσὶν ἀρεταί· σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν αὕτη διδάσκει, δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν, ὧν χρησιμώτερον οὐδὲν ἔστιν ἐν βίῳ ἀνθρώποις. Εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλ-

λοντα εἰκάζειν· ἐπίσταται στροφὰς λόγων, καὶ λύσει αἰνιγμάτων· σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων· καὶ πᾶσι σύμβουλός ἐστιν ἀγαθὴ. Ὅτι ἀθανασία ἔστιν ἐν αὐτῇ, καὶ εὐκλεία ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτῆς. Διὰ τούτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας· Θεέ Πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου, καὶ τῇ σοφίᾳ σε κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζη τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, καὶ διέπη τὸν κόσμον ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν, καὶ μὴ με ἀποδοκιμάσης ἐκ παίδων σου· ὅτι ἐγὼ δαῦλος σός, καὶ υἱὸς τῆς παιδείκης σου. Ἐξαποστείλον αὐτήν ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου, ἵνα συμπαροῦσά μοι διδάξη με, τί εὐάρεστόν ἐστι παρὰ σοί· καὶ ὁδηγήσει με ἐν γνώσει, καὶ φυλάξει με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς. Λογισμοὶ γὰρ θνητῶν πάντες δειλοὶ, καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι αὐτῶν (*).

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα,

Ἦχος γ'. Γερμανοῦ.

Χριστὸν εἰσοικισάμενος ἐν τῇ ψυχῇ σου, διὰ τῆς καθαρᾶς σου πολιτείας, τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς, ἱεροφάντα Βασιλείε, πόταμους ἀνέβλυσας δογμάτων εὐσεβῶν τῇ οἰκῇ· ἐξ ὧν ποτιζόμενος ὁ πιστὸς τῆς Ἐκκλησίας λαὸς, καρπὸν χειλέων ὁμολογούντων, τὴν χάριν προσφέρει, τῷ δοξάσαντι τὴν μνήμην σε, εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Ὁ αὐτός.

Μύρον ἐκκενωθὲν ἐπὶ σοί τῆς χάριτος, ἐχρίσε σε ἱεουργῆσαι τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Βασιλείας τῶν οὐρανῶν, Βασιλείε Θεοφάντορ· τοῦ Χριστοῦ γὰρ εὐδία γενόμενος, τῆς ὁσμῆς τῆς γνώσεως αὐτοῦ, τὴν οἰκουμένην ἐπλήρωσας· διὸ τὰς φωνὰς τῶν οἰκετῶν σου εὐμενῶς δεχόμενος, αἵτησαι ἡμῖν τοῖς τιμῶσί σε, τὸ μέγα ἔλεος.

Βύζαντος. Ὁ αὐτός.

Τὴν ἱερατικὴν στολὴν ἀμπεχόμενος, Τριάδος ὑπέρμαχε Βασιλείε, θρόνῳ παρέστης δικαστικῶς, προκινδυνεύων τῆς πίστεως· καὶ ἀθλητικὴν ἐνστάσιν ἐπιδειξάμενος, θυμὸν Ἐπαρχοῦ κατήσχυνας, θρασυνομένου τῷ κράτει τῆς ἀσεβείας· καὶ σπλάγγνων ἐκτομὴν ἀπει-

(*) Καὶ ἀλλαχού ἐσημειώθη, ὅτι τὸ παρὸν Ἀνάγνωσμα ἡρανισμένον ἐστὶν ἐκ πολλῶν κεφαλαίων καὶ ἰδαφίων τῶν τε Παροιμιῶν τοῦ Σολομῶντος, καὶ τῆς Σοφίας αὐτοῦ.

λῆντος, προθύμως ταῦτα προέκρινας· καὶ Μάρ-
τυς γενόμενος τῇ προαιρέσει, τὸν στέφανον ἀ-
νεδήσω τῆς νίκης παρὰ Χριστοῦ, τοῦ ἔχοντος
τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Εξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσί σου, Ὅσιε Πά-
τερ· καὶ γέγονας Ποιμὴν τῆς τοῦ Χριστοῦ
Ἐκκλησίας, διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα, πι-
στεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος πλ. δ΄.

Συγκαταβαίνων ὁ Σωτὴρ, τῷ γένει τῶν ἀν-
θρώπων, κατεδέξατο σπαργάνων περιβο-
λὴν· οὐ ἐβδελύξατο σαρκὸς τὴν περιτομὴν, ὁ
ἀκταήμερος κατὰ τὴν Μητέρα, ὁ ἀναρχος κατὰ
τὸν Πατέρα. Αὐτῷ πιστοὶ βοήσωμεν· Σὺ εἰ ὁ
Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α΄. Βύζαντος.

Ωθεῖα καὶ ἱερὰ τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας
μέλισσα, Βασίλειε παμμακάριστε· σὺ γὰρ
τοῦ Θεοῦ πόθου τῷ κέντρῳ, σεαυτὸν καθοπλί-
σας, τῶν Θεοσυγῶν αἱρέσεων τὰς βλασφημίας
κατέτρωσας· καὶ ταῖς ψυχαῖς τῶν πιστῶν,
εὐσεβείας τὸν γλυκασμὸν ἐθησαύρισας· καὶ νῦν
τοὺς Θεοὺς λειμῶνας, τῆς ἀκηράτου διερχόμε-
νος νομῆς, μνημόνευε καὶ ἡμῶν, παρεστῶς τὴν
Τριάδα τὴν ὁμοούσιον. Ὁ αὐτός.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Βασιλείου Μοναχοῦ.

Πάντων τῶν Ἀγίων ἀνεμάξω τὰς ἀρετὰς,
Πατὴρ ἡμῶν Βασίλειε· Μωϋσέως τὸ πρᾶ-
ον· Ἡλιοῦ τὸν ζῆλον· Πέτρου τὴν ὁμολογίαν·
Ἰωάννου τὴν Θεολογίαν· ὡς Παῦλος ἐκβοῶν
οὐκ ἐπαύσω· Τίς ἀσθενεῖ, καὶ οὐκ ἀσθενῶ;
τίς σκανδαλίζεται, καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι;
Ὅθεν σὺν αὐτοῖς αὐλιζόμενος, ἰκέτευε σωθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β΄.

Στίχ. Στόμα δικαίου μελετήσῃ σοφίαν.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τῶν ὄντων ἐκμελετήσας τὴν φύσιν, καὶ πάν-
των περισκοπήσας τὸ ἄστατον, μόνον
εὖρες ἀκίνητον, τὸν ὑπερουσίως ὄντα Δημιουρ-
γὸν τοῦ παντός· ὃ καὶ μᾶλλον προσθέμενος,
τῶν ἐκ ὄντων τὸν πόθον ἀπέρριψας. Πρέσβευε
καὶ ἡμᾶς, τοῦ Θεοῦ πόθου τυχεῖν, ἱεροφάντα
Βασίλειε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Οτὴν χάριν τῶν θαυμάτων, οὐρανόθεν κο-
μισάμενος, καὶ τὴν πλάνην τῶν Εἰδώλων,

σηλιτεύσας ἐν τοῖς δόγμασιν, Ἀρχιερέων ὑπάρ-
χεις δόξα καὶ ἐδραΐωμα, παμμακάριστε Βασί-
λειε, καὶ πάντων τῶν Πατέρων διδασκαλίας
ὑπόδειγμα. Παρρήσιαν ἔχων πρὸς Χριστὸν, αὐ-
τὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ΄.

Οὐκ ἐπησχύνθη ὁ πανάγαθος Θεός, τῆς σαρ-
κὸς τὴν Περιτομὴν ἀποτμηθῆναι· ἀλλ' ἔ-
δωκεν ἑαυτὸν, τύπον καὶ ὑπογραμμὸν, πᾶσι
πρὸς σωτηρίαν· ὁ γὰρ τοῦ Νόμου ποιητῆς, τὰ
τοῦ Νόμου ἐκπληροῖ, καὶ τῶν Προφητῶν τὰ
κηρυχθέντα περὶ αὐτοῦ. Ὁ Πάντα περιέχων
δρακί, καὶ ἐν σπαργάνοις εἰληθεῖς, Κύριε δό-
ξα σοι.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, Ἦχος α΄.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου,
ὡς δεξαμένην τὸν λόγον σου· δι' οὗ Θεο-
πρεπῶς ἐδογματίσας, τὴν φύσιν τῶν ὄντως ἐ-
τραίνωσας, τὰ τῶν ἀνθρώπων ἦθη κατεκόσμη-
σας. Βασίλειον Ἱεράτευμα, Πάτερ Ὅσιε, Χρι-
στὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ
μέγα ἔλεος.

Ἔτερον τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Μορφὴν ἀναλλοιώτως, ἀνθρωπίνην προσέ-
λαβες, Θεὸς ὢν κατ' οὐσίαν, πολυεύ-
σπλαγχνε Κύριε· καὶ Νόμον ἐκπληρῶν, Περι-
τομὴν, θελήσει καταδέχῃ σαρκικὴν, ὅπως παύ-
σῃς τὰ σκιῶδη, καὶ περιέλῃς τὸ κάλυμμα τῶν
παθῶν ἡμῶν. Δόξα τῇ ἀγαθότητι τῇ σῇ· δόξα
τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου· δόξα τῇ ἀνεκφράστῳ
Λόγῳ συγκαταβάσει σου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ως βασίλειον κόσμον τῆς Ἐκκλησίας Χρι-
στοῦ, τὸν Βασίλειον πάντες ἀνευφημήσω-
μεν, τῶν δογμάτων θησαυρὸν τὸν ἀνέκλειπτον·
διὰ τούτων γὰρ αὐτός, ἐξεπαίδευσεν ἡμᾶς,
Τριάδα σέβειν Ἀγίαν, ἡνωμένην μὲν τῇ οὐσίᾳ,
διαιρετὴν δὲ ταῖς ὑποστάσεσιν.

Δόξα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτὴρ.

Βασίλειε σοφέ, παρεστῶς τῇ Τριάδι, ἰκέτευε
λαβεῖν, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, ἡμᾶς τοὺς
ὑμνοῦντάς σε, καὶ τιμῶντας τὴν μνήμην σου,
χάριν ἔλεος, καὶ ἰλασμὸν τῶν πταισμάτων· ὅ-
πως στόματι, δοξάζωμεν καὶ καρδίᾳ, τὸν μόνον
φιλόανθρωπον.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Ο πάντων Ποιητῆς, καὶ Δεσπότης τοῦ κόσμου, ὁ ὢν σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Πνεύματι ἅνω, ὡς βρέφος περιτέμνεται, ἐπὶ γῆς ὀκταήμερος. "Οὕτως θεῖά τε, καὶ θαυμαστά σου τὰ ἔργα! σὺ γὰρ Δέσποτα, ὑπὲρ ἡμῶν περιτέμνη, ὡς ὢν Νόμου πλήρωμα.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς ἀρρήτου σοφίας θεωπτικῶς, ἐξαντλήσας τὸν πλοῦτον τὸν μυστικόν, πᾶσιν ἐθησαύρισας, ὀρθοδοξίας τὰ νάματα, τῶν μὲν πιστῶν τὰς καρδίας, ἐνθέως εὐφραίνοντα, τῶν δὲ ἀπίστων τὰ δόγματα, ἀξίως βυθίζοντα. "Οθεν δι' ἀμφοτέρων, εὐσεβείας ἰδρῶσιν, ἐδείχθης ἀήττητος, τῆς Τριάδος ὑπέρμαχος. Ἱεράρχα Βασίλειε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος δ'.

Ως ὑπάρχων ἄβυσσος, φιλανθρωπίας, ἐνεδύσω Δέσποτα, μορφήν τοῦ δούλου, καὶ σαρκί, περιετμήθης δωρούμενος, ἀνθρώποις πᾶσι τὸ μέγα σου ἔλεος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, τοῦ Ἀγίου,

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῇ δυνάμει τῶν λόγων τῶν θεϊκῶν, καθελὼν τὰς αἱρέσεις τὰς ζοφεράς, πάντα τὰ φρυάγματα, τοῦ Ἀρείου ἐβύθισας· τοῖς γὰρ βροτοῖς τὸ Πνεῦμα, Θεὸν ἀνεκήρυξας, καὶ τῶν χειρῶν ἐκτάσει, ἐχθροὺς ἐθανάτωσας, πᾶσαν ἐκδιώξας, Σαβελλίου λατρείαν· καὶ πάντα φρονήματα, Νεστορίου κατήργησας. Ἱεράρχα Βασίλειε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου. Δόξα, ὁμοιον.

Η τῶν λόγων σου χάρις τῶν θεϊκῶν, καὶ δογμάτων τὸ ὕψος τὸ μυστικόν, θείας ἡμῖν γέγονεν, ἀναβάσεως κλίμαξ· πνευματικὴν γὰρ Πάτερ, κτησάμενος σάλπιγγα, ἐν αὐτῇ ἐκήρυξας, τὰ θεῖα διδάγματα. "Οθεν καὶ εἰς τόπον, κατεσκήνωσας χλόης, μισθὸς τῶν ἀγωνων σὺ, κομισάμενος "Οσιε. Ἱεράρχα Βασίλειε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ο τῶν ὅλων Δεσπότης καὶ Ποιητῆς, ἐξ ἀχράντου σὺ μήτρας σάρκα λαβὼν, προσ-

τάτιν σε ἔδειξε, τῶν ἀνθρώπων Πανάμωμε· διὰ τοῦτο πάντες, πρὸς σὲ καταφεύγομεν, ἱλασμόν πταισμάτων, αἰτήμενοι Δέσποινα, καὶ αἰωνιζούσης, λυτρωθῆναι βασάνου, καὶ πάσης κακώσεως, τοῦ δεινοῦ κοσμοκράτορος· διὰ τὸ το βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει, τὸν πανάγιον τόκον σου.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχου Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Πᾶσα πνοή.

Τὸ Εὐαγγέλιον, κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὁ μὴ εἰσερχόμενος.

Ὁ Ν'. Δόξα, Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου.

Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Εξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσί σου, "Οσιε Πάτερ· καὶ γέγονας Ποιμὴν τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα πιστεῦειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἀγίου.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς. Ποίημα Στεφάνου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

• **Δ**εῦτε λαοὶ, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ,
• τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὁδηγήσαν-
• τι, τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων·
• ὅτι δεδόξασται.

Η ὁγδοάς, φέρουσα τύπον τοῦ μέλλοντος, τῇ σῇ Χριστέ λαμπρύνεται, καὶ ἀγιάζεται, ἐκουσίῳ πτωχείᾳ· ἐν ταύτῃ γὰρ νομίμως, περιετμήθης σαρκί.

Περιτομὴν, δέχεται τῇ ὁγδοάδι Χριστὸς, τῆς ἑαυτοῦ γεννήσεως· καὶ ταύτης σήμερον, τὴν σκιάν καταστέλλει, τὸ φῶς ἐξανατέλλων, τῆς νέας χάριτος.

Τοῦ Ἀγίου, ὁ αὐτός.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Σοῦ τὴν φωνήν, ἔδει παρῆναι Βασίλειε, τοὺς ἐγχειρεῖν ἐθέλουσι, τοῖς ἐγκωμίοις σου· ἀλλὰ Πάτερ συγγνώμων, γενόμενος τὴν χάριν, νέμοις ἀφθόνως ἡμῖν.

Τὸ ἐμπαθές, σκίρτημα τῆς τυραννέσης σαρκός, φιλοσοφίας ἔρωτι, ἐπαιδαγωγήσας· διὸ ἐν ἀκηράτοις, αὐλίζῃ βασιλείοις, Πάτερ Βασίλειε.

Τῶν ἀρετῶν, σὺ τὴν τραχεῖαν βαδίσας ὁδόν, ἐπὶ τὴν λείαν ἔφθασας, καὶ ἀστασίαστον,

τὴν οὐράνιον βασίαν, καὶ πᾶσαν ἀνεδείχθης, τύπος Βασιλείε.

Τὰ τῆς ψυχῆς, πάθη χρησίμως Βασιλείε, ἅμα δὲ καὶ τοῦ σώματος, ἐν τῷ τοῦ Πνεύματος, περιέτεμες ξίφει· σαυτὸν δὲ τῷ Δεσπότη, θυμὰ προσήνεγκας.

Σὺ γεγωνῶς, μύστης ἀρρήτων Βασιλείε, τὸ τοῦ Χριστοῦ βασίλειον, ἐμυσταγωγήσας, ἱεράτευμα Πάτερ, σαφῶς τὸ τῆς Τριάδος, φῶς ἀπαστράψας ἡμῖν. Θεοτοκίον.

Τὶς ἐξειπεῖν, σοῦ κατ' ἀξίαν δυνήσεται, τὴν ὑπὲρ λόγον σύλληψιν; Θεὸν γὰρ τέτοκας, ἐν σαρκὶ Παναγία, ἡμῖν ἐπιφανέντα, Σωτῆρα πάντων ἡμῶν.

Καταβασία.

» Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα, καὶ διὰ ξηρᾶς
» αἰκίου ἔλκει, ἐν αὐτῷ κατακαλύψας
» ἀντιπαλούς, ὁ κραταίος, ἐν πολέμοις Κύριος,
» ὅτι δεδοξασται.

Ἑτέρα. Ἰαμβική.

» Στίθει θαλάσσης, κυματούμενον σάλον,
» Ἡπειρον αὖθις, Ἰσραὴλ δεδειγμένον.
» Μέλας δὲ πόντος, τριατάτας Αἰγυπτίων,
» Ἐκρυψεν ἄρδην, ὕδατόστρωτος τάφος,
» Ῥώμη κραταία, δεξιᾶς τοῦ Δεσπότη.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω νε-
» κρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον
» σου ἐμφύτευσον, εἰς ταῖς καρδίαις ἡμῶν τῶν
» ὑμνούντων σε.

Ο λόγος σαρκωθείς ὁ ὑπερούσιος, εἰς λῆξιν τοῦ Νόμου περιετμήθη· ἀπαρχὰς δὲ θείας χάριτος, καὶ ζωῆς ἀκηράτου ἡμῖν δέδωκεν.

Τοῦ Νόμου πληρωτὴς ὡς ἐκ ἀντίθεος, ὑπάρχων Χριστὸς ὁ σαρκακωμένος, ἀνεδείχθη καὶ ἠξίωσεν, ἐκὼν περιτμηθῆναι ὀκταήμερος.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Παιδείας γεγωνῶς ἀπάσης ἐμπλεως, οὐ μόνον τῆς κατὰ καὶ πατουμένης, πολλῶ μάλλον δὲ τῆς κρείττονος, ἀνεδείχθης τῷ κόσμῳ φῶς Βασιλείε.

Τῷ φόβῳ τοῦ Κυρίου στοιχειούμενος· ἀρχὴ γὰρ σοφίας, οὗτος ὑπάρχει· τῇ φιλίᾳ τῆς ἀμείνωνος, ἐπτερώθης σοφίας, ὦ Βασιλείε.

Βασιλείε, σοφῶς ἐπέβης πράξεως, καὶ πρᾶξιν ἐπίθασιν θεωρίας, θειοτέρας ἐπιδέδειξαι, καὶ τῶν ὄντων τὴν γινώσκιν ἐμνήθης σαφῶς.

Συνέδραμε Χριστὲ καὶ συνεξέλαμψεν, ἡ μνήμη σου Πάτερ τοῖς γενεθλίοις, ὧν τὸ ἄφρα-

στον Μυστήριον, ταῖς σαῖς διδασκαλίαις ἐφάνερωσας.

Θεοτοκίον.

Ασπόρως ἐν γαστρὶ Θεὸν συνέλαβες, καὶ τίκεις ἀφράστως σαρκακωμένον, εἰς ὃν βλέπειν οὐ τολμῶσιν Ἀγνή, οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις ἀειπάρθενε.

Καταβασία.

» Ἰσχὺν ὁ διδούς, τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν Κύ-
» ριος, καὶ κέρας χριστῶν αὐτοῦ ὑψῶν,
» Παρθένου, ἀποτίκτεται· μολεῖ δὲ πρὸς τὸ
» Βάπτισμα· διὸ πιστοὶ βοήσωμεν· Οὐκ ἔστιν
» ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος
» πλήν σου Κύριε.

Ἑτέρα. Ἰαμβική.

» Ὅσοι παλαιῶν ἐκλελύμεθα βρόχων,
» Βορῶν λεόντων συντεθλασμένων μύλας,
» Ἀγαλλιώμεν, καὶ πλατύνωμεν στόμα,
» Λόγῳ πλέκοντες ἐκ λόγων μελωδίαν,
» Ὡ τῶν πρὸς ἡμᾶς ἡδεταὶ δωρημάτων.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εξανοίξας τὸ στόμα λόγῳ Θεοῦ, ἐξηρεύξω σοφίαν κήρυξ φωτός, καὶ φρόνημα ἐνθεον, τῇ οἰκουμένη κατέσπειρας· τῶν γὰρ Πατέρων ὄντως, κυρώσας τὰ δόγματα, κατὰ Παῦλον ὥφθης, τῆς Πίστεως πρόμαχος· ὅθεν καὶ Ἀγγελῶν, συμπολίτης ὑπάρχεις, καὶ τούτων συνόμιλος, ἀνεδείχθης μακάριε· Θεοφάντορ Βασιλείε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην.

Δόξα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Πᾶσαν ἠρδευσας τὴν οἰκουμένην, ὥσπερ ὕδασι ταῖς διδασκαλίαις σου, τῆς εὐσεβείας ἐνσπείρας τὰ δόγματα· ἡ τῆς ζωῆς γὰρ πηγὴ ὁ Χριστὸς ἐν σοὶ, ἐπανεπαύσατο ὄντως Βασιλείε· ὃν ἰκέτευε, ὡς παρρησίαν κεκτημένος Θεόπνευστε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ο τῶν ὅλων Κύριος, Περιτομὴν ὑπομένει, καὶ βροτῶν τὰ πταίσματα, ὡς ἀγαθὸν περιτέμνει· δίδωσι τὴν σωτηρίαν σήμερον κόσμῳ· Χαίρει δὲ ἐν ταῖς ὑψίστοις καὶ ὁ τοῦ Κτίστου, ἱεράρχης καὶ φωσφόρος, ὁ θείος μύστης Χριστοῦ Βασιλείος.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Εἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς οἰ-
» κονομίας, καὶ ἐδόξασά σε μόνε φιλάν-
» θρωπε.

Περιτέμνεσθαι πέπαυται, ἀφοῦ Χριστὸς ἐκὼν περιετμήθη, τῶν ἔθνων τὰ πλήθη, σῶζων τῇ χάριτι.

Τὴν τοῦ μέλλοντος ἄληκτον, ἡ ὁγδοὰς ζωὴν ἐξεικονίζει, ἐν ᾗ ὁ Δεσπότης περιετμήθη Χριστὸς.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Καλλωπίζεται ὥσπερ, τῷ τόκῳ Χριστοῦ ἡ Νύμφη Ἐκκλησία, οὕτω καὶ τῇ μνήμῃ σου Παμμακάριστε.

Σεμνυνόμενος τέκνον, ὑπάρχειν Θεοῦ, Θεότητα εἰς κτίσιν, εὐσεβῶς Βασίλειε οὐ κατήγαγες.

Αταπείνωτος ὦφθης, Θεῷ συμμαχῶν, Βασίλειε ὁ πᾶσι, τῷ αὐτοῦ προσταγμάτι ταπεινούμενος.

Τῇ Ἐκκλησίᾳ δέδοσαι, παρὰ Θεοῦ χάρι-
κωμα καὶ τεῖχος, ὁχυρὸν Βασίλειε παμ-
μακάριστε.

Τοῖς ἀντιθέοις πέλεκυς, ἐκκοπτικός, καὶ πῦρ καταναλίσκων, τὴν ἀπάτην ὦφθης πάτερ Βασίλειε.

Θεοτοκίον.

Δουσωπούμέν σε Ἀχραντε, ἡ τὸν Θεόν, ἀσπόρως συλλαβοῦσα, τοῦ αἰεὶ πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Καταβασία.

» Ἀκήκοε Κύριε φωνῆς σου, ὃν εἶπας, Φωνὴ
» βροῶντος ἐν ἐρήμῳ, ὅτε ἐβρόντησας πολ-
» λῶν ἐπὶ ὑδάτων, τῷ σῶ μαρτυρούμενος Υἱῶ.
» ὅλος γεγωνὼς τῷ παρόντος, Πνεύματος δὲ ἐβόη-
» σε· Σὺ εἶ Χριστὸς, Θεὸς Σοφία καὶ δύναμις.

Ἑτέρα. Ἰαμβική.

» Πυρσῷ καθαρθεὶς μυστικῆς θεωρίας,
» Ὑμῶν Προφήτης τὴν βροτῶν καινουργίαν,
» Ῥήγνυσι γῆρυν, Πνεύματι κροτουμένην,
» Σάρκωσιν ἐμφαίνουσαν ἀρρήτου Λόγου,
» Ὡς τῶν δυναστῶν τὰ κράτη συνετρίβη.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** τοῦ φωτὸς χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων
» ποιητής Κύριος, ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν
» προσταγμάτων, ὁδήγησον ἡμᾶς ἐκτός σου
» γὰρ ἄλλον, Θεόν, οὐ γινώσκουμεν.

Σὺ ἐκ Παρθένου Μητρός, ἀνερμηνεύτως προ-
ελθὼν Κύριος, καὶ τὴν βροτῶν μὴ ἀπαξιώ-
σας, ἐνδύσασθαι μορφήν, ὡς βρέφος νομίμως,
τὸν Νόμον ἐπλήρωσας.

Νυκτὶ ἐξωμοίωται, ὡς τὴν σκιάν τὴν νομι-
κὴν στέργουσα, τὸν Ἰσραὴλ ἡ γεννησα-
μένη· ἐξ ἧς ἀπαστράψαν, τὸ φῶς τὸ τοῦ κόσ-
μου, Χριστὸς πεφανέρωται.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Αγεὶ διπλὴν ἀληθῶς, ἡ Ἐκκλησία Ἑσπρὴν
σήμερον· Περιτομῆς, ὡς βρέφος Δεσπότης,
ὁφθέντος ἐπὶ γῆς, καὶ μνήμης οἰκέτου, σοφοῦ
καὶ τρισμακάρος.

Τὸ ἀκατάληπτον φῶς, ἀναπαυσάμενον ἐν
σοὶ Ὅσιε, φωτιστικὴν λαμπάδα τῷ κόσμῳ
σε ἔδειξε Χριστὸς· διό σου τὴν μνήμην, ὑμναῶ-
μεν Βασίλειε.

Οὐ νομοθέτης Μωσῆς, οὐ πρὸ τοῦ Νόμου
Ἰωσήφ γέγονε, τῆς κατὰ σε τροφῆς σκ-
τομέτρης· τῆς θείας γὰρ σαρκὸς, αὐτὰς ἐστια-
τωρ, ἐδείχθης Βασίλειε.

Τὴν τοῦ παντὸς ἀμυδρῶς, ἱστορηθεῖσαν ἐν
Σινᾷ Γένεσιν, τῷ Μωϋσεῖ, αὐτὰς ἐρμηνεύων,
ἐκ θείῳ θησαυρῶν, ἀνέπτυξας πᾶσι, παμ-
μάκαρ Βασίλειε.

Θεοτοκίον.

Σοὶ τῇ τεκούσῃ Χριστὸν, τὸν τοῦ παντὸς
δημιουργὸν κράζομεν· Χαῖρε ἀγνή· Χαῖρε
ἡ τὸ φῶς, ἀνατείλασα ἡμῖν· Χαῖρε ἡ χωρήσα-
σα, Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

Καταβασία.

» Ἰησοῦς ὁ ζωῆς ἀρχηγός, λῦσαι τὸ κατὰκριμα
» ἦκει, Ἀδάμ τῷ πρωτοπλάστῳ· καθαρσίῳν
» δέ, ὡς Θεὸς μὴ δεόμενος, τῷ πεσόντι καθαίρε-
» ται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ· ἐν ᾧ τὴν ἔχθραν κτείνας,
» ὑπερέχουσαν, πάντα καὶ εἰρήνην χαρίζεται.

Ἑτέρα. Ἰαμβική.

» Ἐχθροῦ ζοφώδους καὶ βεβορβορωμένου,
» Ἰὸν καθάρσει Πνεύματος λελουμένοι,
» Νέαν προσώρμισθημεν ἀπλανῇ τρίβον,
» Ἀγούσαν ἀπρόσιτον εἰς θυμηδίαν,
» Μόνοις προσιτὴν, οἷς Θεὸς κατηλλάγη.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐβυσσος ἀμαρτημάτων, ἐκύκλωσέ με ἔ-
» σχάτη· ἀλλ' ὡς τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν,
» ἀνάγαγε Κύριε, Κύριε, ἐκ φθορᾶς τὴν
» ζωὴν μου.

Εἴληφε τέλος ὁ Νόμος, ἀφ' οὗ Χριστὸς νη-
πιάσας, καὶ πληρωτὴς τοῦ Νόμου δι-
χθεὶς, Περιτομὴν κατεδέξατο, καὶ ἔλυσε τὴν τῷ
Νόμου κατάραν.

Σάββατα Περιτομῆτε, τὸ φρύαγμα τῶν ἑ-
βραίων, τοῦ ἐπιφανέντος Χριστοῦ, τῷ
νεύματι πέπαυται, καὶ ἔλαμψε τὸ τῆς χάρι-
τος ἔαρ.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Εθρεψας λιμῷ τακείσας, ψυχὰς πενήτων
ἀφθόνως, καὶ τὰς τῶν πεινῶντων καρ-

δίας, πάσης ἐνέπλησας, Βασίλειε θεϊκῆς εὐφροσύνης.

Εθρεψας ψυχὰς πεινώσας, τροφῇ τῇ ἐπουρανίῳ· ἄρτος γὰρ Ἀγγέλων ὑπάρχει, ὁ λόγος Βασίλειε· οὐ ἄριστος σιτοδότης ἐγένου.

Ηθροισας τῷ τῆς μελίσης, Βασίλειε φιλόπῳ, ἀρετῆς ἀπάσης τὸ ἄνθος· καὶ περιδέξιος γενόμενος, ἐν αὐταῖς μακαρίζῃ.

Εσπευσας κόσμου ῥαγῆναι, καὶ Θεῷ συμβιοτεῦσαι· διὸ τοῖς ἀστάτοις καὶ ῥευστοῖς, Πάτερ Βασίλειε, τὰ μένοντα ὡς σοφὸς κατεκτήσω. Θεοτοκίον.

Βάτος σε ἐν τῷ Σιναιῷ, ἀφλέκτως προσομιλοῦσα, τῷ πυρὶ προγράφει Μητέρα, τὴν ἀειπάρθενον, Ἀνύμφευτε Θεοτόκε Μαρία.

Καταβασία.

» **Η** φωνὴ τοῦ Λόγου, ὁ λύχνος τοῦ φωτός,
» ὁ ἑωσφόρος, ὁ τοῦ Ἡλίου Πρόδρομος,
» ἐν τῇ ἐρήμῳ Μετανοεῖτε, πᾶσι βοᾷ τοῖς λαοῖς,
» καὶ προκαθαίρεσθε· ἰδοὺ γὰρ πάρεστι Χριστός,
» ἐκ φθορᾶς τὸν κόσμον λυτρούμενος.

Ἑτέρα. Ἰαμβική.

» Ἰμερτὸν ἐξέφηνε σὺν πανολβίῳ
» Ἦχω Πατὴρ, ὃν γαστρὸς ἐξηρεῦξατο.
» Ναί φησιν οὗτος, συμφυῆς γένος πέλων,
» Φώταυγος ἐξώρυσεν ἀνθρώπων γένους,
» Λόγος τέ μου ζῶν, καὶ βροτὸς προμνηθεῖς.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Οφθης βάσις ἀσειστος τῇ Ἐκκλησίᾳ, νέμων πᾶσιν ἄσυλον, τὴν κυριότητα βροτοῖς, ἐπισφραγίζων σοῖς δόγμασιν, Οὐρανοφάντορ Βασίλειε Ὅσιε.

Ὁ Οἶκος.

Τῆς σωφροσύνης ὁ κρατὴρ, τὸ στόμα τῆς σοφίας, καὶ βάσις τῶν δογμάτων, Βασίλειος ὁ μέγας, πᾶσιν ἀστράπτει νοερῶς. Δεῦτε οὖν, καὶ στῶμεν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, θερμῶς ἐνατενίζοντες, τοῖς θαύμασι τοῖς τούτου τερπόμενοι· καὶ ὥσπερ λαμπηδόνι ἀστραφθέντες τῷ φωτὶ αὐτῶν, θαλφθῶμεν τῷ τοῦ βίου καρτικῷ πνεύματι, μιμούμενοι αὐτοῦ τὴν πίστιν, τὴν ζέσιν, τὴν ταπείνωσιν· δι' ὧν οἶκος ἐδείχθη τοῦ ὄντως Θεοῦ· πρὸς ὃν βοῶντες ὑμνοῦμεν· Οὐρανοφάντορ Βασίλειε Ὅσιε.

Συναξαρισμόν.

Μὴν Ἰανουάριος, ἔχων ἡμέρας λα'.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ι., καὶ ἡ νύξ ὥρας ιδ'.

Τῇ Α. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἐορτάζομεν τὴν κατὰ σάρκα Περιτομὴν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχοι.

Χριστοῦ περιτμηθέντος, ἐτμήθη Νόμος.

Καὶ τοῦ Νόμου τμηθέντος, εἰσῆχθη Χάρις.

Τὴν κατὰ σάρκα Περιτομὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἣν εἰς ἀναίρεσιν τῆς Νομικῆς διατάξεως κατεδίξατο, ἵνα τὴν ἐν πνεύματι ἀχειροποιήτων περιτομὴν εἰσαγάγῃ ταύτην ἐξ ἐκείνου τῇ κατὰ κύκλον τοῦ χρόνου περιελεύσει, ὑπὸ τῶν Ἀγίων Πατέρων πανηγυρίζειν παρελάβομεν. Καὶ μὲν τοὶ πανηγυρίζομεν, καὶ αὐτὴν Ἐορτὴν, καὶ Δεσποτικὴν ἡμέραν ποιούμενοι, διὰ τὸν ἡμᾶς τιμήσαντα Κύριον, ταύτην καταδεξάμενον. Ὡς περ γὰρ ἑνσαρκον Γέννησιν δι' ἡμᾶς, καὶ τ' ἄλλα πάντα τῆς φύσεως, ὅσα παντελῶς τὸν μῶμον ἐκπέφυγε, καὶ τὸ ἀληπτον ἔλαχεν, οὕτω καὶ Περιτομὴν ἐδίξατο ἑννομον· ὥστε καὶ τὰ τῶν αἰρετικῶν ἐμφράξαι στόματα, σάρκα μὴ ἀνείληφέναι κατατολμώντων λέγειν αὐτὸν, ἀλλὰ κατὰ φαντασίαν γεγενῆσθαι· πῶς γὰρ περιετέμετο, ἂν σάρκα μὴ ἀνείληφώς ἦν; καὶ τοὺς ἀγνώμονας Ἰουδαίους ἐπιστομῆσαι τὸ Σάββατον μὴ τηρεῖν καὶ τὸν Νόμον λύειν συκοφαντῶντας τὸν μέχρι καὶ τῆς Περιτομῆς, τὴν τοῦ Νόμου διασώσαντα φυλακὴν.

Διάτοι τοῦτο, μετὰ ἡμέρας ὀκτὼ τῆς Ἀγίας αὐτοῦ ἐκ Παρθένου Γεννήσεως, εὐδόκησεν ἀχθῆναι παρὰ τῆς Μητρὸς καὶ Ἰωσήφ εἰς τέκον, ἐν ᾧ τοῖς Ἰουδαίοις ἔθος ἦν τὸ περιτεμνεσθαι. Καὶ περιετμήθη, καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἰησοῦς, τὸ κληθὲν ὑπὸ τοῦ Ἀγγέλου, πρὸ τοῦ συλληφθῆναι αὐτὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς Παρθένου. Καὶ πάλιν ἀπειλθὼν μετὰ τῶν γονέων, διήγεν ἀνθρωπίνως, προκόπτων ἐν ἡλικίᾳ, καὶ σοφίᾳ, καὶ χάριτι, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, Ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας τοῦ Μεγάλου.

Στίχ. Ζῇ Βασίλειος, καὶ θανὼν, ἐν Κυρίῳ.

Ζῇ καὶ παρ' ἡμῖν, ὡς λαλῶν ἐκ τῶν βιβλίων.

Ἰανουαρίῳ θάνες, Βασίλειε, πρώτη.

Οὗτος ἠκμασεν ἐν τοῖς χρόνοις Οὐαλέντος· πρὸς ὃν καὶ ὑπὲρ τῆς ὑγιᾶς ἐπαρρησιάζατο πίστεως, κατὰ τῆς Ἀρεῖας κακοδοξίας, ἣ προσετίθη ὁ Βασίλειος, πυρὸς δίκην λυμαινόμενης τῆς Ἐκκλησίας. Ἦν δὲ πρὸς πατρός ἐκ Πόντου, πρὸς δὲ μητρός, Καππαδόκης. Ἐν δὲ λόγοις, οὐ μόνον τοὺς καθ' αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ τοὺς παλαιούς ὑπερέβαλε· διὰ γὰρ πάσης ἐλθὼν ἰδέας παιδεύσεως, ἐν ἐκάστη τὸ κράτος ἐκτῆσατο· οὐχ ἡπτον δὲ τὴν διὰ πράξεως ἀσκήσας φιλοσοφίαν, καὶ διὰ ταύτης τῇ θεωρίᾳ τῶν ὄντων προβάς, ἐπὶ τὸν Ἀρχιερατικὸν θρόνον ἀνήχθη. Ἐνθα δὲ πολλοὺς ἀγῶνας ὑπὲρ τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως διανύσας, καὶ τῷ σταθερῷ τοῦ φρονήματος καὶ ἀτρέπτῳ τὸν Ἐπαρχὸν καταπλήξας, καὶ λόγους συνθεῖς, δι' ὧν τὰ τῶν ἑτεροδόξων φρονήματα κατεβρόντησε, καὶ τὴν ἐν ἡβῇ καταστασιν ἐξεπαίδευσε, καὶ τῶν ὄντων τὴν γνῶσιν κατέστησεν ἐναργῆ· καὶ διὰ πάσης ἀρετῆς τὴν τοῦ Χριστοῦ Ποίμνην ἐδηγῆσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Ἦν δὲ τὸν τύπον τοῦ σώματος, ἐπὶ πολὺ μῆκος τοῦ ὀρθῆς σχήματος ἀναδραμῶν· ξηρὸς καὶ λιπόσαρκος, μέλας τὸ χρῶμα, ὠχρέτητι τὸ πρόσωπον σύγκρατος, ἐπὶ ῥῖν, εἰς κύκλον τὰς ὀφρὺς περιηγμένος· τὸ ἐπισκηνίον συνισπακῶς, φροντιστικῶς εἰκῶς· ὀλίγαις τὸ μέτωπον ἀμαρυγαῖς ῥυτιδούμενος· ἐπιμήκης τὰς παρειάς· κοῖλος τοὺς κροτάφους, ἡρίμα ἐν χρῶ κυρίας· τὴν ὑπὲρ τὴν ἀρκούντως καθειμένος, μεσαιπόλιος· υἱὸς Βασιλείου καὶ Ἑμμελίας. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Θεόδοτος ξί-
φει τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Θεόδοτος, Οὐκ ἀνέξομαι, λέγει,

Εἰ μὴ κεφαλὴν τοῦ Θεοῦ τμηθῶ χάριν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Γρηγόριος, ὁ Πατὴρ
τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.

Στίχ. Ἐγκωριαστὴν οἴκοθεν πλουτεῖς, Πάτερ,

Τῆς σῆς τελευτῆς, σὲ τὸν ἐκ μητρὸς γόνον.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ὡδὴ ζ. Ὁ Εἰρμός.

Εἰκὼν χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δειρᾷ λατρευο-
μένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεπάτη-
σαν, ἀθεωτάτου προσάγματος· μέσον δὲ πυ-
ρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐ-
λογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀμπρά παμφαῇ, τὰ Γενέθλια Χριστοῦ καὶ
τῆς τοῦ μελλοντος, ἀνακαινίσεως ὑπο-
γράφοντα, τὸ μυστήριον σήμερον· ὅτι νομικῇ
διατάξει, ὁ Σωτὴρ περιτέμνεται, οὐχ ὡς Θεός,
ἀλλ' ὡς βροτὸς, καὶ Νόμου πληρῶμα.

Τὸν Νόμον πληρῶν, ὁ τοῦ Νόμου Ποιητὴς
τὴν σάρκα σήμερον, ἐθελουσίως περιτέ-
μνεται, περιτομὴν ἐργαζόμενος, τοῦ τῆς ἁμαρ-
τίας χειμῶνος, καὶ κραυγάζειν δωρούμενος. Εὐ-
λογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Εἰκὼν τοῦ Πατρὸς, ὁ Υἱὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ
τὸ Πνεῦμα πέφηνε· σὺ δὲ τοῦ Πνεύμα-
τος, ὦ Βασίλειε, ἀκηλίδωτον ἔσαπτρον, οἶκός
τε τῆς ὅλης Τριάδος· μακαρία ἡ μνήμη σου·
καὶ οἱ δοξάζοντες αὐτήν, ἀντιδοξάζονται.

Βυθίσας τὸν νοῦν, εἰς τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ τὰ
ἀκατάληπτα, καὶ συλλεξάμενός τὸν πο-
λυτίμον, σὺ μαργαρίτην τῆς γνώσεως, ἐπλού-
τισας τὸν κόσμον σοφία, καὶ κραυγάζειν ἐ-
δίδαξας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέ-
ρων ἡμῶν.

Ὡς σύμπνοια νοῦ, ἱερά τε ξυνωρίς, ἡ ὥσπερ
μία ψυχὴ, ἐν δυοῖ σώμασιν ἀδιαίρετος, ἐν
Γρηγορίῳ Βασίλειος, πόθῳ θείκῳ συνημμένοι,
ἐν Βασιλείῳ Γρηγόριος, νῦν ἰκετεύσατε Χρι-
στὸν, ὑπὲρ τῆς ποιμένης ὑμῶν.

Πατὴρ ὀρφανῶν, καὶ χηρῶν προασπιστὴς
καὶ πλοῦτος πένησι, τῶν ἀσθενούντων ἡ
παράκλησις, καὶ τῶν ἐν πλούτῳ κυβέρνησις,
γῆρως βακτηρία· ἐδείχθης, παιδαγωγία νεότη-
τος, καὶ Μοναζόντων ἀρετῆς, κανὼν Βασίλειε.

Καθάρας τὸν νοῦν, ἰλυώδους μολυσμοῦ παν-
τὸς Βασίλειε, συνδιεσκέψω τὰ τοῦ Πνεύ-

ματος, τῷ πόθουμένῳ σοι Πνεύματι· ὅθεν πνευ-
μῶν τὴν Τριάδα, ἐν παρόρησιν ἐκράυγάζες·
Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σὲ βάτον Μωσῆς, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ πυρ-
πολουμένην Ἀγνὴν, προθεώρει τὴν ἐνέγ-
κασαν, ἀκαταφλέκτως τὴν ἄσπεκτον, αἴγλην
τῆς ἀόρητου Οὐσίας, ἐνωθείσης παχύτητι, σαφ-
κὸς μίας τῶν ἐν αὐτῇ, ἀγίων ὑποστάσεων.

Καταβασία.

Νέους εὐσεβεῖς, καμίνῳ πυρὸς προσομιλή-
σαντας, διασυρίζον πνεῦμα δρόσου, ἀ-
βλαβεῖς διεφυλάξε, καὶ θείῃ Ἀγγελίᾳ συγκα-
τάβασις· ὅθεν ἐν φλογὶ δροσιζόμενοι, εὐχαρί-
σως ἀνέμελπον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων
Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλαγητὸς εἶ.

Ἐτέρα. Ἰαμβικὴ.

Εὐφλέξε ρείθρῳ τῶν δρακόντων τῆς κήρας,
Ὁ τῆς καμίνου τὴν μετάρσιον φλόγα,
Νέους φέρουσαν εὐσεβεῖς κατευνάσας.
Τὴν δυσκάθεκτον ἀγλὴν ἐξ ἁμαρτίας,
Ὅλην πλύνει δὲ, τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἀόρητῳ σοφία, συζητάμενον τὰ πάν-
τα Θεὸν Λόγον, καὶ ἐκ μὴ ὄντων, εἰς
τὸ εἶναι παραγαγόντα, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα,
Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ, περιτέμνεται ὡς βρέφος ὁ
Δεσπότης, τὴν Ἰησοῦ τε, δέχεται προση-
γορίαν· ὅτι τοῦ κόσμου Σωτὴρ, ὑπάρχει καὶ
Κύριος.

Τῶν Χριστοῦ Γενεθλίων ἐπαξίως τῇ ὀγδόῃ
συνεζεύχθη, τοῦ Ἱεράρχου, ἡ πανένδοξος
μνήμη· ἣν γεραίροντες πίστει, ὑμνοῦμεν τὸν
Κύριον. Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Τὸν ἐφράστῳ προνοίᾳ, δωρησάμενον Βασι-
λειον τῷ κόσμῳ, φῶς εὐσεβεῖας, σάλπιγ-
γά τε Θεολογίας, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου
τὸν Κύριον.

Τὸν δαψιλεῖ ἐνεργείᾳ, ἐνοικῆσαντα τῷ σοφῷ
Βασιλείῳ, καὶ δι' αὐτοῦ, εὐσεβῶς θεολο-
γηθέντα, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ τῶν θείων σου λόγων, ἀπολαθόντες Βα-
σίλειε ἀπαύστως, ἐν τῇ σῇ μνήμῃ, πα-
νηγυρίζοντες βοῶμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυ-
ρίου τὸν Κύριον.

Τὰς ἀκτῖνας τῶν λόγων, ἐξαπέστειλας Βα-
σίλειε τῷ κόσμῳ, φωταγωγοῦσας, μίαν
σέβειν Τριάδος φύσιν, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, κραυ-
γάζων, τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ Πατρὸς προελθόντα, προαιώνιον καὶ
ἄχρονον Θεὸν Λόγον, καὶ ἐπ' ἐσχάτων,
ἀνατείλαντα ἐκ Παρθένου, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα,
Κυρίου τὸν Κύριον.

Καταβασία.

• **Μ**υστήριον παράδοξον, ἡ Βαβυλῶνος ἔδειξε
• κάμινος, πηγάσασα δρόσον· ὅτι ρείθροις
• ἔμελλεν, αὐλὸν πῦρ εἰσδέχεσθαι ὁ Ἰορδάνης,
• καὶ στέγειν σαρκί, βαπτιζόμενον τὸν Κτίστην·
• ὃν εὐλογῶσι Λαοὶ, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάν-
• τας τοὺς αἰῶνας.

Ἑτέρα. Ἰαμβική.

• **Ε**λευθέρα μὲν ἡ κτίσις γκωρίζεται·
• Υἱοὶ δὲ φωτός, οἱ πρὶν ἐσκοτισμένοι·
• Μόνος στεναίξει τοῦ σκότους ὁ προστάτης·
• Νῦν εὐλογεῖται συντόμως τὸν αἴτιον,
• Ἡ πρὶν τάλαντα, τῶν Ἑθνῶν παγκληρία.

Ω δὴ δ'.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ,

Ψαλλόμενα ἐν τῇ ᾠδῇ ταύτῃ.

Ἦχος β'.

Μεγάλυνον ψυχῇ μου, τὴν τιμιωτέραν, τῶν ἄνω στρα-
τευμάτων.

Μεγάλυνον ψυχῇ μου, τὸν κατὰ τὸν Νόμον, σαρκὶ πε-
ριτμηθέντα.

Μεγάλυνον ψυχῇ μου, τὸν ἐν τῇ ὁγδόῃ, περιτομὴν λα-
βόντα.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, τέμνεται τὴν σάρκα, ὡς βρίφος
πληρὺν τὸν Νόμον.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, σαρκὶ περιετμήθη, καὶ Ἰησοῦς
ἐκλήθη.

Ἑτέρα εἰς τὸν Κανόνα τοῦ Ἀγίου.

Μεγάλυνον ψυχῇ μου, τὸν ἐν Ἱεράρχαις, Βασιλεῖον τὸν
Μέγαν.

Μεγάλυνον ψυχῇ μου, τὸν ἐκ Καισαρείας, Βασιλεῖον τὸν
Μέγαν.

Μεγάλυνον ψυχῇ μου, τὸν τῆς οἰκουμένης, ὑπέρλαμπρον
φωστῆρα.

Μεγάλυνον ψυχῇ μου, τὸν κεκοσμηκότα, Χριστοῦ τῶν
Ἐκκλησιῶν.

Δόξα.

Μεγάλυνον ψυχῇ μου, τῆς τριανποστάτου, καὶ ἀδαιρέ-
του, Θεότητος τοῦ κράτος.

Καὶ νῦν.

Μεγάλυνον ψυχῇ μου, τὴν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς
κατάρας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Η** τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα, τὸν Θεὸν ἐξ-
• ἀνατείλαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπίδη-

• μήσαντα, ἐκ λαγόνων παρθενικῶν, ἀφράστως
• σωματώσασα, εὐλογημένη Πάναγνε, σὲ Θεο-
• τόκε μεγαλύνομεν.

Υπερβὰς τοὺς ὅρους Χριστός, τῆς ἀνθρω-
πίνης ὅλης φύσεως, ὑπερφυῶς ἐκ Παρθέ-
νου ἀποτίκτεται, καὶ τὸ γράμμα τὸ νομικόν,
καθὼς διακελεύεται, τὴν σάρκα περιτέμνεται,
καὶ πληρωτὴς τοῦ Νόμου δείκνυται.

Δεῦτε τοῦ Δεσπότης τὰ ἔνδοξα, Χριστοῦ ὁ-
νομαστήρια, ἐν ἀγιότητι πανηγυρίσωμεν·
Ἰησοῦς γὰρ Θεοπρεπῶς, ἀνηγόρευται σήμερον·
σὺν τούτοις καὶ τὴν μνήμην δέ, τοῦ Ἱεράρχου
μεγαλύνωμεν.

Τοῦ Ἀγίου, ὁ αὐτός.

Τοῦ Ἀρχιεπίσκοπος ὡς πρόβατον, πιεθὼν Χρι-
στοῦ Βασιλείᾳ, τοῖς ζωηφόροις ἔχουσιν ἐπη-
κολούθησας· τῷ Τυράντῳ γὰρ τὴν σαυτοῦ, ψυ-
χὴν Πάτερ προέδωκας, προκινδυνεύων ἄριστα,
τῆς Ἐκκλησίας παμμακάριστε.

Τὸ τῆς Ἐκκλησίας πανίερρον, Χριστοῦ κα-
τιδὼν σύστημα, ὑπὸ τῆς σῆς κοσμέμενον
Ἱεραρχίας σοφέ, ὁ πανώλης ἐμβροντηθεὶς, κα-
ταπέπτωκε τύραννος· τὴν γὰρ ἐν σοὶ τοῦ
Πνεύματος, αἴγλην οὐκ ἤνεγκε Βασιλείᾳ.

Τῆς τῶν Ἀποστόλων καθεδρας τῆς χορείας
τε τῶν Ἀθλοφόρων, Χριστοῦ Πατριαρχῶν
σκηνῆς, καὶ τῶν Δικαίων τρυφῆς, τῆς χορείας
τε τῶν Προφητῶν, ἡξιώθης Βασιλείᾳ· τῆς Θεο-
τόκου μύστης γὰρ, καὶ τῆς Τριάδος λατρίας
γέγονας (*).

Θεοτοκίον.

Οτὰ ὑπερῶα ἐν ὕδασι, στεγάζων μόνος
Κύριος, ἀναχαιτίζων θάλασσαν, ἀβύσ-
σους τε ὁ ξηραίνων, ἐκ σοῦ Ἀγνή, τὴν σάρκα
προσλαβόμενος, ἐκ Βηθλεὲμ ἐπείγεται, πρὸς
Ἰορδάνην βαπτισθῆναι σαρκί.

Καταβασία.

• **Α**πορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἁ-
• ξίαν· ἱλιγγία δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμος,
• ὑμνεῖν σε Θεοτόκε· ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα,
• τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας,
• τὸν ἔνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προσ-
• τάτις, σὲ μεγαλύνομεν.

(*) Οὕτω διορθοῦσι τὸ χωρίον τοῦτο οἱ λόγοι τῆς ἀγίας
τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, μετατιθέντες δηλαδὴ
τὰς δύο λέξεις μύστης καὶ λατρίας· ἀντὶ τοῦ, τῆς
Θεοτόκου λατρίας γὰρ, καὶ τῆς Τριάδος μύστης
γέγονας, ὅπερ ἐγράφετο πρότερον ἐν τοῖς τετυπωμέναις
Μηναίοις καὶ τοῖς χειρογράφοις. Ὡσαύτως καὶ τὸ ἐν τῇ
τίλει τοῦ ἐφεξῆς Ἐξαποστιλαρίου τοῦ Ἀγίου.

Ἑτέρα. Ἰαμβική.

- **Ω** τῶν ὑπὲρ νῦν, τῷ τόκου σὺ θαυμάτων!
- Νύμφη πάντα γενε, Μήτηρ εὐλογημένη.
- Δί ἧς τυχόντες παντελοῦς σωτηρίας,
- Ἐπ' ἄξιον κροτοῦμεν ὡς εὐεργέτη,
- Δῶρον φέροντες, ὕμνον εὐχαριστίας.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Φιλοσοφίας ἔρωτι, περιέτεμες Πάτερ, τὸ τῆς ψυχῆς σου κάλυμμα, καὶ τῷ κόσμῳ ἐδείχθης, ὡς ἥλιος τοῖς θαύμασι, καὶ πιστῶν κατηύγασας, ταῖς διανοίαις Θεόφρον, τῆς Τριάδος ὁ λάτρις, ὡς Βασίλειε σοφὲ, καὶ μύστης τῆς Θεοτόκου. Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Τὴν σάρκα περιτέμνεται, ὁ τὸν Νόμον πληρώσας, ὡς βρέφος ὀκταήμερον, τῶν αἰώνων ὁ Κτίστης· καὶ σπάργαντα εἰλίσσεται, ὡς βροτὸς καὶ γάλακτι, ἐκτρέφεται ὁ τὰ πάντα, τῇ ἀπείρῳ ἰσχυί, ὡς Θεὸς ἀπακρατῶν, καὶ τῇ ῥοπῇ διεξάγων.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Φέρει Περιτομὴν ἐν σαρκί, ὁ ἐκ Πατρὸς ἀνευ τομῆς τε καὶ ρεύσεως, ἀφράστως τεχθεὶς ὡς Λόγος, καὶ ὡς Θεὸς ἐκ Θεοῦ, ἐν ἀτρέπτῳ μένων τῇ Θεότητι· διὰ κατὰ Νόμον, ὁ ὑπὲρ Νόμον γενόμενος, κατὰρας Νόμου, ἐκλυτροῦται τοὺς ἅπαντας, καὶ τὴν ἄνωθεν, εὐλογίαν δωδωρῆται. Ὅθεν τὴν ὑπεράγαθον, αὐτοῦ συγκατάβασιν, ἀνευφημοῦντες ὕμνοῦμεν, καὶ εὐχαρίστως δοξαζόμεν, αὐτὸν δυσωποῦντες, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Θέσει υἱὸς Θεοῦ γεγονώς, ἀναγεννήσει τῇ τοῦ Θεοῦ Βαπτίσματος, τὸν φύσει καὶ ἀληθείᾳ, καὶ πρὸ αἰώνων Υἱόν, τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγον ὁμοούσιον, Πατρί καὶ συνἀναρχον, ὡμολόγησας Ὅσιε· αἰρετικῶν δὲ, τὰ ἀπύλωτα στόματα, τῇ λαμπρότητι, τῶν σῶν λόγων ἐνέφραξας. Ὅθεν καὶ τὰ Βασίλεια, τὰ ἄνω κατώκησας, συμβασιλεύων τῷ μόνῳ, καὶ φυσικῶς βασιλεύοντι, Χριστῷ τῷ πλουσίῳ, διανέμονται τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Εἴδαν ἐπουρανίου Ναοῦ, ὡς Ἱεράρχης ἱερὸς προσεχώρησας, τὴν πρᾶξιν καὶ θεωρίαν, ταῖς τῆς σοφίας ἀρχαῖς, ὡς στολὴν ἀγίαν περικείμενος· καὶ νῦν εἰς τὰ ἄνω, Θυσιαστήριον Ὅσιε, ἱερατεύων, καὶ Θεῷ παριστάμενος, καὶ τὴν αὐλὸν, λειτουργίαν τελούμενος, μέμνησο συμπαθέστατε, παμμακάρε Βασίλειε, τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην, τὴν ἱεράν σου καὶ πάν-

τιμον, Χριστὸν ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Ολος ἱερωμένος Θεῷ, καὶ ὁλοτρόπως ἐκ παιδὸς ἀνακείμενος, σοφίας τῆς ὑπερσόφου, καταυγασθεὶς ταῖς αὐγαῖς, τὴν τῶν ὄντων γνῶσιν διετραίνωσας· λαμπρῶς ἐξηγούμενος, καὶ σοφῶς δηγούμενος, τὴν ἐν ταῖς οὐσιν, εὐταξίαν ποιούμενος, ἐπιγνώσεως, θειοτέρας ὑπόθεσιν. Ὅθεν σε Θεορρήμονα, καὶ θείον Διδασκαλον, καὶ φωτοφόρον Φωστήρα, τῆς Ἐκκλησίας κηρύττομεν, Χριστὸν ἀνυμνῶντες, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Εξεχύθη ἡ χάρις ἐν χειλεσί σου, Ὅσιε Πάτερ· καὶ γέγονας ποιμὴν, τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα, πιστεῦν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μίᾳ Θεότητι.

Καὶ νῦν, Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος πλ. δ'.

Συγκαταβαίνων ὁ Σωτὴρ, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, κατεδέξατο σπαργάνων περιβολὴν· οὐκ ἐβδελύξατο σαρκὸς τὴν περιτομήν, ὁ ὀκταήμερος κατὰ τὴν Μητέρα, ὁ ἀναρχος κατὰ τὸν Πατέρα. Αὐτῷ πιστοὶ βοήσωμεν· Σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, Ὡδὴ γ'· καὶ ε'.

Εἰ δὲ βούλει, εἰπέ τὰ ἐξῆς Ἀντίφωνα.

τῆς Ἑορτῆς.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ· πᾶσα ἡ γῆ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ψάλλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Διηγῆσασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερά τὰ ἔργα σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ, καὶ ἀγαλλιέσθω ἡ γῆ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτμηθεὶς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλεῖα.

Στίχ. β. Ἀσατε τῷ Κυρίῳ, ψάλλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτμηθεῖς,...

Στίχ. γ. Ἐκ Σιών ἡ εὐπρέπεια τῆς ὠραιότητος αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτμηθεῖς,...

Στίχ. δ. Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ ἔρανῳ καὶ ἐν τῇ γῇ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησεν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτμηθεῖς,...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ,...

Ἀντίφωνον Γ'.

Στίχ. α. Τὰ ἐλέησθαι, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσσομαι.

Μορφὴν ἀναλλοιώτως ἀνθρωπίνην...

Στίχ. β. Ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου.

Μορφὴν ἀναλλοιώτως ἀνθρωπίνην...

Στίχ. γ. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν.

Μορφὴν ἀναλλοιώτως ἀνθρωπίνην...

Εἰσοδικόν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτμηθεῖς, ψάλλοντάς σοι....

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἀγίου, καὶ τοῦ Ἀγίου τῆς Μονῆς. Κοντάκιον, Ὁ τῶν ὅλων Κύριος. Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε. Ἀντὶ τοῦ, Εἰδομεν τὸ φῶς, λέγομεν, Μορφὴν ἀναλλοιώτως.

Ἰστέον δέ, ὅτι κατὰ τὴν σήμερον τελεῖται ἡ Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, διὰ τὴν ἱεράν αὐτοῦ καὶ σεβάσμιον μνήμην.

ΤΗ Β'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Προεόρτια τῶν Φώτων καὶ μνήμη τῆ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σιλβέστρου, Πάπα Ῥώμης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια Προεόρτια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Προεόρτια ἄσματα, εὐσεβῶς προηγήσωμεν, τοῦ σεπτοῦ Βαπτίσματος, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν: ἰδοὺ γὰρ μέλλει ὡς ἄνθρωπος, σαρκὶ παραγίνεσθαι, πρὸς τὸν Πρόδρομον αὐτοῦ, καὶ

αἰτεῖσθαι τὸ Βάπτισμα τὸ σωτήριον, εἰς ἀνάπλασιν πάντων τῶν ἐν πίστει, ἱερῶς φωτιζόμενων, καὶ μετεχόντων τοῦ Πνεύματος.

Ὁ Χριστὸς ἀναδείκνυται ὁ Θεὸς ἐπιφαίνεται ὁ Δαυὶδ προέγραψεν ἐμφανέστατα καὶ πρὸς τὸν δούλον τὸ Βάπτισμα, αἰταύμενος ἔρχεται. Ἰορδάνη ποταμὲ, εὐφροσύνης πληρώθητι. Γῇ καὶ θάλασσα, οἱ βουνοὶ καὶ τὰ ὄρη, καὶ ἄνθρωπων, νῦν σικετήσατε καρδίαί, φῶς νοητὸν εἰσδεχόμεναι.

Ποταμὸν τῆς εἰρήνης σε, καὶ χειμάρρουν ὡς γέγραπται, τῆς τρυφῆς ὑπάρχοντα παντοδύναμε, πῶς σε ποτάμια ρεύματα, εἰσδέχονται Κύριε, ἐπιβαίνοντα γυμνόν, οὐρανούς τὸν τοῖς νέφεσι, περιβάλλοντα, καὶ γυμνώσαντα πᾶσαν τὴν κακίαν, τοῦ ἐχθροῦ καὶ ἀφθαρσίαν, τοὺς γηγενεῖς ἐπενδύσαντα;

Ἔτερα Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἀγίου,

Ἦχος πλ. δ'. Ὡς τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Ἱεράρχα Σίλβεστρε, ἱερωσύνης φωτὶ, ἱερῶς φωτιζόμενος, τοὺς πιστοὺς ἐφώτισας, φωτοβόλοις διδάγμασι, Μονάδα φύσει τὴν τρισυπόστατον, οὐσίαν σέβειν: καὶ ἀπεδίωξας, σκότος αἱρέσεων: τὴν φωσφόρον σήμερον, ὅθεν φαιδρῶς, μνήμην σου γηγόμενοι, πανηγυρίζομεν.

Πάτερ Θεοφόρε Σίλβεστρε, στύλος ὠράθης πυρὸς, ἱερῶς προηγούμενος, ἱεροῦ συστήματος, καὶ νεφέλη σκιαζούσα, Αἰγύπτου πλάνης, πιστοὺς ἐξαίρουσα, καὶ πρὸς τὴν θείαν γῆν μεταφέρουσα, ταῖς ἀπλανέσι σου, διδαχαῖς ἐκίστατε τὴν εὐκλαῆ, ὅθεν καὶ πανίερρον, μνήμην σου σέβομεν.

Πάτερ Θεογόρε Σίλβεστρε, ρεῖθροις τῶν σῶν προσευχῶν, τὸν πολύμορφον δράκοντα, ἀσφαλῶς ἀπέπνιξας, ἱερῶς θαυμαζόμενος Ἑλλήνων πλήθη, Θεῷ προσήγαγες Ἑβραίων θράσος δὲ ἐταπείνωσας, θαύματα μέγιστα, ἐκτελῶν ἐνώπιον, τούτων σαφῶς: ὅθεν σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Ἔρχεται πρὸς Ἰορδάνην, Χριστὸς ἡ ἀληθὴς θεία, τοῦ βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου, καὶ φησὶ πρὸς αὐτόν: Ἐγὼ χρεῖαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχη πρὸς με; οὐ τολμῶ ὁ χόρτος προσψαῦσαι τῷ πυρί: σὺ με ἀγίασον Δέσποτα, τῇ θείᾳ ἐπιφανείᾳ σου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἰωάννου Μοναχοῦ. Ἦχος α'.

Λαμπρὰ μὲν ἡ παρελθοῦσα ἑορτὴ, λαμπροτέρα δὲ Σωτὴρ ἡ ἐπερχομένη. Ἐ-

καὶ νῦν Ἄγγελον ἔσχεν εὐαγγελιστήν, καὶ αὕτη Πρόδρομον εὔρε προετοιμαστήν. Ἐν ἐκείνῃ, Αἵμάτων ἐκχεομένων, ὡς ἄτεκνος ὠδύρετο ἡ Βηθλεέμ· ἐν ταύτῃ, ὑδάτων εὐλογουμένων, πολύτεκνος γνωρίζεται ἡ Καλυμνήθρα. Τότε Ἀστήρ τοὺς Μάγους ἐμήνυσε, νῦν δὲ Πατὴρ κόσμῳ σε ὑπέδειξεν. Ὁ σαρκωθεὶς, καὶ πάλιν ἐρχόμενος ἐμφανῶς, Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Διὰ τοῦτα μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου.

Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου. Ἦχος α'.

Πάλιν Ἰησοῦς ὁ ἐμὸς καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, μᾶλλον δὲ καθαίρει τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν· ἔρχεται γὰρ ἀληθῶς ἐπὶ τὸ Βάπτισμα, ἐκπλῦναι θέλων τοῦ Ἀδάμ τὰ χειρόγραφον, καὶ φησὶ πρὸς τὸν Ἰωάννην· Δεῦρο ὑπηρέτησον ὡς Βαπτιστὰ, μυστηρίου ξένου τὸ κεφάλαιον· δεῦρο, ἐκτεινον τὴν σὴν χεῖρα ταχὺ, καὶ ἄψαι τῆς κορυφῆς, τοῦ συντρίψαντος τὴν κάραν τοῦ δράκοντος, καὶ ἀνοίξαντος τὸν Παράδεισον, ὃν ἐκλείσεν ἡ παράβασις, ἀπάτη τοῦ ἄφρεως, τῇ γεύσει τοῦ ξύλου ποτέ.

Στίχ. Εἰδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός. Ἦχος γ'.

Φαιδρά· μὲν ἡ παρελθοῦσα Ἑορτή, ἐνδοξος ἡ παροῦσα ἡμέρα. Ἐν ἐκείνῃ, τῷ Σωτῆρι Μάγοι προσεκύνησαν· ἐν ταύτῃ δὲ τὸν Δεσπότην, δοῦλος κλητὰς ἐβάπτισεν. Ἐκεῖ Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, εἶδον καὶ ἐθαύμαζον· ὥδε φωνὴ τοῦ Πατρὸς, τὸν μονογενῆ Υἱὸν ἐκήρυττεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Δεῦτε ἅπαντες πιστοὶ, τὴν Ἰουδαίαν ἀφέντες, διέλθωμεν τὴν ἔρημον τοῦ Ἰορδάνου, καὶ θρασώμεθα σήμερον ἐκεῖ, τὸν δὲ ἡμᾶς ἐπιφανέντα σαρκὶ τὸ Βάπτισμα αἰτῶντα, ἐν τοῖς ρείθροις τοῦ Ἰορδάνου, τὸν Βαπτιστὴν παραιτούμενον, καὶ βοῶντα τῷ φόβῳ· Οὐ τολμῶ χειροθετῆσαι τῇ πηλίνῃ παλάμῃ τὸ πῦρ. Ὁ Ἰορδάνης καὶ ἡ θάλασσα ἔφυγον, Σωτὴρ, καὶ ἀπεστράφησαν· καὶ γὰρ πῶς ἐπιθήσω ἐπὶ τὴν κορυφὴν σου χεῖρα. ἦν τρέμει τὰ Σεραφίμ; Ἀνεχώρησεν ὁ Ἰορδάνης, ὡς ἐδέξατο τὴν Ἥλιου, δι' Ἑλισσαίου μηλωτὴν· πῶς μὴ δὴ εἰς χάος καὶ βάθος, βλέπων γυμνόν σε ἐν τοῖς ρείθροις; πῶς δὲ μὴ φλέξῃ με, ὅλος ἐκ σοῦ πυρούμενος; Τί βραδύνεις Βαπτιστὰ, τοῦ βαπτίσαι τὸν Κύριόν μου; ὁ Ἰορδάνης βοᾷ πρὸς Ἰωάννην. Τί τῶν πολλῶν καλύεις τὴν καθαρσιν; πᾶσαν τὴν κτίσιν ἡγίασεν· ἄφες ἀγιάσαι καὶ μέ· καὶ τῶν ὑδάτων τὴν φύσιν, ὅτι εἰς τοῦτο ἀπεφάνη.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ετοιμάζου θάλασσά μου, καὶ εὐτρεπίζου Νεφθαλείμ. Ἰορδάνη ποταμέ, σῆθε ὑπόδεξαι σκιρτῶν, τοῦ βαπτισθῆναι ἐρχόμενον τὸν Δεσπότην. Ἀγαλλοῦ ὁ Ἀδάμ σὺν τῇ Προμήτορι· μὴ κρύπτετε ἑαυτοὺς, ὡς ἐν Παραδείσῳ τὸ πρὶν· καὶ γὰρ γυμνοὺς ἰδὼν ὑμᾶς ἐπέφανεν, ἵνα ἐνδύσῃ τὴν πρώτην στολήν. Χριστὸς ἐφάνη, τὴν πᾶσαν κτίσιν, θέλων ἀνακαινίσαι.

Ἐκ τρίτου.

Ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις ψάλλομεν τὸ παρὸν Τριώδιον· οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Τῇ δευτέρᾳ.

Ὤδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

Τῷ τὴν ἄβατον, κυμαινομένην θάλασσαν, θείῳ αὐτοῦ προστάγματι, ἀναξηραίναντι, καὶ πεζεῦσαι δι' αὐτῆς, τὸν Ἰσραηλίτην λαὸν καθοδηγήσαντι, Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Η ἀπόρρητος, τοῦ Κτίστου συγκατάβασις, πρὶν ἐκ Παρθένου λάμψασα, κόσμον κατηύγασεν· αὐτὸς πάλιν ὁ Χριστὸς, ἄλλο νῦν μυστήριον, τελέων ἔρχεται, ἐν Ἰορδάνῃ βροτῶν, εἰς ξένην ἀναγέννησιν.

Διακονήσων, ἔργῳ φρικτῷ προέρχεται, πρὸς Ἰορδάνην Πρόδρομος, νῦν ἡ τοῦ Λόγου φωνή· τὸν πτωχεύσαντα Ἀδάμ, ὁ πλουτῶν Θεότητι, διὰ τοῦ Πνεύματος γὰρ, πλουτήσων ἡκεῖ Χριστὸς, τῷ δώρῳ τοῦ Βαπτίσματος.

Ὤδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

Εφριξε παίδων εὐαγῶν, τὸ ὁμόστολον ψυχῆς ἄσπιλον σῶμα· καὶ εἶξε τὸ τραφέν, ἐν ἀπείρῳ ὕλῃ ἀκάματον πῦρ· αἰεζῶν δὲ ἐκμαρνανθείσης φλογός, διακωνίζων ὕμνος ἀνεμέλπετο· Τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υμᾶς μου σκευὴ ἐκλεκτὰ, ἐπιγνώσομαι, εἰ τῆς ἐμῆς δωρεᾶς, σφραγὶς ἐνσημανθῇ, ἐν ὑμῖν τρισσὸν φῶς ἀπασράπτουσα, πρὸς τὸ Βάπτισμα Χριστὸς, ὁ Λόγος φησὶ, τοῖς ῥαθυμίαις ὅκνῳ διαμένουσιν· ἐν τούτῳ γὰρ νέαν ὁδὸν σωτηρίας, καὶ ἐλευθερίας, ζωὴν ἡκὼ δωρούμενος.

Τάξως ἔμπανιν ἐν σοὶ, φυσικῆς ἐστὶ πράγμα τελούμενον νῦν· τὸ ἔλαττον καὶ γὰρ, γνῶμη εὐλογεῖται τοῦ κρείττονος· ὅθεν δέδοικα σὴν χειραπτηῆσαι κάραν, τῷ Λυτρωτῇ ἐδόθησεν ὁ Πρόδρομος· οὐ θέμις γὰρ, χόρτον πυρὶ προσεγγίζει· σὺ με μᾶλλον, ἀγίασον σὸν δοῦλον.

Ἐτερον Διώδιον, Ἦχος ὁ αὐτός,
Οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Τρίτη τε.

Τῷ δόγματι τῷ τυραννικῷ.

Ραθυμίας ὕπνῳ ψυχικῶν, τινάζαντες καρ-
δίας ἐγρηγόρει, τῷ ἐρχομένῳ καθάραι
ψυχὰς ἐν ρείθροις βοήσωμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔρ-
γα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Κανούσθῳ πράξις ἐν ἡμῖν, ψυχῆς ἐν ὑψηλῇ
θεωρίᾳ, ὅπως κατ' ἄμφω φανέντες παῖδοι,
τῷ πάντας καθαίροντι, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα,
βοῶμεν τὸ Κύριον.

Ὁ τάλαντον λόγῳ πρακτικῷ, κοσμήσαντες
ἐν διπλῇ ἐργασίᾳ, πίστει τῷ δόντι Δε-
σπότη πιστοί, ὡς δοῦλοι προσάξωμεν, βαπτι-
σθῆναι μολοῦντι, ψυχῶν εἰς ἀνάπλασιν.

Ὁ Εἰρμός.

Τῷ δόγματι τῷ τυραννικῷ, οἱ Ὅσιοι τρεῖς
Παῖδες μὴ πεισθέντες, ἐν τῇ καμίνῳ
βληθέντες Θεόν, ὡμολόγουν ψάλλοντες· Εὐ-
λογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὤδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Εμεγάλυνας Χριστέ, τὴν τεκοῦσάν σε Θεο-
τόκον, ἀφ' ἧς ὁ Πλάστης ἡμῶν, ὁμοιο-
παθὲς περιέθου σῶμα, τὸ τῶν ἡμετέρων λυ-
τήριον ἀμπλακημάτων· ταύτην μακαρίζον-
τες, πᾶσαι γενεαὶ σὲ μεγαλύνομεν.

Ρύπον πάντα ἐμπαθῇ, ἀπωσάμενοι ἐπα-
ξίως, Βαπτίσματος τοῦ Θεοῦ, γνώμην
ἀναλαμβάνωμεν ἐμφρόνα· ἦκει γὰρ ὁ Κτίστης κα-
θάρσιν δωρήσασθαι ξένῃν, ρείθροις βαπτιζόμε-
νος, πᾶσί τε καὶ καὶ δειξάμενος ἀλλοίωσιν.

Αφορώντες εἰς Χριστὸν, ταπεινόμενον ἐκου-
σίως, μέχρι καὶ δούλου μορφῆς, ὑπὸ τὴν
αὐτοῦ χεῖρα τὴν κραταιάν, νῦν ταπεινωθῶμεν,
πνεύματι συνεπαρθέντες, ὅπως βαπτιζόμενον,
τοῦτον καθαροῖς ἔργοις τιμήσωμεν.

Ἐτερος· Ἦ τὸν ἀχώρητον Θεόν.

Τῆς ἀμαρτίας τὸν βαρὺν, ρύπον ἀπορρίψαν-
τες, καθαροὶ τῷ πάντας καθαίροντι, ρεί-
θροις Θεοῖς, ἐποφθῶμεν Δεσπότη.

Εν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, βαπτισθῆναι ἠκάντι,
τῷ Χριστῷ δεῦτε προσεγγίσωμεν, τῶν
δακρύων, καθαρθέντες τοῖς ρείθροις.

Εν τῇ Γεννήσει σου Σωτὴρ, ἡμᾶς ἐορτάσαν-
τας, μετὰ Μάγων καὶ Ποιμένων, νῦν πρόσ-
δεξαι, σὲ τιμῶντας, βαπτισθῆναι μολοῦντας.

Ὁ Εἰρμός.

Η τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν γαστρὶ χωρή-
σασα, καὶ χαρὰν τῷ κόσμῳ κινήσασα,
σε ὑμνοῦμεν, Παναγία Παρθένε.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτὴρ.

Φερέσας τὴν ἐμὴν, Ἰησοῦ μου πτωχείαν,
προέρχῃ σεαυτὸν, τοῖς οἰκέταις μιγνύων,
καὶ Βάπτισμα αἰτούμενος, ὑπὸ δούλου φιλάν-
θρωπε· ὅθεν βλέπων σε, ὁ Ἰωάννης ἐβόα· Πῶς
βαπτίσω σε, ρύπον μὴ ἔχοντα ἄλως, Θεέ ὑπερ-
άγαθε.

Δόξα, καὶ νῦν· Ὁμοιον.

Πραέρχεσθαι Χριστός, ἀγαθότητι μέλλει,
πρὸς ρεῖθρα παταμοῦ, Ἰορδάνου ἐν τού-
τοις, ἡμῶν τὴν ἀνάπλασιν, ἀπεργάσασθαι χά-
ριτι. Θεῖε Πρόδρομε, τοῦτον ὑπόδεξαι χαίρων,
καὶ τοῖς ὕδασι, τοῦτον δελήσαντα λουσον, τὸν
μόνον φιλάνθρωπον.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Πτωχεύσας ὁ πλούσιος, δι' εὐσπλαγχνίαν
πολλήν, ἡμᾶς τοὺς πτωχεύσαντας, δι' ἀ-
κрасίαν πατέ, πλουτίσαι βουλόμενος, ἔρχεται
ἐπιβῆναι, Ἰορδάνου τοῖς ρείθροις, καὶ ὑπὸ Ἰω-
άννου, προφανῶς βαπτισθῆναι. Ὑμνήσωμεν πι-
στοί, τὴν αὐτοῦ ἄκραν ταπείνωσιν.

Δόξα, καὶ νῦν· Ὁμοιον.

Πεπλήρωται σήμερον, τοῦ Ἠσαΐου φωνῆ,
βοῶντος· Ἐτοιμάσατε, τὴν τοῦ Κυρίου
ὁδόν, καὶ τρίβους ποιήσατε· ἤχησε γὰρ ὡς ἔφη,
ἡ φιλήρημος σάλπιγξ, ἅπαντας συγκαλοῦσα,
Ἰωάννης ὁ πάνυ· διὰ συνδράμωμεν ἅμα, καὶ
παράδοξα ἰδῶμεν.

Ὁ Προεόρτιος Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Κατὰ Ἀλφάβητον, ἄνευ τῶν Εἰρμῶν.

Ποίημα Ἰωσήφ.

Ὤδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

Τῷ τὴν ἄβυσσον, κυμαινομένην θάλασσαν,
θεῖῳ αὐτοῦ προστάγματι, ἀναξηρά-
ναντι, καὶ πεζεῦσαι δι' αὐτῆς, τὸν Ἰσραηλί-
την λαὸν καθοδηγήσαντι, Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐν-
δόξως γὰρ δεδόξασται.

Αίσθανόμενος, τὴν τοῦ Κυρίου ἔλευσιν, ἐκ
τῆς ἐρήμου πρόεισιν, ὁ Θεὸς Πρόδρομος,
ἐκβῶν περιφανῶς· Ἠγγικεν ἐπέφανε, ἡ ἀπο-
λύτρωσις· μετανοήσατε, καὶ ὕδατι καθάρητε.

Βαπτιζόμενον, ἀμαρτιῶν με κλύδωνι, Λόγε
Πατρὶ συνάναρχε, ὅλον καθάρισον, με-
τανοίας ῥαντισμῷ, ὁ τῷ βαπτισμῷ σου πιστοῖς,
τὴν ἀπολύτρωσιν αἰεὶ δωρούμενος, δι' εὐσπλαγ-
χνίαν ἄμετρον.

Γὴ ὡς γέγραπται τοῦ Ζαβουλὼν τὸ ἄδυτον, βλέπουσα φῶς αὐγάσθητι· ἰδοὺ γὰρ παρῆστιν, Ἰορδάνου ταῖς ῥοαῖς· καὶ τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν, ὕμνῃ κραυγάζουσα· Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Δῆμον ἅπαντα, ὁ Σειργόρος Προδρομος, βλέπων παραγενόμενον, τούτοις ἐφθέγγετο· Τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν, ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς φυγεῖν; ποιήσατε τῆς μετανοίας καρπούς, ἐν χάριτι σωζόμενοι.

Ἐτερος Κανὼν τοῦ Ἀγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Ὑμνεῖν σε πίστει τὴν χάριν δίδου, μάκαρ.

Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'.

Ἡ κεκομμένη τὴν ἄτομον.

Υιοθετήτης ἐν χάριτι Σίλδεστρε, Θεῷ Πατρὶ καθαρὸν, βίον ἀσπασάμενος, καὶ θείαις ἀστραπαῖς, ψυχὴν φωτοειδέστατος, γενόμενος μετῆλθες πρὸς τὸ φῶς, κραυγάζων τὸ ἀνέσπερον· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Μεγαλοφρόνας παθῶν κατεκράτησας, καὶ σάρκα ἀσκητικαῖς, ἀγωγαῖς ὑπέταξας, τῷ Πνεύματι σοφέ· θείον καταγώγιον, Τριάδος γεγωνὸς περιφανῶς, τῆς πονηρίας τὰ πνεύματα, ψάλλων ἐταπείνωσας· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Νόμῳ τῷ θείῳ ἐνθέως πειθόμενος, καὶ θεοπνεύστου Γραφῆς, γνώσει καλλυνόμενος, Ἑλλήνων τοὺς σοφοὺς, ἀλήθειαν ἐπαίδευσας, Χριστὸν ὁμολογεῖν σὺν τῷ Πατρὶ, βρωῶντας καὶ τῷ Πνεύματι· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Εν ὑποστάσει μιᾷ γνωριζόμενον, τὸν σαρκοθέντα Χριστὸν, μάκαρ ἀνεκλήρυξας, θελήσεσι διτταῖς, καὶ ἐνεργείαις Σίλδεστρε, νοούμενον καὶ πίστει τοὺς αὐτῶ, θεώσαντα κραυγάζοντας· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Ινα τοὺς κατὰ τοὺς ἄνω συνάψειεν, ὁ μόνος πάντων Θεὸς, μήτραν ἀπειρόγαμον, ὑπέδου καὶ σαρκὸς, φανείς ἐν ὁμοιώματι, τῆς ἐχθρας τὸ μεσότοιχον ἐλὼν, εἰρήνην ἐμεσίτευσεν, καὶ ζωὴν ἐβράβευσε, καὶ θείαν ἀπολύτρωσιν.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξυλὼ νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν· καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Επέφανε Χριστὸς βοᾷ ὁ Προδρομος, καὶ ῥείθροις ἐπιβαίνει τοῦ Ἰορδάνου· ὑπακοῇ τῇ τούτῳ σπεύσωμεν, καθαρὰς διανοίας φωτιζόμενοι.

Ζητῶν ἀνοδίαις τὸν πλακώμενον, Θεέ μου πτωχείαν πλεσιωτάτην, ἐνδυτάμενος ἐφίστασαι, βαπτισθῆναι ἢ πάντων ἀπολύτρωσις.

Η γῆ καὶ οὐρανὸς νῦν χορευέτωσαν· ὁ πάντων βαπτίζεται εὐεργέτης, ἐν τοῖς ὕδασι βυθίζων ἡμῶν, τὴν πληθύν τῶν ἀμέτρων παραπτώσεων.

Τοῦ Ἀγίου· Τὸν φόβον σου Κύριε.

Νοὸς καθαρότητα, κτησάμενος ἱεράρχης γενέσθαι, χρίσμα ἅγιον δεξάμενος· διό σε θεοφόρε Πάτερ εὐφημοῦμεν.

Σταυρῷ τὸν τανύσαντα, παλάμας σαρκὶ Θεὸν ἐτράνωσας, λογικαῖς σου ἀποδείξεις, καὶ Ἰουδαίων θράσος, ὥλεσας Παμμακάμ.

Εν θαύμασι μέγιστος, γενόμενος φυγαδεύεις τὰ πταίσματα, καὶ καθαίρεις τὰ νοσήματα, τῶν πίστει αἰτημένων, Σίλδεστρε θεόφρον.

Θεοτοκίον.

Παρθένος Ἀγνή, μετὰ τὴν κήσιν Παπαγία διέμεινας· Θεὸν Λόγον γὰρ ἐγέννησας, ἡμῖν ὁμοιωθέντα, χωρὶς ἁμαρτίας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν φόβον σου Κύριε ἐμφύτευσαν, ταῖς καρδίαις τῶν δούλων σου, καὶ γενῶν ἡμῖν στερέωμα, τοῖς σε ἐν ἀληθείᾳ ἐπικουλούμενοις.

Κάθισμα τοῦ Ἀγίου, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ποταμὸς εὐσεβείας ἀναδειχθεὶς, τῶν δογμάτων σου ῥείθροις πᾶσαν τὴν γῆν, κατήρδευσας Σίλδεστρε, ἱεράρχης ὡς ἐνθεός· καὶ θαυμαμάτων ὄμβρος, παθῶν ῥύπον ἐπλυνσας καὶ τρυφῆς χερμαρρουν, ἀξίως κεκληρώσας ὅθεν συνελθόντες, εὐσεβῶς σε τιμῶμεν, ἐν ἁσμασι σήμερον, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμέν σοι· ἱεράρχα θεσπέσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταζούσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀνέστης ἐν νεκρῶν.

Αόρατε Θεέ, ἀκατάληπτε Λόγε, ἐτέχθης ἐκ Πατρὸς, ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον· πάλιν δὲ ἐπ' ἐσχάτων, ἐκ τῆς Παρθένου οὐκ ἀλλοιώσας ὁ ἡς, ἔρχη καὶ ἐν τοῖς ῥείθροις, τοῦ Ἰορδάνου νῦν βαπτισθῆναι σαρκί, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Ὡδή δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**λήλυθας, ἐκ Παρθένου οὐ πρέσβυς οὐκ
• ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος σαρρνω-
• μένος καὶ ἔσωσας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον διό
• κραυγάζω σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θαυμάζει σου, Ἰησοῦ εὐεργέτα τὴν ἀφίξιν,
ὁ μέγιστος Πρόδρομος, καὶ συστελλόμε-
νος κράζει σοι· Πῦρ ὑπάρχων Δέσποτα, μὴ κα-
ταφλέξης με, χόρτον χρηματίζοντα Κύριε.

Ιστάμενον, ἐν τοῖς ὕδασι τούτοις θελήματι,
ὁρῶν με νῦν πρόσελθε ὡς Ἰωάννη καὶ βά-
πτισον, ὅπως τὴν δι' ὕδατος, χάριν ἀνθρώπων,
τῷ γένει ἀπεργάσωμαι.

Κρυπτόμενον, ὡς νεφέλη σε ἔγνωκα ἥλιον,
Θεέ μου τῷ σώματι· πῶς οὖν γυμνοῦσαι
τὰ ὕδατα, νῦν περιβαλλόμενος; ὁ Ἰωάννης ἐβόα
ἐκ πληττόμενος.

Λαμπρύνεται, τῶν ἀνθρώπων ἡ φύσις καὶ
λύτρωσιν, τοῦ σκότους εἰσδέχεται, τῆς
ἁμαρτίας καὶ ἄνωθεν, θεῖον περιβάλλεται, τῆς
ἀφθαρσίας χιτῶνα γυμνουμένου μου.

Τοῦ Ἀγίου· Εἰσακήκοα Κύριε.

Ιεράρχης θεόληπτος, χρίων ἱερέας θεῖω ἐν
Πνεύματι, ἀνεδείχθης Πάτερ Σίλβεστρε, καὶ
λαοὺς φωτίζων ἱερώτατε.

Συνεργεῖα τοῦ Πνεύματος, νόσους ἀπελαύνων
πάθη ἀνίατα, ἐθεράπευσας πανόλβιε, ἐπι-
στρέφων πλάνης τοὺς παράφρονas.

Τῶν αἱρέσεων Σίλβεστρε, πλάνην ἐκδιώξας,
ποιμνην ἐποίμανας, εὐσεβείας βρύων ὕ-
δατα, ἐπὶ χλόην θείας ἐπιγνώσεως.

Εξεχύθη σου χεῖλεσι, χάρις θεοῦ Πνεύμα-
τος· διὰ τοῦτό σε, ἱερέα τοῦ λαοῦ αὐ-
τοῦ, ὁ Θεὸς παμμακάρε Πάτερ ἔχρισεν.

Θεοτοκίον.

Ιασαί μου τὰ τραύματα, Κόρη τῆς καρδίας,
καὶ κατευόδωσον, τῆς ψυχῆς μου τὰ κινή-
ματα, εἰς Θεοῦ Παρθένε τὰ θελήματα.

Ὡδή ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** τοῦ φωτός χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων
• ποιητής Κύριος ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν
• προσταγμάτων, ὁδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σου
• γὰρ ἄλλον, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Μετανοεῖτε βοῶν, ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἤγ-
• γικεν, ὁ ἱερός Πρόδρομος ἐφάνη, ἐκ τῆς
ἐρημίας, τοὺς ἐρημωθέντας, ἡμᾶς ἀνακτώμενος.

Νόμος ὁ πάλαι φησὶ, καὶ Προφητῶν ὁ ἱε-
• ρὸς σύλλογος· Ἦλθε Χριστὸς ἡμᾶς ἀνα-
πλάττων, τῷ θεῷ βαπτισμῷ, τοὺς παλαιω-
θέντας, πολλοῖς παραπτώμασι.

Ξένα φησὶ καὶ φρικτὰ, ὁ Ἰωάννης καθορῶ
σήμερον! Νῦν ἡ πηγὴ, τῆς ἀθανασίας,
προῆλθεν ἐκ μικρᾶς, ῥανίδος τὸ θεῖον, αἰτήσα-
σθαι βάπτισμα.

Τοῦ Ἀγίου· Ἴνα τί με ἀπώσω.

Ταῖς πλοκαῖς τῶν σῶν λόγων, ἅπαντα διέ-
• λυσας μάταιον σύνδεσμον, καὶ πρὸς θεῖαν
Πίστιν, τοὺς τῇ πλάνῃ δεθέντας συνέδησας,
διανοίγων Πάτερ, τούτων τὸν νοῦν τῇ ἀναπτύ-
ξει, τῶν ἱερῶν ἱεράρχα μακάριε.

Η καρδία σου Πάτερ, ἄμωμος γεγένηται
τοῖς δικαιώμασι, τοῦ κοινοῦ Δεσπότη·
ὃν ποθήσας σαρκὸς κατεκράτησας, καὶ θαυ-
μάτων χάριν, πεπλουτηκὼς νόσους ἰᾶσαι, καὶ
ψυχῶν χαλεπώτατα τραύματα.

Νεμομένην καρδίας, νόσον ψυχολέτειραν δει-
• νῆς αἱρέσεως, τοῦ πικρῶς μανέντος, δρα-
στηρίοις φαρμάκοις τῶν λόγων σου, Θεοφόρε
στήσας, ὡς ἰατρὸς χάριτι θεῖα, τοῦ σεπτοῦ ἐ-
φυγάδευσας Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε μόνη τεκοῦσα, τὸν Ἀπειροδύναμον
σάρκα πτωχεύσαντα. Χαῖρε τοῦ πεσόν-
τος, ἐπανόρθωσις κόσμου Πανάμωμε. Χαῖρε λύ-
πης λύσις, χαῖρε πιστῶν ἡ σωτηρία, χαῖρε θρό-
νε Θεοῦ ὑψηλότε.

Ὡδή ς'. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**βυσσος ἁμαρτημάτων, ἐκύκλωσέ με ἐ-
• σχάτη· ἀλλ' ὡς τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν,
• ἀνάγαγε Κύριε, Κύριε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν
• μου.

Ομβρησον ἁμαρτημάτων, ἡμῖν φιλόανθρωπε
λύσιν, ὁ τῷ Ἰορδάνῃ ταῖς ῥοαῖς, βυθίσας
τὰ πταίσματα, τῶν γηγενῶν, διὰ ἔλεος μέγα.

Πέλαγος Χριστέ ὑπάρχων, δικαιοσύνης προ-
• ἔρχῃ νῦν ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, βυθίσαι
τὸν δράκοντα, καὶ τοῦ Ἀδάμ, τὴν παράβα-
σιν πλῦναι.

Ρεῖθρόν σε τῆς ἀφθαρσίας, Χριστέ ὑπάρχον-
• τα ὄντως, ρεῖθρα πῶς χωρήσει ποταμοῦ;
ἐβόα ὁ Πρόδρομος, δοξάζων σου, τὴν πολλὴν
εὐσπλαγχνίαν.

Τοῦ Ἀγίου· Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Απρόιτον καὶ φρουρᾷ αἰωνία, συγκλειόμε-
• νον εἰργάσω εὐχαῖς σου, τὸν πονηρὸν, λυ-
μαινόμενον φθόνῳ, τοὺς προσιόντας Μακάριε
δράκοντα, ὡς θύρας τε καὶ ὡς μοχλοὺς, τοῦ
Σταυροῦ τὴν σφραγίδα ἐνθέμενος.

Ρημάτων σου, μελιρρύτων ὁ φθόγγος, εἰς
τὴν σύμπασαν ἐξῆλθε Παμμακάρε, καὶ

διδάχων, εἰς τὰ πέρατα πάντα, τῆς οἰκουμένης τὸ φέγγος ἐξέλαμψε, θαυμαίων τε τὸ διακρύβειν, καὶ τῶν ἔργων ἡ θεία ἐπίδειξις.

Ιάματα καὶ χαρίσματα θεῖα, ἐπομβρίαις ἀναβλύζων πλουσίως, τοῦ παντουργοῦ, Ἱεράρχα παμμάκαρ, καὶ Παναγίου ἐκάστοτε Πνεύματος τοὺς πίστει σοι εἰλικρινεῖ, προσιόντας ἰᾶσαι ἐν χάριτι. Θεοτοκίον.

Νοήσαντες θαυρόροι Προφῆται, Μυστηρίου σου Παρθένε τὸ βάθος, προφητικῶς, προκατήγγειλαν τοῦτο, φωταγωγούμενοι θεῶν ἐν Πνεύματι· καὶ νῦν ἡμεῖς περιχαρῶς, τὰς ἐμφάσεις ὁρῶντες πιστεύομεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
» ἀπαγγελῶ με τὰς θλίψεις· ὅτι κακῶν,
» ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ἁ-
» θῇ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωάννης· Ἐκ
» φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον Προεόρτιον,

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν τοῖς ρείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γεγονώς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· Μὴ δειλιάσης βαπτίσαι με· σῶσαι γὰρ ἤκω, Ἀδάμ τὸν πρωτόπλαστον. Ὁ Οἶκος.

Οὐκ ἀπαιτῶ σε, Βαπτιστὰ, τοὺς ὅρους ὑπερβῆναι· οὐ λέγω σοι· Εἰπέ μοι, ἃ λέγεις τοῖς ἀνόμοις, καὶ παραινεῖς ἀμαρτωλοῖς· μόνον βάπτισόν με σιωπῶν, καὶ προσδοκῶν τὰ ἀπὸ τοῦ Βαπτίσματος· ἔξεις γὰρ διὰ τοῦτο ἀξίωμα, ὅπερ οὐχ ὑπῆρξε τοῖς Ἀγγέλοις· καὶ γὰρ πάντων τῶν Προφητῶν μείζονά σε ποιήσω· ἐκείνων μὲν εἶδεις σαφῶς με κατεῖδεν, ἀλλ' ἐν τύποις καὶ ἐν σκιαῖς καὶ ἐνυπνίοις· σὺ δέ, ἐπὶ σοῦ ἰστάμενον κατὰ γνώμην. Σῶσαι γὰρ ἤκω Ἀδάμ τὸν πρωτόπλαστον.

Ἔτερον τοῦ Ἀγίου,

Ἦχος β'. Ἦν ἄνω ζητῶν.

Σοφίας Θεοῦ, ἐμπλήσας τὸ στόμα σου, Τριάδος ἡμῖν, τὴν γνῶσιν ἐτράνωσας, καὶ τὴν ἀθεότητα τῶν Τυράννων, κατέβαλες Σίλβεσρε, τῇ σφενδόνη τῶν λόγων σου· διὸ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν Κύριον. Ὁ Οἶκος.

Τοῦ Κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων τὴν καθέδραν πλουτήσας, τοῦ Θεοῦ Λειτουργὸς ἐδείχθης θαυμασιώτατος, ὠραῖζων, στηρίζων, καὶ μεγάλυνων δόγμασι θείοις τὴν Ἐκκλησίαν· ὡς ἀστήρ δὲ φωτοβόλος, φωτίζων φωτὶ ἀρετῶν, Τριάδα σέβειν διδάσκεις, ὡς ἀμέριστον μίαν Θεότητα· καὶ τὰς αἰρέσεις τῶν δυσμενῶν

ἀπεδίωξας, Σίλβεστρε πάνσοφε· διὸ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν Κύριον.

Συναξάριον.

Τῇ Β'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σιλδέστρου Πάπα Ῥώμης.

Στίχοι.

Ζωοῖ νεκρὸν βῆν, αἰσχύνων Ζαμβρὴν Μάγον,
Ὁ καὶ νεκρὸς ζῶν, Σιλδέστρος Ῥώμης Πάπας.

Θυμὸν ἀποπνεεῖ Σιλδέστρος δευτέρῃ ἡοῖ.

Οὗτος χειροτονεῖται, διὰ τὴν εἰς ἄκρον ἀρετῆς ἀνάβασιν, τῆς Πριεσβυτέρας Ῥώμης Ἐπίσκοπος, τῷ Μελκιάδου τὸν βίον ἀπολιπόντος. Πολλῶν οὖν θαυμάτων γενόμενος αὐτουργὸς καὶ τὸν μέγαν ἐν Βασιλεῦσι Κωνσταντίνου πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν χειραγωγήσας, καὶ διὰ τοῦ θείου Βαπτίσματος τὰ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ πάθη καὶ τοῦ σώματος ἅμα καθάρας, καὶ παρὰ τοῦ Νόμου προκηρυχθέντα τὸν Χριστὸν ἀποδείξας, καὶ τὸν ταῦρον ζωώσας, ἐν ἀνείλεν μὲν ἐπὶ δὴ Ἑβραῖος, ἀναστῆσαι δὲ οὐκ ἴσχυσε, καὶ πολλοῖς σωτηρίας αἰτίως γεγονώς, ἐν βαθεῖ γήρᾳ πρὸς Χριστὸν ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Θεαγένους.

Στίχ. Θεάγενης, βλήθητι τοῦ πόντου μέσον,
Ὡ καὶ βυθισθῆς, ἔνδον ἐκνήξῃ πόλου.

Οὗτος ἦν Ἐπίσκοπος ἐν τῷ Παρίῳ τοῦ Ἑλλησπόντου· προσαχθεὶς δὲ τῷ τριβύνῳ Ζηλικινθίῳ, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας Θεόν, ἀφειδῶς τοῖς ξύλοις τύπτεται. Εἵτα δισμύεται, καὶ μετὰ ταῦτα τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης ἐκδίδεται, ἔνθα τὸν δρόμον πληροῖ τῆς ἀθλήσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι Θεόπεμptos, καὶ Θεοδότη, ἡ μήτηρ τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Τὸν Θεόπεμpton σαρκικῆς λῦσαι πέδης,
Ἦλθον, Θεοῦ πέμψαντος, ἔμπυροι Νόες.

Νόσω παρῆλθε τὸν βίον Θεοδότη,
Νόσων λυτῆρας ἡ τεκοῦσα τῷ βίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὁσιος Μάρκος ὁ κωφός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Μάρκος οὐκ ἤκουε γῆνῶν λόγων,
Καὶ πρὶν λιπεῖν γῆν, ὥτα γῆθεν ἐξάγων.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Βασιλείου τοῦ ἐξ Ἀγκύρας.

Στίχ. Βρύχημα, χάσμα, δῆγμα θηρῶν ἀγρίων,
Βασιλείου τὸ πρᾶον οὐ κατεπτόει.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τοῦ δυσσεβοῦς Ἰουλιανοῦ, ἐξ Ἀγκύρας τῆς πόλεως· καὶ διὰ τὸ τὸν Χριστὸν εἰδεσθαι αὐτὸν καὶ κηρύσσειν, κατεσχέθη. Παραστήσαντες δὲ αὐτὸν τῷ Ἡγεμόνι Σατορνίλῳ, ὠμολόγησε τὸν Χριστὸν κατενώπιον αὐτοῦ μετὰ πολλῆς παρρησίας. Διὸ κρεμασθεὶς ξέεται ἀφειδῶς· εἴθ' οὕτως ἐξ Ἀγκύρας ἀπαχθεὶς ἐν Κωνσταντινουπόλει, αὐθις καὶ ἄρτι ξέεται· καὶ ἐπὶ τοῦτον τείνεται,

ὡς ἐξαρθρωθῆναι τοὺς ἀρμούς των χοιρῶν καὶ των ὤρων αὐτοῦ. Εἶτα λωροτομεῖται, καὶ σιδήροις πυρωθεῖσι κατακιντᾶται τὰς σάρκας. Καὶ πάντα γεναίως φέρων, δέχεται τοῦ Θεοῦ τὰς ἀντιλήψεις. Καὶ εἰς κάμινον πυρὸς ἐμβληθεὶς, παραδόξως διὰ προσευχῆς ἀσπίλος διεφυλάχθη. Εἰς Καισάρειαν δὲ μετὰ ταῦτα δέσμιος ἀπαχθεὶς, εἰς Θηριομαχίαν ὑπὸ τοῦ Ἀρχοντος καταδικάζεται. Ὁ δὲ Ἅγιος προσευξάμενος, καὶ βληθεὶς ὑπὸ λειάνης, τὸν τῆς ἀθλήσεως στέφανον, τελειωθείς, ἐκομίσαστο. Τούτου τὰ ἱερὰ λείψανα συγγενεῖς τινες καὶ φίλοι ἐπιμελῶς συλλέξαντες, καὶ μύροις καὶ ὀθονίοις εἰλήσαντες, μετὰ τῆς πρεπούσης τιμῆς ἐκήδευσαν ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ, Μαρτύριον σιπτόν ἐκείσε ἰσχύτως οἰκοδομήσαντες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Σέργιος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Οὐχ οἶον εἰπεῖν, οὐδὲ πρὸς γνῶσιν φέρειν,
Ὅση χαρὰ Σέργιος ἐτμήθη κάραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Θεόπιστος, λιθοβοληθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Κτείνει σε, Θεόπιστε πιστὲ, τοῖς λίθοις,
Ἡ των ἀπίστων πληθὺς ἐκ δυσβουλίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κοσμᾶ, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Θαυματουργοῦ, τοῦ ἐν τῇ σεβασμίᾳ Μονῇ τῆς Χώρας.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὤδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Εἰκόνας χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δεηρᾷ λατρευομένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεπάτησαν, ἀθεωτάτου προστάγματος· μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον·
Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ των Πατέρων ἡμῶν.

Στολὴν ἱεράν, ἐπενδύων με Χριστέ τὸν γυμνωθέντα, τῇ συμβουλίᾳ τοῦ ἀλάστορος, γυμνὸς προβῆναι τοῖς ὕδασι, εἴλε ἀγαθότητος πλῆτῳ· ἀνυμνῶ σε τὸ εὐσπλαγχνον, καὶ προσκυνῶ τὴν θαυμαστὴν οἰκονομίαν σου.

Τίς αὕτη Χριστέ, ἡ πολλή σου πρὸς ἡμᾶς οἰκονομία; τίς ἡ πτωχεία; τίς ἡ ἄφατος καὶ ὑπὲρ νοῦν συγκατάβασις; ἔφη ὀπηνίκα σε εἶδεν, ὁ Ἰωάννης γυμνούμενον, καὶ βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ ἐγκελευόμενον.

Ψῆψας Χριστέ, ὡς περ λύχνον τὴν σεπτὴν σάρκα σου μέσον, τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἐζήτησας, τὴν συγχωσθεῖσαν τοῖς πάθεσι, καὶ τῇ ἀμαρτίᾳ εἰκόνα· καὶ εὐρὼν κατεκάλλυνας τῷ Βαπτισμῷ σου ἀγαθέ· ὅθεν ὑμνοῦμέν σε.

Τοῦ Ἀγίου. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Δίκαιος ὡς περ φοίνιξ, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου Πάτερ ἐξήνθησας, καρποὺς δικαιοσύνης· ἐξ ὧν οἱ σὲ τιμῶντες, διατρέφονται ψάλλοντες· Ὁ των Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἰσχυραῖς των σῶν λόγων, ἀποδείξεις ἐλπίας τοὺς ματαιόφρονas, νοσοῦντας ἀπιστίαν· καὶ χαίρων ἐμελωδεῖς, παναοίδιμε Σίλβεστρε· Ὁ των Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Διαμένει ἡ δόξα, εἰς αἰῶνάς σου Πάτερ καὶ τὸ μνημόσυνον, σὺν πᾶσι τοῖς Δικαίοις· μεθ' ὧν ἡμῶν των πίστει, μελωδούντων μνημόνευε· Ὁ των Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὁ κλεινὸς Ἱεράρχης, τῇ τοῦ Πνεύματος αἰγλή καταλαμπόμενος, τὸ σκότος τῆς κακίας, διέλυσε καὶ πάντας, τοὺς βοῶντας ἐφώτισεν· Ὁ των Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Υπερθαύμαζε Κόρη, των πρὸ πάντων αἰῶνων ἐκκυφόρησας, ἡμῖν ὁμοιωθέντα, δὲ ἄκραν εὐσπλαγχνίαν, ἵνα σώσῃ τοὺς ψάλλοντας· Ὁ των Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.
Ὤδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, των Ἑβραίων τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωνὴ βοῶντος ἐμφανῶς, ἐν ἐρήμῳ ἐπιστὰς ὁ Ἰωάννης, ἐπιστρέφων καρδίας, μετανοοῦσας θερμῶς, δοξάζειν τὸν ἐπιφαινόμενον, ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, Σωτῆρα καὶ Δεσπότην.

Χειμάρρους πέφυκας τρυφῆς, ὁ θαλάσσης καὶ πηγᾶς δημιουργήσας· καὶ πῶς ὕδασι βαίνεις; τί ἀποπλῦναι ζητῶν; ἡ πάντων ἑκπλυσις καὶ κάθαρσις, των ὑμνολογούντων, Χριστέ σε εἰς αἰῶνας.

Ψῦξαι τὰ ρεύματα ζητῶν, τῆς κακίας τοῦ ἐχθροῦ καὶ τὰς θαλάσσας, των παθῶν ἀναστεῖλαι, καὶ τοῖς πιστοῖς ἱλασμόν, πηγάσαι καὶ ἄφρον Δέσποτα, ἔρχῃ βαπτισθῆναι, ἐν ρείθροις Ἰορδάνου.

Ὁρῶν καὶ χρόνων Ποιητὰ, ὑπὸ χρόνων γεγονῶς δι' εὐσπλαγχνίαν, ὁ ἀχρόνως ἐκλάμψας, ἐκ προανάρχου Πατρὸς, ἐπέστης τὰ χρόνια πταίσματα, πάντων ἀποπλῦναι, ἐν ρείθροις Ἰορδάνου.

Τοῦ Ἀγίου. Νικηταὶ Τυράννου.

Μίαν φύσιν Πάτερ, τῆς μιᾶς Θεότητος θεω- λογήσας, ἐν τρισὶ προσώποις, νοουμένης ἐμελπες ἀκαταπαύστως· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αληθείας Πάτερ, ἀληθῆς διδάσκαλος ἀνηγορεύθης· ψευδωνύμου πλάνης ὅθεν ἐστηλίτευσας ἀπάτην μέλπων· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κορυφαῖος ὦφθης, ἱερῶ συστήματος Ἱερομύστα, καὶ τοῦ Κορυφαίου, Μαθητῶν ἐκόσμησας βοῶν τὸν θρόνον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αρεταῖς ἐνθέοις, Πάτερ, τὴν καρδίαν σου κατακαλλύνας, ὅλος ὠραιώθης, καὶ ταῖς ἁγῶ ταῖς βροῶν συνήφθης· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ρήμασί σου θείαις, γενεαὶ ἐπόμεναι αἱ τῶν ἀνθρώπων, μακαρίζομέν σε τὴν Ἀειμκαρίστου καὶ μελωδοῦμεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**ικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῇ χάριτι σου γεγονάτες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου, σφόδρα ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐβόων· Εὐλαγεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ 2. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφία, ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ, βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Ιδὼν σε ὁ Ἰωάννης, πρὸς αὐτὸν Εὐεργέτα, ἐλθόντα καὶ αἰτοῦντα παρ' αὐτοῦ, ἐν ταπεινώσει τὸ Βάπτισμα, ἐκπλαγεῖς συνεστάλη, μηδὲν χεираπτῆσαι σε τολμῶν, τὸν ἀπτόμενον πάντα, ὁρέων καὶ καπνίζονται.

Ως χελιδὼν σεμνοτάτη, προμηνύουσα ἔαρ, ἐπέστη νοητὸν ὁ Βαπτιστής, τοῖς ἐν χειμῶνι ὑπάρχουσι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων, καὶ ζάλην ὑπομένουσιν αἰεὶ, ἐναντίων πνευμάτων, πονηροτάτοις πάθεσι.

Σὲ τὸ ἀπαύγασμα δόξης, τοῦ Πατρὸς ἐπιλάμπσαν, τοῖς ἐν σκότει καθημένοις τῶν δεινῶν, ἄδυτε Ἥλιε Κύριε, καὶ ἐρχόμενον πάντας, φωτίσαι ἱερῶ σου Βαπτισμῶ, ὡς Θεὸν καὶ Σωτῆρα, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Η τοῦ θανάτου ἀξίνη, ἐν τῇ ρίζῃ κεκμένη, ὡς δένδρῳ ἀπειλεῖ τὴν ἐκτομὴν, τὴν ἀκαρπίαν σου βλέπουσα· μὴ οὖν ἄκαρπος μεί-

νης, ψυχῇ μου, ἀλλὰ βόησον Θεῶ, ἐν θερμῇ μετανοίᾳ· Ἠμάρτηκά σοι, σῶσόν με.

Φωνὴ βοῶντος ἠκίσθη, ἐν ἐρήμοις καρδίαις· Εὐφράνθητε, ἐπέστη ὁ Χριστὸς, ἄφεςιν πᾶσιν δωρούμενος· ἀγιάσθητε πᾶσα, ἡ θαλάσσα πηγαὶ καὶ ποταμοὶ, καὶ κοιλάδες καὶ νάπαι, καὶ πᾶσα ἡ ὑφήλιος.

Τοῦ Ἀγίου· Κυρίως Θεοτόκον.

Ιέρευσας προθύμως, σεαυτὸν Παμμακάρ, τῶν ἡδονῶν τῇ νεκρώσει καὶ γέγονας, τοῦ δι' ἡμᾶς νεκρωθέντος, θῦμα εὐπρόσδεκτον.

Ως θείος Κορυφαῖος, ἱερῶν Πατέρων, τὸ ἱερώτατον δόγμα ἐκράτυνας, αἰρετικῶν ἀποφράξας, ἄθεα στόματα.

Συνήφθης ταῖς χορείαις, ταῖς τῶν Ἀσωμάτων, τοὺς ἄσωμάτους· ἐχθροὺς τροπώσας, περιφανῶς Ἱεράρχα, θεάφρον Σίλβεστρε.

Η μνήμη σου τῷ κόσμῳ, Πάτερ Ἱεράρχα, ὡς φωταυγῆς ἐξανέτειλεν ἥλιος, φωταγωγοῦσα τοὺς πίστει, ἀνευφημοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Φιλάγαθε Παρθένε, τὴν κεκακωμένην, τῇ ἀμαρτίᾳ ψυχὴν μου ἀγαθύνον, τὸν ἀγαθὸν ἡ τεκοῦσα, Θεὸν καὶ Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**υρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν· οἱ διὰ σου σεσωσμένοι Παρθένε· Ἀγνή, σὺν Ἀσωμάτοις χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Φωνὴ βοῶντος ἤχησε, καὶ αἱ βουνοὶ σκιρτήσατε· χόρευσον γένος ἀνθρώπων· ὁ γὰρ προάναρχος Λόγος, σάρκα λαβὼν ὡς ἄνθρωπος, ἦκει βαπτισθόμενος, ὑπὸ χειρῶν ὧν ἐπλασεν, ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ λύσων, τοῦ κόσμου τὴν ἀμαρτίαν.

Ὁμοιον.

Πῶς ρεῖθρά σε ποτάμια, εἰσδέχονται Φιλάνθρωπε, τὸν ποταμοὺς καὶ θαλάσσας, ποτήσαντα ἐκ μὴ ἄντων; πῶς κορυφὴν τὴν ἀχραντον, τὴν σὴν τολμήσει Πρόδρομος; χειροθετῆσαι Δέσποτα; ὑμνοῦμεν φρίττοντες Λόγε, τῆς σῆς πτωχείας τὸ ὕψος.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, ὧν ἡ ἀκροστιχὶς μέχρη τῶν τῆς Ε'. τοῦ παρόντος μηνός.

Ἀσματα Θεοφάνους εἰς τὰ Φῶτα.

Ἦχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Αἱ Ἀγγελικαί, προπορεύεσθε Δυνάμεις, ἐκ τῆς Βηθλεὲμ, πρὸς τὰ ρεῖθρα Ἰορδάνου· Προέρχε Ἰωάννη, καταλείψας τὴν ἔρημον· Χαῖρε Ποταμὲ καὶ εὐτρεπίζου· Πᾶσα δὲ γῆ ἀγαλα-

λιάσθω. Χριστὸς ἔρχεται, τὴν ἀμαρτίαν τοῦ Ἀδὰμ, καθάραι ὡς εὐσπλαγχνος.

Στόμασιν ἄγνοις, καὶ ψυχαῖς κεκαθαρμέναις, δεῦτε μυστικῶς, Βηθλεὲμ μεταχωροῦντες, καὶ πρὸς τὸν Ἰορδάνην, σὺν Χριστῷ ἐπειγόμενοι, ἄσωμεν αὐτῷ μετ' εὐφροσύνης, αἱ πατριαὶ τῆς γῆς νῦν πᾶσαι, πιστῶς λέγουσαι· Εὐλογημένος ὁ ἐλθὼν, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Μέγα καὶ φρικτὸν, τὸ μυστήριον ὑπάρχει! ὅτι ὁ Θεός, ταῖς ἀνθρώποις ὁμοιωθῆ, καὶ ἀμαρτίαν ὅλως, μὴ εἰδὼς ὁ ἀνεύθυνος, ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι, ἐν ποταμῷ τῷ Ἰορδάνῃ, αἰτεῖ σήμερον. Εὐλογημένος ὁ φανεῖς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ανθὸς ἐκ Δαυὶδ, ἀνατείλας τῆς Παρθένου, ἦλθεν ὁ Χριστὸς, πρὸς τὰ ρεῖθρα Ἰορδάνου, ταῖς ἀμαρτίαις πλῦναι, τοῦ Προπάταρος ὕδασι. Χόρευσον Ἀδὰμ· εὐφραίνου Εὐὰ· ὁ οὐρανὸς ἀγαλλιάσθω· λαοὶ εἰπώμεν· Εὐλογημένος ὁ ἐλθὼν, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, ὁμοιον.

Τρέμει τῇ χειρὶ, δειλιῶν χειροθετῆσαι· χεῖρει τῇ ψυχῇ, ἐννοῶν ὁ Ἰωάννης, ὅτι τὴν κορυφὴν σου, ὑπακλῖναι κηδόμενος, δούλου τὴν μορφὴν ἐνδεδυμένος, ἵνα βροτοὺς δουλείας ῥύσῃ, ἐχθραὺ κρίζοντας· Εὐλογημένος ὁ ἐλθὼν, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Καὶ νῦν, ὁμοιον.

Απᾶσα ἡ γῆ, μυστικῶς ἀγαλλιάσθω, νῦν προφητικῶς, καὶ τὰ ὄρη σκιρτήσάτω· ἀνάστροφον τὸ ρεῖθρον, Ἰορδάνη ὡς γέγραπται· φρίζον ἐκ προσώπου τοῦ Δεσπότη· ὅτι Θεὸς ἐνανθρωπήσας, βροτοὺς ἅπαντας, τῆς ἀμαρτίας τοῦ Ἀδὰμ καθάραι ἐλήλυθεν.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα,

Ἦχος πλ. β'.

Φαιδροτέρα ἡλίου γέγονεν, ἡ παρελθοῦσα ἑορτὴ τῶν Γενεθλίων Χριστοῦ· λαμπρὰ καὶ ἐπίφωτος δαίκνυται ἡ ἐπερχομένη, τῆς θείας Ἐπιφανείας αὐτοῦ. Ἐν ἐκείνῃ Ποιμένες, μετ' Ἀγγέλων δοξολογοῦντες, προσεκύνησαν Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα· ἐν ταύτῃ δὲ, τοῦ Δεσπότη ὁ Ἰωάννης ἀψάμενος τῇ δεξιᾷ χειρὶ, σὺν τρόμῳ ἔλεγεν· Ἀγίασον ἐμέ καὶ τὰ ὕδατα, ὁ μόνος ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου.

Ετοιμάζου Ἰορδάνη ποταμέ· ἰδοὺ γὰρ παρὰ γίνεταί Χριστὸς ὁ Θεός, βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου, ἵνα τῶν δρακόντων ἀοράτους κεφαλὰς συνθλάσῃ τῇ Θεότητι, ἐν τοῖς ὕδασι

τοῖς σοῖς. Ἀγαλλου ἡ ἔρημος Ἰορδάνου· τὰ ὄρη σκιρτήσατε μετ' εὐφροσύνης· ἡκεὶ γὰρ ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἀνακαλέσαι τὸν Ἀδὰμ· Φωνὴ βοῶντος βόησον, ὦ Ἰωάννη Πρόδρομε· Ἐτοιμάσατε ὁδοὺς τοῦ Κυρίου, καὶ τὰς τρίβους αὐτοῦ, εὐθείας ἀπεργάσασθε.

Στίχ. Εἶδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεός.

Αγαλλιάσθω ἡ ἔρημος τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἀνθείτω ὡς κρίνον· φωνὴ γὰρ βοῶντος ἠκούσθη ἐν αὐτῇ· Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου· ὁ γὰρ τὰ ὄρη στήσας σταθμῷ, καὶ τὰς νάπας ζυγῷ, ὁ τὰ πάντα πληρῶν ὡς Θεός, βαπτίζεται ὑπὸ δούλου· πτωχεύειν ἤρξατο, ὁ τὰ πλούσια δῶρα χαριζόμενος. Ἦκουσεν Εὐὰ, ἐν λύπαις τέξῃ τέκνα· νῦν δὲ ἠκούσεν ἡ Παρθένος, Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Ιωάννη Βαπτιστᾶ, ὁ ἐν μήτρᾳ γνωρίσας μετὰ τὸν Ἀμνὸν, ἐν ποταμῷ μοι διακόνησον, μετ' Ἀγγέλων μοι λειτούργησον· ἐκτείνας ἄψα· τῇ παλάμῃ, τῆς κορυφῆς μου τῆς ἀχράντου· καὶ ὅταν ἴδῃς τὰ ὄρη τρέμοντα, καὶ τὸν Ἰορδάνην ἐπαναστραφέντα, σὺν τούτοις βόησον· Ὁ σαρκωθείς ἐκ Παρθένου, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν, Κύριε δόξα σοι.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Γ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Προεόρτια τῶν Φώτων· καὶ μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Μαλαχίου, καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Γορδίου.

Εἰς τὸν Εσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Προφήτου.

Ἦχος πλ. δ'. Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ.

Κύριε, σοὶ τὸν σὸν Προφήτην ἱκέτην, καὶ πρεσβευτὴν προχειρίζομαι· οὐ ταῖς ἱεσίσαις Οἰκτίρμον, καὶ ταῖς πρεσβείαις, ὡς εὐσπλαγχνος ἀπεγνωσμένης ψυχῆς, τὰ πταίσματα διάλυσον, οὐσιώδη κεκτημένος, καὶ φυσικὴν ἀγαθότητα.

Ρήματα, τῆς Θεοκινήτου σου γλώττης, ἐκβεβηκότα θεώμενος, σέ νῦν μακαρίζω

Προφήτα, τῆς ἀληθείας ἀγάμενος· σὺ γὰρ φωνῇ λιγυρᾷ, τὸν κόσμον περιήχηςας, τὴν τοῦ Κυρίου προαγορεύων, παρουσίαν τὴν σωτήριον.

Αγγελοσ, ἀγγελομιμήτωσθ βίω, ἐπὶ τῆς γῆς ἐχρημάτισας, καὶ προσηγορίαν Ἀγγέλου, παναρμονίως ἐπλούτησας, τὴν καλλονὴν τῆς ψυχῆς, τῷ κάλλει τῷ τοῦ σώματος, καταλλήλως συναρμόσας, Μαλαχία παμμακάριστε.

Ἔτερα Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Κορυφουμένην θαύμενος, τὴν τῆς ἀπάτης ἀχλὺν, φυγαδεύων ἐμάκρυνας, Ἀθλοφόρε Γόρδιε, τὸν Θεὸν προσδεχόμενος· πολλὰς δὲ πόνοις ἐγγυμνασάμενος, καὶ ταῖς νηστείαις παιδοτριβούμενος, ὥσπερ αἰσθόμενος, τῆς σαυτῆς δυνάμεως, ἀγωνιστὴς, ὥρμησας αὐτόκλητος, πρὸς τὸν ἀντίπαλον.

Σφόδρα πεπορθῶς κατείληφας τῶν δυσμενῶν τὴν πληθύν, παναοίδιμε Γόρδιε, παρ' οὐδέν ἡγούμενος, τῶν ἀνόμων τὸ θέατρον· καὶ σταῖς ἐν μέσῳ, κήρυξ αὐτόμολος, μεγαλοφώνως Χριστὸν ἐκήρυξας, Κτίστην καὶ Κύριον, τῷ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ τῷ σεπτῷ, Πνεύματι ὁμότιμον, καὶ συναῖδιον.

Εἶπει κεφαλὴν τεμνόμενος, ἀπὸ ζωῆς εἰς ζωὴν, ἐκ θνητῆς εἰς ἀθάνατον, καὶ φθαρτῆς πρὸς ἀφθαρτον, προφανῶς μεταβέβηκας, μὴ ἀναμείνας φύσεως νέκρωσιν, ἀλλ' αὐθαιρέτως θανεῖν ἐλόμενος. Ὡ τῶν ἀγώνων σου, Ἀθλοφόρε Γόρδιε! δι' ὧν Χριστὸν, Μάρτυς ἐμεγαλύνας, τὸν μόνον εὐσπλαγχνον.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἦχος δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ὁ ἐν Πνεύματι Ἀγίῳ βαπτίζων καὶ πυρὶ, ἐν Ἰορδάνῃ ἔρχεται βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου· Θεὸς οὐ γυμνός, οὐδὲ ἄνθρωπος ψιλός, ἀλλ' ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσιν, εἰς ὁ αὐτὸς Υἱὸς μονογενής· ζητῶν μὲν τὸ βάπτισμα, ὡς ἄνθρωπος ἐκ θνητοῦ, αἶρων δὲ ὡς Θεός, τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχων πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀποστίχου, Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος πλ. β'.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ιδοὺ ὁ φωτισμὸς τῶν πιστῶν, ἰδοὺ ὁ ἰλασμός ἡμῶν, ἐπιθαίνειν, μέλλει ρεῖθροις ποταμοῦ, τὸν ρύπον ὅπως πλύνη, κακίας τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀναπλάσῃ συντριβέντας ἡμᾶς.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαι σου.

Ως εἶδέ σε ἐρχόμενον, ὁ Πρόδρομός σου Κύριε, καὶ αἰτοῦντα, βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ, ἐν φόβῳ ἀνεβόα· Θεέ μου πλαστηργέ μου, πῶς σε βαπτίσω τὸν ἀμόλυντον;

Στίχ. Εἶδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεός.

Συνέλθωμεν πιστοὶ νοητῶς, πρὸς τὰς τοῦ Ἰορδάνου ῥοὰς, θαῦμα μέγα, ὅπως ἴδωμεν σαφῶς· ὁ Κτίστης γὰρ τῶν ὅλων, ἐπιφανεῖς ὡράθη, καὶ βαπτισθῆναι παραγέγονε (*).

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'.

Εν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, μόλει πρὸς τὸ Βάπτισμα, καθάραι θέλων ἡμᾶς, ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, τῇ αὐτοῦ ἐπιφανείᾳ, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον.

Εἰτοιμάζου Ζαβουλὼν.

Ἐν ταῖς Ἀποδείπνοις, ψάλλομεν τὸ παρὸν Τριῶδιον· οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τετράδι ψαλῶ.

Ὡδὴ γ'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῆς πίστεως ἐν πέτρᾳ με στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ εὐμαί μου ἐπ' ἐχθρούς μου·
» ἡψφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν·
» Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Εν κενοῖς ἢ ἐπίνοια τοῦ Ἡρώδου, τοὺς μέλλοντας τυχεῖν τῆς ἐλευθερίας, ἀνόμως ἀνελόντος παῖδας· Χριστὸς γὰρ, ὁ λυτρωτὴς ἡμῶν, ζωὴν χαρίζεται, πᾶσι τὴν ἀνώλεθρον βαπτιζόμενος.

Τὸ δεινὸν βουλευτήριον τοῦ Ἡρώδου, νηπίων πρὶν ἀπέκτεινε νεολαίαν, τὴν Βηθλεὲμ αἱμάτων πληρῶσαν· νῦν δὲ, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστὸς ἔρχεται, τέκνα πολλὰ διὰ τοῦ Βαπτίσματος εἰσποιήσασθαι.

Ἔτερον Τριῶδιον, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Προσάβδατόν τε.

Ὡδὴ ε'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

» **Π**ρὸς σέ ὀρθρίζω, τὸν δι' εὐσπλαγχνίαν, σεαυτὸν τῷ πεσόντι, κενώσαντα ἀτρέπτως, καὶ δούλου χειρὶ, βαπτισθῆναι θέλησαντα· Λόγε Θεοῦ, τὴν εἰρήνην παράσχου μοι φιλόανθρωπε.

(*) Τὰ παρόντα τρία Προσόμοια, μετ' ἐτέρων τριῶν ὁμοίων, τῶν κατὰ τὴν Ε'. τοῦ παρόντος μηνὸς ἐν ταῖς Ἀποστίχοις ψαλλομένων, φέρουσιν ὁμοῦ ἀκροστιχίδα, Ἰωσήφ, διπλασιασθέντος τοῦ τελευταίου γράμματος Φ.

Ρυθθέντες φρένας, καὶ προκαθαρθέντες, μυστηρίου μεθέξει, φρικτῆς οἰκονομίας, ἅπαντες πιστοὶ, ἐχομένω Χριστῷ, ὑπαντήσωμεν Ἰορδάνου τοῖς ρείθροις, ἐκκαθαίραι ἡμᾶς.

Ορᾶτε φίλοι, τὴν φωνὴν τοῦ Λόγου, τοῦ Ἡλίου τὸν λύχνον, τὸν φίλον τῷ Νυμφίῳ, Μετανοεῖτε τοῖς λαοῖς ἐκθρώντα, καὶ σπεύσατε καθαρθῆναι, τοῦ Κτίστου εἰς ὑπάντησιν.

ᾠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

Ρῆμα Τυράννου, ἐπεὶ ὑπερίσχυσεν, ἑπταπλασίως καίμινος, ἐξεκαύθη ποτέ· ἐν ἡ Παῖδες οὐκ ἐφλέχθησαν, βασιλέως πατήσαντες δόγμα, ἀλλ' ἐβόων· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αποκενοῦντες, δακρύων πηγὰς οἱ πιστοὶ, ἐξ ὀφθαλμῶν καθάρωμεν, πάντα ῥύπον ψυχῶν, καὶ φῶς ἐν φωτὶ τρισσὸν ὁψόμεθα, βαπτισθῆναι Χριστοῦ ἐρχομένου· ὃ προσμαρτυρήσει Πατὴρ οὐρανόθεν, καὶ Πνεύματος Ἁγίου, λάμψει παρουσία, περιστερᾶς ἐν εἵδει.

Δάκρυον ἅπαν, Χριστὸς ἀφαιρούμενος, ἀπὸ πάντας προσώπων, προέρχεται ψυχῶν, πολυῶδυνα νοσήματα, ἀνωδύνως ἐκ ὕδατι παλίων· καὶ παλακωθέντας ἀνθρώπους, καινίζων, τῇ παλιγγενεσίᾳ, τοὺς ὑμνολογούντας, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ιερουργοῦνται, ψυχὰς τοῦ Βαπτίσματος, τῷ Θεοσδότῳ λουτρῷ, καὶ Πνεύματος πυρὶ, τοῦ τὰ πάθη ἐκκαθαίροντος, καὶ τὴν ὕλην συμφλέγοντος πᾶσαν, μοχθηρᾶς κακίας, καὶ χάριν διδόντος, βοᾶν ἐν κατανώξει· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἔτερος. Στήλην κακίας.

Απὸ βλεφάρων, ψυχῶν κακίας ὕπνον ἐκτιναξάμενοι, τὰς πονηρίας ἀφελώμεθα, πιστοὶ καρδιῶν ἡμῶν, καὶ δάκρυσι θερμαῖς, λούσωμεν φρένας, δεαταὶ τοῦ ἐπιφανέντος, ὅπως ὀφθῶμεν τὸν Χριστόν, δοξάζοντες εἰς τὴς αἰῶνας.

Βέβηλον ἔπος, πονηρῶν ἐννοημάτων, μὴ προσενέγκωμεν· λόγον δὲ Θεῖον μελετήσαντες, τοῖς ὕμνοις προσάξωμεν τῷ Λόγῳ, δι' ἡμᾶς σαρκὶ φανέντι, καὶ φωτίζαντι τὰς ἐν σκῇ· ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Βάθους σοφίας, κεκρυμμένον μυστήριον, νῦν φανεροῦται βροτοῖς· Θεοῦ κριμάτων νῦν ἡ ἄβυσσος, πιστοῖς ἐκκαλύπτεται, Θεοῦ μετὰ σαρκὸς ἐν γῇ φανέντος, εἰς ἀνάπλασιν βροτείου γένους· ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Απαγορεύεις, Ἰωάννη ὅπερ δράσεις τάχος ὑπείκων μου. Ἄφες οὖν ἄρτι· οὕτω πρέπον γὰρ ἡμῖν ἐστὶν ἅπασαν, πληρῶσαι ἀληθῶς δικαιοσύνην, ὃ Δεσπότης τῷ δούλῳ ἔφη· ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἰρμός.

Στήλην κακίας, τοῦ δεινοῦ Ἡρώδου πάντες ἐκμυκτηρίσαντες, πρὸς Ἰορδάνην· δεῦτε ἴωμεν, πιστοὶ ἐν ὁψώμεθα, Χριστὸν τὸν λυτρωτὴν, ὑπὸ Προδρόμου, βαπτιζόμενον· σαρκὶ ἐν ρείθροις· ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ψυχὰς καθααῖς, καὶ ἀρρύπωτοις χεῖλεσι, δεῦτε μεγαλύνωμεν, τὴν ἀκηλὶ· δωτον, καὶ ὑπεραγνὰν Μητέρα τοῦ Ἑμμανουήλ, δι' αὐτῆς τῷ ἐξ αὐτῆς, προσφέροντες· πρεσβείαν τεχθέντι. Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Αγνώμων μηδεὶς, καὶ πρὸς Χριστὸν ἀχάριστος, ἔστω τὰ μακρόθυμον τῆς ἀνοχῆς αὐτοῦ, καὶ χρηστότητας ὑβρίζων καταφρονήσας· ἀλλ' ἐν φάβῳ καὶ χαρᾷ δουλεύσωμεν, αὐτῷ μελωδοῦντες· Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Λέγει τοῖς λαοῖς, τῶν ἀπειθῶν ὁ Πρόδρομος· Τίς ὑμῖν ὑπέδειξεν, ἐκ τῆς ὀργῆς φυγεῖν, ἐχιδνῶν γεννήματα τῆς μελλούσης; μετανοίας οὖν καρπούς, ἐνδείξασθε ἀξίους βοῶντες· Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ωπρωτικῆς, ἀγνωμοσύνης τόλμημα! ὃν γὰρ οἱ ἀλλόφυλοι ὡς λυτρωτὴν Χριστόν, προσεκύνησαν ἐν δώροις τιμηκότες, οἱ οἰκεῖοι μανικῶς, ἐζήτουν ἀποκτεῖναι φανέντα· Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἔτερος. Τὴν τιμιωτέραν.

Ολέθριον πτώμα τὸ τοῦ Ἀδάμ, νῦν ἐπανορθώσων, ἐπεφάνη νέος Ἀδάμ, τὴν ἐλευθερίαν, τῆς παλιγγενεσίας, παρέχων παραδόξως, διὰ Βαπτίσματος.

Νόμον καὶ Προφήτας ἀποπληρῶν, καὶ δικαιοσύνην, ἐκτελῶν ὁ πάντων Σωτὴρ, νῦν ὑπὸ παλάμης, χειροθετεῖται δούλου, δουλείας ἀφαρπάζων, ἐχθροῦ τὸν ἄνθρωπον.

Ταῖς ἔθνεσιν ἔλαμψε μέγα φῶς· τοῖς ἐσκοτισμένοις, θεῖκῃ ἀνέσχεν αὐγή· τοῖς ἐν σκιᾷ· πάλαι, θανάτου καθημένοις, ὃ Ἡλὸς τῆς δόξης, Χριστὸς ἀνέτειλεν.

Εκύκλουν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, τὸν ἐν Ἰορδάνῃ, βαπτίζομενον Λυτρωτὴν, καὶ πρόμῳ τὸ μέγα, Μυστήριον ἀνύμνουν, τῆς τοῦτου ἀπορρήτου, συγκαταβάσεως.

Εἶτα τὸν Εἰρμόν.

• **Τ**ὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ, καὶ ἐνδο-
• ξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφὶμ, τὴν
• ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄν-
• τως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Ο ἀπερίγραπτος ὢν τῇ Θεότητι, περιγραφόμενος, ὕλη τοῦ σώματος, μέλλει προέρχεται ῥοαῖς, Ἰορδάνου τῆ βαπτισθῆναι. Τοῦτον καθαρότητι, διανοίας δεξώμεθα· πάντων γὰρ ἐργάσασθαι, τὴν ἀνάπλασιν βούλεται· πρὸς ὃν νῦν ἐκβοήσωμεν φόβῳ· Δόξα Χριστὲ τῇ ἐπιφανείᾳ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Επιφανέντος σου ἐν Ἰορδάνῃ Σωτὴρ, ἐπὶ τὰ ὕδατα, τοῦ βαπτισθῆναι σαρκί, αἱ τῶν Ἀγγέλων στρατιαί, ἐξίσταντο καθορῶσαι, δούλῳ παριστάμενον, τὸν Δεσπότην τῆς κτίσεως, ἄνωθεν ἐκήρυττε, σὲ Πατὴρ ὁ προάναρχος· διὸ μετ' εὐφροσύνης βοῶμέν σοι· Δόξα Χριστὲ τῇ ἐπιφανείᾳ σου.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν ὁμότιμον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, σαρκωθέντα δι' οἶκτον καὶ βαπτίζομενον, τῶν Ἀγγέλων οἱ χοροὶ, βλέποντες ἔτρεμον· καὶ Ἰορδάνης ποταμὸς, εὐλαβηθεὶς καὶ φοβηθεὶς, ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, ἡμᾶς ἀνάγων πρὸς ὕψος τῆς σωτηρίας, πάθει ρεύσαντας.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Ο συνάναρχος Λόγος Πατρὶ καὶ Πνεύματι, μορφωθείς διὰ σπλάγχνα νῦν τὸ ἄλλότριον, βαπτισθῆναι δι' ἡμᾶς, ἥδη ἐπείγεται· ὑπαντήσωμεν αὐτῷ, διανοία καθαρά, Εὐλογητὸς εἰ βοῶντες, Χριστὲ Σωτὴρ εὐεργέτα, ὁ ἀγιασθεὶς ἡμᾶς ἐρχόμενος.

Κανόνες τρεῖς, ὁ Προεόρτιος εἰς ε'. τοῦ Προφήτου εἰς δ'. καὶ τοῦ Μάρτυρος εἰς δ'.

Ο' Προεόρτιος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς, κατὰ Ἀλφάβητον.

Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**νοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται
• πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεῦξομαι τῇ Βασι-
• λίδι Μητρὶ, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρί-
• ζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

Αβύσσους προτάγματι, δημιουργήσας φι-
λάνθρωπε, τὴν γῆν ὃ τοῖς ὕδασι, κρεμάσας
Κύριε, ταπεινέμενος, προέρχῃ βαπτισθῆναι, πο-
ταμίῳ ρεύμασι, πλύνων με ρύπου παθῶν.

Βουλήσει ἐπτώχευσας, τὸν ἐκουσίων πτω-
χεύσαντα, κακῶν ἐπιδόσειςιν, ἐμὲ πλου-
τίζων Χριστέ· καὶ ἐν ὕδασι, προέρχῃ Ἰορδάνου,
Βάπτισμα αἰτούμενος, ὁ ἀναμάρτητος.

Γηράσαντα πταίσμασι, κόσμον καινίζων φι-
λάνθρωπε, ξένην ἀναγέννησιν, ἔρχῃ ποιή-
σασθαι διὰ ὕδατος, καὶ Πνεύματος ἀνθρώποις·
ὅθεν σου δοξάζομεν, τὴν ἐπιφάνειαν.

Δαυὶδ θείῳ Πνεύματι, προκελαδῶν ἀπεφ-
θέγγετο· Τί σοι ἔστι θάλασσα, ὅτι νῦν
ἔφυγες; καὶ τί ὅτι σὺ, ἐστράφης Ἰορδάνῃ, Χρι-
στὸν θεασάμενος, γυμνὸν ἐστῶτα ἐν σοί;
ἕτερος Κανὼν τοῦ Προφήτου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Μαλαχίου με τὸ κλέος δοξαζέτω.

Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἡ κέκομμένη.

Μετὰ τῆς ἁνῶ χορείας γηθόμενος, καὶ ταύ-
τη συγχορεύων καὶ συναγαλλόμενος, καὶ
θείου φωτισμῶ, ἀξίως ἐμφορούμενος, Θεόπνευ-
στε, τοὺς πίστει τὴν σεπτὴν, σοῦ μῆνῃν ἐορ-
τάζοντας, τῷ Κυρίῳ ψάλλοντας, πρεσβεύων
διαφυλάττε.

Αγγελομόρφῳ ψυχῆς ὠραιότητι, καὶ κάλλει
διαπρέπων, πάλιν τῷ τοῦ σώματος, τὴν
ἄνωθεν αὐγὴν, τῆς θείας ἐπιλάμψεως, ἐδέξω
Θεηγόρε τηλαυγῶς, καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζες·
τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Λελογισμένως ἀνύων τὸν βίον σου, καὶ πρό-
πων εὐκοσμίᾳ καθωραϊζόμενος, καὶ ἡθε-
σι χρηστοῖς, Παμμάρ σεμνυνόμενος, Προφή-
της ἀληθείας εὐσεβῆς, κραυγαῶν ἐναπέφηναις·
τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Θεοτοκίον.

Αἴχραντε Μητὲρ Θεοῦ Παντοκράτορος, ἡ
Βασιλίδες φυλῆς, Δέσποινα βλαστήσασα,
καὶ μόνη τὸν Θεόν, τὸν πάντων βασιλεύοντα,
γεννήσασα σαρκὶ ὑπερφυῶς, κινδύνων με διά-
σωσον, τῷ Υἱῷ σου ψάλλοντα· Ἐνδόξως γὰρ
δεδοξασται.

ἕτερος Κανὼν τοῦ Μάρτυρος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Μάρτυρα Γόρδιον ὕμνοισιν μελιθεῖν ἄδω.

Θεοφάνους.

Ωδὴ α'. Ἦχος ὁ αὐτός. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Μάρτυς τῆς ἀληθείας, Γόρδιε παμμάκαρ
γνωριζόμενος, φωτοφόρον μοι χάριν, οὐ-
ρανόθεν παράσχου ταῖς πρεσβείαις σου.

Αἴσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ τὸν Ἀθλοφόρον ἐ-
νισχύσαντι, κατὰ τῶν ἀντιπάλων, καὶ
στεφάνῳ τῆς νίκης κοσμήσαντι.

Ρώμη καὶ πανοπλία, τοῦ Παμβασιλέως
κρατυνόμενος, τῶν τυράννων καθεῖλες,
τὴν μανίαν πανένδοξε Γόρδιε.

Τόνοις τῆς εὐσεβείας, ἐγγεγυμνασμένος δι'
ἀσκήσεως, τοὺς ἀγῶνας ὑπέδυσ, ἐκουσίως
πανεύφημε Γόρδιε.

Θεοτοκίον.

Υδατος ἀλλομένου, εἰς ἀθανασίαν ὥφθης
σκηνώμα, τῷ πηγάζοντος πᾶσι, τὴν ζωὴν
τοῖς ἀνθρώποις Θεόνυμφε.

Ωδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα
» καὶ ἀφθονος πηγὴ, Δίασον συγκροτή-
» σαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ
» θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξιώσον.

Εὐφράνθητι ἔρημος διεψῶσα, βροτῶν φύσις
ἅπασα ἰδοὺ, τὸ ὕδωρ ἐπιφαίνεται, τὸ
τῆς ζωῆς ἀρδεύόν σε, γονιμωτάτως χάριτι, Χρι-
στός ἡ πάντων ἀνάπλασις.

Ζητῆσαί με γνώμη πλανηθέντα, προέρχη ἐν
ὑδάσι Χριστέ· ἐν οἷς καταδυόμενος, βυ-
θίζεις μου τὰ πταίσματα, καὶ ἐκ βυθοῦ ἀνά-
γεις με, πάσης κακίας ὡς εὐσπλαγχνος.

Ηἴλιος ὁρᾷ σε μέλλων Λόγε, γυμνούμενον
κρύπτει τὰς αὐγάς· ἔρχη γὰρ γυμνω-
θέντα με, ἀπάτη τῇ τοῦ ὄψεως, διὰ τοῦ σου
Βαπτίσματος, στολὴν ἐνδύσαι σωτήριον.

Τοῦ Προφήτου. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Χαίρεις νῦν θεώμενος, τὴν τῶν προρρήσεων
ἐκβάσιν, μάκαρ τῶν σῶν, τετελειωμένην,
Μαλαχία θεόληπτε.

Ιᾶσιν ἐν πτέρυξιν, ἔχων ἀνέτειλεν Ἥλιος,
ὁ νοητός, τῆς δικαιοσύνης, ὡς προέφης
Θεόπνευστε.

Θεοτοκίον.

Οἴλην τὴν ἐλπίδα μου, ἐν σοὶ Πανάμωμ-
τίθημι· ὅλην πρὸς σέ, χαίρων ἀνατείνω,
τὴν ψυχὴν καὶ διάνοιαν.

Τοῦ Μάρτυρος. Οὐκ ἔστιν ἄγιος.

Ρεόντων τὸ ἄστατον λογιζόμενος, καὶ με-
νόντων τὴν σύστασιν, Μάρτυς αἰοῖδι με,
ἐνθυμούμενός μοι· ἀτρώως τὸ σπλάγιον, ὑ-
πὲρ τῆς ἀσκήσεως.

Απέθου τὴν πρόσκαιρον ματαιότητα, καὶ
συνέθου Πανόλβιε, τοῖς αἰεὶ διαμένουσι·
καὶ φυγὼν τοὺς ἀνθρώπους, Ἀγγέλων ὁμόσκη-
νος, Θεόφρον ἐχρημάτισας.

Γεώδη φρονήματα καταλέλοιπας, πολιτείαν
οὐράνιον, Μάρτυς εὐράμενος· καθορᾷ γὰρ
μὴ φέρων, τῆς πλάνης τὸ φρύαγμα, εἰς ἔρημον
ἐμάκρυνας.

Θεοτοκίον.

Οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος ὡς σὺ Δέσποινα, καὶ
οὐκ ἔστιν ἄχραντος, πλήν σε πανάμωμ-
ἐν γαστρὶ γὰρ τὸν Κτίστην, τῶν πάντων ἐχώ-
ρησας, τὸν μόνον πολυέλεον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἔστιν ἄγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ
» ἔστι δίκαιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὃν ὑμνεῖ
» πᾶσα κτίσις· Οὐκ ἔστιν ἄγιος, πλήν σε Κύ-
» ριε φιλόανθρωπε.

Κάθισμα τοῦ Προφήτου,

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Προφητείας τὴν χάριν πεπλουτηκώς, ἐσο-
μένων τὴν γνῶσιν θεοπρεπῶς, μεμύησαι
ἐν Πνεύματι, Μαλαχία Θεόπνευστε· καὶ προ-
λέγεις ἅπασιν, Χριστοῦ τὴν ἐπέλευσιν, καὶ Ἑ-
θνῶν πανόλβιε, τὴν θείαν ἀνάκλησιν. Ὅθεν
τὴν σεπτὴν σου, ἐορτάζομεν μνήμην, καὶ πόθῳ
ὑμνοῦμέν σε, καὶ πιστῶς μακαρίζομεν, ἐκβοῶν-
τές σοι ἐνδοξε· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτά-
ζουσι πόθῳ, τὴν αἰγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τοῦ Μάρτυρος, ὁμοιον.

Πυρωθεὶς τῇ ἀγάπῃ τοῦ Ἰησοῦ, αὐθαιρέτῳ
βουλήσει Μάρτυς σοφέ, προθύμως εἰς
θάνατον, σεαυτὸν παραδέδωκας· καὶ σταδίου
ἐν μέσῳ αὐτόκλητος ἵστασο, ἐκβοῶν τοῖς τυ-
ράννοις· Ἴδὲ ἐγὼ πάρειμι. Ὅθεν καὶ τὴν πλά-
νην, παρρήσια ἐλέγξας, ἐτμήθης τὴν κάραν
σου, καὶ ζωὴν πρὸς τὴν ἄληκτον, μεταβέβηκας
ἐνδοξε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πται-
σμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι
πόθῳ τὴν αἰγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον.

Ἦχος ὁ αὐτός. Αὐλῶν ποιμενικῶν.

Χορὸς προφητικὸς, προκηρύττων χαίρει, τὸ
Βάπτισμα Χριστοῦ, τὴν ζωὴν ἀναβλύζον.
Κράζει ὁ Ἠσαΐας, ἀντλήσαι ὕδωρ τὸ καθαρ-
τήριον. Γράφει ὁ Θεοπάτωρ, πῶς ἐκ προσώ-
που φεύγει ἡ θάλασσα, τοῦ εὐδοκίᾳ σῶζοντος
Θεοῦ, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Ωδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ
» τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ

Ἐψίστου, ὁ Προφήτης Ἀββακούμ, κατανοῶν
ἐκράυγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θαύμβει συσχεθήσεται ὁ οὐρανός, καὶ τὰ τῶν
Ἀγγέλων στρατεύματα, δουλοπρεπῶς σε,
ἀφικνούμενον Χριστέ, πρὸς τὸν σὸν δοῦλον βλέ-
ποντες, καὶ ἐπιζητοῦντα τὸ Βάπτισμα.

Ιωάννη σκίρτησον· ἔρχεται γὰρ, πάντας ὁ
λυτρούμενος Κύριος, ὑποκλιθῆναι, τῇ χειρὶ
σου ταπεινῶς, ὅπως ταπεινωθέντα με, δείξω
ἀνυψώσῃ Βαπτίσματι.

Κλίνας καταβέβηκας τῆς οὐρανοῦς, ἐπὶ τὴν
Παρθένον Φιλάνθρωπε, καὶ Ἰωάννη, ὑπο-
κλίνεις κορυφήν, ἐπιζητῶν τὸ Βάπτισμα· δόξα
τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Λύων τὰς ἀμέτρους μου Λόγε σειράς, τῶν
ἀμαρτημάτων ἐν ὕδασι, τοῦ Ἰορδάνου,
ἐπισπεύδεις προσελθεῖν, καὶ βαπτισθῆναι Δέ-
σποτα· δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Τοῦ Προφήτου. Εἰσακήκοα Κύριε.

Υποφήτης γενόμενος, τῆς Θεαρχικῆς Μάκαρ
ἀγαθότητος, πᾶσιν ἔθνεσιν ἐκήρυξας, τὴν
γεγενημένην ἀπολύτρωσιν.

Μυθεῖς διὰ Πνεύματος, τῆς ὑπερφυοῦς τοῦ
Λόγου σαρκώσεως, τὸ ἀπόρρητον μυστή-
ριον, Μαλαχία μάκαρ προηγόρευσας.

Θεοτοκίον.

Επὶ σοὶ ἀνατίθην, πᾶσαν προσδοκίαν τῆς
σωτηρίας μου, καὶ τοῦ βίου τὴν κυβέρνη-
σιν, Κεχαριτωμένη Μητροπάρθενε.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἐξ ὅρος κατασκίου.

Ρήσεων Χριστοῦ, παμμάκαρ ὑπακῆσας, χαί-
ρων τὴν φθαρτὴν, κατέλιπες σρατείαν, καὶ
Βασιλεῖ ἐστρατεύθης τῷ οὐρανίῳ, στεφανηφόρε
Μάρτυς Γόρδιε.

Διεθρύβησαν Μάρτυς, ὄρη τῶν τυράννων,
ἐτάκησαν δέ, βουνοὶ οἱ τῶν εἰδώλων, τῇ
καρτερᾷ σου ἀθλήσει καὶ παρρήσίᾳ, στεφανη-
φόρε προσεγγίσαντα.

Ισχυσας Σταυροῦ, τῇ θείᾳ δυναστείᾳ, δῆμῳ
δυσσεβεῖ, βοᾶν μεγαλοφώνως· Τοῖς μὴ ζη-
τοῦσιν εὐρέθην μὴδ' ἐρωτῶσι· νῦν πεποιθότως
ἐμφανίζομαι.

Ολὴν κατὰ σοῦ, Θεόφρον τῷ τυράννου, ἡγει-
ρας σοφὲ, τὴν ἄσχετον μανίαν, καταπλα-
γέντος παμμάκαρ τῆς διανοίας, καὶ τῆς ψυχῆς
σου τὸ ἀνάστημα.

Θεοτοκίον.

Νύμφη τοῦ Θεοῦ, Μαρία Θεοτόκε, ρῦσαί
με δεινῶν, πταισμάτων καὶ κινδύνων, καὶ
πρὸς γαλήνης λιμένα καὶ σωτηρίας, ταῖς σαῖς
πρεσβείαις καθοδήγησον.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ
» σε· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες
» ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν· καὶ τέτοκας
» ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτη-
» ρίαν βραβεύουσα.

Μακράν τὸ ἀνθρώπινον, ἀπὸ Θεοῦ γενομέ-
νον, ὁ Λόγος Θεοῦ κατοικτειρήσας, ἄν-
θρωπος ὤφθη· καὶ Βαπτισμῷ Θεουργῷ, τοῦτο
οἰκειοῖ Θεοπρεπῶς, καὶ πρὸς τὸ ἀρχέτυπον,
ἐπανάγει ἀξίωμα.

Νεκροὺς χρηματίσαντας, ἡμᾶς ταῖς παρα-
βάσεσιν, ἔρχῃ. Ζωοδότα πανοικτίρμον, ἀ-
ναζωῶσαι ταῖς Ἰορδάνου ῥοαῖς· ὅθεν σου δοξα-
ζομεν πιστῶς, νῦν τὴν ἐπιφάνειαν, καὶ τὸ ἄφα-
τον ἔλεος.

Ξενίζεται ἅπασα, ψυχὴ ἐννοουμένη σου, Λό-
γε τὴν φρικτὴν οἰκονομίαν! πῶς ἀνα-
πλάσαι πάντας βουλόμενος, ἔρχῃ ἐπὶ θῆναι πο-
ταμοῦ, ρεύμασι γυμνούμενος, ὁ φῶς ἀναβαλ-
λόμενος.

Τοῦ Προφήτου. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Τὴν φοβεράν ἡμέραν, τῆς τοῦ Χριστοῦ πα-
ρουσίας προήγγειλας, Μαλαχία Θεόφρον,
δείξω φωτιζόμενος Πνεύματι.

Οτῶν ψυχῶν τὸν ῥύπον, ἀναχωνεύων καὶ
πλύνων τῇ χάριτι, ὡς ἐν πόᾳ πλυνόντων,
οὕτως σὲ Θεόφρον ἐδόξασε.

Θεοτοκίον.

Κράτος θανάτου Κόρη, τῷ ζωφόρῳ σου τό-
κῳ διέλυσας, Παναγία Παρθένε, καὶ ζωνὴν
ἐπήγασας ἄλυπον.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

Υπεισελθὼν ἀτρόμως, καὶ ῥωμαλέως ὡς
λέων τὸ θέατρον, πέτρας ὥσπερ ἀψύ-
χους, Μάκαρ ἐλογίσω τοὺς ἄφρονas.

Μεμυημένος Μάρτυς, τῆς Θεοπνεύστου Γρα-
φῆς τὰ διδάγματα, πάντα πρὸς σωτη-
ρίαν, εὗρες ἐπαλείφοντα Γόρδιε.

Νενοηκῶς Θεόφρον, τὴν σταθιρὰν σου ὁ τύ-
ραννος ἐνῆσας, πέτρα καθάπερ κύμα, τῇ
σῇ διερράγῃ στερρότητι.

Θεοτοκίον.

Ο ἐκ τῆς σῆς νηδύος, ὑπερουσίως Παρθένε
σαρκούμενος, Θεογνωσίας αἴγλη, κόσμον
κατελάμπρυνε Πάναγνε.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελθῆντες
» ἑορτὴν οἱ Θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος
» δεῦτε ταῖς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς
» τεχθέντα Θεὸν δοξαζόντες.

Οἱ σκότει πάλαι καθήμενοι, τὸ φῶς ἐπιδη-
μῆσαν θεώμενοι, χαρὰς ἐμπλήσθητε·
ἰδοὺ ἐπέφανε Κύριος, τὰ Ἰορδάνου ρεῖθρα
περιβαλλόμενος.

Πῶς βλέπει σε ἀφικόμενον, ὁ Πρόδρομος Σω-
τῆρ καὶ αἰτούμενον, τὸ θεῖον Βάπτισμα·
πῶς σε ῥοαὶ ὑποδέχονται, τῷ Ἰορδάνου, ρεῖθρον
ὄντα ἀφέσεως;

Ρανάτωσαν εὐφραινόμενοι, νεφέλαι νοητὴν ἀ-
γαλλίασιν· ἰδοὺ ἀφίκετο, τοῦ βαπτισθῆναι
ὁ Κύριος, διασκεδάζων νέφη τῶν καρδιῶν ἡμῶν.
Τοῦ Προφήτου. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Λαμφθεῖσά σου ἡ σοφὴ διάνοια, ὑπ' αὐτῆς
τῆς θεϊκῆς φωταυγίας, καὶ τῶν χαμαὶ,
χωριθεῖσα πραγμάτων, τῆς τῶν μελλόντων
ἡξίωται γνώσεως· τὴν κλῆσιν γὰρ τὴν τῶν Ἑ-
θνῶν, καὶ τοῦ νόμου τὴν παῦσιν προείρηκας.

Ελήλυθεν ἀληθῶς ὁ Κύριος, ὃν ἡμεῖς περι-
χαρῶς ἐζητοῦμεν, εἰς τὸν ναόν, ὃν αὐτὸς
ἐκ Παρθένου, εὐλογημένης σοφῶς ὠκοδόμησεν,
ὡς ἔφησεν ὑπὸ Θεοῦ, ἐλλαμφθεῖς Μαλαχίας ὁ
ἐνδοξος.

Θεοτοκίον.

Ο ἄναρχος τοῦ Πατρὸς Μονογενῆς, ὁ αὐ-
τὸς μονογενῆς ἐκ Παρθένου, σωματωθεῖς,
ἀπορρήτως ἐτέχθη, καὶ τὴν τεκοῦσαν Παρθέ-
νον ἐφύλαξε· Θεὸς γὰρ ἦν ἀληθινός, εἰ καὶ φύ-
σιν ἀνθρώπου ἀνέλαβεν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὡς τὸν Προφήτην.

Γερουργεῖται θυσία, καὶ δεκτὴ προσφορά σοι
προσάγεται, σταζόμενος αἷματι, ὁ Γόρδιος
Δέσποτα, τὸ ἐκούσιον Πάθος σου μιμούμενος.

Σεσοβημένος ταῖς φρένας, σοὶ φθαρτὸν ὑπὶ-
σχνεῖτο δοξάριον, τῷ δόξαν ἀκήρατον,
Γόρδιε πλουτήσαντι, καὶ ἀθάνατον ζωὴν θη-
σαυρίσαντι.

Γυτενεῖς ταῖς ἐλπίδας, πρὸς Θεὸν κεκτημέ-
νος παρέδραμες, τοῦ βίου τὸ ἄστατον· καὶ
ξίφει τεμνόμενος, πρὸς εὐρύχωρον πλάτος με-
ταβέβηκας.

Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένον τὸν νοῦν μου, τῶν παθῶν τρι-
κυμίαις ἀνάστησον, ζωὴν τὴν αἰώνιον,
Χριστὸν ἡ κηύσασα, τὸν παρέχοντα πᾶσι τὰ
ἰάματα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ω**ς τὸν Προφήτην ἐρρύσω, ἐκ βυθοῦ κα-
» **Ω**τωτάτου, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ μετ' αὐτῶν
» **Π**ταισμάτων μου, ῥῦσαι ὡς φιάνθρωπος,
» **Κ**αὶ κυβέρνησον τὴν ζωὴν μου δέομαι.

Κοντάκιον τοῦ Προφήτου.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῆς σοφίας ἐμπλεως, τῆς ὑπερσόφου καὶ
θείας, Μαλαχία μέγιστε, σὺ πεφυκὼς ὡς
Προφήτης, ἄνωθεν αὐτὸν τὸν ὄντα Θεοῦ σο-
φίαν, ἔδειξας τοῖς πᾶσι κάτω ἀναστραφέντα·
διὰ τοῦτό σε τιμῶμεν, τελοῦντες πίστει τὴν
θεῖαν μνήμην σου.

Ἔτερον τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὸν ἐν ἀθλήσει ἀήττητον στρατιώτην, καὶ
ἐν βασάνοις ἀνίκητον στεφανίτην. Γόρ-
διον πάντες ἀνευφημήσωμεν, τὸν ἐξ Ἑώας μέ-
γαν, ὅντως ἀσέρα λάμπαντα, τὸ θεῖον ἀγλαΐ-
σμα τῶν Μαρτύρων Χριστοῦ.

Συναξάριον.

Τῇ Γ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Προφήτου Μαλαχίου.

Στίχοι.

Ὁ κλῆσιν αὐχῶν Ἀγγέλου Μαλαχίας,
Αὐχεῖ μάλιστα τὴν μετ' Ἀγγέλων στάσιν.

Ἐκ ρεθέων Μαλαχίου ἀπέπτατο ἐν τρίτῃ
ἡτορ.

Οὗτος, μετὰ τὴν ὑποστροφὴν τῆς αἰχμαλωσίας, τίκεται
ἐν Σοφίᾳ, ἐκ φυλῆς Λευὶ. Ἐτι δὲ νέος ὢν, πολιτείαν
ἀρίστην ἐκτήσατο, καὶ τὸ, Μαλαχίας, ἐπώνυμον ἔσχεν,
ὃ καὶ ἑρμηνεύεται Ἀγγελος· ἦν γὰρ τὸ εἶδος διαπρεπές.
Ἀλλὰ καὶ ὅσα αὐτὸς εἶπεν ἐν προφητείᾳ, εὐθὺς δι' Ἀγγέ-
λου τὴν βεβαίωσιν ἐλάμβανον, ἐπιβεβαιούμενον ταῦτα αὐτῷ.
Τῆς δὲ τοῦ Ἀγγέλου φωνῆς ἤκουον μόνως οἱ ἀνάξιοι· τοῖς
δὲ ἀξίοις, καὶ κατ' εἶδος ἐφαίνετο. Ἦκμασε δὲ ὁ Προφή-
της ἐν ταῖς ἡμέραις Νεεμίου, μετὰ τὴν ἐπάνοδον ἀπὸ τῆς
ἐν Βαβυλῶνι αἰχμαλωσίας· καὶ κοιμηθεὶς, ἐτάφη μετὰ τῶν
Πατέρων αὐτοῦ ἐν τῷ ἀγρῷ. Ἦν δὲ ἐν τῷ νέῳ τῆς ὑλε-
κίας, τὴν ὄψιν, εὐπρεπῆς, οὐκ ἐπίμηκας, ἀλλὰ στρογγύλον
ἔχων τὸ πρόσωπον· οὗλος τὴν τρίχα, καὶ κεκαρμένην ὑ-
ποφαίνων, καὶ πλατὺ τὸ κρανίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Γορδίου.

Στίχ. Καὶ τίς παρέλθη Γόρδιον τὸν ὀπλίτην,
Πρὸς φρικτὸν ὄπλον στερρόν ἄνδρα τὸ
ξίφος;

Τμηθεὶς ἀμφὶ τρίτῃ πέσε Γόρδιος ἐν κο-
κίῃσιν.

Οὗτος ἦν ἐκ Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας, ἐπὶ Λικι-
νίου τῷ βασιλεῶς, Κόμης τὴν τάξιν, στρατιωτῶν ἡγέ-
μενος ἑκατὸν. Τὴν δὲ τῶν δυσσεβῶν παρρησίαν, καὶ τὰς
εἰς Χριστὸν βλασφημίας μὴ φέρων ὄραν, ἐμάχρυνε φυγα-
δεύων, καὶ μετὰ τῶν θηρίων ἐν τοῖς ὄρεσι τὴν διαίταν
εἶχεν. Ἀναφλέξας οὖν τὸν εἰς Χριστὸν πόθον, καὶ κατὰ
τῆς πλάνης θάρσους λαβὼν, ἐπὶ τὴν πόλιν ἀπὸ τῆς ἐρήμου
ὥσπερ λέων ὤρμησε, τὸν προστατὴν τῆς ἀπάτης διασπα-
ράξαι ζητῶν. Ἐντὸς δὲ γενόμενος τοῦ θεάτρον, τὸν Χρι-

καὶ τὸν ἀνευφήμησι. Καὶ ἐπιστρέψας τὸ πλῆθος πρὸς ἑαυτὸν, καὶ τὸν ἄρχοντα προκαθήμενον καταπλήξας τῇ παρρησίᾳ, καὶ εἰς ἄκραν μανίαν κινήσας, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ Σημειοφόρου, τοῦ ἐν τῷ Ἁγίῳ Ζαχαρίᾳ τῆς Ἀτρώας κειμένου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Μήτηρ καὶ δύο τέκνα, πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχ. Μητρὸς φλεγείσης, καὶ τὰ τέκνα πρὸς φλόγα,

Τετριγότα τρέχουσιν ὡς στρουθοῦ τέκνα. Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, » παρὰ τὸν Κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπει- » λὴν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλ- » λον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, » καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

» **Σ**υντριβέντα με τοῖς πταίσμασι, καὶ κείμε- » νον, ἐν σκότει Κύριε, τῆς παραβάσεως, » οἰκτεῖρας ἠλέησας, δι' ἀγαθότητα, καὶ ἐν ὕδασι, » τοῦ Ἰορδάνου Κύριε, παραγίνῃ βαπτισθῆναι.

» **Τ**ί τὸ ξένον τοῦτο θέαμα; ἐβόησαν Ἀγγέ- » λων τάγματα· ὁ λίμνας καὶ ποταμούς, » ποιήσας προστάγματι, τὰ Ἰορδάνεια, ρεῖθρα » ἔρχεται, περιβαλέσθαι· τούτοις γὰρ, τὸν Ἀδάμ » ἀνακαινίζει.

» **Υ**ψος ἄφατον, καὶ βάθος μὴ μετρούμενον, » ὑπάρχει Δέσποτα, οἰκονομία ἡ σὴ, πᾶ- » σαν ὑπερβαίνουσα, νοὸς καταλήψιν· πῶς δι' ὕ- »δατος, καὶ Παναγίου Πνεύματος, τοὺς βροτοὺς » ἀναχωνεύεις.

Τοῦ Προφήτου. Παῖδες Ἑβραίων.

» **Σ**ὺ τοῦ δεσπύοντος τῶν ὅλων, τὴν σεβά- » σμιον προεῖπες παρυσίαν, Μαλαχία Προ- » φῆτα, μακάριε κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύ- »ριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

» **Δ**έχῃ πρεσβεύοντα Οἰκτίρμον, τὸν αἰοίδιμον » Προφήτην Μαλαχίαν, ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶς, » ὑμνούντων καὶ βοώντων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, » ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

» **Ο**ἶλω μοι ὅλος ἀσυγχύτως, καθ' ὑπόστασιν » ἡνώθης Θεοῦ Λόγε, ἐκ Παρθένου σεπτῆς, » φορέσας με οἰκτίρμον· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ » Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ τοὺς Παῖδας δροσίσας.

» **Μ**αρτυρίου τὸ κλέος κεκτημένος, μετ' Ἀγγέ- » λων χορεύεις, στεφνηφόρος Χριστῷ κραυ- » γάζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πα- »τέρων ἡμῶν.

» **Ε**ὐσεβῇ παρρησίᾳ κεκτημένος, δυσσεβεῖς » καταισχύνεις, ἀναμέλπων μεγαλοφώνως· » Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων » ἡμῶν.

» **Λ**υτρωθῆναι πταισμάτων νῦν δυσώπει, τοὺς » ἐν πίστει ὑμνούντας τὴν σὴν μνήμην, Χρι- » στῷ βοώντας· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ » τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

» **Ι**σοδόλους ἀκάνθας ἁμαρτίας, ἱαμάτων πλημ- » μύρα τῶν σῶν, ἀμβλύνεις Θεοκυῆτορ, εὐλο- » γημένη Πάναγνε, ἡ Θεὸν ἀσπόρως τέξασα.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Π**αιῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος » τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυ- » πούμενος· νῦν δὲ ἐνεργέμενος, τὴν οἰκουμένην » ἄπασαν, ἀγείρει ψάλλουσιν· Τὸν Κύριον ὑ- » μνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας » τοὺς αἰῶνας.

» **Φ**ωνὴ τοῦ Γεννήτορος ἐξ ὕψους, Ὑῖόν μαρ- » τυρήσει ὁμοῦσιον, βαίνοντα ἐν ὕδασι, καὶ » τὴν εὐλογίαν σου, τούτοις προσεπιπέμποντα, » εὐλογημένε Χριστέ, καὶ Πνεῦμά σε τὸ Ἅγιον » πᾶσιν, ἐπανακηρύξει, Θεὸν σεσαρκωμένον.

» **Χ**όρευε ἡ κτίσις αἰσθομένη, Θεοῦ τὴν ἀγίαν » ἐπιφάνειαν· Ἀγγελα ὑμνήσατε· Θάλασσα » εὐφράνθητι· Λίμναι Πηγαὶ σκιρτήσατε, καὶ Πο- »ταμοὶ μυστικῶς, κροτήσατε ἐν ὕμνοις· ἐπέστη, » ὁ ταῖς εὐλογίαις, ὑμᾶς Χριστὸς λαμπρύνων.

» **Ψ**άλλωμεν Κυρίῳ ἐν αἰνέσει, τῷ ἐπιφανέντι » ἐν τοῖς ὕδασι, καὶ τὴν συντριβὴν ἡμῶν, » τούτοις ἀναπλάσαντι, καὶ κεφαλὰς συντρίψαν- » τι, τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν, καὶ κράζωμεν· Ὑμνεῖ- » τε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς » αἰῶνας. Θεοτοκίον.

» **Θ**αῦμα θαυμάτων! πῶς ὁ πάσης, ἐπέ- » κεινα κτίσεως Θεὸς ἡμῶν, κτίζεται καὶ » πλάττεται ἐκ τῆς Θεομήτορος, καὶ καινουργεῖ » θελήματι, καὶ ἀναπλάττει ἡμᾶς, δι' ὕδατος » καὶ Πνεύματος πλάσιν, θαυμασιωτάτην, ὁ μό- »νος εὐεργέτης.

Τοῦ Προφήτου. Νικηταὶ Τυράννου.

» **Ξ**ενώθεις ἀπάσης, ὑλικῆς ἐμφάσεως Ἱερο- » φάντα, θεϊκῆς ἀκτίνος, ὥφθης ἀκηλίδω- » τον ἔσοπτρον μέλπων· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ » ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας » τοὺς αἰῶνας.

» **Α**πορρήτου δόξης, θεατῆς σὺ γέγονας, καὶ » μυστηρίων, οὐρανίων Μάκαρ, κήρυξ ἐχρη- » μάτισας, μέλπων ἀπαύστως· Εὐλογεῖτε πάντα

τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ζωῆς σε Μητέρα, καὶ Θεοῦ γεννήτριαν ὑπεγνωκότες, ὀρθοδόξῳ πίστει, πάντες μακαρίζομεν Παρθενομήτορ, εὐλογοῦντες ἅμα τὸν τόκον σου Ἀχραντε, καὶ ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Μάρτυρος. Οἱ Θεορρήμονες.

Η ἐπαμένησοι χάρις ἀοράτως, καταλαμπρύνουσα Μάρτυς, ἀνδραγαθίας ἐνέπλησεν, Εὐλογεῖτε βοῶντα, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δρόμῳ συντόνῳ χρησάμενος Ἀθλοφόρε, πρὸς τὸ ποθοῦμενον τέλος, τῆς Βασιλείας κατήντησας, Εὐλογεῖτε κραυγάζων τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Εἰς ἀπεράντης αἰῶνας διαμένει, ἡ τῶν Μαρτύρων σε δόξα, καὶ ἡ ἀθάνατος εὐκλεία. Εὐλογοῦμεν διό σε, ἀπαύστως τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον τὸν Λόγον συλλαβοῦσα, τὸν πρὶν ἀσώματον Εὐας, ἀρὰν τῆς παλαιᾶς ἀνέτρεψας, εὐλογίαν Παρθένε, τῷ κόσμῳ κυήσασα· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ἱ Θεορρήμονες Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, σὺν
» τῷ πυρὶ καὶ τὴν πλάνῃ, καταπατῶν-
» τες ὑπέφαλλον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου
» τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τῆς
» αἰῶνας.

Ὡδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**πας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι,
» λαμπαδουχούμενος· πανηγυρίζτω δέ,
» αὐτῶν Νόων φύσις γεραίρῃσα, τὴν ἱεράν πα-
» νήγυριν, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω Χαίροις
» παμμακάριστε, Θεοτάκε ἀγνή ἀειπάρθενε.

Ιδε ὁ Ἀμνός, ὁ αἶρων τὰ πταίσματα τῆς ἀνθρωπότητος, ἦλθεν ἐπεδήμησε· καὶ πρὸς τὸν δοῦλον αἰτῶν τὸ Βάπτισμα, δουλοπρεπῶς ἐρίσταται, ἐλευθερῶσαι ζητῶν, δουλωθέντας, ἡμᾶς τῷ ἀλάστορι, καὶ τὸ κάλλος τὸ πρὶν ἀπαλέσαντας.

Ωφθη ἐμφανῶς, Θεὸς σωματούμενος, δι' ἀγαθότητα· καὶ τὰ Ἰορδάνεια, περιβαλέσθαι ἔρχεται καίματα, ὁ περιβάλλων νέφεσι, τὸν οὐρανὸν ἀληθῶς· τέτι πάντες, νῦν προεορκάσωμεν, τὴν σεπτὴν ἐν χαρᾷ Ἐπιφάνειαν.

Σκίρτησον χαρᾷ, καὶ προετοιμάσθητι, καὶ ὑποδέξασθαι, ὕδωρ τὸ αἰλλόμενον, ὃ

Ἰορδάνη εἰς αἰώνιαν ζωὴν· οἱ ποταμοὶ χορεύσατε, βλέποντες νῦν τῆς τρυφῆς, τὸν χειμάρρουν, ρεῖθροις ἐπιβαίνοντα, τῆς κακίας τὴν χύσιν ξηραίνοντα.

Η ὕγασεν ἡμῖν, ἡμέρα σωτήριος, τοῖς ἐν νυκτὶ τῶν παθῶν, πάντοτε καθεύδουσι· καὶ γὰρ ἐπέστη Χριστὸς ὁ Κύριος, δικαιοσύνης ἥλιος, ὢν καὶ νοούμενος, ὑποκλῖναι, δούλῳ κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ σαρκὶ βαπτισθῆναι θελήματι.

Θεοτοκίον.

Φρίττει Χερουβὶμ, καὶ πᾶσα οὐράνιος φύσις Πανάμωμε, τὸν ὑπὲρ κατάληψιν, σεπτὸν σου τόκον ὁμοκωθέντα ἡμῖν, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον, καὶ βαπτισθέντα σαρκί· ὃ τὴν θείαν, πάντες Ἐπιφάνειαν, ἐορτάζομεν νῦν ἀγαλλόμενοι. Τοῦ Προφήτου. Ἐφρίξε πᾶσα.

Επέστη ἡ Θεοφεγγής, τοῦ Προφήτου Ἐορτῇ καὶ σεβάσμιος, περιουγάζουσα, τοὺς συνελθόντας πίστει καὶ ψάλλοντας, προφητικαῖς μαρμαρυγαῖς, καὶ πᾶσι πηγάζουσα, ψυχῶν ἰάματα, καὶ φωτίζουσα φαιδρῶς τοὺς θεόφρονas.

Τήρησον τῇ ζωαρχικῇ, κραταιᾷ τε δεξιᾷ σου Φιλάνθρωπε, τὴν Ἐκκλησίαν σου, ταῖς ἱκεσίαις τοῦ σοῦ Θεράποντος, τοῦ προθεσπίσαντος ἡμῖν, τὴν σὴν ἐνανθρώπησιν· δι' ἧς ἀνέτειλε, σωτηρία καὶ πιστῶν ἀπολύτρωσις.

Θεοτοκίον.

Ωρίμον δρέπομαι ζωὴν, μὴ βλαπτόμενος τῷ ξύλῳ τῆς γνώσεως· σὺ γὰρ Πανάμωμε, ζωῆς τὸ ξύλον Χριστὸν ἐξήνθησας, τὸν τὰς εἰσόδους τῆς ζωῆς, τοῖς πᾶσι γνωρίσαντα· διό σε πάντα γνε, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ κηταγγέλλομεν.

Τοῦ Μάρτυρος. Τὸν προδηλωθέντα.

Ιλέων γενέσθαι, δυσώπησον τὸν Δεσπότην ταῖς ἐν πίστει σε τιμῶσι, καὶ τὴν σὴν φωτοφόρον, καὶ σεπτὴν Ἐορτὴν ἐκτελοῦσι, Γόρδιε Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Νῦν τῆς ἀκηράτου, τρυφῆς καὶ τῆς θειότητος, ἐμφορούμενος Γόρδιε, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου, ἐν σκηναῖς αἰωνίοις κομίζῃ, τὰς ἐπικαρπίας τῶν ἀγώνων σου.

Αὕτη ἡ ἡμέρα, τὴν σὴν ἀθλήσιν ἐπεῖδεν· ἢν οὐκ ἡμαύρωσεν ὁ χρόνος, οὐκ ἐκάλυψε λήθη, ἀλλ' αἰεὶ τοῖς ὑμνοῦσί σε πίστει, Μάρτυς ἀνατέλλει ὥς περ ἥλιος.

Δάξαν τὴν ρευστὴν, καὶ φθαρτὴν καὶ πεπατημένην, παριδὼν θεόφρον Μάρτυς, αἰτίδισυ νῦν δόξης, καὶ χαρᾶς ἀληθοῦς ἀπολαύεις, θρόνῳ τοῦ Δεσπότης παριστάμενος.

Θεοτοκίον.

Ως διασωθέντες, Παρθένε τῆς πρίν κατάρας, δια τοῦ σου Θείου τόκου, ἐπαξίως ὑμνοῦμεν, εὐχαρίστως πάντες μελωδοῦντες· Χαῖρε Θεοτόκε ἡ ἐλπίς ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός.

» Τὸν προδηλωθέντα, ἐν ὄρει τῷ Νομοθέτῃ,
» ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ τόκον τὸν τῆς Ἀει-
» παρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν
» ὑμνοῖς ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Μάρτυρος.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Γορδίου τοῦ Θεόφρονος, καὶ πανενδόξου Μάρ-
τυρος, αὕτη ἐπέιδεν ἡμέρα, τὴν ἄθλησιν,
ἧς τὴν μνήμην, λαμπρῶς νῦν ἐκτελέσωμεν· Χρι-
στοῦ γὰρ ὑπερήλθε. Διαναστῶμεν προθύ-
μως, ὡς φιλομάρτυρες πάντες, πρὸς ἀρετῶν εὐ-
καρπίαν.

Προεόρτιον. Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τὴν Βηθλεὲμ ἀφέμενοι, τὸ καινότατον θαῦ-
μα πρὸς Ἰορδάνην δραίωμεν, ἐκ ψυχῆς
θερμοτάτης, καὶ κείσε κατοπτεύσωμεν, τὸ φρι-
κτὸν Μυστήριον· Θεοπρεπῶς γὰρ ἐπέστη, γυ-
μνωθεὶς ὁ Χριστός μου, ἐπενδύων με στολὴν, τῆς
οὐρανῶν Βασιλείας.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια,

Ἦχος πλ. β'. Αἰ' Ἀγγελικαί.

Θρόνον ἕρανόν, κεκτημένος ὁ Δεσπότης, ἦλ-
θεν ἐπὶ γῆς, σαρκωθείς ἐκ τῆς Παρθένου·
καὶ πρὸς τὸν Ἰορδάνην, ἐπιστὰς τὸ καθάριστον,
πάντων ἐξαιτεῖ τὸν Ἰωάννην. Αἰ πατριαὶ τῆς
γῆς ἀπάσης, αὐτῷ ψάλλωμεν· Εὐλογημένος ὁ
φανεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Εφθασε Χριστός, πρὸς τὰ ρεῖθρα Ἰορδά-
νου, Βάπτισμα αἰτῶν, ὁ καθάιρων ἁμαρ-
τίας. Πᾶσα ἡ γῆ σκιρτάτω· Οὐρανοὶ εὐφραι-
νέσθωσαν. Χαῖρε τῶν Ἐθνῶν ἡ Ἐκκλησία τῷ
Βασιλεῖ νυμφευομένη, πιστῶς βόησον· Εὐλογη-
μένος ὁ φανεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ορη γλυκασμόν, εὐφροσύνης σταλαξάτω·
χεῖρας μυστικῶς, νῦν κροτήσατε τὰ Ἑ-
δνη· ἡ ἔρημος ἀνθείτω· Ἰορδάνη ὑπόδεξαι·
δεῦρο Βαπτιστὰ τῷ μυστηρίῳ, τοῦ Λυτρωτοῦ
ὑπέργει χαίρων· λαοὶ μελψώμεν· Εὐλογημένος
ὁ φανεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Φῶς τὸ ἐκ φωτός, ὑπὲρ χρόνον προεκλάμ-
ψαν, τοῖς ἐν τῇ νυκτί, καθημένοις ἐπε-
φάνη, καὶ σκότος ἁμαρτίας, ἐκκαθάραν ἐφώ-
τισε. Χόρευσον Ἀδάμ· εὐφραίνου Εὐα· ἡ λύ-

τρωσις Χριστὸς ἐπέστη· Δαυὶδ βόησον· Εὐλο-
γημένος ὁ φανεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, ὅμοιον.

Αστρον Ἰακώβ, ἐξανέτειλε τῷ κόσμῳ, καὶ
τὴν φλογεράν, τῶν ἀνθρώπων ἁμαρτίαν,
ἀναλαβὼν ἐνθάπτει, Ἰορδάνου τοῖς νάμασι,
λάμπων τῆς Θεότητος τῷ φέγγει, καὶ φωτε-
σμόν Θεογνωσίας, διδούς Ἐθνεσιν· Εὐλογημέ-
νος ὁ φανεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Καὶ νῦν, ὅμοιον.

Νόμου πληρωτῆς, κατὰ σάρκα χρηματίσας,
ἦλθεν ὁ Χριστός, ἀπαρχὴν τῆς σωτηρίας,
ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, ἐκτελέσαι ὡς εὐσπλαγχνος·
καὶ τῷ Βαπτιστῇ καθυποκλίνει, τὴν κορυφὴν
πιστῶς βοῶντι· Λαοὶ κράζωμεν· Εὐλογημένος
ὁ φανεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἀπόστιχα Στιχηρά,

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Απὸ τῆς Βηθλεὲμ, ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, με-
ταβῶμεν· ἐκεῖ γὰρ, τὸ φῶς τοῖς ἐν τῷ
σκότει, ἀυγάζειν ἤδη ἄρχεται.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου.

Γῆ ἡ τοῦ Ζαβουλὼν, οἱ πέραν Ἰορδάνου,
ἀκούσατε· Ἐγγίζει, Χριστὸς ἡ σωτηρία,
τὸ φῶς ἡ ἀπολύτρωσις.

Στίχ. Εἶδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεός.

Εὐτρέπιζε καὶ σὺ, Ἰορδάνη τὸ ρεῖθρον· ὁ
πυρὶ γὰρ βαπτίζων, ἐγγίζει τοῦ καινί-
σαι, τὸ συντριβὲν πλαστούργημα.

Δόξα, καὶ νῦν· Ὅμοιον.

Ωφθη τὸ πατρικόν, Ἀπαύγασμα τῆς δόξης,
ἐν ρεῖθροις Ἰορδάνου, Βαπτίσματι κα-
θαίρον, τὸν ῥύπον τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Δ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Προεόρτια τῶν Φώτων· καὶ ἡ Σύναξις τῶν Ἀ-
γίων Ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων· καὶ μνήμη
τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοκτίστου.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'
καὶ ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια τῶν Ἀπο-
στόλων.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Κλεόπαν Ἀνδρόνικον, Σιλουανόν τε καὶ Ἀ-
γαβον, Ἀνανίαν καὶ Φίλιππον, Πρόχο-

ρον Νικάνορα, Ρούφον καὶ Σωσθένην, Αἰνόν τε καὶ Σταχύν, Στέφανον Τίμωνα Ἑρμᾶν, Φλέγοντα Μάρκον, Λουκᾶν, Σωαίπατρον, Ιάσωνα καὶ Γαῖον, καὶ Τυχικὸν καὶ Φιλήμονα, ἱεροῖς μελωδήμασιν, αἱ πιστοὶ μακαρίσωμεν.

Νάρκισσος καὶ Τρόφιμος, Καῖσαρ Ζηνᾶς καὶ Ἀρίσταρχος, Μάρκος Σίλας, καὶ Γαῖος, Ἑρμῆς καὶ Ἀσύγκριτος, Ἀπολλῶς Κηφᾶς τε, Κλήμης καὶ Ἰοῦστος, Κούαρτος Ἑραστος Ληκᾶς, Ὀνησιφόρος Κάρπος καὶ Εὐόδος, Μαθθίας καὶ Ἰάκωβος, καὶ Οὐρβανὸς Ἀριστόβουλος, Τυχικὸς καὶ Ἀρίσταρχος, ἐπαξίως τιμάσθωσαν.

Πούδην Ἡρωδίωνα, καὶ Ἀρτεμᾶν καὶ Φιλόλογον, Ὀλυμπᾶν τε καὶ Ῥόδιον, Ἀπελλῆν Ἀμπλίαν, Πατροβᾶν καὶ Τίτον, Τέρπνον καὶ Θαδδαῖον, Ἐπαινετὸν τὸν Σαυμαστὸν, Ἀχαϊκόν τε Ἀκύλλαν Λούκιον, Βαρνάβαν Φουρτουνάτον τε, καὶ Ἀπολλῶ τὸν αἰδίδιμον, καὶ τὸν Κρίσκην τιμήσωμεν, τῆς σεπτοῦς Θεοκλήρυκας.

Ἔτερα Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ὁσίου,

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Οτε, κατετρώθης τὴν ψυχὴν, ἔρωτι τῷ θείῳ Παμμακάρε, τὸν σὸν ἐπάρας σαυρόν, χαίρων ἠκολούθησας τῷ σταυρωθέντι Χριστῷ· καὶ νεκρώσας τὸ φρόνημα, σαρκὸς ἐγκρατεία, Πνεύματος ἐνέργειαν, ζῶσαν εἰσδέδεξαι, λύειν νοσημάτων χειμῶνα, θέρμη πρεσβειῶν εὐπροσδέκτων· ὅθεν σε συμφώνως μακαρίζομεν.

Οτε, ἐπιμόνοις προσευχαῖς, καὶ συντονωτάτη νηστεία, τὰ ὀπτικὸν τῆς ψυχῆς, Πάτερ ἀπεκάθηρας, ναὸς γεγένησαι, Τρισηλίου Θεότητος· καὶ Ἱερωσύνης, χρίσμα θείον ἅγιον ὑποδεξάμενος, ἔνδον τῶν αἰδύτων εἰσῆλθες, θύων διὰ σὲ τὸν τυθέντα, διὰ συγκατάβασιν ἀπόρρητον.

Πρᾶος, ἀνεξίκακος ὀφθεῖς, ἐν ἀκεραιότητι γνώμης, Πάτερ Θεόκτιστε, κατεκληρονόμησας, πράεων ὄντως τὴν γῆν· καὶ μεθέξει θεόμενος, τρυφῆς ἀπολαύεις, καὶ ἀγαλλιάσεως, καὶ χαρμονῆς ἀληθοῦς· ἐνθα μνημονεύων μὴ παύσῃ, τῶν ἑορταζόντων ἐκ πάθου, καὶ τὴν σὴν τιμῶντων θείαν κοίμησιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος γ'.

Φαιδραὶ μὲν ἡ παρελθούσα Ἑορτὴ, ἔνδοξος ἡ παρούσα ἡμέρα. Ἐν ἐκείνῃ τὸν Σωτῆρα, Μᾶγοι προσεκύνησαν· ἐν ταύτῃ δὲ τὸν Δεσπότην, δοῦλος κλητὸς ἐβάπτισεν. Ἐκεῖ Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, εἶδον καὶ ἐθαύμασαν· ὧδε φωνῇ τοῦ Πατρὸς, τὸν μονογενῆ Υἱὸν ἐκήρυξεν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἑφραθαΐ.

Ο λύχνος τῷ Φωτὶ, ἡ αὐγὴ τῷ Ἠλίῳ, ὁ φίλος τῷ Νυμφίῳ, ὁ Πρόδρομος τῷ Λόγῳ, Προφῆτα καθυπουργήσων.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου.

Ηλθεν ὁ φωτισμός, ἡ λύτρωσις ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ· δεῦτε, συνέλθωμεν ρύφθῃναι, καὶ ἄσαι προεόρτια.

Στίχ. Εἶδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεός.

Πάντα μαι διὰ σοῦ, τὰ καλὰ Θεοτόκε, ὁ Θεός ἐν ἀνθρώποις, τὸ φῶς ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ γὰρ ἐν τῷ φωτὶ αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Ερχεται πρὸς Ἰορδάνην, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, τοῦ βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου, καὶ φησὶ πρὸς αὐτάν· Ἐγὼ χρεῖαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρὸς με; οὐ τολμῶ ὁ χόρτος προσψαῦσαι τῷ πυρὶ· σύ με ἀγίασον Δέσποτα, τῇ θείᾳ ἐπιφανείᾳ σου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Ἀπόστολοι Ἅγιοι.

Καὶ Προεόρτιον, Ἦχος δ'.

Ἐταμάζου Ζαβαυλῶν.

Ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις, ὁ Κανὼν· οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Τῇ μακρᾷ πέμπτῃ, μακρὸν ὕμνον ἐξάδω.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

• Τμηθεῖση τμᾶται, πόντος ἐρυθρὸς, κυμα-
• τοτρόφος δὲ ξηραίνεται βυθός· ὁ αὐτὸς
• ὁμοῦ ἀόπλοις γεγονὼς βατὸς, καὶ πανοπλί-
• ταις τάφος· ὧδὴ δὲ θεοτερπῆς ἀνεμέλπετο·
• Ἐνδόξως δεδόξασται, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ηπανταιτία, καὶ παρεκτικὴ ζωῆς, ἡ ἀπειρος Σοφία τοῦ Θεοῦ, ὠκοδόμησε τὸν οἶκον ἑαυτῆς, Ἀγνῆς ἐξ ἀπειράνδρου Μητρός· πρὸς Ἰορδάνου δὲ νῦν ῥοαὶς ἔρχεται, αἰτοῦσα τὸ Βάπτισμα, βρατῶν εἰς ἀνάπλασιν.

Μυσταγωγοῦσα, πάντας συγκαλεῖ, τοὺς ἐξ ἔθνων ἡ τοῦ Θεοῦ Σοφία, πρὸς τὸ φῶς, τοὺς ἐν σκότει πρὶν ἀγνοίας ἀφεγγοῦς, κειμένους εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας, ἀνάγουσα μυστικῶς τῷ Βαπτίσματι, καρδίας καθαίροντι, καὶ κτίζοντι Πνεύματι.

Ακουτισθῶμεν, νῦν προφητικῶν, ἐκπληρουμένων διὰ Πνεύματος φωνῶν· ὁ βαπτίζων γὰρ ἐν Πνεύματι καὶ πυρὶ, ἐπείγεται Χριστὸς πρὸς Ἰορδάνην. Πρασελθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε· ὑμῶν γὰρ τὰ πρόσωπα, οὐ κατασχημθῇσονται.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Κ**ύριος ὢν πάντων, καὶ κτίστης Θεός, τὸ
- » κτιστὸν ὁ ἀπαθής, πτωχεύσας σεαυ-
- » τῷ ἥνωσας, καὶ τοῖς ρείθροις οἷς ἔμελλες
- » ἔλθειν, αὐτὸς ὢν τοῖς λαοῖς προσεφώνεις·
- » Ὑδωρ τῆς ζωῆς ἀντλήσατε, καὶ πίστει στε-
- » ρεωθήσεσθε.

Ρύσιον ψυχῶν, καὶ σωμάτων ἅμα, τοῦ Βαπτίσματος τὴν χάριν, Σῶτερ ἔρχη χαρίσασθαι· διὰ τῆτο βραβεύεις νῦν ἡμῖν, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος κράζων (*). Ὑδωρ τῆς ζωῆς ἀντλήσατε, καὶ πίστει στερεωθήσεσθε.

Αφρων ἀνὴρ, ὁ μὴ γινώσκων Θεόν· διαφθείρεται καὶ γὰρ, ἀτόποις ἐπιτηδεύμασιν, ἐλαττοῦται παντὸς ἐξ ἀγαθοῦ, καὶ πάσης ἐκπίπτει σωτηρίας· οὐπερ τῆς μερίδος ἅπαντες, οἱ Χριστὸν γνόντες ῥυσθείημεν.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Π**ροκατιδὼν ὁ Προφήτης, τοῦ μυστηρίου
- » σου τὸ ἀπόρρητον, Χριστέ προανεφώ-
- » νησεν· Ἔθε κραταιάν, Βαπτίσματος τὴν χά-
- » ριν τοῖς πίστει, τοῦτο δεχομένοις ἅπασιν, εἰς
- » λύτρωσιν τῶν ἀμπλακημάτων ἡμῶν.

Επὶ τὸ Βάπτισμα σπεύδεις, τὸ τοῖς θνητοῖς πηγάζον τὴν ἄφεσιν, πεφορτισμένοις ἁπασι, πταίσμασι κακοῖς, κακῶς ἐν μοχθηρίᾳ βιοῦσι, τὴν κατὰ ψυχὴν ἀνάπαυσιν αὐτοῖς, ὡς οἰκτίρμων παρέχειν ἐπαγγειλάμενος.

Μεταλαβὼν τῆς σαρκός μου, τῆς σῆς Θεότητος μεταδίδως μοι· εἰκὼν γὰρ ἀπαράλλακτος, ὢν τοῦ σου Πατρός, χωρεῖς ἐπὶ χειρῶν σου Σῶτερ τὸ πλάσμα, πλὴν τῆς ἁμαρτίας, ἄνθρωπος φανείς, τῷ ὁμοίῳ καθαίρων, Λόγε τὸ ὅμοιον.

Πόμα καὶ χρίσμα καὶ Πνεῦμα, τῆς σῆς σφραγίδος Σῶτερ γνωρίσματα, καὶ μυστικά χαρίσματα, καὶ τῶν δωρεῶν τῶν θείων, ἀξίε-
 ρασα γέρα· τὸν Μονογενῆ καὶ γάρ σε ἱλασμόν, ὁ Πατὴρ εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλεν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Τ**ῷ συνδέσμῳ τῆς δειλίας, συνεχόμενος νῦν
- » ὁ Πρόδρομος, παραιτεῖται τὸ βαπτί-
- » ζειν, εὐλαβῶς Χριστὸν θεασάμενος, γυμνὸν
- » ἐστῶτα ἐπὶ τοῦ ὕδατος, ὕδατι στεγάζοντα
- » τὰ ὑπερῶα.

Η τὸ ἄσχετον κρατοῦσα, καὶ ὑπερῶον ἐν αἰθέρι ὕδωρ, ἢ ἀβύσσους χαλινοῦσα, καὶ

(*) Ἐν τῷ χειρογράφῳ κεῖται οὕτω· Δι' αὐτοῦ σωτηρίαν τε ἡμῖν, δωρέμενος αὐτὸς ἀνακράξεις· Ὑδωρ...

θαλάσσας ἀναχαιτίζουσα, Θεοῦ Σοφία, μολεῖ πρὸς Ἰορδάνην· Βάπτισμα δὲ δέχεται, χειρὸς ἐκ δούλου.

Μορφωθείς Ἀδάμ τὸν πρῶτον, Βαπτισμῷ ἦκει καθᾶραι Χριστός· ὁ νεφέλαις δὲ τὸν πόλον, περιβάλλων καὶ ἀναβαλλόμενος φῶς, γυμνὸς ὁράται, ἐν Ἰορδάνου ρείθροις, καὶ χειρὶ κατέχεται, ὁ πάντα φέρων.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Α**βυσσος ἐσχάτη, ἁμαρτημάτων ἐκκύλω-
- » σέ με, καὶ τὸν κλύδωνα μηκέτι φέρων,
- » ὡς Ἰωῆς τῷ Δεσπότη βροῶ σοι· Ἐκ φθορᾶς
- » με ἀνάγαγε.

Κύριόν σε γνόντες, οὐρανοὶ διηγοῦνται τὴν σὴν, Σῶτερ δόξαν ἐν τῇ σῇ γεννήσει· νῦν δὲ Πατὴρ σε κηρύττει, Υἱὸν ἀγαπητὸν βαπτίζομενον.

Ρύπον πᾶς ὁ φέρων, ἀπορρύφθητω δακρύων κρουνοῖς, καὶ Χριστῷ ἐν τρόμῳ προσερχέσθω, πυρὶ καὶ Πνεύματι θείῳ, καθᾶραι προϊόντι τὴν φύσιν ἡμῶν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Ο**ἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι, καμίνου φλόγα
- » οὐκ ἔπτηξαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ φλογὸς ἐμ-
- » βληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐλογητὸς
- » εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νευσταζὼν κάραν πρὸς ἔχθραν, μηδεὶς δολίως κινήσειε, τῷ πλησίον κακῶς ἀποδοῦναι, κακὸν ἀντὶ κακοῦ μελετῶν· ἀλλ' ἐν ἀγάπῃ Κύριον, τὸν φανέντα τιμήσωμεν.

Υμῶν Χριστοῦ ὅσοι φίλοι, μικρὸν προσκακοπαθήσατε, τούτῳ μορφωθέντι καὶ φανέντι, καθ' ἡμᾶς καὶ τὸ Βάπτισμα, ἐπειγομένῳ δέξασθαι, τῆς εἰκόνης εἰς καθαρσιν.

Μεθ' ὅστις ἐμοῦ κατέλθη, καὶ συνταφῇ τῷ Βαπτίσματι, μετ' ἐμοῦ τῆς δόξης ἀπολαῦσει, καὶ τῆς ἀναστάσεως, Χριστὸς νῦν ἐπαγγέλεται· ὃ πιστῶς ὑπαντήσωμεν.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Ν**όμων πατρῶν οἱ μακαριστοί, ἐν Βαβυ-
- » λῶνι Νέοι προκινδυνεύοντες, βασιλεύον-
- » τος κατέπτυσαν, προσταγῆς ἀλογίστου· καὶ
- » συνημμένοι ὧ οὐκ ἐχωνεύθησαν πυρὶ, τοῦ
- » κρατοῦντος ἐπάξιον, ἀνέμελπον τὸν ὕμνον·
- » Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦ-
- » τε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ δαιτυμόνες τῆς Θεοῦ τροφῆς, τῆς Βηθλεὲμ τῷ λόγῳ κατατροφήσαντες, σὺν Ἀγγέλοις τε δοξάσαντες, καὶ Ποιμέσι καὶ Μάγοις, τὸν σαρκωθέντα, νῦν πρὸς Ἰορδάνην μυ-

στικῶς, πορευθῶμεν ὁφόμενοι μυστήριον τὸ μέγα, ὅπερ ἤκει Χριστὸς ἐκτελέσαι· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νόμου τηροῦντες τὸ κεφάλαιον, καὶ Προφητῶν ἀγάπην ἐνστερνισάμενοι, μιμηταὶ Χριστοῦ γενώμεθα, δι' ἀγάπῃσιν ἄκραν, σάρκα λαβόντος, καὶ διὰ Βαπτίσματος ἡμᾶς, τῷ Πατρὶ καταλλάξαντος, καὶ διδάξαντος μέλπειν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ε'δεξιούτο τὸν ἐρχόμενον, τὰς ἀμαρτίας πάντων καθᾶραι νάμασιν· ἀλλὰ τοῦτον διεκώλυε, συζελλόμενος φόβῳ· Ἐγὼ γὰρ χρεῖαν ἔχω βαπτισθῆναι ὑπὸ σῆ, τῷ Νυμφίῳ ἀντέφῃσεν, ὁ φίλος ἢ φωνήτε τῷ Λόγῳ, καὶ Ἡλίῳ ὁ λύχνος· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ξ**ενίας Δεσποτικῆς, καὶ ἀθανάτου τραπέ-
» **Ξ**ζης, ἐν πενιχρῷ σπηλαίῳ πρὶν ἀπολαύ-
» σαντες, νῦν πρὸς Ἰορδάνην δράμωμεν, μυσή-
» ριον ὁφόμενοι ξένον, τὸ τῆς ἀνω λαμπρότητος
» πρόξενον.

Α"πιτε τῆς Βηθλεὲμ, οἱ τρυφηταὶ τῶν θυμαμάτων, πρὸς χώραν Ἰορδάνη, καὶ κεῖ ὁφόμενοι, ἔργα μυστικῶς τελούμενα, Βαπτίσματί τε τὸν Χριστὸν προσελθόντα· τὸν Ἀδάμ ἀναπλάσαι, καὶ γὰρ σεσάρκωται.

Δημιουργὸς γεννηθεὶς, ἐκ τοῦ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, ἐτέχθη ἐπ' ἐσχάτων, ἀτρέπτως σαρκωθείς, Κόρης ἐξ ἀγνῆς Θεόπαιδος, διπλῆς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος μέλων, τὸν Ἀδάμ ἀναπλάσαι διὰ Βαπτίσματος.

Ω'ς ἄνθρωπος ἐπέστης, οὐσία οὐ φαντασία, ὡς εἷς ἐν μέσῳ πάντων, ζητῶν τὸ Βάπτισμα, ὁ μόνος φύσει ἀνεύθυνος· ἐνθάψαι γὰρ εὐθύνῃς ἦλθες, τῶν ἀνθρώπων, ἐν ὕδασι βαπτίζομενος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ιδοὺ παραγίνεται, πρὸς Ἰορδάνην Χριστὸς, ἰφωνεῖ τῷ Προδρόμῳ τε· Δευρὸ με βάπτισον, τὸν πᾶσαν καθαίροντα, κόσμου τὴν ἀμαρτίαν, ποταμίῳ ἐν ρείθροις· ἔκτεινόν σου τὴν χεῖρα, κορυφῇ μου πρὸς θείαν· χεὶρὸς γὰρ τὸ παράπτωμα, ἦλθον ἰάσασθαι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν Βασιλέα τοῦ παντὸς καὶ Δεσπότην, ἐπὶ τὸ Βάπτισμα πιστοὶ, καθορῶντες, θεοπρεπῶς ἐρχόμενον ὑμνήσωμεν αὐτόν. Τρίβους καρδιῶν ἡμῶν, εὐτρεπίσωμεν πόθῳ, σπύλους ἀποπλύνοντες, τῶν δεινῶν ἐγκλημάτων· ἰδοὺ γὰρ σῶσαι γένος τῶν βροτῶν, ἐν Ἰορδάνου ῥοαῖς παραγίνεται.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Ο' μέγας Βαπτιστής, τοῦ Κυρίου ἀγάλλου· ἐπέστη γὰρ Χριστὸς, ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι· τρέμεις ὡς ὑπηρέτης· ὁ γὰρ Δεσπότης κεφαλὴν κλίνει σοι· ἄψαι τῆς θείας κάρας, τοῦ ἀπτομένου χειρὶ τὰ σύμπαντα, καὶ εὐδοκίᾳ σῶζοντος Θεοῦ, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Οἱ Κανόνες· ὁ Προεόρτιος, εἰς γ'. τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων εἰς δ'. καὶ τοῦ Ὁσίου, εἰς δ'.

Ὁ Προεόρτιος· οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Κατὰ ἀλφάβητον. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ω**'ς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν
» **Ω** ἀβύσσῳ ἵχνεσι, τὸν διώκτην Φαραῶ,
» καθορῶν ποντούμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ῥῶδην,
» ἐβόα ἄσωμεν.

Α'γαλλιάσθω ἡ κτίσις, αἱ πατριαὶ, τῶν Ἐθνῶν ἀδέτωσαν· Ἰησοῦς ὁ Βασιλεὺς, πάσης γῆς προέρχεται ῥοαῖς, Ἰορδάνου τὴν ἡμῶν, ποιῆσαι καθαρσιν.

Βασιλικὴν αἰλουργίδα, παρθενικῶν, ἐξ αἱμάτων Κυρίου, ἐνδυσάμενος σαρκί, ποταμοῦ πρὸς ρεύματα γυμνός, ἐπιβαίνει τὴν ἡμῶν, ἐνδύων γύμνωσιν.

Γόνος Πατρὸς προανάρχῃ σὺ πεφυκῶς, πρὸς τὸν γόνον εὐσπλαγχνε, Ζαχαρίου εὐτελῶς, παραγίνῃ Βάπτισμα αἰτῶν, ὅπως χάριτι υἱοῦ Θεοῦ ποιήσης ἡμᾶς.

Κανὼν τῶν Ἀποστόλων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Χριστοῦ Μαθητὰς δευτέρους ἐπαινέσω. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Χριστῷ μαθητεύσαντες, τῷ δι' ἡμᾶς ὕλη σώματος, φανέντι Πανεύφημοι, κατεφωτίσατε, κόσμον ἅπαντα, ἀκτίσιν εὐσεβείας, τὸ σκότος μειώσαντες τῆς ἀθεότητος.

Ρεόντων ἀφέμενοι, τὸ πεφυρμένον καὶ ἄστατον, Χριστῷ ἠκολούθησαν, Κρήσκης καὶ Πρόχορος, καὶ Ἀνδρόνικος, Θαδδαῖος καὶ Νικάνωρ, φωστῆρες γενόμενοι θεοειδέστατοι.

Ισχὺν τοῦ ἀλάστορος, κατεπαλαίσατε ἔνδο-
ξοι, ἰσχυῖ τῷ Πνεύματος· τοὺς τῇ μανίᾳ τε,
ἀθεότητος, τελείως παρεθέντας, ἰσχύος ἐπλή-
σατε, καὶ θείας γνώσεως.

Σαρκὸς ὁμοκώματι, ἐπιφανέντα τὸν Κύριον,
Ἀμπλίας ἐκήρυξε, Σταύχης καὶ Φίλιππος,
ὡς Ἀπόστολοι, ὡς Θεοὶ Ἱεράρχαι, ὡς ὄντες
διακονοὶ, τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν. Θεοτοκίον.

Τὸ θεῖον παλάτιον, τοῦ Βασιλέως τιμήσω-
μεν, ἐν ᾧ κατεσκήνωσε, καθὼς ἠθέλησε·
τὴν ἀπείρανδρον, καὶ μόνην Θεοτόκον, δι' ἧς
ἐθεώθημεν, ὑμνολογήσωμεν.

Κανὼν τοῦ Ὁσίου. Ποίημα Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέβρωσε ποτέ.

Τῆς τρυφῆς χειμάρρους ὁ Χριστὸς, νάμασι
προέρχεται, δουλοπρεπῶς τοῦ Ἰορδάνου
λούσασθαι· τὰ ὄρη σκιρτήσατε· ἀγαλλίασιν,
οἱ βουνοὶ περιζώσασθε· οἱ ῥερυπωμένοι, κά-
θαρσιν πρὸς θείαν εὐτρεπίσθητε.

Ηφωσφόρος μνήμη σου ἡμῖν, σήμερον ἐξέ-
λαμψεν, ἡλιακὰς μαρμαρυγὰς Θεόκτιστε,
τῶν κατορθωμάτων σου, τῶν παθῶν ἡμῶν, ἐ-
λαυνούσας κατήφειαν· ἦν ἐπιτελοῦντες, πίστει
καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Πτερωθεὶς τῷ πόθῳ τοῦ Χριστοῦ, γέγονας
μετάρσιος, τῆς κοσμικῆς ἀπαναστῆς συγ-
χύσεως· ὅθεν προσεχώρησας, πρὸς ἀσκήσεως
τὰ ἐπίπονα σκάμματα, καὶ δι' ἐγκρατείας,
Ἀγγελος καθάπερ ἐπεβίωσας.

Θεοτοκίον.

Τὴν Ἀγνὴν ἀγνεύοντι νοῖ, δεῦτε μακαρίσω-
μεν· τὴν καλλονὴν Ἰακώβ ἦν ἠγάπησε,
Θεὸς ἐκλεξάμενος, ἦν κατώκησεν, ὡς σκηνὴν
ἀγιάσματος, ὡς τιμιωτέρην, πάντων τῶν κτι-
σμάτων ἀνυμνήσωμεν.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου,
• ὃ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου
• ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ,
• τῆς ὁμολογίας σου.

Δεσπόζων πάντων ὡς Θεός, δούλου φέρεις
εἰκόνα, καὶ πρὸς δῶλον οἰκτίρμον, παρα-
κλῆν σαρκικῶς, Βαπτίσματι Θεουργῷ, τῆς δου-
λείας, τοῦ ἐχθροῦ ἐξαίρων ἡμᾶς.

Επέστης ρεῖθρῳ διατί; ποῖαν κάθαρσιν
θέλων; ποῖον ρύπον ἐκπλύνειν, ὑπερά-
γαθε ζητῶν; ὑμῶς σε τὴν ὑπὲρ νῦν, διὰ σπλάγ-
χνα, Λόγε συγκατάβασιν.

Ζητῶν τὸ πρόβατον Χριστέ, ὅπερ ἄγριος
λύκος, κατεσπάραξε δόλῳ, Ἰορδάνε ταῖς

ῥοαῖς, ἐφίσταται ἐκβοῶν, τῷ Προδρόμῳ· Δεῦρο
σύ με βάπτισον.

Τῶν Ἀποστόλων. Τοὺς τοὺς ὑμνολόγους.

Οὕα ποταμούς ὑμᾶς ὁ Λόγος, εἰς πᾶσαν
ἐξέπεμψε τὴν γῆν, πληροῦντας ταύτην
Πάνσοφοι, ἀρδείας Θείου Πνεύματος, καὶ τὸν
φλογμὸν ἐξαίροντας, τῆς ἀθείας ἐν χάριτι.

Υμνήσωμεν Τίμωνα τὸν θεῖον, τὸν Σίλαν τε
καὶ Σιλουανόν, καὶ πίστει ἐπαινέσωμεν,
Ἐπαινετὸν τὸν ἔνδοξον, καὶ Οὐρβανόν καὶ Ἀ-
γαθον, τοὺς ἀληθῶς Χριστοκήρυκας.

Μακάριοι ἦδη γεγονότες, ὡς ὄντως μακά-
ριον Θεόν, διδάσκαλον πλητήσαντες, τῆς
πρὶν ἀθλίου Πάνσοφοι, μετόχους ἀπεδείξατε,
ἐνθέου μακαριότητος. Θεοτοκίον.

Αγνὴ πρὸ τοῦ τόκου καὶ ἐν τόκῳ, καὶ μετὰ
τὸν τόκον ἀληθῶς, Παρθενομήτορ πέφη-
νας· Θεὸν γὰρ ἀπεκύησας, ὃν Ἀποστόλων σύλ-
λογος, περιφανῶς ἀνεκήρυξεν.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Αΰσους τῷ προστάγματι ὁ ποιήσας, ὁ
ὑδάσι στεγαῖζων τὰ ὑπερῶα, ἐν ὑδάσι
προέρχεται βαπτισθῆναι· ψυχὴ γρηγόρησον,
παθῶν καθάρητι, ἀρετῶν προσφέρουσα τὰ
βλαστήματα.

Ηδύπνοον ὡς ῥόδον τῇ γεωργίᾳ, τῷ Πνεύμα-
τος ἀσκήσεως ἐν λειμῶνι, ἐξήνθησας Θεό-
κτιστε εὐωδίας, πληρῶν τοὺς ψάλλοντας, Θεῷ
ἐκάισοτε· Ὡς οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σε Κύριε.

Ελαία ὡς κατάκαρπος ἐν τῷ οἴκῳ, Κυρίου
ἀνεβλάστησας τῷ ἐλαίῳ, τῶν πόνων σου
Θεόκτιστε ἰλαρύνων, ἡμῶν τὰ πρόσωπα, ψαλλόν-
των Ὅσιε· Ὡς οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σε Κύριε.

Θεοτοκίον.

Πολλοὶ οἱ πολεμῶντές με ἀπὸ ὕψους· ἐν ὁδῷ
ἐξέλιπεν ἡ ζωὴ μου· κατέδυσά εἰς χάος
πλημμελημάτων· σῶσόν με Δέσποινα, μὴ ὑπερί-
δης με· προστασίαν ἄμαχον, σὲ γὰρ κέκτημαι.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐ-
• πλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου·
• εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν·
• **Οὐκ ἔστιν ἅγιος**, ὡς ὁ Θεός ἡμῶν, καὶ οὐκ
• **ἔστι δίκαιος**, πλήν σου Κύριε.

Κάθισμα, τῶν Ἀποστόλων,

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Στύλοι ἄσειστοι τῆς Ἐκκλησίας, ἐδραιώμα-
τα τῆς εὐσεβείας, γεγεννημένοι Μαθηταὶ
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, διατηρήσατε ταύτην ἀλώθη-
τον, ἀποσοβοῦντες τοῦ πλάνου τὰ σκάνδαλα,

καὶ αἰτούμενοι, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐκάστοτε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ποιμάνας θεαρέστως, τοῦ Κυρίου τὸ ποιμνιον, τῇ σύριγγι τοῦ λόγου, θεωφόμενοι, εἰς χλόην ἀπαθείας καὶ ζωῆς, προσήγαγες σωζόμενον Θεῷ· καὶ πρὸς τοῦτον ἐκδημήσας, μισθὸν τῶν πόνων εἴληφας ἐπ' ἄξιον. Δόξα τῷ δεδοκότι σοι ἰσχύϊν. Δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι. Δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, πᾶσιν ἰάματα. Καὶ νῦν, Προεόρτιον. Ὁμοιον.

Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐκ Παρθένου Μαρίας, καὶ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθέντος ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου, τὸ Πνεῦμα κατήλθεν ἐπ' αὐτόν, ὀρώμενον ἐν εἴδει Περιστερᾶς· διὰ τοῦτο ὁ Προφήτης, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις ἔλεγε κραυγάζων· Δόξα τῇ παρουσίᾳ σου Χριστέ. Δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου. Δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλόνητο.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Χριστός μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ
» Σεπτῇ Ἐκκλησίᾳ θεωπρεπῶς, μέλπει
» ἀνακραζούσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυ-
» ρίῳ ἑορτάζουσα.

Ηνίκα εἶδέ σε, τὸ ρεῖθρον Κύριε, Ἰορδάνου ἑστράφη· ἡ δὲ πολλοῖς, πάθεσι κατάρρυτος, φύσις ἡμῶν πρὸς οὐρανούς, ἀνεστράφη προσκυνούσά σε.

Θαμβεῖται ἥλιος, ὀρῶν σε Ἥλιε, σαρκικῶς γυμνωθέντα καὶ μυστικῶς, πᾶσαν καταυγάζοντα, τὴν γυμνωθεῖσαν σκοτεινῇ, παραβάσει φύσιν Δέσποτα.

Ιδοὺ ἡ κάθαρσις, ἰδοὺ ἡ λύτρωσις, ἡ ἀνάπλασις πάντων, ὁ φωτισμὸς, ἦλθεν εἰς τὰ ἴδια· οἱ κεινωθῶμεν οὖν αὐτῷ, διὰ βίου καθαρότητος.

Τῶν Ἀποστόλων. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Θάλασσαν ἐτάραξαν τὴν τῶν Ἑθνῶν, ταύτην ἐπιβάντες οἱ πάνσοροι, καθάπερ ἱπποὶ, τοῦ Σωτῆρος Μαθηταί, καὶ τοὺς πιστοὺς διέσωσαν, ὕδατι Ἁγίῳ καὶ Πνεύματι.

Ηστράψαν ὡς ἥλιος ἐπὶ τῆς γῆς, Πούδης Ἀπελλῆς καὶ Φιλόλογος, καὶ Ἡρωδίων, Ροῦφός τε καὶ Πατροβᾶς, καὶ τοὺς πρῶτους ἐφώτισαν, σκότους ἀγνωσίας ῥυσάμενοι.

Τείνας ἐξ ἀπέστειλε βέλη ὑμᾶς, ὡς ἠκονήμενα ὁ εὐσπλαγχνος, βέλη συνθλώντα, τοῦ ἐχθροῦ, καὶ τοὺς δεινῶς, τραυματισθέντας Ἐνδοξοί, χάριτι Θεοῦ θεραπεύοντας.

Αἶνεσιν προσάξωμεν τῷ Λυτρωτῇ, ἀνυμνολογοῦντες Ῥοδίωνα, τὸν θεωγόνον, καὶ

Ἐρμῆν τὸν εὐκλεῆ, καὶ τὸν σοφὸν Ἀσὺγκριτον, Λῆνόν τε τὸν θεῖον καὶ Γαῖον.

Θεοτοκίον.

Σὲ μακαριώτατος πάλαι χορὸς, τῶν προφητευόντων ἐν Πνεύματι, θεωροῖαις, ἱεραῖς θεωπρεπῶς, κατονομάζει Πάναγνε, Πύλην τε καὶ Ὅρος κατὰ σκιον.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Ε'σταλαξαν, γλυκασμὸν οἱ τῶν πόνων ἰδρωτές σου, πικρίαν ἐξαίροντες, τὴν τῶν Δαιμόνων Ἀοιδίμε, νόσον φυγαδεύοντες, τὰς ἀλμυρὰς διεκχύσεις ἀξιάγαστε.

Θεόμενος, ἀνενδότοις καθάρσεσιν Ὅσιε, σωστήρ ἐχρημάτισας, τῶν Μοναστῶν φαινότατος, τύπος ἀκριβέστατος, καὶ ποδηγέτης, καὶ πύργος ἀδιάσειστος.

Διέρρηξας, τῶν παθῶν τὰς θαλάσσας Θεόκτιστε, τῇ ῥάβδῳ τῆς Πίστεως, καὶ Φαραῶ τὸν ἀόρατον, Πάτερ κατεπόντισας, ἐπαγγελίας, πρὸς χθόνα φθάσας Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Κεκράξομαι, ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ Πανάμωμε, πρὸς σὲ καὶ σωθήσομαι, καὶ ἡδονῶν ὑπερβήσομαι, τεῖχος καὶ ῥυσθήσομαι, πειρατηρίων, Δαιμόνων μεσιτεία σου.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» Τῷ θεῷ φέγγει σὺ ἀγαθὲ, τὰς τῶν ὀρθρινόντων σοι ψυχὰς, πόθῳ καταύγασον
» δέομαι, σὲ εἰδέναι. Λόγε Θεῶ, τὸν ὄντως Θεόν,
» ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενον.

Καρποφορήσωμεν τῷ Χριστῷ, βίον καθαρόν· ἔρχεται γάρ, ἀποκαθαίρων τοῖς ὑδασι, τῶν ἁμαρτημάτων τὸν ῥύπον χάριτι, ὁ μόνος εὐεργέτης καὶ ἀναμάρτητος.

Λαὸς ἐν σκότει τῶν δυσχερῶν, πάλαι ὁ καθήμενος τὸ φῶς, ἐπιφανέν σοι τὸ ἄδυτον, βλέπον, καὶ ταῖς θείαις αὐγαῖς φωτίσθητι, καὶ τοῦ ἐπιφανέντος τὴν χάριν ὕμνησον.

Μέγα μυστήριον ἐκτελῶν, μέγιστον πρὸς Πρόδρομον τὸν σὸν, ὡ μεγαλόδωρε Κύριε, ἔρχῃ σμικρυνθεῖσαν πῇν ἀνθρωπάτητα, ἀρρήτως μεγαλύνων διὰ Βαπτίσματος.

Τῶν Ἀποστόλων. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Δεσμῶν τε πανεύφημοι, καὶ λύειν ὡς Ἀπόστολοι, λαβόντες ὑμεῖς τὴν ἐξουσίαν, τῆς δεδεμένης κακοπιστίας δεσμῷ, ἐλύσατε· ὅθεν τὴν ὑμῶν μνήμην ἑορτάζομεν, πιστῶς περιχορεύοντες.

Ε'νθέοις Ἀρίσταρχος, τιμάσθω μελωδήμασι, Τέρτιος Ἰάσων καὶ Σωσθένης, Καῖσαρ καὶ Μάρκος, Λουκᾶς Σωσίπατρος, Κούαρτος

καὶ Θεῖος Ἀπελλῆς, Κλήμης Ἐπαφρόδιτος, καὶ ὁ πάνσοφος Ἑραστός.

Υμᾶς ὡς τὰς Δώδεκα, ἀπέστειλεν ὁ Κύριος, πᾶσαν ἐκρίζουντας ἀθεΐαν, πᾶσιν ἀνθρώποις καταφυτεύοντας, γινώσιν Θεϊκὴν περιφανῶς, ἐνδοξοὶ Ἀπόστολοι, πρεσβευταὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Τὰ ὄμματα φωτίσον, Παρθένε τῆς καρδίας μου· λάμψον μοι ἀκτῖνα μετανοίας· σκότους με ῥῦσαι δαιωνίζοντος· Πύλη τοῦ φωτός Χριστιανῶν, πάντων τὸ προσφύγιον, τῶν πιστῶς ἀνυμνούντων σε.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ φωτισμὸς τῶν ἐν σκότει.

Τῶν προσευχῶν, τῷ ἀρότρῳ ἀνανεώσας, γῆν τῆς καρδίας, ταύτη κατεβάλου τοῦ λόγου σπόρον, Πάτερ Θεόφρον, καὶ πολύχην ἐδρέψω, εὐκαρπίαν τῶν εὐφημούντων σε, πάντων εὐσεβῶν, τὰς ψυχὰς διατρέφουσιν.

Αἰγρυπνον νοῦν, ἀεννάως προσφέρων, Πάτερ Θεόφρον, πάθη κατεκοίμισας ψυχαφθόρα, ἄρθρον πρὸς Θεῖον, ἐπειγόμενος φθάσαι, πρὸς ἀδύτου φωτός λαμπρότητα, τῶν εὐφραينوμένων, ἐν ᾧ ἡ κατοίκησις.

Ως Θεαυγῆς, καὶ φωσφόρος καὶ πλήρης τῶν χαρισμάτων, Πνεύματος τοῦ Θεοῦ ὑπάρχων Πάτερ, τῆς ἀκακίας τὸ ἀνόθευτον ἦθος, ὑποφαίνων πᾶσιν, ἐδείκνυες, Ἄγγελος καθάπερ, βιῶν μετὰ σώματος. Θεοτοκίον.

Ανατολῆς, τῆς ἐξ ὕψους φανείσης, ἐδείχθης Πύλη, Θρόνος ἐπηρμένος τοῦ Βασιλέως, οὐρανομήκης, καὶ μετάρσιος Κλίμαξ· ἡ ἐπέβη Χριστὸς Πανάχραντε, καὶ τοῖς ἀπωσμένοις, βροταῖς προσωμίλησεν.

Ὡδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**αῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθο-
» ρῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
» εὐδίῳ λιμένι σε προσδραμῶν, βοῶ σοι· Ἀνά-
» γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Ναμάτων ὡς ἔμπλεως, μυστικῶν ὡς ποταμὸς, εἰρήνης μόνε Κύριε, πρὸς ποταμὸν ἐφίστασαι ἐκ μικρᾶς, σταγόνας αἰτούμενος, βαπτισθῆναι ὁ μόνος ἀναμάρτητος.

Ενίζεταί ἄνωθεν, τῶν Ἀγγέλων ὁ χορὸς, κα-
» τανοῶν γυμνήμενον, τὸν ταῖς νεφέλαις σκέ-
» ποντα οὐρανόν, καὶ κράζει· Τίς αὕτη σου, ἡ πολλή πρὸς ἀνθρώπους συγκατάθεσις;

Ο πλήρης κεκένωται· ὁ ἀόρατος ἰδοὺ, σω-
» ματωθεὶς ἐπέφανεν· Ἰορδάνη εὐφράνθητι
» ποταμέ, τὰ ῥεῖθρά σε πλήρωσον, ὅπως λούσης
» τὴν πάντων ἀναγέννησιν.

Τῶν Ἀποστόλων. Τὴν Θεΐαν ταύτην.

Εὗς πάντα κόσμον ἐρράνατε, τὸ ὕδωρ τῆς ζωῆς τὸ σωτήριο, νεφέλαι ἔμψυχοι, ἀναδειχθέντες Ἀπόστολοι, καὶ τῶν πιστῶν καρδίας κατεδροσίσατε.

Ρημάτων Θείων ἡ δύναμις ὑμῶν, τὴν τῶν ῥητόρων ἐνίκησε, πολλὴν δεινότητα, καὶ τοὺς ἀσόφους ἐσόφισε, μωραينوμένους γνῶσει τῆς πλάνης Πάνσοφοι.

Ο Θεῖος Πούδης καὶ Τρόφιμος, Φιλήμων ὁ κλεινὸς καὶ Ἀρίσταρχος, Ὀνησιφόρος τε, καὶ Τυχικὸς ὁ πανάριστος, ὡς Μαθηταὶ τοῦ Λόγου μεγαλυνέσθωσαν.

Θεοτοκίον.

Υμῶν σε μόνη Πανύμνητε, δοξάζω σε αἰεὶ·
» Θεοδόξαστε, καὶ μακαρίζω σε, ἦν γε-
» νεαὶ μακαρίζουσι, τῶν γενεῶν Παρθένε Θεο-
» μακάριστε.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Πονηρίας ὑπέταξας πνεύματα, Πνεύματος Ἁγίου δειχθεὶς ἐνδιαίτημα, τοῦ τὴν ἰσχύν σοι πνεύσαντος, Θεοφόρε παμμακάρε Θεόκτιστε.

Λογικῇ βακτηρίᾳ σου Ὅσιε, πρὸς τῆς ἀσκή-
» σεως Πάτερ ἐξέθρεψας, τὸ λογικόν σου
» ποιμνιον, καὶ πρὸς μάνδραν οὐράνιον ἴθυνας.

Θεοτοκίον.

Οὐρανὸν ὁ τανύσας βουλήματι, ἄλλον ἐπὶ
» γῆς οὐρανόν σε ἀνέδειξε, Θεογεννητὸρ Ἀ-
» χραντε, καὶ ἐκ σοῦ τοῖς ἐν σκότει ἐπέφανεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἀβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
» ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τῶν Ἀποστόλων,

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Χριστοῦ Μαθητῶν, χορὸν τῶν Ἑβδομήκον-
» τα, ἐνθέως πιστοὶ, ὑμνήσωμεν σήμερον,
» καὶ πανηγυρίσωμεν· δι' αὐτῶν γὰρ πάντες ἐ-
» μάθομεν, Τριάδα σέβειν ἀμέριστον· ὑπάρχουσι
» γὰρ λύχνοι Θείας Πίστεως. Ὁ Οἶκος.

Τῶν Ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων τὴν χορείαν,
» συμφώνως οἱ πιστοὶ, ἱεραῖς εὐφημήσωμεν
» μελωδίαις, Στέφανον, Πρόχορον τε καὶ Σίλαν
» καὶ Νικάνορα· Τίμωνα καὶ Ἀμπλίαν καὶ Παρ-
» μενᾶν· Ἀπελλὴν τε, Ἰάκωβον, Φίλιππον, Ἀρί-
» σταρχον, καὶ Μαθθίαν· Ἡρωδίωνα, Κρίσκη
» καὶ Φλέγοντα· Βαρνάβαν, Λῖνον καὶ Ὀλυμπᾶν·
» Ἀνανίαν Λουκᾶν καὶ Ἀσύγκριτον, καὶ τοὺς
» λοιπὸς· ὑπάρχουσι γὰρ λύχνοι Θείας Πίστεως.

Συναξάριον.

Τῇ Δ'. τῇ αὐτοῦ μηνός, Ἡ Σύναξις τῶν Ἀγίων, καὶ ἐνδόξων Ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων.

Στίχοι.

Τοὺς Ἑβδομήκοντ' εὐκλεεῖς Ἀποστόλους,
Καὶ ὧδ' ὁμαῦ σύμπαντας εὐφημεῖν θέμις.

Ἀμφὶ τετάρτην ἄνδρας ἀγακλεέας κυδαίνω.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὅσιος Θεόκτιστος, ὁ Ἡγούμενος τοῦ ἐν τῷ Κουκούμῳ τῆς Σικελίας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐν γῇ χλοαυγεῖς τῆς Ἑδέμ Θεοκτίστῳ,
Μοῖραν δίδως, ἄκτιστε τοῦ Θεοῦ Λόγε.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι ἔξ Μάρτυρες, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Ψυχαὶ διαυγεῖς ἔξ ἀποπτάσαι βίου,
Ἐξαπτέρυξι συμπαρίστανται Νόοις.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων,
Ζωσίμου Μοναχοῦ, καὶ Ἀθανασίου Κομνηταρσίου.

Στίχ. Ἀθανάσιος συνθανὼν τῷ Ζωσίμῳ,
Ἐνδον πέτρας ἡδίατα καὶ συζῆν ἔχει.

Ὅστις ὁ Ἅγιος Ζωσίμος ἦν ἐν Κιλικίᾳ, τὴν ἔρημον μετὰ τῶν θηρίων οἰκῶν. Καὶ αὐσχεθεὶς Δομετιανῷ τῷ Ἀρχonti, τὸν Χριστὸν Θεὸν ἐμολογήσας, πεφυρωμένοις σιδήροις τὰ ὦτα καταφλέγεται, καὶ εἰς λίθινά πλήρη βορβόρου καχλάζοντος, ἐμβαλλεται, εἴτα κατὰ κεφαλῆς κρεμάται. Καὶ παραδόξως ἐκ πάντων σωθεὶς, ἐπιφανέντος ἐν τῷ θαλάτῳ λέοντος, καὶ ἀνθρωπίνῃ φωνῇ περὶ τοῦ Χριστοῦ φθεγγαμένου, ἐπισπᾶται, πρὸς τὴν πίστιν τὸν Κομνηταρσίον Ἀθανάσιον. Ἀπολυθεὶς δὲ παρὰ τοῦ τυράννου, καὶ ἐν τοῖς ὄρεσιν, ἐνθα διέτριβε, γενόμενος, κατηγεῖ καὶ βαπτίζει τὸν Ἀθανάσιον. ἐνθα πέτρας διαιρεθείσης, ἅμα ὑπεισελθόντες, παρέδωκαν τὰς ψυχὰς τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Ἀπολλιναρίας τῆς Συγκλητικῆς.

Στίχ. Αἴρουσιν ἐκ γῆς τὴν Ἀπολλιναρίαν.
Καὶ γὰρ κατοικεῖν οὐρανοὺς ἦν ἀξία.

Αὕτη ἡ αἰοίδιμος, κάλλει καὶ συνέσει τῶν πολλῶν διαφέρουσα, Ἀνθιμίου τοῦ ὑπὸ Λέοντος τοῦ μεγάλου χειροτονηθέντος, καὶ τὴν Ῥώμην διέπειν ἐπιτραπέντος, συγάτηρ ὑπῆρχεν. Ἐξ ἀπαλῶν δὲ τῶν οὐνύων τὴν παρ' Ὀνείᾳ ποθίσασα, νύκτα καὶ ἡμέραν τὸν Θεὸν ἐλιπάρει τυχεῖν τοῦ ποθουμένου. Καὶ λοιπὸν ἰκέτις γίνεται τοῖς γονεῦσι, τοῦ πορευθῆναι ἐν Ἱεροσολύμοις. Οἱ δὲ τοῦτο ἐπιτρέψαντες, παῖδάς τε καὶ παιδίσκας παραλαβεῖσα, χρυσόν τε καὶ ἀργυρὸν, καὶ ἱματισμὸν πολυτελεῖ ἀραμμένη, καὶ τοὺς ἁγίους τόπους καταλαβοῦσα, πάντα δέδωκε τοῖς χρήζουσι. Καὶ προσκυνήσασα τοὺς ἁγίους τόπους, καὶ τοὺς οἰκέτας ἐλευθερίᾳ τιμήσασα, ἀπέλυσεν, ἵνα πρεσβύτην, καὶ ἵνα εὐνοῦχον κατασχεῖσα παρ' ἑαυτῇ. οὗς καὶ παραλαβοῦσα, ἐν Ἀλεξανδρίᾳ ἐπορεύθη. καὶ τινα τόπον πεδινὸν φθάσασα, ἐν αὐτῷ τὸν τῆς ὁδοιπορίας κόπον παραμυθῆσασθαι διέγνω.

Ὡς δὲ οἱ σὺν αὐτῇ εἰς ὕπνον ἐτράπησαν, ἡ μακαρία

τῇ παρακειμένη ὕλῃ τῷ τόπῳ ὑπείσρχεται, πάντων καταφρονήσασα. Χρόνον δὲ συχνὸν ἐν τῷ χαλεπῷ ἐκείνῳ ἔλει διαρκέσασα, ὥστε τὸ μακάριον αὐτῆς σῶμα ὡς δέρμα χελώνης ἐκ τῶν δτημάτων τῶν κατὰ τὸ ἔλος κωνῶπων γενέσθαι, ἐν Σκήτῃ πρὸς τοὺς ἁγίους Πατέρας ἔρχεται, Δωρόθεος μὲν ὀνομαζομένη, τὸν εὐνοῦχον δὲ σχηματιζομένη. Ὁ δὲ θαυμαστός Μακάριος αὐτὴν προσλαβόμενος, δέδωκεν αὐτῇ κελλίων. ἐν ᾧ ἐγκλισθεῖσα, τὰς εὐχὰς τῷ Θεῷ ἀπεδίδου νυκτὸς καὶ ἡμέρας.

Ὁ δὲ ταύτης πατήρ Ἀνθίμιος, καὶ ἑτέραν μὲν συγάτηρα ἔχων, δαίμονι ἀκαθάρτῳ βεβλημένην, ἐξαπέστειλεν αὐτὴν πρὸς τοὺς ἐν Σκήτῃ Μοναχοὺς θεραπευομένην. τὰ δὲ κατὰ τὴν μακαρίαν πάμπαν ἀπειρήκει. Οἱ δὲ πρὸς τὸν Ἀβδᾶν Δωρόθειον, τὴν δαιμονώσαν ἀπήγαγον. καὶ ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ἐλευθεροῦται τοῦ δαίμονος τὸ κοράσιον, καὶ παρὰ τῶν Πατέρων ὑγιὲς παραπέμπεται.

Μετὰ δέ τινος ἡμέρας, ἤρξατο τοῖς πολλοῖς ἡ Κόρη ἐγκυρὸς καταφαίνεσθαι. ὁ δὲ ταύτης πατήρ, δάξας αὐτὴν ἐγκυμονεῖν ἐκ τοῦ Ἀβδᾶ Δωρόθιου, ταχυδρόμους ἐκπέμψας, τὸν Δωρόθειον ἐμπροσθεν αὐτοῦ παρεστήσατο. ἡ δὲ μακαρία, ἥτις εἶη, ἑαυτὴν διὰ τινων σημείων καταμηνύσασα, πάντας εἰς θαῦμα καὶ ἀγωνίαν ἐνέβαλε. καὶ μάλιστα διὰ τὸ θεραπείας τυχεῖν τὴν πάσχουσαν ἀδελφὴν αὐτῆς. Μετὰ δὲ ταῦτα, ὀλίγας ἡμέρας τοῖς γονεῦσιν συνδιατρίψασα, αὐτὴς πρὸς τὸ ἴδιον κελλίον ὑπέστρεψε, μηδενὸς τῶν ἐν τῇ Σκήτῃ τὰ πραχθέντα μαθόντων. Ὅθεν μετὰ τὴν αὐτῆς κοίμησιν, γυνὴ φανεῖσα, ἐξέστησεν ἅπαντας, καὶ εἰς εὐχαριστίαν τοῦ Θεοῦ συνεκάλεσε.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο,
» Ἀγγελος τοῖς ὁσίοις Παισί· τοὺς Χαλ-
» δαίους δὲ καταφλέγαν πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν
» τύραννον ἔπεισε βοᾶν. Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός,
» ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

» Ὡς σε ρεῖθρα ὑποδέχονται ποτάμια, τρυ-
» φῆς ὄντα χειμάρρουν Χριστέ; πῶς ὁ Πρό-
»δρομος, ἐκτενεῖ τὴν χεῖρα ἐπὶ σέ, χειρὶ πλα-
»στουργήσαντα αὐτόν, καὶ ἐκ χειρὸς τοῦ πονη-
»ροῦ, ἐξαγαγόντα ἡμᾶς;

» Ρεῖθρα Κύριε ὑπάρχων ἀγαθότητος, πρὸς
» ρεῖθρα Ἰορδάνεια, πῶς ἐφίστασαι, ἀφθαρ-
»σίας νάματα ζητῶν; ποτίσαι τῆς γεύσει πονη-
»ρᾶ, καθυπαχθέντας τῇ φθορᾷ, φθόνῳ τῷ ὀφείως.
» Ταλαξάτωσαν τὰ ὄρη ἀγαλλίασιν, καὶ οἱ
» βουνοὶ σκιρτάτωσαν, εὐφραϊνόμενοι· πο-
»ταμοὶ κροτεῖτωσαν χειρὶ· ἐπέφανεν ἡκεῖ ὁ
» Χριστὸς, ἐν παταμῷ τὰ τῶν βροτῶν, ἐνθάφαι
» πταίσματα.

Τῶν Ἀποστόλων. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

» Σαγηνεύσαντες τῷ λόγῳ ἀνείλκυσατε, τῆς ἀ-
»θεΐας βυθῷ, Ἐθνη πολύσπορα, σημείοις καὶ
» τέρασιν ἐπιστηρίζαντες, τὰ φρονήματα, τῆτων
» σοφοὶ Ἀπόστολοι, ὁδηγοὶ πεπλανημένων.

Εμβιβάσαντες πρὸς ὄρμον γαληνότατον, τῆς θαλαττεύοντας, τῇ ἄλμῃ τῶν δυσχερῶν, σωτῆρες ἐδείχθητε, καὶ κυβερνῆται σοφοί, ἀναμέλποντες· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πάντες Εὐὸδον καὶ Κάρπον μακαρίσωμεν, καὶ Τυχικὸν καὶ Κηφᾶν, Ἰουστον καὶ Ἀρτεμᾶν, Ζηνᾶν τε τὸν ἐνδοξον ὡς τοῦ Χριστοῦ Μαθητᾶς, ἀναμέλποντες· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Αῖσραπόμορφοι τῷ Πνεύματι γεγόμενοι, Χριστοῦ Ἀπόστολοι, τοὺς κρατούμενους νυκτὶ, ἀγνοίας ἐρρύσασθε, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῆς ζωῆς, ὠδηγήσατε, ἀναβοῶντας πάντοτε· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Ιλαστήριον Πανάμωμε γεγένησαι, ἁμαρτανόντων αἰεὶ, τεκοῦσα ὑπερφυῶς, τοῦ κόσμου τὸν αἶροντα, τὴν ἁμαρτίαν Χριστόν· ὃ κρρυγάζομεν· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ὁσίου· Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Δακρύων προσχύσεις, ἐναποσθέσας, παθῶν ὑπεκκαύματα, Θεόκτιστε μακάριε, θαυμάτων ἀνέβλυσας, ρεῖθρα αἰίζωα· οἷς περ ἀποπλύνονται, ψυχῶν τε καὶ σωματίων, νόσοι αἰοῖδιμε.

Δαυὶδ τὴν πραότητα Πάτερ ζηλώσας, ἐκτήσω τὸ ἄμεμπτον, Ἰωβ καὶ τὴν ἀπάθειαν, Ἰακώβ τὸ ἀπλαστον, καὶ πίστιν τῇ Ἀβραάμ, Πέτρου τὴν θερμότητα, μεθ' ὧν κατασκηνώσας, ἡμῶν μνημόνευε. Θεοτοκίον.

Ζωὴν ἐνυπόστατον ἡμῖν τεκῆσα, θαυμάτω τὸν θάνατον, Παρθένε καταργήσασαν, δεινῶν ἐπικλύσεις, θανατωθέντα με, ζώωσον πρεσβείαις σου Ἀγνή, εὐλογημένη καὶ ὑπερένδοξε.

Ὡδὴ ἡ· Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**κ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας,
» καὶ δικαίου θυσίας ὕδατι ἐφλέξας· ἅπαντα γὰρ δρᾶς Χριστέ, μόνῳ τῷ βῆλεσθαι.
» Σε ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὰ ποτάμεια ρεῖθρα μηλωτῇ ἔτεμεν, Ἐλισσαῖος τὴν χάριν, τὴν τοῦ Βαπτίσματος, προσκιαγραφῶν, ἣν Χριστὸς ἀπειργάσατο, τέτοις ἐπιβαίνων, ὁ μόνος εὐεργέτης.

Υπεσήμανε πάλαι Προφήτης ἐνδοξος, τοῦ Βαπτίσματος χάριν, αἰσὶ τὰ ὕδατα, ἄγονα τὰ πρὶν, ἐκτελέσας πολύγονα, τοῦ ἐπιφανέντος, Θεοῦ ἡμῶν δυνάμει.

Φάραγξ πᾶσα τῶν θείων δώρων πλησθήσεται, καὶ βουνὸς ἐναντίος ταπεινωθήσεται,

καὶ τὰ σκολιὰ, εἰς εὐθείαν τραπήσεται, τῇ τοῦ σαρκωθέντος, Θεοῦ ἐπιφανείᾳ.

Τῶν Ἀποστόλων· Παῖδας εὐαγεῖς.

Νεώσαντες φρένας χερσωθείσας, ἀρότρῳ τοῦ λόγου παναοίδιμοι, ταύταις τὰ σωτήρια, σπέρματα ἐσπείρατε, καὶ εὐσεβεῖας ἄσταχυν ἐκατοστεύοντα, ἐδρέψασθε τῶν ἀνασωθέντων, τὴν πληθύν Κυρίου, Ἀπόστολοι πανσόφως.

Επαῖνοις Ἰάκωβον ἐνθέοις, Κλεόπαν Βαρνάβαν τε καὶ Στέφανον, Νάρκισσον τὸν πάνσοφον, Μάρκον, Ἀριστόβουλον, καὶ Ἀπελλῆν τιμήσωμεν, ὡς Ἀποστόλους Χριστοῦ. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντες, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυρὸν ἀντὶ θώρακος φοροῦντες, πρὸς πάσας ἀνδρείως ἐχωρήσατε, φαλαγγας τοῦ δράκοντος πάνσοφοι Ἀπόστολοι· καὶ ταύτας διολέσαντες, οὓς ἡχημαλώτευσεν, ἀνθρώπου συνελάθεσθε πίστει, καὶ τῷ ζωοδότη, προσήξατε Δεσπότη. Θεοτοκίον.

Ω θαῦμα ἐπέκεινα θαυμάτων! πῶς τίκεις καὶ μένεις παρθενεύουσα; πάντα γνε Θεόνυμφε· Λόγον γὰρ ἐγέννησας, τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον· ὃ πάντες ψάλλομεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου· Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Εν ἀκακίᾳ τὴν ζωὴν, διανύσας ἀληθῶς θεόφρον Πάτερ, τοῦ ἐχθροῦ τὴν κακίαν, τελειοτάτῳ νοῖ, καθεῖλες, Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, Θεόκτιστε κρρυγάζων.

Νῦν ἡ ἀξίνη τῶν ψυχῶν, ἀπειλεῖ τὴν ἐκτομήν· ψυχὴ μου σπεῦσον, καὶ παθῶν τὰς ἀκακίας, ἀποτεμῆσα καρπὸς, ὥριμος Κυρίῳ προσάγαγε, ταῖς τοῦ Θεοφόρου, εὐχαῖς διασωθείσα. Θεοτοκίον.

Απὸ πασῶν σε γενεῶν, ἐξελέξατο Χριστὸς εἰς κατοικίαν, ἐαυτῷ Θεοτόκε, ἀνακαινίζων ἡμᾶς, φθαρέντας ἐνώσει τῇ κρείττονι· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
» ταῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
» φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε
» τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ
» τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα·
» διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὡράθη βροτοῖς, Λόγος

» σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
» οὐρανίαις στρατιαῖς σέ μακαρίζομεν.

Χερσὶν ὁ πλάσας Χριστὲ τὸν ἄνθρωπον, ἐν
τῇ χειρὶ Προδρόμου ὑποκύπτεις ὡς ἄν-
θρωπος, ταπεινόμενος ὅπως ὑψώσης με, πάλαι
ταπεινωθέντα, καὶ ἀπολλύμενον· δόξα τῇ ἐν-
δόξῳ, καὶ φρικτῇ οἰκονομίᾳ σου.

Ψυχῶν ἡ καθάρσις εὐτρεπίζεται· ὁ φωτι-
σμός, ἡ λύσις τῶν δεινῶν ἐπεδήμησεν.
Ἰορδάνη ποταμὲ εὐφράνθητι· χόρευσον πᾶσα
κτίσις, γῆ τε καὶ θάλασσα, κρότησον δοξάζου-
σα Χριστὸν, τὸν ὑπεράγαθον.

Ως ὢν ἀπάντων καλῶν τὸ πλήρωμα, ἔρχη
βοῶν τῷ πλήρει, ἀγιότητος δούλῳ σου,
ἐκπλαγέντι τὴν σὴν συγκατάβασιν· Ἐγγισον
βάπτισόν με· θέλω πληρῶσαι γάρ, φύσιν τῶν
βροτῶν ἁγιασμοῦ, καὶ καθαρότητος.

Τῶν Ἀποστόλων. Ἀπας γηγενής.

Γασαι ἡμῶν, Χριστέ τὰ παθήματα, τῶν Ἀποστό-
λων εὐχαῖς, τῶν ἀγαπησάντων σε, καὶ κηρυ-
ξάντων ἐν πᾶσιν ἔθνεσι, Θεὸν ὁμοῦ καὶ Κύριον,
Δημιουργὸν τοῦ παντός, καὶ εἰδώλων, πᾶσαν
ἀμαυρότητα, διωξάντων φωτὶ τοῦ κηρύγματος.

Ωσπερ ἀστραπαὶ τῷ κόσμῳ ἐξέλαμψαν,
Λουκᾶς ὁμοῦ καὶ Ἑρμῆς, Μάρκος Ἀνα-
νίας τε, καὶ σὺν Μαθθαίᾳ ὁ ἱερός Ὀλυμπᾶς, καὶ
τῶν πιστῶν τὸ πλήρωμα, σαφῶς ἐφώτισαν·
οὓς ἐν πίστει, σήμερον τιμήσωμεν, ἱεροῖς καὶ
σεπτοῖς μελωδήμασι.

Στῶμεν εὐσεβῶς, ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ
μακαρίσωμεν, τοὺς Ἱεροκήρυκας, καὶ δι-
δασκάλους καὶ ἀγγελόφρονας, καὶ πλουτιστὰς
σωτῆράς τε, καὶ ἀντιλήπτορας, καὶ προστατάς,
πάντων χρηματίζοντας, τῶν τιμῶντων αὐτῶν
τὰ μνημόσυνα.

Ηστραψαν φωτὶ, αὐτῷ τοῦ Πνεύματος, Ἀ-
κύλας Ἀχαϊκός, Κάρπος τε ὁ ἐνδοξος,
καὶ Φουρτουνάτος σὺν τοῖς ἐξήκοντα, καὶ ἐξ
Χριστοῦ θεράπουσι, καὶ Ἱεροῖς Μαθηταῖς, καὶ
καρδίας, πάντων καταυγάζουσι, τῇ φωσφόρῳ
αὐτῶν μνήμῃ σήμερον. Θεοτοκίον.

Φέγγος ἀστραπῆς, τοῦ τόκου σου ἔλαμψε,
καὶ κατεφαίδρυνε, πᾶσαν τὴν ὑφήλιον,
καὶ τὸν προστατήν τοῦ σκότους ὤλεσε, Θεογεν-
νῆτορ Πάναγνε, Ἀγγέλων καύχημα, καὶ ἀνθρώ-
πων, πάντων τὸ διάσωσμα, τῶν ἀπαύστοις φω-
καῖς εὐφημοῦντων σε.

Γοῦ Ὁσίου. Ἀναρχοῦ Γεννήτορος.

Θεοῦ κτίσις πέφυκας, Θεόκτιστε ἀνόθευτος,
μὴ νοθεύσας ψυχῆς σου τὸ κάλλος, Ὅσιε,

τῶν ἁμαρτημάτων κηλῖσιν, ἀλλὰ σαυτὸν, ὅλον
ώραῖσας, καλῶν ἐπιδάσεσι· διὰ τοῦτό σε γε-
ραίρομεν.

Αρεταῖς κοσμούμενος, ἀγάπη λαμπρυνόμε-
νος, τῶν καλῶν ταῖς ιδέαις κατασραπτό-
μενος, πρὸς τῆς σου μετέβης Πατέρας, Πάτερ-
σοφέ, ἐν πίονι γήρα, σῖτος ὥσπερ ῥιμος, θη-
σαυροῖς θείοις τηρούμενος.

Ηποιμνη σου σήμερον, χορεύει ἐορτάζουσα,
φωτοφόρον τὴν μνήμην τῆς σῆς κοιμήσεως·
ἦν ἐπευλογεῖν οὐρανόθεν, καὶ μεταστάς, μὴ λί-
πης τρισμάκαρ, Θεῷ παριστάμενος, σὺν Ἀγγέ-
λοις Παμμακάριστε. Θεοτοκίον.

Ζωὴν ἡ κηύσασα, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν,
νεκρωθεῖσαν Παρθένε τοῖς παραπτώμασι,
ζώωσον Ἀγνή τὴν ψυχὴν μου, ὡς συμπαθὴς, ὡς
μόνη προσάτις, τῶν καταφευγόντων σου, ἐν τῇ
σιέπῃ Παναμώμητε. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**ναρχοῦ Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύ-
» ριος, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου, ἡμῖν ἐπέ-
» φανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν
» τὰ ἐσκορπισμένα. Διὰ τὴν πανύμνητον, Θεο-
» τόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Καταλιπόντες κόσμον, οἱ ἑβδομήκοντα Λό-
γε, σοὶ μαθητεύονται πόθῳ, τῷ Λόγῳ καὶ
Διδασκάλῳ, τῆς ἀγνωσίας τὸν κόσμον, ἀποκα-
θαίροντες πίστει. Προεόρτιον, ὅμοιον.

Ο ἐκ Πατρὸς ἀχρόνως, πρὸ τῶν αἰώνων
γεννηθεῖς, Υἱὸς καὶ σάρκα φορέσας, ὑ-
περφυῶς ἐκ Γυναικὸς, προέρχεται βαπτισθῆ-
ναι, εἰς ἀναγέννησιν κόσμου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος πλ. β'. Αἰ. Ἀγγελικαί.

Ον περ ἡ φωνή, τοῦ βοῶντος προετύπου,
ἦλθεν ὁ Χριστὸς, ἐν τοῖς ρείθροις Ἰορδά-
νου, καὶ τῷ Προδρόμῳ ἔφη· Δεῦρο πλῦνόν με
ὑδασι, βάπτισόν με νῦν συγκαταβάντα· τὸν
γὰρ Ἀδὰμ ἐκπλῦναι ἦλθον, τῷ πρὶν πτώματος·
Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Υψος οὐρανοῦ οὐδαμῶς ἐξιχνιάσω· ἀστρων
ἀριθμὸν, οὐδὲ γῆν ἀναμετρήσω· καὶ πῶς
τῆς κορυφῆς σου, τῷ Δεσπότη ὁ Πρόδρομος,
ἄψομαι χειρί; πῶς δὲ βαπτίσω, τὸν φέροντα
δρακὶ τὴν κτίσιν; διὸ κράζω σοι· Εὐλογημένος
ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Σύνθηρονος Πατρί, καὶ τῷ Πνεύματι ὑπάρχων,
σταῖς ἀγγελικαῖς στρατιαῖς δορυφοροῦμαι·
ἀλλὰ σμικρῷ σπηλαίῳ, ἐξενίσθην τικτόμενος,

ἐν τῇ Βηθλεὲμ δι' εὐσπλαγχνίαν· διὸ καὶ νῦν τὴν δεξιάν σου, ἐμοὶ δάνεισον, ἵνα καὶ πλύνω ἐν ἐμοί, τοῦ κόσμου τὰ πταίσματα (*).

Εκλυσας ποτὲ, ἀμαρτίας ἐπὶ Νῶε, λόγῳ διασχῶν, καταρράκτας οὐρανίους· καὶ πῶς σε Ἰορδάνης, κατιδὼν ὑποστήσεται; ἤδη γὰρ τὸ ρεῖθρον ἀναστρέφει· ἐπέγνω σε ἡ κτίσις πᾶσα· καὶ γὰρ κράζω σοι· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, ὅμοιον.

Ινα πληρωθῇ, τοῦ Πατρὸς ἡ εὐδοκία, ἦλθον ἐπὶ γῆς, ἐνδυσάμενος πτωχείαν. Ὁ οὐρανός μοι θρόνος, ἡ δὲ γῆ ὑποπόδιον· σοὶ δὲ τὸν αὐχένα ὑποκλίνω· ἐν τούτῳ γὰρ παρεγενόμην· ἐμὲ βάπτισον, καὶ ἐν ἐμοί τὰ τῶν βροτῶν, καθαίροντα πταίσματα.

Καὶ νῦν, ὅμοιον.

Σὺ τὸν Ἰσραὴλ, διὰ στύλιν καὶ νεφέλης, πρὶν φωταγωγῶν καὶ δροσίζων ἐν ἐρήμῳ· σὺ ὁ δεσπότης πάντων, ὁ τῇ φύσει ἀνέκφραστος, δέλου τὴν μορφήν πῶς ἐνεδύσω; οὐ ψεύσω σου πυρὸς ὁ χόρτος· αὐτὸς με βάπτισον· ἐγὼ γὰρ χρήζω ὑπὸ σοῦ, καθάρσιον δέξασθαι.

Ἀποστίχου, Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαΐ.

Ωφθη τὸ πατρικόν, Ἀπαύγασμα τῆς δόξης, ἐν Ἰορδάνου ρεῖθροις, Βαπτίσματι καθαῖρον, τὸν ρύπον τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου.

Δέχου δουλοπρεπῶς, Προφῆτα Ἰωάννη, τὸν Λυτρωτὴν τοῦ κόσμου, καὶ βάπτισον τὸν Κτίστην, βροτῶν εἰς ἀναγέννησιν.

Στίχ. Εἶδосάν σε ὕδατα, ὁ Θεός.

Ηλθεν ὁ φωτισμός, ἡ λύτρωσις ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ· δεῦτε, συνέλθωμεν ρυφθῆναι, καὶ ἄσαι πραιοῦρτια.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, σωτήριον ἀνθρώποις, λυτῆριον δωρεῖται, ψυχῶν καθαίρων ρύπον, πυρὶ τῷ τοῦ Βαπτίσματος (**).

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

(*) Τὸ Τροπάριον τοῦτο, ἐκ τοῦ χειρογράφου μεταγραφέν, διασώζει οὐ μόνον τὴν μεταξὺ τοῦ Ἰησοῦ καὶ τοῦ Περδρόμου διάλεγον, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀπαιτούμενον τῆς ἀκροστιχίδος στοιχείον Σ. Ἀφηρίθη δὲ τὸ ἐν τοῖς τετυπωμένοις Μηναίοις πρότερον, Ἐφθασε Χρῆστος, κτλ.

(**) Καὶ τὰ τέσσαρα ταῦτα Προσόμοια, μετὰ τῶν τριῶν ὁμοίων αὐτοῖς, τῶν κατὰ τὴν αὐτὴν ἐν τοῖς τῶν Αἰνῶν Ἀποστίχοις φαλλομένων, φέρουσιν ἀκροστιχίδα, Ὡς δὲ ἰωσήφ· ἀτάκτως ὅμως εἰσὶ μεμερισμένα, καὶ ἐλλιπῆ.

Τῇ Ε΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Πραιοῦρτια τῶν Φώτων· καὶ μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Θεοπέμπτου καὶ Θεωνᾶ, καὶ τῆς Ὁσίας Συγκλητικῆς.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Θεωνᾶν καὶ Θεόπεμπτον, τοὺς σοφοὺς ἀνυμνήσωμεν· τοῖς Χριστοῦ γὰρ δόγμασι πειθαρχούμενοι, λατρείαν πᾶσαν ἀθέμιτον, λαμπρῶς καταργήσαντες, τῇ ἀγίᾳ καὶ σεπτῇ, εὐσεβῶς λελατρεύκασιν, ἓνα Κύριον, καὶ Θεὸν πρὸ προσώπου τῶν τυράννων, εὐθαρσῶς ὁμολογοῦντες, καὶ στεφανούμενοι ἄνωθεν.

Τὸ τῷ βίῳ χαμαιζήλον, καὶ τρυφῆς τὴν εὐπαιδείαν, καὶ τὴν ἀπανθοῦσαν δόξαν Πανεύφημοι, καταλιπόντες ὡς πρόσκαιρον, Χριστῷ ἐκολλήθητε, τῷ αὐτοῦ κάλλει τερπνῶς, ὡς ὠραίῳ φλεγόμενοι· καὶ προσήχθητε, ὡς ἡδύπνοα ῥόδα· καὶ τῷ στέφει, τῆς ἀφθάρτου Βασιλείας, θεοσθενῶς συνεστέφητε.

Οἱ τὸν κόσμον μισήσαντες, ὑπερκόσμιοι ὦφθητε, πρωτοτόκων Ἐκκλησίᾳ, συνήφθητε, καὶ τοῖς Ἀγγέλοις συναῤετε, φθὴν τὴν ἀκήρατον, ἐνώπιόν τῷ Θεῷ, παρεστῶτες ἐνώπιον· καὶ τὴν ἀθεσμον, τῶν εἰδωλῶν ἀπάτην καθελόντες, τῶν Τυράννων τὴν μαρίαν, μαρτυρικῶς κατεβάλετε.

Ἔτερα Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ὁσίας,

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τὸ εὐκλεὲς τῶν Πατέρων ὄντως ποθήσασα, εὐκλείας τῆς ἀφθάρτου, ἐπεθύμησας· ὁδὸν, ἐκστᾶσα τῶν ἡδέων, σῶμα τὸ σόν, πόνοις πᾶσιν ἐξέδωκας· καὶ νῦν τῶν πόνων λαμβάνεις τὰς ἀμοιβὰς τῷ Χριστῷ συμβασιλεύουσα.

Ο τὸν Ἰωβ συγχωρήσας τῷ ἐξαμτήσαντι, καὶ σὲ πυρῶσαι θέλων, ὡς χρυσίον ἀφῆκε, τὸ σῶμα πάσχειν βία τοῦ πονηροῦ· ὅθεν σὺ καταισχύνασα, τῇ καρτερίᾳ τῶν νόσων τὸν πειραστὴν, ἰῶ τῆς νίκης στέφει ἔστεψαι.

Τὸ τοῦ νυμφίου ὠραῖον, κάλλος ποθήσασα, Χριστοῦ καὶ νυμφευθῆναι, τούτῳ σὺ βουληθεῖσα, πάσαις ταῖς ιδέαις τῶν ἀγαθῶν, διὰ πόνων ἀσκήσεως, σαυτὴν ἐκόσμησας· ὅθεν νῦν σὺν αὐτῷ, βασιλεύεις εἰς νυμφῶνα αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β΄.

Ετοιμάζου Ἰορδάνη ποταμέ· ἰδοὺ γὰρ πα-
ραγίνεται Χριστὸς ὁ Θεός, βαπτισθῆναι
ὑπὸ Ἰωάννη, ἵνα τῶν δρακόντων ἀοράτους κε-
φαλὰς, συνθλάσῃ τῇ Θεότητι ἐν τοῖς ὕδασι τοῖς
σοῖς· ἀγάλλου ἡ ἔρημος Ἰορδάνη· τὰ ὄρη σκιρ-
τήσατε εὐφροσύνη· ἦκει γὰρ ἡ αἰώνιος ζωὴ,
ἀνακαλέσαι τὸν Ἀδάμ. Φωνὴ βοῶντος βόησον,
ὦ Ἰωάννη Πρόδρομε· Ἐτοιμάσατε ὁδὸς τῷ Κυ-
ρίῳ, καὶ τὰς τρίβους αὐτοῦ, εὐθείας ἀπεργάσασθε.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἦχος πλ. β΄.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Η γῆ καὶ τὰ ἐπίγεια, σκιρτήσατε ἀγάλλε-
σθε· ὁ χειμάρρως, τῆς τρυφῆς ἐν ποταμῷ,
βαπτίζεται τὴν χύσιν, ξηραίνων τῆς κακίας,
καὶ ἀναβλύζει θείαν ἄφεσιν.

Στίχ. Εἶδον σε ὕδατα, ὁ Θεός.

Φωτὸς ὢν χορηγὸς Ἰησοῦς, μὴ χρήζων βα-
πτισθῆναι σαρκί, ἐπιβαίνει, Ἰορδάνη ταῖς
ρόαῖς, φωτίσαι τοὺς ἐν σκότει, βουλόμενος· ἐν
πίστει, τούτῳ προθύμως ὑπαντήσωμεν.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου.

Φορέσας τὴν τοῦ δούλου μορφὴν, προέρχῃ
βαπτισθῆναι Χριστέ, ὑπὸ δούλου, Ἰορδάνου
ταῖς ροαῖς, λυτρώμενος δουλείας, τῆς πάλαι ἁ-
μαρτίας, καὶ ἀγιάζων καὶ φωτίζων ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β΄.

Αγαλλιάσθω ἡ ἔρημος τῷ Ἰορδάνου, καὶ ἀν-
θείτω ὡς κρίνον· φωνὴ γὰρ βοῶντος ἠκού-
σθη ἐν αὐτῇ· Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τῷ Κυρίου·
ὁ γὰρ τὰ ὄρη στήσας σταθμῷ, καὶ τὰς νάπας
ζυγῷ, ὁ τὰ πάντα πληρῶν ὡς Θεός, βαπτίζε-
ται ὑπὸ δούλου· πτωχεύειν ἤρξατο, ὁ τὰ πλούσια
δῶρα χαριζόμενος. Ἦκουσεν Εὐα, Ἐν λύπαις
τέξῃ τέκνα· νῦν δὲ ἠκούσεν ἡ Παρθένος, Χαῖρε
Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ
μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.

Α΄ πεστρέφετο ποτέ, ὁ Ἰορδάνης ποταμός,
τῇ μηλωτῇ Ἐλισσαέ, ἀναληφθέντος Ἠ-
λίου, καὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἐνθεν καὶ ἐνθεν·
καὶ γέγονεν αὐτῷ, ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρα, εἰς τύ-
πον ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσματος, δι' οὗ ἡμεῖς τὴν
ρέουσιν, τοῦ βίου διαπερῶμεν διάβασιν. Χρι-
στὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

Ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις, Κανὼν· οὗ ἡ ἀκροστιχίς.
ἀνευ τῶν Εἰρμῶν τῶν τεσσάρων πρώτων Ὠδῶν.

Καὶ σήμερον δὲ Σάββατον μέλπω μέγα.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**ύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πάλαι,
» διώκτην τύραννον, τὰ Ἰορδάνεια, ρεῖ-
» θρα συστέλλει καὶ κρύπτει, τὴν ἐμὴν νῦν
» καθαιρόμενον, ἀνθρωπίνως κάθαρσιν· ἐνδό-
» ξως γὰρ δεδόξασται.

Κύριε Θεέ μῃ, φωτῶνυμον ὕμνον, καὶ προεόρ-
τιον, ὠδὴν σοι ἄσομαι, τῷ θείῳ Θεοφα-
νεῖοις, μυστικῶς ἀναγεννῶντί με, καὶ πρὸς τὴν
λαμπρότητα, τὴν θείαν ἐπανάγοντι.

Ανὼ πρὸ αἰώνων, καὶ κάτω προσφάτως,
ἐπιφανέντα σε τὰ ὑπερκόσμια, καὶ τὰ
περίγεια Σῶτερ, κατεπλήττοντο θεώμενα, καὶ
τὴν ὑπὲρ λόγον σου, ἀνύμνουں συγκατάβασιν.

Ινα σε τῆς δόξης, τὰ πάντα πληρώσῃς, σαυ-
τὸν ἐκένωσας, μέχρι καὶ δούλου μορφῆς·
νῦν δὲ παλάμη τῷ δούλου, ὑποκλίνεις κεφαλὴν
δουλικῶς, τὴν ἐμὴν ἀνάπλασιν, καὶ κάθαρσιν
δωρούμενος.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὲ τὸν ἐπὶ ὕδατων, ἐδράσαντα πᾶσιν τὴν
» γῆν ἀσχέτως, ἡ κτίσις κατιδοῦσα, σαρ-
» κὶ κρυπτόμενον νάμασι, θαμβεῖ πολλῷ συν-
» εἶχετο· Οὐκ ἔστιν Ἄγιος, πλήν σου Κύριε
» κραυγάζουσα.

Σύμβολα, πρὶν Προφήταις, παρέδειξας τῆς
σῆς Θεοφανείας· νῦν δὲ τὰ κεκρυμμένα,
ταῖς ἐνεργείαις ἐγνώρισας, ἐπιφανεῖς μυστήρια,
ἀνθρώποις σήμερον, νέμων νέαν ἀναγέννησιν.

Ηπλώσεν Ἰορδάνης, τὰ ὕδατα ὡς νῶτα μετὰ
τρόμου, τοῦ δέξασθαι τὸν Κτίστην, σωμα-
τικῶς βαπτιζόμενον, τὸν πάντας ἀγιάζοντα·
Οὐκ ἔστιν Ἄγιος, πλήν σου Κύριε κραυγάζοντας.

Μέγα πρὸς σωτηρίαν, ἐφόδιον τὸ Βάπτισμα
παρέχει, Χριστὸς τοῖς αἰσθομένοις, αὐτοῦ
τῆς θείας ἐλλάμψεως, ἐν εὐφροσύνῃ ψάλλουσιν·
Οὐκ ἔστιν Ἄγιος, πλήν σου Κύριε φιλάνθρωπε.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν πρὸς τὸ Βάπτισμά σε ἔλευσιν, προο-
» ρῶν Ἀββακούμ, ἐξεστηκῶς ἐβόα· Εἰς
» θαλάσσαν τοὺς ἵππους σου, ὕδατα πολλὰ,
» ἐπεβίβασας Σῶτερ διαταράσσοντας.

Επιφανέντος σου ἐν σώματι, ἡγιασθῇ ἡ γῆ,
ὕδατα εὐλογήθη, ὁ οὐρανὸς πεφώτισται·
γένος δὲ βροτῶν, τῆς πικρᾶς τυραννίδος ἐχθροῦ
λελύτρωται.

Ρήματι θείῳ νῦν ὁ Πρόδρομος, ἐξ ἐρήμου
μολεῖ, πρὸς Ἰορδάνην λέγων· Μετανοεῖτε
ἡγγικεν, ἡ τῶν Οὐρανῶν, Βασιλεία καλοῦσα,
πάντας πρὸς δόξαν Θεοῦ.

Ο μεταστρέψας πρὶν τὴν θάλασσαν, εἰς ξηράν καὶ πηγάς, ἐξ ἀκροτόμου βλύσας, πταισμάτων χωνευτήριον, νῦν ἀποτελεῖ, Ἰορδάνου τὸ ρεῖθρον, πυρὶ τοῦ Πνεύματος.

Ωδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**εοφανείας σου Χριστέ, τῆς πρὸς ἡμᾶς
» συμπαθῶς γενομένης, Ἡσαΐας φῶς ἰδὼν
» ἀνέσπερον, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας ἐκραύγαζεν·
» Οἱ πεφωτισμένοι ἦκατε, λούσασθε, καὶ δι' ὕ-
»δατος Θεοῦ καὶ Πνεύματος σαφῶς, καὶ
» ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα ἀποκαθαράτε.

Νεοποιεῖς τοὺς γηγενεῖς, νέος Ἀδάμ χρηματί-
σας ὁ Πλάστης, ἐν πυρὶ καὶ Πνεύματι καὶ
ὕδατι, ξένην ἐκτελῶν ἀναγέννησιν, καὶ ἀνάπλα-
σιν θαυμασὴν, δίχα συντρίψεως, καὶ χωνευτη-
ρίων, Βαπτίσματι θεουργῶ καινοποιούμενος.

Διὰ τοῦ Πνεύματος ψυχᾶς, καινοποιεῖς, διὰ
δὲ τοῦ ὕδατος, ἀγιάζεις τὸ σῶμα τὸ σύν-
θετον, ζῶον ἀναπλάττων τὸν ἄνθρωπον· τῷ
διπλῷ γὰρ τὰ συγγενῇ, χρησίμως φάρμακα
σοφῇ προμηθείᾳ, προσάγεις ὡς ἰατρός, σωμα-
τῶν καὶ τῶν ψυχῶν.

Εξ ἀλοχεύτου προελθὼν, ὁ γεννηθεὶς ἐκ Πα-
τρὸς πρὸ αἰώνων, πρὸς τὸν ἐκ στεῖρας
παραγέγονας, ἐξαιτῶν ὡς ἄνθρωπος Βάπτισμα·
ἀλλ' ἐξ ὕδατος μυστικῶς διὰ τοῦ Πνεύματος
ἀπειργάσσω Σῶτερ, πολύτεκνον Ἐκκλησίαν, τὴν
πρὶν ἄγονον.

Ωδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**υνεσχέθη, ἀλλ' ἔκατεσχέθη, φόβῳ ὁ Θεῖος
» Βαπτιστής· εἰ γὰρ καὶ συνεσάλη, προσεγ-
» γίσαι τῷ πυρὶ ὁ χόρτος, ἀλλὰ ἀκούσας, Ἄ-
» φες ἄρτι, ἔδραμε, τὸ ἐπίταγμα πληρῶν ὡς
» δοῦλος, Θεῖας τε ἄνωθεν, μαρτυροῦσης φωνῆς.
» ἤκουσεν Υἱὸν τὸν προαιώνιον.

Απεγράψης, ἀλλ' οὐκ ἐδουλώθης, Καίσαρος
δεσμοῖς πειθαρχῶν· εἰ γὰρ καὶ τῆς δου-
λείας, παραμύθιον ἡμῖν παρέχων, ἐκὼν ὑπεί-
κεις, καὶ τελεῖς τὸ δίδραχμον, ἀλλὰ νόμῳ τῷ
τῆς ἀμαρτίας, πρὶν πεπραμένους ἡμᾶς ἠλευθέ-
ρωσας νῦν, καὶ υἰοθεσίας κατηξίωσας.

Βασιλεύεις, ἀλλ' οὐ κατὰ κόσμον, φύσει πε-
φυκῶς Βασιλεὺς· εἰ γὰρ καὶ κατὰ σάρκα,
ἐκ φυλῆς Δαυὶδ τεχθεὶς τὸν θρόνον, τῆς βασι-
λείας Σῶτερ τῆς ἐλαβες, ἀλλ' αἰδίδιον ἔχεις τὸ
κράτος, συμβασιλεύων Πατρὶ, πρὸ αἰώνων αἰεὶ,
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας σὺν τῷ Πνεύματι.

Βασιλεὺς μὲν, ὁ τοῦ κόσμου Ἄρχων, καὶ τῶν
ἐν τοῖς ὕδασι, πάλαι προσηγορεύθη· ἀλλ'
ἐμπνίγεται τῇ σῇ καθάρσει, καὶ καθαιρεῖται,

ὡς τῇ λίμνῃ ὁ Λεγεὼν· τῶν χειρῶν δέ σου
Σῶτερ τὸ πλάσμα, τὸ δουλωθὲν ὑπ' αὐτῆς, κρα-
ταῖα σου χειρὶ, τῆς ἐλευθερίας κατηξίωσας.

Ωδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**φραστον θαῦμα! ὁ ἐν καμίνῳ ῥυσάμε-
» νος, τοὺς Ὀσίους Παῖδας ἐκ φλογός,
» κλίνει κορυφὴν, καὶ αἰτεῖ τὸ Βάπτισμα, ὑπὸ
» τοῦ δούλου, καθαίρων τοὺς βοῶντας· Αὐτρω-
» τὰ ὁ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Τέμνεται ρεῖθρον, πρὶν μηλωτῇ Ἰορδάνειον,
προτυπούση Βάπτισμα τὸ σὸν, δι' οὗ τῶν
παθῶν, ῥήγνυται χιτῶνιον· καὶ ἀφθαρσίας ἐν-
δυμα αὐτουργεῖται, τοῖς βοῶσι· Χριστέ ὁ Θεός,
εὐλογητὸς εἶ.

Ολβιον ρεῖθρον· ἐν ἑαυτῷ γὰρ δεξάμενον,
βαπτισθέντα τὸν Δημιουργόν, δεδεικται
πηγὴν, ζωφόρον νάματος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν
μελωδούντων· Αὐτρωτὰ ὁ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Νέκρωσιν θείαν, συμβολικῶς εἰκονίζοντες,
καταδύσει ὕδατος τριττῇ, ἐν τῷ Βαπτισμῷ
Χριστῷ συνθαπτόμεθα, τῇ τριημέρῳ ἐγέρσει κοι-
νωνοῦντες, καὶ βοῶντες Χριστῷ· Εὐλογητὸς εἶ.

Μεῖα ἡ χάρις, Πατρός Υἱοῦ τε καὶ Πνεύματος,
τελειῶσα τῆς τὴν δωρεάν, στέργοντας πι-
σῶς, τοῦ Θεοῦ Βαπτίσματος, υἰοθεσίας λαθόν-
τας ἐξουσίαν, τοῦ βοᾶν· Ὁ Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Ωδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**κτεθη φρίττων Οὐρανὲ, καὶ σαλευθήτω-
» σαν τὰ θεμέλια τῆς γῆς· ἰδοὺ γὰρ ὕ-
» δωρ περιβάλλεται, ὁ φλέξας ὕδασι πρὶν, Δι-
» καίου θυσίαν παραδόξως· ὃν Παῖδες εὐλο-
» γεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αὐτρώσιν ἔρχεται Χριστὸς, διὰ Βαπτίσμα-
τος. παρασχεῖν πᾶσι πιστοῖς· ἐν τούτῳ
τὸν Ἀδάμ καθαίρει γὰρ, τὸν πεπτωκότα ὑψοῖ,
τὸν ρίψαντα Τύραννον αἰσχύνηι, τοὺς οὐρανούς
ἀνοίγει, Πνεῦμα Θεῖον καθέλκει, καὶ τῆς ἀ-
φθαρσίας, τὴν μέθεξιν δωρεῖται.

Πέπαυται πλάτη τοῦ ἐχθροῦ· φωνὴ βοῶν-
τος γὰρ, ἐν ἐρήμῳ τὴν ὁδόν, Κυρίου κρά-
ζει εὐτρεπίσατε, καὶ πάσας τρίβους αὐτοῦ,
εὐθείας ποιήσατε προστάττει· φάραγξ ἡ τα-
πεινὴ γὰρ, φύσις βροτῶν ὑψοῦται· ὄρος καὶ
βουνὸς δὲ, δυσμενῶν ταπεινοῦνται.

Ω παραδόξων δωρεῶν! ὦ Θεῖας χάριτος, καὶ
ἀφράστου ἀνοχῆς! ἰδοὺ γὰρ ὕδατι καθαίρει
με, πυρὶ φωτίζει με, καὶ Πνεύματι Θεῷ τελειοῖ
με, ὁ Πλάστης καὶ Δεσπότης, νῦν ἐν τῷ Ἰορ-
δάνῃ, τὴν ἐμὴν φορέσας, φύσιν ἀναμαρτήτως.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Μὴ ἐποδύρεσθε μάτην, ἀπογνώσεως βρό-
χοις, ἀποπνιγόμενοι βροτοί, ὑπεύθυνοι
κακῶν· ἀλλ' ἐν κατανύξει ψυχῆς προσέλθω-
μεν, τῷ καθαίροντι πάντας, ὡς μόνῳ καθαρῷ,
καὶ διδόντι συγγνώμην διὰ Βαπτίσματος.

Ἐπὶ τῷ ξένῳ σε τόκῳ, τὸ πρὶν ἐκ τῆς Παρ-
θένου, ὑπερφυῶς ἐθαυμαστώθης, Λόγε τῷ
Θεοῦ· νῦν δὲ μεγαλύνῃ, μέγα Μυστήριον, ἐκτε-
λῶν παραδόξως, μεθέξει τῇ σεπτῇ, Κολυμβή-
θραν πολύτεκνον θείῳ Πνεύματι.

Ἡ ἡγιασθὴ Γεννήσει, τῇ ἀγίᾳ σου Λόγε, διη-
γυμένων Οὐρανῶν, σὺν ἄστροις δόξαν σὴν·
νῦν δὲ τῶν ὑδάτων φύσις εὐλόγηται, σὲ σαρκὶ
βαπτισθέντος, καὶ γένος γηγενῶν, πρὸς τὴν
πρὶν ἐπανῆλθεν αὐτῆς εὐγένειαν.

Ἀγαλλιάσθω Γῇ πᾶσα· Οὐρανὸς εὐφραινέ-
σθω· Κόσμος σκιρτάτω· Ποταμοί, κροτεί-
τωσαν χειρί· αἱ Πηγαὶ καὶ Λίμναι, Ἄβυσσοι
Θάλασσαι, συγχαιρέτωσαν· ἥκει Χριστὸς γάρ
τὸν Ἀδὰμ, ἐκκαθάραι καὶ σῶσαι θείῳ Βα-
πτίσματι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικὸς.

Εὐφραίνου ποταμέ, Ἰορδάνη· ἐν σοὶ γάρ, ὁ
πάντων Ποιητὴς, παραγίνεται θέλων, τὸ
Βάπτισμα εἰσδέξασθαι, ὑπὸ δὴλθ' ὡς εὐσπλαγ-
χνος· τέρπου χόρευε, Ἀδὰμ καὶ Εὐὰ προμήτορ·
ἐπεδήμησεν ἡ ἀπολύτρωσις πάντων, Θεὸς ὁ
ὑπεράγαθος. Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Χειμάρρους τῆς τρυφῆς, ὁ Δεσπότης ὑπάρχων,
προέρχεται ῥοαῖς, ποταμοῦ βαπτισθῆναι,
ποτίσαι βουλόμενος, ἀφθαρσίας με νάματα· ὃν
θεώμενος, ὁ Ἰωάννης ἐβόα· Πῶς τὴν χεῖρά μου,
τῇ κορυφῇ σου ἐκτείνω, ἣν τρέμει τὰ σύμπαντα;

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τῶν ἀκατάληπτον, σάρκα πτωχεύσαντα, καὶ
πρὸς τὸ Βάπτισμα παραγεγόμενον, καὶ τὴν
ἀνάπλασιν ἡμῶν, ἐν αὐτῷ ἐργαζόμενον, ἀπαν-
τες ὑμνήσωμεν, ὡς Θεὸν πολυέλεον, καὶ τὴν συγ-
κατάβασιν, τὴν αὐτῷ μεγαλύνωμεν, βοῶντες εὐ-
χαρίσω καρδίᾳ· Δόξα Χριστῇ τῇ ἐπιφανείᾳ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Ἀδὰμ τὴν γύμνωσιν, ἐνδύων εὐσπλαγχνε, κα-
ταστολὴν δόξης, μέλλεις γυμνοῦσθαι σαρκί,
ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ· ὃ θάύματος παραδόξον!
πῶς σε ὑποδέξεται, ὕδωρ Δέσποτα Κύριε, ὕδασι

στεγαῖζοντα, ὑπερῶα ὡς γέγραπται; Ὑμνοῦμεν
Ἰησοῦ εὐεργέτα, πάντες τὴν σὴν ἐπιφάνειαν.
Κανόνες τρεῖς. Ὁ Προεόρτιος εἰς ε'. τῆς Ὀσίας,
καὶ τῶν Μαρτύρων, εἰς ἡ.

Κανὼν ὁ Προεόρτιος. Ποίημα Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.

Πρὸς τὸ, Χριστὸς γεννᾶται.

Πικρὰς δουλείας ῥυσθεὶς Ἰσραὴλ, τὴν αἰ-
βατον διῆλθεν ὡς ἡπειρον· ἐχθρὸν δὲ
ῥῶν ποντούμενον, ὕμνον ἐν εὐφροσύνῃ, ᾄδει
Θεῷ, τῷ τερατουργοῦντι, βραχίονι ὑψηλῷ·
Ὅτι δεδόξασται.

Χριστὸς μολεῖ πρὸς τὸ βάπτισμα. Χριστὸς
πρὸς Ἰορδάνην ἐφίσταται. Χριστὸς ταῖς
ἡμῶν ἐν ὕδασι, θάπτει νῦν ἀμαρτίας, ὡς ἀγα-
θὸς· ἐν ἀγαλλιάσει, ἀνυμνήσωμεν αὐτόν· Ὅτι
δεδόξασται.

Ῥανάτωσαν εὐφραινόμεναι, νεφέλαι εὐφροσύ-
νην αἰώνιον· Χριστὸς Ἰησοῦς προέρχεται,
νάμασιν Ἰορδάνη, τῆς ποταμῆς τῶν ἀμαρτημα-
των, κατακλύσαι φωτισμὸν πᾶσι δωρούμενος.

Ἰδοὺ τὸ φῶς ἐπιφαίνεται· ἰδοὺ ὁ ἱλασμός αἰ-
ναδεύκνυται· ἰδοὺ ὁ Σωτὴρ ἐφίσταται, λάμ-
ψαι ταῖς ἐν τῷ σκότει, θείας αὐγᾶς· τοῦτον
διανοίαις, καθαραῖς χαρμονικῶς ὑποδεξώμεθα·

Κανὼν τῆς Ὀσίας, Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Στέψαι τὴν σὴν, ἄσμασι μνήμην προήρημα,
σοὶ πεποιθὼς ὁ ἄμουσος, καὶ ὅλος ἀνα-
γνος· ἀλλὰ δίδε μοι λόγον, σοφίας καὶ ἀγνείας,
σαῖς παρακλήσεσιν.

Ὅλον τὸν νοῦν, πρὸς θεῖον ὕψος ἐπάρασα,
καὶ τῶν χρηστῶν τὴν ἄβυσσον, καὶ ἀπο-
λαύσεων, ἐπιγνοῦσα τὸ χρήμα, ἀπάντων ἀπα-
νέστης, τῶν προσηκόντων σοι.

Νοῦν πρὸς Θεὸν, ἀναπτεροῦσα τὸν ὑψιστον,
σῶμα τὸ σὸν ἡλούμενον, εἰς τὰ χαμαίζη-
λα, ἐγκρατεία καὶ πόνοις, ἐκούφιζες ποθοῦσα,
βαρεῖαν εὐκλειαν. Θεοτοκίον.

Μείνας ὃν ἦν, καὶ σαρκωθεὶς ἐκ νηδύος σου,
ὃν ἡμεν ἐδωρήσατο, ἡμῖν τὸ πρότερον, ἐκ
χοῶς γεγονόσι, ῥυσάμενος πταισμάτων, Θεο-
γεννήτρια.

Κανὼν τῶν Μαρτύρων, Ἦχος βαρὺς.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Δεῦτε πιστοὶ συμφώνως, ἐορτάσωμεν τὴν
ὑπερένδοξον, μνήμην τῶν Ἀθλοφόρων, ἐν
ὡδαῖς πνευματικαῖς, δοξολογοῦντες Χριστόν.

Ὁ Ἀθλοφόροι Χριστοῦ, καὶ τῆς Πίστews
στερροὶ ὑπέρμαχοι, κατὰ τῆς ἀσεβείας,
ὀπλισάμενοι στερρώως, ἐχθροὺς ἐνίκησαν.

Ο ἄσεβης διώκτης, καὶ τῆς Πίστεως Χριστοῦ ἀλλότριος, κατὰ τῶν Ἀθλοφόρων, ἔμμανεῖς ὁ δυσσεβής, πίστει κατήρηται.

Θεοτοκίον.

Τὴν ποιμνὴν ἣν ἐκτίσω, Θεογεννήτρια ταύτην περισώζε, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, δυσωποῦσα τὸν Σωτῆρα, καὶ Θεὸν ἡμῶν.

ᾨδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Πρὸς τὸ, Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

» **Μ**ὴ ἐν τῇ σοφίᾳ, καὶ τῷ πλούτῳ καυχάσθω θνητὸς τῷ αὐτοῦ· ἀλλὰ ἐν τῇ πίστει τῷ Κυρίῳ, ὀρθοδόξως κραυγάζων, Χριστῷ τῷ Θεῷ καὶ μελῶν αἰεί· Ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν σῶν ἐντολῶν, στήριξόν με Δέσποτα.

Ο πρὸ τῶν αἰώνων, συνεδρεύων Πατρί καὶ τῷ Πνεύματι, νῦν ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθείς καθὼς οἶδε, Χριστὸς μολεῖ πρὸς τὸ Βάπτισμα, ἀθανασίαν τῷ θείῳ λουτρῷ, πᾶσι παρεχόμενος.

Υδατι ἐνθάψαι, τὰς ἡμῶν ἀμαρτίας βουλόμενος, τοῦ Ἰορδάνου ἐν τοῖς ρείθροις, διασπλάγχνα ἐλέους, Χριστὸς ὁ Θεὸς προέρχεται, καὶ ἀναπλάττει φθαρέντας ἡμᾶς, διὰ τοῦ Βαπτίσματος.

Υμνωσιν αἰσχίστην, περιστέλλων Ἀδὰμ τοῦ προπάτορος, ἀπογυμνοῦσαι ἐκουσίως, καὶ ῥαῖς Ἰορδάνου, σαυτὰν περιστέλλεις ὕδατι, τὰ ὑπερῶα στεγάζων Χριστέ, μόνε πολυέλεε.

Τῆς Ὁσίας. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοί.

Εφείσω τῆς σαρκὸς πολλοῖς ἐν τραύμασιν, οὐδόλως ἀσχέτως πιεζομένης, πρὸς τοὺς πᾶνους τῆς ἀσκήσεως, ὁ πειράζων ἐν οἷς ἐναπεκρούετο.

Πορείαν τὴν στενὴν ζωῆς τὴν πρόξενον, ἀφθάρτου καὶ Θείας σὺ ἡρετίσω, τὴν πλατείαν καταπτύσασα, ἥς οὐδὲν χεῖρον ὄντως τῷ νῦν ἔχοντι.

Ρεύσεως παρειᾶς τὸ ἄνθος ἔφυγες, τῇ τήξει καὶ πόνοις τῆς ἐγκρατείας· καὶ τὸ φλέγον τῶν ὀμμάτων σου, τῶν δακρύων κρουνοῖς ἀναπесθέννυτο.

Θεοτοκίον.

Ο Λόγος σαρκωθείς ἐκ σῆ Πανάμωμε, τὴν σάρκα, τοῦ ρύπου θείων ἐκπλῦναι, ὑποδείγματι καθάρσεως, ἀρρύπωτου τοῖς ὕδασι βαπτίζεται.

Τῶν Μαρτύρων. Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Τῆς εὐσεβείας καὶ τῆς πίστεως τοὺς προστάτας, τοὺς θείους ἀθλοφόρους εὐφημῶμεν, Θεόπεμπτον καὶ Θεωνᾶν τὸν αἰοίδιμον.

Κανὼν καὶ τύπος καὶ ὑπόδειγμα φανέντες, οἱ Χριστοῦ Μεγαλομάρτυρες, τῶν Ἀγίων γεγονάσιν, ὁδηγοὶ πρὸς τὴν ἀθλήσιν.

Ζηλοῦντες τούτων τὴν ἐνάρετον πολιτείαν, οἱ Μάρτυρες ὁμαδὸν ἐπὶ τοῦ βήματος, παρεσῶτες ἐκραύγαζον· Χριστιανοὶ ἐσμέν ἅπαντες.

Θεοτοκίον.

Ετέχθης ἐκ Παρθένου ἀνερμηνεύτως, ἐφάνης ὡς νυδόκησας φιλάνθρωπε, καὶ τὸν κόσμον ἀνεκαίνισας Κύριε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**στερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, καὶ ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὰ στόμα μου.

Κάθισμα τῆς Ὁσίας.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ασκητῶν ὑπερβάσα σὺ τὸ φερέπονον, ἐν ἑρανοῖς ἀπολαύεις διαφερούσης μονῆς, καὶ τῆς κρείττανος αἴγλης ἀναπεπλήρωσαι· ὅτι κατ' ἀνδρας τὴν σκληράν, διοδεύσασα ὁδὸν, νενίκηκας τὰ παρόντα, καὶ Ἀγγέλοις καθωμοιώθης, καὶ νῦν τῆς δόξης συμμετέχεις αὐτῶν.

Δόξα, τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Θεόπεμπτος ὀφθεις, Ἱεράρχης τῶν κάτω, ἐφάνη ταῖς ποιναῖς, Ἱεράρχης τῶν ἄνω. Τυράννων προσάγματος, παρακούσας αἰκνίζεται, ἀγαλλόμενος, ἀναβοῶν· Σέβω μόνον, τὸν ἐνθάψαντα, τῷ Ἰορδάνῳ τοῖς ρείθροις, βροτῶν παραπτώματα.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, ὁμοιον.

Ο μέγας ὑετὸς, πρὸς ποταμία ρεῖθρα, προέρχεται· σαρκί, βαπτισθῆναι θείας· πρὸς ὃν ὁ Θεὸς Πρόδρομος, ἐκθαμβούμενος ἔλεγε· Πῶς βαπτίσω σε, ρύπον μὴ ἔχοντα ὅλως; πῶς ἐκτείνω μου, τὴν δεξιάν ἐπὶ κάραν, ἣν τρέμει τὰ σύμπαντα;

ᾨδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Πρὸς τὸ, Ῥάβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί.

» **Α**κήκοε· πάλαι Ἀβθακούμ, Χριστέ σου ὁ θαυμασίος, τὴν ἀκοὴν καὶ φόβω ἐκραύζεν· Ἀπὸ Θαιμᾶν ὁ Θεός, ἤξει καὶ ὁ Ἅγιος, ὅρους ἐκ δασέας κατασκίου, τοῦ σῶσαι σου τοὺς Χριστοὺς· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Υδὼρ ἀπακλήσατε ζωῆς· ἰδοὺ νῦν παραγέγονεν, ὁ τῆς εἰρήνης Ποταμός· ἀληθῶς, ξηρᾶναι τὰ θολερὰ, ἀπιστίας ὕδατα, καὶ τὸν φωτισμὸν ἀναπηγάσαι, τοῖς μελωδοῦσιν αὐτῷ· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Εὐφράνθητι ἔρημος τὸ πρίν, διψῶσα φύσις· ἀπάσα, ἡ τῶν ἀνθρώπων· νῦν ἐπέφανε, χειμάρρως ὁ τῆς τρυφῆς, Ἰορδάνου νάμασι, λύων

τὸν αὐχμὸν τῆς ἁμαρτίας· ὧς μελωδοῦμεν πιστῶς· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Βοῶντας φωνῇ προφητικῶς, ἐρήμοις περιήχησε, ταῖς διανοίαις, ἑτοιμάσατε, ὁδοὺς εὐθείας Χριστῷ, ἐρχομένῳ λέγουσα, ὅπως βαπτισμῷ ἀναχωνεύσῃ, παλαιωθέντας ἡμᾶς, λύων τὴν ἀρχαίαν ἀπόφασιν.

Τῆς Ὁσίας. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Σὺ σῶματος, διαφέρουσα κάλλεσι γέγονας, ταῖς πολλοῖς παραίτιος, οὐκ εὐτυχούσης ὁράσεως· ὅθεν ἀφανίσασα σαυτὴν, μετέσχες θείας ὠραιότητος.

Υπέμεινας, ὡς Ἰὼβ τὴν τοῦ σώματος κάκωσιν· οὐ προῆκας λόγιον, τὴν τελευτὴν ἐπισπώμενον· χρόνῳ καὶ τῇ φύσει δέ, εἴξασα, θείαν ἀπῆρας πρὸς κατοίκησιν.

Μεμόνωσαι, συγγενῶν καὶ γονέων καὶ κτήσεως, τὸν Χριστὸν μονώτατον, ἐπαγομένη τὸν ἄστυλον, πλῆτον καὶ ἀδάπανον· μεθ' οὗ τῆς ἄνωθεν δόξης ὥφθης μέτοχος. Θεοτοκίον.

Οτόκος σε, τὸν Ἀδὰμ τῆς φθορᾶς ἐλυτρώσατο· φθορᾶς βροτεργατίδος, ἄνευ καὶ γὰρ ὑπὲρ ἄνθρωπον, γέγονεν ἡ σύλληψις· διὸ φθορᾶς τῶν κακῶν με, Κόρη λύτρωσαι.

Τῶν Μαρτύρων. Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν.

Πᾶσαν ἠρδευσαν τὴν οἰκουμένην, λόγοις ἐν-θέοις οἱ Χριστοῦ Μεγαλαμάρτυρες, καὶ πλάνην κατήργησαν.

Πλοῦτον ἄστυλον ἐφεῦρον, ἄντως οἱ Ἀθλοφόροι· πλοῦτον δόξαν καὶ λαμπρότητα, τῶν ἐπὶ γῆς δὲ κατέπτυσαν.

Θωρακισάμενοι οἱ Ἀθλοφόροι, Χριστοῦ τῷ ὅπλῳ, τοῦ τυράννου τὴν ὠμότητα, ἐν ταύτῳ πᾶσαν κατέβηλον. Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἄχραντε εὐλογημένη, Ἀγνή Παρθένε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε περισώζε, ἀπὸ πάσης περιστάσεως.

Ὡδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

Πρὸς τὸ, Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Τὸ φῶς σου τὸ ἄδυτον, λάμπων Χριστέ, ταῖς καρδίαις τῶν πιστεῖ ὑμνούντων σε, εἰρήνην σου δωρούμενος, ἡμῖν τὴν ὑπὲρ νοῦν· ὅπως ἐξ ἀγνώστιας, νυκτὸς πρὸς τὴν ἡμέραν, τῶν ἐντολῶν σου τρέχοντες, δοξολογοῦμέν σε φιλάνθρωπε.

Ειρήνης ὑπάρχων Χριστέ Βασιλεὺς, τὰ τῆς ἔχθρας μεσότοιχον ἔλυσας, σαρκὸς ἐν ἀμοιώματι, φανείς ἐπὶ τῆς γῆς· ὅθεν τὴν ἔλευσίν σου, ἰδὼν ὁ Ἰωάννης, κατεπλήχτετο φόβῳ, χειροθετεῖν σε κελευόμενος.

Δρακόντων τὰς κάρας, συντρίψαι Χριστὸς, ἐπειγόμενος νῦν παραγίνεται, τοῖς ὕδασι καὶ τρέμοντι, βοᾷ τῷ Βαπτιστῇ· Ἐκτεινόν σε τὴν χεῖρα, καὶ ἄψαι κορυφῆς μου, καὶ δειλίαν ἀπόθου, ἐπιτελῶν τὸ προσταττόμενον.

Εδήλου Προφήτης, τὴν χάριν ποτὲ, τοῦ Βαπτίσματος θείῳ ἐν Πνεύματι, πατάξας Ἰορδάνεια, τὰ ρεῖθρα μηλωτῇ· ἅτινα διηρέθη, ἡμῖν ὁδοποιούντα, ἀναγέννησιν θείαν, τοῦ ἐν αὐτοῖς ἐπιφανέντος Χριστοῦ.

Τῆς Ὁσίας. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ναὸς γεγένησαι, τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἀγνοῖς πνεύμασι, Λόγου σοφῇ· ἐφαίδρυνας σὺ γάρ, ἀσκήσεως πολλοῖς, ἐν πόνοις ψυχῆς σου, τὸ κάλλος πανένδοξε.

Σάρκα ἐνέκρωσας, φοινισσομένην φυσικῇ χάριτι, πόνοις πολλοῖς, φαιδρύνουσα μᾶλλον φωτὶ τῶν ἀρετῶν, ψυχῆς τὴν εἰκόνα, φαιδρῶς καταλάμπουσιν.

Υπὲρ τοῦ σώματος, τῷ τῆς ψυχῆς σου πρὸς Χριστὸν ἔρωτι, φλέξασα σὺ, τανῦν τοῖς αὐλοῖς, αὐλῶς ἀληθῶς, Ἀγγέλοις συγκαίρεις, Θεὸν κατοπτεύουσα. Θεοτοκίον.

Κάρας συνέθλασεν, ἡ κεφαλὴ τῶν εὐσεβῶν Πάναγνε, ρεῖθραις, τανῦν, τῶν ἐμφωλευόντων, δρακόντων ὁ τεχθεὶς, ἐκ τῆς σῆς νηδύος, σπορᾶς ὄντως ἀνευθεν.

Τῶν Μαρτύρων. Οἱ ὀρθρίζοντες Λόγε.

Οἱ σοφοὶ Ἀθλοφόροι, τῆς πίστεως ὀπλῖται, ταῖς βασιάνους γενναίως, ἐχθρῶν τῶν παρὰ νόμων, κηήσαντες ὁμοῦ, στεφάνους ἐδέξαντο.

Οὐ θωπεῖα, οὐ πλάνη, οὐ δόξα τῶν γηϊνῶν, ἠδυνήθη ἐκκόψαι, τῆς πίσεως τὸν δρόμον, ὑμῶν τῶν Ἀθλητῶν· διὸ καὶ ἀγαλλεσθε.

Παρεστῶτες τῷ θρόνῳ, τῆς δόξης τοῦ Κυρίου, μετ' ἀγγέλων ἀπαύστως, πρεσβεύσατε δοθῆναι, πταισμάτων ἱλασμόν, τοῖς πίστει ὑμνοῦσιν ὑμᾶς.

Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε, ἡ Κεχαριτωμένη, ἡ τεκοῦσα ἐν χρόνῳ, τὸν Λόγον ὑπὲρ λόγον, δυσώπησον αὐτὸν, σῶσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὡδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

Πρὸς τὸ, Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

Ολος ἐκ παθῶν, ἀμέτρων συνέχομαι, καὶ κήτει κακῶν συγκαταπέπομαι· ἀλλ' ἀν-ἀγαγε, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ὡς πρὶν Ἰωνᾶν, καὶ πίστει τὴν ἀπάθειάν μοι δώρησαι· ὅπως ἐν φωνῇ αἰνέσεως, ἀληθείας τε πνεύματι θύσω σοι.

Σπλάγγνα οίκτιρμῶν, Χριστὸς ἐνδεικνύμενος, ἐν δούλου μορφῇ ὁ ἀναλλοίωτος, παραγίνεται, πρὸς τὸν δούλον αἰτούμενος Βάπτισμα, τῆς δουλείας ἀφαρπάζων τὸ ἀνθρώπινον· οὐ περ ἐκπλαγεῖς τὴν ἔλευσιν, δειλιά καὶ τῷ φόβῳ συστέλλεται.

Πῶς σε ποταμῶ, ῥοαὶ ὑποδέξωνται, τὸ ἄσεκτον πῦρ νῦν ἀφικόμενον; πῶς τὴν γύμνωσιν, ἐπουράνιοι βλέψωσιν Ἄγγελοι; πῶς τὴν χεῖρα Ἰωάννης ἐπεκτείνει σοι, Λόγε τοῦ Θεοῦ προάναρχε, τῷ αὐτὸν ἀπὸ γῆς διαπλάσαντι;

Θάλασσα διχῇ, φυγοῦσα ἐδήλωσε, τοῦ νέου λαοῦ θείαν διάβασιν· ἦν εἰργάσατο, ποταμῷ τῇ σαρκὶ ἀφικόμενος, ὁ ἐκ πέτρας παραδόξως βλύσας νάματα· τοῦτον, ὡς Θεὸν δοξάζωμεν, τὴν ἡμῶν συντριβὴν ἀναπλάσαντα.

Τῆς Ὁσίας· Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Λαμπρυνθεῖσα τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος, πᾶσαν τὴν ἀπόλαυσιν ἀπεσκοράκισας, τῶν σαρκικῶν ὀρέξεων· τῶν καλῶν γὰρ ἐτρώθης τῷ ἔρωτι.

Ηστραψέ σου φωσφόρου τὴν σήμερον, μνήμη τηλαυγέστερον καταφωτίζουσα, τὴν τῶν ψυχῶν σκοτόμαιναν, Μοναχῶν Ἀσκησῶν ἐγκαλλώπισμα.

Τόσεμνὸν τῆς ἀγνείας ἐτήρησας, στέργουσα, τὸν θαλάμον τὸν ἀδιάφθορον· τοῦ γὰρ Χριστοῦ τῷ ἔρωτι, ἐπορώθης τοῦ ξένου νυμφίου σου.

Θεοτοκίον.

Ινα δόξης πλησθῶμεν ἐλήλυθεν, ἄδοξον εἰς ἄνθρωπον δόξης ὁ Κύριος· ὡς γὰρ βροτὸς ῥυπτόμενος, σὸς Υἱὸς τῆς ἀνθρώπων ἐδόξασεν.

Τῶν Μαρτύρων. Ὁ Ἰωάννης ἐκ κοιλίας.

Κατήργησαν τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, οἱ Μάρτυρες ἐν σαδίῳ ἀθλῶντες, καὶ ἀσέβειαν πᾶσαν, ἐξηφάνισαν ἐκ γῆς, τῇ ἀθλήσει αὐτῶν.

Παρέστηεν ὁ ἐχθρὸς καὶ δαώκτης, τῆς πίστεως τοὺς αὐτοῦ ὑπῆρέτας, ξιφῆρεις ὥσπερ ἄρνας, ἀνελεῖν ὑμᾶς πικρῶς, Μάρτυρες ἐνδοξοί.

Ως εἶδετε ὁ χορὸς τῶν Ἀγίων, τοὺς τυράνους ἐνωπλισμένους τῷ ξίφει, ἀδεικάνδρως ἐδοᾶτε· Στρατιῶται τοῦ Χριστοῦ, πέλομεν ὡς δικασταί.

Θεοτοκίον.

Οὐ ἔτεκες Θεοτόκε ἀνερμηνεύτως, Θεὸν ἡμῶν δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, ῥυσθῆναι ἐκ κινδύνων, τοὺς ὑμνοῦντάς σε Ἀγνή ἀειπάρθενε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** Ἰωάννης ἐκ κοιλίας ἄδου ἐβόα· Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου· ἡμεῖς δέ σοι βοῶμεν· Παντοδύναμε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν τοῖς ρείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου γεγονώς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· Μὴ δειλιάσῃς βαπτίσαι με· σῶσαι γὰρ ἤκω, Ἀδάμ τὸν πρωτόπλαστον.

Ὁ Οἶκος.

Οὐκ ἀπαιτῶ σε, Βαπτιστᾶ, τῆς ὁροῦς ὑπερβῆναι· οὐ λέγω σοι, Εἰπέ μοι, ἃ λέγεις τοῖς ἀνόμοις, καὶ παραινεῖς ἀμαρτωλοῖς· μόνον βάπτισόν με σιωπῶν, καὶ προσδοκῶν τὰ ἀπὸ τοῦ Βαπτίσματος· ἔξῃς γὰρ διὰ τούτων ἀξίωμα, ὅπερ οὐχ ὑπῆρξε τοῖς Ἀγγέλοις· καὶ γὰρ πάντων τῶν Προφητῶν μείζονά σε ποιήσω· ἐκείνων μὲν οὐδεὶς σαφῶς με κατείδεν, ἀλλ' ἐν τύποις καὶ ἐν σκιαῖς καὶ ἐνυπνίοις· σὺ δέ, ἐπὶ σοῦ ἱστάμενον κατὰ γνώμην. Σῶσαι γὰρ ἤκω Ἀδάμ τὸν πρωτόπλαστον.

Συναξάριον.

Τῇ Ε'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Θεοπέμπτου καὶ Θεωνᾶ.

Στίχοι.

Ὅπως τελευτᾷ Θεοπέμπτος, εἰπάτω Ἀθλῶν τελευτῶ, τὴν κάραν τμηθεὶς ξίφει.

Ἐθεντό μ', ἐκραύγαζε τοῦ Ψαλτηρίου, Λάκκῳ Θεωνᾶς Μάρτυς, ἐν κατωτάτῳ.

Πέμπτη ἐκ ξίφους λίπε τὸν δε βίον Θεοπέμπτος.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Μάρτυς Θεόπεμπος Ἐπίσκοπος ἦν, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, ἐν τῷ παρ' αὐτοῦ κωηθίντε διωγμῷ, πρῶτος τὸν Χριστὸν Θεὸν ὁμολογήσας, καὶ τὸ στέφος ἀναδησάμενος. Συσχεθεὶς γὰρ, καὶ προσαχθεὶς τῷ Βασιλεῖ, καὶ στηλιτεύσας τὴν πλάνην αὐτοῦ, ἐν κλιβάνῳ πυρὸς ἐμβάλλεται, καὶ σῶος ἐκείθεν ἐξέρχεται. Εἶτα τὸν ὀφθαλμὸν ἐξορύττεται. Καὶ μετὰ ταῦτα δηλητήρια φάρμακα πιπνῶς, ὡς ἀπῆμαντος ἐκ τούτων διίμεινεν, ἐπισπᾶται πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν τὴν ταῦτα κεράσαντα μάγον, οὕτω καλυμένον Θεωνᾶν. Καὶ ἔτερα δέ τινα πρὸς τούτοις παθὼν, ἀπειρηθὴ τὴν κεφαλὴν. Ὁ δὲ Θεωνᾶς, ὀρύγματος γενομένου, ἐν αὐτῷ βληθεὶς, καὶ πολλὴν ἀνωθεν ἐπιφορηθεὶς γῆν κατὰ τῆς κεφαλῆς δεξάμενος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Συγκλητικῆς.

Στίχ. Συγκλητικὴ λυποῦσα δουλείαν βίου, Κληταῖς Θεοῦ σύνεστι δούλοις ἐν πόλῳ.

Αὕτη γόνους ὑπῆρχε περιφανοῦς, πλούτῳ καὶ εὐσεβείᾳ τὸ ἐπίσημον ἔχοντος. Διὰ δὲ τὴν ἐπανθούσαν αὐτῇ ὥραν, καὶ τὴν τῶν χρημάτων περιουσίαν, πολλῶν ἀγαγέσθαι πρὸς γάμον αὐτὴν βουλευμένων, τῷ πρὸς Κύριον μάλλον πόθῳ ἐπέτινεν ἑαυτήν. Ὅθεν τελείως τῶν φροντίδων τοῦ βίου μεθίσταται, καὶ τὴν σπουδὴν ἔλην πρὸς ἀσκητὴν ἀριτῆς καὶ ἐπίδοσιν τρέπει. Καταβαλοῦσα δὲ τὸν ἀνταγωνιστὴν παλῆμιον, καὶ πρὸ τῆς τοῦ σώματος διαζεύξεως τῷ νῷ πρὸς Θεὸν ἐκδημήσασα, ἐπὶ τέλει τοῦ βίου παρὰ τοῦ πειράζοντος ἐξετεῖται· κατὰ γὰρ τὸν μέγαν Ἰωβ, δεινοῖς τοῦ σώματος νοσήμασιν ὁμιλήσασα, καὶ πληγαῖς

καὶ πολλοὺς, ὅφ' ὧν τὸ σῶμα ἅπαν διαβρωθεῖσα, ὀγδοηκονταετὴς ἦδη γινομένη, καὶ τοῦ τόνου τῆς ἀρετῆς μὴ ἀτιοῦν καθυρεῖσα, ἐν ἀθλητικαῖς πόνοις πρὸς Κύριον ἐξηδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ ἐν τῷ Ἀκρίτᾳ.

Στίχ. Ὁ Γρηγόριος ἀρεταῖς λάμπας μέγα,
Λαμπρῶς μετασταῖς, καὶ μέγα πλουτεῖ κλέος.

Οὗτος εἶχε τὸ γένος ἐκ τῆς περιδοῦτος τῶν Κρητῶν νῆσου· πατέρες δὲ αὐτῷ εὐσεβεστάτοι, Θεοφάνης καὶ Γεωλιανὴ προσαγορευόμενοι. Διατρίψας δὲ χρόνον ἱκανὸν ἐν τοῖς μαθήμασι, ποιμαίνειν ὑπὸ τῶν γονέων τὰ θρέμματα ἐκελεύετο. Καὶ ποτε θείῳ ζήλῳ πυρωθεὶς, τῆς ἐνεγκαιμένης ἀπάρας, ἐπὶ τὴν Σελεύκειαν ἔρχεται· κακίῃσι χρόνον οὐκ ὀλίγον ἐνδιατρίψας, ἄρτῳ βραχυτάτῳ καὶ ὕδατι διέζη. Τῷ δὲ εἰκοστῷ ἔκτῳ χρόνῳ τῆς ηλικίας αὐτοῦ, ὅτε καὶ Λέων ὁ Εἰκονομάχος τὸ ζῆν ἀπέρρηξε, καὶ τὸ ὀρθόδοξον ἐπαρρησιασάτο, τὰ Ἱεροσόλυμα καταλαμβάνει, πάντα τόπον ἅγιον προσπυνῆσαι γλιχόμενος. Ὅπασα δὲ δεινὰ παρὰ τῶν Ἀγαρηνῶν καὶ Ἑβραίων ἐφ' ὅλοις δώδεκα ἔτεσιν ὑπέμεινεν, ἀδύνατον γραφῇ παραδοῦναι, χρωμένους τῇ συντομίᾳ. Εἴτα ἐκεῖθεν ἀπάρας, καταλαμβάνει τὴν Ῥώμην· καὶ τοῦ Ἀγγελικοῦ τυχῶν σχήματος, ἣν δαμάζων τὸ ἑαυτοῦ σαρκίον τῇ ἐγκρατείᾳ.

Ἐπεὶ δὲ τὴν Βασιλείαν, μετὰ τὴν τελευταίαν Σταυρακίου, Μιχαὴλ ὑπεζώσατο, Νικηφόρου τοῦ ἐν Ἀγίοις τὰ τῆς Ἐκκλησίας πηδάλια ἱδύοντος, ἀπεισάλη Μιχαὴλ ὁ Ὁμολογητὴς, Ἐπίσκοπος Συνάδων, πρὸς τὸν ἀγιώτατον Πάπαν· κακίᾳ τῷ μακαρίῳ τούτῳ Γρηγορίῳ ἐντυχὼν, ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑποστρέφων, ἀννήγαγεν αὐτὸν μεθ' ἑαυτοῦ, καὶ τῇ εὐαγεστάτῃ Μονῇ, τῇ ἐν τῷ Ἀκρίτῃ, φέρων δίδωσι, τοῖς ἐκεῖσε συναριθμησας.

Ἐνταῦθα οὖν διήγε μονοχίτων καὶ ἀνυπόδετος, ἐπὶ ψαλίου ἀνακλινόμενος, ἄρτε βραχυτάτου καὶ ὕδατος διὰ δύο, ἢ τρεῶν ἡμερῶν γινόμενος. Εἴτα, λαμπρῶς βαθυτάτῳ ἑαυτὸν ἐναπορρίψας, τὴν γενναίην ταραχὴν ἐν ταῖς Ἐκκλησιαῖς συχρῶ χρόνῳ ἐναπεθρήνησεν. Ἐκεῖθεν δὲ ἐξελθὼν, στενωτάτῳ πανυ καλλίῳ ἑαυτὸν ἐγκλείει, ἐνὶ μόνῳ δερματίνῳ χιτῶνι περικαλυπτόμενος· καὶ πίθον, παρὰ τῷ κήπῳ ἱστῶτα, πληρὸν ὕδατος, καὶ τῶν χιτῶνα ὀφίας ἀποδυόμενος, εἰσέρχεται ἐν αὐτῷ. Καὶ τελειῶν τὸ Ψαλτήριον, αὐθις ἐξέρχεται. Καὶ οὕτως ἐποίει πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ. Οὕτω δὲ καλῶς ἀγωνισάμενος, ταῖς χερσὶ τοῦ Κυρίου τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἐναπέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φωστηρίου.

Οὗτος ὁ ἐν Ἀγίοις Πατὴρ ἡμῶν Φωστήριος, ἐξ Ἀνατολῶν ἐκλάμπας, ὥσπερ ἥλιος, τὰ Ἑσπέρια κατελάμπρυνεν. Ἀνελθὼν γὰρ εἰς ὄρας ὑψηλόν, καὶ ἥσυχον, καὶ τῷ Θεῷ αἰλῶς προσευχόμενος, νηστεία καὶ ἀγρυπνία, καὶ χαμηνία, καὶ τῇ λοιπῇ σκληραγωγίᾳ ἑαυτὸν ὑπωπιάζων, γίγανεν ἀληθῶς φωστήρ, καταλλήλως τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, λάμπων τῇ οἰκουμένῃ. Τὴν σάρκα δὲ καθάρισας, καὶ τὴν ψυχὴν ἀγιάσας, καὶ τὸ κατ' εἰκόνα, ὡς ἦν χωρητὸν, φυλάξας, γίγνετο καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καταγωγίον. Τοῖς θαύμασι γὰρ καταπλουτίσας αὐτὸν ὁ Θεός, πᾶσαν νύσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἀπεδίωκεν ἀπὸ παντὸς ἀνθρώπου, προσερχομένου αὐτῷ. Καὶ ἄρτους οὐρανῶν ἐδέχτο ὁ μακάριος, ὥσπερ παλαι Ἡλίου ὁ Προφήτης. Ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν, διὰ κόρακος· αὐτὸς δὲ, εἰ καὶ μὴ διὰ χειρὸς Ἀγγέλου

τούτους ἐλάμβανεν, ἀλλ' οὖν αὐτὸς τὴν ὁ καθ' ἑκάστην αὐτῷ ἀποκομίζων τὸν ἄρτον, καὶ ἐν ἀφωρισμένῳ τόπῳ τιθεῖς, δι' οἰκονομίαν τινὰ δαπανεῖ. Εἰδέπου καὶ εἰς ἀδελφὸς ἀπήνηται πρὸς αὐτὸν, εἴτε καὶ δύο, καὶ τρεῖς, ἢ καὶ πλείονες, κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, οἱ ἄρτοι ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ αὐτοσχίδιοι εὐρίσκοντο. Τίς ποτε τοιοῦτον ἐξαίσιαν θαῦμα ἰώρακεν, ἢ ἤκουσε γενέσθαι;

Ἀλλ' ἐπειδὴ χωρὶς Θεοῦ οὐκ ἰσχύει δέξαι, οὐ διεφυλάχθη τοῦτο μέχρι τέλους ζωῆς αὐτοῦ, ὥσπερ οὐδὲ ἐν τῷ Προφήτῃ. Ἀλλ' ἐν τῷ Προφήτῃ μὲν, ἐπὶ ἡμέρας τινὰς· ἐν τούτῳ δὲ τῷ μακαρίῳ, ἐν ἱκανοῖς ἔτεσιν, ἕως τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν ἀκταμοσύνην ἐφύλαττεν. Ὅτε δὲ θείαν μάνδραν Θεοῦ χάριτι συνεστήσατο, καὶ πλείστους Μοναχοὺς ἐν αὐτῇ ἀφείρῳσεν, οὐκ ἄνωθεν τοὺς ἄρτους ἐδέχτο, ὥσπερ πρόην, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐργοχείρου παρείχετο πᾶσι τὰ πρὸς τὴν χρείαν· οὐ τοῦ Θεοῦ ἀπονήσαντος· ἀπαγε τῆς βλασφημίας· πῶς γὰρ ὁ τὰς τοσαύτας χιλιάδας τῶν ἀχαρίστων Ἰουδαίων διατρέφων ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὐκ ἡδύνατο καὶ τοῦ αὐτοῦ αἰεὶ εὐχαριστοῦντας διατρέφειν; παντὶ που δῆλον. Οὐτε πάλιν τοῦ Ἁγίου ἀποστρεφόμενος τὴν εὐχὴν, μὴ γίνετο! Ἀλλ' οὐδὲ νῦν ποτὶ περὶ ἀπολλυμένου βρώματος. Ζῆτε τε γὰρ, ὁ Χριστὸς ἔφη, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν.

Ἀλλ' οὐδὲ πάλιν ἡμᾶς θίλει ἀργοτροφεῖν· καὶ διὰ τοῦτο προστάζειν ὁ Θεὸς τῷ Σεράποντι αὐτῷ Φωστηρίῳ, μὴ λαμβάνει παρὰ τινός τι, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐργοχείρου αὐτοῦ ἔχειν τὰ πάντα· οὐδὲ γὰρ ἔλαβε παρὰ τινός τι· ὡς ἐκ τούτου, μὴ λόγῳ μόνῳ διδάσκειν τοὺς ἰδίους Μαθητὰς προσέχειν τῷ ἐργοχείρῳ, καὶ τῇ εὐχῇ, καὶ τῇ ἀναγνώσει, ἀλλὰ καὶ ἔργῳ ὑποδεικνύειν αὐταῖς ταῦτα.

Αἰρίσεως δὲ τότε ἀναφυσήσας εἰς τὴν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν, καὶ πολλῶν Πατέρων συναθροισθέντων, προσκληθεὶς καὶ οὗτος, ὁ μακάριος, οὐ παρητήσατο· ἀλλὰ καὶ συνῆλθε, καὶ ἠνδραγάθησε, καὶ ἐθαυμαστώθη· καὶ πολλοὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ ἐκ διαφόρων αἰρίσεων μετεστράφησαν· ἄλλοι δὲ πλείονες τὰς τούτου παραινέσεις ἠνεργοὶ γέγονασιν. Καὶ πολλὰ θαυματουργία δι' αὐτοῦ ἐγένοντο οὐ μόνον ἐν αὐτῷ περιόντος, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἐνταῦθα ἀποβίωσιν, ἥτις καὶ γέγονε κατὰ τὴν πέμπτην τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς ἑσπέραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Σαῖς, ἐν θαλάσῃ βληθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Ἠλθον θαλάσσης εἰς βάθη, λέγει Σαῖς,
Φυγὼν τὰ ποντίζοντα τῆς πλάνης βάθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Θεοείδος, ὑπὸ δημίων πατούμενος, τελειοῦται.

Στίχ. Πόδες πατοῦντες σαρκίον Θεοείδου,
Ψυχὴν ἀποθλίβουσι ληνῷ τοῦ πόλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Ὁσία Δομνίνα ἐκ εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Χαρίζεται σοι τὴν ἄνω κληρουχίαν,
Δομνίνα, σαρκὸς ἢ κατώ κακουχίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Ὁσία Τατιανὴ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τατιανή, τακεῖσα νηστείαις πάλαι,
Νῦν Ἀγγέλοις σύνεστι νηστείας φίλοις

Ταῖς αὐτῶν αἰγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησεν ἡμᾶς.

Ὡδή ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Πρὸς τὸ, Οἱ Παῖδες εὐσεβεία.

» **Υ**πῆλθον ὡς νυμφῶνα, τῆς καμίνου τὴν
» φλόγα τὴν ἄσβεστον, οἱ δὲ εὐσεβείαν
» ποτὲ, Παῖδες Ἅγιοι δειχθέντες Θεῷ, καὶ συμ-
» φώνως μελωδοῦντες, ὕμνον ἔψαλλον Ὁ τῶν
» Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Χριστὸς ἡ σωτηρία, ἐπεφάνη φωτισμὸν δω-
ρήμενος· ἀγαλλιάσθω ἕρανός, αἱ νεφέλαι
δὲ ῥαντίωσαν, ἀληθῶς δικαιοσύνην τοῖς κραυ-
γάζουσιν· (1) τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ο πόκος ὃν προεῖδε, Γεδεὼν πλήρη λεκά-
νην ὕδατος, ἐναποστάξαντα σαφῶς, τὸ
σὸν Βάπτισμα ἐδήλου Χριστέ, ὃ παρέξεις βα-
πτισθεῖς τοῖς ἀναμέλπουσιν· Ὁ τῶν Πατέρων
Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Αἰσὶ τὰ ἀτεκνοῦντα, Ἐλισσαῖος θεραπεύ-
σας ὕδατα, τὴν εὐτεκνίαν τῆς σεπτῆς, Κο-
λυμβήθρας προεικόνισεν, ἐσομένην μυστικῶς
τοῖς ἀναμέλπουσιν· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐ-
λογητὸς εἶ.

Τῆς Ὁσίας. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Κακῶς προμηθούμενος ὁ ἐναντίος, ψυχῆς σε
τὸ εὐτονον, μαλάξαι νόσοις ὤετο· Ἰωβ δὲ
ἐνέτυχε μαρτυρικῶ καὶ σοφῶ· πόνων ἀπεκρήσθη
οὖν τῶν σῶν, ὑπομονῇ σοφῇ τιτρωσκόμενος.

Η σὺ νῦν προσώκειλεν ἐκ τρικυμίας, τοῦ
βίου πρὸς εὐδιον, ψυχὴ λιμένα βρίθουσα,
καλλίστων ἐνθέων τε, τῶν ἀγωγίμων σοφῇ· ἐν-
θα προητοίμασται τῶν σῶν, τληπαθειῶν πολ-
λῶν ἡ ἀνάπαυλα.

Σωφῶς καθωδήγησας ἐν κοινοβίῳ, τὸν τόπον
τυγχάνουσα, μὴ μεταλλάττεν πώποτε· με-
γάλης γὰρ πρόξενος ἡ ἀμοιβὴ πημονῆς· λόγοις
τε καὶ πράξεσιν ὀνειν, τὰς μοναζούσας ὄντως
οὐκ ὤκνησας.

Θεοτοκίον.

Υδαίων ἡ φύσις με τῆς ἀμαρτίας, ἐκπλύνει
τοῦ τόκου σου τῷ ὑπὲρ λόγον νεύματι·
Θεοῦ γὰρ ἡ καθαρσις, τοῦ Ποικτοῦ τοῦ φωτός,
ρύπτει Θεονύμφευτε πολλοῖς, τοὺς ῥυπωθέντας
Κόρη ἐν πταίσμασιν.

Τῶν Μαρτύρων. Κάμινον καιομένην.

Τέλος τῆ Μαρτυρίου, ἐδέξασθε ὁμοῦ, τῷ ξί-
φει θανατῶμενοι, σὺν γυναιξί, καὶ παισὶ,
Χριστῷ βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Η γάλλοντο οἱ Ἅγιοι, ὀρῶντες ἑαυτοῖς, τῷ ξί-
φει τελειωμένους, καὶ πίσει ἀνεκραύγον·
Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν ἀσεβῶν τὸ φρύαγμα, ἠφάνισται ἐκ γῆς,
καὶ οἱ θεοὶ πεπτωκασιν, εἰς γῆν καὶ συνε-
τρίβησαν, τῇ τῶν Μαρτύρων ὁμολογίᾳ, καὶ
θεῖα στερόότητι. Θεοτοκίον.

Περίσωζε τὴν ποιμήν σου, πανάχραντε Ἀγνή,
ἐκ πάσης περιστάσεως, ὡς μόνη προστασία,
τῇ γένεσι ἡμῶν εὐλογημένη, Θεοτόκε Πανύμνητε.

Ὡδή η'. Ὁ Εἰρμός.

Πρὸς τὸ, Θαύματος ὑπερφουῦς.

» **Τ**έραςτος ὑπερφουῦς ἔδειξε τύπον, ἡ πυ-
» ρένδροσος καίμινος παλαι· τὸ γὰρ πῦρ
» οὐκ ἔφλεξε νέους Παῖδας, Χριστοῦ προδηλοῦν,
» τὴν ἀσπόρως ἐκ Παρθένου θεῖαν Γέννησιν·
» διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογεῖτω ἡ
» κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω,
» εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἴνεσιν μεγαλοφώνως τῷ Δεσπότῃ, ἀναπέμ-
ψωμεν· ἦλθεν ἐφάνη, ἐπιθαίνει ὕδασι, καὶ
γυμνᾶται ὁ Οὐρανὸν, ταῖς νεφέλαις περιβάλλον
καὶ βαπτίζεται, καθαίρων ἡμᾶς τοὺς ἀναμέλ-
ποντας· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον,
καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δεῦτε νοερῶς πρὸς Ἰορδάνην, ἀφικνόμεθα
θέαμα μέγα, ἐν αὐτῷ ὁψόμενοι· Ἰησοῦς
γὰρ ὁ φωτισμός, παραγίνεται καὶ δοῦλου ὑπα-
κλίνεται, παλάμη σὺν τρόμῳ ἀναμέλποντος·
Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑ-
περυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ανθραξ ὃν προεῖδεν Ἡσαΐας, ἐν ταῖς ὕδασι
τοῦ Ἰορδάνου, ἀναφθεῖς συμφλέξεται ὑ-
πὲρ πᾶσαν ἀμαρτιῶν, καὶ παρέξει συντριβᾶσι
τὴν ἀναπλασιν· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν·
Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπε-
ρυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Ὁσίας. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Σὺ Μακαρία πρὸς τὴν γῆν, τῶν πραέων ἀλη-
θῶς φθάσει ἐπὶ τοῖς, ἐνθα τάξεις Ἀγγέλων,
Ὀσίων, καὶ Ἀσκητῶν, Παρθένων αἰκοῦσιν αἰῶ-
νια, ἀνυμνολογοῦσαι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καλλεῖ τῆς φύσεως πολλῶν, διαφέρουσα ψυ-
χῆς ἐπεμελήθης, ἵνα πάντα τὰ πάθη τὰ
ψυχικὰ νενεχῶς νικήσῃ· διὸ κάλλος σώματος,
σθέσασα ἀνῆψας, ἀσκήσει τὴν ψυχὴν σου.

Αγρυπνον νοῦν πρὸς τὸν Θεόν, προθυμία τῆς
ψυχῆς σὺ κεκτημένη, μεθοδεῖας τῆ πλάνου,
τῆ σοφιστῆ τῶν κακῶν, εἰς τέλος ἐκοίμισας· Ἐν-
δοξε· καὶ νῦν κοιμηθεῖσα, βιοῖς εἰς τῆς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Αναγεννησάτω τοὺς βροτοὺς, ὁ Υἱός σου βου-
ληθεὶς πρὸς Ἰορδάνην, ὡς περ ἄνθρωπος

σπεύδει, Ἀγνή δι' ἄκραν στοργήν, ἀρρῦπως βαπτισθῆναι ἅπαντα, ῥύπον τῆς κακίας, βυθίζων τῶν ἀνθρώπων.

Τῶν Μαρτύρων. Τὸν μόνον ἄναρχον.

Τὸν μόνον εὐσπλαγχνον, Βασιλέα τῆς δόξης, ὁμολογῶντες, οἱ σοφοὶ Ἀθλοφόροι, ἐδέξαντο τὰ βραβεῖα τῆς νίκης, βοῶντες εὐθαρσῶς· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στερρώως ἀντέστησαν, οἱ Χριστῷ Ἀθλοφόροι πρὸς τῆς τυράννης, ἐναθλῶντες γενναίως, νικήσαντες τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, βοῶντες εὐθαρσῶς· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡσπερ ἀδάμαντες, οἱ γενναῖοι ὀπλῖται, τὰς τῶν τυράννων, ἀπειλὰς καὶ βασάνους, νικήσαντες, ἐν χαρᾷ ἀνεβόων· Ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
Θεοτοκίον.

Τὸν μόνον εὐσπλαγχνον, προαιώνιον Λόγον, τὸν ἐκ Παρθένου, ἐπ' ἐσχάτων τεχθέντα, καὶ σώσαντα τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν μόνον ἄναρχον, Βασιλέα τῆς δόξης, ὃν
• εὐλογῶσιν, ἑρανῶν αἱ Δυναμεις, καὶ φρίτ-
• τουσι τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς,
• Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
Ὡδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

Πρὸς τὸ, Μυστήριον ξένον.

• **Α**' πόρρητον τὸ τῆς Παρθένου μυστήριον·
• Οὐρανὸς γὰρ αὕτη, καὶ Θρόνος Χερου-
• βικὸς, καὶ φωσφόρος ἀνεδείχθη Παστὰς, τοῦ
• Θεοῦ καὶ Παντοκράτορος· αὐτὴν εὐσεβῶς,
• ὡς Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Μυστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παραδόξον! Ἰησοῦς ἐφίσταται, θείων πρὸς ποταμὸν Ἰορδάνην, βοῶν Ἰωάννη· Τὴν σὴν δεξιάν μοι φίλε δάνεισον, φοικτὰ ἐκτελοῦντι, εἰς λαοῦ μου περιποιήσιν.

Τὰ ἔρημα τοῦ Ἰορδάνου ἀνθείτωσαν· οἱ ἐν σκότει κείμενοι, μέγα ἐπιφανέν ὑμῖν, φέγγος ἰδόντες σκιρτήσατε. Χριστὸς, Γαλιλαία ἀφικόμενος, σαρκὶ βαπτισθῆναι, ὑπὸ δούλου καταδέχεται.

Εὐφράνθητι νῦν Ἰορδάνη καὶ χόρευέ. Ἰωάννη σκίρτησον· πᾶσα ἡ οἰκουμένη ἀγάλλε· ἰδοὺ ἐπεφάνη Χριστὸς, καὶ γυμνοῦται καὶ βαπτίζεται, στολὴν περιβάλλων, ἀφθαρσίας τὸ ἀνθρώπινον.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες δίχα φθορᾶς Παναμώμητε, τὸν ἀπερινόητον· τίκτεις δὲ ὑπὲρ φύσιν καὶ

λόγον, τὸν λόγῳ τὰ πάντα σαφῶς, ὑποστήσαντα βουλήματι· αὐτὸν ὡς Θεὸν αἰεὶ δυσώπει, τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τῆς Ὀσίας· Ἀναρχοῦ Γεννήτορος.

Λαμπρύνασα κάλλεσι, τῆς παρθενίας Ἐνδοξε, σεαυτὴν ὠραῖζεις τοῖς διαδήμασι, τῆς ἀσκητικῆς πολιτείας· ὅθεν διπλῶ, στέφει καταστέφει, ὁ ξένος Νυμφίος σου, οὐ ἐτρώθης σὺ τῷ ἔρωτι.

Ελπίς οὐ κατήσχυνε, Συγκλητικὴ σε πάνσεμνε, τῶν μελλόντων ἦν ἔσχες ἐν τῇ καρδίᾳ· σὺ νῦν γὰρ ἀπολαύεις τῶν πόνων, τὰς ἀμοιβάς, παρὰ τοῦ Σωτῆρος, ἀνδ' ὧν τῆς ἀσκήσεως, ἅπαν εἶδος ἐπετηδεύσας.

Ισχὺν καὶ κραταίωμα, σεμνὴ Χριστὸν ἐνδέδυσαι, καὶ εἰς γῆν ἀδικίαν κατεταπείνωσας, τοῦ λελαληκότος εἰς ὕψος, σὺ τὴν ὀφρύν· ὅθεν σε στεφάνῳ, τῆς νίκης ἐκόσμησεν, ὁ τῆς νίκης βραβευτὴς Ἰησοῦς.
Θεοτοκίον.

Εν σοὶ τοῦ Προπάτορος, ἡ πτώσις στάσιν ἔλαβε, προχωρεῖν περαιτέρω σθένος μὴ ἔχουσα· τῷ γὰρ Βαπτισμῷ τοῦ Υἱοῦ σου, ἅπαν κακὸν, νῦν κατεβαπτίσθη· οὐκοῦν τὴν αἰτίαν σε, τῆς καθάρσεως γεραίρομεν.

Τῶν Μαρτύρων. Τὴν ὑπὲρ φύσιν Μητέρα.

Καταπατήσαντες πάντας, εἰδωλολάτρας τῇ πίστει, οἱ Ἀθλοφόροι Χριστοῦ τὸν θείον δρόμον, ἐτέλεσαν εὐσεβῶς, καὶ τὴν πίστιν ἐκραταίωσαν.

Τῶν ἐπιγείων ἀπάντων, καταφρονήσαντες πίστει, οἱ Ἀθλοφόροι Χριστῷ ὁμῶς προθύμως, ἀθλήσαντες ἐκ Θεοῦ, ἐκομίσαντο ἰάματα.

Οἱ Ἀθλοφόροι ἀνδρείως, θωρακισάμενοι πίστει, τὸν τοῦ Κυρίου Σταυρὸν τὰς παρατάξεις, καθεῖλον τὰς τοῦ ἐχθροῦ, καὶ στεφάνους ἐκομίσαντο.
Θεοτοκίον.

Η ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα, τὸν ἀπερίληπτον Λόγον, καὶ τοῦτον ἄνευ σπορᾶς ἡμῖν τεκούσα, ἰκέτευε ἐκτενῶς, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν ὑπὲρ φύσιν Μητέρα, καὶ κατὰ φύσιν
• Παρθένον, τὴν μόνην ἐν γυναιξὶ εὐλο-
• γημένην, ἄσμασιν οἱ πιστοὶ, κατὰ χρέος με-
• γαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Μαρτύρων.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ισχὺς ἐν ταῖς βασάνοις, ἐπέμφθη σοι παρὰ Θεοῦ, Θεόπεμπτε Ἱεράρχα· ἐν ἣ πρὸς πίστιν Θεωνᾶν, συναθλητὴν ἐπεσπάσω· μεθ' οὗ σὲ νῦν εὐφημοῦμεν.

Προεόρτιον, ὁμοιον.

Ο ἐκ Παρθένου λάμπας, ἐν Βηθλεὲμ σωμα-
τικῶς, πρὸς Ἰορδάνην νῦν σπεύδεις, ῥύπον
ἐκπλῦναι γηγενῶν, φωταγωγῶν τοὺς ἐν σκότει,
διὰ Βαπτίσματος Θείου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλ-
λομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Τ ἀμφιγνοεῖς, Βαπτιστὰ οἰκονομίαν, ἥνπερ
ἐκτελῶ, εἰς ἀπάντων σωτηρίαν; τὰ πά-
λαι ἄφες ἄρτι, καὶ λογίζου τὰ πρόσφατα· πί-
στευε Θεῷ συγκαταβαίντι, καὶ προσελθὼν ἐμοὶ
ὑπουργεῖ· Θεὸς ἦλθον γάρ, δι' εὐσπλαγχνίαν
τὸν Ἀδὰμ, καθάραι τοῦ πτώματος.

Α ἱρῶν τὰς ἡμῶν, ἀμαρτίας ἐπὶ ὤμων, ἦλ-
θες Ἰησοῦ, πρὸς τὰ ρεῖθρα Ἰορδάνου·
ἐγὼ δὲ δέδοικά σου, τὸ φρικτὸν τῆς ἐλεύσεως·
πῶς οὖν μοι κελεύεις σε βαπτίσει; αὐτὸς ἐμέ
καθάραι ἠκέις, καὶ πῶς Βάπτισμα, τὸ παρ' ἐμῆ
ἐπιζητεῖς, τὸ πάντων καθάρσιον;

Φύσεως ἐμῆς, ἀκατάληπτος ὁ λόγος· δού-
λου δὲ μορφὴν, ἐνδυσάμενος προῆλθον, ἐπὶ
τὸν Ἰορδάνην· μηδαμῶς μοι ἀμφίβαλλε. Δεῦρο,
μὴ φοβοῦ, προσέγγισόν μοι· τὴν δεξιάν τῇ κο-
ρυφῇ μου, τιθεῖς βόησον· Εὐλογημένος ὁ φανείς,
Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ω τῆς ὑπὲρ νῦν, καὶ ἀμέτρου σε πτωχείας,
Λόγε τοῦ Θεοῦ! δι' ἐμέ τὸν πεπτωκότα,
ἐπέγνων σε δι' οἴκτον, τὸν Ἀδὰμ ἐνδυσάμενον,
καὶ τοὺς ἐξ Ἀδὰμ καινοποιοῦντα· καὶ πειθαρχῶν
τῇ σῇ κελεύσει, πιστῶς κράζω σοι· Εὐλο-
γημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι (*).

Δόξα, ὁμοιον.

Τρόμῳ λειτουργῶν, Ἰωάννης τῷ Δεσπότῃ,
χαίρει τῇ ψυχῇ, καὶ βοᾷ μετ' εὐφροσύνης·
Συγχάρητέ μοι πάσαι, γενεαὶ τοῦ Προπάτορος·
ἦλθε γάρ ἡμῶν ἡ προσδοκία, ἐλήλυθεν ἐν Ἰορ-
δάνῃ, Χριστὸς ἅπαντας, τῆς ἀμαρτίας τοῦ Ἀ-
δὰμ, καθάραι ὡς εὐσπλαγχνος.

Καὶ νῦν, ὁμοιον.

Α σῶμεν Λαοὶ, τῷ τεχθέντι ἐκ Παρθένου,
καὶ ἐν ποταμῷ, βαπτισθέντι Ἰορδάνου·
καὶ πρὸς αὐτὸν βοῶμεν· Βασιλεῦ πάσης κτί-
σεως, δώρησαι ἡμῖν ἀκατακρίτως, ἐν καθαρῇ
τῇ συνειδήσει, πιστῶς φθάσαι σου, καὶ τὴν ἀ-
γίαν ἐκ νεκρῶν, τριήμερον Ἐγερσιν.

(*) Καὶ τὸ Τροπάριον τοῦτο, ἔλλειπον πρότερον ἐκ τῶν
τετυπωμένων Μηναιῶν, καὶ διακόπτον τῆς ἀκροστιχίδος
τὴν συνέχειαν, ἀνεπληρώθη ἐκ τοῦ χειρογράφου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Ιδε ὁ Βασιλεὺς, ἰδὲ ἡ προσδοκία τοῦ Ἰσραὴλ
ἐπέστη. Λαοὶ ἀγαλλιᾶσθε· τὸ φῶς γὰρ ἐ-
πιφαίνεται.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς.

Ωπταὶ τοῖς ἐπὶ γῆς, μετὰ σαρκὸς τὸ Θεῖον·
νῦν φῶς τοῖς ἐν τῷ σκότει, ἐπέφανε καὶ
πᾶσιν, ἡ χάρις ἐξανέτειλεν (*).

Στίχ. Εἶδосάν σε ὕδατα, ὁ Θεός.

Ο λύχνος τῷ Φωτὶ, ἡ αὐγὴ τῷ Ἠλίῳ, ὁ
Πρόδρομος τῷ Λόγῳ, ὁ φίλος τῷ Νυμφίῳ,
Προφῆτα καθυπουργήσον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Ιωάννη Βαπτιστὰ, ὁ ἐν μήτρᾳ γνωρίσας με
τὸν Ἀμνόν, ἐν ποταμῷ μοι διακόνησον, μετὰ
Ἀγγέλων μοι λειτούργησον· ἐκτείνας ἄψαι τῇ
χειρί σου, τῆς κορυφῆς μου τῆς ἀχράντου· καὶ
ὅταν ἴδῃς τὰ ὄρη τρέμοντα, καὶ τὸν Ἰορδάνην
ἐπαναστραφέντα, σὺν τούτοις βόησον· Ὁ σαρ-
κωθείς ἐκ Παρθένου, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν, Κύριε
δόξα σοι.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΩΝ

ΜΕΓΑΛΩΝ ΩΡΩΝ.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Εὰν τύχη ἡ Παραμονὴ τῶν Ἀγίων Θεοφανείων ἐν Σαβ-
βάτῳ, ἢ Κυριακῇ, ἢ τῶν Ὁρῶν τούτων Ἀκολουθία ψάλ-
λεται ἐν τῇ Παρασκευῇ.

Ἰστίον δὲ ὅτι, τῇ Παρασκευῇ ταύτῃ Νηστεία ἐ-
στίν, ἀλλ' ἐν τῇ Παραμονῇ, ἢ αὖτὴν ἡμέραν τύχη.

ΩΡΑ ΠΡΩΤΗ

Εὐλογήσαντος τῷ Ἱερέως, ἀρχόμεθα τῷ Τρισα-
γίῳ. Εἶτα τὸ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ.
καὶ στιχολογοῦμεν τοὺς ἐφεξῆς τρεῖς ψαλμοὺς.

Ψαλμὸς ε'.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε, σὺν ἐς τῆς
κραυγῆς μου· Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεῆ-

(*) Τρία χωρία Γραφικὰ αἰνίττεται ὁ Ὑμνογράφος
εἰς τὸ παρὸν Τροπάριον. Ἐν ἀρχῇ μὲν τὸ ἐν τῷ Βασιλῇ·
Μετὰ τὸτο ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώ-
ποις συνανέστραφη (γ'. 37). Εἶτα τὸ Ἡσαίου· Ὁ

σεώς μου, ὁ Βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου, ὅτι πρὸς σέ προσεύξομαι Κύριε. Τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου. Τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ. Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐδὲ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου. Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν, ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος. Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου. Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδιά αὐτῶν ματαιία. Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν· ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν· κρῖνον αὐτοὺς ὁ Θεός. Ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν, ἔξωσον αὐτοὺς· ὅτι παρεπίκραναν σε Κύριε. Καὶ εὐφρανθήσαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς. Καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου, ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον. Κύριε, ὡς ὅπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς κβ'.

Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδὲν με ὑστερήσει· εἰς τόπον χλόης, ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν. Ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με, τὴν ψυχὴν μου ἐπέστρεψεν. Ὁδήγησέ με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακὰ· ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ. Ἡ ῥάβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου, αὐταὶ με παρεκάλεσαν. Ἡτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν, ἐξ ἐναντίας τῶν θλιβόντων με. Ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν μου, καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον με ὡσεὶ κρατίστον. Καὶ τὸ ἐλεός σου καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ψαλμὸς κς'.

Κύριος φωτισμὸς μου καὶ Σωτὴρ μου, τίνα φοβηθήσομαι; Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου, ἀπὸ τίνος δειλιάσω; Ἐν τῷ ἐγγίξειν ἐπ' ἐμέ κακοῦντας, τοῦ φαγεῖν τὰς σάρκας

λαός, ὁ καθ' ἡμέραν ἐν σκότει, εἰδὲ φῶς μέγα, κτλ. (ᾠδ. 2). Ἐπὶ τέλους δὲ τὸ τοῦ Παύλου· Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις (Τίτ. β'. 11), καὶ πολλὰ τοῦ Νέας Διαθήκης.

μου. Οἱ θλιβόντες με καὶ οἱ ἐχθροί μου, αὐτοὶ ἠσθένησαν καὶ ἔπεσον. Ἐὰν παρατάξῃται ἐπ' ἐμέ παρεμβολή, οὐ φοβηθήσεται ἡ καρδιά μου. Ἐὰν ἐπαναστῇ ἐπ' ἐμέ πόλεμος, ἐν ταύτῃ ἐγὼ ἐλπίζω. Μίαν ἡτησάμην παρὰ Κυρίου, ταύτην ζητήσω, τοῦ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Τοῦ θεωρεῖν με τὴν τερπνότητα Κυρίου, καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὸν ναὸν τὸν ἅγιον αὐτοῦ. Ὅτι ἔκρυψέ με ἐν σκηνῇ αὐτοῦ, ἐν ἡμέρᾳ κακῶν μου, ἐσκέπασέ με ἐν ἀποκρύφῳ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ. Ἐν πέτρᾳ ὕψωσε με· καὶ νῦν ἰδοὺ ὕψωσε κεφαλὴν μου ἐπ' ἐχθρούς μου. Ἐκύκλωσα, καὶ ἔθυσαν ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ θυσίαν αἰνέσεως καὶ ἀλαλαγμοῦ· ἄσω καὶ ψαλῶ τῷ Κυρίῳ. Εἰσακούσον Κύριε τῆς φωνῆς μου, ἥς ἐκέκραξα· ἐλέησόν με καὶ εἰσακούσόν μου. Σοὶ εἶπεν ἡ καρδιά μου· Κύριον ζητήσω· ἐξεζήτησέ σε τὸ πρόσωπόν μου· τὸ πρόσωπόν σου Κύριε ζητήσω. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ μὴ ἐκκλίνῃς ἐν ὀργῇ ἀπὸ τοῦ δούλου σου. Βοηθός μου γενοῦ, μὴ ἀποσκορακίσῃς με, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς με, ὁ Θεός ὁ Σωτὴρ μου. Ὅτι ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν με, ὁ δὲ Κύριος προσελάβετό με. Νομοθέτησόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ ὁδήγησόν με ἐν τριβῶ εὐθείᾳ, ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου. Μὴ παραδῶς με εἰς ψυχὰς θλιβόντων με, ὅτι ἐπανεστησάν μοι μάρτυρες ἀδικοὶ, καὶ ἐψεύσατο ἡ ἀδικία ἐαυτῇ. Πιστεύω τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ Κυρίου ἐν γῇ ζώντων. Ὑπόμεινον τὸν Κύριον, ἀνδρίζου, καὶ κραταιούσθω ἡ καρδιά σου, καὶ ὑπόμεινον τὸν Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊα, τρίς.

Κύριε ἐλέησον γ'. Εἶτα, Δόξα, καὶ τὸ Τροπάριον.

Α'πεστρέφετο ποτὲ, ὁ Ἰορδάνης ποταμὸς, τῇ μηλωτῇ Ἐλισσαιέ, ἀναληφθέντος Ἠλιῆ, καὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν· καὶ γέγονεν αὐτῷ ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρὰ, εἰς τύπον ἀληθείας τοῦ Βαπτίσματος, δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ρέουσιν, τοῦ βίου διαπερῶμεν διάβασιν. Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τί σε καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη; Οὐρανόν· ὅτι ἀνέτειλας τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης· Παράδεισον· ὅτι ἐβλάστησας τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας. Παρθένον· ὅτι ἔμεινας ἀφθορος. Ἀγνὴν Μητέρα· ὅτι ἔσχες σαῖς ἀγίαις ἀγκάλαις Υἱόν, τὸν πάντων Θεόν. Αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα,

Ἦχος πλ. δ'. (*).

Σήμερον τῶν ὑδάτων, ἀγιάζεται ἡ φύσις· καὶ ῥήγνυται ὁ Ἰορδάνης καὶ τῶν ἰδίων ναμάτων ἐπέχει τὸ ῥεῦμα, Δεσπότην ὁρῶν ῥυπτόμενον.

Πάλιν τὸ αὐτό, ἄνευ Στίχου. Εἶτα·

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνη καὶ Ἑρμωνιεύ. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ως ἄνθρωπος ἐν ποταμῷ, ἦλθες Χριστέ Βασιλεῦ· καὶ δουλικὸν Βάπτισμα λαβεῖν, σπεύδεις ἀγαθὲ, ὑπὸ τῶν τοῦ Προδρόμου χειρῶν, διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν φιλάνθρωπε.

Στίχ. Εἶδοσάν σε ὕδατα. Καὶ πάλιν τὸ αὐτό.

Δόξα, Ἦχος ὁ αὐτός.

Πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, ἦλθες Κύριε, μορφὴν δούλου λαβὼν, Βάπτισμα αἰτῶν, ὁ μὴ γνοὺς ἀμαρτίαν. Εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν· σύντρομος γέγονεν ὁ Πρόδρομος, καὶ ἐβόησε λέγων· Πῶς φωτίσει ὁ λύχνος τὸ Φῶς; πῶς χειροθετήσει ὁ δούλος τὸν Δεσπότην; Ἀγίασον ἐμέ καὶ τὰ ὕδατα Σωτὴρ, ὁ αἵρων τοῦ κόσμου τὴν ἀμαρτίαν.

Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Ἐβρόντησε Κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν.

Στίχ. Ἀγαπήσω σε Κύριε ἡ ἰσχὺς μου.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. λβ. 1. **Τ**αῖδε λέγει Κύριος· Εὐφράνθητι ἔρημος διψῶσα, ἀγαλλιάσθω ἔρημος, καὶ ἀνθειτω ὡς κρίνον. Καὶ ἐξανθήσει, καὶ ὑλοχαρήσει, καὶ ἀγαλλιάσεται τὰ ἔρημα τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιθανίου ἐδόθη αὐτῇ, καὶ ἡ τιμὴ τοῦ Καρμήλου· καὶ ὁ λαός μου ὄψεται τὴν δόξαν Κυρίου, καὶ τὸ ὕψος τοῦ Θεοῦ. Ἰσχύσατε χεῖρες ἀνέμειναι, καὶ γόνατα παραλελυμένα. Παρακαλέσατε, καὶ εἶπατε τοῖς ὀλιγοψύχοις τῇ διανοίᾳ· Ἰσχύσατε, καὶ μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν κρίσιν ἀνταπαδίδωσι, καὶ ἀνταποδώσει· αὐτὸς ἥξει καὶ σώσει ἡμᾶς. Τότε ἀνοιχθήσονται ὀφθαλμοὶ τυφλῶν, καὶ ὥτα κωφῶν ἀκούσονται. Τότε αἰεῖται χυλὸς ὡς ἔλαφος,

(*) Τα Ἰδιόμελα ταῦτα εἰσὶν ἀνεπίγραφα ἔντε τοῖς τυπωμένοις Μηναίοις καὶ ἐν τῷ χειρογράφῳ. Ἐπειδὴ δὲ τὰ ἐξῆς τρία εὕρισκονται τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὴν Ἀκολουσίαν τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ, ἐπιγραφόμενα ἐκεῖ, Ποίημα Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων, δηλόν ἐκ τούτου ὅτι, καὶ τῶν λοιπῶν Ὁρῶν τὰ Ἰδιόμελα ποίημά εἰσι τοῦ αὐτοῦ Πατρὸς, ὡς καὶ τὰ ἐν ταῖς Ὁραῖς τῶν Χριστουγέννων.

καὶ τρανὴ ἔσται γλῶσσα μογγιλῶν· ὅτι ἐρράγη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὕδωρ, καὶ φάραγξ ἐν γῇ διψώση. Καὶ ἔσται ἡ ἀνυδρος εἰς ἔλη, καὶ εἰς τὴν διψῶσαν γῆν πηγὴ ὕδατος ἔσαι· ἐκεῖ ἔσται εὐφροσύνη, ὀρνέων, ἐπαύλεις σειρήνων, καὶ καλαμὴ καὶ ἔλη. Καὶ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς καθαρὰ, καὶ ὁδὸς ἀγία κληθήσεται· οὐ μὴ παρέλθῃ ἐκεῖ ἀκάθαρτος, οὐδὲ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς ἀκαθάρτου· οἱ δὲ διεσπαρμένοι πορεύσονται ἐπ' αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ πλανηθῶσι. Καὶ οὐκ ἔσται ἐκεῖ λέων, οὐδὲ τῶν πονηρῶν θηρίων, οὐ μὴ ἀναβῇ εἰς αὐτήν, οὐδὲ μὴ εὐρεθῇ ἐκεῖ· ἀλλὰ πορεύσονται ἐν αὐτῇ λελυτρωμένοι, καὶ συνηγμένοι διὰ Κύριον. Καὶ ἀποστραφήσονται, καὶ ἤξουσιν εἰς Σιών μετ' εὐφροσύνης καὶ ἀγαλλιάσεως, καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν· ἐπὶ γὰρ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν αἰνεσις καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ εὐφροσύνη καταλήφεται αὐτούς· ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη, καὶ στεναγμός.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ἀπόστολος.

Πράξεις τῶν Ἀποστόλων.

Κεφ. ιγ. 25. **Ε**ν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὡς ἐπλήρου ὁ Ἰωάννης τὸν δρόμον, ἔλεγε· Τίνα ὑπονοεῖτε εἶναι; οὐκ εἰμὶ ἐγώ, ἀλλ' ἰδοὺ ἔρχεται μετ' ἐμέ, σὺ οὐκ εἰμὶ ἄξιος τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν λῦσαι. Ἄνδρες ἀδελφοί, υἱοὶ γένους Ἀβραάμ, καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν Θεόν, ὑμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης ἀπεστάλη. Οἱ γὰρ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ οἱ Ἀρχόντες αὐτῶν, τοῦτον ἀγνοήσαντες, καὶ τὰς φωνὰς τῶν Προφητῶν τὰς κατὰ πᾶν Σάββατον ἀναγινωσκομένας, κρίναντες, ἐπλήρωσαν. Καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὐρόντες, ἤτησαντο Πιλάτον ἀναιρεθῆναι αὐτόν. Ὡς δὲ ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα, καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου, ἔθηκαν εἰς μνημεῖον. Ὁ δὲ Θεὸς ἤγειρεν αὐτόν ἐκ νεκρῶν. Ὃς ὥφθη ἐπὶ ἡμέρας πλείους τοῖς συναναβάσιν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλὴμ, οἱ τινες νῦν εἰσὶ μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν. Καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τοὺς Πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην. Ὅτι ταύτην ὁ Θεὸς ἐκπεπλήρωκε τοῖς τέκνοις αὐτῶν ἡμῖν, ἀναστήσας Ἰησοῦν.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας.

Εἶτα.

Τὰ διαθήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριευθῶ μου πᾶσα ἀνομία.

Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.

Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου.

Τὸ, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστίν.

Καὶ τὸ Κοντάκιον.

Εν τοῖς ρείθραις σήμερον, τοῦ Ἰορδάνου, γεγονώς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ. Μὴ δειλιάσης βαπτίσει με· σῶσαι γὰρ ἤκω, Ἀδάμ τὸν πρωτόπλαστον.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Κύριε ἐλέησον, γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσας ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσας ἡμᾶς.

Καὶ ἡ Εὐχή.

Χριστέ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον καὶ ἁγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σε, ἵνα ἐν αὐτῷ ὁψόμεθα φῶς τὸ ἀπρόσιτον καὶ κατεύθυνον τὰ διαθήματα ἡμῶν πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου· πρεσβεύεις τῆς παναχράντου σου Μητρός, καὶ πάντων σου τῶν Ἀγίων. Ἀμήν.

ΩΡΑ ΤΡΙΤΗ.

Τὸ, Τρισάγιον. Τὸ, Παναγία Τριάς. Τὸ, Πάτερ ἡμῶν. Τὸ, Κύριε ἐλέησον, β'. Τὸ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. Καὶ τοὺς Ψαλμούς.

Ψαλμὸς κη'.

Ενέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὺς κριῶν. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τικτὴν. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ· προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐτῇ ἀγία αὐτοῦ. Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων· ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε, Κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν. Φωνὴ Κυρίου ἐν ἰσχυῖ, φωνὴ Κυρίου ἐν μεγαλοπρεπείᾳ. Φωνὴ Κυρίου συντρίβοντος κέδρους, καὶ συντρίψει Κύριος τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου. Καὶ λεπτυνεῖ αὐταῖς, ὡς τὸν μόσχον τὸν Λίβανον, καὶ ὁ ἡγαπημένος ὡς υἱὸς μετακερώτων. Φωνὴ Κυρίου διακόπτοντος φλόγα πυρός. Φωνὴ Κυρίου συσσειόντος ἔρημον· καὶ συσσειεῖ Κύριος τὴν ἔρημον Καδ-

δης. Φωνὴ Κυρίου καταρτιζομένη ἐλάφους, καὶ ἀποκαλύψει δρυμοὺς, καὶ ἐν τῷ Ναῶ αὐτοῦ πᾶς τις λέγει δόξαν. Κύριος τὸν κατακλυσμὸν κατοικιεῖ, καὶ καθιεῖται Κύριος Βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα. Κύριος ἰσχύει τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει. Κύριος εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

Ψαλμὸς μα'.

Ον τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχὴ μου πρὸς σέ ὁ Θεός. Ἐδίψησεν ἡ ψυχὴ μου πρὸς τὸν Θεὸν τὸν ἰσχυρόν, τὸν ζῶντα· πότε ἤξω, καὶ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ; Ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου ἐμοὶ ἄρτος, ἡμέρας καὶ νυκτός, ἐν τῷ λέγεσθαί μοι κατ' ἐκάστην ἡμέραν, Ποῦ ἐστὶν ὁ Θεός σου; Ταῦτα ἐμνήσθην, καὶ ἐξέχεα ἐπ' ἐμέ τὴν ψυχὴν μου. Ὅτι διελεύσομαι ἐν τόπῳ σκηνῆς Σαυμαστῆς, ἕως τοῦ αἴκου τοῦ Θεοῦ, ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, καὶ ἐξομολογήσεως ἤχου ἑορτάζοντος. Ἴνα τί περίλυπος εἶ ἡ ψυχὴ μου; καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με; Ἐλπισον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ· σωτήριο τῷ προσώπῳ μου, καὶ ὁ Θεός μου. Πρὸς ἑμαυτὸν ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη· διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου, καὶ Ἐρμωνιέμ, ἀπὸ ὄρους μικροῦ. Ἀβυσσος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται εἰς φωνὴν τῶν καταρράκτων σου. Πάντες οἱ μετεωρισμοί σου, καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμέ διήλθον. Ἡμέρας ἐντελεῖται Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ νυκτός ὡδὴ αὐτῷ παρ' ἐμοί. Προσευχὴ τῷ Θεῷ τῆς ζωῆς μου· ἐρῶ τῷ Θεῷ, Ἀντιλήπτω μου εἶ. Διὰ τί μου ἐπελάθου; καὶ ἵνα τί σκυθρωπάζων πορεύομαι, ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν μου; Ἐν τῷ καταθλάσθαι τὰ ὀστά μου, ὠνειδιζόν με οἱ ἐχθροί μου. Ἐν τῷ λέγειν αὐτοῖς μοι κατ' ἐκάστην ἡμέραν· Ποῦ ἐστὶν ὁ Θεός σε; Ἴνα τί περίλυπος εἶ ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με; Ἐλπισον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ· σωτήριο τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ Θεός μου.

Ψαλμὸς ν'.

Ελέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα. Ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ κηρύξης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνε-

λήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ Μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνησον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδεκνώσει. Ἀγάθυνον Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφοράν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα, τρίς.

Κύριε ἐλέησον, γ'. Εἴτα, Δόξα, καὶ τὸ Τροπάριον.

Α' πεστρέφετο ποτὲ, ὁ Ἰορδάνης ποταμός, τῇ μηλωτῇ Ἑλισσαιέ, ἀναληφθέντος Ἡλίου, καὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν· καὶ γέγονεν αὐτῷ, ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρὰ, εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσματος· δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ῥέεσαν τοῦ βίου, διαπερῶμεν διὰβάσιν. Χριστὸς ἐφάνη ἐν Ἰορδάνῃ, ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἰ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλάστησας τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴτα ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα,

Ἦχος πλ. δ'.

Η' τοῦ Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ, τοῦ Προφήτου, καὶ ὑπὲρ πάντας τιμηθέντος τοὺς Προφῆτας, ἐτρόμαξε νῦν χεὶρ δεξιὰ, ὅτε ἐθεάσατό σε τὸν Ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν καθαίροντα

κόσμου ἀμαρτήματα, καὶ ἀγωνία συσχεθεῖς ἐβόα· Οὐ τολμῶ προσψαῦσαι Λόγε τῆς κορυφῆς σε· αὐτὸς ἀγιάσόν με, καὶ φώτισον οἰκτίρμον· αὐτὸς γὰρ εἰ ἡ ζωὴ καὶ τὸ φῶς, καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ κόσμου.

Πάλιν τὸ αὐτὸ, ἄνευ Στίχου. Εἴτα·

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου.

Ἦχος δ'.

Η' Τριάς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἑαυτὴν ἡμῖν σήμερον, ἀδιαιρέτως πεφανέρωκεν· ὁ μὲν γὰρ Πατὴρ, ἐναργῆ μαρτυρίαν τῷ συγγενεῖ ἐπεφώνηκε· τὸ Πνεῦμα περιεράς ἐν εἰκόνι κατέπτη οὐρανόθεν· ὁ Υἱὸς τὴν ἄχραντον κορυφὴν τῷ Προδρόμῳ ὑπέκλινε· καὶ βαπτισθεὶς, τὸ ἀνθρώπινον ἐκ δουλείας ἐρρύσατο, ὡς φιλόανθρωπος. Στίχ. Εἶδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεός.

Καὶ πάλιν τὸ αὐτό.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Ε'ρχόμενος μετὰ σαρκὸς, πρὸς Ἰορδάνην Κύριε, βαπτισθῆναι θέλων, ἐν σχήματι ἀνθρώπου ζωοδότα, ἵνα τοὺς πλανηθέντας ἡμᾶς ὡς εὐσπλαγχνος, πάσης μηχανῆς καὶ παγίδος τοῦ δράκοντος, ῥυσάμενος φωτίσης, ἐκ Πατρὸς μεμαρτύρησαι· τὸ δὲ θεῖον Πνεῦμα, περιστεράς ἐν εἶδει σοι ἐπέστη. Ἀλλ' οἴκισον ψυχαῖς ἡμετέραις σαυτὸν, φιλόανθρωπε.

Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Εἶδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεός.

Στίχ. Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· Λούσασθε, καὶ καθαροὶ ^{Κεφ. α'. 10.} γίνεσθε· ἀφέλετε τὰς πονηρίας ὑμῶν ἀπὸ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου παύσασθε ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν. Μάθετε καλὸν ποιεῖν, ἐκζητήσατε κρίσιν, ῥύσασθε ἀδικούμενον, κρίνατε ὀρφανῷ, καὶ δικαιοσύνην χήραν. Καὶ δεῦτε καὶ διαλεχθῶμεν, λέγει Κύριος· καὶ εἰάν ὣσιν αἱ ἀμαρτίαι ὑμῶν ὡς φοινικὺν, ὡς χιόνα λευκανῶ· εἰάν δὲ ὣσιν ὡς κόκκινον, ὡς ἔριον λευκανῶ. Καὶ εἰάν θέλητε, καὶ εἰσακούσητέ μου, τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς φάγεσθε· εἰάν δὲ μὴ θέλητε, μηδὲ εἰσακούσητέ μου, μάχαιρα ὑμᾶς κατεδέται· τὸ γὰρ σῶμα Κυρίου ἐλάλησε ταῦτα.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ἀπόστολος.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων.

Ε'ν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο ἐν τῷ τῶν ^{Κεφ. 13. 1.} Ἀπολλῷ εἶναι ἐν Κορίνθῳ, Παῦλον διεκδόντα τὰ ἀνωτερικὰ μέρη, ἐλθεῖν εἰς Ἐφεσον

καὶ εὐρῶν τινὰς Μαθηταίς, εἶπε πρὸς αὐτοὺς·
Εἰ Πνεῦμα ἅγιον ἐλάβετε πιστεύσαντες; οἱ δὲ
εἶπον πρὸς αὐτόν· Ἀλλ' οὐδὲ εἰ Πνεῦμα ἅγιον
ἐστὶν ἠκούσαμεν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς· Εἰς
τί ἔν ἐβαπτίσθητε; οἱ δὲ εἶπον· Εἰς τὸ Ἰωάννη
βάπτισμα. Εἶπε δὲ Παῦλος· Ἰωάννης μὲν ἐ-
βάπτισε βάπτισμα μετανοίας, τῷ λαῷ λέγων,
εἰς τὸν ἐρχόμενον μετ' αὐτόν ἵνα πιστεύσωσι,
τουτέστιν, εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν. Ἀκούσαν-
τες δὲ ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου
Ἰησοῦ. Καὶ ἐπιθέντος αὐτοῖς τοῦ Παύλου τὰς
χεῖρας, ἦλθε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτοὺς,
ἐλάλουν τε γλώσσαις, καὶ προεφήτευον. Ἦσαν
δὲ οἱ πάντες ἄνδρες ὡσεὶ δεκαδύω. Εἰσελθὼν
δὲ εἰς τὴν συναγωγὴν, ἐπαρρήσιάζετο ἐπὶ μῆ-
νας τρεῖς διαλεγόμενος, καὶ πείθων τὰ περὶ
τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον.

Ἀρχὴ τοῦ Εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εἶτα ὁ Ἀναγνώστης.

Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός· εὐλογητός Κύριος
ἡμέραν καθ' ἡμέραν· κατευοδῶσαι ἡμῖν
ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ
Θεὸς τοῦ σῶζειν.

Τὸ, Τρισάγιον. Τὸ, Παναγία Τριάς. Τὸ, Πά-
τερ ἡμῶν. Εἶτα τὸ Κοντάκιον.

Εν τοῖς ρείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γε-
γονώς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· Μὴ
δειλιάσης βαπτίσαι με· σῶσαι γὰρ ἤκω, Ἀδαμ
τὸν πρωτόπλαστον.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, τρίς. Δόξα, καὶ νῦν.

Τὴν τιμιωτέραν· Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον
Πάτερ· Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς,
καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς. Καὶ ἡ Εὐχή.

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ Παντοκράτορ, Κύριε
Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον
Πνεῦμα, μία Θεότης, μία δύναμις, ἐλέητόν με
τὸν ἁμαρτωλόν· καὶ οἷς ἐπίστασαι κρίμασι,
σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου· ὅτι εὐλογη-
τός εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΩΡΑ ΕΚΤΗ.

Ἐπισυνάπτομεν δὲ καὶ τὴν Ἑκτὴν Ὥραν, λέ-
γοντες εὐθύς· Δεῦτε προσκυνήσωμεν τρίς, καὶ
τοὺς Ψαλμοὺς. Ψαλμὸς ογ'.

Ινα τί, ὁ Θεὸς, ἀπώσω εἰς τέλος; ὠργίσθη ὁ
Συμὸς σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου; Μνή-

σθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἥς ἐκθήσω ἀπ' ἀρ-
χῆς. Ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου· ὅρος
Σιών τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ. Ἐπα-
ρον τὰς χεῖράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐ-
τῶν εἰς τέλος· ὅσα ἐπονηρεύσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν
τῷ ἁγίῳ σου. Καὶ ἐνεκαυχήσαντο οἱ μισοῦντές
σε ἐν μέσῳ τῆς ἐορτῆς σου. Ἐθεντο τὰ σημεῖα
αὐτῶν σημεῖα, καὶ οὐκ ἔγνωσαν, ὡς εἰς τὴν
ἐξοδὸν ὑπεράνω. Ὡς ἐν δρυμῷ ξύλων, ἀξίναις
ἐξέκοψαν τὰς θύρας αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό, ἐν
πελέκει καὶ λαξευτηρίῳ κατέρραξαν αὐτήν.
Ἐνεπύρισαν ἐν πυρὶ τὸ ἁγιαστήριόν σου, εἰς
τὴν γῆν ἐβεβήλωσαν τὸ σκηνώμα τοῦ ὀνόμα-
τός σου. Εἶπον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν αἱ συγγέ-
νεια αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτό· Δεῦτε, καὶ κατα-
παύσωμεν πάσας τὰς ἐορτάς τοῦ Θεοῦ ἀπὸ
τῆς γῆς. Τὰ σημεῖα αὐτῶν οὐκ εἶδομεν, οὐκ
ἐστὶν ἔτι προφήτης, καὶ ἡμᾶς οὐ γνώσεται ἔτι.
Ἔως πότε, ὁ Θεός, ὀνειδιεῖ ὁ ἐχθρὸς, παροξυ-
νεῖ ὁ ὑπεναντίος τὸ ὄνομά σου εἰς τέλος; Ἰνα
τί ἀποστρέφεις τὴν χεῖρά σου, καὶ τὴν δεξιάν
σου ἐκ μέσου τοῦ κόλπου σου εἰς τέλος; Ὁ δὲ
Θεός, Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο
σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. Σὺ ἐκραταίωσας
ἐν τῇ δυνάμει σου τὴν θάλασσαν, σὺ συνέτρι-
ψας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τοῦ ὕ-
δατος. Σὺ συνέθλασας τὴν κεφαλὴν τοῦ δρά-
κοντος, ἔδωκας αὐτόν βρῶμα λαοῖς τοῖς Αἰ-
θίοσι. Σὺ διέρρηξας πηγὰς καὶ χειμάρρους, σὺ
ἐξήρανας ποταμοὺς Ἡθαμ. Σὴ ἐστὶν ἡ ἡμέρα,
καὶ σὴ ἐστὶν ἡ νύξ· σὺ κατηρτίσω φαῦσιν καὶ
ἥλιον. Σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ὥραῖα τῆς γῆς·
θερός καὶ ἔαρ, σὺ ἐπλάσας αὐτά. Μνήσθητι
ταύτης· ἐχθρὸς ὠνειδισε τὸν Κύριον, καὶ λαὸς
ἄφρων παρώξυνε τὸ ὄνομά σου. Μὴ παραδῶς
τοῖς θηρίοις ψυχὴν ἐξομολογουμένην σοι, τῶν
ψυχῶν τῶν πενήτων σου μὴ ἐπιλάβῃ εἰς τέλος.
Ἐπίβλεψον εἰς τὴν διαθήκην σου, ὅτι ἐπληρώ-
θησαν οἱ ἐσκοτισμένοι τῆς γῆς οἴκων ἀνομιῶν.
Μὴ ἀποστραφήτω τεταπεινωμένος καὶ κατη-
σχυμμένος, πτωχὸς καὶ πένης αἰνέσουσι τὸ
ὄνομά σου. Ἀνάστα, ὁ Θεός, δίκασον τὴν δίκην
σου· μνήσθητι τοῦ ὀνειδισμοῦ σου, τοῦ ὑπὸ ἄ-
φρονος ὅλην τὴν ἡμέραν. Μὴ ἐπιλάβῃ τῆς φω-
νῆς τῶν οἰκετῶν σου· ἡ ὑπερηφανία τῶν μι-
σούντων σε ἀνέβη διαπαντός.

Ψαλμὸς ος'.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου
πρὸς τὸν Θεόν, καὶ προσέσχε μοι. Ἐν
ἡμέρᾳ θλίψεώς μου, τὸν Θεὸν ἐξεζήτησα, ταῖς

χερσί μου νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠπατήθην. Ἀπηνήνατο παρακληθῆναι ἡ ψυχὴ μου· ἐμνήσθην τοῦ Θεοῦ, καὶ ἠυφράνθην, ἠδολέσχισα, καὶ ὠλιγοψύχησε τὸ πνεῦμά μου. Προκατελάβοντο φυλακὰς οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐταράχθην, καὶ οὐκ ἐλάλησα. Διελογισάμην ἡμέρας ἀρχαίας, καὶ ἔτη αἰώνια ἐμνήσθην. Καὶ ἐμελέτησα, νυκτὸς μετὰ τῆς καρδίας μου ἠδολέσχουν, καὶ ἔσκαλλε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀπώσεται Κύριος, καὶ οὐ προσθήσει τοῦ εὐδοκῆσαι ἔτι; Ἡ εἰς τέλος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀποκόψει; συνετέλεσε ῥῆμα ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν; Μὴ ἐπιλήσεται τοῦ οἰκτειρῆσαι ὁ Θεός; ἢ συνέξει ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ τοὺς οἰκτιρμούς αὐτοῦ; Καὶ εἶπα· Νῦν ἠρξάμην, αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου. Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου· ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου. Καὶ μελετήσω ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασί σου ἀδολεσχήσω. Ὁ Θεὸς, ἐν τῷ ἁγίῳ ἡ ὁδός σου· τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ Θεός, ὁ ποιῶν θαυμάσια. Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δυνάμιν σου· ἐλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί σου τὸν λαόν σου, τοὺς υἱοὺς Ἰακώβ καὶ Ἰωσήφ. Εἶδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεός, εἶδοσάν σε ὕδατα, καὶ ἐφοβήθησαν, ἐταράχθησαν ἄβυσσοι. Πλῆθος ἡχοῦς ὕδατων, φωνὴν ἔδωκαν αἰνεφέλαι· Καὶ γὰρ τὰ βέλη σου διαπορεύονται· φωνὴ τῆς βροντῆς σε ἐν τῷ τροχῷ. Ἐφάναν αἱ ἄβραπαί σου τῇ οἰκουμένῃ· ἐσαλεύθη, καὶ ἐντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ. Ἐν τῇ θαλάσῃ αἱ ὁδοί σε, καὶ αἱ τρίβοι σου ἐν ὕδασι πολλοῖς, καὶ τὰ ἔχνη σου οὐ γνωσθήσονται. Ὡδήγησας ὡς πρόβατα τὸν λαόν σε, ἐν χειρὶ Μωϋσῆ καὶ Ἀαρών.

Ψαλμος ψ.

Ο κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθίσεται. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν. Ὅτι αὐτὸς ῥύσεται σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους. Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς. Ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ· οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας. Ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος δαιμονίου μεσημβρινοῦ. Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς, καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σέ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ. Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν

ἀμαρτωλῶν ὄψει. Ὅτι σὺ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου· τὸν Ὑψίστον ἔθου καταφυγὴν σε. Οὐ προσελεύσεται πρὸς σέ κακὰ, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου. Ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου. Ἐπὶ χειρῶν ἀρᾷσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σε. Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιθήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα. Ὅτι ἐπ' ἐμέ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν· σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου. Κεκράζεται πρὸς με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἰμι ἐν θλίψει· ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν. Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα, τρίς. Κύριε ἐλέησον, γ'. Εἶτα, Δόξα, καὶ τὸ Τροπάριον.

Α πεστρέφετο ποτὲ, ὁ Ἰορδάνης ποταμός, τῇ μηλωτῇ Ἐλισσαιὲ ἀναληφθέντος Ἡλίου, καὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἐνθεν καὶ ἐνθεν· καὶ γέγονεν αὐτῷ ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρα, εἰς τύπον ἀληθῶς, τοῦ Βαπτίσματος· δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ῥέουσιν, τοῦ βίου διαπερῶμεν διάβασιν. Χριστὸς ἐφάνη ἐν Ἰορδάνῃ, ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Οτι οὐκ ἔχομεν παρρῆσιαν διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἀμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον Θεοτόκε Παρθένε· πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις Μητρὸς πρὸς εὐμένειαν Δεσπότη. Μὴ παρίδῃς ἀμαρτωλῶν ἰκεσίας ἢ πάνσεμνος, ὅτι ἐλεήμων ἐσὶ, καὶ σώζειν δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα,

Ἦχος πλ. δ'.

Τὰδε λέγει Κύριος πρὸς Ἰωάννην· Προφῆτα, δεῦρο βάπτισόν με, τὸν σὲ δημιουργήσαντα· τὸν φωτίζοντα χάριτι, καὶ καθαίροντα ἅπαντας· ἄψαι θείας κορυφῆς μου, καὶ μὴ δεσάσης. Προφῆτα, ἄφες ἄρτι· καὶ γὰρ πληρῶσαι παραγέγονα δικαιοσύνην πᾶσαν. Σὺ οὖν μὴ δισταγῇς ὅλως· καὶ γὰρ τὸν κεκρυμμένον τοῖς ὕδασι πολέμιον, τὸν ἄρχοντα τοῦ σκότους, ἐπείγομαι ὀλέσαι· λυτρούμενος τὸν κόσμον, ἐκ τῶν αὐτοῦ παγίδων νῦν, παρέχων ὡς φιλάνθρωπος, ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Πάλιν τὸ αὐτὸ, ἄνευ Στίχου. Εἶτα,

Στίχ. Διὰ τῆτο μνησθήσομαί σε. Ἦχος πλ. β'. Σήμερον ἡ ψαλμικὴ Προφητεία, πέρας λαβεῖν ἐπείγεται· ἡ θαλάσσα γὰρ φησιν, εἶδε καὶ ἔφυγεν· ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ

ὀπίσω ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ, ἐλθόντος ὑπὸ δαύλου δέξασθαι Βάπτισμα· ἵνα ἡμεῖς, εἰδωλικῆς ἀκαθαρσίας ἐκπλυνθέντες, φωτισθῶμεν τὰς ψυχὰς δι' αὐτοῦ. **Στίχ.** Εἶδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεός.

Καὶ πάλιν τὸ αὐτό.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Τί ἀναχαιτίζεις σὺ τὰ ὕδατα ὡς Ἰορδάνη; τί ἀναποδίζεις τὸ ρεῖθρον, καὶ οὐ προβαίνεις τὴν κατὰ φύσιν πορείαν; Οὐ δύναμαι φέρειν, φησὶ, πῦρ καταναλίσκον· ἐξίσταμαι, καὶ φρίττω τὴν ἄκραν συγκατάβασιν· ὅτι οὐκ εἴωθα τὸν καθαρὸν ἀποπλύνειν, ἐκ ἔμαθον τὸν ἀναμάρτητον ἀποσμήχειν, ἀλλὰ τὰ ρερυπωμένα σκευὴ ἐκκαθαίρειν. Ἀκάνθας φλέγειν με ἀμαρτημάτων διδάσκει, ὁ ἐν ἐμοὶ βαπτιζόμενος Χριστός· ὁ Ἰωάννης συμμαρτυρεῖ μοι· ἡ Φωνὴ τῆς Λόγῃ βοᾷ· Ἴδε ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου. Αὐτῷ πισοὶ βοήσωμεν· Ὁ ἐπιφανεὶς Θεός, εἰς τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, δόξα σοι.

Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

Στίχ. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ.

Προφητείας Ἠσαΐου τὸ Ἀναγνώσμα.

Κεφ. 3.

Τὰδε λέγει Κύριος· Ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου. Καὶ ἔρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, βοᾶτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔνδοξα αὐτοῦ, μιμνήσκεσθε ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ὑμνήσατε τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψηλὰ ἐποίησεν· ἀναγγεῖλατε ταῦτα ἐν πάσῃ τῇ γῇ. Ἀγαλλιᾶσθε, καὶ εὐφραίνεσθε οἱ κατοικοῦντες Σιών· ὅτι ὑψώθη ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ ἐν μέσῳ αὐτῆς.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς.

Κεφ. 3.

Α'δελφοί, ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν. Συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ Βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον· ἵνα, ὡς περ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν, διὰ τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. Εἰ γὰρ σύμφυτοὶ γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα. Τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἀμαρτίας, τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἀμαρτίᾳ. Ὁ γὰρ ἀποθανὼν, δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας. Εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ, πιστεύομεν, ὅτι καὶ συζήτομεν αὐτῷ· εἰδότες, ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ

νεκρῶν, ἐκ ἔτι ἀποθνήσκει, θάνατος αὐτοῦ ἐκ ἔτι κυριεύει. Ὁ γὰρ ἀπέθανε, τῇ ἀμαρτίᾳ ἀπέθανεν ἐφάπαξ· ὁ δὲ ζῇ, ζῇ τῷ Θεῷ. Οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς, νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἀμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας.

Εἶτα ὁ Ἀναγνώστης.

Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοὶ σου, Κύριε, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα· βοήθησον ἡμῖν ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἐνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε, ρῦσαι ἡμᾶς, καὶ ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Τὸ, Τρισάγιον. Παναγία. Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν.

Καὶ τὸ Κοντάκιον.

Εν τοῖς ρεῖθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γεγονώς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· Μὴ δειλιάσης βαπτίσαι με· σῶσαι γὰρ ἤκω, Ἀδάμ τὸν πρωτόπλαστον.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Κύριε ἐλέησον, γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ. Ὁ Ἱερεὺς. Ὁ Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Καὶ ἡ Εὐχή.

Θεὲ καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων, καὶ πάσης κτίσεως Δημιουργέ, ὁ διὰ σπλάγχα ἀνεικάστου ἐλέους σου, τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καταπέμψας ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους ἡμῶν· καὶ διὰ τοῦ τιμίου αὐτοῦ Σταυροῦ τὸ χειρόγραφον τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν διαρρήξας, καὶ θριαμβεύσας ἐν αὐτῷ τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας τοῦ σκοτούς· Αὐτὸς Δέσποτα φιλάνθρωπε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν τὰς εὐχαριστηρίους ταύτας καὶ ἱκετηρίους ἐντεύξεις, καὶ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς ὀλεθρίου καὶ σκοτεινοῦ παραπτώματος, καὶ πάντων τῶν κακῶσαι ἡμᾶς ζητούντων, ὁρατῶν καὶ ἀορατῶν ἐχθρῶν. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν. Καὶ μὴ ἐκκλίνης τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας, ἀλλὰ τῷ πόθῳ σου τρώσον ἡμῶν τὰς ψυχὰς. Ἴνα πρὸς σὲ διαπαντός ἀτενίζοντες, καὶ τῷ παρὰ σοῦ φωτὶ ὁδηγούμενοι, σὲ τὸ αἰῶδιον καὶ ἀπρόσιτον κατοπτεύοντες φῶς, ἀκατάπαυστόν σοι τὴν ἐξομολόγησιν καὶ εὐχαριστίαν ἀναπέμπωμεν· τῷ ἀνάρχῳ Πα-

τρί, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τῆς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΩΡΑ ΕΝΝΑΤΗ.

Τὸ, Τρισάγιον· τὸ, Παναγία Τριάς· τὸ, Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἔσιν· τὸ, Κύριε ἐλέησον, ιβ'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. καὶ τοὺς Ψαλμοὺς. Ψαλμός υβ'.

Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἀνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιζώσατο. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις σὺ σαλευθήσεται. Ἐτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ. Ἐπῆραν οἱ ποταμοί, Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν· ἀροῦσιν αἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν, ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν. Θαυμαστοὶ εἰ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης· θαυμαστός ἐν ὕψηλοις ὁ Κύριος. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστήθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ψαλμός ριγ'.

Εν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, αἴκου Ἰακώβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου, ἐγενήθη Ἰουδαία ἀγίασμα αὐτοῦ, Ἰσραὴλ ἐξουσία αὐτοῦ. Ἡ θαλάσσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω. Τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν ὡσεὶ κριοὶ, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων. Τί σοι ἐστὶ θαλάσσα, ὅτι ἔφυγες; καὶ σὺ Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω; Τὰ ὄρη, ὅτι ἐσκιρτήσατε ὡσεὶ κριοὶ, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων; Ἀπὸ προσώπου Κυρίου ἐσαλεύθη ἡ γῆ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. Τοῦ σρέψαντος τὴν πέτραν εἰς λίμνας ὑδάτων, καὶ τὴν ἀκρότομον εἰς πηγὰς ὑδάτων. Μὴ ἡμῖν, Κύριε, μὴ ἡμῖν, ἀλλ' ἢ τῷ ὀνόματί σου δὸς δόξαν, ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου. Μήποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη, Ποῦ ἐστὶν ὁ Θεὸς αὐτῶν; Ὁ δὲ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησε. Τὰ εἶδωλα τῶν ἔθνων, ἀργύριον, καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων. Στόμα ἔχουσι, καὶ οὐ λαλήσουσιν· ὀφθαλμοὺς ἔχουσι, καὶ οὐκ ὄψονται· ὠτα ἔχουσι, καὶ οὐκ ἀκούσονται· ῥίνας ἔχουσι, καὶ οὐκ ὀσφρανθήσονται· χεῖρας ἔχουσι, καὶ οὐ ψηλαφήσουσι· πόδας ἔχουσι, καὶ οὐ περιπατήσουσι· οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐ-

τῶν. Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιτο οἱ ποιῶντες αὐτά, καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς. Οἶκος Ἰσραὴλ ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστίν. Οἶκος Ἀαρὼν ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον· βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστίν. Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ἤλπισαν ἐπὶ Κύριον· βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστίν. Κύριος μνησθεὶς ἡμῶν, εὐλόγησεν ἡμᾶς. Εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἀαρὼν. Εὐλόγησε τοὺς φοβουμένους τὸν Κύριον, τοὺς μικροὺς μετὰ τῶν μεγάλων. Προσθεῖη Κύριος ἐφ' ὑμᾶς, ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ὑμῶν. Εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ Κυρίῳ, τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ τῷ Κυρίῳ· τὴν δὲ γῆν ἔδωκε τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. Οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί σε, Κύριε, οὐδὲ πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς ᾄδου· ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογήσομεν τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ψαλμός πέ.

Κλῖνον, Κύριε, τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὅτι πτωχὸς καὶ πέννης εἰμὶ ἐγώ. Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ὁσιός εἰμι· σῶσον τὸν δούλόν σου, ὁ Θεός μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ. Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κεκραῖμαι ὅλην τὴν ἡμέραν· εὐφρανὸν τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου. Ὅτι σὺ, Κύριε, χρηστός, καὶ ἐπιεικής, καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλυμένοις σε. Ἐνώτισαι, Κύριε, τὴν προσευχήν μου, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, ὅτι ἐπήκουσάς μου. Οὐκ ἐστὶν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε, καὶ οὐκ ἐστὶ κατὰ τὰ ἔργα σου. Πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐποίησας, ἤξουσι, καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, Κύριε, καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου. Ὅτι μέγας εἶ σὺ, καὶ ποιῶν θαυμάσια, σὺ εἶ Θεὸς μόνος. Ὁδήγησόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανθήτω ἡ καρδιά μου τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα. Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐν ᾄδου κατωτάτου. Ὁ Θεός, παράνομοι ἐπανεστήσαν ἐπ' ἐμέ, καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με· δὸς τὸ κράτος

σου τῷ παιδί σου, καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου. Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγάθον, καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με, καὶ αἰσχυρῆθήτωσαν. Ὅτι σὺ, Κύριε, ἐβοήθησάς μοι, καὶ παρεκάλεσάς με.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα, γ'. Κύριε ἐλέησον, γ'. Εἴτα, Δόξα, καὶ τὸ Τροπάριον.

Αΰπεστρέφετο ποτέ, ὁ Ἰορδάνης ποταμός, τῇ μὴλωτῇ Ἐλισσαιέ, ἀναληφθέντος Ἡλίου, καὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἐνθεν καὶ ἐνθεν· καὶ γέγονεν αὐτῷ ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρα, εἰς τύπον αἰληθῶς τοῦ Βαπτίσματος, δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ρέεσαν, τοῦ βίου διαπερῶμεν διάβασιν. Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, ἀγιασάσαι τὰ ὕδατα.

Καὶ νῦν.

Οὗ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σαύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθὲ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὕς ἐπλάσας τῇ χειρί σου· δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν· καὶ σῶσον, Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἐπεγνωσμένον.

Εἴτα ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα,

Ἦχος βαρύς.

Θάμβος ἦν κατιδεῖν, τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς Ποιητὴν, ἐν ποταμῷ γυμνωθέντα· Βαπτισμα ὑπὸ δούλου, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν, δεχόμενον ὡς δούλον· καὶ χοροὶ Ἀγγέλων ἐξεπλήττοντο, φόβῳ καὶ χαρᾷ. Μεθ' ὧν προσκυνούμεν σε, σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Πάλιν τὸ αὐτό, ἄνευ Στίχου. Εἴτα·

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου.

Ἦχος β'.

Οὗτε πρὸς αὐτὸν ἐρχόμενον ὁ Πρόδρομος, τὸν Κύριον τῆς δόξης, ἐβόα θεωρῶν (*). Ἰδε, ὁ λυτρούμενος τὸν κόσμον παραγέγονεν ἐκ φθορᾶς· ἴδε, ρύεται ἡμᾶς ἐκ θλίψεως· ἰδοὺ, ὁ ἀμαρτημάτων ἄφεσιν χαριζόμενος ἐπὶ γῆς, ἐκ Παρθένου ἀγνῆς ἐλήλυθε δι' ἐλεον· καὶ ἀντὶ δούλων, υἱοὺς Θεοῦ ἐργάζεται· ἀντὶ δὲ σκό-

(*) Ἐνταῦθα εἰς τὸ, ἐβόα θεωρῶν, ἢ τὴν μετοχὴν ἐκκλησιῶν ὡς ῥῆμα, χρόνου Παρατατικού, ἀντὶ τοῦ, ἐθεώρει, ἢ ἐννοητὴν ἐξῶθεν τὸ Ἰπαρκτικόν Ἦν ἀναλυτικῶς. Ἦγουν, Ὅτι ὁ Πρόδρομος ἦν θεωρῶν, τουτίστιν, ἐθεώρει, ἢ ἐβλεπεν, ἢ ἐώρα, ἢ καὶ εἰς Ἀόριστον, εἰ δὲ τὸν Κύριον... ἐρχόμενον, τότε δηλαδὴ, δεικνύων αὐτὸν τοῖς λαοῖς, ἐβόα· Ἰδε, ὁ λυτρούμενος, κτλ. Οὕτω καὶ ἡ ἐννοια σαφηνίζεται, καὶ ἡ σύνταξις εὐδοῦται· ἄλλως γὰρ τὸ Ἐπὶ ῥῆμα Ὅτι, ἀκαταλλήλως ἔχει πρὸς μετοχὴν.

τους φωτίζει τὸ ἀνθρώπινον, διὰ τοῦ ὕδατος τοῦ Θεοῦ Βαπτισμοῦ αὐτοῦ. Λοιπὸν δεῦτε, συμφώνως αὐτὸν δοξολογήσωμεν, σὺν Πατρὶ, καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Στίχ. Εἶδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεός.

Καὶ πάλιν τὸ αὐτό.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'.

Ἰστέον, ὅτι τὸ παρὸν Ἰδιόμελον ἀναγινώσκειται πρότερον εὐλαβῶς καὶ μεγαλοφώνως παρὰ τοῦ Κανονάρχου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ· εἴτα ψάλλεται μελωδικῶς ἀπὸ τῶν δύο Χορῶν.

Τὴν χεῖρά σου τὴν ἀψαμένην, τὴν ἀκήρατον κορυφὴν τοῦ Δεσπότη (ἐκ γ'), μεθ' ἧς καὶ δακτύλῳ αὐτόν, ἡμῖν καθυπέδειξας, ἔπαρον ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς αὐτὸν Βαπτιστὰ, ὡς παρόρησίαν ἔχων πολλήν· καὶ γὰρ μείζων τῶν Προφητῶν ἀπάντων, ὑπ' αὐτοῦ μεμαρτύρησαι. Τῆς ὀφθαλμῆς σε πάλιν δέ, τῆς τοῦ Πανάγιου Πνεύματος κατιδόντας, ὡς ἐν εἵδει περιστερᾶς κατελθόν, ἀναπέτασον πρὸς αὐτὸν Βαπτιστὰ, ἵλεων ἡμῖν ἀπεργασάμενος. Καὶ δεῦρο στηθὶ μεθ' ἡμῶν (ἐκ γ'), ἐπισφραγίζων τὸν ὕμνον, καὶ προεξάρχων τῆς πανηγύρεως.

Προκείμενον, Ἦχος γ'.

Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτὴρ μου.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Προφητείας Ἠσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τὰδε λέγει Κύριος· Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σε, καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι, καὶ ἐπλάσά σε, καὶ ἔδωκά σε, καὶ ἔθηκά σε εἰς διαθήκην Ἐθνῶν, τοῦ καταστήσαι τὴν γῆν, καὶ κατακληρονομήσαι κληρονομίας ἐρήμους, λέγοντα τοῖς ἐν δεσμοῖς, Ἐξέλθετε· καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει, Ἀνακαλύπτεσθε· ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς βοσκηθήσονται καὶ ἐν πάσαις ταῖς τρίβοις ἡ νομὴ αὐτῶν. Οὐ πεινᾶσουσιν, οὐδὲ διψήσουσιν, οὐδὲ πατάξει αὐτοὺς ὁ καύσων, οὐδὲ ὁ ἥλιος· ἀλλ' ὁ ἐλεῶν αὐτοὺς παρακαλέσει αὐτοὺς, καὶ διὰ πηγῶν ὕδατων ἄξει αὐτοὺς. Καὶ θήσω πᾶν ἔρος εἰς ὁδόν, καὶ πᾶσαν τρίβον εἰς βοσκήμα αὐτοῖς. Ἰδοὺ οὗτοι πόρρωθεν ἤξουσιν· ἔτοι ἀπὸ Βορρᾶ καὶ Θαλάσσης, ἄλλοι δὲ ἐκ γῆς Περσῶν. Εὐφρανέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ, καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ· ῥηξάτω τὰ ὄρη εὐφροσύνην, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην· ὅτι ἐλέησεν ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τοὺς λαοῦ αὐτοῦ παρεκάλεσεν. Εἶπε δὲ Σιών· ἐγκατέλιπέ με Κύριος, καὶ ὁ Κύριος ἐπελάθετό μου. Μὴ ἐπιλήσεται γυνὴ τοῦ παιδίου αὐτῆς; ἢ τοῦ μὴ ἐλεῆσαι τὰ ἔκγονα τῆς

Καθ. μ. 8.

κοιλίας αὐτῆς; εἶδὲ καὶ ταῦτα ἐπιλάθοιτο γυνή, ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἐπιλήσομαί σου; λέγει Κύριος Παντοκράτωρ.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Τίτον Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 11. **Τ**έκνον Τίτε, ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις. Παιδεύουσα ἡμᾶς, ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν, καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι. Προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα, καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα λυτρώσῃται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας, καὶ καθαρῶς ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον, ζηλωτὴν καλῶν ἔργων. Ὅτε δὲ ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλάνθρωπία ἐπεφάνη τῷ Σωτῆρι ἡμῶν Θεῷ, οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ, ὧν ἐποιήσαμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτοῦ ἔλεον, ἔσωσεν ἡμᾶς, διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας, καὶ ἀνακαινώσεως Πνεύματος Ἁγίου· οὗ ἐξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν. Ἵνα δικαιωθέντες τῇ ἐκείνου χάριτι, κληρονόμοι γενώμεθα κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Εἰς ἔτει πεντεκαδεκάτῳ.

Εἶτα ὁ Ἀναγνώστης.

Μὴ δὴ παραδῶς ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀπ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραάμ τὸν ἡγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου, καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν.

Τὸ Κοντάκιον.

Εν ταῖς ρείθροις σήμερον, τοῦ Ἰορδάνου, γεγονὼς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· Μὴ δειλιάσῃς βαπτίσαι με· σῶσαι γὰρ ἤκω, Ἀδάμ τὸν πρωτόπλαστον.

Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ πάσῃ ὥρᾳ. Τὸ, Κύριε ἐλέησον, γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ. Ὁ Ἱερεὺς. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς. Καὶ ἡ Εὐχή.

Δέσποτα, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μακροθυμήσας ἐπὶ τοῖς ἡμῶν πλημμελήμασι, καὶ ἄχρι τῆς παρούσης ὥρας ἀγαγὼν ἡμᾶς, ἐν ἧ ἐπὶ τοῦ ζωοποιοῦ Εὐλοῦ κρεμάμενος, τῷ εὐγνώμονι Ληστῇ τὴν εἰς τὸν Παράδεισον ὁδοποίησας εἰσοδόν, καὶ θανάτῳ τὸν θά-

νατον ὤλεσας, ἱλάσθητι καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις δούλοις σου. Ἠμάρτομεν γὰρ καὶ ἠνομήσαμεν, καὶ οὐκ ἐσμεν ἄξιοι ἄραι τὰ ὄμματα ἡμῶν, καὶ βλέψαι εἰς τὸ ὕψος τοῦ Οὐρανοῦ· διότι κατελίπομεν τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης σου, καὶ ἐπορεύθημεν ἐν τοῖς θελήμασι τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Ἀλλ' ἵκετεύομεν τὴν σὴν ἀνείκαστον ἀγαθότητα· Φεῖσαι ἡμῶν Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ σῶσον ἡμᾶς διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, ὅτι ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν. Ἐξελοῦ ἡμᾶς τῆς τοῦ ἀντικειμένου χειρὸς, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ἁμαρτήματα, καὶ νέκρωσον τὸ σαρκικὸν ἡμῶν φρόνημα· ἕνα τὸν παλαιὸν ἀποθέμενοι ἄνθρωπον, τὸν νέον ἐνδυσώμεθα, καὶ σοὶ ζήσωμεν τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότη καὶ εὐεργέτῃ. Καὶ οὕτω τοῖς σοῖς ἀκολουθοῦντες προσάγμασιν, εἰς τὴν αἰώνιον ἀνάπαυσιν καταντήσωμεν, ἐνθα πάντων ἐστὶ τῶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία. Σὺ γὰρ εἶ ἡ ὄντως ἀληθινὴ εὐφροσύνη, καὶ ἀγαλλίασις τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα τὰ Τυπικά, χύμα.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, κτλ.

Δόξα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Αἰνεῖ, ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, κτλ. Καὶ νῦν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς, καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, κτλ.

Εἰς τὴν Βασιλείαν σου μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοί.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοί.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοί.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι.

Μακάριοι ἐστέ, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς.

Χαίρεται καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Δόξα, καὶ νῦν.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς.

Μνήσθητι ἡμῶν, Δέσποτα, ὅταν ἔλθῃς.

Μνήσθητι ἡμῶν, Ἄγιε, ὅταν ἔλθῃς.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε, καὶ λέγει· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς, καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Στίχ. Προσέλθετε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτισθήτε. Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος. Δόξα,

Χορὸς Ἀγίων Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, μετὰ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων, ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς, καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Καὶ νῦν, Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, κτλ.

Αῖνες, ἄφες, συγχώρησον ὁ Θεὸς, τὰ παρὰ πτώματα ἡμῶν· τὰ ἐκέσια καὶ τὰ ἀκούσια· τὰ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ· τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ· τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ· τὰ κατὰ νῦν καὶ διάνοιαν· τὰ πάντα ἡμῖν συγχώρησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιάνθρωπος.

Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σαυῖ ἐστὶν ἡ Βασιλεία.

Τὸ Κοντάκιον.

Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, ιβ'. καὶ Ἀπόλυσις.

~~~~~

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Περὶ τῆς ἑορτῆς τῶν Ἀγίων Θεοφανείων, εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, ἢ Δευτέρᾳ.

Α'. Ἐὰν τύχη ἐν Κυριακῇ.

Τῇ μὲν Παρασκευῇ πρωτὶ φαλλονται αἱ Μεγάλαι Ὦραι μόνον, ὡς προεῖρηται, σελ. 49. Τὸ δὲ Ἑσπέραις τῆς αὐτῆς Παρασκευῆς, φαλλεται ἡ ἐνδιάτακτος Ἀκολουθία τῶν Προεορτίων· ὡσαύτως καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωτὶ, ὅτε καὶ Καταβασίαι μοναὶ φαλλονται, Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυρρίνα, διὰ τὴν Παραμονήν. Μετὰ δὲ τὰ δ'. Προσόμοια τῶν Αἰνῶν, Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'. Ἰωάννη Βαπτιστᾶ. Δοξολογία Μεγάλη, καὶ καθιεῖται ἡ Δεία Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου· ἐν ἧ φαλλομεν Τυπικά, καὶ Μακαρισμοὺς τὴν γ'. καὶ σ'. Ὡδὴν τοῦ Προεορτίου Κανόνος. Τρισάγιον. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, Σαββάτῳ πρὸ τῶν Φώτων. Κοινωνικόν, Αἰνεῖται. Ἀντὶ δὲ τοῦ, Εἴδομεν τὸ φῶς λέγομεν τὸ, Ἐν Ἰορδάνῃ. Μετὰ δὲ τὸ, Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου, φαλλομεν τὸ, Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων, κτλ. καὶ γίνεται ὁ Μέγας Ἀγιασμός κατὰ τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις. — Ἐν δὲ τῇ τραπέζῃ τυρόν, ἢ ὠν, ἢ ἰχθύν οὐκ ἐσθίομεν, εἰμὴ ἔλαιον μόνον καὶ οἶνον.

Τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέραις, μετὰ τὸν Προομιανόν, Στιχολογία οὐ γίνεται. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστώμεν Στίχους σ'. καὶ φαλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς, Ἦχος β'. Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν, κτλ. Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος ὁ αὐτός. Τπέκλεινας κάραν τῷ Προδρόμῳ. Εἰσοδος μετὰ τῆς Εὐαγγελίης. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον, Ὁ Κύριος ἐθασέλευσεν. Εἶτα τὰ Ἀναγνώσματα, ἐν οἷς φαλλομεν καὶ τὰ Τροπάρια τῶν Προφητειῶν. Μετὰ δὲ τὸ τελευταῖον. Ἀνάγνωσμα, εὐθὺς ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, καὶ τὸ Δοξαστικὸν αὐτῶν. Τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον, Ἐν Ἰορδάνῃ, ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Κυριακῇ πρωτὶ, ἡ Διτὴ τῆς ἑορτῆς, καὶ ἡ λοιπὴ

αὐτῆς Ἀκολουθία ἕως τέλους· καὶ καθιεῖται ἡ Δεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Β'. Ἐὰν τύχη ἐν ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ.

Αἰ μὲν Μεγάλαι Ὦραι φαλλονται τῇ Παρασκευῇ, ὡς προεῖρηται. Τῷ δὲ Σαββάτῳ Ἑσπέραις, μετὰ τὸν Προομιανόν, στιχολογοῦμεν τὸ α. Καθίσμα τοῦ Ψαλτηρίου ἑλόν. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, φαλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα σ'. καὶ Προορτία Προσόμοια δ'. Προορτία ἁσματὰ, κτλ. Ὦρα, σελ. 12. Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἐτοίμαζον Ἰορδάνη ποταμὲν. Ὦρα, σελ. 20. Καὶ νῦν, τὸ α. τοῦ Ἦχου. Εἰσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας. — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Δόξα, καὶ νῦν, Προορτίον, Ἦχος πλ. β'. Ἀγαλλιάσθω ἡ ἱερὴμος τοῦ Ἰορδάνου. Ὦρα, σελ. 20. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστρέφειτο ποτὶ καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Κυριακῇ πρωτὶ, ὁ Τριαδικὸς Κανὼν, τὸ, Ἀξιόν ἐστι. Τροπάριον, Ἀπεστρέφειτο ποτὶ. — Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου καὶ τοῦ Ἀρμῳμου, Καθίσματα Ἀναστάσιμα. Τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβασμοὶ τοῦ Ἦχου, καὶ τὸ Προκείμενον. Κανὼν ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ Προορτίος. Ἀπὸ γ'. Ὡδὴς, Καθίσμα Προορτίον, Ὁ μέγας Ἰετός, Ὦρα, σελ. 43. Ἀφ' ἱκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος Ἀναστάσιμα. Καταβασίαι μοναὶ, Βυθοῦ ἀνεκάλυψε. Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν, καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως. Ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον, καὶ Προορτίον, Ὡς ρεῖθρά σε ποτάμια, Ὦρα σελ. 19. Εἰς τοὺς Αἰῶνες, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ Προορτία δ'. Ἰδοὺ ὁ Βασιλεὺς. Δίς· καὶ τὰ λοιπὰ δύο μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Ἰωάννη Βαπτιστᾶ (ὅρα ταῦτα, σελ. 49). Καὶ νῦν, Τπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν (τελεῖται δὲ ἡ τοῦ Χρυσοστόμου) Τυπικά, καὶ Μακαρισμοὶ. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, Κυριακῇ πρὸ τῶν Φώτων. Μετὰ δὲ τὴν ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, φαλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ. — Ἐν δὲ τῇ τραπέζῃ ἐσθίομεν ἔλαιον μόνον καὶ οἶνον.

Τῇ Κυριακῇ Ἑσπέραις, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωτὶ, φαλλεται πᾶσα ἡ τῆς ἑορτῆς Ἀκολουθία κατὰ τάξιν, ἐντε τῷ Ἑσπερινῷ καὶ τῷ Ὁρθρῷ, ἀπαρallάκτως, ὡς καὶ ἀνωτέρω, Σαββάτῳ Ἑσπέραις καὶ Κυριακῇ πρωτὶ. Λειτουργία ὡσαύτως τελεῖται ἡ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Τῇ σ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Τὰ Ἅγια Θεοφάνεια τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστώμεν Στίχους σ'. καὶ φαλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν, τὸν φωτίσαντα πάντα ἄνθρωπον, ἰδὼν ὁ Πρόδρομος, βαπτισθῆναι παρεγενόμενον, χαίρει τῇ ψυχῇ, καὶ τρέμει τῇ χειρὶ· δείκνυσιν αὐτόν, καὶ λέγει τοῖς λαοῖς· Ἴδε ὁ λυτρούμενος τὸν Ἰσραὴλ, ὁ ἐλευθερῶν ἡμᾶς ἐκ τῆς φθορᾶς. Ὡ ἀναμάρτητε, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Δίς.

Τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν, ὑπὸ δούλου βαπτίζο-
μένου, καὶ τῇ τοῦ Πνεύματος παρουσίᾳ
μαρτυρημένου, ἔφριξαν ὁρῶσαι Ἀγγέλων στρα-
τιαί· φωνὴ δὲ οὐρανόθεν ἠνέχθη ἐκ Πατρός·
Οὗτος ὃν ὁ Πρόδρομος χειροθετεῖ, Υἱός μου ὑ-
πάρχει ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠυδόκησα. Χριστέ ὁ
Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Δίς.

Ταῖ Ἰορδάνεια ρεῖθρα, σὲ τὴν πηγὴν ἐδέξατο,
καὶ ὁ Παράκλητος, ἐν εἵδει περισερᾶς κα-
τήχετο· κλίνει κορυφὴν, ὁ κλίνας οὐρανούς·
κραῖζει καὶ βοᾷ, πηλὸς τῷ πλαστεργῷ· Τί μοι
ἐπιτάττεις τὰ ὑπὲρ ἐμέ; ἐγὼ χρεῖαν ἔχω τοῦ
σοῦ Βαπτισμοῦ. Ὁ ἀναμάρτητε, Χριστέ ὁ Θεὸς
ἡμῶν, δόξα σοι.

Σῶσαι βουλόμενος, τὸν πλανηθέντα ἄνθρω-
πον, οὐκ ἀπηξίωσας δούλου μορφὴν ἐνδύ-
σασθαι· ἔπρεπε γάρ σοι τῷ Δεσπότῃ καὶ Θεῷ,
ἀναδέξασθαι τὰ ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν· σὺ γὰρ βα-
πτισθεὶς σαρκὶ Λυτρωτᾷ, τῆς ἀφέσεως ἠξίω-
σας ἡμᾶς· διὸ βοῶμέν σοι· Εὐεργέτα Χριστέ ὁ
Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Βύζαντος.

Υπέκλινας κάραν τῷ Προδρόμῳ, συνέθλα-
σας κάρας τῶν δρακόντων, ἐπέστης ἐν
τοῖς ρεῖθροις, ἐφώτισας τὰ σύμπαντα, τῇ δοξά-
ζειν σε Σωτῆρ, τὸν φωτισμὸν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.
Εἴσοδος μετὰ τῇ Εὐαγγελίᾳ· τὸ, Φῶς ἰλαρόν.
Εἶτα τὰ Ἀναγνώσματα.

Α'. Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ
τὴν γῆν· ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος καὶ ἀκατα-
σκεύαστος, καὶ σκότος ἐπέκειτο ἐπάνω τῆς
Ἀβύσσου, καὶ πνεῦμα Θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω
τῇ ὕδατος. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτω φῶς,
καὶ ἐγένετο φῶς. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, ὅτι
καλόν· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀναμέσον τοῦ
φωτός, καὶ ἀναμέσον τοῦ σκότους. Καὶ ἐκά-
λεσεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, Ἡμέραν, καὶ τὸ σκότος
ἐκάλεσε, Νύκτα· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ
ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα μία. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός·
Γενηθήτω στερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ ὕδατος, καὶ
ἔστω διαχωρίζον ἀναμέσον ὕδατος καὶ ὕδατος·
καὶ ἐγένετο οὕτως. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸ
στερέωμα· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀναμέσον τῇ
ὕδατος, ὃ ἦν ὑποκάτω τοῦ στερεώματος, καὶ
ἀναμέσον τοῦ ὕδατος τοῦ ἐπάνω τοῦ στερεώ-
ματος. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα, Οὐ-
ρανόν· καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι καλόν· καὶ ἐγένε-
το ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα δευτέ-
ρα. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Συναχθήτω τὸ ὕδωρ

τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ, εἰς συναγωγὴν μίαν,
καὶ ὀφθήτω ἡ ξηρά· καὶ ἐγένετο οὕτως· καὶ
συνήχθη τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς
ταῖς συναγωγὰς αὐτῶν, καὶ ἄφθη ἡ ξηρά. Καὶ
ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὴν ξηράν, Γῆν, καὶ τὰ συ-
στήματα τῶν ὑδάτων ἐκάλεσε, Θαλάσσια·
καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός·
Βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπείρον
σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα, καὶ
ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν, οὗ τὸ σπέρμα
αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ
ἐγένετο οὕτως. Καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρ-
του, σπείρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁ-
μοιότητα ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ξύλον κάρπιμον
ποιοῦν καρπὸν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ,
κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι
καλόν· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ,
ἡμέρα τρίτη (*).

Β'. Τῆς ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Κύριος πρὸς Μωσῆν· Τί βοᾷς πρὸς με; Κεφ. 15.
λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἀναζευξά-
τωσαν. Καὶ σὺ ἔπαρον τὴν ῥάβδον σου, καὶ
ἐκτεινον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ
ῥήξον αὐτήν, καὶ εἰσελθέτωσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
εἰς μέσον τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ ξηρόν. Καὶ
ἰδοὺ ἐγὼ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν Φαραὼ, καὶ
τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ τῶν Αἰγυπτίων
πάντων, καὶ εἰσελεύσονται ὀπίσω αὐτῶν, καὶ
ἐνδοξαστήσομαι ἐν Φαραὼ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ
στρατιᾷ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἅρμασι, καὶ ἐν τοῖς
ἵπποις αὐτοῦ. Καὶ γνώσονται πάντες οἱ Αἰγύ-
πτιοι, ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος, ἐνδοξαζομένου μου
ἐν Φαραὼ, καὶ ἐν τοῖς ἅρμασι, καὶ ἐν τοῖς ἵπ-
ποις αὐτῶν. Ἐξέτεινε δὲ Μωϋσῆς τὴν χεῖρα ἐπὶ
τὴν θάλασσαν, καὶ ἐπήγαγε Κύριος τὴν θά-
λασσαν ἐν ἀνέμῳ νότῳ βιαίῳ ὅλην τὴν νύκτα,
καὶ ἐποίησε τὴν θάλασσαν ξηράν, καὶ διεσχίσθη
τὸ ὕδωρ. Καὶ εἰσῆλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς μέ-
σον τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ ξηρόν· καὶ τὸ ὕδωρ
αὐτοῖς τεῖχος ἐκ δεξῶν, καὶ τεῖχος ἐξ ἐωνύ-
μων. Κατεδίωξαν δὲ οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ εἰσῆλ-
θον ὀπίσω αὐτῶν πᾶσα ἡ ἵππος Φαραὼ, καὶ
τὰ ἅρματα καὶ οἱ ἀναβάται εἰς μέσον τῆς

(*) Σημειωτέον, ὅτι κατὰ τὸ νεοτύπων Τυπικὸν τῆς
τοῦ Χριστοῦ Μ. Ἐκκλησίας, τρία μόνον Ἀναγνώσματα
λέγονται· δηλ. τὸ Α' καὶ μετ' αὐτὸ, τὸ Τροπάριον τῆς
Προφητείας, Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ. Εἶτα τὸ Β'
Ἀνάγνωσμα, καὶ μετ' αὐτὸ, τὸ ἕτερον Τροπάριον τῆς Προ-
φητείας, Ἀμαρτωλοῖς καὶ Τελώναις. Τελευταῖον,
τὸ Γ' Ἀνάγνωσμα, καὶ μετὰ τοῦτο, εἴτε ψάλλεται τρισά-
γιον, εἴτε μὴ, εὐθὺς ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, κτλ.

θαλάσσης. Ἐξέτεινε δὲ Μωϋσῆς τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἀποκατεστάθη τὸ ὕδωρ πρὸς ἡμέραν ἐπὶ χώρας. Οἱ δὲ Αἰγύπτιοι ἔφυγον ἐπὶ τὸ ὕδωρ· καὶ ἐξετίναξε Κύριος τοὺς Αἰγυπτίους εἰς μέσον τῆς θαλάσσης. Καὶ ἐπαναστραφέν τὸ ὕδωρ, ἐκάλυψε τὰ ἄρματα, καὶ τοὺς ἀναβάτας, καὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν Φαραὼ, τοὺς εἰσπορευομένους ἀπίσω αὐτῶν εἰς τὴν θάλασσαν· οὐ κατελείφθη ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἷς. Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

Γ'. Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ.
εἰ. 22.

Εξῆρε Μωϋσῆς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἀπὸ θαλάσσης Ἐρυθρᾶς, καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἔρημον Σούρ· καὶ ἐπορεύοντο τρεῖς ἡμέρας ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ οὐχ εὕρισκον ὕδωρ ὥς τε πιεῖν. Ἦλθον δὲ εἰς Μερρόαν, καὶ οὐκ ἠδύναντο πιεῖν ὕδωρ ἐκ Μερρόας· πικρὸν γὰρ ἦν· διὰ τοῦτο ἐπωνομάσθη τὸ ὄνομα ταῦ τόπου ἐκεῖνου, Πικρία. Καὶ διεγόγγυζεν ὁ λαὸς κατὰ Μωϋσῆ, λέγοντες· Τί πιώμεθα; Ἐβόησε δὲ Μωϋσῆς πρὸς Κύριον, καὶ ἔδειξεν αὐτῷ Κύριος ξύλον, καὶ ἐνέβαλεν αὐτὸ εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ἐγλυκάνθη· ἐκεῖ ἔθετο αὐτῷ ὁ Θεὸς δικαιώματα καὶ κρίσεις, καὶ ἐκεῖ αὐτὸν ἐπείρασε, καὶ εἶπεν· Ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσῃ τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιήσῃς, καὶ ἐνωτίσῃ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, καὶ φυλάξῃς πάντα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, πᾶσαν νόσον, ἣν ἐπήγαγον ταῖς Αἰγυπτίοις οὐκ ἐπάξω ἐπὶ σέ· ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ ἰώμενός σε. Καὶ ἦλθον εἰς Αἰλσίμ, καὶ ἦσαν ἐκεῖ δώδεκα πηγαὶ ὑδάτων, καὶ ἐβδομήκοντα στελέχη φοινίκων· παρενέβαλον δὲ ἐκεῖ παρὰ τὰ ὕδατα. Ἀπῆραν δὲ ἐξ Αἰλσίμ, καὶ ἦλθε πᾶσα ἡ συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς τὴν ἔρημον Σίν, ἧ ἔστιν ἀναμέσον Αἰλσίμ, καὶ ἀναμέσον Σινᾶ.

Τροπᾶριον, Ἦχος πλ. α'.

Επεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ, ὁ τὸν κόσμον ποιήσας, ἵνα φωτίσῃ τοὺς ἐν σκότει καθημένους. Φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς ἀντειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς· ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ἰνα φωτίσῃ τοὺς ἐν σκότει καθημένους. Φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Στίχ. β'. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν Ἐθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

Ἰνα φωτίσῃ τοὺς ἐν σκότει καθημένους. Φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Στίχ. γ'. Ἐξομολογησάσθωσαν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσαν σοι λαοὶ πάντες· γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς.

Ἰνα φωτίσῃ τοὺς ἐν σκότει καθημένους. Φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Στίχ. δ'. Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός. Καὶ φοβηθῆτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Ἰνα φωτίσῃ τοὺς ἐν σκότει καθημένους. Φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ, ὁ τὸν κόσμον ποιήσας, κτλ.

Δ'. Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Κύριος πρὸς Ἰησοῦν· ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἄρχομαι τοῦ ὑψῶσαί σε κατενώπιον πάντων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· ἵνα γνῶσιν, ὅτι καθὼς ἤμην μετὰ Μωϋσῆ, οὕτως ἔσομαι καὶ μετὰ σοῦ. Καὶ νῦν ἐντείλαι τοῖς Ἱερεῦσι, τοῖς αἵρουσι τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης λέγων· Ὡς ἂν εἰσελθῆτε ἐπὶ μέρους τοῦ ὕδατος τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἐν τῷ Ἰορδάνῳ στήσεσθε. Ὡς δὲ ἐπορεύοντο οἱ Ἱερεῖς, οἱ αἵροντες τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης Κυρίου, ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, καὶ οἱ πόδες τῶν Ἱερέων, τῶν αἵρόντων τὴν Κιβωτὸν, ἐβάφθησαν εἰς μέρος τοῦ ὕδατος τοῦ Ἰορδάνου, (ὁ δὲ Ἰορδάνης ἐπληροῦτο καθ' ὅλην τὴν κρηπῖδα αὐτοῦ, ὥς ἐν ἡμέραις Σερισμοῦ πυρῶν)· καὶ ἔστη τὰ ὕδατα, τὰ καταβαίνοντα ἄνωθεν, εἰς πῆγμα ἓν, ἀφεστηκὸς μακρὰν σφόδρα, ἀπὸ Ἀδαμί τῆς πόλεως, ἕως μέρους Καριαθιαρίμ· τὰ δὲ καταβαίνον κατέβη εἰς τὴν θάλασσαν Ἀραβα, μέχρι θαλάσσης τῶν αἰλῶν, ἕως τέλους ἐξέλιπε. Καὶ ὁ λαὸς εἰστήκει ἀπέναντι Ἱεριχώ· καὶ ἔστησαν οἱ Ἱερεῖς, οἱ αἵροντες τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης Κυρίου, ἐπὶ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τοῦ Ἰορδάνου ἑτοιμοὶ· καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ διέβησαν διὰ ξηρᾶς, ἕως συνετέλεσε πᾶς ὁ λαὸς διαβαίνων τὸν Ἰορδάνην.

Ε'. Βασιλειῶν τετάρτης τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπεν Ἡλίας τῷ Ἐλισσαιέ· Κάθου δὴ ἐνταῦθα, ὅτι Κύριος ἀπέσταλκέ με ἕως τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· Ζῇ Κύριος, καὶ ζῇ ἡ ψυχὴ σου, εἰ ἐγκαταλείψω σε· καὶ ἐπορεύθησαν ἀμφοτέροι. Καὶ πεντήκοντα ἄνδρες ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν Προφητῶν ἦλθον, καὶ ἔστησαν ἐξ ἐναντίας μακρόθεν, ἀμφοτέροι δὲ ἔστησαν ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ ἔλαβεν Ἡλίας τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ, καὶ εἴλησεν αὐτήν, καὶ ἐπά-

Κεφ.
γ'. 7.

Κεφ.
β'. 6.

ταξεν ἐν αὐτῇ τὰ ὕδατα, καὶ διηρέθη τὸ ὕδωρ ἐνθεν καὶ ἐνθεν, καὶ διέβησαν ἀμφοτέροι δια ξηρᾶς. Καὶ ἐγένετο ὡς διήλθον, εἶπεν Ἡλίας τῷ Ἐλισσαιέ· Αἴτησαι, τί ποιήσω σοι, πρὶν ἢ ἀναληφθῆναί με ἀπὸ σοῦ. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· Γενηθήτω δὴ τὸ Πνεῦμα τὸ ἐπὶ σοί, διςσῶς ἐπ' ἐμοί. Καὶ εἶπεν Ἡλίας· Ἐσκληρύνας τοῦ αἰτήσασθαι· πλὴν, εἴαν ἴδῃς με ἀναλαμβανόμενον ἀπὸ σοῦ, ἔσται σοι οὕτως· εἴαν δὲ μὴ ἴδῃς, οὐ μὴ γένηται. Καὶ ἐγένετο αὐτῶν πορευομένων καὶ λαλούντων, καὶ ἰδοὺ ἄρμα πυρός, καὶ ἵπποι πυρός, καὶ διεχώρισεν ἀναμέσον ἀμφοτέρων, καὶ ἀνελήφθη Ἡλίας ἐν συσσεισμῷ, ὡς εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ Ἐλισσαιέ ἑώρα, καὶ αὐτὸς ἐβόα· Πάτερ, Πάτερ, ἄρμα Ἰσραὴλ καὶ ἵππεὺς αὐτοῦ· καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν ἕκ ἑτι· καὶ ἐκράτησεν Ἐλισσαιέ τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, καὶ διέρρηξεν αὐτὸ εἰς δύο· Καὶ ἀνείλετο τὴν μηλωτὴν Ἡλίου Ἐλισσαιέ, τὴν πεσῆσαν ἐπ' αὐτὸν αὐτῆς. Καὶ ἐπέστρεψεν Ἐλισσαιέ, καὶ ἔστη ἐπὶ τοῦ χεῖλους τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἔλαβεν Ἐλισσαιέ τὴν μηλωτὴν Ἡλίου, τὴν πεσοῦσαν ἐπ' αὐτὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξε τὰ ὕδατα, καὶ ἐδιηρέθη· καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· Ποῦ ἔστιν ὁ Θεὸς Ἡλίου Ἀπφώ; καὶ ἐπάταξεν Ἐλισσαιέ τὰ ὕδατα ἐκ δευτέρου, καὶ διηρέθη τὰ ὕδατα, καὶ διήλθε δια ξηρᾶς.

5. Βασιλειῶν τετάρτης τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 9. **Π**αρεγένετο Νεεμάν, Ἄρχων Βασιλέως Ἀσσυρίων, σὺν τοῖς ἄρμασιν αὐτοῦ, καὶ ἵπποις αὐτοῦ, καὶ ἔστη ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ οἴκου Ἐλισσαιέ. Καὶ ἀπέστειλεν Ἐλισσαιέ ἄγγελον πρὸς αὐτόν, λέγων· Πορευθεῖς, λούσαι ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἐπτάκις, καὶ ἐπιστρέψει ἡ σὰρξ σου ἐπὶ σοί, καὶ καθαρισθήσῃ. Καὶ ἐθυμώθη Νεεμάν, καὶ ἀπῆλθε, καὶ εἶπεν· Ἴδου δὴ ἔλεγον, ὅτι ἐξελεύσεται πρὸς με, καὶ ἐπικαλέσεται ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ· καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ λεπρόν, καὶ ἀποσυνάξει αὐτὸ ἀπὸ τῆς σαρκός μου. Οὐκ ἀγαθὸς Ἀβανά καὶ Φαρφάρ, ποταμοὶ Δαμασκοῦ, ὑπὲρ τὸν Ἰορδάνην, καὶ ὑπὲρ πάντα τὰ ὕδατα Ἰσραὴλ; οὐχὶ πορευθεῖς λούσομαι ἐν αὐτοῖς, καὶ καθαρισθήσομαι; Καὶ ἀπέστρεψε, καὶ ἀπῆλθεν ἐν θυμῷ. Καὶ προσῆλθον οἱ παῖδες αὐτοῦ, καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Πάτερ, εἰ μέγαν λόγον ἐλάλησε πρὸς σέ ὁ Προφήτης, ἕκ ἂν ἐποίησας; καὶ ὅ, τι εἶπε πρὸς σέ, λούσαι, καὶ καθαρισθήσῃ; Καὶ κατέβη Νεεμάν, καὶ ἐβαπτίσατο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἐπτάκις, κατὰ τὸ ῥῆμα τῷ ἀνθρώ-

που τοῦ Θεοῦ· καὶ ἐπέστρεψεν ἡ σὰρξ αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν ὡς παιδαρίον μικρὸν, καὶ ἐκαθαρίσθη.

Τροπάριον, Ἦχος πλ. β'.

Αἱματωλοῖς καὶ τελώναις διαὶ πλήθους ἐλέους σου ἐπεφάνης Σωτὴρ ἡμῶν· πῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμπαι, εἰμὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις; δόξα σοι.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμπαι, εἰμὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις; δόξα σοι.

Στίχ. β'. Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ, Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν.

Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμπαι, εἰμὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις; δόξα σοι.

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος.

Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμπαι, εἰμὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις; δόξα σοι.

Στίχ. δ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμπαι, εἰμὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις; δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αἱματωλοῖς καὶ τελώναις, διαὶ πλήθους.

Ζ'. Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ταῖδε λέγει Κύριος· Λούσασθε, καὶ καθαροὶ γίνεσθε· ἀφέλετε τὰς πονηρίας ὑμῶν ἀπὸ τῶν ψυχῶν ὑμῶν· ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου παύσασθε ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν. Μάθετε καλὸν ποιεῖν· ἐκζητήσατε κρίσιν, ρύσασθε ἀδικούμενον, κρίνατε ὀρφανῷ, καὶ δικαιώσατε γῆραν· καὶ δεῦτε καὶ διαλεχθῶμεν, λέγει Κύριος. Καὶ εἴαν ὥσιν αἱ ἁμαρτίαι ὑμῶν ὡς φοινικῆν, ὡς χιόνα λευκανῷ· εἴαν δὲ ὥσιν ὡς κόκκινον, ὡς ἔριον λευκανῷ. Καὶ εἴαν θέλητε, καὶ εἰσακούσητέ μου, τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς φάγεσθε· εἴαν δὲ μὴ θέλητε, μὴδὲ εἰσακούσητέ μου, μάχαιρα ὑμᾶς κατέδετα· τὸ γὰρ στόμα Κυρίου ἐλάλησε ταῦτα.

Η'. Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αναβλέψας Ἰακώβ, εἶδε παρεμβολὴν Θεοῦ **Κεφ. 30.** παρεμβεβληκυῖαν· καὶ συνήντησαν αὐτῷ **λβ. 4.** οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ. Εἶπε δὲ Ἰακώβ, ἡνίκα εἶδεν αὐτούς· Παρεμβολὴ Θεοῦ αὕτη· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τῶ τόπῳ ἐκείνῳ, Παρεμβολή. Ἀπέστειλε δὲ Ἰακώβ ἀγγέλους ἔμπροσθεν αὐτοῦ πρὸς Ἡσαὺ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, εἰς γῆν Σηεὶρ, εἰς χώραν Ἐδώμ. Καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς, λέγων· Οὕτως ἐρεῖτε τῷ Κυρίῳ μου Ἡσαὺ·

Οὕτω λέγει ὁ παῖς σου Ἰακώβ. Μετὰ Λάβαν παρώκησα, καὶ ἐχρόνισα ἕως τοῦ νῦν. Καὶ ἐγένοντό μοι πρόβατα, καὶ βόες, καὶ ὄνοι, καὶ παῖδες, καὶ παιδίσκαι· καὶ ἀπέστειλα ἀναγχεῖλαι τῷ Κυρίῳ μου Ἡσαῦ, ἵνα εὖρη χάριν ὁ παῖς σου ἐναντίον σου. Καὶ ἀπέστρεψαν οἱ ἄγγελοι πρὸς Ἰακώβ, λέγοντες· Ἠλθομεν πρὸς Ἡσαῦ τὸν ἀδελφόν σου, καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἔρχεται εἰς συνάντησίν σου, καὶ τετρακόσιοι ἄνδρες μετ' αὐτοῦ. Ἐφοβήθη δὲ Ἰακώβ σφόδρα, καὶ ἠπορεῖτο· καὶ διεῖλε τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ, καὶ τοὺς βόας, καὶ τὰ πρόβατα, εἰς δύο παρεμβολάς. Καὶ εἶπεν Ἰακώβ· Ἐὰν ἔλθῃ Ἡσαῦ εἰς παρεμβολὴν μίαν, καὶ κόψῃ αὐτὴν, ἔσται ἡ παρεμβολὴ ἡ δευτέρα εἰς τὸ σῶζεσθαι. Καὶ εἶπεν Ἰακώβ· Ὁ Θεὸς τῷ Πατρί μου Ἀβραάμ, καὶ ὁ Θεὸς τοῦ Πατρός μου Ἰσαάκ. Κύριε, ὁ εἰπὼν μοι· Ἀπότρεχε εἰς τὴν γῆν τῆς γεννήσεώς σου, καὶ εὖ σοι ποιήσω· ἵκανούσθω μοι ἀπὸ πάσης δικαιοσύνης, καὶ ἀπὸ πάσης ἀληθείας, ἧς ἐποίησας τῷ παιδί σου· ἐν γὰρ τῇ ράβδῳ μου ταύτῃ διέβην τὸν Ἰορδάνην.

Θ'. Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κατέβη ἡ θυγάτηρ Φαραὼ λούσασθαι ἐπὶ τὸν ποταμόν, καὶ αἱ ἄβραι παρεπορεύοντο αὐτῇ παρὰ τὸν ποταμόν· καὶ ἰδῶσα Δίβην ἐν τῷ ἔλει, ἀποστείλασα τὴν ἄβραν, ἀνείλετο αὐτήν. Ἀνοίξασα δὲ, ὁρᾷ παιδίον κλαῖον ἐν τῇ Δίβῃ· καὶ ἐφείσατο αὐτοῦ ἡ θυγάτηρ Φαραὼ, καὶ εἶπεν· Ἀπὸ τῶν παιδίων τῶν Ἑβραίων τοῦτο. Καὶ εἶπεν ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ τῇ θυγατρὶ Φαραὼ· Θέλεις καλέσω σοι γυναῖκα τροφεύουσαν ἐκ τῶν Ἑβραίων, καὶ θηλάσει σοι τὸ παιδίον, καὶ εἶπεν αὐτῇ ἡ θυγάτηρ Φαραὼ· Πορεύου. Ἐλθοῦσα δὲ ἡ νεάνις, ἐκάλεσε τὴν μητέρα τοῦ παιδίου. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτήν ἡ θυγάτηρ Φαραὼ· Διατήρησόν μοι τὸ παιδίον τῷτο, καὶ θηλάσόν μοι αὐτό· ἐγὼ δὲ δώσω σοι τὸν μισθόν. Ἐλαβε δὲ ἡ γυνὴ τὸ παιδίον, καὶ ἐθήλαζεν αὐτό. Ἀνδρυνθέντος δὲ τοῦ παιδίου, εἰσήγαγεν αὐτό πρὸς τὴν θυγατέρα Φαραὼ, καὶ ἐγεννήθη αὐτῇ εἰς υἱόν· ἐπωνόμασε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Μωϋσῆν, λέγουσα· Ἐκ τοῦ ὕδατος αὐτὸν ἀνείλομην.

Ι'. Κριτῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Γεδεὼν πρὸς τὸν Θεόν· Εἰ σῶζεις ἐν τῇ χειρί μου τὸν Ἰσραὴλ, ὃν τρόπον ἐλάλησας, ἰδοὺ ἐγὼ ἀπερείδομαι τὸν πόκον τῶν ἐρίων ἐν τῇ ἀλῶνι· καὶ εἰ γένηται δρόσος ἐπὶ τὸν πόκον μόνον, ἐπὶ δὲ πᾶσαν τὴν γῆν

ξηρασίαν, γνῶσομαι, ὅτι σῶζεις ἐν τῇ χειρί μου τὸν Ἰσραὴλ, ὃν τρόπον ἐλάλησας. Καὶ ἐγένετο οὕτω· καὶ ὀρθρίσας Γεδεὼν τῇ ἐπαύριον, ἀπεπίεσε τὸν πόκον, καὶ ἀπερρύη δρόσος ἐκ τοῦ πόκου, πλήρης λεκανῆς ὕδατος. Καὶ εἶπε Γεδεὼν πρὸς τὸν Θεόν· Μὴ ὀργισθῇτω ὁ θυμὸς σου ἐν ἐμοί· καὶ λαλήσω ἔτι ἅπαξ, καὶ πειράσω ἔτι ἅπαξ ἐν τῷ πόκῳ· γεννηθήτω δὴ ξηρασία ἐπὶ τὸν πόκον μόνον, ἐπὶ δὲ πᾶσαν τὴν γῆν δρόσος· Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς οὕτως ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ· καὶ ἐγένετο ξηρασία ἐπὶ τὸν πόκον μόνον, ἐπὶ δὲ πᾶσαν τὴν γῆν ἐγένετο δρόσος.

ΙΑ'. Βασιλειῶν τρίτης τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπεν Ἠλίας πρὸς τὸν λαόν· Προσαγάγετε πρὸς με· καὶ προσήγαγε πᾶς ὁ λαὸς πρὸς αὐτόν. Καὶ ἔλαβεν Ἠλίας δώδεκα λίθους, κατὰ ἀριθμὸν τῶν δώδεκα φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ, ὡς ἐλάλησε Κύριος πρὸς αὐτόν, λέγων· Ἰσραὴλ ἔσται τὸ ὄνομά σου. Καὶ ὠκοδόμησε τοὺς λίθους ἐν ὀνόματι Κυρίου, καὶ ἰάσατο τὸ θυσιαστήριον τὸ κατεσκαμμένον· καὶ ἐποίησε θαλασσὴν, χωροῦσαν δύο μετρηταῖς σπέρματος, κυκλόθεν τοῦ θυσιαστηρίου. Καὶ ἐπέθηκε τὰς σχίδας ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ὃ ἐποίησε· καὶ ἐμέλισε τὸ ὀλοκαύτωμα, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὰς σχίδας, καὶ ἐστοίβασεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. Καὶ εἶπεν Ἠλίας· Λάβετέ μοι τέσσαρας ὑδρίας ὕδατος, καὶ ἐπιχέετε ἐπὶ τὸ ὀλοκαύτωμα, καὶ ἐπὶ τὰς σχίδας. Καὶ εἶπε· Δευτερώσατε, καὶ ἐδευτέρωσαν· καὶ εἶπε· Τρισσεύσατε· καὶ ἐτρίσσευσαν. Καὶ διεπορεύετο τὸ ὕδωρ κύκλῳ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ τὴν θαλασσὴν ἐπλησεν ὕδατος. Καὶ ἀνεβόησεν Ἠλίας εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ εἶπε· Κύριε, ὁ Θεὸς Ἀβραάμ καὶ Ἰσαάκ καὶ Ἰακώβ, ἐπάκουσόν μου σήμερον ἐν πυρί, καὶ γνῶτωσαν πᾶς ὁ λαὸς οὗτος, ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, καὶ ἐγὼ δούλος σός, καὶ διὰ σέ πεποίηκα ταῦτα πάντα, καὶ σὺ ἐπέστρεψας τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ τούτου ὀπίσω σου. Καὶ ἔπεσε πῦρ παρὰ Κυρίου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέφαγε τὰ ὀλοκαυτώματα, καὶ τὰς σχίδας, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐν θαλασσῇ, καὶ τοὺς λίθους καὶ τὸν χοῦν ἐξέλειξε τὸ πῦρ· Καὶ ἔπεσε πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ εἶπον· Ἀληθῶς Κύριος ὁ Θεός, αὐτός ἐστιν ὁ Θεός.

ΙΒ'. Βασιλειῶν τετάρτης τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπον οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως Ἱεριχώ πρὸς Ἐλισσαιέ· Ἴδε ἡ κατοίκησις τῆς πόλεως ταύτης ἀγχιθῇ, καθὼς σὺ, Κύριε, βλέπεις· καὶ

τὰ ὕδατα πονηρά, καὶ ἡ γῆ ἀτεκνουμένη. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· Λάβετε μοι ὑδρίσκην καινήν, καὶ θέσθε ἐκεῖ ἄλλας. Καὶ ἔλαβεν αὐτό, καὶ ἐξῆλθεν ἐπὶ τὴν διέξοδον τῶν ὑδάτων, καὶ ἔρριψεν ἐκεῖ τὸ ἄλλας, καὶ εἶπε· Τάδε λέγει Κύριος· Ἰαμαὶ τὰ ὕδατα ταῦτα· οὐκ ἔτι ἔσται ἐκεῖθεν ἀποθνήσκων, οὐδὲ ἀτεκνουμένη δι' αὐτά. Καὶ ἰάθη τὰ ὕδατα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, κατὰ τὸ ῥῆμα, ὃ ἐλάλησεν Ἐλισσαιέ.

ΙΓ'. Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. μ. 8.

Τάδε λέγει Κύριος· Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σε, καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι, καὶ ἐπλασά σε, καὶ ἔδωκά σε. καὶ ἔθηκά σε εἰς διαθήκην Ἐθνῶν, τοῦ καταστῆσαι τὴν γῆν, καὶ κατακληρονομήσαι κληρονομίας ἐρήμους. Λέγοντα τοῖς ἐν δεσμοῖς, Ἐξέλθετε· καὶ τοῖς ἐν σκότει, Ἀνακαλύπτεσθε· ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς βοσκηθήσονται, καὶ ἐν πάσαις ταῖς τρίβοις ἡ νομὴ αὐτῶν. Οὐ πεινάσουσιν, οὐδὲ διψήσουσιν, οὐδὲ πατάξει αὐτοὺς ὁ καύσων, οὐδὲ ὁ ἥλιος· ἀλλ' ὁ ἐλεῶν αὐτοὺς, παρακαλέσει αὐτοὺς, καὶ διὰ πηγῶν ὑδάτων ἄξει αὐτοὺς. Καὶ θήσω πᾶν ὅρος εἰς ὁδόν, καὶ πᾶσαν τρίβον εἰς βοσκήμα αὐτοῖς. Ἴδου οὗτοι πόρρωθεν ἤξουσιν· οὗτοι ἀπὸ Βορρᾶ καὶ θαλάσσης, ἄλλοι δὲ ἐκ γῆς Περσῶν. Εὐφρανέσθωσαν οἱ οὐρανοί, καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ· ῥηξάτω τὰ ὄρη εὐφροσύνην, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην· ὅτι ἠλέησεν ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ παρεκάλεσεν. Εἶπε δὲ Σιών· Ἐγκατέλιπέ με Κύριος, καὶ ὁ Κύριος ἐπελάθετό με. Μὴ ἐπιλήσεται γυνὴ τῷ παιδίᾳ αὐτῆς, ἢ τοῦ μὴ ἐλεῆσαι τὰ ἔγγονα τῆς κοιλίας αὐτῆς; εἰδὲ καὶ ταῦτα ἐπελάθειτο γυνή, ἀλλ' ἐγὼ ἔκ ἐπιλήσομαί σε, λέγει Κύριος Παντοκράτωρ. Εἶτα συναπτὴ μικρὰ παρὰ τῷ Ἱερέως, καὶ ψάλλομεν τὸν Τρισάγιον ὕμνον· καὶ ὁ Ἀπόστολος.

Προκείμενον, Ἦχος γ'.

Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτὴρ μου.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου.

Κεφ. 5. 29.

Αδελφοί, ἐλεύθερος ὢν ἐκ πάντων, πᾶσιν ἑμαυτὸν ἐδούλωσα, ἵνα τῷ πλείονας κερδήσω. Καὶ ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαῖος, ἵνα Ἰουδαίους κερδήσω. Τοῖς ὑπὸ νόμον, ὡς ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω· τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος (μὴ ὢν ἄνομος Θεῷ, ἀλλ' ἔννομος Χριστῷ), ἵνα κερδήσω ἀνόμους. Ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέσιν ὡς ἀσθενής, ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς κερδήσω· τοῖς πᾶσι γέγονα τὰ πάντα, ἵνα

πάντως τιναὶ σωθῶ. Τοῦτο δὲ ποιῶ διὰ τὸ Εὐαγγέλιον, ἵνα συγκοινωνῶς αὐτῷ γένωμαι. Οὐκ οἶδατε, ὅτι οἱ ἐν σταδίῳ τρέχοντες, πάντες μὲν τρέχουσιν, εἰς δὲ λαμβάνει τὸ βραβεῖον; Οὕτω τρέχετε, ἵνα καταλάβητε. Ὡς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος, πάντα ἐγκρατεύεται· ἐκεῖνοι μὲν οὖν, ἵνα φθαρτὸν σῆμα λαβῶσιν· ὑμεῖς δὲ ἀφθαρτον. Ἐγὼ τοίνυν οὕτω τρέχω, ὡς οὐκ ἀδήλως· οὕτω πυκτεύω, ὡς οὐκ ἀέρα δέρων. Ἀλλ' ὑποπιάζω μου τὸ σῶμα, καὶ δουλαγωγῶ, μήπως ἄλλοις κηρύξας, αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος γ'.

Ἐξηρεύσατο ἡ καρδιά μου λόγον ἀγαθόν.

Στίχ. Ὁραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Λουκᾶν.

Ἐν ἔτει πεντεκαιδεκάτῳ.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν ἑρακῶν. Μετὰ δὲ τὴν ὀπισθάμβωνον Εὐχήν, ἐξερχόμεθα ἐν τῇ Κολυμβήθρᾳ, προπορευομένου τῷ Ἱερέως μετὰ λαμπάδων καὶ τοῦ θυμιαταῦ· καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα. Ἦχος πλ. δ'.

Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων βοᾷ λέγουσα· Δεῦτε λάβετε πάντες, Πνεῦμα σοφίας, Πνεῦμα συνέσεως, Πνεῦμα φόβου Θεοῦ, τοῦ ἐπιφανέντος Χριστοῦ.

Σήμερον τῶν ὑδάτων, ἀγιάζεται ἡ φύσις· καὶ ῥηγνύται ὁ Ἰορδάνης, καὶ τῶν ἰδίων ναμάτων ἐπέχει τὸ ρεῦμα, Δεσπότην ὁρῶν ρυπτάμενον.

Ως ἄνθρωπος ἐν παταμῷ, ἦλθες Χριστέ Βασιλεῦ· καὶ δουλικὸν Βάπτισμα λαβεῖν, σπενδεῖς ἀγαθῇ, ὑπὸ τῶν τοῦ Προδρόμου χειρῶν, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν φιλήνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν, Ὁ αὐτός.

Πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου· ἦλθες Κύριε, μορφὴν δούλου λαβὼν, Βάπτισμα αἰτῶν, ὃ μὴ γνοὺς ἁμαρτίαν. Εἶδοσάν σε ὕδατα, καὶ ἐφάβηθησαν· σύντρομος γέγονεν ὁ Πρόδρομος, καὶ ἐβόησε λέγων· Πῶς φωτίσει ὁ λύχνος τὸ Φῶς; πῶς χειροθετήσει ὁ δοῦλος τὸν Δεσπότην; ἀγίασον ἐμέ καὶ τὰ ὕδατα Σωτὴρ, ὁ αἵρων τοῦ κόσμου τὴν ἁμαρτίαν.

Καὶ εὐθὺς τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· Εὐφρανέσθω ἔρημος διψῶσα, ἀγαλλιάσθω ἔρημος, καὶ ἀνθεῖτω

Κεφ. λέ. 1.

ὡς κρίνον. Καὶ ἐξανθήσει, καὶ ὑλοχαρήσει, καὶ ἀγαλλιάσεται τὰ ἔρημα τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου ἐδόθη αὐτῇ, καὶ ἡ τιμὴ τοῦ Καρμῆλου· καὶ ὁ λαός μου ὀψεται τὴν δόξαν Κυρίου, καὶ τὸ ὕψος τοῦ Θεοῦ. Ἰσχύσατε χεῖρες ἀνείμεναι, καὶ γόνατα παραλελυμένα. Παρακαλέσατε, καὶ εἶπατε τοῖς ὀλιγοψύχοις τῇ διανοίᾳ· Ἰσχύσατε, καὶ μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν κρίσιν ἀνταποδίδωσι, καὶ ἀνταποδώσει· αὐτὸς ἤξει καὶ σώσει ἡμᾶς. Τότε ἀνοιχθήσονται ὀφθαλμοὶ τυφλῶν, καὶ ὦτα κωφῶν ἀκούσονται. Τότε αἰλεῖται χωλὸς ὡς ἔλαφος, καὶ τρανὴ ἔσται γλῶσσα μογγιλάλων, ὅτι ἐρράγη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὕδωρ, καὶ φάραγξ ἐν γῇ διψώσῃ. Καὶ ἔσται ἡ ἀνύδρος εἰς ἔλη, καὶ εἰς τὴν διψῶσαν γῆν πηγὴ ὕδατος ἔσαι· ἐκεῖ ἔσται εὐφροσύνη ὀρνέων, ἐπαύλεις ποιμνίων καὶ καλαίμη καὶ ἔλη. Καὶ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς καθαρά, καὶ ὁδὸς ἀγία κληθήσεται· οὐ μὴ παρέλθῃ ἐκεῖ ἀκάθαρτος, οὐδὲ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς ἀκάθαρτος· οἱ δὲ διεσπαρμένοι πορεύσονται ἐπ' αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ πλανηθῶσι. Καὶ οὐκ ἔσται ἐκεῖ λέων, οὐδὲ τῶν πονηρῶν θηρίων, οὐ μὴ ἀναβῇ εἰς αὐτήν, οὐδὲ μὴ εὐρεθῇ ἐκεῖ· ἀλλὰ πορεύσονται ἐν αὐτῇ λελυτρωμένοι, καὶ συνηγμένοι ὑπὸ Κυρίου. Καὶ ἀποστραφήσονται, καὶ ἤξουσιν εἰς Σιών μετ' εὐφροσύνης καὶ ἀγαλλιάσεως, καὶ εὐφροσύνη αἰώνας ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν· ἐπὶ γὰρ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν αἰνεσις καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ εὐφροσύνη καταλήψεται αὐτούς· ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη, καὶ στεναγμός.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ.
υἱ. 4.

Τὰδε λέγει Κύριος· Οἱ διψῶντες πορεύεσθε ἐφ' ὕδωρ· καὶ ὅσοι μὴ ἔχετε ἀργύριον, βαδίσαντες ἀγοράσατε· καὶ φάγεσθε, καὶ πίεσθε ἄνευ ἀργυρίου καὶ τιμῆς οἶνον καὶ στέαρ. Ἵνα τί τιμᾶσθε ἀργυρίῳ ἐν ἑκ ἄρτοις, καὶ ὁ μόχθος ὑμῶν οὐκ εἰς πλησμονήν; Ἀκούσατέ μου, καὶ φάγεσθε ἀγαθὰ, καὶ ἐντρυφήσῃ ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν. Προσέχετε τοῖς ὡσὶν ὑμῶν, καὶ ἐπακολουθεῖτε ταῖς ὁδοῖς μου· εἰσακούσατέ με, καὶ ζήσεται ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν· καὶ διαθήσομαι ὑμῖν Διαθήκην αἰώνιον, τὰ ὅσια Δαυὶδ τὰ πιστά. Ἴδου μαρτύριον ἐν Ἑθνεσιν ἔδωκα αὐτόν, ἄρχοντα καὶ προσάσσοντα ἐν Ἑθνεσιν. Ἴδου Ἑθνη, ἃ οὐκ οἶδασί σε, ἐπικαλέσονται σε· καὶ λαοί, οἳ οὐκ ἐπίστανταί σε, ἐπὶ σέ καταφεύξονται, ἕνεκεν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ τοῦ Ἁγίου Ἰσραὴλ, ὅτι ἐδόξασέ σε. Ζητήσατε τὸν Κύριον, καὶ ἐν τῷ εὐρίσκειν αὐτόν, ἐπικα-

λέσασθε· ἡνῆκα δ' ἂν ἐγγίξῃ ὑμῖν, ἀπολιπέτω ὁ ἀσεβὴς ταῖς ὁδοῦς αὐτοῦ, καὶ ἀνὴρ ἄνομος ταῖς βουλαῖς αὐτοῦ· καὶ ἐπιστράφητε πρὸς Κύριον, καὶ ἐλεηθήσεσθε, καὶ κράξεσθε, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἀφήσει τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν. Οὐ γὰρ εἰσιν αἱ βουλαί μου, ὥσπερ αἱ βουλαὶ ὑμῶν, οὐδ' ὥσπερ αἱ ὁδοὶ ὑμῶν, αἱ ὁδοί μου, λέγει Κύριος. Ἀλλ' ὡς ἀπέχει ὁ οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς, οὕτως ἀπέχει ἡ ὁδός μου ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν, καὶ τὰ διανοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς διανοίας μου. Ὡς γὰρ ἂν καταβῇ ὑέτος, ἢ χιὼν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀποστραφῇ, ἕως ἂν μεθύσῃ τὴν γῆν, καὶ ἐκτέκῃ, καὶ ἐκβλαστήσῃ, καὶ δῶ σπέρμα τῷ σπείροντι, καὶ ἄρτον εἰς βρώσιν, οὕτως ἔσται τὸ ῥῆμά μου, ὃ ἐὰν ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ στόματός μου, οὐ μὴ ἀποστραφῇ πρὸς με κενόν, ἕως ἂν τελεσθῇ ὅσα ἂν ἠθέλησα, καὶ εὐδώσω ταῖς ὁδοῖς μου, καὶ τὰ ἐντάλματά μου. Ἐν γὰρ εὐφροσύνῃ ἐξελεύσεσθε καὶ ἐν χαρᾷ διδαχθήσεσθε· τὰ γὰρ ὄρη καὶ οἱ βουνοὶ ἐξαλοῦνται, προσδεχόμενοι ὑμᾶς ἐν χαρᾷ, καὶ πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ ἐπικροτήσῃ τοῖς κλάδοις. Καὶ ἀντὶ τῆς σοιβῆς, ἀναβήσεται κυπάρισσος, ἀντὶ δὲ τῆς κονίζης, ἀναβήσεται μυρσίνη· καὶ ἔσαι Κυρίῳ εἰς ὄνομα, καὶ εἰς σημεῖον αἰώνιον, καὶ ἕκ ἐκλείψει.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τὰδε λέγει Κύριος· Ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου. Καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, βοᾶτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς Ἑθνεσι τὰ ἐνδοξα αὐτοῦ, μιμνήσκεσθε, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ὑμνήσατε τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψηλὰ ἐποίησεν· ἀναγγεῖλατε ταῦτα ἐν πάσῃ τῇ γῇ. Ἀγαλλιᾶσθε, καὶ εὐφρανέσθε οἱ κατοικῆντες Σιών· ὅτι ὑψώθη ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ ἐν μέσῳ αὐτῆς.

Εἶτα, Προκείμενον, Ἦχος γ'.

Κύριος φῶτισμός μου καὶ Σωτὴρ μου.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Κορινθίους α'. Ἐπιστολῆς Παύλου.

Αδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ὅτι οἱ Πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλῃν ἦσαν, καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διήλθον. Καὶ πάντες εἰς τὸν Μωϋσῆν ἐβαπτίσαντο, ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ. Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ βρῶμα πνευματικὸν ἔφαγον. Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πόμα πνευματικὸν ἔπιον· ἔπιον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας· ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ Χριστός.

Κεφ.
ιβ'. 3.

Κεφ.
ι. 1.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος δ'.

Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

Στίχ. Ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε ἐπὶ ὑδάτων.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Κεφ. 9. **Τ**ῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννη εἰς τὸν Ἰορδάνην. Καὶ εὐθέως ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ ὕδατος, εἶδε σχιζομένους τοὺς οὐρανούς, καὶ τὸ Πνεῦμα ὡσεὶ περιστερὰν καταβαῖνον ἐπ' αὐτόν. Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν· Σὺ εἶ ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠδόκησα.

Καὶ εὐθὺς ὁ Διάκονος τὰ Εἰρηνικά.

Εἰς ὅσῳ δὲ λέγονται ταῦτα ὑπὸ τοῦ Διακόνου, ὁ Ἱερεὺς λέγει μυστικῶς τὴν ἐξῆς Εὐχὴν. Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, κτλ.

Εἰρηνικά.

Εἰς εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υἵπερ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υἵπερ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υἵπερ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαθείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υἵπερ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), τοῦ τιμίου Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υἵπερ τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υἵπερ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υἵπερ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υἵπερ τοῦ ἁγιασθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῇ δυνάμει, καὶ ἐνεργείᾳ, καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υἵπερ τοῦ καταφοιτῆσαι τοῖς ὕδασι τούτοις, τὴν καθαρτικὴν τῆς ὑπερουσίου Τριάδος ἐνεργείαν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υἵπερ τοῦ δωρηθῆναι αὐτοῖς τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υἵπερ τοῦ φωτισθῆναι ἡμᾶς φωτισμὸν γνώσεως, καὶ εὐσεβείας, διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υἵπερ τοῦ γεννηθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο ἁγιασμοῦ δῶρον, ἁμαρτημάτων λυτήριον, εἰς ἱασιν ψυχῆς καὶ σώματος, καὶ πᾶσαν ὠφέλειαν ἐπιτήδειον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υἵπερ τοῦ γενέσθαι αὐτὸ ὕδωρ ἀλλόμενον εἰς ζωὴν αἰώνιον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υἵπερ τοῦ ἀναδεχθῆναι αὐτὸ ἀποτρόπαιον πάσης ἐπιβουλῆς ὁρατῶν καὶ ἀόρατων ἐχθρῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υἵπερ τῶν ἀντλούντων καὶ ἀρυσμένων εἰς ἁγιασμὸν οἴκων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υἵπερ τοῦ γενέσθαι αὐτὰ πρὸς καθαρισμόν ψυχῶν καὶ σωμάτων πᾶσι τοῖς ἀρυομένοις πίστει, καὶ μεταλαμβάνουσιν ἐξ αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υἵπερ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς, ἐμπλησθῆναι ἁγιασμοῦ, διὰ τῆς τῶν ὑδάτων τούτων μεταλήψεως, τῇ ἀοράτῳ ἐπιφανείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υἵπερ τοῦ εἰσακουῆσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υἵπερ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφυλάξαν ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένης Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν μυστικῶς.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ μονογενὴς Υἱὸς, ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ Πατρὸς, ὁ ἀληθινὸς Θεός, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀθανασίας, τὸ φῶς τὸ ἐκ φωτός, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον τοῦ φωτίσαι αὐτὰν, καταύγασον ἡμῶν τὴν διάνοιαν τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι, καὶ πρόσδεξαι ἡμᾶς μεγαλῶσύνην καὶ εὐχαριστίαν σοι προσάγοντας, ἐπὶ τοῖς ἀπ' αἰῶνος θαυμαστοῖς σου μεγαλουργήμασι, καὶ τῇ ἐπ' ἐσχάτων τῶν αἰώνων σωτηρίῳ σου αἰκονομίᾳ. Ἐν ᾗ τὰ ἀσθενῆς ἡμῶν καὶ πτωχὸν περιβαλλόμενος φύραμα, καὶ τοῖς τῆς δουλείας μέτροις συγκατιῶν, ὁ τῶν ἀπάντων Βασιλεὺς, ἔτι καὶ δουλικῇ χειρὶ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι κατεδέξω· ἵνα τὴν τῶν ὑδάτων φύσιν ἁγιάσας ὁ ἀναμάρτητος, ὁ δα-

πορήσης ἡμῖν τὴν δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος ἀναγέννησιν, καὶ πρὸς τὴν πρώτην ἡμᾶς ἀποκαταστήσης ἐλευθερίαν. Οὗ τινος Θείου Μυστηρίου τὴν ἀναίμνησιν ἐορταῖζοντες, δεόμεθα σου φιλάνθρωπε Δέσποτα· Ῥᾶνον ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους δούλους σε, κατὰ τὴν Θείαν σε ἐπαγγελίαν, ὕδωρ καθάρσιον, τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας τὴν δωρεάν, εἰς τὸ ἐπὶ τῷ ὕδατι τούτῳ τὴν αἵτησιν ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, εὐπρόσδεκτον γενέσθαι τῇ σῇ ἀγαθότητι, καὶ τὴν εὐλογίαν σου δι' αὐτῷ, ἡμῖν τε καὶ παντὶ τῷ πιστῷ σου χαριθῆναι λαῷ, εἰς δόξαν τῆς ἀγίου καὶ προσκυνητοῦ σου Ὀνόματος. Σοὶ γὰρ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.. Ἀμήν.

Καὶ εἰπὼν καὶ ἑαυτὸν τὸ, Ἀμήν, τοῦ Διακόνου ἡδὴ πεπληρωκότος τὴν Συναπτήν, ἄρχεται ὁ Ἱερεὺς μεγαλοφώνως τῆς Εὐχῆς ταύτης.

Ἱερίημα Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Τριάς ὑπερούσιε, ὑπεράγαθε, ὑπέρθεε, παντοδύναμε, παντεπίσκοπε, ἀόρατε, ἀκατάληπτε· Δημιουργέ τῶν νοερῶν οὐσιῶν καὶ τῶν λογικῶν φύσεων, ἡ ἔμφυτος ἀγαθότης, τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον, τὸ φωτίζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, λάμψον καί μοι τῷ ἀναξίῳ δούλῳ σου· φωτίσόν μου τῆς διανοίας τὰ ὅμματα, ὅπως ἀνυμνήσαι τολμήσω τὴν ἄμετρον εὐεργεσίαν καὶ δύναμιν. Εὐπρόσδεκτος γενέσθω ἡ παρ' ἐμοῦ δέησις διὰ τὸν παρεστῶτα λαόν· ὅπως τὰ πλημμελήματά μου μὴ κωλύσωσιν ἐνθάδε παραγενέσθαι τὸ Ἅγιόν σου Πνεῦμα· ἀλλὰ συγχώρησόν μοι ἀκατακρίτως βοᾶν σοι καὶ λέγειν καὶ νῦν, Ὑπεράγαθε· Δοξαῖζομέν σε, Δέσποτα φιλάνθρωπε, Παντοκράτορ, προαιώνιε Βασιλεῦ· Δοξαῖζομέν σε τὸν Κτίστην, καὶ Δημιουργόν τοῦ παντός. Δοξαῖζομέν σε, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ μονογενές, τὸν ἀπάτορα ἐκ Μητρὸς, καὶ ἀμήτορα ἐκ Πατρὸς· ἐν γὰρ τῇ προλαβούσῃ ἑορτῇ νήπιόν σε εἶδομεν, ἐν δὲ τῇ παραύσῃ τέλειόν σε ὁρῶμεν τὸν ἐκ τελείου τέλειον ἐπιφανέντα Θεὸν ἡμῶν. Σήμερον γὰρ ὁ τῆς ἑορτῆς ἡμῖν ἐπέστη καιρὸς, καὶ χορὸς ἁγίων ἐκκλησιάζει ἡμῖν, καὶ ἄγγελοι μετὰ ἀνθρώπων συνεορταῖζουσιν. Σήμερον ἡ χάρις τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἐν εἵδει περιστερᾶς, τοῖς ὕδασι ἐπεφοίτησε. Σήμερον ὁ αὐτός ἥλιος ἀνέτειλε, καὶ ὁ κόσμος τῷ φωτὶ Κυρίου καταυγάζεται. Σήμερον ἡ σελήνη λαμπραῖς ταῖς

ἀκτίσι τῷ κόσμῳ συνεκλαμπρύνεται. Σήμερον οἱ φωτοειδεῖς ἀστέρες τῇ φαίδρότητι τῆς λάμψεως τὴν οἰκουμένην καλλωπίζουσιν. Σήμερον αἱ νεφέλαι ὑετὸν δικαιοσύνης τῇ ἀνθρωπότητι οὐρανόθεν δροσίζουσι. Σήμερον ὁ Ἀκτιστος ὑπὸ τοῦ ἰδίου πλάσματος βουλῇ χειροθετεῖται. Σήμερον ὁ Προφήτης καὶ Πρόδρομος τῷ Δεσπότη προσέρχεται, ἀλλὰ τρόμῳ παρίσταται, ὁρῶν Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς συγκατάβασιν. Σήμερον τὰ τοῦ Ἰορδάνου νάματα εἰς ἰάματα μεταποιεῖται τῇ τοῦ Κυρίου παρουσίᾳ. Σήμερον ρεῖθροις μυστικοῖς πᾶσα ἡ κτίσις ἀρδεύεται. Σήμερον τὰ τῶν ἀνθρώπων πταίσματα τοῖς ὕδασι τοῦ Ἰορδάνου ἀπαλείφονται. Σήμερον ὁ Παραδείσος ἠνέωκεται τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ὁ τῆς Δικαιοσύνης ἥλιος καταυγάζει ἡμῖν. Σήμερον τὸ πικρὸν ὕδωρ, τὸ ἐπὶ Μωϋσέως, τῷ λαῷ εἰς γλυκύτητα μεταποιεῖται τῇ τοῦ Κυρίου παρουσίᾳ. Σήμερον τοῦ παλαίου θρήνου ἀπηλλάχθημεν, καὶ ὡς νέος Ἰσραὴλ διεσωθήμεν. Σήμερον τοῦ σκότους ἐλυτρώθημεν, καὶ τῷ φωτὶ τῆς θεογνωσίας καταυγαζόμεθα. Σήμερον ἡ αἴχλυσ τῆς κόσμου καθαίρεται τῇ ἐπιφανείᾳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Σήμερον λαμπαδοφεγγεῖ πᾶσα ἡ κτίσις ἄνωθεν. Σήμερον ἡ πλάνη κατήργηται, καὶ ὁδὸν ἡμῖν σωτηρίας ἐργάζεται ἡ τοῦ Δεσπότη ἐπέλευσις. Σήμερον τὰ ἄνω τοῖς κάτω συνεορταῖζει, καὶ τὰ κάτω ταῖς ἄνω συνομιλεῖ. Σήμερον ἡ ἱερά καὶ μεγαλόφωνος τῶν Ὁρθόδοξων πανήγυρις ἀγαλλεται. Σήμερον ὁ Δεσπότης πρὸς τὸ βάπτισμα ἐπείγεται, ἵνα ἀναβιδάσῃ πρὸς ὕψος τὰ ἀνθρώπινον. Σήμερον ὁ ἀκλινὴς τῷ ἰδίῳ οἰκέτῃ ὑποκλίνεται, ἵνα ἡμῶς ἐκ τῆς δουλείας ἐλευθερώσῃ. Σήμερον Βασιλείαν οὐρανῶν ὠνησάμεθα· τῆς γὰρ Βασιλείας τοῦ Κυρίου οὐκ ἔσται τέλος. Σήμερον γῆ καὶ θάλασσα τὴν τοῦ κόσμου χαρὰν ἐμερίσαντο, καὶ ὁ κόσμος εὐφροσύνης πεπλήρωται. Εἶδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεός, εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, θεασάμενος τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, σωματικῶς κατερχόμενον, καὶ εἰσερχόμενον ἐπ' αὐτόν. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, θεωρῶν τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἐν εἵδει περιστερᾶς κατερχόμενον, καὶ περιῖπταμένόν σοι. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, ὁρῶν τὸν Ἀόρατον ὀραθέντα, τὸν Κτίστην σαρκωθέντα, τὸν Δεσπότην ἐν δούλου μορφῇ. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν, Θεὸν ἐν σαρκὶ καθορῶντα, καὶ νεφέλαι φωνὴν ἔδωκαν, θαλά-

μαζοῦσαι τὸν παραγενόμενον, φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, δεσποτικὴν πανήγυριν σήμερον ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ὁρῶντες (*), αὐτὸν δὲ τὸν τῆς παρακοῆς θάνατον, καὶ τὸ τῆς πλάνης κέντρον, καὶ τὸν τοῦ Ἄδου σύνδεσμον ἐν τῷ Ἰορδάνῃ βυθίσαντα, καὶ Βάπτισμα σωτηρίας τῷ κόσμῳ δωρησάμενον. Ὅθεν καὶ γὰρ ὁ ἁμαρτωλὸς καὶ ἀνάξιος δοῦλός σε, τὰ μεγάλαια τῶν θαυμάτων σου διηγούμενος, συνεχόμενος φόβῳ, ἐν κατανύξει βοῶ σοι.

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν, λέγει γεγονωτέρᾳ φωνῇ.

Μέγας εἶ, Κύριε, καὶ θαυμαστά τὰ ἔργα σου, καὶ οὐδεὶς λόγος ἐξαρκέσει πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων σου (ἐκ γ'). Σὺ γὰρ βουλήσει ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα, τῷ σῶ κράτει συνέχεις τὴν κτίσιν, καὶ τῇ σῇ προνοίᾳ διοικεῖς τὸν κόσμον. Σὺ ἐκ τεσσάρων στοιχείων τὴν κτίσιν συναρμόσας, τέσσαρσι καιροῖς τὸν κύκλον τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐστεφάνωσας. Σὲ τρέμουσιν αἱ νοεραὶ πᾶσαι Δυνάμεις. Σὲ ὕμνεῖ ἥλιος, σὲ δοξάζει σελήνη, σοὶ ἐντυγχάνει τὰ ἄστρα, σοὶ ὑπακούει τὸ φῶς, σὲ φρίττουσιν ἄβυσσοι, σοὶ δουλεύουσιν αἱ πηγαί. Σὺ ἐξέτεινας τὸν οὐρανὸν ὥσεί δέρεον· σὺ ἐστερέωσας τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων· σὺ περιετείχισας τὴν θάλασσαν ψάμμῳ· σὺ πρὸς ἀναπνοάς τὸν αἶρα ἐξέχεας. Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις σοὶ λειτουργοῦσιν· οἱ τῶν Ἀρχαγγέλων χοροὶ σὲ προσκυνοῦσι· τὰ περὶ τὰ πόλυσμματα Χερουβὶμ, καὶ τὰ ἐξαπτέρυγα Σεραφίμ, κύκλω ἱστάμενα καὶ περιῖπτάμενα, φόβῳ τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, κατακαλύπτονται. Σὺ γὰρ Θεὸς ὢν ἀπερίγραπτος, ἀναρχός τε καὶ ἀνέκφραστος, ἦλθες ἐπὶ τῆς γῆς, μορφὴν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος· οὐ γὰρ ἔφερες, Δέσποτα, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σε, θεάσασθαι ὑπὸ τοῦ διαβόλου τυραννούμενον τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' ἦλθες καὶ ἔσωσας ἡμᾶς. Ὁμολογοῦμεν τὴν χάριν, κηρύττομεν τὸν ἔλεον, οὐ κρύπτομεν τὴν εὐεργεσίαν· τὰς τῆς φύσεως ἡμῶν γονάς ἠλευθέρωσας· παρθενικὴν ἡγίαςας μήτραν τῷ τόκῳ σου· πᾶσα ἡ κτίσις

ὕμνησέ σε ἐπιφανέντα. Σὺ γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθης, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανέστραψης. Σὺ καὶ τὰ Ἰορδάνεια ρεῖθρα ἡγίαςας, οὐρανόθεν καταπέμψας τὸ Πανάγιόν σου Πνεῦμα, καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν ἐκεῖσε ἐμφωλευόντων συνέτριψας δρακόντων. Αὐτὸς οὖν, φιλάνθρωπε Βασιλεῦ, πάρεσο καὶ νῦν διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, καὶ ἀγιάσον τὸ ὕδωρ τοῦτο (ἐκ γ'). Καὶ δὸς αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου. Ποίησον αὐτὸ ἀφθαρσίας πηγὴν, ἀγιασμοῦ δῶρον, ἁμαρτημάτων κυτήριον, νοσημάτων ἀλεξιτήριον, δαίμοσιν ἀλέθριον, ταῖς ἐναντίαις δυνάμεσιν ἀπρόσιτον, Ἀγγελικῆς ἰσχύος πεπληρωμένον. Ἵνα πάντες οἱ ἀρῶμενοι καὶ μεταλαμβάνοντες, ἔχοιεν αὐτὸ πρὸς καθαρισμόν ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, πρὸς ἰατρειάν παθῶν, πρὸς ἀγιασμόν οἴκων, πρὸς πᾶσαν ὠφέλειαν ἐπιτήδειον. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος ἀνακαινίσας τὴν παλαιωθεῖσαν φύσιν ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι' ὕδατος κατακλύσας ἐπὶ τοῦ Νῶε τὴν ἁμαρτίαν. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ θαλάσσης ἐλευθέρωσας ἐκ τῆς δουλείας Φαραῶ, διὰ Μωϋσέως, τὸ γένος τῶν Ἑβραίων. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διαρρήξας πέτρα ἐν ἐρήμῳ, καὶ ἐρρύησαν ὕδατα, καὶ χεῖμαρροι κατεκλύσθησαν, καὶ διψῶντα τὸν λαόν σου κορέσας. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι' ὕδατος καὶ πυρός, διὰ τοῦ Ἥλιου, ἀπαλλάξας τὸν Ἰσραὴλ ἐκ τῆς πλάνης τῆ Βαάλ. Αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα, ἀγιάσον τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ (ἐκ γ'). Δὸς πᾶσι, τοῖς τε ἀίτομένοις, τοῖς τε χριμένοις, τοῖς τε μεταλαμβάνουσιν, τὸν ἀγιασμόν, τὴν εὐλογίαν, τὴν καθάρσιν, τὴν υἰείαν. Καὶ σῶσον, Κύριε, τοὺς δούλους σου, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν (ἐκ γ'). Καὶ φύλαξον αὐτοὺς ὑπὸ τὴν σκέπην σου ἐν εἰρήνῃ· ὑπόταξον ὑπὸ τῆς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρόν καὶ πολέμιον· χάρισαι αὐτοῖς τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ζωνὴν τὴν αἰώνιον. Μνήσθητι Κύριε τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, (δεῖνος) καὶ παντὸς τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, καὶ παντὸς ἱερατικῆς τάγματος, καὶ τῆς περιεστῶτος λαοῦ, καὶ τῶν δι' εὐλόγους αἰτίας ἀποκειφθέντων ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ ἐλέησον αὐτοὺς καὶ ἡμᾶς κατὰ τὸ μέγα σε ἔλεος. Ἵνα καὶ διὰ στοιχείων, καὶ διὰ Ἀγγέλων, καὶ διὰ ἀνθρώπων, καὶ διὰ ὁρωμένων, καὶ διὰ ἀόρατων, δοξάζεται σε τὸ πανάγιον ὄνομα, σὺν τῷ

(*) Εἰς τὰ προηγούμενα, Ἰορδάνης, ὅρη, κρηναί, ἀποδοτέον τὴν μετοχὴν, ὁρῶντες, καὶ μετ' αὐτὴν στικτικὴν μισοστιγμὴν· ἄλλως γὰρ, στικτικὴν τελείαν μετὰ τὸ, ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, εἴτα ἑτέρου λόγου ἀρχῆς γινομένης ἀπὸ τοῦ, δεσποτικὴν πανήγυριν, ὡς ἐγράφετο πρότερον, οὐ μόνον ἡ ῥηθεῖσα μετοχὴ, ὁρῶντες, μένει ἀνανταπόδετος, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐννοια τοῦ λόγου ὡς ἰατρ. σαφής.

Πατρί, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ,
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν.

Καὶ ἡ Εὐχὴ μυστικῶς.

Κλῖνον Κύριε τὰ οὖς σου, καὶ ἐπακούσον
ἡμῶν, ἃ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι κατα-
δεξάμενος, καὶ ἀγιάσας τὰ ὕδατα· καὶ εὐλό-
γησον πάντας ἡμᾶς, τοὺς διὰ τῆς κλίσεως τῶν
ἑαυτῶν ἀνυχένων σημαίνοντας τὸ τῆς δουλείας
πρόσχημα. Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς ἐμπλησθῆναι
τοῦ ἀγιασμοῦ σου διὰ τῆς τοῦ ὕδατος τούτου
μεταλήψεως τε καὶ ῥαντισμοῦ· καὶ γενέσθω ἡ-
μῖν Κύριε, εἰς ὑγίαν ψυχῆς τε καὶ σώματος.

Ἐκφωνήσις.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἀγιασμός τῶν ψυχῶν καὶ τῶν
σωμάτων ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν, καὶ
εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν,
σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ Παναγίῳ
καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, καὶ
αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Καὶ εὐθὺς, εὐλογῶν τὰ ὕδατα σταυροειδῶς,
βαπτίζει τὸν τίμιον Σταυρόν, ὀρθιον αὐτὸν κα-
τάγων ἐν τῷ ὕδατι καὶ ἀνάγων, ψάλλον καὶ
τὸ παρὸν Τροπάριον, εἰς Ἦχον α'. τρίς.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, κτλ.
Καὶ ῥαντίζει πάντα τὸν Λαὸν ἐκ τοῦ ὕδατος.
Εἰσερχόμενοι δὲ ἐν τῷ Ναῷ, ψάλλομεν τὸ πα-
ρὸν Ἰδιόμελον εἰς Ἦχον πλ. β'.

Ανυμνήσωμεν οἱ πιστοί, τῆς περὶ ἡμᾶς τοῦ
Θεοῦ οἰκονομίας τὸ μέγεθος· ἐν γὰρ τῷ
ἡμῶν παραπτώματι, γενόμενος ἄνθρωπος, τὴν
ἡμῶν καθαρσιν καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, ὁ
μόνος καθαρὸς καὶ ἀκήρατος, ἀγιάζων ἐμὲ καὶ
τὰ ὕδατα, καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων,
συντρίβων ἐπὶ τοῦ ὕδατος. Ἀντλήσωμεν οὖν
ὕδωρ, μετ' εὐφροσύνης ἀδελφοί· ἡ γὰρ χάρις τοῦ
Πνεύματος, ταῖς πιστῶς ἀντλαῦσιν, ἀοράτως
ἐπιδίδοται, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σω-
τῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἴτα ὁ ψαλμός, Εὐλογήσω τὸν Κύριον· καὶ
δίδοται τὸ κατακλαστόν· καὶ γίνεται τελεία
Ἀπόλυσις.

Τοῦ Μακαριωτάτου Μητροπολίτου κυροῦ
Μάρκου Ἐφέσου, περὶ τῆς ἑορτῆς τῶν Φώτων,
ἦτοι τῶν δώδεκα ἡμερῶν.

Περὶ τῆς ἑορτῆς τῶν Φώτων οὕτω φαμέν· ὅτι, καθὼς
παρελάβομεν παρὰ τῶν Πατέρων ἡμῶν, οὕτω τηροῦμεν ἐν
πάσαις ταῖς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίαις· ἵνα καταλύωμεν τὸ
δωδεκάημερον ὅλον, πλὴν τῆς τελευταίας ἡμέρας, ἥτις ἐ-

στὶν ἡ Παραμονή· ταύτην γὰρ νηστεύομεν πᾶν ἐν Σαβ-
βάτῳ τύχη, ἡ Κυριακῇ, κατὰ τὸν Κανόνα τοῦ Θεοφίλου.
ἀντ' αὐτῆς δὲ καταλύομεν, ὡς τελευταίαν καὶ δωδεκάτην,
αὐτὴν τὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς, πᾶν ἐν Τετάρτῃ τύχη, ἡ
Παρασκευῇ· τὴν δὲ Παρασκευὴν, ἐν ἣ τὰ Τροπάρια τῶν
Ὁρῶν καὶ ἡ Ἑννάτη σὺν τῷ Ἑσπερινῷ ψάλλονται, οὐκ
ἐφείλομεν νηστεύειν, ἐντός τῶν δώδεκα ἡμερῶν οὖσαν. Εἰ-
δὲ τις προβάλλοιτο τὴν Ἑννάτην καὶ τὸν Ἑσπερινόν, ἐν-
θυμηθῆτω, ὅτι καὶ τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ τῆς
Τυρινῆς Ἑννάτην καὶ Ἑσπερινόν ψάλλομεν, ἀλλ' οὐδεὶς
ἥττον τυρόν καὶ ὡὰ ἐσθίομεν.

Εἰς τὴν Λίθην.

Ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα,

Ἦχος δ'. Κοσμᾷ Μοναχοῦ.

Ο ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, δι' ἡμᾶς
καθ' ὑμᾶς γενέσθαι κατηξίωσε· ῥεῖθρα
περιβάλλεται σήμερον τὰ Ἰορδάνεια· οὐκ αὐτὸς
τούτων πρὸς καθαρσιν δεόμενος, ἀλλ' ἡμῖν ἐν
ἑαυτῷ οἰκονομῶν τὴν ἀναγέννησιν. Ὁ τοῦ θαύ-
ματος! δίχα πυρὸς ἀναχωνεύει, καὶ ἀνοπλάττει
ἀνευ συντρίψεως, καὶ σώζει τοὺς εἰς αὐτὸν
φωτιζομένους, Χριστὸς ὁ Θεὸς, καὶ Σωτὴρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Σὲ τὸν ἐν Πνεύματι καὶ πυρὶ, καθαίροντα
τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καθορῶν ὁ
Βαπτιστὴς, ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν, δειλῶν καὶ
τρέμων ἐβόα λέγων· Οὐ τολμῶ κρατῆσαι τὴν
κορυφὴν σου τὴν ἄχραντον· σύ με ἀγιάσον Δε-
σποτα τῇ ἐπιφανείᾳ σου, μόνε φιλόανθρωπε.

Ὁ αὐτός.

Δεῦτε μιμησώμεθα τὰς φρονίμους Παρθέ-
νους· δεῦτε ὑπαντήσωμεν τῷ φανέντι Δε-
σπότη· ὅτι προῆλθεν ὡς νυμφίος πρὸς τὸν Ἰωάν-
νην. Ὁ Ἰορδάνης ἰδὼν σε ἐπτῆξε καὶ ἔμεινεν·
Ὁ Ἰωάννης ἐβόα· Οὐ τολμῶ κρατῆσαι κορυφῆς
ἀθανάτου. Τὸ πνεῦμα κατήρχετο ἐν εἵδει πε-
ριστερᾶς, ἀγιάσαι τὰ ὕδατα· καὶ φωνὴ οὐρα-
νόθεν· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς μου, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν
κόσμον, σῶσαι γένος ἀνθρώπων. Κύριε δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Βαπτίζεται Χριστὸς, καὶ ἀνέεισιν ἐκ τοῦ ὕ-
δατος· συναναφέρει γὰρ ἑαυτῷ τὸν κό-
σμον· καὶ ὁρᾷ σχιζομένους τοὺς οὐρανούς, οὓς
ὁ Ἀδὰμ ἐκλείσεν ἑαυτῷ, καὶ τοῖς μετ' αὐτόν.
Καὶ τὸ Πνεῦμα μαρτυρεῖ τῇ Θεότητι· τῷ ὁμοίῳ
γὰρ προστρέχει· καὶ φωνὴ ἐξ οὐρανοῦ· ἐκεῖθεν
γὰρ ὁ μαρτυρούμενος, Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ετρεμεν ἡ χεὶρ τοῦ Βαπτιστοῦ, ὅτε τῆς ἀ-
χράντου κορυφῆς ἠψατο· ἐστράφη Ἰορ-

δαίνης ποταμὸς εἰς τὰ ὀπίσω, μὴ τολμῶν λειτουργῆσαι σοι· ὁ γὰρ αἰδεσθεὶς Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ναυῆ, πῶς τὸν Ποιητὴν αὐτοῦ δειλιάσαι οὐκ εἶχεν; Ἀλλὰ πᾶσαν ἐπλήρωσας οἰκονομίαν, Σωτὴρ ἡμῶν, ἵνα σώσῃς τὸν κόσμον τῇ Ἐπιφανείᾳ σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Κύριε, πληρῶσαι βουλόμενος, ᾧ ὥρισας ἀπ' αἰῶνος, ἀπὸ πάσης τῆς κτίσεως, λειτουργοὺς τοῦ μυστηρίου σου ἔλαβες· ἐκ τῶν Ἀγγέλων τὸν Γαβριὴλ, ἐκ τῶν ἀνθρώπων τὴν Παρθένον, ἐκ τῶν οὐρανῶν τὸν Ἀστέρα, καὶ ἐκ τῶν ὑδάτων τὸν Ἰορδάνην· ἐν ᾧ τὸ ἀνόμημα τοῦ κόσμου ἐξηλείψας, Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Σήμερον ἡ κτίσις φωτίζεται· σήμερον τὰ πάντα εὐφραίνονται, τὰ οὐράνια ἅμα καὶ τὰ ἐπίγεια. Ἀγγελοι καὶ ἄνθρωποι συμμίσθονται· ὅπου γὰρ Βασιλέως παρουσία, καὶ ἡ τάξις παραγίνεται. Δράμωμεν τοίνυν ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην ἰδῶμεν πάντες τὸν Ἰωάννην, πῶς βαπτίζει κορυφὴν, ἀχειροποιήτον καὶ ἀναμάρτητον. Διὸ Ἀποστολικὴν φωνὴν προσάδοντες, συμφῶνως βοήσωμεν· Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις, καταυγάζουσα καὶ παρέχουσα πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος β'. Ἀνατολίου.

Εν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, ἰδὼν σε ὁ Ἰωάννης πρὸς αὐτὸν ἐρχόμενον, ἔλεγε, Χριστὲ ὁ Θεός· Τί πρὸς τὸν δοῦλον παραγέγονας, ρύπον μὴ ἔχων Κύριε; εἰς ὄνομα δὲ τίνος σε βαπτίσω; Πατρός; ἀλλὰ τοῦτον φέρεις ἐν ἑαυτῷ. Υἱοῦ; ἀλλ' αὐτὸς ὑπάρχεις ὁ σαρκωθείς. Πνεύματος Ἁγίου; καὶ τὐτο οἶδας διδόναι τοῖς πιστοῖς διὰ στόματος. Ὁ ἐπιφανεὶς Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν.

Εἶδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεός, εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν· πρὸς τὴν σὴν γὰρ δόξαν ἀντοφθαλμῆσαι τὰ Χερουβὶμ οὐ δύνανται, οὐδὲ ἀτενίσαι τὰ Σεραφίμ· ἀλλὰ φόβῳ παριστάμενα, τὰ μὲν βαστάζουσι, τὰ δὲ δοξάζουσι τὴν δύναμίν σου. Μεθ' ὧν οἰκτίρμον, ἀναγγέλλομεν τὴν αἴνεσίν σου λέγοντες· Ὁ ἐπιφανεὶς Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ αὐτός.

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Σήμερον ὁ οὐρανοῦ καὶ γῆς Ποιητὴς, παραγίνεται σαρκὶ ἐν Ἰορδάνῃ, Βάπτισμα αἰτῶν ὁ ἀναμάρτητος, ἵνα καθάρῃ τὸν κόσμον

ἀπὸ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ· καὶ βαπτίζεται ὑπὸ δούλου, ὁ Δεσπότης τῶν ἀπάντων· καὶ καθαρισμὸν δι' ὕδατος, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων δωρεῖται. Αὐτῷ βοήσωμεν· Ὁ ἐπιφανεὶς Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'. Θεοφάνους.

Τὸν ἐκ Παρθένου Ἦλιον, βλέπων ὁ ἐκ στείρας Λύχνος φαεινός, ἐν Ἰορδάνῃ αἰτούμενον Βάπτισμα, ἐν δειλίᾳ καὶ χαρᾷ, ἐβόα πρὸς αὐτόν· Σύ με ἀγίασον Δέσποτα τῇ θείᾳ Ἐπιφανείᾳ σου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Εν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερῶθη προσκύνησις· τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσημαρτύρει σοι, ἀγαπητόν σε Υἱὸν ὀνομάζουσα· καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἵδει περιστερᾶς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ ἐπιφανεὶς Χριστέ ὁ Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας, δόξα σοι.

Ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Επιφανέντος σου ἐν Ἰορδάνῃ Σωτὴρ, καὶ βαπτισθέντος σου ὑπὸ Προδρόμου Χριστὲ, ἡγαπημένος Υἱὸς ἐμαρτυρήθης· ὅθεν καὶ συνάναρχος τῷ Πατρὶ πεφανέρωσαι. Πνεῦμα δὲ τὸ Ἄγιον, ἐπὶ σὲ κατεγίνετο· ἐν ᾧ καὶ φωτισθέντες βοῶμεν· Δόξα Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ιορδάνη ποταμὲ, τί ἐθαμβήθης θεωρῶν; Τὸν ἀθεώρητον γυμνόν, εἶδον καὶ ἔφριξα φησί· καὶ πῶς γὰρ τοῦτον οὐκ ἔμελλον φρίξαι καὶ δῦναι; οἱ Ἀγγελοι αὐτόν, ὀρῶντες ἔφριξαν· ἐξέστη οὐρανός, καὶ γῆ ἐτρόμαξε· καὶ συνεστάλη θάλασσα, καὶ πάντα τὰ ὀρατὰ καὶ ἀόρατα. Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὰ ρεῖθρα ἡγιάσας τὰ Ἰορδάνεια· τὸ κράτος συνέτριψας, τῆς ἀμαρτίας, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν· ὑπέκλινας τῇ παλάμῃ, σεαυτὸν τοῦ Προδρόμου, καὶ ἔσωσας ἐκ τῆς πλάνης, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος. Διὸ σε ἱκετεύομεν· Σῶσον τὸν κόσμον σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.
Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχος.
Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Ἡ Θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐ-
στράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

Στίχ. Τί σοί ἐστι Θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;
Τὸ, Πᾶσα πνοή. Τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ ὁ Ν'.

Εἶτα· Δόξα, Ἦχος β'.

Τὰ σύμπαντα σήμερον ἀγαλλιάσθω. Χριστὸς
ἐφάνη ἐν Ἰορδάνῃ. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ δὲ τὸ, Ἐλέησόν με ὁ Θεός, Ἰδιόμελον,
Ἦχος πλ. β'.

Θεὸς Λόγος ἐπεφάνη ἐν σαρκί, τῷ γένει τῶν
ἀνθρώπων· ἵστατο βαπτισθῆναι ἐν Ἰορ-
δάνῃ, καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτὸν ὁ Πρόδρομος· Πῶς
ἐκτείνω χεῖρα, καὶ ἄψωμαι κορυφῆς κρατήσης
τὰ σύμπαντα; Εἰ καὶ ἐκ Μαρίας ὑπάρχεις βρέ-
φος, ἀλλ' οἶδά σε Θεὸν προαιώνιον· ἐπὶ γῆς βα-
δίζεις, ὁ ὑμνούμενος ὑπὸ τὸν Σεραφίμ· καὶ δῆ-
λος Δεσπότην, βαπτίζειν οὐ μεμάθηκα. Ἀκα-
τάληπτε Κύριε, δόξα σοι.

Εἰθ' οὕτως οἱ Κανόνες.

Κανὼν τῷ Κυρίου Κοσμά· οὗ ἡ ἀκροστιχίς.
Βάπτισμα ρύψις γηγενῶν ἀμαρτῆδος.

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

» Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα, καὶ διὰ ξηρᾶς
» οἰκείου ἔλκει, ἐν αὐτῷ κατακαλύψας
» ἀντιπάλους, ὁ κραταῖος, ἐν πολέμοις Κύριος,
» ὅτι δεδοξασται.

Αἰδᾶμ τὸν φθαρέντα ἀναπλάττει, ρεῖθροις
Ἰορδάνου καὶ δρακόντων, κεφαλᾶς ἐμφω-
λευόντων διαθλάττει, ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων
Κύριος· ὅτι δεδοξασται.

Πυρὶ τῆς Θεότητος αὐλῷ, σάρκα ὑλικὴν ἡμ-
φισμένος, Ἰορδάνῃ περιβάλλεται τὸ νᾶμα,
ὁ σαρκωθείς ἐκ Παρθένου Κύριος· ὅτι δεδοξασται.

Τὸν ρύπον ὁ σμήχων τῶν ἀνθρώπων, τούτοις
καθαρθεῖς ἐν Ἰορδάνῃ, οἷς θελήσας ὡ-
μοιώθη ὁ ἦν μέγας, τοὺς ἐν σκότει φωτίζει
Κύριος· ὅτι δεδοξασται.

Ἔτερος Κανὼν Ἰαμβικός, τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου
τοῦ Δαμασκηνοῦ· οὗ ἡ ἀκροστιχίς διὰ στίχων
Ἡρώελεγγίων.

Σήμερον ἀχράντοιο βαλὼν, Θεοφεγγεῖ πυρσῷ

Πνεύματος, ἐνθάπτει νάμασιν ἀμπλακίην,
Φλέξας Παμμεδέοντος εὖς Παῖς. Ἠπιόων δέ,

Ὑμνηταῖς μελέων τῶν δε δίδωσι χάριν.

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

» Στίβει θαλάσσης, κυματούμενον σάλον,
» Ἠπειρον αὐθις, Ἰσραὴλ δεδειγμένον.

» Μέλαις δὲ πόντος, τριστατάς Αἰγυπτίων,
» Ἐκρυψεν ἄρδην, ὑδατόστρωτος τάφος,
» Ῥώμη κραταιᾷ, δεξιᾷ τοῦ Δεσπότη.

Ο ῥθρου φανέντος, τοῖς βροτοῖς σελασφόρου,
Νῦν ἐξ ἐρήμου, πρὸς ῥοαῖς Ἰορδάνου,
Ἀναξ ὑπέσχεσ, ἡλίου σὸν αὐχένα,
Χώρου ζοφώδους, τὸν Γενάρχην ἀρπάσαι,
Ρύπου τε παντὸς ἐκκαθάραι τὴν κτίσιν.

Αναρχε ρεῖθροις, συνταφέντα σοι Λόγε,
Νέον περαίνεις, τὸν φθαρέντα τῇ πλάνῃ·
Ταύτην ἀφράστως, πατρόθεν δεδεγμένος,
Ὅπα κρατίστην· Οὗτος ἡγαπημένος,
Ἰσος τέ μοι Παῖς, χρηματίζει τὴν φύσιν·

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἰσχὺν ὁ διδούς, τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν Κύ-
» ριος, καὶ κέρας χριστῶν αὐτοῦ ὑψῶν,
» Παρθένου, ἀποτίκτεται· μολεῖ δὲ πρὸς τὸ
» Βάπτισμα· διὸ πιστοὶ βοήσωμεν· Οὐκ ἔστιν
» ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος,
» πλὴν σου Κύριε.

Στειρεύουσα πρὶν, ἠτεκνωμένη δεινῶς σήμε-
ρον, εὐφραίνου Χριστοῦ ἡ Ἐκκλησία· δι'
ὑδατος καὶ Πνεύματος, υἱοὶ γὰρ σοι γεγέννη-
ται, ἐν πίστει ἀνακραζόντες· Οὐκ ἔστιν ἅγιος,
ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν
σου Κύριε.

Μεγάλῃ φωνῇ, ἐν τῇ ἐρήμῳ βοᾷ Πρόδρομος·
Χριστοῦ ἐτοιμάσατε ὁδοὺς, καὶ τρίβους
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, εὐθείας ἀπεργάσασθε, ἐν πίστει
ἀνακραζόντες· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡ-
μῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Ἰαμβικός. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**σοι παλαιῶν ἐκλελύμεθα βρόχων,
» Βορῶν λεόντων συντεθλασμένων μύλας,
» Ἀγαλλιῶμεν, καὶ πλατύνωμεν στόμα,
» Λόγῳ πλέκοντες ἐκ λόγων μελωδίαν,
» ᾠτῶν πρὸς ἡμᾶς ἡδεταὶ δωρημάτων.

Νέκρωσιν ὁ πρὶν, ἐμφυτεύσας τῇ κτίσει,
Θηρὸς κακούργου, σχηματισθεῖς εἰς φύσιν,
Ἐπισκοτεῖται, σαρκικῇ παρουσίᾳ.

Ο ῥθρῳ φάναντι, προσθαλὼν τῷ Δεσπότη,
Φλᾶν τὴν ἐαυτοῦ, δυσμενεστῆτην κάραν.

Ελκει πρὸς αὐτὸν τὴν θεόδητον φύσιν,
Γαστρὰς τυράννου, συγκεχωσμένην ὄροις·
Γενᾷ τε αὐθις, γηγενῶν ἀναπλάσει,
Ἔργον φέριστον, ἐκτελῶν ὁ Δεσπότης·
Ἰκται γὰρ αὐτὴν, ἐξαλεξῆσαι θέλων.

Ἡ Ὑπακοή, Ἦχος πλ. α'.

Οτε τῇ Ἐπιφανείᾳ σου ἐφώτισας τὰ σύμ-
παντα, τότε ἡ ἀλμυρὰ τῆς ἀπιστίας

θάλασσα ἔφυγε, καὶ ὁ Ἰορδάνης κάτω ῥέων
ἐστράφη, πρὸς οὐρανὸν ἀνυψῶν ἡμᾶς· ἀλλὰ τῷ
ὑψεῖ τῶν θείων ἐντολῶν σου, συντήρησον Χρι-
στὲ ὁ Θεὸς, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ ἐ-
λέησον ἡμᾶς.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**κήκοε Κύριε φωνῆς σου, ὃν εἶπας, Φωνή
» βοῶντος ἐν ἐρήμῳ, ὅτε ἐβρόντησας πολ-
» λῶν ἐπὶ ὑδάτων, τῷ σῶ μαρτυρούμενος Ὑῖῳ.
» ὅλος γεγονὼς τῷ παρόντος, Πνεύματος δὲ ἐβόη-
» σε· Σὺ εἶ Χριστὸς, Θεὸς σοφία καὶ δύναμις.

Ρυπτόμενον ἥλιον τίς εἶδεν, ὁ Κήρυξ βοᾷ, τὸν
ἐκλαμπρον τῇ φύσει; ἵνα σε ὕδασι ἀπαύ-
γασμα τῆς δόξης, Πατὴρ χαρακτήρ αἰδίου ἐκ-
πλύνω, καὶ χόρτος ὢν, πυρὶ ψάυσω τῆς σῆς Θεό-
τητος; σὺ γὰρ Χριστὸς, Θεὸς σοφία καὶ δύναμις.

Υπέφηνεν ἔνθεον ἦν εἶχεν, εὐλάβειαν Μωσῆς
περιτυχὼν σοι· ὡς γὰρ τῆς βάπτου σε φω-
νήσαντα ἡσθήσῃ εὐθύς ἀπεστράφη ταῖς ὀφείας· ἐγὼ
δὲ πῶς βλέψω σε τρανῶς, ἢ πῶς χειροθετήσω
σε; σὺ γὰρ Χριστὸς, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Ψυχῆς τελῶν ἔμφορος, καὶ λόγῳ τιμώμε-
νος, ἀψύχων εὐλαβοῦμαι· εἰ γὰρ βαπτί-
σω σε, κατήγορόν μοι ἔσται, πυρὶ καπνίζόμε-
νον ὅρος, φυγοῦσα δὲ θάλασσα διχῇ, καὶ Ἰορ-
δάνης οὗτος στραφεῖς· σὺ γὰρ Χριστὸς, Θεοῦ
σοφία καὶ δύναμις.

Ἰαμβικός. Ὁ Εἰρμός.

» **Π**υρσῶ καθαρθεῖς, μυστικῆς θεωρίας,
» Ὑμῶν Προφήτης τὴν βροτῶν καινεργίαν,
» Ῥήγνυσι γῆρυν, Πνεύματι κροτουμένην,
» Σάρκωσιν ἐμφαίνουσιν ἀρρήτου Λόγου,
» Ὡ τῶν δυναστῶν τὰ κράτη συνετρίβη.

Πεμφθεῖς ὁ Πατὴρ παμφαέσατος Λόγος (*),
Νυκτὸς δαῶσαι τὴν καχέσπερον σχέσιν,
Ἐκρίζον ἦκεις, καὶ βροτῶν ἀμαρτίας,
Υἱας συνεκλῦσαι τε τῇ σῇ Βαπτίσει,
Μάκαρ φαεινοῦς, ἐκ ῥοῶν Ἰορδάνου.

Αὐτὸν προσιδῶν, τὸν περίκλυτον Λόγον,
Τρανῶς ὁ Κήρυξ ἐκβοᾷται τῇ κτίσει·
Οὗτος προῶν μου, δεύτερος τῷ σαρκίῳ,
Σύμμορφος ἐξέλαμψεν ἐνθέῳ σθένει,
Ἐχθιστον ἡμῶν ἐξελεῖν ἀμαρτίαν.

Νομὴν πρὸς αὐτὴν τὴν φερέσβιον φέρων,
Θηρᾷ δρακόντων φωλεοῖς ἐπιτρέχων·
Ἀπλητα κύκλα καθβαλὼν Θεὸς Λόγος.

(*) Ἐγράφετο πρότερον, Πεμφθεῖς πρὸς Πατρός·
ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ μέτρον τοῦ Στίχου ἀπαιτεῖ τὸν δεύτερον πό-
δα Ἰαμβον, ἀφῆρθη ἡ πρὸς Πατρός, καὶ ἀντ' αὐτῆς
ἐτίθη τὸ ἀρεθρον Ὁ.

Πτέρνητε τὸν πλήττοντα παμπήδην γένος,
Τοῦτον καθειργνύς, ἐκσαώζει τὴν κτίσιν.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ι**ησὺς ὁ ζωῆς ἀρχηγός, λῦσαι τὸ κατάκριμα
» ἦκει, Ἀδαμ τῷ πρωτοπλάστῳ· καθαρσίῳ
» δὲ, ὡς Θεὸς μὴ δεόμενος, τῷ πεσόντι καθαίρε-
» ται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ· ἐν ᾧ τὴν ἔχθραν κτείνας,
» ὑπερέχουσιν, πάντα νοῦν, εἰρήνην χαρίζεται.

Συνελθόντων ἀπείρων λαῶν, ὑπὸ Ἰωάννου
(βαπτισθῆναι, αὐτὸς ἐν μέσῳ ἔστη, προσε-
φώνει δὲ τοῖς παροῦσι· Τίς ἔδειξεν ἀπειθεῖς,
τὴν ὀργὴν ὑμῖν ἐκκλῖναι τὴν μέλλουσαν; καρ-
ποὺς ἀξίους Χριστῷ ἐκτελεῖτε· παρῶν γὰρ
νῦν, εἰρήνην χαρίζεται.

Γεωργὸς ὁ καὶ Δημιουργός, μέσος ἔστηκώς
ὡς εἰς ἀπάντων, καρδίας ἐμβατεύει· κα-
θαρτήριον δὲ πτύον χειρισάμενος, τὴν παγκό-
σμιον ἄλωνα πανσόφως διῴστησι, τὴν ἀκαρ-
πίαν φλέγων, εὐκαρποῦσιν αἰώνιον, ζωὴν χα-
ρίζόμενος.

Ἰαμβικός. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**χθροῦ ζοφώδους καὶ βεβορβορωμένου,
» Τὸν καθάρσει Πνεύματος λελουμένοι,
» Νεᾶν προσωρμίσθημεν ἀπλανῇ τρίβον,
» Ἀγούσαν ἀπρόσιτον εἰς θυμηδίαν,
» Μόνοις προσιτὴν, οἷς Θεὸς κατηλλάγη.

Αθρῶν ὁ Πλάστης ἐν ζόφῳ τῶν πταισμάτων,
Σειραῖς ἀφύκτοις, ὃν διαρθροῖ δακτύλοις,
Ἰστησιν ἀμφ' ὧμοισιν ἐξάρας ἄνω,
Νῦν ἐν πολυρρύτοις δίναις ἐκπλύνων,
Αἰσχούς παλαιοῦ τῆς Ἀδαμ καχεξίας.

Μετ' εὐσεβείας προσδράμωμεν εὐτόνως,
Πηγαῖς ἀχράντοις ρεύσεως σωτηρίου,
Λόγον κατοπτεύσοντες ἐξ ἀκηράτου,
Ἀντλημα προσφέροντα δίψης ἐνθέου,
Κόσμου προσηνῶς ἐξακεύμενον νόσον.

Ὡδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Η** φωνὴ τοῦ Λόγου, ὁ λυχνὸς τοῦ Φωτός,
» ὁ Ἑωσφόρος, ὁ τοῦ Ἥλιου Πρόδρομος,
» ἐν τῇ ἐρήμῳ, Μετανοεῖτε, πᾶσι βοᾷ τοῖς λαοῖς,
» καὶ προκαθαίρεσθε· ἰδοὺ γὰρ πάρεστι Χρι-
» στὸς, ἐκ φθορᾶς τὸν κόσμον λυτρούμενος.

Γεννηθεῖς ἀρρέυστως, ἐκ Θεοῦ καὶ Πατρὸς,
ἐκ τῆς Παρθένου, δίχα σαρκοῦται ρύπου
Χριστὸς· οὗ τὸν ἱμάντα τὴν ἐξ ἡμῶν τοῦ Λό-
γου συνάφειαν, λύνει ἀμήχανον (διδάσκει ὁ
Πρόδρομος), γηγενεῖς ἐκ πλάνης λυτρούμενος.

Εν πυρὶ βαπτίζει, τελευταίῳ Χριστὸς, τοὺς
ἀπειθοῦντας, καὶ μὴ Θεὸν φροναῦντας
αὐτόν· ἐν Πνεύματι δὲ καινοποιεῖ, δι' ὕδατος

χάριτι, τοὺς ἐπιγνώμονας αὐτοῦ τῆς Θεότητος,
τῶν πλημμελημάτων λυτρούμενος.

Ἰαμβικός. Ὁ Εἰρμός.

- » Ἰμερτόν ἐξέφηνε σὺν πανολβίῳ,
- » Ἦχῳ Πατὴρ, ὃν γαστρός ἐξηρεύξατο.
- » Ναί φησιν οὗτος, συμφυῆς γόνος πέλων,
- » Φῶταυγος ἐξώρουσεν ἀνθρώπων γένους,
- » Λόγος τέ μου ζῶν, καὶ βροτὸς προμηθεία.

Εκ ποντίου λέοντος ὁ τριέσπερος,
Ξένως Προφήτης ἐγκάτοις φλοιδούμενος,
Αὐθις προῆλθε τῆς παλιγγενεσίας,
Σωτηρίαν δράκοντος ἐκ βροτοκτόνου,
Πᾶσι προφαίνων, τῶν χρόνων ἐπ' ἐσχάτων.

Ανειμένων Πόλοιο παμφαῶν πτυχῶν,
Μύστης ὁρᾷ πρὸς Πατρός ἐξικνούμενον,
Μένον τε Πνεῦμα τῷ παναχράντῳ Λόγῳ,
Ἐπελθὼν ὡς πέλειαν ἀφράστῳ τρόπῳ,
Δήμοις τε φαίνει, προσδραμεῖν τῷ Δεσπότῃ.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'.

Επεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένῃ, καὶ τὸ
φῶς σου Κύριε, ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, ἐν
ἐπιγνώσει ὑμνουῦντάς σε. Ἦλθες ἐφάνης, τὸ Φῶς
τὸ ἀπρόσιτον. Ὁ Οἶκος.

Τῇ Γαλιλαίᾳ τῶν Ἑθνῶν, τῇ τοῦ Ζαβουλὼν
χώρᾳ, καὶ τοῦ Νεφθαλείμ γαίᾳ, ὡς εἶπεν
ὁ Προφήτης, φῶς μέγα ἔλαμψε Χριστός· τοῖς
ἐσκοτισμένοις φαεινὴ ὥφθη αὐγὴ, ἐκ Βηθλεὲμ
ἀστράπτουσα· μᾶλλον δὲ ἐκ Μαρίας ὁ Κύριος
πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ ἀνατέλλει τὰς ἀκτῖνας, ὁ
Ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης. Διὸ οἱ ἐξ Ἀδὰμ γυ-
μνοὶ, δεῦτε πάντες ὑποδύωμεν αὐτόν, ἵνα θαλ-
φθῶμεν· σκέπη γὰρ γυμνῶν, καὶ αἴγλη ἐσκο-
τισμένων, ἦλθες ἐφάνης τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Συναξάριον.

Τῇ 5'. τοῦ αὐτῆς μηνὸς, Τὰ Ἅγια Θεοφάνεια τῆ
Κυρίου καὶ Θεῶ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχοι.

Τοὺς οὐρανὸς Βάπτισμα τῷ Χριστῷ σχίσαν,
Τοὺς αὐτὸ μὴ χραίνοντας ἔνδον εἰσάγει.

Βάπτισεν ἐν ποταμῷ Χριστὸν Πρόδρομος
κατὰ ἔκτην.

Τὰ Ἅγια Θεοφάνεια ἑορτάζομεν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ
καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν τε τῇ Μεγάλῃ
Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐν ταῖς κατὰ τόπον Ἀγίαις Ἐκκλησίαις,
τὴν παννυχίδα ἀφ' ἐσπέρας ἐπιτελοῦντες ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέ-
ρᾳ. Αὐτὸς γὰρ ὁ Θεὸς Λόγος, τὸν παλαιὸν Ἀδὰμ ἐνδυ-
σάμενος, καὶ πάντα τὰ νόμιμα ἐκτελέσας, καὶ πρὸς τὸν
μίγαν Ἰωάννην τὸν Προφήτην παραγίνεται βαπτισθεόμε-
νος· ὃς καὶ διεκώλυσεν αὐτόν, λέγων· Ἐγὼ χρεῖαν
ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρὸς

με· Ἐπεὶ δὲ τὸ, Ἄφες ἄρτι, πρὸς τοῦ Κυρίου ἀκήκου,
καὶ πάσης δικαιοσύνης πλήρωμα εἶναι τὸ Βάπτισμα ἔγνω-
κεν, ἀφίησιν αὐτόν. Καὶ βαπτισθεὶς ὁ Χριστὸς, πᾶσαν μὲν
τὴν φύσιν τῶν ὑδάτων ἡγίασε· πᾶσαν δὲ ἁμαρτίαν τῶν
ἀνθρώπων ἐνθάψας τοῖς ρείθροις τοῦ Ἰορδάνου, εὐθὺς ἀνέβη
ἀπὸ τοῦ ὕδατος· καὶ τὸν παλαιωθέντα ταῖς ἁμαρτίαις ἄν-
θρωπον ἀνακαινίσας καὶ ἀναπλάσας, οὐρανῶν Βασιλείαν
αὐτῷ ἐχαρίσατο.

Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

- » Νέους εὐσεβεῖς, καμίνῳ πυρὸς προσομι-
- » λήσαντας, διασυρίζον πνεῦμα δρόσου,
- » ἀβλαβεῖς διεφύλαξε, καὶ Θεοῦ Ἀγγέλῳ συγ-
- » κατάβασις· ὅθεν ἐν φλογὶ δροσιζόμενοι, εὐ-
- » χαρίστως ἀνέμελπον· Ὑπερῦμνητε, ὁ τῶν
- » Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐληγητὸς εἶ.

Οσπερ οὐρακῷ, σὺν τρόμῳ καὶ θαύματι
παρίσταντο, ἐν Ἰορδάνῃ αἱ Δυνάμεις
τῶν Ἀγγέλων σκοπόμεναι, τοσαύτην Θεοῦ τὴν
συγκατάβασιν· ὅπως ὁ κρατῶν τὴν ὑπέρωρον
τῶν ὑδάτων ὑπόστασιν, ἐν τοῖς ὕδασι, σωματο-
φόρος ἔστηκεν, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.
Νεφέλῃ ποτὲ, καὶ θαλάσσᾳ Θεοῦ προει-
κονίζε, Βαπτίσματος τὸ θαῦμα, ἐν οἷς
ὁ πρὶν βαπτίζεται διεξοδικῶς τῷ Νομοθέτῃ
λαός. Θαλάσσα δὲ ἦν τύπος ὕδατος, καὶ νεφέλῃ
τοῦ Πνεύματος· οἷς τελούμενοι, Εὐλογητὸς εἶ
κράζομεν, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Απαντες πιστοὶ, ἐν ᾧ τὴν τελείωσιν ἐλά-
βομεν, Θεολογοῦντες ἀσιγήτως, σὺν Ἀγ-
γέλοις δοξάζωμεν, Πατέρα Υἱὸν καὶ Πνεῦμα
Ἄγιον· τοῦτο γὰρ Τριάς ὑποστάσεσιν ὁμοού-
σιος, εἷς δὲ Θεός, ᾧ καὶ ψάλλομεν· Ὁ τῶν
Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἰαμβικός. Ὁ Εἰρμός.

- » Εὐφλέξε ρείθρῳ τῶν δρακόντων τὰς κάρας,
- » Ὁ τῆς καμίνου τὴν μετάρσιον φλόγα,
- » Νέους φέρουσιν εὐσεβεῖς κατευνάσας.
- » Τὴν δυσκάθεκτον ἀγλὺν ἐξ ἁμαρτίας,
- » Ὅλην πλύνει δὲ, τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος.

Σὲ ζωγραφοῦσαν τὴν Ἀσσύριον φλόγα,
Ἐκσῶσαν ἱστῆς, εἰς δρόσον μετηγμένην.

Ὑδῶρ ὅθεν νῦν ἀμφιέσσαι φλέγον,
Σίντην κίκιστον Χριστὲ προσκεκευθμένον,
Πρὸς τὴν ὀλισθον, ἐκκαλούμενον τρίβον.

Απὸρράγέντος τοῦ Ἰορδάνου πάλαι,
Ἰσθμῷ περᾶται λαὸς Ἰσραηλῆτης,
Σὲ τὸν κράτιστον ἐμφοροῦντα τὴν κτίσιν,
Ἡπειγμένως νῦν ἐν ῥοαῖς διαγράφων
Πρὸς τὴν ἀρρέυστον καὶ ἀμείνονα τρίβον.

Ιδμεν τὸ πρῶτον τὴν πανώλεθρον κλύσιν,
Οἰκτρῶς σε πάντων εἰς φθορὰν παρεισάγειν,
Ὡς τρισμέγιστα χρηματίζων καὶ ξένα.
Νῦν δὲ κλύσαντα Χριστὲ τὴν ἀμαρτίαν,
Δι' εὐπάθειαν, καὶ βροτῶν σωτηρίαν.
Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Μ**υστήριον παράδοξον, ἡ Βαβυλῶνος ἔ-
» δειξε καίμινος, πηγάσασα δρόσον· ὅτι
» ρεῖθροῖς ἔμελλεν, ἄϋλον πῦρ εἰσδέχεσθαι ὁ
» Ἰορδάνης, καὶ στέγειν σαρκί, βαπτιζόμενον
» τὸν Κτίστην· ὃν εὐλογοῦσι Λαοὶ, καὶ ὑπερ-
» υψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Απόθου φόβον ἅπαντα, ὁ Λυτρωτὴς τῷ
Προδρόμῳ ἔφησεν· ἐμοὶ δὲ πειθάρχει, ὡς
Χριστῷ μοι πρόσελθε· τοῦτο γὰρ φύσει πέφυ-
κα· ἐμῷ προστάγματι εἶξον, καὶ βαπτισόν με
συγκαταβαίντα, ὃν εὐλογοῦσι Λαοὶ καὶ ὑπερυ-
ψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ρημάτων ὡς ἀκήκοεν, ὁ Βαπτιστὴς τοῦ Δε-
σπότη, σύντρομος παλάμην ἐκτείνει· χει-
ραπτήσας ὅμως δὲ, τὴν κορυφὴν τοῦ Πλάστου
αὐτοῦ, τῷ βαπτισθέντι ἐβόα· Ἀγιάσόν με· σὺ
γὰρ Θεός μου, ὃν εὐλογοῦσι Λαοὶ, καὶ ὑπερυ-
ψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριάδος ἡ φανέρωσις, ἐν Ἰορδάνῃ γέγονεν·
αὕτη γὰρ ὑπέρθεος φύσις· ὁ Πατὴρ ἐφώ-
νησεν· Οὗτος ὁ βαπτιζόμενος, Υἱὸς ὁ ἀγαπη-
τός μου· τὸ Πνεῦμα συμπαῖν τῷ ὁμοίῳ· ὃν
εὐλογοῦσι Λαοὶ, καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Ἰαμβικός. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**λευθέρα μὲν ἡ κτίσις γνωρίζεται·
» Υἱοὶ δὲ φωτὸς, οἱ πρὶν ἐσκοτισμένοι·
» Μόνος στεναίνει, τοῦ σκότους ὁ προστάτης.
» Νῦν εὐλογεῖται συντόνως τὸν αἴτιον,
» Ἡ πρὶν τάλαινα, τῶν Ἑθνῶν παγκληρία.

Τριττοὶ Θεοὶ εἰς ἐμπύρως δροσούμενοι,
Αἰγλήντα τριταῖς παμφαῶς ἀγιστείαις,
Σαφῶς ἐδήλου τὴν ὑπέρτατον φύσιν,
Μίξει βροτεία, πυρπολοῦσαν ἐν δρόσῳ,
Εὐκτῶς ἅπασαν, τὴν ἀλέθριον πλάνην.

Λευχεμονεῖται πᾶσα γῆινος φύσις,
Ἐκπτώσεως νῦν οὐρανῶν ἐπηρμένη·
Ὡς γὰρ τὰ πάντα συντετήρηται Λόγῳ,
Ναύουσι ρεῖθροῖς ἐκπλυθεῖσα πταισμάτων,
Τῶν πρὶν πέφευγε, παμφαῶς λελουμένη.

Ὡδὴ θ'.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ.

Ψαλλόμενα ἐν τῇ Ὡδῇ ταύτῃ.

Ἦχος β'.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν, τῶν ἄνω στρα-
τευμάτων.
Δίς.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐν Ἰορδάνῃ, ἐλθόντα βαπτι-
σθῆναι.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ὑπὸ Προδρόμου, τὸ βάπτισμα
λαβόντα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐκ τῆς Πατρῴας, φωνῆς μαρ-
τυρηθέντα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἵνα τῆς Τριάδος, κλίναντα
τὸν αὐχένα, καὶ βάπτισμα λαβόντα.

Προφῆτα, διῆρο πρὸς με, ἐκτεινον τὴν χεῖρα, καὶ βά-
πτισόν με τάχος.

Προφῆτα, ἄφες ἄρτι, καὶ βάπτισόν με δέλων· πληρῶσαι·
καὶ γὰρ ἤλθον, πᾶσαν δικαιοσύνην.

Ἔτερα εἰς τὸν Ἰαμβικὸν Κανόνα.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, κλίνει τὸν αὐχένα, χειρὶ τῇ τοῦ
Προδρόμου.

Σήμερον Ἰωάννης, βαπτίζει τὸν Δεσπότην, ἐν ρεῖθροῖς
Ἰορδάνου.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, νάμασιν ἐνθάπτει, βροτῶν τὴν
ἀμαρτίαν.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, ἀνωθεν μαρτυρεῖται, Υἱὸς ἀγα-
πημίνος.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, ἤλθεν ἀγιάσαι, τὴν φύσιν τῶν
υδάτων.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, τὸ βάπτισμα λαμβάνει, ὑπὸ χει-
ρὸς Προδρόμου.

Δόξα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου, καὶ ἀδια-
ρίτου, Θεότητος τὸ κράτος.

Καὶ νῦν.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς
κατάρης.

Ὁ Εἰρμός.

» **Α**πορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς αἰ-
» ξίαν· ἱλιγγία δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος,
» ὑμνεῖν σε Θεοτόκε· ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχαισα,
» τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πάθον οἶδας,
» τὸν ἐνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προσ-
» τάτις, σὲ μεγαλύνομεν.

Δαυὶδ πάρεσο, Πνεύματι τοῖς φωτιζομένοις·
Νῦν προσέλθετε, ἅδε, πρὸς Θεόν, ἐν πί-

στει λέγων φωτίσθητε· οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκ-
κράξεν Ἀδὰμ ἐν πτώσει· καὶ γὰρ αὐτοῦ εἰ-
ήκουσε Κύριος ἐλθὼν, ρείθροις τοῦ Ἰορδάνου,
φθαρέντα δὲ ἀνεκαίνισεν.

Ο Ἡσαΐας λούσασθε, καὶ καθάρητε φα-
σκεῖ· τὰς πανηρίας ἐναντι, ἀφέλεσθε Κυ-
ρίου· οἱ διψῶντες, ὕδωρ ἐπὶ ζῶν πορεύεσθε·
ῤανεῖ γὰρ ὕδωρ καινοποιὸν Χριστὸς, τοῖς προσ-
τρέχουσιν αὐτῷ ἐν πίστει, καὶ πρὸς ζωὴν τὴν
ἀγήρω, βαπτίζει Πνεύματι.

Συντηρώμεθα χάριτι, πιστοὶ καὶ σφραγίδι·
ὥς γὰρ ὀλεθρον ἔφυγον, φιλίᾳ Ἑβραῖοι πάλ-
λαι αἵμαχθείσης, ἔτω καὶ ἡμῖν, ἐξ ὁδίου τοῦ θείου
τῆτο, τῆς παλιγγενεσίας λουτήριον ἔσται· ἐν-
θεν καὶ τῆς Τριάδος, ὁψόμεθα φῶς τὸ ἄδυτον.
Ἰαμβικός. Ὁ Εἰρμός.

» **Ω** τῶν ὑπὲρ νῦν, τῆ τόκου σε θαυμάτων.
» **Ω** Νύμφη πάνταγενε, Μῆτερ εὐλογημένη.
» Δί ἧς τυχόντες παντελοῦς σωτηρίας,
» Ἐπάξιον κρατοῦμεν, ὥς εὐεργέτη,
» Δῶρον φέροντες, ὕμνον εὐχαριστίας.

Ιδμεν τὰ Μωσεῖ, τῇ βάτῳ δεδειγμένα,
Δεῦρο ξένοις, θρασμοῖσιν ἐξεργασμένα·
Ὡς γὰρ σέσωσται, πυρφοροῦσα Παρθένος,
Σελασφόρον τεκοῦσα, τὸν εὐεργέτην,
Ἰορδάνου τε, ρεῖθρα προσδεδεγμένα.

Χρίεις τελειῶν, τὴν βρότειον οὐσίαν,
Ἄναξ ἀναρχε, Πνεύματος κοινωνία,
Ροαῖς ἀχράντοις, ἐκκαθάρας καὶ σκότους.
Ἰσχὺν θριαμβεύσας τε, τὴν ἐπηρμένην,
Νῦν εἰς ἀληκτον, ἐξαμείβεαι βίον.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Επεφάνη ὁ Σωτὴρ, ἡ χάρις ἡ ἀλήθεια, ἐν
ρεῖθροις τοῦ Ἰορδάνου, καὶ τοὺς ἐν σκό-
τει καὶ σκιᾷ, καθευδοντας ἐφώτισε· καὶ γὰρ
ἦλθεν ἐφάνη, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Ἐκ τρίτου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους 5. καὶ ψάλ-
λομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α. Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Φῶς ἐκ φωτός, ἔλαμψε τῷ κόσμῳ Χριστὸς
ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐπιφάνεις Θεός· τοῦτον
λαοὶ προσκυνήσωμεν.

Δίς.

Ὁ αὐτός.

Πῶς σε Χριστέ, δοῦλοι τὸν Δεσπότην ἀξίως
τιμήσωμεν; ὅτι ἐν τοῖς ὕδασι πάντας ἡ-
μᾶς ἀνεκαίνισας.

Ὁ αὐτός.

Σὺ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθεὶς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν,
τὰ ρεῖθρα ἡγίαςας, τῇ παλάμῃ τοῦ δού-
λου χειροθετούμενος, καὶ τὰ πάθη τοῦ Κόσμου

ιώμενος. Μέγα τὸ μυστήριον τῆς οἰκονομίας
σου! φιλάνθρωπε Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Τὸ ἀληθινὸν φῶς ἐπεφάνη, καὶ πᾶσι τὸν φω-
τισμὸν δωρεῖται. Βαπτίζεται Χριστὸς μεθ'
ἡμῶν, ὁ πάσης ἐπέκεινα καθαρότητος· ἐνίησι
τὸν ἀγιασμὸν τῷ ὕδατι, καὶ ψυχῶν τοῦτο κα-
θάρσιον γίνεται· ἐπίγειον τὸ φαινόμενον, καὶ
ὑπὲρ τοὺς οὐρανοὺς τὸ νοούμενον· διὰ λουτροῦ
σωτηρία, δι' ὕδατος τὸ Πνεῦμα· διὰ καταδύ-
σεως, ἡ πρὸς Θεὸν ἡμῶν ἀνοδος γίνεται. Θαυ-
μάσια τὰ ἔργα σου Κύριε! δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Ο περιβάλλον τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις,
ρεῖθρα περιβάλλεται σήμερον τὰ Ἰορδά-
νεια· καὶ τὴν ἐμὴν καθαίρεται κάθαρσιν, ὁ τῆ
κόσμου αἵρων τὴν ἀμαρτίαν· καὶ ὑπὸ τῆ συγ-
γενοῦς ἄνωθεν μαρτυρεῖται Πνεύματος, Υἱὸς
μονογενὴς ὑπάρχων τοῦ ὑψίστου Πατρὸς· πρὸς
ὃν βοήσωμεν· Ὁ ἐπιφάνεις καὶ σώσας ἡμᾶς,
Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἀνατολίου.

Νάματα Ἰορδάνεια περιβάλου Σωτὴρ, ὁ ἀ-
ναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον· καὶ ἔκλι-
νας κορυφὴν τῷ Προδρόμῳ, ὁ τὸν οὐρανὸν με-
τρήσας σπιθαμῇ· ἵνα ἐπιστρέψῃς κόσμον ἐκ
πλάνης, καὶ σώσῃς τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Ἦχος β'. Ἀνατολίου.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, ἐν Ἰορδάνῃ ἦλθε βαπτι-
σθῆναι. Σήμερον Ἰωάννης ἄπτεται, κορυ-
φῆς τοῦ Δεσπότη. Αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν
ἐξέστησαν, τὸ παραδόξον ὁρῶσαι μυστήριον.
Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν· ὁ Ἰορδάνης ἰδὼν
ἀνεστρέφετο. Ἡμεῖς δὲ οἱ φωτισθέντες βοῶμεν·
Δόξα τῷ φανέντι Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς ὁφθέντι,
καὶ φωτίσαντι τὸν κόσμον.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἴτα τοῦ Ἱερέως τὴν ἱερατικὴν στολὴν ἐν-
δεδυμένου, καὶ ἐπιφερομένου τὸ τίμιον
εὐλὸν ἀνά χειρᾶς, προπορευομένου τε τοῦ θυ-
μιατοῦ, καὶ τῶν λαμπάδων, ἐξερχόμεθα τοῦ
Ναοῦ, καὶ ἀπερχόμεθα ἐν τῇ βρύσει, ἢ ἐν τῇ
πηγῇ τοῦ ὕδατος, ψάλλοντες τὰ Τραπάρια, Ἦ-
χος πλ. δ'. τὸ, Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων.
Καὶ ἐκτελεῖται καθεξῆς ἐκείσε ἡ τοῦ Ἀγια-
σμοῦ Ἀκολουθία· ἡγουν αἱ Προφητεῖαι, ὁ Ἀ-
πόστολος, τὰ Εὐαγγέλιον, καὶ αἱ Εὐχαί, ὡς
προεῖρηνται. Καὶ μετὰ τὸ ῥαντισθῆναι πάντας
ἐκ τοῦ ἀγιασθέντος ὕδατος, ψάλλομεν τὸ Ἀ-
πολυτίκιον, καὶ τὸ Κοντάκιον. Ὑποστρέφον-

τες δὲ, εἰσερχόμεθα ἐν τῷ Ναῷ· καὶ δοξάζοντες, ψάλλομεν, τὸ τροπάριον τῆς ἡ. Ὤδης· Τριάδος ἡ φανερώσις. Εἶτα, γενομένης Ἑκτενῆς ὑπὸ τοῦ Ἱερέως, ἀσπαζόμεθα τὸ τίμιον Ξύλον τοῦ Σταυροῦ, καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ψάλλομεν,
ἀντὶ τῶν Τυπικῶν, τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἶκός Ιακώβ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ἐγενήθη Ἰουδαία ἀγίασμα αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν· ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Τί σοι ἐσι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; καὶ σὺ Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεὶς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλουῖα.

Στίχ. β'. Ὅτι ἐκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Στίχ. γ'. Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου, κίνδυνοι ἄδου εὐροσάν με.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Στίχ. δ'. Ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Θ' Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, κτλ.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε.

Στίχ. β'. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε.

Στίχ. γ'. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρών, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε.

Στίχ. δ'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοί τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε.

Εἰσοδικόν.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ Κοντάκιον.

Ἐπεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένῃ.

Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου,

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Ἀλληλουῖα.

Κοινωνικόν.

Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις. Ἀλληλουῖα.

Τῇ Ζ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἡ Σύναξις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Εἴαν ἡ παρούσα ἡμέρα τύχη ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ' τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἀγίου γ'. Δόξα, τοῦ Ἀγίου. Καὶ νῦν, τὸ α' τοῦ Ἦχου. Εἴσοδος. Προκείμενον, Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἀπόστιχα Ἀναστάσιμα. Δόξα, τοῦ Ἀγίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἀγίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, τὰ συνήθη. Πολυέλεος, ἀντὶ τοῦ Ἀμώμου. Καταβασίαι, Στίβει θάλασσης. Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ δ'. Ὤδὴ τῶν Κανόνων τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἀγίου. Εἰς τοὺς Αἵθους Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς Ἑορτῆς δ'. Δόξα, τοῦ Ἀγίου. Καὶ νῦν, Ὑπερυλογημένη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς. Εἴσοδικόν, Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν.... Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, Κυριακῇ μετὰ τὰ Φῶτα. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Ὁ τῶν ὑπερνοῦν. Κοινωνικόν, Αἰνεῖτε, καὶ μετ' αὐτό, Ἐν Ἰορδάνῃ, κτλ.

Εἴαν δὲ τύχη ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται καθὼς ἐστὶ τετυπωμένη.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχ. ε' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς τρία. Ἦχος β'.

Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν, τὸν φωτίσαντα πάντα ἄνθρωπον, ἰδὼν ὁ Πρόδρομος, βαπτισθῇ.

και παραγεγόμενον, χαίρει τῇ ψυχῇ, καὶ τρέμει τῇ χειρὶ· δείκνυσιν αὐτόν, καὶ λέγει τοῖς λαοῖς· Ἴδε ὁ λυτρούμενος τὸν Ἰσραὴλ, ὁ ἐλευθερῶν ἡμᾶς ἐκ τῆς φθορᾶς. Ὡ ἀναμάρτητε, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν, ὑπὸ δούλου βαπτίζομένου, καὶ τῇ τοῦ Πνεύματος παρουσίᾳ μαρτυρουμένου, ἔφριξαν ὁρῶσαι Ἀγγέλων στρατιαί· φωνὴ δὲ οὐρανόθεν ἠνέχθη ἐκ Πατρὸς· Οὗτος ὃν ὁ Πρόδρομος χειροθετεῖ, Υἱὸς μου ἀπάρχει ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ νυδάκησα· Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὰ Ἰορδάνεια ρεῖθρα, σὲ τὴν πηγὴν ἐδέξαντο· καὶ ὁ Παρκύκλητος, ἐν εἵδει περιστρεφῶς κατήρχετο· κλίνει κορυφὴν, ὁ κλίνας Οὐρανούς· κράζει καὶ βοᾷ, πηλὸς τῷ Πλαστοργῷ· Τί μοι ἐπιτάττεις τὰ ὑπὲρ ἐμέ; ἐγὼ χρεῖαν ἔχω τοῦ σοῦ Βαπτισμοῦ. Ὡ ἀναμάρτητε, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἑτερα Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Προδρόμου,

Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Πανεύφημε Πρόδρομε Χριστοῦ, Βαπτιστὰ Θεόληπτε, σὲ εὐσεβῶς μακαρίζοντες, Χριστὸν δοξάζομεν, τὸν ἐν Ἰορδάνῃ, κλίναντα τὴν κάραν σοι, καὶ φύσιν τῶν βροτῶν ἀγιάσαντα. Αὐτὸν αὖν πρέσβευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Υπόθεν προσέβλεψας σοφέ, Ἰωάννη Πρόδρομε, Πατὴρ τὴν δόξαν τὴν ἄρρητον, Υἱὸν ἐν ὕδατι· καὶ τὸ Πνεῦμα εἶδες ἐπελθόν ὡς πέλειαν, καθαῖρον καὶ φωτίζον τὰ πέρατα· διὸ Τριάδος σε, μυστηπόλον ἀναμέλποντες, σοῦ τιμῶμεν, τὴν θείαν πανήγυριν.

Ρώσθεις θεία χάριτι Χριστοῦ, Βαπτιστὰ καὶ Πρόδρομε, σὺ τὸν Ἀμνὸν ἡμῖν ἔδειξας, τὸν κόσμον αἴροντα, ἀμαρτίαις πάσας· καὶ αὐτῷ προσήρμασας, δυάδα Μαθητῶν χαίρων σήμερον· ἃν καθικέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Εἵσαρκε Δύχνε, Πρόδρομε τοῦ Σωτῆρος, βλάστημα Στείρας, φίλε τοῦ ἐκ Παρθένου, ὃν σκιρτήμασι νηδύος προσεκύνησας, καὶ ἐθάπτισας νάμασι τοῦ Ἰορδάνου· τούτῳ πρέσβευε δεόμεθα Προφῆτα, τὰς τῶν μελλάντων ἡμῶν ἐκφυγεῖν τρικυμίας. Καὶ νῦν, Ὁ αὐτός.

Θεὸς Λόγος ἐπεφάνη ἐν σαρκί, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων· ἴστατο βαπτισθῆναι ἐν Ἰορδάνῃ καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτόν ὁ Πρόδρομος· Ὡς ἐκτείνῃ χεῖρα, καὶ ἀψομαι κορυφῆς κρα-

τούσης τὰ σύμπαντα; Εἴ καὶ ἐκ Μαρίας ὑπάρχεις βρέφος, ἀλλ' οἶδά σε Θεὸν προαιώνιον· ἐπὶ γῆς βαδίζεις, ὁ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν Σεραφίμ· καὶ δούλος Δεσπότην, βαπτίζειν οὐ μεμάθηκα. Ἀκατάληπτε Κύριε, δόξα σοι.

Εἴσοδος. Προκείμενον, Ἦχος βαρύς.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐν τῇ γῇ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ Κύριος ἐποίησεν.

Στίχ. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, αἴκου Ἰακώβ.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ἡ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ.

Στίχ. Τί σοι ἔστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; καὶ σὺ Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;

Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ως εἶδές σε Δέσποτα, ὁ Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος πρὸς αὐτὸν ἀφικόμενον, ἐκθαμβος γενόμενος, ὡς εὐγνώμων δούλος, σὺν φόβῳ ἐβόα· Τίς ἡ ταπείνωσις Σωτῆρ; τίς ἡ πτωχεία, ἣν περιβέβλησαι; ὁ πλούτῳ ἀγαθότητος, ταπεινωθέντα τὸν ἄνθρωπον, ἀνυψώσας ὡς εὐσπλαγχνος, ὡς αὐτὸν ἐνδυσάμενος.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν.

Δεῦρο δὴ μοι σήμερον, ἐπιτελοῦντι μυστήριον, τῷ Προδρόμῳ ἀντέφησε, φοικτῶς διακόνησον, ὁ Σωτῆρ τῶν ὅλων, καὶ μὴ δειλιάσης· τὸν συντραβέντα γὰρ Ἀδὰμ, τῇ ἀμαρτίᾳ καινοποιούμενος, βαπτίζομαι ὡς ἄνθρωπος, ὁ κατὰ φύσιν ἀμόλυντος, Ἰορδάνου τοῖς ὕδασι, ἐν οἷς βλέπεις παρόντα με.

Στίχ. Τί σοι ἔστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Ηλίον ῥυπτόμενον, τίς γηγενῶν ἐθέασατο; Ἰωάννης ἀντέφησε· καὶ τὸν ἐπενδύοντα οὐρανὸν νεφέλαις, γυμνούμενον ὅλον, καὶ τὸν πηγὰς καὶ ποταμούς, δημιουργοῦντα ὕδασι βαίνοντα; ἐκπλήττομαι τὴν ἀφαντον, οἰκονομίαν σου Δέσποτα! μὴ βαρύνῃς τὸν δούλόν σου, φοβέροῖς ἐπιτάγμασιν (*).

(*) Τα παρόντα τρία Προσόμοια τῶν Ἀποστίχων, ὡσαύτως καὶ τὰ ἐν τοῖς Ἀποστίχοις τοῦ Ἀγίου Θεοδοσίου (ἔρα ἔμπροσθεν εἰς τὰς ια΄ τοῦ παρόντος), φέρουσιν ἀκροστιχίδα, Ὡ δὴ Ἰωσήφ· ἐλλείπουσιν ὁμῶς δύο Τροπάρια, πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν δύο τελευταίων γραμμάτων τῆς ἀκροστιχίδος, ἅπερ οὐδὲ ἐν τοῖς ἀνά χειρὸς δυοῖ χειρογράφοις ἀπαντῶνται. Ταῦτα δὲ τὰ ἐξ, διάλογον περιέχουσι τοῦ Προδρόμου πρὸς τὸν Κύριον, καὶ τούτου πρὸς ἐκεῖνον.

Δόξα, Ἦχος δ'. Βύζαντος.

Ος τοῦ Πνεύματος ἑραστής, καὶ τῆς χάρι-
τος Θεοφθογγος χελιδὼν, τρανώς τὴν οἰ-
κονομίαν τοῦ Βασιλέως, βροτῶν τῷ γένει ἐξ
Ἀγνῆς φαινωῶς ἀνατείλαντος, εἰς μερόπων ἀνά-
πλασιν, κατεμήνυσας Πρόδρομε (*), τῶν σκυ-
θρωπῶν ἡθῶν, ἀπελαύνων τὸ τέρμα, καὶ ζωῆς
αἰδίου ἐπιλαβέσθαι ἰθύνων, ταῖς καρδίαις τῶν ἐν
μετανοίᾳ βαπτιζομένων, μάκαρ Θεόληπτε.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Δεῦτε μιμησώμεθα ταῖς φρονίμης Παρθένης·
δεῦτε ὑπαντήσωμεν τῷ φανέντῃ Δεσπότη·
ὅτι προῆλθεν ὡς νυμφίος πρὸς τὸν Ἰωάννην· ὁ
Ἰορδάνης ἰδὼν σε ἔπηξε καὶ ἔμεινεν· ὁ Ἰωάν-
νης ἐβόα· Οὐ τολμῶ κρατῆσαι κορυφῆς ἀθα-
νάτου· τὸ Πνεῦμα κατήρχετο, ἐν εἵδει περιστε-
ρᾶς, ἀγιάσαι τὰ ὕδατα· καὶ φωνὴ οὐρανόθεν·
Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον,
σῶσαι γένος ἀνθρώπων, Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου, Ἦχος β'.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων· σοὶ δὲ ἀρ-
κέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Πρόδρο-
με· ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ Προφητῶν σε-
βασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ρείθροις βαπτίσαι
κατηξώθης τὸν κηρυττόμενον· Ὄθεν τῆς ἀλη-
θείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ
τοῖς ἐν Ἀδῇ, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν
αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέ-
χοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος, ἐκ Παρθένου Μαρίας,
καὶ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθέντος ὑπὸ Ἰωάν-
νου, τὸ πνεῦμα κατήλθεν ἐπ' αὐτόν, ὁρῶμενον
ἐν εἵδει περιστερᾶς· διὰ τοῦτο ὁ Προφήτης,
σὺν τοῖς Ἀγγέλοις ἔλεγε κραυγάζων· Δόξα τῇ
παρουσίᾳ σου Χριστέ· δόξα τῇ βασιλείᾳ σου·
δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου μόνε φιλόνητο.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν τοῖς ρείθροις βλέψας σε τοῦ Ἰορδάνου,
βαπτισθῆναι θέλοντα, ὁ μέγας Πρόδρο-

(*) Ἐν τῷ εἰς μεμβράναν χειρογράφῳ, οὕτως ἀναγινώ-
σκεται αὕτη ἡ περιεκπῆ· Βροτῶν τὸ γένος, ἐξ Ἀ-
γνῆς φαινωῶς (Γρ. Φαινωῶς) ἀνατείλαντος, εἰς
μερόπων ἀνάπλασιν, κατεφώτισας ἐνδοξε.

μος Χριστέ, ἐν εὐφροσύνῃ ἐκραυγάζεν· Ἦλθες
ἐφάνης τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ὁ Πεντηκοστός· ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς,
Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα, εἰς ἡ. καὶ τοῦ Ἀ-
γίου, εἰς ε'. οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Βαπτιστὰ Χριστοῦ, τοὺς ἐπαίνους μου δέχου.

Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Τῷ τὴν ἄβατον.

Βαπτιζόμενον, τῷ τῶν παθῶν μου κλύδωνι,
Πρόδρομε ταῖς πρεσβείαις σου, φθάσας
διάσωσον· ἀπαθείας γὰρ αὐτός, γέγονας δο-
χεῖον σεπτὸν, καὶ καθαρώτατον, Κυρίῳ ἄνω-
θεν, ἐκ βρέφους ἀνακείμενος.

Αγαλλόμενος, ὁ Θεὸς παριστάμενος, Ἀγγε-
λος τὸν ἰσάγγελον, εὐηγγελίσατο, Ζαχα-
ρίᾳ τῷ σεπτῷ, σοῦ ἱεραρχοῦντι Πατρί, σέ
παμμακάριστε, Κυρίου Πρόδρομον, καὶ φίλον
γενησόμενον.

Πλήρης γέγονας, τοῦ Παναγίου Πνεύματος,
ἔτι κοιλίᾳ σῆς Μητρός, ἔνδον φερόμενος·
καὶ σκιρτήματι τερπνῷ, τὸν τῆς Παρθενίας
καρπὸν, χαίρων ἐμήνυσας, καὶ προσεκύνησας,
Προφῆτα πανσεβάσμιε.

Τὸν τὴν ἄβατον, πᾶσιν ἀνθρώποις πρότερον,
ξένην ὁδὸν βιώσεως, ἀποτεμόμενον, καὶ
βαπτίσαντα Χριστὸν, ἐν ταῖς Ἰορδάνου ῥοαῖς,
ἀνευφημήσωμεν, Κυρίου Πρόδρομον, τὸν Θεῖον
καὶ Θεόφρονα.

Θεοτοκίον.

Γερώτατον, τῆς Παρθενίας Τέμενος, ἡ ἐν γα-
στρί Θεὸν Λόγον, κυοφορήσασα, τῆς προ-
τρέχοντα εἰς σέ, καὶ προσκαλουμένους Ἀ-
γνῇ, σῶζε πρεσβείαις σου, κινδύνων λύουσα,
τὴν ἔφοδον πανάμωμε.

Καταβασία.

Στείβει θαλάσσης. κυματούμενον πάλον,
Σ' Ἠπειρον αὐθις, Ἰσραὴλ δεδαιγμένον·
Μέλας δὲ πόντος, τριστάτας Αἰγυπτίων,
Ἐκρυψεν ἄρδην, ὑδατόστρωτος τάφος,
Ῥώμη κραταιᾷ δεξιᾷ τοῦ Δεσπότη.

Ὡδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς Πίστεως.

Στειρώσεως τὸ ὄνειδος διαλύσας, ἐπέγνωνς
τῆς Παρθένου τὸν Θεῖον Τόκον, σκιρτήσας
ἀγαλλόμενος ἐν κοιλίᾳ, Μητρός πανεύφημε,
Ἀγγέλων σύσκηνε, τοῦ Κυρίου Πρόδρομε, μῦσα
τῆς χάριτος.

Ταῖς τρίβους προητοίμασας τοῦ Κυρίου, βα-
δίσας πρὸ προσώπου αὐτοῦ Προφῆτα·
ὡς λύχνος πᾶσι φαίνων γὰρ τὸ τῆς δόξης,
Πατρὸς ἀπαύγασμα, φανέν ἐν σώματι, δι'
ὕδατος ὑπέδειξας, πάντων πρόκριτε.

Ανέτειλας ὡς ὄρθρος δικαιοσύνης, τὸν ἥλιον μηνύων τοῖς ἐν τῷ σκότει· τῆς πάντων σωτηρίας σὺ γὰρ ἐγένου, κήρυξ καὶ Πρόδρομος, καὶ πᾶσιν ἔλεγες· Τῷ Χριστῷ προσέλθετε, πίστει καὶ σῶζεσθε.

Θεοτοκίον.

Χαράν τὴν ἀνεκλάλητον δεξαμένη, συνέλαβες ἄσπόρως τὸν σὸν Δεσπότην, τὸν πᾶσαν τὴν ὑφήλιον Θεομήτορ, ἀνακαλούμενον· ὃ καὶ κραυγάζομεν· Ὡς ἔκ' ἐσιν Ἅγιος, πλήν σε Κύριε.

Καταβασία.

- » **Ο**σοι παλαιῶν ἐκλελύμεθα βρόχων,
- » Βορῶν λεόντων συντεθλασμένων μύλας,
- » Ἀγαλλιῶμεν, καὶ πλατύνωμεν στόμα,
- » Λόγῳ πλέκοντες ἐκ λόγων μελωδίας,
- » Ὡ τῶν πρὸς ἡμᾶς ἡδεταὶ δωρημάτων.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ο μέγας ὑετός, πρὸς ποτάμεια ρεῖθρα, προέρχεται σαρκί, βαπτισθῆναι θελήσας· πρὸς ὃν ὁ θεῖος Πρόδρομος, ἐκθαμβούμενος ἔλεγε· Ὡς βαπτίσω σε, ρύπον μὴ ἔχοντα ὅλως; πῶς ἐκτείνω με, τὴν δεξιάν ἐπὶ κάραν, ἣν τρέμει τὰ σύμπαντα;

Δόξα, καὶ νῦν Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Εκὼν κατηλθεν ἐπὶ γῆς, καὶ ἐσαρκώθη δι' ἡμᾶς, ὡς εὐδόκησεν αὐτός, ὁ ἀκατάληπτος Θεός, καὶ βαπτισθῆναι ἠνέσχετο ὁ φωτισμός ἡμῶν· ὅθεν πρὸς αὐτὸν ἀπεφθέγγετο, ὁ Πρόδρομος βοῶν· Οὐ τολμῶ σου Σωτήρ, τῆς κορυφῆς ἐφάψασθαι, ὁρῶν σου τὸ ἀκατάληπτον Κύριε. Ὁ πάντα Λόγε, πρὸς τὸ συμφέρον, οἰκονομήσας, δόξα σοι.

Ὡδὴ δ'. Ὑμνῶ σε ἀκοῇ γὰρ Κύριε.

Ρυπῶντας ἀποπλύνειν ὕδατι, ἀπεσάλῃς πρὸς τοῦ Δεσπότη, εὐτρεπίζων δέχεσθαι, τὸν αἶροντα τὴν ἁμαρτίαν Χριστόν, καὶ τὴν πλάνην ἀπελαύνοντα, θεογνωσίας αἴγλη πανσεβάσμιε.

Ιοῦ με δρακοντίου δήγματος, ἰαθῆναι μάκαρ δυσώπει, ὁ τὸν Χριστὸν νάμασι, βαπτίσας τοῖς τοῦ Ἰορδάνου· ἐν ᾧ τῶν δρακόντων ἐμφωλεύουσιν, τὴν πονηρίαν ὁ Σωτήρ συνέθλασε.

Σοφία τοῦ Θεοῦ κοσμούμενος, προεληλύθας Χριστοκήρυξ· βοῶντος γὰρ γέγονας, κραυγάζουσα Μετανοεῖτε φωνή· ὡς Προφήτης προηγορεύσας, τὸν ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους σε δεικνύοντα.

Τὴν ξένην καὶ ἀνθρώποις ἄτριπτον, ἐπαγόμενος πολιτείαν, ἐπέσης τοῖς ὕδασι, πανάριξε τοῦ Ἰορδάνου, φωνῆς τοῦ Πατρὸς ἀκροασόμενος, καὶ παρουσίαν Πνεύματος ὀψόμενος.

Θεοτοκίον.

Ο πάντα πλαστουργήσας Κύριος, καθ' ἡμᾶς αὐτὸς πλαστουργεῖται· ὑποδύς γὰρ Πάναγνε τὴν μήτραν σου τὴν παναγίαν, μορφὴν τῶν ἀνθρώπων ἡμφιάσατο, καὶ τὴν αὐτοῦ εἰκόνα διεσώσατο.

Καταβασία.

- » **Π**υρσῷ καθαρθεῖς, μυστικῆς θεωρίας,
- » Ὑμνῶν Προφήτης τὴν βροτῶν καινεργίαν,
- » Ῥήγνυσι γῆρυν, Πνεύματι κροτουμένην,
- » Σάρκωσιν ἐμφαίνουσιν ἀρρήτου Λόγου,
- » Ὡ τῶν δυναστῶν, τὰ κράτη συνετρίβη.

Ὡδὴ ε'. Ὁ φωτισμός.

Υπερφυῖς, ἀρετῆς λαμπηδόσιν ἡγλαῖσμένος, ὡς ἐξ οὐρανίου μυσταγωγίας, ρεῖθροις ἐπέστης, Ἰορδάνου βαπτίζων, καὶ καθαίρων διὰ τοῦ ὕδατος Πρόδρομε τοὺς πίσει, ψυχῆς προσιόντας σοι.

Τὸ καθαρὸν, καὶ ἀκήρατον φέγγος μέλλων βαπτίζειν, σκεῦος καθαρότητος ἀνεδείχθης· μείζων γὰρ πάντων, ὑπ' αὐτοῦ προεκρίθης, Προφητῶν τε σεβασμιώτερος· τὸν προφητευθέντα ἰδεῖν γὰρ ἡξίωσαι.

Ο προσταλεῖς, πρὸ προσώπου Κυρίου καὶ τὰς εὐθείας, τρίβους τοῖς ἀνθρώποις ὑποδεικνύων, ἄπτεται τρέμων κορυφῆς τοῦ Δεσπότη, καὶ βαπτίζει λέγων ὁ Πρόδρομος· Ἔτερον ἐκτός σου, Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Θεοτοκίον.

Υἱὸς Θεῶ, ὁ Υἱὸς σε Παρθένε σαφῶς ἐδείχθη, ἔργα ὡς Θεὸς τελῶν βεβλήσει μόνη· ὅθεν σε πάντες ἀληθῶς Θεοτόκον, καὶ κυρίως ἐπονομάζομεν· ἄλλην γὰρ Μητέρα, Θεῶ οὐ γινώσκομεν.

Καταβασία.

- » **Ε**χθροῦ ζοφώδους, καὶ βεβορβορωμένου,
- » Ἰὸν καθάρσει, Πνεύματος λελουμένοι,
- » Νέαν προσωρμίσθημεν, ἀπλανῇ τρίβον,
- » Ἀγουσιν ἀπρόσιτον, εἰς θυμηδίαν,
- » Μόνοις προσιτὴν, οἷς Θεὸς κατηλλάγη.

Ὡδὴ ς'. Ἐν ἀθύρσῳ πταισμάτων.

Στοῦ Λόγου φωνὴ προεληλύθας, καὶ ὡς Ἑωσφόρος ἀστὴρ ἀνατέταλκας, προκαταγγέλλων Πρόδρομε, σαφῶς Δικαιοσύνης τὸν ἥλιον.

Επιγείους φροντίδας ἡγνόησας καὶ τὰς οὐρανίους ἐλπίδας ἐπλούτησας, ἐπὶ τῆς γῆς ὡς Ἄγγελος, τὴν ζωὴν διανύσας πανόλβιε.

Προφητῶν σε σφραγίδα γινώσκομεν, ὡς τῇ Παλαιᾷ καὶ Καινῇ μεσιτεύσαντα· καὶ Βαπτιστὴν καὶ Πρόδρομον, τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ καταγγέλλομεν.

Θεοτοκίον.

Ανερμήνευτος ὄντως ἡ σύλληψις, ἄφρατος ὁ τόκος σὺ καὶ ἀκατάληπτος, πᾶσι πιστοῖς γνωρίζεται, καὶ πιστεύεται μόνῃ Θεόνυμφε.

Καταβασία.

- » **Ι**μερτὸν ἐξέφηνε σὺν πανολβίῳ,
- » **Ἦ**χω Πατὴρ, ὃν γαστρός ἐξηρεύξατο.
- » **Ναί** φησιν, Οὗτος συμφυῆς γόνος πέλων,
- » **Φ**ώταυγος ἐξώρυσεν ἀνθρώπων γένους,
- » **Λ**όγος τέ μου ζῶν, καὶ βροτὸς προμηθεΐα.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. β΄.

Τὴν σωματικὴν σου παρουσίαν δεδοικώς ὁ Ἰορδάνης, τρόμῳ ὑπεστρέφετο· τὴν πνευματικὴν δὲ λειτουργίαν ἐκπληρῶν ὁ Ἰωάννης, φόβῳ ὑπεστέλλετο· τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις ἐξεπλήττοντο, ὁρῶσά σε ἐν ῥείθροις σαρκὶ βαπτιζόμενον· καὶ πάντες οἱ ἐν τῷ σκότει κατηυγάζοντο, ἀνυμνοῦντες σέ τὸν φανέντα, καὶ φωτίσαντα τὰ πάντα.

Ὁ Οἶκος.

Τῷ τυφλωθέντι Ἀδὰμ ἐν Ἑδὲμ, ἐφάνη Ἦλιος ἐν Βηθλεὲμ, καὶ ἤνοιξεν αὐτοῦ τὰς κόρας, ἀποπλύνας αὐτὰς Ἰορδάνου τοῖς ὕδασι τῷ μεμελανωμένῳ καὶ συνεσκοτισμένῳ, φῶς ἀνέτειλεν ἄσθεσον· οὐκ ἔτι αὐτῷ νύξ, ἀλλὰ πάντα ἡμέρα· τὸ πρὸς πρωὶ πρωὶ, δι' αὐτὸν ἐγενήθη· δειλινὸν γὰρ ἐκρύβη ὡς γέγραπται· εὗρεν αὐγὴν, ἐγείρουσαν αὐτόν· ὁ πρὸς ἑσπέραν πεσὼν, ἀπηλλάγη τοῦ γνόφου, καὶ ἔφθασε πρὸς Ὁρθρον τὸν φανέντα, καὶ φωτίσαντα τὰ πάντα.

Συναξάριον.

Τῇ Ζ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Ἡ Σύναξις τοῦ Ἀγίου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Συνέδραμε δὲ καὶ ἡ τῆς παντίμου καὶ ἀγίας αὐτοῦ Χειρὸς πρὸς τὴν Βασιλεύουσαν μετένεξις.

Στίχοι.

Ἐρχέσε γλῶσσα Κήρυξ πῶς ἂν αἰνέσῃ,
Ὅν γλῶσσα Χριστοῦ γηγενῶν μείζω λέγει;

Μνήμη ἐβδομάτῃ Προδρόμου λάχεν αἰδοίοιο.

Τῇ ἐπαύριον τῶν Ἀγίων Θεοφανείων, τὴν Σύναξιν τοῦ πανίρου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ, ὡς τῷ Μυστηρίῳ τοῦ Θεοῦ Βαπτίσματος, ὑπουργήσαντος, περιλαβόμεν ἐξ ἀρχῆς καὶ ἀνωθεν ἰορτάζειν, συνταττομένην καὶ αὐτὴν ταῖς ἄλλαις αὐτοῦ πανηγύρευσιν, ἵνα μηδὲν τι τῶν ἐκείνου θαυμάτων παρασιωπήσωμεν. Συνέφθασε δὲ ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ ἡ τῆς παντίμου αὐτοῦ Χειρὸς πρὸς τὴν Βασιλίδαν μετένεξις, γενεμένη ταισσοτρόπως.

Ἐν τῇ πόλει Σιδαστῇ, ἐν ᾗ λίγεται τεθάρθαι τὸ τοῦ

Προδρόμου σῶμα, Λουκᾶς ὁ Εὐαγγελιστὴς παραγενόμενος, καὶ τὴν δεξιὰν Χεῖρα τοῦ προφητικοῦ ἐκείνου σώματος ἀφελόμενος, πρὸς τὴν αὐτὴ πόλιν ἠγάγετο Ἀντιόχειαν, πάμπολλα θαύματα ἐπιτελοῦσαν· ἐν αἷς, καὶ δράκων ἦν τις, ἐν τινι τῶν ταύτης ἐμφωλεύων ἐρίων· ὃν οἱ τὴν πόλιν οἰκοῦντες, καὶ οἱ τῆς ἐλληνικῆς μοίρας, θεοποιοῦμενοι, θυσίᾳ ἐνταυσιαία ἐτίμων. Καιροῦ δὲ προδάντος, ἐκκληρώσατό τις τῶν Χριστιανῶν, τὸ ἑαυτοῦ θυγάτριον ἐπιδούναι τῷ δράκοντι· ὁ γὰρ δράκων οὗτος, τοῦ φωλεοῦ ἐξεργύζων, καὶ ἀνέλπιστον φαινόμενος θάλαμα, καὶ μέγιστον κεχηνὼς τὸ θῦμα ἐδέχετο, καὶ τοῖς ἐδούσιν ἐσπάραττε. Διὰ τοῦτο ὁ τῆς κόρης πατὴρ στεναγμοῖς τὸ Θεῖον, καὶ τὸν Πρόδρομον κατελιπάρει, πρὸς τὸ τὴν παῖδα αὐτοῦ πικροῦ θανάτου ἀπαλλαγῆναι· καὶ σφίζεται τι τοιοῦτον.

Ἐξαιτεῖται προσκυνῆσαι τὴν ἀγίαν τοῦ Προδρόμου Χεῖρα· καὶ ἐν τῷ ἀσπάζεσθαι ταύτην, λανθανόντως τοῖς ὁδοῦσιν αὐτοῦ τὸν ἀντίχειρα δάκτυλον ἐκκόπτει, καὶ τοῦ ποδουμένου τυχὼν, ἔξεισι τοῦ Ναοῦ. Καὶ δὴ ὡς ἡ τῆς θυσίας ἐφεστήκει ἡμέρα, καὶ τὸ τοῦ λαοῦ θιάτρου παρῆν, πρόσσειν ὁ πατὴρ τὴν παῖδα ἐπιφερόμενος· καὶ γενόμενος πλησίον τοῦ δράκοντος, ἐπεὶ περ εἶδεν αὐτὸν κεχηνότα, καὶ τοῦ θύματος ἐφιέμενον, τὸν ἱερὸν ἐκείνου δάκτυλον ἀκυντίσας μέσον τοῦ φάρυγγος, τῇ τούτου ἐμβολῇ παραχρῆμα τὸν θάνατον αὐτῷ συνεισήνεγκε. Τούτων οὕτω τετελεσμένων, ὁ μὲν πατὴρ ζῶσαν τὴν παῖδα ἔχων ὑπέστρεψε, τὴν παραδόξου λύτρωσιν διηγούμενος· τὸ δὲ πλῆθος τοῦ λαοῦ τὸ ὑπερβάλλον τοῦ θαύματος ἐκπληττόμενοι, εὐχαριστήριους φωνὰς ἀνέπεμπον τῷ Θεῷ καὶ τῷ Προδρόμῳ, μέγιστον εἶκον αὐτῷ δομησάμενοι.

Λέγεται δὲ, κατὰ τὴν τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ Ἑορτὴν, ἀνυψοῦσθαι ταύτην τὴν τιμίαν Χεῖρα ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως· ἐν δὲ τῷ ὑψοῦσθαι, ποτὲ μὲν ἐκτείνεσθαι, ποτὲ δὲ συστέλλεσθαι· καὶ τῇ μὲν ἐκτασεὶ αὐτῆς, εὐφορίαν δηλοῦσθαι καρπῶν· τῇ δὲ συστολῇ, ἀπορίαν καὶ ἔνδειαν. Διὰ ταῦτα πολλοῖς μὲν τῶν κατὰ καιροὺς βασίλευόντων δι' ἰφέσεως ἦν τὸ ἐν κατασχέσει ταύτης γενέσθαι, ἐξαιρίτως δὲ Κωνσταντίνῳ καὶ Ῥωμανῷ τοῖς Περφυρογεννήτοις. Ὁ δὲ, καὶ τούτων βασιλευόντων, ὑπὸ τινος Διακόνου τῆς Ἀντιοχείων Ἐκκλησίας, Ἰωδὸς προσαγορευομένου, ἡ τῆς τιμίας τοῦ Προδρόμου Χειρὸς ἐπαγωγή καὶ ἀνάκλησις ἐγένετο, κατ' αὐτὴν τὴν ἐπιλύχνιον ὥραν, ἐν ᾗ τὸν Ἀγιασμόν ἔθος τελεῖν Χριστιανοῖς παραδίδοται· ἦν ὁ φιλόχριστος Βασιλεὺς ἐκ πεθοῦ κατασπασάμενος, ἐν τοῖς Βασιλείοις ἀπέθετο. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τοῖς Φορακίς.

Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Βάτος ἐν ὄρει πυράφλεκτος.

Ιερουργήσας τὸ Βάπτισμα, καὶ τελειώσας Πρόδρομε τὰ πρὸς Θεόν, σαφῶς δοθέντα σοι Μυστήρια, ὡς ἀρνίον ἄκακον ἱεουργούμενος, προσηνέχθης θυσία· διὸ μετὰ σοῦ συμφῶνως ψάλλομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νέος Ἠλίας γενόμενος, σὺν παρρησίᾳ Πρόδρομε καὶ βασιλεῖς, σαφῶς ἐλέγχεις ἀνομήσαντας, σοῦ τὸν βίον αὐλὸν ἐπίδεικνύμενος, ὡς ἐκείνος τρισμάκαρ· διὸ μετὰ σοῦ Προφῆτα ψάλλομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο Προφητῶν περισσότερος, καὶ Ἀποστόλων
Πρόδρομος τῶν τοῦ Χριστοῦ, τὸ Δεῖον γέ-
ρας κληρωσάμενος, σὺ τῷ Νόμῳ πλήρωμα, καὶ
ἀπαρχὴ σαφῶς, νέας χάριτος ὥφθης· διὸ μετὰ
σοῦ τρισμάκαρ ψάλλομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ
τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Υμνολογίαις τὴν πάναγνον, καὶ Θεοδόχον
Δέσποιναν πανευσεβῶς, ἀξίως πάντες ἀ-
νυμνήσωμεν, ὡς Θεὸν κυήσασαν, μονογενῇ ἡμῖν,
τοῖς ἀνθρώποις ὀφθέντα· πρὸς ὃν οἱ πιστοὶ συμ-
φώνως ψάλλομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Καταβασία.

- » **Ε**φλεξε ρείθρῳ, τῶν δρακόντων τὰς κάρας,
- » **Ο** τῆς καμίνου, τὴν μετάρσιον φλόγα,
- » Νέους φέρουσιν εὐσεβεῖς κατευνάσας·
- » Τὴν δυσκάθεκτον, ἀγλὺν ἐξ ἁμαρτίας,
- » Ὅλην πλύνει δὲ, τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος.

Ὡδὴ ἡ. Κάμιμος ποτέ.

Σὲ τὸν ἐπὶ γῆς ἰσαγγελον φανέντα, παρην-
λαγμένῳ πολιτεύματι, καὶ πάντων ἀνώ-
τερον, Ἰωάννη παμμακάριστε, χαρμονικῶς γε-
ραίρομεν, κράζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔρ-
γα τὸν Κύριον.

Μίαν ἐν τρισὶ, Θεότητος οὐσίαν, ὁμοουσίῳις
ὑποστάσεσι, Προφῆτα μεμύησαι· τῇ φω-
νῇ γὰρ τοῦ Γεννήτορος, καὶ παρουσίᾳ Πνεύμα-
τος, ἔγνωσ τὸν βαπτισθέντα, Λόγον Θεοῦ τὸν
αἰῶδιον.

Ορθρος νοητὸς, τὸν Ἥλιον μηνύων, τὸν ἐκ
Παρθένου ἀνατείλαντα, ἐκ Στείρας προέ-
δραμες, Ἰωάννη πανσεβάσμιε· καὶ τὸν Ἀμνὸν
ἐκήρυξας, κόσμου τὴν ἁμαρτίαν, φιланθρωπία
τὸν αἶροντα.

Υπερθεν ἡμᾶς, νῦν μάκαρ ἐποπτεύων, ταῖς
σαῖς πρεσβείαις διαφυλάξον, τῷ Δεῖῳ κη-
ρύγματι, ἐπομένους σε πανόλβιε, καὶ διδαχαῖς
ἐμμένοντας, Πρόδρομε ταῖς ἐνθέοις, καὶ σωτη-
ρίοις σου δόγμασι. Θεοτοκίον.

Δόξης τοῦ Πατρὸς, συνέλαβες ἀφράστως, τὸ
προαιώνιον ἀπαύγασμα, καὶ Λόγον τὸν
ἀναρχον, ἐν ἀρχῇ ὄντα νοούμενον· καὶ νῦν ἐκ
σε πρωτότοκον, Πάναγνε γεγονότα, ἀναλλοιώ-
τως τῆς κτίσεως.

Καταβασία.

- » **Ε**λευθέρα μὲν κτίσις γνωρίζεται,
- » **Υ**ἱοὶ δὲ φωτός, οἱ πρὶν ἐσκοτισμένοι.
- » Μόνος στενάζει τοῦ σκότους ὁ προστάτης
- » Νῦν εὐλογεῖτω συντόνως τὸν Αἵτιον,
- » Ἡ πρὶν τάλαινα τῶν Ἐθνῶν παγκληρία.

Ὡδὴ Ζ'.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ Ζ'.
Ὡδὴ τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων, καὶ ἡ τοῦ
Ἀγίου, ἐν ἡ λέγομεν Στίχῳ, Ἀγίε τοῦ Θεοῦ· ἡ, Βα-
πτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα.

Εκ τῆς ἐρημίας, ἡ Πρόδρομος φωνή, τὸν
Λόγον δείκνυσι, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδη-
μήσαντα· καὶ παρόντα περιχαρῶς, βαπτίζειν
εὐτρεπίζεται, τὸν τὰς ψυχὰς καθαίροντα, τῆς
ἁμαρτίας διὰ πίστεως.

Χάρις τε καὶ Νόμος, μεσίτην σε σεπτὸν, σα-
φῶς προβάλλεται, τὸν μὲν σφραγίζοντα,
τῆς δὲ ἀρχόμενον, τὸν ἀπάντων τῶν Προφητῶν,
τῷ Λόγῳ προτιμώμενον, τὸν ὑπὲρ τὰ ὁρώμενα,
νῦν βεβηκότα Πανσεβάσμιε.

Ο τοῖς ἀσωμάτοις, ἐφάμιλλον ζωὴν ἐπιδει-
νεται· καὶ τῷ θρόνῳ παρεστηκῶς, τοῦ Δεσπό-
του ἀγάζεται, τοῖς εὐφημοῦσιν ἄφεςτι, καὶ
σωτηρίαν ἐξαιτούμενος. Θεοτοκίον.

Υπὲρ εὐσπλαγχνίαν, ὁ πάντων Λυτρωτῆς,
ἄνθρωπος γίνεται, καὶ σαρκικὴν κατα-
δέχεται γέννησιν, φιλανθρώπως ὑπὲρ ἀνθρώ-
πων, ὁ φύσει ὢν φιλάνθρωπος, παρθενικῆς ἐκ
μήτρας σου, Θεογεννήτορ παμμακάριστε.

Καταβασία.

- » **Ω** τῶν ὑπὲρ νοῦν τῷ τόκῳ σε θαυμάτων!
- » **Νύμφη Πάναγνε, Μῆτερ εὐλογημένη·**
- » **Δί** ἧς τυχόντες, παντελοῦς σωτηρίας,
- » **Ἐπ' αἶξιον κροτοῦμεν, ὡς εὐεργέτη,**
- » **Δῶρον φέροντες, ὕμνον εὐχαριστίας.**

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Προφῆτην σε προέφησε, τῶν Προφητῶν ὑπέρ-
τερον, ἐν γεννητοῖς ὁ Δεσπότης, γυναικῶν
μείζονα πάντων· ὃν γὰρ Προφῆται ἅπαντες,
καὶ Νόμος προκατήγγειλαν, Χριστὸν σαρκὶ ἐώ-
ρακας· ὃν καὶ βαπτίσας ἐδείχθης, σεβασμιώ-
τερος πάντων.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Επεφάνη ὁ Σωτὴρ, ἡ χάρις ἡ ἀλήθεια, ἐν
ρείθροις τοῦ Ἰορδάνου, καὶ τοὺς ἐν σκό-
τει καὶ σκιά, καθευδόντας ἐφώτισε· καὶ γὰρ
ἦλθεν ἐφάνη, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Εἰς τοὺς Αἵνους, ἰστώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλ-
λομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος α'.

Φῶς ἐκ φωτός, ἐλαμψε τῷ κόσμῳ, Χριστὸς
ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ ἐπιφανεὶς Θεός· τοῦτον
λαοὶ προσκυνήσωμεν. Δίς.

Πῶς σε Χριστέ, δοῦλοι τὸν Δεσπότην, ἀξίως τιμήσωμεν; ὅτι ἐν τοῖς ὕδασι, πάντας ἡμᾶς ἀνεκαίνισας.

Σὺ ἐν Ἰορδάνῃ, βαπτισθεὶς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τὰ ρεῖθρα ἡγίασας, τῇ παλάμῃ τοῦ δούλου χειροθετούμενος, καὶ τὰ πάθη τοῦ κόσμου ἰώμενος. Μέγα τὸ μυστήριον τῆς οἰκονομίας σου! φιλάνθρωπε Κύριε, δόξα σοι.

Τὸ ἀληθινὸν φῶς ἐπεφάνη, καὶ πᾶσι τὸν φωτισμὸν δωρεῖται· βαπτίζεται Χριστὸς μεθ' ἡμῶν, ὁ πάσης ἐπέκεινα καθαρότητος· ἐνέησι τὸν ἀγκασμὸν τῷ ὕδατι, καὶ ψυχῶν τοῦτο καθάρσιον γίνεται· ἐπίγειον τὸ φαινόμενον, καὶ ὑπὲρ τοὺς οὐρανοὺς τὸ νοούμενον· διὰ λουτροῦ σωτηρία· δι' ὕδατος τὸ Πνεῦμα· διὰ καταδύσεως, ἢ πρὸς Θεὸν ἡμῶν ἀνοδος γίνεται. Θαυμάσια τὰ ἔργα σου Κύριε! δόξα σοι.

Ο περιβάλλον τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, ρεῖθρα περιβάλλεται σήμερον τὰ Ἰορδάνεια· καὶ τὴν ἐμὴν καθαίρεται κάθαρσιν, ὁ τοῦ κόσμου αἵρων τὴν ἀμαρτίαν· καὶ ὑπὸ τοῦ συγγενῆς ἀνῶθεν μαρτυρεῖται Πνεύματος, Υἱὸς μονογενὴς ὑπάρχων τῷ ὑψίστου Πατρὸς· πρὸς ὃν βοήσωμεν· Ὁ ἐπιφανείς καὶ σώσας ἡμᾶς, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Αγγελος ἐκ στερωτικῶν ὠδίνων, προῆλθες Βαπτιστὰ, ἐξ αὐτῶν τῶν σπαργάνων τὴν ἔρημον οἰκήσας, σφραγίς τε πάντων τῶν Προφητῶν ἐδείχθης· ὃν γὰρ ἐκεῖνοι πολυτρόπως ἐθεάσαντο, καὶ αἰνγματωδῶς προεκήρυξαν, τοῦτον βαπτίσαι ἐν Ἰορδάνῃ κατηξιώθης· φωνῆς τε ἀκήκοας, Πατρικῆς οὐρανόθεν, μαρτυρήσης αὐτοῦ τὴν Υἱότητα· καὶ τὸ Πνεῦμα εἶδες περιστερᾶς ἐν εἵδει, τὴν φωνὴν ἔλκον ἐπὶ τὸν βαπτιζόμενον. Ἀλλ' ὦ πάντων τῶν Προφητῶν ὑπέρτερε, μὴ διαλίπης πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν πιστῶς σου τελούντων τὰ μνημόσυνα.

Καὶ νῦν, Ἦχος β'.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, ἐν Ἰορδάνῃ ἦλθε βαπτισθῆναι· Σήμερον Ἰωάννης ἄπτεται κορυφῆς τοῦ Δεσπότη· Αἱ Δυναμεῖς τῶν οὐρανῶν ἐξέστησαν, τὸ παράδοξον ὁρῶσαι μυστήριον. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν· ὁ Ἰορδάνης ἰδὼν ἀνεστρέφετο. Ἡμεῖς δὲ οἱ φωτισθέντες βοῶμεν· Δόξα τῷ φανέντι Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς ὀφθέντι, καὶ φωτίσαντι τὸν Κόσμον.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς, καὶ τὸ Εἰσοδικόν

αὐτῆς. Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, Ὅσοι εἰς Χριστὸν. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Ὡ τῶν ὑπὲρ νῦν. Κοινωνικόν, Εἰς μνημόσυον· καὶ μετ' αὐτὸ, Ἐν Ἰορδάνῃ.

Τῇ Η' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ὁσίας Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τῆς Χοζεβίτου· καὶ τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Δομνίκης.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ὁσίου, Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῆς ψυχῆς τὴν ἀκρόπολιν, λογισμῶν οὐ κατέσεισαν, προσβολαὶ Μακάριε· σὺ γὰρ ἐπάλλξιν, ὥσπερ τὴν σὴν προβαλλόμενος, στερέμνιον ἀσκησιν, διетήρησας σαυτὸν, τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος, ἀπαράτρωτον, καὶ ἀπήμαντον ὅλως· καὶ παρέσης, τῷ Δεσπότη τῶν ἀπάντων, νικητικῶς στεφανούμενος.

Οὐχ ὁδὸ μῆκος ἴσχυσεν, οὐδὲ τόπων δυσχέρεια, παραλῦσαι Ὅσιε τὸ διάπυρον, τῆς πρὸς Θεὸν ἐκδημίας σου· καὶ κεῖ γὰρ γενόμενος, καὶ τοῖς τόποις εὐφρανθεὶς, οὐ οἱ πόδες ἐπάτησαν, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, οὐκ ἡμέλησας ὅλως, εἰμὴ φθάσης, δι' ἀσκήσεως καὶ πόνων, καὶ πρὸς Σιών τὴν οὐράνιον.

Τὸν ἐγκάρδιον ἔρωτα, ὑποφαίνων τοῖς δακρυσι, κατανύξει Ἐνδοξε, γῆν κατέβρεχες, καὶ ταῖς θριξίν ἐναπέματτες, Χριστοῦ ὑποπόδιον, ἐννοῶν τε καὶ αὐτὸν, ὡς παρόντα καὶ βλέποντα, ὃν ἐπόθησας· καὶ ἰχνῶν ἐπελάβου διανοίας, θεωρίαις θειοτάταις, τὴν σὴν ψυχὴν αὐγαζόμενος.

Ἔτερα τῆς Ἀγίας. Ἐδῶκας σημείωσιν.

Εκ Δυσμῶν ἀνέτειλας, πρὸς τὴν Ἐφάν πανόλβιε, ὡς ἀστὴρ φαεινότατος, ἀκτῖσιν ἀσράπτυσσα, τῶν σῶν ἐναρέτων, πράξεων Ὁσία, καὶ κατεφώτισας πιστῶν, τὰς διανοίας φέγγει θρυμμάτων σου· διὸ σε μακαρίζομεν, καὶ τὴν σὴν μνήμην γεραίρομεν, τὸν Χριστὸν μεγαλύνοντες, τὸν σεπτῶς σε δοξάσαντα.

Τρωθεῖσα τῷ ἔρωτι, τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγάπῃς, ὥς Δομνίκα πανεύφημε, αὐτῷ ἠκολούθησας ἀπαρηνησαμένη, ἐπὶ κηρον δόξαν, καὶ τῆς σαρκὸς τὰς ἡδονὰς, καὶ πᾶσαν βίου ἄλλην ἀπόλαυσιν· διάσε εἰσῳκίσατο, εἰς φωτεινότατον θάλαμον, Ἰησοῦς ὁ φιλάνθρωπος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πάθη τοῦ Κυρίου σου, καὶ Ποιητοῦ, ἀν-
πλάττωσα, ἐν αὐτῇ ἀναδέδειξαι, τοῦ
Λόγου ὡς ποίημα, λογικὸν Παρθένη· καὶ διὰ
τοῦ λόγου, ἐπαιδαγωγήσας παθῶν, τῆς ἀλογίας
τὰ παρεκκλίματα· διὸ καὶ καθ' ὁμοίωσιν, εὐ-
δυσποροῦσα αἰρίδιμε, ἀληθὲς καὶ ἀκίβδηλον, τοῦ
Θεοῦ ὥφθης ἄγαλμα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος α'.

Ο περιβάλλον τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, ρεῖ-
θρα περιβάλλεται σήμερον τὰ Ἰορδάνεια·
καὶ τὴν ἐμὴν καθαίρεται κἀθαρσιν, ὃ τῷ κόσμῳ
αἵρων τὴν ἁμαρτίαν· καὶ ὑπὸ τοῦ συγγενοῦς
ἀνωθεν μαρτυρεῖται Πνεύματος, Υἱὸς μοναγενῆς
ὑπάρχων τοῦ ὑψίστου Πατρός. Πρὸς ὃν βοή-
σωμεν· Ὁ ἐπιφανείς καὶ σώσας ἡμᾶς, Χριστέ
ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Τὸ φωτιστικόν, καὶ φωτίζον τῆς ἀνθρώπου,
φῶς αὐτολαμπές, σὺ ὑπάρχων Ἰησοῦ με,
ἐν ρεῖθροις Ἰορδάνη, βαπτισθεὶς ὅλως ἔλαμψας
φῶς τὸ ἁμοσίον Πατρί σου· ἐν ᾧ πᾶσα κτίσις
φωτισθεῖσα, Χριστέ κράζει σου· Εὐλογημένος ὁ
φανεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν.

Ως διὰ σαρκὸς, κορεσθῆναι θείας δόξης,
δεῦτε νοητῶς, καθαρθῶμεν ταῖς αἰσθή-
σεις· καὶ τὸν Χριστὸν ἰδόντες, ἐν σαρκὶ βα-
πτιζόμενον, τὴν τε τοῦ δολίου διαθλῶντα, κἀ-
ραν εἰφυῶς ὑμνολογοῦντες, αὐτῷ κράζωμεν·
Εὐλογημένος ὁ φανεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Τί σοι ἔστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Νᾶμα ζωτικόν, σὺ ποτίζεις Ἰησοῦ μου, ἐν τῷ
ποταμῷ, Ἰορδάνη εὐσπλαγχνία, ἡμᾶς τῆς
ἐκκαέντας, σοῦ τῷ δίψει φιλάνθρωπε· ὅθεν πο-
τισθέντες ἐκ πηγῆς σε, τῆς ἀθανάτου καὶ φωσ-
φόρου, Χριστέ ψάλλομεν· Εὐλογημένος ὁ φανεὶς,
Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Εν Ἰορδάνη ποταμῷ, ἰδὼν σε ὁ Ἰωάννης
πρὸς αὐτὸν ἐρχόμενον, ἔλεγε Χριστέ ὁ
Θεός· Τί πρὸς τὸν δοῦλον παραγέγονας, ρύ-
πον μὴ ἔχων Κύριε; εἰς ὄνομα δὲ τίνος σε
βαπτίσω; Πατρός; ἀλλὰ τούτου φέρεις ἐν
σεαυτῷ. Υἱοῦ; ἀλλ' αὐτὸς ὑπάρχεις ὁ σαρ-
κωθείς. Πνεύματος Ἁγίου; καὶ τοῦτο οἶδας
διδόναι τοῖς πιστοῖς διὰ στόματος. Ὁ ἐπιφα-
νείς Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ιησὺς ὁ τοῦ Ναυῆ ἐν Ἰορδάνη ποταμῷ, δια-
βιβάζων τὸν λαόν, καὶ τοῦ Θεοῦ τὴν κιβω-
τὸν, ἐσκιαγράφει τὴν μέλλουσαν εὐεργεσίαν·
εἰκόνα γὰρ ἡμῖν ἀναμορφώσεως, καὶ τύπον
ἀψευδῆ ἀναγεννήσεως, ἡ μυστικὴ διάβασις τῶν
δύω, σκιαγραφεῖ ἐν τῷ Πνεύματι. Χριστὸς ἐφά-
νη, ἐν Ἰορδάνη, ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Αὐλῶν ποιμενικῶν.

Βαπτίζεται Χριστὸς, ὁ τὸν κόσμον φωτίζων·
ἐξ ὕψους ὁ Πατήρ, ἐμαρτύρησε λέγων·
Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου, ἐν ᾧ νηδύκησα, αὐτοῦ
ἀκούετε. Οὗτός ἐστιν, ὁ φωτίζων τὴν οἰκουμέ-
νην, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ αὐτοῦ, ὁ βαπτισθεὶς καὶ
σώσας ὡς Θεὸς τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ο' Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ὁσίου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ανοίξει τοῦ στόματος, δοῦναί μοι χάριν ἰκέ-
τευσον, σοφίας ἱερώγιε, τὴν ἀπαρχὴν Ἰη-
σοῦ, ὅπως ἄσω σου, τὴν μνήμην κατ' ἀξίαν, ὁ
ἄμουςος ἄσματος, θείους γηθόμενος.

Εν γῇ πεπολίτευσαι, ὡς περ ἀσώματος Μέν-
ηστς· συνήθης ἐντεῦθεν δέ, τῶν Ἀσωμά-
των χοροῖς, τῷ ποιήσαντι, ὡδαῖς ἐν τρισαγίοις,
μέλπων καὶ δεχόμενος, τούτου τὴν ἔλλαμψιν.

Τοῦ κόσμου ἡλόγησας, ὑπερκοσμίους ἐννοίας
σου· ἀσκήσας ἐν κόσμῳ δέ, ὅπου ἐτράφη·
Χριστὸς, ἐξεδήμησας, ἀκήρατον πρὸς κόσμον,
χορεῖς συναπτόμενος, τῶν πρωτοτόκων Σαφέ.
Θεοτοκίον.

Ανοίξας τὸ στόμα μου, Ἀγνή προήρημαι μελ-
ψαι σε, Σαφίαν τὴν τέξασαν, τὴν ἐνυπό-
στατον· ἀλλ' ὡς ἀναγνος, τὴν Πάναγνον ὡς θεί-
μις, ὑμνήσαι μὴ σθένων σε, αἰτῷ βοήθειαν.

Κανὼν τῆς Ὁσίας, οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὴν καλλίπαιδα νῦν γεραίρω Δομνίκαν.

Ὁ Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Τῷ ἐνθέῳ πόθῳ τὴν ψυχὴν, Ἐνδοξὴ πτερῶ-
σασα, τῶν σαρκικῶν θηράτρων ὑπερί-
πτασθ· διὸ ἰκετεύω σε, θηρευθέντα με, ταῖς
παγίσιν τοῦ ὄφρεως, σὺ ταῖς ἰκεσίαις, πάνσεμνε
Δομνίκα ἀπολύτρωσαι.

Η κολούθεις χαίρουσα Χριστῷ, τούτου ἀνιχνεύουσα, τὴν ἱερὰν νομοθεσίαν Πάνσεμνε· καὶ Παρθένων τάγμασι, συνηρίθμῃσαι, ὡς παρθένος καὶ ἄμωμος· ὅθεν σε τιμῶμεν, πίστει συνελθόντες Ἀξιάγαστε.

Νυσταγμὸν κακίας αὐδαμῶς, Ἐνδοξε νυστάζουσα, ἐπαγρυπνεῖς ταῖς φωταυγέσι πράξειςι, καὶ πρὸς φῶς ἀνέσπερον, ἐξεδήμησας, ταῖς ἐκείθεν λαμπρότησι, περιχεομένη, καὶ φωταγωγοῦσα τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Καὶ πρὸ τόκου ἄφθορος ἀγνή, καὶ μετὰ τὴν κύησιν, Μήτηρ Θεῷ, ὑπερφυῶς διέμεινας· ὅθεν σε ποθήσασα, Δεῖω Πνεύματι, ἡ Δομνίκα ὀπίσω σου, ἄφθορος προσήχθη, τῷ Παμβασίλει Υἱῷ σου Ἀχραντε.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Λουόμενος δάκρυσιν οἰκείαις, ἰλύος τὴν σάρκα κοσμικῆς, ἐκάθηρας καὶ ρεύμασιν, ὡς ποταμίαις ταύτοις δέ, τὴν τῶν δαιμόνων σύρροϊαν, ἀσκητικῶς κατεπόντισας.

Οσίως ἀμέμπτως καὶ δικαίως, τὸν βίον διέπρεψας σοφῇ, πρὸς δὲ καὶ πόνοις χρώμενος, ἀσκητικοῖς τὴν ἄπονον, διαγωγὴν κεκλήρωσαι, Θεομακάριστε Γεώργιε.

Αλοὺς Δεῖω ἔρωτι Παμμακάρι, τῶν τόπων ἀγίων τῆς Σιών, πρὸς τίτους ἐπεδήμησας, καὶ κεῖ διαμεμένηκας, ἕως θανάτου πάνσοφε, πιέζων πόνοις τὴν σάρκα σου. Θεοτοκίον.

Τὸν σὸν ὑμνολόγον ἐπταικότα, ἀσύγγνωστα Κόρη πρὸς ὁδόν, τῆς μετανοίας ἴθυνον, τὸν Ἀόγον ἢ κυήσασα, τοῦ κόσμου τὸν καθαίροντα, τὰς ἀμαρτίας Θεόνυμφε.

Τῆς Ὁσίας. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Πλωτῆρας θαλαττεύοντας διεσώσω ἔλαιον, μετ' εὐλογίας πέμπουσα, τῇ θαλάσῃ καὶ μεταβάλλουσα, εἰς γαλήνην Δομνίκα τὸ κλυδώνιον.

Αύλοισ λαμπομένην σε, φρυκτωρίαις Ἀγγελος, φωτοειδῆς ἐμήνυσεν, Ἱεράρχῃ ἐπιδημήσασαν, Βασιλίδεα πρὸς πόλιν Δεῖω νεύματι.

Ιστίῳ πτερουμένη, τῆς ἐγκρατείας ἔφθασας, τῆς ἀπαθείας Ἐνδοξε, τοὺς λιμένας· λιμὴν τε γέγονας, ταῖς εἰς βάθη κακίας ὀλισθήσασιν.

Δυναμῶσον Πανάχραντε, τὸ ἀσθενές με δύναμιν, ἡ τοῦ Υψίστου τέξασα, τὴν τὸ εἶναι πᾶσι παρέχουσαν, καὶ Δομνίκης τὴν μνήμην μεγαλύνουσαν.

Ὁ Εἰρμός.

Εξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὥσει κρίνον Κύριε, ἡ τῶν Ἐθνῶν στερεῦουσα, Ἐκκλησία

τῇ παρουσίᾳ σου· ἐν ἣ ἑστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Κάθισμα τῆς Ὁσίας.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὴν σάρκα ἐσταύρωσας, σὺν τοῖς παθήμασι, καὶ πᾶσαν τὴν ἔφεσιν, πρὸς Χριστὸν ἔσχηκας, Δομνίκα Νυμφίον τὸν σὸν· ἄφθαρτον διὰ τοῦτο, ἐκεμίσω τὸ στέφος, καὶ Ἀγγέλων χορείαις, ἡριθμικῆς Ὁσίας, πρεσβεύουσα αὐτῷ ἐκτενῶς, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Τὰ ρεῖθρα ἡγίασας τὰ Ἰορδάνεια· τὸ κράτος συνέτριψας τῆς ἀμαρτίας, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὑπέκλινας τῇ παλάμῃ σεαυτὸν τῷ Προδρόμῳ, καὶ ἔσωσας ἐκ τῆς πλάνης, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος· διό σε ἱκετεύομεν· Σῶσον τὸν κόσμον σου.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ταῖς νηστείαις ὡς σιτίοις, φιλοτίμως τρεφόμενος, τὴν ψυχὴν σου Μάκαρ, νῦν εὐφρανόμενην παρέστησας, τῷ Ποιητῇ τῶν ἀπάντων συγκαλέσαντι, πρὸς τὴν ἄνω σε, Δεῖαν τρυφήν ἀγαλλόμενον.

Οὐρανός τις ἀνεφάνης, τοῖς πρακτέοις ὡς ἄστρασι, κατηγλαῖσμένος, φέρων ὡς φωσφόρον τὸν Κύριον, τὴν σὴν ψυχὴν ὡς σελήνην καταυγάζοντα, καὶ δεικνύοντα, τῆς παρ' αὐτῷ δόξης μέτοχον.

Ο Δεσπότης οὐρανόθεν δι' ἡμᾶς κατερχόμενος, τὴν Σιών εὐρίσκει, Δεῖον ἀληθῶς εὐναστήριον· ἢ ἐνσκηνώσας σὺ πόθῳ, ὥσπερ κλίμακι, πρὸς τὴν ἄνω ἀνῆλθες, Σιών ταύτη χρώμενος.

Θεοτοκίον.

Ο καθήμενος ἐν κόλποις, αἰδίως τῷ φύσαντος, σαῖς ὠλέναις ὥφθη, νῦν ἀπεριγράπτως· καθήμενος τὴν τετοκυῖάν σε δείξας μετὰ γέννησιν, ἀειπάρθενον, καὶ ἀληθῶς ἀδιάφθορον.

Τῆς Ὁσίας. Ἐληλυθας ἐκ Παρθένου.

Απήστραψας φωτισμὸν ἱαμάτων διώκουσα, παθὼν τὴν σκοτόμαιναν, καὶ τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας· πάντας δὲ ἐφώτισας, τοὺς εὐσεβῶς σοι Δομνίκα προσπελάζοντας.

Νυμφίος σε, Βασιλεὺς ἐπεθράνιος Ἐνδοξε, δοξάζει ἐνώπιον, τοῦ ἐπὶ γῆς βασιλεύοντος, καταπληκτομένου σε, τὸν ἀκηλίδωτον βίον καὶ τὰ θαύματα.

Υπήκοος, τῶν εὐχῶν σου ὑπάρχων ὁ Κύριος, σαφῶς προσημαίνει σοι τόπον, ἐν ᾧ φροντιστήριον, ἡγείρας, τὰ πνεύματα, τῆς πονηρίας Δομνίκα ἀπελάσασα.

Θεοτοκίον.

Νεκρώσας, τοὺς χιτῶνας Ἀδὰμ ἐξεδύσατο, τῇ θείᾳ γεννήσει σου, καὶ τὴν στολὴν ἡμφιάσατο, μόνος ἦν ἐξύφανεν, ἐν τῇ γαστρὶ σου ὁ Λόγος σωματούμενος.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Εξέστησαν Ἄγγελοι, καὶ πᾶς Ὁσίων σύλλογος, ὅντως τὸ ἀνένδοτον τῶν πόνων, τῶν σῶν ὁρῶντες, καὶ τὸ τοῦ βίου σκληρόν· σὺ γὰρ ὥσπερ ἄψυχος πονῶν, λίθος διετέλεσας, ἀρετῶν πρὸς κατόρθωσιν.

Εἰς πᾶσαν ἐξέλαμψεν, ἰδοὺ ψυχὴν ὁ Μέγιστος, πάντας ἐμπιπλῶν φωτοχυσίας, καὶ σκιοτομήνης ἐλευθερῶν τῶν παθῶν, ὥσπερ καθαρώτατος καὶ νῦν, ἡλίας κινούμενος, τὴν σωτήριον κίνησιν.

Πατρίδος ἐξένωσαι, τῆς σῆς σοφὲ Γεώργιε, ὑπὲρ τοὺς προσήκοντας τῷ βίῳ, Χριστὸν φιλήσας, τὸν ξενωθέντα βροτοῖς· ὅθεν ἐχρημάτισας αὐτῷ, ἄξιός τῆς ἁνωθεν, ἀξιέμενος χάριτος.

Θεοτοκίον.

Ωραίως ἄς Ἀχραντε, σὺ τῶν βροτῶν τὸ πλήρωμα· σὺ γὰρ ἀνεδείχθης πλατυτέρα, τοῦ οὐρανοῦ, κύτους τεκοῦσα Θεόν, Λόγον ὡσεὶ δέξιν οὐρανοῦς, Κόρη τὰν ἐκτείναντα, καὶ βροτοὺς διαπλάσαντα.

Τῆς Ὁσίας. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Γεπονήσασα, καὶ τῷ ἀρότρῳ τῶν εὐχῶν τέμνουσα, τὴν ψυχικὴν, αὐλακὰ πολύχουν, ἐδρέψω τὸν καρπὸν, θείαις ἀποθήκαις, Ἀγνὴ συντηρούμενον.

Επιφωτίζουσα, τὸν καθαρὸν σου λογισμὸν ἔβλεπες, τοῦ παντουργοῦ, Πνεύματος δυκάμει, τὰ πόρρω ὡς ἐγγὺς, καὶ τῶν ἐσομένων προλέγεις τὴν ἔκβασιν.

Ρώμη τῷ Πνεύματος, ἱερουργός σε τελειοῖ χρίσματι, θαυραγικῶ, τῆς διακονίας, ποιμαίνειν ἱεράς, ψυχὰς ἐγκελεύων, Δομνίκα θεόσοφε.

Θεοτοκίον.

Αγιον Κύριον, Κυριοτάκε τοῦ παντός τέτοκας, ὃν ἐκ ψυχῆς, Δομνίκα ποθοῦσα, παθῶν φθοροποιῶν, κατακυριεύει, Παρθένε ὑμνοῦσά σε.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ ς'. Ἐδόησε, προτυπῶν.

Εδόησας, πρὸς Θεὸν ἀενάοις· σὺν δάκρυσι, καὶ τοῦ βίου, ὡς ἐκ κήτους δεινοῦ σε διέσωσε, πρὸς τὰς ἀκυμάντους, καὶ αἰεττοῦς πηγαῖς τῆς ζωῆς.

Τετράγωνον, ἀρετῶν ὁ χορὸς σε κατέστησε, τεῖχος Μάκαρ, νοουμένων ἐχθρῶν μὴ πτο-

ούμενον, τὰς ἀκροβολίσσεις· ὡς στερρὸς γὰρ νικᾷς τὸν πειράζοντα.

Ως πρόβατον, Χοζεβὰ τῷ σεμνείῳ προσέδραμες· τῇ δὲ πράξει, βακτηρία καθάπερ χρησάμενος, πρὸς Ἐδὲμ ἰθύνεις, τὰ αὐτῷ ἐνοικούμενα πρόβατα.

Θεοτοκίον.

Εσκήνωσεν, ὡς βροτὸς ἐν νηδυΐ σου Κύριος, τὰν βροτῶν με, τῶν ἀφθίτων σκηνῶν ἀξιούμενος παρορῶν μου πράξεις, τὰς ἀθέτους Ἀγνὴ καὶ τὰ πταίσματα.

Τῆς Ὁσίας. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ιερὸν προφητεῖον ἀνήγειρας, θείου Ζαχαρίου Προφήτου θεόφρονος· μεθ' οὗ ναὸν εἰς ἅγιον, συγχορεύεις Δομνίκα θεόσοφε.

Ρεῖθρον ὥφθης ἰάσεων ἀφθονον, πλύνουσα φλογμὸν παθημάτων καὶ βρύουσα, ἀγίασμὸν σωτήριον, κυριώνυμε Κόρη θεόνυμφε.

Ως καλὴν ὡς ὠραίαν ὡς ἐντιμον, ὡς τῆς παρθενίας αὐγαῖς διαλάμπουσαν, σὲ ὁ νυμφίος Κύριος, ἑαυτῷ συνεισάγει Ἀοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Δὶ ἐμέ κατ' ἐμέ ἐχρημάτισε, βρέφος ὁ Παντέλειος ἀνακαινίζων με, παλαιωθέντα παῖδες, διὰ σοῦ Παναγία θεόνυμφε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
» ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ Η'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Δομνίκης.

Στίχοι.

Λιποῦσα τὴν γῆν οὐρανόφρων Δομνίκα,
Εἰς οὐρανοὺς ἀνῆλθεν, ὥσπερ ἡγάπα.

Δομνίκαν ὀγδοάτῃ πάτρμῃ λάβε νύξ ἐρεβεννή.

Αὕτη ἦν ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου Βασιλέως· παρέτινε δὲ ἕως Λέοντος καὶ Ζήνωνος. Ὑπῆρχε δὲ ἐκ πόλεως Καρθαγένης τῆς πρὸς Καρχηδόνα· κατατινα δὲ οἰκονομίαν, μεθ' ἑτέρων τεσσάρων Παρθένων, ἐν Κωνσταντινουπόλει παρεγένετο. Νεκτάριος δὲ, ὁ τῇ καὶ Ἀρχιεπίσκοπος ἐξ ἀποκαλύψεως θείας, αὐτὰς ἐδίξατο, καὶ τοῦ Ἀγίου Βαπτίσματος κατηξίωσεν. Ὑπελθοῦσα δὲ τὸν μονήρην βίον τῇ Ὁσίᾳ, καὶ ἀνδρικοῖς πόνοις ἐγγυμνασμένη, εἰς ἄκρον προελθοῦσα ἀσκήσεως, καὶ θαύματα ἐνεργεῖν καταξιώθεισα, καὶ περὶ τῶν ἐσομένων πολλοῖς προθεσπίσασα, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ Χοζεβίτου.

Στίχ. Σὺν δάκρυσι σπείραντι τῷ Γεωργίῳ,

Καιρὸς θερίζειν ἐστὶ σὺν εὐθυμίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων,
Ιουλιανοῦ καὶ Βασιλίσσης, καὶ τῶν σὺν αὐ-
τοῖς Κελσίου καὶ Ἀντωνίου.

Στίχ. Ἰουλιανῷ πολλὰ καὶ Βασιλίσσῃ,

Ἐπαθλα κείνται, κειμένοις ἐκ τῆς ξίφους.

Τέμνει κεφαλὴν τὸ ξίφος τὴν Κελσίου,

Καὶ σὺν κεφαλῇ τῇ δε τὴν Ἀντωνίου.

Ο Ἅγιος Μάρτυς Ἰουλιανὸς κατὰ τοὺς χρόνους τὴν Διο-
κλητιανῷ, καὶ Μαρκιανῷ ἡγεμόνος ἐν Ἀντινόου πό-
λει τῆς Αἰγύπτου. Ὃς τὴν νομίμως αὐτῷ συναβθεῖσαν γυ-
ναῖκα, Βασίλισσαν ἀνόματι, ἔπεισεν ἐν ἀγνείᾳ διαμένειν·
τὴν ἐν Μοναστηρίῳ γυναικῶν ἀποκείρας, καὶ αὐτὸς ἐν ἐ-
τέρῳ ἐμόνασε, καὶ ἤγειτο ἀνδρῶν ὡς χιλιάδων δώδεκα.
Κατασχθεὶς δὲ, καὶ τὸν Χριστὸν μὴ ἀρνησάμενος, ἀλλὰ
μυκτηρίσας τὰ εἰδῶλα, εἰς θυμὸν καὶ ὀργὴν τὸν Ἡγεμό-
να κινεῖ· ὃς παραυτίκα τὸ Μοναστήριον πυρπολεῖ, ἐν ᾧ
καὶ ἐνεπρήσθησαν πάντες οἱ ἐκεῖσε προσφυγόντες Ἐπίσκο-
ποι καὶ ἱερεῖς, καὶ λοιποὶ Κληρικοὶ τῆς χώρας· καὶ οὕ-
τως ἐπληρώθη αὐτῶν ἡ μαρτυρία.

Ὁ δὲ Ἅγιος Ἰουλιανὸς, ἀπλωθεὶς ἐπ' ἐδάφους, τύπτεται·
καὶ σιδηροῖς δεσμοῖς ἐνείληθεῖς, συντρίβεται τὰ ὅσῃ· ὅτε
καὶ εἰς τῶν ὑπηρετῶν ἐκκοπεῖς τὸν ὀφθαλμὸν, πιστεύσας,
καὶ ἰαθείς παρὰ τοῦ Μάρτυρος, τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖται.
Καὶ Κέλσιος, ὁ τοῦ Ἡγεμόνος παῖς, μετὰ εἴκοσι στρατιω-
τῶν, ἐπίστευσεν εἰς τὸν Χριστὸν, ἐπειδὴ νεκρὸν ἀναστάν-
τα εἶδεν διὰ προσευχῆς τοῦ Ἀγίου. Διὰ τοῦτο, κελεύσει
τοῦ Ἡγεμόνος, πρῶτον μὲν φρουρεῖται, εἶτα ἐν λίθῃσι πε-
πυρωμένοις ῥίπτεται, ἅμα καὶ τοῖς ἐπτά υἱοῖς τοῦ Ἀρχον-
τος, ἥδη πιστεύσας, καὶ τῷ Πρεσβυτέρῳ Ἀντωνίῳ καὶ
τῷ ἐκ νεκρῶν ἀναστάντι, Ἀναστασίῳ. Ἐπεὶ δὲ ἀδελφεὶς
ἐξῆλθον χάριτι Χριστοῦ, πολλοὶ ἐπίστευσαν ἅμα σὺν τῇ
Μητροὶ Κελσίου.

Παραστάντων δὲ τῶν Ἀγίων ἐνώπιον τοῦ Ἡγεμόνος,
αὐτίκα διὰ προσευχῆς αὐτῶν, τὰ ἐν τῷ νῶ εἰδῶλα συνε-
τρίβησαν, καὶ ὁ ναὸς ὑποδρυχίος γέγονεν. Ἀχθύντες δὲ οἱ
ἄγιοι, φακέλοις παπύρων, διαβρόχων ἐλαίῳ, τὰ ἄκρα τῶν
χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν προσδεθέντες, ἀνήφθησαν. Ἐπεὶ δὲ
οὐκ ἐλυμνήνατο αὐτοὺς τὸ πῦρ, τοῦ μὲν Ἀγίου Ἰουλιανοῦ,
καὶ τοῦ παιδὸς Κελσίου, τὸ δέρμα τῆς κεφαλῆς ἀπέσυραν·
τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς τοῦ Πρεσβυτέρου Ἀντωνίου ὀγκίνοις ἐξ-
ώρυξαν· τὴν δὲ Μητέρα Κελσίου ἀπώρησαν. Μετὰ δὲ
ταῦτα, θηρίοις τοὺς ἄγίους παρέδωκαν· ἀφ' ὧν οἱ μακά-
ριοι ἀπῆμαντο διαφυλαχθέντες, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀπει-
μήθησαν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Συναξίς, ἐν τῷ ἀγιωτάτῳ
αὐτῶν μαρτυρίῳ, τῷ ὅτι πλησίον τοῦ Φόρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυ-
ρος Καρτερίου.

Στίχ. Πάλαιε, Καρτέριε, πρὸς πῦρ καὶ δόρυ,

Τὸ καρτερόν σε πρὸς πάλας δεικνύς δύω.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Διοκλητιανῷ, καὶ Οὐρβανῷ ἡγεμό-
νος Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας, Ἱερὺς καὶ Διδά-
σκαλος τῶν Χριστιανῶν. Οἶκον δὲ εὐκτήριον δειμάμενος,
καὶ πολλὰ πλήθη τῶν Χριστιανῶν συναγαγὼν, ἐδίδασκε
μόνον οἰεσθαι τὸν Χριστὸν, Θεὸν ὄντα ἀληθινόν, καὶ πλὴν
αὐτοῦ μὴ εἶδναι ἕτερον. Διαβληθεὶς οὖν ἐπὶ τοῦ Ἡγεμό-

νος, ἀπέκρυψεν ἑαυτὸν· ὁ δὲ Κύριος ἐπιφαίνεται αὐτῷ, καὶ
φησιν· Ἀπελθε, Καρτέριε, καὶ ἐμφάνισον σεαυτὸν τοῖς ζη-
τοῦσί σε, ἐγὼ δὲ ἴσομαι μετὰ σοῦ· δεῖ γάρ σε πολλὰ πα-
θεῖν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος μου, καὶ πολλοὶ διὰ σοῦ πιστεύσαν-
τες σωθήσονται. Ὁ δὲ ἄγχιος χαρὰς πλησθεὶς, καὶ εὐχα-
ριστίαν τῷ Θεῷ ἀναπέμφας, ἑαυτὸν κατεμήνυσε.

Καὶ πρῶτον μὲν τῇ εἰρκτῇ ἐγκλείεται· ἔπειτα παρστος
τῷ Ἡγεμόνι, ἐκελεύετο ἐπιθύειν τῷ Σαράπιδι. Ὁ δὲ εὐ-
χῆς τοῦτον καταβαλὼν, ὑπὸ ἐκκαίδεκα στρατιωτῶν βακλεις
τύπτεται, ἐτέρων τεσσάρων δηρίων ἐπικειμένων αὐτῷ. Εἴ-
τα κρεμάται ἐπὶ ξύλου, καὶ ξυρῷ τοὺς ὀνυχας τῶν χειρῶν
καὶ τῶν ποδῶν ἀφαιρεῖται, καὶ σιδηροῖς ὀνυξίν ἅπαν κα-
ταξάσσεται τὸ σῶμα· αὐτὸς δὲ, δι' ἐπιφανείας Ἀγγέλου,
ὑπεράνω τῶν βασάνων γενόμενος, ὑγιὲς ἀποκατίσθη. Ἀλ-
λά καὶ πάλιν, κελεύσει τοῦ Ἡγεμόνος, κατενεχθεὶς, τρυπᾶ-
ται σιδηρῷ τοὺς ἀστραγάλους, καὶ ὕννιν πεπυρωμένην δι-
χεται κατὰ τοῦ στίθους. Μετὰ τοῦτο κελεύεται καθεσθῆ-
ναι ἐν τηγάνῳ σιδηρῷ, λίαν ἐκπυρωθέντι, καὶ σούβλαις
πεπυρωμέναις τοὺς πόδας διατρυπηθῆναι, καὶ τῇ εἰρκτῇ
ἐναπορρίφθηναι.

Ὁφίας δὲ γενομένης, φανεῖς πάλιν ὁ Σωτὴρ, ἀπαλλάτ-
τει αὐτὸν τῶν δεσμῶν, καὶ ἀνακτάται, καὶ τῶν θυρῶν
τῆς φυλακῆς ἐξωθεν ἀγαγὼν, ἴστησι. Διὸ καὶ πολλοὶ τῶν
θεσσαμίων αὐτὸν ὑγιῇ, φοιτῶντες πρὸς αὐτὸν, ἐβαπτίζον-
το, καὶ νοσημάτων ὧν εἶχον, ἀπηλάττοντο.

Μετὰ ταῦτα πάλιν ἐξαρτάται λίθοις μεγίστοις τὰς χει-
ρας καὶ τοὺς πόδας, καὶ τὴν γαστέρα τύπτεται βάκλοις, καὶ
λαμπάσι κατακαίεται, ἐπιρραίνόμενος τέαρον καὶ πίσσαν,
κατὰ τὰς πληγὰς διερχόμενα. Καὶ αἰθὶς μόλυβδον κα-
χλάζοντα κατὰ τοῦ στόματος δέχεται· καὶ κασίδα, σφο-
δρῶς πυρωθεῖσαν, τῇ κεφαλῇ ἐπιδέχεται· τὸ δὲ τελευταῖον,
πυρὶ ἐμβαλλεται, ὕμνοις εὐχαριστίας τῷ Θεῷ ἀναπέμπων,
ἐξ οὗ καὶ ἀλώβητος διέμεινεν.

Ἰουδαῖος δὲ τις τῶν παρεστῶτων, λίαν μανὴς, καὶ δό-
ρυ σπασάμενος καὶ κατὰ τῆς τοῦ Ἀγίου πλευρᾶς διελά-
σας, τὸν θάνατον αὐτῷ ἐπηνέγκατο. Καὶ πρῶτον μὲν, ἐξ-
ῆλθεν ὕδωρ πολὺ, ὡς καὶ αὐτὴν ὀδισθῆναι τὴν κάμινον·
ὕστερον δὲ, αἵματος ἐξελθόντος, τὴν ψυχὴν ἀφῆκεν εἰς χει-
ρας Θεοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς
ἡμῶν Κυρίου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινου-
πόλεως. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Συναξίς ἐν τῇ
σεβασμίᾳ Μονῇ τῆς Χώρας, καὶ ἐν τῇ Μεγάλῃ
Ἐκκλησίᾳ ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ.

Στίχ. Ὁ σὴν μελίζων Σάρκα Κύρος, Χριστέ μου,

Σαρκὸς διαστάς, σὼ παρίσταται θρόνῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Ἀττικὸς, Πατριάρχης
Κωνσταντινουπόλεως, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὁλὴν ὑπερβάς τὴν ὕλην τοῦ σαρκίου,

Ἦκεις ὅλος νῦς, Ἀττικέ, πρὸς τῆς Νόας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Προφήτης Σαμείας ὁ
Ἐλαμίτης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐν γῇ τὸ μέλλον οὐκ ἔτι χρᾶ Σαμείας,

Ἄνω γὰρ οὗτος ὁ προφητικὸς τρίππους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Ἀγάθων ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.

Στίχ. Ὡς ἡγαθύνθη Ἀγάθων τὴν καρδίαν,

Εἰρηνικοῦ σὲ καὶ μόνου μνησθεὶς τέλους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων, Θεοφίλου Διακόνου, καὶ Ἐλλαδίου λαϊκοῦ.

Οὗτοι ὑπῆρχον Λίβυες· διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν συσχεθίντες, ἤχθησαν τῷ Ἀνθυπάτῳ· καὶ ἐπιμείναντες τῇ πίστει, ξίονται σφοδρῶς. Εἵτα δεθέντες χεῖρας καὶ πόδας, πυρὶ καὶ σιδήρῳ κατὰ τῶν μεταφρένων κατακαίονται, καὶ ὀστέασι ὀξείσι κατακεντῶνται. Ἐπὶ πολὺ δὲ τῆς βασάνης παραταθείσης, ἀπέδωκαν τὰς ψυχὰς τῷ Κυρίῳ. Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Οὐκ ἐνέδωκας τοῖς πόνοις πιεζόμενος, τοῖς τῆς ἀσκήσεως, σατανικοῖς λογισμοῖς· τὸν νοῦν γὰρ ἀρρέμβασον, πρὸς τὸν δυνάμενον, σῶζειν Κύριον, σὺ κεκτημένος ἅπασαν, προσβολὴν ἀπετινάξω.

Χαμευνίαις ἀγρυπνίαις καὶ νηστείαις σου, πάντα ἐνέκρωσας, μέλη σου τὰ ἐπὶ γῆς· καὶ νῦν τὴν ἀκήρατον, καὶ ἄπονον βιοτήν, ζῆς Μακάριε, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, τῶν ὑμνούντων σε σὺν πόθῳ.

Τοῦ αἰεὶ ὄντος τὸν τάφον ἐπεθύμησας, ἄκρως θεάσασθαι, καὶ προσκυνῆσαι Σοφέ· καὶ τούτῳ γενόμενος, ἔκρινας ὅσιον, δι' ἀσκήσεως, συννεκρωθῆναι Ὅσιε, τῷ δὲ οἴκτον νεκρωθέντι.

Θεοτοκίον.

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ τὸν Κτίστην σε, γνόντες κυήσασαν, ἀλλὰ Θεὸν ἀληθῆ, ἐκ σοῦ τὸν ἐκλάμψαντα, Λόγον γινώσκοντες, Κόρη κράζουσιν· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς Ὁσίας. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ονοῦς σε ταῖς νεύσει ταῖς πρὸς τὸ θεῖον, θεούμενος πάντοτε, φωτειδὴς γεγέννηται· ἐντεῦθεν ἐξέκλινας, τὸ δυσμενὲς τῆς σαρκός, μέλπουσα Θεόσοφε· Ὁ ὢν εὐλογημένος, καὶ ὑπερένδοξος.

Μυστήρια θεῖά σοι ἀποκαλύπτει, Θεὸς ὑπερούσιος, ἐν σοὶ ἀναπαυσάμενος· ὁρᾷς γὰρ φοιτήσαντα ἅγιον Ἀγγελον, καὶ καθαγιασάντα Σεμνὴν, τὴν τῶν ὑδάτων φύσιν ἐν Πνεύματι.

Ναὸς θεῖος Πνεύματος γεγεννημένη, ναὸν πρὸς τὸν ἅγιον, ὑπάρχουσα ἀκήκοας, φωνῆς διδασκούσης σε θεῖα Μυστήρια, καὶ τὴν ἐκ τοῦ σώματος, Σεμνὴ ἀποδημίαν τοῦ Βασιλεύοντος.

Θεοτοκίον.

Ισχύς μου καὶ ὑμνησις καὶ σωτηρία, ὑπάρχει ὁ Κύριος, ὁ σὲ Μητέρα πάνταγον, καὶ Νύμφην ἀνύμφευτον προεκλεξάμενος· ὃν ὑπὲρ τῶν ὁσίων σε αἰεὶ, μὴ διαλίπης πρεσβεύειν Ἀχραντε.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Οἷως νυσταγμὸν τοῖς σοῖς βλεφάροις, οὐδ' ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς σου Πάτερ ἔδωκας, ἕως ἐπιτήδειον καὶ ὥραϊον Ὅσιε, σαυτὸν εἰργάσω σκηνώμα, τοῦ Παντοκράτορος· ὃν ἅπαντα ὑμνοῦσι τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὔρηκας ἀνάπαυσιν τῶν πόνων. Παμμακάρε τῶν ἀμετρήτων τὸν Παράδεισον· ὃν περ προητοίμασε, τοῖς αὐτὸν πόθησασιν, ἀπὸ ψυχῆς ὁ Κύριος, κοινὸν βασιλείον, κραυγάζουσιν ἀπαύστως· Ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὔρεν ἡ μόνη τοῦ Χοζεβᾶ σε, κανόνα καὶ ἀκριθέστατον παράδειγμα, ἅπαν μετερχόμενον, ἐναρέτων πράξεων, εἶδος Ὁσίων καύχημα, σοφὲ Γεώργιε· διὸ βεβιωκότες ἐνθέως, μετὰ σοῦ σκιρτῶσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ωφθη ὁ ἀπλὺς τῇ Θεῖᾳ φύσει, ἐκ σοῦ Θεομήτορ ὄντως σύνθετος, ἔλεος δι' ἄφατον, τῇ αὐτοῦ Θεότητι, σάρκα τὴν ἐξ αἱμάτων σου ὑποστησάμενος· διό σε Θεοτόκον εἰδότες, ἀνυμνολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Ὁσίας. Τὸν ἐν καμίνῳ.

Κεκοσμημένη ἀρεταῖς, καὶ θαυμαμάτων κροσσωτοῖς πεποικιλμένη, πρὸς ὥραϊον νυμφῶνα, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, Δομνίκα ἀνέδραμες ψάλλουσα, καὶ ὑπερυψοῦσα, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ακολουθήσασα Χριστῷ, ὡς ποιμένι καθαρῷ ἀμνάς τιμία, πρὸς οὐράνιον μάνδραν, τῶν ἐπισήμων ἐν ᾧ, προβάτων συναυλία πέφυκεν, ἐν ἀγαλλιάσει, ἐσκήνωσας Ἀγία.

Νεύσει Θεοῦ παντουργικῇ, τὴν ἀπόθεσιν τοῦ σοῦ μαθούσα σκηνούς, χαριστήριον αἶνον, καθαρωτάτῃ ψυχῇ, τῷ πάντων Αἰτίῳ προσέφερες· οὗ τὸ σὸν εἰς χεῖρας, Σεμνὴ παρέθου πνεῦμα.

Θεοτοκίον.

Οὑπερούσιος Θεός, τυσιοῦται δι' ἡμᾶς τῶν σῶν ἐκ σπλάγγνων, τὴν φθαρεῖσαν ἐσίαν, ἀνακαινίσαι ζητῶν, δι' οἴκτον Παρθένε καὶ ἔλεον, ὁ δεδοξασμένος, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
» φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, Ὑμνεῖ-
» τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδή 2. Ἄπας γηγενής.

Απασαν τρυφήν, τοῦ βίου κατέπτυσας, Πάτερ Δεσπέσιε, διὰ τὴν οὐράνιον, τρυφήν καὶ δόξαν· σκληραγωγία γάρ, σὺ τῶν παθῶν ἐσπούδασας, σθέσαι τὴν κάμινον, καὶ πολλοῖς σου, δάκρυσι Γεώργιε, Μοναζόντων σεμνὸν ἐγκαλλώπισμα.

Νῦν ὡς ἀληθῶς, Θεοῦ κατενώπιον, ἵστασαι Πάνσοφε, ὃ περ δι' ἀσκήσεως, οἰκειωθῆναι πρότερον ἐσπευσας, καὶ τῶν αὐτοῦ ἐμφάσεων, κατατρυφᾷς ἐμφανῶς· ὅθεν πᾶσι, δίδῃς τοῖς τιμῶσί σε, φωτισμὸν καὶ τῶν Δείων τὴν μέθεξιν.

Ηρῆς πρὸς τὸ φῶς, τὸ ἄδυτον Ἐνδοξε, σκότους τοῦ βίου ῥυσθεῖς· καὶ τῷ παντοκράτορι, καὶ τρισηλίῳ Φωτὶ παρίστασαι, μετὰ τῶν ἄνω τάξεων, καὶ τῆς ἐκεῖθεν τρυφᾶς, πεμπομένης λάμπειως Μακάριε, καὶ ἡμᾶς φρυκτωρεῖς τοὺς ὑμνοῦντάς σε. Θεοτοκίον.

Ολον με Θεός, Δεῶσαι βουλάμενος, ὅλος ἐνθαί σοι, καὶ τὸ ἀκατάληπτον, καινοτομεῖται πᾶσι Μυσήριον· τίκεις Παρθένος ἄφθορος, καὶ σὰρξ ὁράται Θεός· ὃν τιμῶντες, σὲ νῦν μακαρίζομεν, Μαριάμ ὡς αὐτὴ προεφήτευσας.

Τῆς Ὁσίας. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ερώταται χορεῖαι, τῇ σεπτῇ σου κοιμήσει, ἐξάρχουσαι τῆς Δείας σου ψυχῆς, τοῖς καθ' ὁρῶσιν ἐφάνησαν, ἱεραῖς μελωδίαις, εἰς τόπον ὁδηγοῦσαί σε σκηνῆς Σαυμαστῆς, ἐνθα ἦχος, ἐορταζόντων Ἐνδοξε.

Ως τῆς ἀμπέλου σὺ Δεῖον, εὐφορώτατον κλῆμα, φανείσα κατανύξεως ἡμῖν, Δείους ἐξήνθησας βότρυας, ἀναβλύζοντας οἶνον, ἰάσεων Δομνίκα τῶν ψυχῶν, καὶ καρδίας τῶν πίστει, τιμώντων σε εὐφραίνοντας.

Σωματικῶν παθημάτων, ψυχικῶν τε κηλίδων καὶ πάσης τοῦ ἐχθροῦ ἐπιβουλῆς, ῥῦσαι ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, τοὺς τῇ σκέπῃ σου πόθῳ, προσφεύγοντας Δομνίκα καὶ τὴν σὴν, Ἐορτὴν ἐκτελόντας, τὴν Δείαν καὶ σεβάσμιον.

Ηλικκὴν ὡς ἀκτῖνα, καταυγάζουσιν πάντας, ὡς νύμφην τοῦ Χριστοῦ περικαλλῆ, καὶ ὡς Τρυγόνα φιλόσεμνον, ὡς Ἑλαίαν ὡς Κέδρον, ὡς οὖσαν ἐκλεκτὴν Περιστεράν, εὐφημοῦμέν σε πάντες, Δομνίκα κυριώνυμε.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου Κύριε φεῖσαι, ὅταν μέλλῃς με κρῖναι, καὶ μὴ καταδικάσῃς με εἰς πῦρ, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με· δυσωπεῖ σε Παρθένος, ἥ σὲ κυοφορήσασα Χριστέ, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, καὶ τῶν Ὁσίων τάγματα.

Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφία, ἡκόντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ, βρώσει φθορᾶ, πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἁγίας Παρθένου, ἀφράτῳ σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πιθοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν. Ἐξαποστειλάριον τῆς Ὁσίας.

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Τῶν γηένων καὶ φθαρτῶν, καταφρονήσασα Σεμνή, τῷ διαπύρῳ πρὸς Χριστὸν, ζήλω σου τῶν ἐν οὐρανοῖς, ἀφθάρτων ἐπεθύμησας· Χριστὸς ὅθεν σε ζέφει, ἀφθάρτοις ἐν στέμμασι.

Καὶ τῆς Ἐορτῆς.

Ἀποστίχου, Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Μέγα καὶ φόβερὸν, μυσήριον τελεῖται! Δεσπότης γάρ τῶν ὅλων, βροτῶν εἰς ῥύψιν πάντων, χειρὶ δούλου βαπτίζεται.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν.

Ανῶθεν ὁ Πατήρ, ἐβόα· Οὗτος ἔστιν, Υἱὸς ἀγαπητός μου, ὁ ρεῖθροις Ἰορδάνου, σαρκὶ νῦν βαπτίζόμενος.

Στίχ. Τί σοι ἔστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Τάξεις Ἀγγελικαί, ἰδοῦσαι τὸν Δεσπότην, ὁμοιωθέντα δούλοις, καὶ ρεῖθροις βαπτισθέντα, ὑμνοῦσαι ἐξεπλήττοντο.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Ηλθεν ὁ φωτισμὸς, ἡ λύτρωσις ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ· δεῦτε, συνέλθωμεν ῥυφθῆναι, φαιδρῶς συνεορταζόντες.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Θ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Πολυεύκτου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους 5. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἐορτῆς.

Ἦχος πλ. δ'. Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ.

Κύριε, εἰ καὶ Ἰωάννη παρέξης, ἐν Ἰορδάνῃ ὡς ἄνθρωπος, ἀλλ' οὐκ ἀπελείφθης τοῦ θρόνου, τῷ Πατρὶ συγκαθεζόμενος· καὶ βαπτισθεῖς δι' ἡμᾶς, τὸν κόσμον ἠλευθέρωσας, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἁλλοτρίου, ὡς οἰκτίρμων καὶ φιλάνθρωπος.

Κύριε, εἰ καὶ Ἰορδάνου τὰ ρεῖθρα, περιεβάλου ὡς ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐμαρτυρήθης ἐξ ὕψους, τῇ καταβάσει τῷ Πνεύματος, καὶ ἡ φωνὴ

τῷ Πατρὶ, Υἱὸν σε ἔμαρτύρησεν· ἄλλ' ἐμφάνηθι καὶ παράσχου, ἀφθαρσίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κύριε, σὺ ἐκ τοῦ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, γεννηθεὶς ὁ ἀναλλοίωτος, ἦλθες ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, καὶ μορφήν ὁμοιωθεὶς ἀνέλαβες, καὶ τὴν εἰκόνα τὴν σὴν, ὡς Κτίστης ἀνεκαίνισας· βαπτισθεὶς γὰρ ἔδωρήσω, ἀφθαρσίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀγίου,

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Δαυϊτικῶς ὡς ἐκ λαίκου, παλαιπωρίας Χριστός, καὶ ἐκ πηλοῦ ἰλύος, τῶν εἰδώλων τῆς πλάνης ἀνήγαγέ σε Μάρτυς· ἔστησε γὰρ, ἐπὶ πέτραν τῆς πόδας σου, τῆς ἑαυτοῦ ἐπιγνώσεως μυστικῶς· ὃν ἰκέτευσεν σωθῆναι ἡμᾶς.

Οὔτε συζύγου ὁ πόθος, οὔτε τῶν τέκνων στοργή, οὐ κηδεῶν ἀξία, οὔτε περιουσία, κτημάτων ἢ χρημάτων, σοῦ τὸ στερόν, τῆς ψυχῆς παρεσάλευσαν, ἀπὸ τῆς Πίψεως ὄντως τῆς εἰς Χριστὸν, παμμακάριστε Πολύευкте.

Καὶ πρὸ τῆς χάριτος Μάκαρ, τῆς σῆς ἀθλήσεως, δικαιοσύνης ἔργοις, ἀληθῶς ἐκοσμήθης· ὅθεν μετὰ ταῦτα, Μάρτυς πιστός, ἠξιώθης γενέσθαι Χριστοῦ ἐν τῷ ἰδίῳ σου αἵματι βαπτισθεὶς, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ εὐσεβῶς.

Δόξα, τοῦ Ἀγίου, Ἦχος α'. Βύζαντος.

Τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, σήμερον χορεύουσιν, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Μάρτυρος Πολυεύκτου· καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, πιστῶς πανηγυρίζει, καὶ χαρμονικῶς ἐκβοᾷ· Χαίροις Πανεύφημε, ὁ τοῦ πολυπλόκου Βελίαρ, τὰ ἔνεδρα τροπώσας, καὶ τῆς νίκης τὸν στέφανον, παρὰ Χριστοῦ ἀναδησάμενος. Χαίροις Στρατιῶτα τοῦ μεγάλου Βασιλέως, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν, ὁ τοὺς βωμοὺς τῶν εἰδώλων καταστρεφάμενος. Χαίροις Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα. Πρέσβευε λυτρωθῆναι ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν αἰσέβαστον, μνήμην σου.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος β'.

Σήμερον ὁ οὐρανὸς καὶ γῆς Ποιητῆς, παραγίνεται σαρκὶ ἐν Ἰορδάνῃ, βάπτισμα αἰτῶν ὁ ἀναμάρτητος, ἵνα καθάρῃ τὸν κόσμον ἀπὸ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ· καὶ βαπτίζεται ὑπὸ δούλῃ, ὁ Δεσπότης τῶν ἀπάντων· καὶ καθαρισμόν δι' ὕδατος, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων δωρεῖται· Αὐτῷ βοήσωμεν· Ὁ ἐπιφανεὶς Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Επέστης ἐν τοῖς ὕδασι, ὁ πᾶσιν ἀκατάληπτος, τῷ Προδρόμῳ, ὑποκλίνας κεφα-

λήν· καὶ κόσμον ἁγιάσας, δουλείας ἐλυτρώσω, τῷ βαπτισμῷ σου Ἀναμάρτητε.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν.

Υἱὸν ἀγαπητὸν ὁ Πατὴρ, ἐκ τῶν ὑψίστων ἤνωθεν, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐμαρτύρει σε Χριστέ· δι' οὗ τὸ τῆς Τριάδος, μυστήριον ἐγνώσθη, ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθέντος.

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Ηγίασας τὰ ρεῖθρα Σωτήρ, τοῦ Ἰορδάνου ἅπαντα, καὶ τὴν φύσιν, τῶν ὑδάτων ὡς Θεὸς· διό σε καὶ δοξάζει, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀνυμνεῖ σὴν Ἐπιφάνειαν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Ο ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς γενέσθαι κατηξίωσε· ρεῖθρα περιβάλλεται σήμερον τὰ Ἰορδάνεια, ἐκ αὐτὸς τέτων, πρὸς καθάρσιν δεόμενος, ἀλλ' ἡμῖν ἐν ἑαυτῷ, οἰκονομῶν τὴν ἀναγέννησιν. Ὡς τοῦ θαύματος! δίχα πυρὸς ἀναχωνεῦει, καὶ ἀναπλάττει ἀνευσυντρίψεως, καὶ σώζει τοὺς εἰς αὐτὸν φωτιζομένους, Χριστὸς ὁ Θεός, καὶ Σωτήρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ο' Μάρτυς σου Κύριε. Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοῖς οἰκτιρμοῖς σου ὁ Θεὸς δυσωπούμενος, τὸ πλανηθέν ἀπολωλὸς ἐξεζήτησας, διασπλάγχνα ἐλέους σε Φιλάνθρωπε· ὅθεν παραγέγονας, ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, γνωρίσαι τὸ μυστήριον, τῆς Ἀγίας Τριάδος· καὶ ἀνυμνῶντες κρίζομεν πιστῶς· Ἠλθες ἐφάνης τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Επέφανεν ἡμῖν, ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν ρεῖθροις μυστικῶς, Ἰορδάνου χωνεῦσαι, πᾶσαν τὴν ἁμαρτίαν, ὡς ἐλεήμων καὶ ὑπεράγαθος· πᾶσα κτίσις σκιρτάτω, ὅτι βαπτίζεται Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἀγίου· οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Τὴν σὴν δίδου μοι Μάρτυς εὐκταίαν χάριν.

Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἡ κεκομμένη.

Τῆς πολυεύκτου, τρυφῆς ἐμφορούμενος, καὶ μακαρίας αἴγλης, ἐνδοξε πληρήμενος, καὶ

τῆς Ἀγγελικῆς χορείας ἀξιόμενος, τῆς τὴν σὴν εὐφημοῦντας Ἑορτὴν, Πολύευκτε περίσωζε, τῷ Κυρίῳ ψάλλοντας· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Η φωτοφόρος, καὶ εὖσημος μνήμη σε, φωτίζουσα λαμπρῶς, τοὺς πίσει ἀνυμνῶντάς σε, γενναῖε στρατιῶτα τοῦ Χριστοῦ, Πολύευκτε πανόλβιε, τῷ Κυρίῳ ψάλλοντας· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ν ενευρωμένος ἰσχυρὶ τῷ Πνεύματος, καὶ θείαν δυναστείαν, Μάκαρ ἐνδυσάμενος, ἐχώρησας στερόνως, πρὸς πάλιν τοῦ ἀλάστορος, καὶ τοῦτον κατὰ κράτος καθελὼν, προθύμως ἀνεκραύγαζες· Τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται. Θεοτοκίον.

Σ εσαρκωμένον, τὸν πρότερον ἄσαρκον, Παρθένε Θεοτόκε, τέτοκας πανάχραντε, πανάμωμος σαφῶς, Παρθένος διαμείνασα, τὸν πλούτῳ εὐσπλαγχνίας δι' ἡμᾶς, πτωχεύσαντα καὶ σώσαντα, τοὺς αὐτῷ κραυγάζοντας· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

ᾠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Η μειψας τὸ φρόνημα, πρὸς τὴν εὐσέβειαν ἄνωθεν, ἀξιώθεις, θείας ὀπτασίας, τοῦ Σωτῆρος Πολύευκτε.

Νίκης ἐφιέμενος, πάντων κατέπτυσας Ἐνδόξε, τῶν ἐπὶ γῆς, καὶ τῆς οὐρανοῦ, κληρουχίας ἡξίωσαι.

Δόξης ὀρεγόμενος, τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν ὥρμησας, καρτερικῶς, καὶ τὴν τῶν εἰδωλῶν, ἀδοξίαν κατέβαλες. Θεοτοκίον.

Ιθυνόν μοι Δέσποινα, τὰ διαβήματα ἵνα σου, πρὸς τὸν Υἱόν, δι' ἐπαινουμένης, πολιτείας πορεύσομαι.

Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προσρεχόντων σοι
• **Κ**ύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων
• καὶ ὑμνεῖ σε τὰ πνευμά μου.

Κάθισμα τοῦ Ἀγίου, Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ως καλὸς στρατιώτης Χριστοῦ τοῦ πάντων Θεοῦ, ἐν τῇ χάριτι τούτου ἐνδυναμούμενος, ὅλον μετέθηκας σαυτὸν, ἐν τῇ ἀγάπῃ αὐτοῦ, διὰ Νεάρχου τοῦ πιστοῦ, συστρατιώτου σου σοφέ· διὸ νομίμως ἀθλήσας, ἀξίως ἐστεφανώθης, παρὰ Κυρίου Μάρτυς Πολύευκτε.

Δόξα, καὶ νῦν, Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Ιορδάνη τὸ ρεῖθρον περιβάλλόμενος, ὃ τὸ φῶς παραδόξως ἀναβαλλόμενος, ἐν αὐτῷ τὴν τῷ Ἀδάμ, φύσιν ἀνέπλασας, συντριβεῖσαν πονηρᾷ, παρακοῇ Λόγε Θεοῦ· διό σε ἀνευφημοῦμεν,

καὶ τὴν ἀγίαν σου πάντες, δοξολογοῦμεν Ἐπιφάνειαν.

ᾠδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Δὲ εὐσεβοῦς, ὁμολογίας Πανάριστε, τῷ Δεσπότη, σαυτὸν προσενήνοχας, τὴν δι' αὐτὸν, Ἐνδοξε σφαγὴν, πόθῳ δεδεγμένος· καὶ μῶμε παντὸς ἐλεύθερος, γενόμενος ἐντεῦθεν, τῷ Σωτῆρι κραυγάζεις· Τῇ δυνάμει σε δόξα Φιλάνθρωπε.

Ο γλυκασμός, τῆς εὐσεβείας ἡδύνθη σοι· ἐπτερῶθης, θείας ἀγαπήσεως, τῷ καθαρῷ καὶ εἰλικρινεῖ, πόθῳ τετρωμένος, καὶ ἔρωτι πυρπολούμενος, τῆς ἁνώ Βασιλείας, μελωδεῖς τῷ Δεσπότη· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Υπερφυεῖ, ὁμοφροσύνη συνδούμενος, τῷ Νεάρχῳ, τούτου τε τοῖς ῥήμασι, κατηχηθεῖς πρὸς τὴν εὐσεβῆ, πίστιν τῆς Τριάδος, θεόφρον Μάρτυς Πολύευκτε, τῆς ὄντως πολυεύκτου, καὶ τῆς πεποθημένης, ἡξιώθης Μαρτύρων φαιδρότητος.

Μαρτυρικοῖς, συνηριθμήθης στρατεύμασι· βασιλείαν, ἐλαβεσάσαλευτον, νοοσφαγῆς, ταύτης ἐπιβάς, ἔτι τῶν αἱμάτων, σαζόντων· ἡχθῆς δὲ Πάνσοφε, χαρᾶς ἀδιαδόχῃ, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ μεγάλης εὐκλείας τευζόμενος.

Θεοτοκίον.

Ομοιωθεῖς, τοῖς ἐπὶ γῆς ὁ Οὐράνιος, οὐρανίους, τούτους ἀπειργάσατο· καὶ πεπονθὼς, φύσει παθητῇ, θείας ἀπαθείας, τὴν μέθεξιν ἐδωρήσατο· τὴν τοῦτον οὖν τεκῆσαν, ἀπειρόγαμον Κόρην, Θεοτόκον εἰδότες δοξαζόμεν.

ᾠδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Ινα τῆς αἰδίου, τύχης ἀπολαύσεως Μακαριώτατε, τὰ τερπνὰ τοῦ βίου, καὶ τῆς φύσεως τὴν οἰκειότητα, καὶ τρυφὴν καὶ δόξαν, καὶ τὴν ζωὴν αὐτὴν παρεῖδες, καὶ ἐλπίδος τῆς σῆς οὐ διήμαρτες.

Μεμυσταγωγημένος, τὰ τῆς θείας ὀψεως θεία μυστήρια, σταθερᾷ τῇ γνώμῃ, πρὸς τελείους ἀγῶνας ἐχώρησας· καὶ τροπαιοφόρος, ἀναδειχθεὶς τῶν ἀκηράτων, ἡξιώθης στεφάνων· Πολύευκτε.

Αθεώτατον σέβας, φύσει μισοπόνηρον ἔχων τὸ φρόνημα, εὐσεβῶς ἀπώσω, καὶ θεοῦ τοὺς ματαίους κατέστρεψας, εὐσεβείας ζήλῳ, πυρποληθεὶς καὶ προθυμίας, θεοπνεύστου πλησθεὶς Παναοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Ρῆσει σῶν χειλέων, Πάναγνε ἐπόμενοι σέ· μακαρίζομεν· μετὰ σοῦ γὰρ ὄντως, μεγαλεῖα ποιήσας ὁ Κύριος, ἐμεγάλυνέ σε, καὶ

ἀληθῆ Θεοῦ Μητέρα, γεννηθεῖς ἐκ γαστροῦ σου ἀνέδειξεν.

Ὡδὴ ε'. "Αβυσσος ἀμαρτιῶν.

Τάξεως Ἀγγελικῆς, ἡξιώθης ἀξιάχαστε Μάρτυς, ἀγγελικὸν τὸν ζῆλον, προφανῶς ἐνδείξάμενος· σὺν αὐτοῖς οὖν ἐκτενῶς, Μάκαρ ἐκέτευε λυτρωθῆναι, ἐκ πειρασμῶν τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Υπνωσας ἀγαπητοῖς, Ἀθλητὰ τὸν ὀφειλόμενον ὕπνον, ἀποτμηθεῖς τὴν κάραν, διὰ ξίφους πολυάθλε· καὶ τανῦν ἐν οὐρανοῖς, κλῆρον ἀκήρατον ἐκκληρώσας, μετὰ Μαρτύρων αὐλιζόμενος.

Σύμμορφος καὶ κοινωνός, παθημάτων τοῦ Σωτῆρος ἐγένου, ταῦ δι' ἡμᾶς τῷ πάθει, ταῦ Σταυροῦ ὁμιλήσαντος· καὶ νῦν Μάκαρ σὺν αὐτῷ, ὡς ἐπηγγείλατο βασιλεύεις, εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἀπέραντον. Θεοτοκίον.

Εχουσα τὸ συμπαθές, ὡς τεκοῦσα τὸν φιλάνθρωπον Λόγον, σῶσον ἡμᾶς βιαίας, καὶ δεινῆς περιστάσεως· σὲ γὰρ μόνην οἱ πιστοὶ, πάντα γε Δέσποινα προστασίαν, ἀκαταμάχητον κεκτήμεθα. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**βυσσος ἀμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων καταιγίς με ταραττει, καὶ πρὸς βυθὸν βιαίως συνωθεῖ ἀπογνώσεως· ἀλλ' Αὐτὸς τὴν κραταιάν, χεῖρά μοι ἐκτεινον, ὡς τῷ Πέτρῳ, καὶ ἐκ βυθοῦ φθορᾶς ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, τοῦ Ἀγίου,

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης.

Οδεσπότης κλίνης μὲν ἐν Ἰορδάνῃ, κεφαλὴν συνέτριψε, τὰς τῶν δρακόντων κεφαλὰς· τοῦ Ἀθλοφόρου ἡ κάρα δέ, ἀποτμηθεῖσα τὸν δόλιον ἥσχυεν. Ὁ Οἶκος.

Εν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, ὁ Κτίστης τῶν ἀπάντων, τὴν κάραν ὑποκλίνας, τὸ Βάπτισμα λαμβάνει· καὶ τῶν δρακόντων κεφαλὰς ἀοράτως συνθλάσας, ῥώμην παρέσχε τοῖς βροτοῖς κατὰ τῆ μεγαλόφρονος, τῆ πρὶν ἐν Παραδείσῳ πτερίσαντος τὸν Ἀδὰμ, ἐν βρώσει τῇ τῆ ξύλης, καὶ θανάτῳ ὑποβαλόντος αὐτὸν παρ' ἐλπίδα. Διὸ ὁ Ἀθλητὴς νῦν Πολύευκτος, κολακείαις γυναικὸς μὴ ὑποκύψας, ἡθλησε στερόνως, προτείνας τὴν κάραν· ἥπερ ἀποτμηθεῖσα, τὸν δόλιον ἥσχυεν.

Συναξάριον.

Τῇ Θ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Πολυεύκτου.

Στίχοι.

Ὁ Πολύευκτος, οὗ πάθος τομὴ Λόγε,
Πολλῆς δι' εὐχῆς, εἶχε σοῦ παθεῖν χάριν.

Ἀμφ' ἐνάτην Πολύευκτε τομὴ μέγα δῶκέ σοι εὐχας.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Δακίου καὶ Βαλλεριανοῦ τῶν βασιλέων, ἐν Μελιτινῇ τῆς Ἀρμενίας στρατευόμενος πρῶτον ἐν τῇ τοιαύτῃ χώρᾳ ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρήσας· καταφοιτήσαντος γὰρ δόγματος ἀσεβοῦς, δεῖν ἐξέμνησθαι τὸν Χριστόν, τοῖς δὲ μὴ πειθόμενοις, εἶναι θάνατον τὴν ζημίαν· ὁ δὲ, μηδὲν καταπτήξας, παρρησίᾳ τὸν Χριστὸν ἀνεκήρυξε· τῷ δὲ περιόντι τοῦ θάρρους, καὶ τὰ παρὰ τῶν ἀπίστων σιθόμενα ξέανα συνέτριψεν. Ὅθεν μήτε ταῖς τοῦ κηδεστοῦ παραινέσεισι καὶ κολακείαις πεισθεῖς, μήτε ταῖς τῆς γυναικὸς εἰμωγαῖς καὶ τοῖς ὀλοφυρμοῖς ἐπικλασθεῖς, τῷ δὲ Μάρτυρι Νεάρχῳ, φίλῳ ὄντι, τὰς συνθήκας βεβαιῶν, δεδοικότε τὴν ἀπὸ τῆς Πίστεως τοῦ Χριστοῦ ἐκκλίσιν, ἀτρεπτος ἐν τῇ ἐμολογίᾳ φανείς, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Συναξίς ἐν τῷ ἀγιωτάτῳ αὐτοῦ Μαρτυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐστρατίου τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχ. Κἄν Εὐστρατίου πνεῦμα λαμβάνῃ πόλος,
Τὸ σῶμα τῇ γῇ θαυμαμάτων βλύζει χάριν.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ χώρας Ταρσίας οὕτω λεγομένης, τελοῦσης ὑπὸ τὸ θεῖον τῶν Ὀπτιμάτων, κόμης ὀνομαζομένης Βιτζιανῆς, γονίων εὐσεβῶν, καὶ ἐν αὐταρκείᾳ βιούντων, Γεωργίου καὶ Μεγαθοῦς. Καλῶς δὲ παρ' αὐτῶν ἀναχθεῖς καὶ παιδευθεῖς, καὶ πληρώσας τὸν εἰκοστὸν χρόνον τῆς ἡλικίας, τῷ θεῷ ἔρωτι κάτοχος γίνεται· καὶ τοὺς γονεῖς καταλιπὼν, φυγὰς ὤχετο πρὸς τὰ τοῦ Ὀλύμπου μέρη, πρὸς τὴν μονὴν τοῦ Αὐγάρου, ἐν ἣ διελαμβάνει Γρηγόριος καὶ Βασίλειος, οἱ πρὸς Μητρίδα αὐτοῦ θεῖοι, ἐν τε ἀσκήσει καὶ τῇ ἄλλῃ πάσῃ ἀρετῇ. Ὑπ' αὐτῶν οὖν προσληφθεῖς, καὶ τὴν κόμην χειράμενος, τὸν ἐπίπονον καὶ Μοναχοῖς ἀρμόδιον ὑπέδου βίον.

Ταύτης τυχὼν τῆς ἐφέσεως, πᾶσι τοῖς ἀδελφοῖς προθύμῳ καρδίᾳ, καὶ ταπεινῷ τῷ φρονήματι τὴν ὑπηρεσίαν ἀπένευψε, μηδὲν τοῦ αἰῶνος τούτου φροντίζων, μηδὲ κεκτημένος τι, πλην ἑνὸς τριχίνου καὶ μαλλωτοῦ, ἐφ' ᾧ ἀνακλιόμενος ἐν ᾧ αὐτῷ εὐτυχῆ τόπῳ, μικρὰς ἀνέσεως ἀπῆλαυνεν· οὐδὲ γὰρ ἦν αὐτῷ τόπος πρὸς ἀνάπαυσιν ἀφορισμένος. Λέγεται δὲ μηδέποτε ὑπτιον ἀνακλιθῆναι, ἀφεῦ ἀπετάξατο, μήτε μὴν ἐν τῷ ἀριστερῷ μέρει τοῦ σώματος ἀναπεσεῖν ἐν πᾶσι τοῖς ἐβδομηκοντα πέντε ἔτεσιν, ἐν οἷς ὁ τῆς ἀσκήσεως αὐτῷ ἀγὼν διηνύθη. Τῶν δὲ προηγησαμένων Ὁσίων τὸν βίον καταλυσάντων, ὁ μέγας οὗτος τὴν τῶν ἀδελφῶν προστασίαν πιστεύεται, πεισθεῖς τῇ αὐτῶν παρακλήσει.

Ἐπεὶ δὲ Λέων ὁ Θηριώνυμος, ἐπανελθὼν ἀπὸ τοῦ Βουλγαρικοῦ πολέμου, ἐπανέστη τῇ Βασιλείᾳ Μιχαὴλ τοῦ εὐσεβεστάτου, καὶ τὸν μετ' εἰρήνης ὑποδεξάμενον αὐτόν, τῆς γαμετῆς καὶ τῶν τέκνων στερήσας, εἶτα δεσμήσας, καὶ ἀποκείρας, ἐξόρισον πρὸς τὴν ἀπέναντι νήσῳ ἀπέσειλε, καὶ τὴν πάλαι οδισθεῖσαν τῶν Εἰκονομάχων αἴρσιν, ἀνεγείραι πάλιν ἐσπευδε· τότε, πάντων τὰς οἰκείας οἰκήσεις ἀπολιμπανόντων, ὁμοίως καὶ οὗτος, τῇ μεγάλῃ Ἰωαννικίου αὐτὸν προτρεψαμένου, πρὸς τὴν ἐνεγκαμένην ἀφίκετο.

Ἐπεὶ δὲ πάλιν ἡ Ἐκκλησία τὸν οἰκεῖον ἀπέλαβε κόσμον, τῇ τῶν Ἀγίων Εἰκόνων ἀναστηλώσει καὶ προσκυνήσει, καὶ οἱ σημειοφόροι Πατέρες πρὸς τὰς οἰκείας ἐπανῆλθον οἰκήσεις, καὶ ὁ θεῖος Εὐστράτιος πρὸς τὴν οἰκείαν Μονὴν παραγίνεται, πᾶσαν μὲν ἡμέραν ἀόκνως ἐν τοῖς σωματικοῖς ἔργοις τοῖς ἀδελφοῖς συγκοπιῶν, τὴν δὲ νύκτα στάσειν αὐπνοῖς καὶ γυνυκλισίαις διατελῶν. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐν

αὐτῇ τῇ τοῦ Κανόνος ψαλμωδίᾳ, ἔνθεν τοῦ ἀγίου Θυσια-
στηρίου ἱστάμενος, ἀπ' ἀρχῆς μέχρι συμπληρώσεως, ἔκτε-
νῶς τὸ, Κύριε ἐλέησον, καθ' ἑαυτὸν ἐκεκράγει. Τὰ δὲ
παρ' αὐτοῦ τελεσθέντα θαύματα, πολλὰ τῷ πλήθει ὄντα,
ἀδύνατον γραφῇ παραδοῦναι, ἅπερ τῆς πρὸς Θεὸν αὐτοῦ
εὐαρεστῆτιώς σημεῖον παρ' αὐτοῦ ἐκομίσαστο.

Ἐπεὶ δὲ τῶν ἐντεῦθεν ἀπαίρειν ἐμελλε, τὸς ὑπ' αὐτὸν προσ-
καλεσάμενος, ἔφη· Ἀδελφοί, ὁ χρόνος τῆς ἐμῆς ζωῆς πέρας εἴ-
ληψε. Λοιπὸν, τέκνα ἀγαπητά, ἣν παρελάβετε παρακαταθήκην
φυλάξατε, γινώσκοντες, ὅτι τὰ μὲν παρόντα πρόσκαιρα, αἰώ-
νια δὲ τὰ μέλλοντα· σπεδάσατε οὖν τῆς τῶν σωζομένων με-
ρίδος γενέσθαι. Ταῦτα εἰπὼν, καὶ κατασφραγισάμενος, καὶ
τὰς χεῖρας ὑψώσας, καὶ εἰς οὐρανὸν ἀνατείνας τὸ ὄμμα,
Εἰς χεῖράς σου, Κύριε, ἔφη, τὸ Πνεῦμά μου πα-
ρατίθημι· καὶ τὸν τῆς ἀναπαύσεως ὕπνου ὕπνωσε, ζή-
σας τὰ σύμπαντα ἔτη ἐννεμήκοντα πέντε.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον
καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβατιν.

Υπέδειξας Δέσποτα, τῷ σῶ οἰκότη τὴν δυ-
ναστείαν σου· διὰ τοῦτο προθύμως, πρὸς
τοὺς ἀγῶνας, ἦλθεν αὐτόκλητος, καὶ νικηφόρος,
γενόμενος ἔψαλλεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Κλητὴ καὶ πανεύσημος, ἡ Ἐορτή σου Μάρ-
τυς ἀνέτειλε· τῆς γὰρ ἐπιφανείας, τοῦ
σοῦ Δεσπότη, φῶς ἐπιφέρεται, καὶ καταυγάζει
τοὺς πίστει κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ
τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸν πλοῦτον τὸν ἄσυλον, τὸ διαμένον εὖρες
ἀξίωμα, καὶ τὸ μὴ διαπίπτον, ἀλλ' εἰς
αἰῶνας αἰδιούμενον, εἴληψας κλέος, κραυγάζων
Θεσπέσιε· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων
ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἀνάρχῳ Γεννήτορι, τὸν συνημένως αἰεὶ νοή-
μενον, συλλαβοῦσα Παρθένε, σαρκαρνωμέ-
νον Υἱὸν γεγέννηκας, διὰ τὸ σῶσαι τοὺς πίσει
κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πα-
τέρων ἡμῶν.

Ὡδὴ η'. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Ἰεουργεῖται σήμερον, ἡ πολύευκτος μνήμη
σου, Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἀθλοφόρε Πο-
λύευκτε· Χριστῷ γὰρ εὐάρεστος, δεκτὴ θυσία
γέγονας, τῷ σφαγιασθέντι, διὰ σέ καὶ τυθέντι·
ὃν παῖδες εὐλογοῦσιν, ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ
ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀθλητικὴν τὴν ἔνστασιν, Ἀθλητὰ μέχρις αἰ-
ματος, ἐπιδεδειγμένος, ἐπὶ γῆς Πολύευκτε,
παστάδα πολύφωτον, ἐν οὐρανοῖς ἐσκήνωσας,
τῇ τῶν σῶν αἱμάτων, βαπτισθεὶς κολυμβήθρα,
καὶ μέλπων· Τὸν Δεσπότην, ἱερεῖς εὐλογεῖτε,
λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νενεκρωμένην πταίσμασι, τὴν ψυχὴν μου ἀ-
νάστησον, τῇ μαρτυρικῇ σου, παρρησίᾳ
χρῶμενος, τοῖς θείοις προσάγμασι, διαρρύθμι-
ζων· Ἐνδοξε, ἀξιοπρεπῶς, πρὸς ἀρετὴν ἐπιστρέ-
φων, βοῶσαν· Τὸν Δεσπότην, ἱερεῖς εὐλογεῖτε,
λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε δι' ἧς ἐσχήκαμεν, τὴν χαρὰν τὴν αἰώ-
νιον· Χαῖρε τὸ τῆς Εὐας, σκυθρωπὸν ἡ-
λύσασσα· Ἀδάμ τὴν κατήφειαν, πρὸς τὸ φαιδρὸν·
ἡ τρέψασσα. Χαῖρε ἡ Θεὸν, σωματωθέντα τε-
κοῦσα, Παρθένε Θεοτόκε, τῶν πιστῶν ἡ προσ-
τάτις, τῶν σέ ὑπερυψούντων, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Ἐπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
τούτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργόν, καὶ Λυτρω-
τὴν ἀνεβόα, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυ-
μνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἄγε δὴ τὸν Θεοστεφῆ, φιλομάρτυρες ὑμνή-
σωμεν Μάρτυρα, ὃν συνεδόξασε, τῇ φω-
τωνύμῳ αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος, Ἐπιφανείᾳ καὶ σε-
πτῇ, ἡμέρᾳ τετίμηκε, καὶ ἐστεφάνωσε, καὶ
ἐνθίοις ἀρεταῖς κατεκόσμησε.

Ρεύμασι τῶν μαρτυρικῶν, ἐκχυθέντων σου
αἱμάτων ἀπέπνιξας, τὸν δυσμενέστατον,
τὸν τὴν κακίαν δημιουργήσαντα· τὴν Ἐκκλη-
σίαν δὲ Χριστοῦ, ἀρδεύων ἐφαίδρυνας, Θεομα-
κάριστε, τὴν ἐν πίστει σε αἰεὶ μακαρίζουσιν.

Θι μοι Μάρτυς ἀρρώγος, πειρασμῶν με ἐκ-
ποικίλων ρύόμενος, καὶ περιστάσεων, δε-
σμῶν τε λύων τῶν τῆς αἰρέσεως, καὶ χαλεπῆς
ἐλευθερῶν, φρουρὰς ταῖς πρεσβείαις σου, τὸν
ἀνυμνοῦντά σε, διανοίᾳ καθαρᾷ παναοῖδιμε.

Θεοτοκίον.

Νόμουτε σὺ καὶ Προφητῶν, τὸ κεφάλαιον
Χριστὸν καὶ τὸ πλήρωμα, Πάναγνε τέτο-
κας, δι' εὐσπλαγχνίας, ἄπειρον πέλαγος, ἐναν-
θρωπῆσαι δι' ἡμᾶς, ἐκ σὲ εὐδοκήσαντα, καὶ δια-
σώσαντα, τοὺς ἐν πίστει σε αἰεὶ μεγαλύνοντας.

Ὁ Εἰρμός.

Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
συγκατάβασιν! ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν
κατῆλθέ μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀ-
πὸ γαστροῦ, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν
ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἀγίου.

Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Πολύευκτον στησάμενος, ἐκ ψυχῆς πολυεύκτου, τὸν πλοῦτον τὸν ἑράνιον, ὃ Πολύευκτε μάκαρ, καὶ δόξαν καὶ λαμπρότητα, ἐν Θεῷ γενόμενος· καὶ στέφος Δεῖον ἐδέξω, ἐκ χειρὸς τοῦ Ὑψίστου, σὺν Μαρτύρων τοῖς χοροῖς, ὡς Μάρτυς τῆς ἀληθείας.

Ἔτερον τῆς ἑορτῆς, ὅμοιον.

Εν δελικῷ τῷ σχήματι, παραγέγονας Λόγε, καὶ Βάπτισμα ὁ ἄχρονος, ὡς βροτὸς ἐπεζήτει· ἐξέστη γῆ καὶ οὐρανός, καὶ Ἀγγέλων τάγματα, καὶ τῶν ὑδάτων ἡ φύσις· ὁ δὲ Προδρόμος πτήξας, ἐν δειλίᾳ καὶ χαρᾷ, τὴν λειτουργίαν ἐτέλει.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἦχος πλ. β'.

Αἱ Ἀγγελικαί.

Φράσον καὶ εἶπέ, ὦ Προφῆτα Ἡσαΐα· Τίς ὁ κεκραγὼς, ἐν ἐρήμῳ τῇ βοήσει; Ἀντλήσατε δὴ ὕδωρ, εὐφροσύνης καθάρσιον. Οὗτος Ἰωάννης ὁ βαπτίζων, ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ βοήσας· Χριστὸς ἔρχεται· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν.

Ωτῆς ὑπὲρ νοῦν, καὶ ἀφάτου εὐσπλαγχνίας! πῶς ὁ Ποιητὴς, τῷ ποιήματι προσκλίνει, τὴν ἄχραντον καὶ Δεῖαν, κορυφὴν τῷ βαπτίσματι! Δόξα τῷ φανέντι ἐν τῷ κόσμῳ καὶ ζωὴν ἡμῖν παρεσχηκότι· ἐν ᾧ ψάλλομεν· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Ως ἐπιθλαθῶν, τῶν γηίνων ἀπαχθέντες, δεῦτε νοητῶς, καθαρῶμεν τὰς αἰσθήσεις· καὶ τὸν Χριστὸν ἰδόντες, ἐν σαρκὶ βαπτιζόμενον, ὑπὸ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, πάντες σὺν αὐτῷ ὑμνολογοῦντες, πιστῶς κράζωμεν· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν Ὅμοιον.

Τρυφὴ ζωτικὴ, ἐκ χειμαρῶν Ἰορδάνου, ἀνέβλυσεν ἡμῖν, τοῦ Βαπτίσματος ἡ χάρις, ἐν ᾧ οἱ φωτισθέντες, τῷ Βαπτίσματι, λέγομεν· Δόξα τῷ φανέντι ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ζωὴν ἡμῖν παρεσχηκότι· ᾧ καὶ ψάλλομεν· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Ι'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν, Γρηγορίου Ἐπισκόπου Νύσσης, καὶ Δομετιανοῦ Ἐπισκόπου Μελιτινῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Γρηγορίου,

Ἦχος πλ. α'. Ὅσιε Πάτερ.

Οσιε Πάτερ, ἱερώτατε Γρηγόριε· ὁ κάλαμος ὁ πλήρης τῆς Παρακλήτε πνοῆς, καὶ γλῶσσα τρανοτάτη τῆς εὐσεβείας· λύχνος πολύφωτος τῆς Δείας αὐγῆς· κήρυξ ἀληθείας, κρηπίς Θεολογίας· πηγὴ δογμάτων τῶν ὑψηλῶν· τῶν διδασμάτων χειμαρρῶς τῶν μελιρρύτων· λύρα Θεόφθογγος, ᾠμάτων Θεογράφων, ἡ καθηδύνουσα πιστῶν τὰς διανοίας. Χριστὸν ἰκέτευε, Χριστὸν δυσώπει Πάνσοφε, τὸν ἐν ρείθροις τοῦ Ἰορδάνου, ἀναπλάσαντα κόσμον, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Οσιε Πάτερ, πανσεβάσμιε Γρηγόριε· ὁ πέλεκυς ὁ κόπτων αἰρετικῶν τὰς ὁρμαῖς· ἡ δίστομος ῥομφαία τῆ Παρακλήτου· μάχαιρα τέμνουσα τὰς νόθους σπαραῖς· πῦρ τὰς φρυγανώδεις αἱρέσεις καταφλέγον· καὶ πτύον ὄντως γεωργικὸν ᾧ τὸ βαρὺ τε καὶ κῆφον τῶν δογμάτων, εὖ διακρίνεται· καὶ στάθμη ἀκριθείας, πάντας ἰθύνουσα, πρὸς τρίβους σωτηρίας. Χριστὸν ἰκέτευε, Χριστὸν δυσώπει πάντοτε, τὸν ἐν ρείθροις τοῦ Ἰορδάνου, ἀναπλάσαντα κόσμον, σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Οσιε Πάτερ, παμμακάριστε Γρηγόριε· τὸ στόμα τὸ πηγάζον τὰς μακαρίας φωνάς, ἐκ τῶν ἀδαπανήτων τοῦ σωτηρίου, ἀπαρυόμενον, καὶ Δείων πηγῶν· λόγους προσευχῆς τε τοῖς πᾶσιν ἐρμηνεύον· κανὼν ἰθύνων πρὸς ἀρετὴν· ὁ θεωρίαις ἐνθέοις λελαμπρυσμένος, αἴγλη λαμπόμενος, Τριάδος τῆς ἀκτίστου, ἥς καὶ ὑπέρμαχος, ἀήττητος ἐγένου. Χριστὸν ἰκέτευε, Χριστὸν δυσώπει Ὅσιε, τὸν ἐν ρείθροις τοῦ Ἰορδάνου, ἀναπλάσαντα κόσμον, σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Δομετιανοῦ.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ο γῆν καταλήψεσθαι τὸ πρὶν, ἀπειλήσας ἅπασαν, καὶ ἐξαλείφειν τὴν θάλασσαν, κατακαυχόμενος, τοῖς πιστοῖς ἐδείχθη, ὡς στρουθίον σήμερον, καὶ καταγελαστότερος κώ-

νωπος, οὗ ὑπεκρίνετο τὴν ιδέαν, ὥσπερ φόβητρον, ὑπείσδυνας, τοῦ Χριστοῦ θεράποντι.

Δομετιανὸς ἡμᾶς πιστοὶ, συγκαλεῖται σήμερον, πρὸς εὐωχίαν θεάρεστον· τούτῳ συνελθόμεν, εὐθυμίας γνώμη, καὶ πανηγυρίσωμεν, σὺν τούτῳ τὰ αὐτοῦ κατορθώματα, καθικετεύοντες, τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, τῷ κόσμῳ δωρήσασθαι.

Ηὔξησας τὸ τάλαντον Χριστοῦ τὸ δοθέν σοι Πάντιμε, τῇ διπλασίονι χάριτι, ὡς δοῦλος γνήσιος· ὅθεν ἐπακούεις· Εὐ σοι δοῦλε γένοιτο, ὡς ὄντι ἀγαθῷ σοι θεράποντι· καὶ ἡδὴ εἰσελθε, εἰς χαρὰν τὴν τοῦ Κυρίου σου, τῶν καμάτων, τὰ γέρα ληψόμενος.

Δόξα, τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου, Ἦχος δ'.

Τὸν τῆς σοφίας λόγον σου, καταγλαῖσας ἐν ἀρετῇ ἀπροσίτῳ, περικαλλὲς ἀμφοτέρωθεν γέγονας, Νυσσαέων Γρηγόριε· ἐν τῇ θεοφθόγγῳ σε φωνῇ, ὠραῖζων καὶ τέρπων τὸν λαὸν γνωστικῶς, Τριάδος τὸ ὁμόθεον πανσόφως ἐκτιθέμενος· ὅθεν καὶ ἐν ὀρθοδόξοις δόγμασι, ταῖς ἀλλοφυλὲς αἱρέσεις ἐκπολεμήσας, τὸ κράτος τὸ τῆς Πίστεως, ἐν τοῖς πέρασιν ἡγείρας. Χριστῷ παριστάμενος σὺν τοῖς αὐλοῖς Λειτουργοῖς, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἵτησαι, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Εἴτρεμεν ἡ χεὶρ τοῦ βαπτιστοῦ, ὅτε τῆς ἀχράντου σου κορυφῆς ἤψατο· ἐστράφη Ἰορδάνης ποταμὸς εἰς τὰ ὀπίσω, μὴ τολμῶν λειτουργῆσαί σοι· ὁ γὰρ αἰδεσθεὶς Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ναυῆ, πῶς τὸν Ποιητὴν αὐτοῦ, δειλιάσαι οὐκ εἶχεν; Ἀλλὰ πᾶσαν ἐπλήρωσας οἰκονομίαν Σωτῆρ ἡμῶν, ἵνα σώσης τὸν κόσμον, τῇ Ἐπιφανείᾳ σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Ασμα καινοπρεπές, ἀδέτω πᾶσα κτίσις, τῷ ἐκ Παρθένου φύντι, Χριστῷ καὶ βαπτισθέντι, ἐν Ἰορδάνῃ σήμερον.

Στίχ. Ἡ θαλάσσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν.

Σάλπιγξ προφητικὴ, ὁ Πρόδρομος βοάτω· Ποιήσατε Κυρίῳ, τῷ βαπτισθέντι ρείθροις, καρποὺς ἀρίστων πράξεων.

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ θαλάσσα, ὅτι ἔφυγες;

Λαμψαν τὸ συγγενὲς ἐξ ὕψους Θεῖον Πνεῦμα, περιστερᾶς ἐν εἵδει, ὀρώμενον ἀφράστως, νῦν τῷ Χριστῷ προσέδραμε.

Δόξα, τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου, Ἦχος δ'.

Βίον ἐνθεον κατορθώσας, θεωρία τὴν πράξιν κατελάμπρυνας, θεοφάντορ Γρηγόριε· τὴν

γὰρ σοφίαν φιλήσας ἔρωτι θείῳ, ἐκ στόματος τοῦ Πνεύματος, τὴν χάριν κατεπλούτησας· καὶ ὡς κηρίον μέλιτος, τὸν γλυκασμόν σου τῶν λόγων ἀποσάξας, αἰεὶ εὐφραίνεις νοήμασι θείοις, τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ. Διὸ ἐν οὐρανοῖς, ἱεραρχικῶς αὐλιζόμενος, ὑπὲρ ἡμῶν ἀπαύστως πρέσβευε, τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Σὲ τὸν ἐν Πνεύματι καὶ πυρὶ, καθαίροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καθορῶν ὁ Βαπτιστὴς ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν, δειλιῶν καὶ τρέμων, ἐβόα λέγων· Οὐ τολμῶ κρατῆσαι τὴν κορυφὴν σου τὴν ἄχραντον· σύ με ἀγίασον Δέσποτα τῇ Ἐπιφανείᾳ σε, μόνε φιλάνθρωπε.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ο Δεσπότης σήμερον, ἐν Ἰορδάνῃ ἐπέστη, βαπτισθεὶς ἐν ὕδατι, ὑπὸ τῷ θείῳ Προδρόμῳ· ἄνωθεν ὁ Πατὴρ δὲ προσεμαρτύρει· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου· καὶ τὸ Πνεῦμα ἐπεφάνη, ἐν ξένῃ θείᾳ, περιστερᾶς ἐπ' αὐτόν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Θεοφανείας ὁ καιρὸς· Χριστὸς ἐπέφανεν ἡμῖν, ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ· δεῦτε ἀντλήσωμεν πιστοὶ, ὕδωρ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Χριστὸς γὰρ ἐν σαρκὶ ἐπεδήμησε, τὸ πρόβατον ζητῶν τὸ θηριάλωτον· καὶ ἀνευρὼν εἰσήγαγεν ὡς εὐσπλαγχνος, εἰς τὸν Παράδεισον αὐτοῖς· Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ τὸν κόσμον ἐφώτισε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων δύο.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὡδὴ α' Ἦχος πλ. α'. Ἰππον καὶ ἀναβάτην.

Α*βυσσος ὡν σοφίας καὶ γνώσεως θησαυρός, καὶ αὐτοαγαθότης, φωτοχυσίαν νέμοις μοι Χριστέ τῆς ἐνδόξου σου, Ἐκκλησίας ἁσμασι, τὸν φωστῆρα ὑμνεῖν Γρηγόριον.

Δέχοιο διδασκάλων, Γρηγόριε τὸ λαμπρὸν, ἐγκαλλώπισμα Πάτερ, τὸ πενιχρὸν ἐφύμνιον, τῇ σῇ προσφερόμενον, ἐξ ἀγάπης μνήμη· ἐν ἧ Χριστὸν ἡμῖν ἐξiléωσαι.

Λόγω ἱερομύστα, πλουσίῳ τε καὶ σοφῷ, τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν, θεολογεῖν ἐδίδαξας, Μονάδα τρισάριθμον, καὶ Τριάδα σύνθρονον, καὶ ὁμότιμον ὦ Γρηγόριε. Θεοτοκίον.

Πίστις ἡγείσθω μόνη, καὶ μὴ ἀπόδειξις, τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμαμάτων, Θεογεννητορ Κόρη τῶν σῶν· τὸν γὰρ ἀκατάληπτον, Θεὸν Λόγον τέτοκας, ἐνδυσάμενον τὴν ἀνθρωπότητα.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Δομετιανοῦ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ.

Τὰς ἐπαναστάσεις τῆς σαρκὸς, καὶ τῶν παθῶν τὰς ἐφοδούς θεόληπτε, καὶ τὸν ἐγειρόμενον, ἐν τῇ ψυχῇ μου κατευνάσας πόλεμον, εἰρηναίᾳ Πάτερ, ἐν καταστάσει συντήρησον.

Εἴρωτι καὶ πόθῳ ἀκλινεῖ, τῆς ἀνωτάτης σοφίας ἀψάμενος, σάρκα καθυπέταξας, καὶ τῆς γῆς ἀπεινάχθης· Ὅσιε, καὶ Θεὸς τῷ ὄντι, ὡς ἐν μετέξει γεγένησαι.

Δομετιανὸς ὁ θαυμαστός, κατὰ μικρὸν ἀπὸ γῆς ἀνυψούμενος, ἤκεν ἐκ δυνάμεως ἀμυδροτέρας πρὸς τελείαν δύναμιν, καὶ τὰς ἀναβάσεις, ἐν τῇ καρδίᾳ διέθετο. Θεοτοκίον.

Υδάσιν ἐμβάψας τῆς σαρκὸς, ὃ προσελάβετο Κύριος φύραμα, ἐκ τῶν σῶν εἰργάσατο, παρθενικῶν αἱμάτων τὸ σωτήριον, πρὸς τὰς παρατάξεις, τὰς ἐναντίας ἀχείρωτον.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ γ'. Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός.

Σαρκὸς μὲν τῷ ἡγεμόνι νῶ τὰ σκιρτήματα, τῷ Παμβασίλει δὲ τὸν νοῦν ὑπέταξας· ὃθεν ἀπροσκόπτως τὴν ὁδόν, τῶν ἐντολῶν ἀνύσας, σὺ τῆς Τριάδος ἐνδιαίτημα γέγονας εἰκότως Γρηγόριε.

Τῇ πράξει τὴν θεωρίαν Πάτερ προσέθηκας· διὸ τὰς ἡνίας τῆς Ἐκκλησίας σοι, φέρων ἐγχειρίζει ὁ Χριστὸς· ἦν περ ἀνεπιλήπτως, ὡς μυστιπόλος ἐκυβέρνησας, ἄριστος παμμάκαρ Γρηγόριε.

Προβαίνων τῶν ἀρετῶν τῷ ὄρει Γρηγόριε, καὶ τὰς ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ σου, σὺ διατιθέμενος ἐκ γῆς, ἡρῆς ἀλήκτω δρόμῳ, πρὸς ἐπουράνιον πολίτευμα, πρὸ τῆς ἐκ σαρκὸς ἐκδημίας σου. Θεοτοκίον.

Σὺ μήτηρ Θεοῦ ἀσυνδυάστως γεγένησαι, τοῦ ἐξ ἀκηράτου Πατρὸς ἐκλάμψαντος, ἀνευθεν ὠδίνων μητρικῶν· ὅθεν σε Θεοτόκον, σε σαρκωμένον γὰρ ἐκύησας, Λόγον, ὀρθοδόξως κηρύττομεν.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ μόνος εἰδώς.

Εν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ, ἐχθρὸς ὁ παλαιότατος, τῆς σῆς ψυχῆς οὐ σθένων τὸ εὐ-

στολον, παρασαλεύσαι καθυποκρίνεται, ἐν καρῷ πρὸς ἔκλυσιν, τῆς σῆς καρτερότητος, ζωφίων πτηνῶν τὸ φαυλότατον.

Τῇ μεγαλαυχίᾳ τῆς αὐτοῦ, δικαίως ἐξουθενῶται, παραπληξίας δράκων ὁ δειλαιο, καὶ κυνομυίας εἰς εἶδος τέτραπται, ἀσθενεῖα πλείονι, καὶ ποσὶν ὑποτέτακται, τῶν δικαίων ὠραίοις πατούμενος. Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ γεννηθεὶς ἀνευ σποράς, Υἱὸς ὁ προαιώνιος, Παρθενομήτορ κόσμον ἀνέπλασε, τὸν κεκρυμμένον ὄφιν τοῖς ὕδασιν, ἐν τῷ βαπτισμῷ αὐτοῦ, θανατώσας Κύριος, καὶ φθορὰς τοὺς ἀνθρώπους ῥυσάμενος. (1) Εἰρμός.

• **Ο** μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, περιζωσόν με ἐξ ὕψους δύναμιν, τῷ βοᾷν σοι· Ἅγιος, ὁ τῆς δόξης Κύριος, ὁ ἀνείκαστος ἐν ἀγαθότητι.

Κάθισμα, τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖαν ἔλλαμψιν κεκληρωμένος, βίον αὔλων ἐξησκημένος, ὁμωνύμῳ ἱερατείᾳ διέπρεψας· ὑπερφυῶς γὰρ τρανώσας τὰ δόγματα, ὀρθοδοξία τὸν κόσμον ἐστήριξας. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα, τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῷ τῆς ἱερωσύνης σεμνυνόμενος Πάτερ, χρίσματι θεοδότῳ, κατελάμπρυνας τῷτο, ἐν θέσις καλλοναῖς τῶν ἀρετῶν, καὶ θείᾳ πρὸς Χριστὸν ὑποταγῇ· καὶ τελέσας σε τὸν δρόμον, ἐν οὐρανοῖς βοᾷς μετὰ Ἀγγέλων· Δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου Σωτήρ· Δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· Δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σε, μόνε φιλόνηρωπε.

Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς, ὅμοιον.

Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐκ Παρθένου Μαρίας, καὶ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθέντος ὑπὸ Ἰωάννου τὸ Πνεῦμα κατήλθεν ἐπ' αὐτόν, ὁρώμενον ἐν εἵδει Περιστερᾶς· διὰ τοῦτο ὁ Προφήτης, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις ἔλεγε κραυγάζων· Δόξα τῇ παρουσίᾳ σου Χριστέ· Δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· Δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλόνηρωπε.

Τῷ Ἱεράρχου. Ὡδὴ δ'. Τὴν θείαν ἐννοήσας σε.

Ως στῦλος καθωράθης ὀλῳφωτος, βίῳ τε λόγῳ τε θερμῷ, ὀρθοδοξίας Γρηγόριε, πεπυρρευμένος, τῷ ζήλῳ, τῷ νέῳ Ἰσραὴλ προηγούμενος.

Τὴν χάριν δεδεγμένος τοῦ Πνεύματος, τὸ εὐτελὲς τοῦ νομικῆ, διεῖλες ἐνδύμα Γράμματος, καὶ τὸ κρυπτόμενον κάλλος, ἡμῖν τῶν ἐννοιῶν ἀπεκάλυψας.

Τοῦ Θεοῦ προελθοῦσαν ἐκ στόματος, θεω-
παράδοτον εὐχὴν, συντετμημένως Γρηγό-
ριε, ὡς μυστηπόλος τῶν Θείων, σαφῶς τῇ Ἐκ-
κλησίᾳ ἐπλάτυνας. Θεοτοκίον.

Εκτὸς μὲν συναφείας συνελάβες ἀδιαφθό-
ρως ἐν γαστρὶ, καὶ πρὶν ὠδινῆσαι τέτο-
κας· καὶ μετὰ τόκον Παρθένος, Θεὸν σαρκὶ
τεκοῦσα πεφύλαξαι.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁρος σε τῇ χάριτι.

Τὸν Νόμον ὑπέδειξας, τῆς χάριτος εἶναι σκιάν,
τοῖς ἐν τῷ Νόμῳ τὸν Θεόν, Ἑβραίοις σέ-
βουσι Σοφὴ, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, τῆς ἀληθοῦς
Θεοφανείας Μυστήριον, Χριστῷ κραυγάζων· Δό-
ξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Αστράφας ἀστήρ, ὡς ἐξ Ἑώας πολύφωτος,
τὴν Ἐκκλησίαν δαδουχεῖς, ἀνακηρύττων
τὸν Χριστὸν, σοφαῖς ἀποδείξεσι, πανευσεβῶς,
δικαιοσύνης τὸν ἥλιον, αὐτῷ κραυγάζων· Δόξα
τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Κακίας ἀπάσης, ἀπερράγης καὶ σχέσεως,
προσύλου Πάτερ ἐν σπουδῇ, καὶ κατε-
λάμπρυνας φωτὶ, Πατρίδος πληρώματα, τῆς
σῆς σοφῆ, καὶ τούτοις πλοῦτον ἐπώμβησας,
ἀφθονωτέρα χρυσίου ποσότητι. Θεοτοκίον.

Ο Λόγος καθὼς Θεός, ὑπάρχων ἀόρατος,
προσειληφώς ἐκ γυναικὸς, ἀνθρώπου φύ-
σιν ὁρατός, τελεῖται, καὶ καθαίρεται, ἐν ποτα-
μῷ, ὁ ἀμαρτίας ἀλλότριος, τὸν πεπτωκότα κα-
θαίρων τοῦ πταίσματος.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ εἰ. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Σὺ ὡς πῦρ κατέφλεξας, τὰς τῶν αἱρέσεων,
ἀκανθηφόρους πλοκάς τῶν λόγων, τῶν πι-
στῶν τὰς φρένας δὲ, ἐφώτισας μάκαρ, μυστα-
γωγέ Γρηγόριε.

Εὐνομίου ἡλεγξας, σὺ τὸ ἀνόμοιον, καὶ τού-
του λόγους δυσδιαφεύκτους, τῶν ἀρκύων
βρόχους τε σφοδρούς, ὡς ἀράχνης ὑφάσματα
διέλυσας.

Ηλεγξας πανάριστε, τὸν ἀθεώτατον Μακε-
δόνιον, τὸ Θεῖον Πνεῦμα, ἀδεῶς ὑβρίσαν-
τα, ὡς ἄμοιρον τούτου, ὑπάρχοντα Γρηγόριε.

Θεοτοκίον.

Σὺ δικαιοσύνην τε καὶ ἀπολύτρωσιν, ἡμῖν τε-
κῆσα, Χριστὸν ἀσπόρως, ἐλευθέραν ἔδρασας
ἀράς, Θεοτόκε, τὴν φύσιν τοῦ Προπάτορος.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Επέβλεψεν, ἐπὶ γῆς ὁ Δεσπότης τῆς κτί-
σεως, καὶ τὰ ταύτης ἐσαλεύθη Θεόφρον
Θεμέλια, καὶ δεινῶς ἐτρόμαξε· σὲ δὲ ψυχῆς
ἀνδρεία Πάτερ, τῆς προσευχῆς οὐ παρέκλινεν.

Οὐκ ἡνέσχου, βλασφημούντων ἀκούειν Ἀοί-
διμε, καὶ λαλούντων εἰς τὸ ὕψος ἀδικίαν
δί' ἄνοιαν· ἀλλ' αὐτοὺς ἐπέστρεψας, ποιμαντι-
κῇ σου βακτηρίᾳ, καὶ τὸ νοσοῦν ἐθεράπευσας.

Μεῖαν φύσιν, ἐν Χριστῷ ἐσφαλμένως κηρύτ-
τεσθαι, Θεορρήμον, εὐδαμῶς συνεχώρησας
σύνθετον· ἀλλ' αὐτῆς ἐζώγησας τῇ τῶν δογμα-
των σου σαγήνῃ, καὶ πρὸς τὸ φῶς ἐπανήγαγες.

Θεοτοκίον.

Εγλύκανε, τῶν ὑδάτων πικρίαν ἐν ἁλάτι,
Ἑλισσαῖος· ὁ δὲ σὸς Θεομήτορ Υἱὸς καὶ
Θεός, βαπτισθεὶς ἐν ὕδατι, τῆς ἀμαρτίας τὴν
πικρίαν, καὶ τὴν ὀδύνην ἐξείλετο.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ εἰ. Μαινομένην κλύδωνι.

Ταπεινὸν τὸ φρόνημα, κεκτημένος, πᾶσί τε
πραῦς, μαχητὴς ἐδείκνυστο Γρηγόριε, πρὸς
τοὺς Χριστοῦ, μειοῦν τὴν δόξαν σπουδάζοντας.

Τὴν Ἀρείου ἐκφυλον, τῆς Τριάδος, λόγῳ δα-
ψιλῇ, τολμηρὰν διαίρεσιν Γρηγόριε, σὺ
παντελῶς, καθήρηκας τῇ σοφίᾳ σου.

Αμαθῶς τὴν ἔνωσιν, τῆς Τριάδος, σύγχυσιν
φρονῶν, ὑπὸ σοῦ Σαβέλλιος ἐλήλεγκεται,
Θεομαχῶν, Γρηγόριε παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Η Παρθένος ἔτεκες, καὶ τεκοῦσα, ἔμεινας
ἀγνή, ἐν χερσὶ τὸν φέροντα τὰ σύμπαν-
τα, ὡς ἀληθῶς, Παρθένος Μήτηρ βαστάσασα.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Ερρύσθησαν ὡς ἐκ παγίδος Ὅσιε, θανάτου
κινδυνεύοντες, οἱ λαοὶ, καὶ παθημάτων ὁ
ἔσμος, πόρρῳ ταῖς εὐχαῖς σου ἀπελήλατο· καὶ
γὰρ αὐτοί, πρῶτοί σε ἔσχον συλλήπτορα.

Ανέστειλας ἐν ἰκεσίᾳ Πάνσοφε, τὴν ρύμην
τοῦ νοσήματος, τῇ Παρθένῳ καὶ Μητρὶ
τοῦ Λυτρωτοῦ, θᾶπτον προσδραμών· οὐ γὰρ
ὑπήνεγκας, ποιμὴν ὡς ὢν, κινδυνευούσης ποι-
μνης ἀνέχεσθαι.

Θεοτοκίον.

Εξέστησαν τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα, ὁ-
ρῶντα τὸν ἀόρατον, ἐκ Παρθένου γεννη-
θέντα ἐν σαρκὶ, καὶ τὸν ἀϋλῖα δοξαζόμενον,
ἐν ποταμῷ, τοῦ βαπτισθῆναι καταδυόμενον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**κύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος· οὐκ
• ἔστιν ὁ ρυόμενος· ἐλαγίσθημεν ὡς πρό-
• βατα σφαγῆς. Σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεός
• ἡμῶν· σὺ γὰρ ἰσχύς, τῶν ἀσθενούντων καὶ
• ἐπανόρθωσις.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικὸς.

Τὸ ὄμμα τῆς ψυχῆς, γρηγορῶν Ἱεράρχα, ὡς
γρήγορος ποιμὴν, ἀνεδείχθης τῷ κόσμῳ.

καὶ ῥάβδῳ τῆς σοφίας σου, παμμακάριστε Ὁ-
σιε, πάντας ἤλασας, τοὺς κακοδόξους ὡς λύ-
κους, ἀδιάφθορον, διατηρήσας τὴν ποίμνην,
Γρηγόριε πάνσοφε. Ὁ Οἶκος.

Εξ ἀμελείας ὁ δαίλιος ἀναπέπτωκα, καὶ
πρὸς θάνατον ὑπνώσα· ἀλλ' ὡς ποιμὴν
γρηγορώτατος, ἐγειρόν με Πάτερ, καὶ τὰ πάθη
μου κοίμισον, τὰ κακῶς τυραννοῦντά με· ὅπως
ἐξανιστάμενος, καθαρῶς ἄδω σου τὴν φωσφό-
ρον μετάστασιν, ἣν ὁ Δεσπότης τῆς οἰκουμένης
ἐδόξασεν ἀξίως, ὡς οἰκέτου πιστοτάτου, ὡς
δογματιστοῦ πανσόφου, ὡς φίλου καὶ μύστου,
καὶ ὡς οἰκονόμου τῶν αὐτοῦ παραδόσεων· ὧν
καλῶς ἐφύλαξας τὴν χρῆσιν ἀμίαντον, Γρηγό-
ριε πάνσοφε.

Ἔτερον. Κοντ. Ἦχος β'. Τὴν ἐν Πρεσβείαις.

Τῆς Ἐκκλησίας ὁ ἐνθεὸς Ἱεράρχης, καὶ τῆς
σοφίας σεβάσμιος ὑμνογράφος, Νύσσης ὁ
γρήγορος νῆς Γρηγόριος, σὺν Ἀγγέλοις χορεύων,
καὶ ἐντρυφῶν τῷ θείῳ φωτὶ, πρεσβεύει ἀπαύ-
στως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν. Ὁ Οἶκος.

Αἴγλη φρικτὴ ὁ λάμπας ἐν κόσμῳ ὑπὲρ Ἡ-
λίου Λόγε, καὶ ἀκτίσι φωτὸς φαιδρύνας
Σῶτερ τὰ σύμπαντα· σὺ ὁ ἐν τοῖς ὕδασι τοῦ
Γορδάνου ὡς βροτὸς βαπτισθῆναι καταξιώσας,
πλυνόν μου τοὺς ῥύπους ἅμα καὶ σπείλους τῶν
πολλῶν ἐγκλημάτων, παρέχων μοι χάριν τοῦ
μέλψαι, τὸν σοφὸν Ἱεράρχην καὶ μύστην σου·
μεσίτην γὰρ αὐτὸν ἄγω σοι, καὶ αὐτὸν δυσω-
πῶν ἀνακράζω αἰεὶ, πρεσβεύειν ἀπαύστως ὑ-
πὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ Γ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις
Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Ἐπισκόπου Νύσσης.

Στίχοι.

Ἡ Μοῦσα Γρηγόριος, οὗ Νύσσα θρόνος,
οὐ Πιερίαν, ἀλλ' Ἐδέμ σκηνὴν ἔχει.

Γρηγόριον δεκάτῃ θανάτου κνέφας ἀμφεκά-
λυψεν.

Οὗτος ἦν ἀδελφὸς τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, λαμπρὸς ἐν
λόγοις καὶ τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως ζηλωτής· διά-
τοι τοῦτο καὶ τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ προίστη. Καὶ με-
τὰ τῶν συγκροτούμετων τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει δευτέ-
ραν Σύνοδον, κατὰ τῶν δυσσεβῶν αἱρέσεων ἐνισταμένων,
ἐλθὼν, ὑπέρμαχος εὐρέθη, τοὺς ἐναντίους λόγων δυνάμει
καὶ γραφικαῖς ἀποδείξεσι τροπωσάμενος· διὰ γὰρ πάσης
ἐλθὼν ιδίας λόγων, καὶ ἀρετῆς εὐδοκιμήσει, τὸ κράτος ἐ-
δέξατο. Καὶ φθάσας ἐν γῆρα καλῶ ἐκοιμήθη, καὶ πρὸς
Κύριον ἐξεδήμησεν. Ἦν δέ, κατὰ τὸν τοῦ σώματος τύπον,
κατὰ πάντα τῷ ἀδελφῷ Βασιλείῳ προσεικώς, πλήν τοῦ
πρῶτον τε καὶ χαριστάτου ἐπὶ βραχὺ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Δομετιανοῦ Ἐπισκόπου Μελιτινῆς.

Στίχ. Δομετιανὸς τῆς φθορᾶς ἀπηλλάγη.

Εἴπερ φθορὰν χρὴ τὸν βίον τοῦτον λέγειν.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Ἰουστίνου τοῦ μικροῦ, Θεο-
δώρου καὶ Εὐδοκίας υἱὸς γεγονώς, εὐσεβεῖα κομῶν-
των καὶ χρημάτων περιουσία. Παιδείας δὲ λαχὼν τῆς
ἐξωθεν καὶ τῆς ἐν ταῖς θείαις Γραφαῖς, καὶ γὰρ προσο-
μιλήσας ἐπὶ χρόνῳ βραχεῖ, τῆς συνοικουμένης αὐτῷ τὸν
βίον ἀπολιπούσης, ἐπειδὴ πᾶσαν τὴν σπουδὴν λοιπὴν εἰς
τὴν κατὰ Θεὸν φιλοσοφίαν ἔτρεψε, τῆς ἐν Μελιτινῇ Ἀ-
γίας Ἐκκλησίας Ἀρχιερεὺς καθίσταται, τριακονταετῆς ἡ-
δη γεγονώς.

Συγκεράσας δὲ καὶ τῇ ἀσκητικῇ ἀγωγῇ τὴν πολιτικὴν
σύνεισιν, οὐ μόνον τοῖς ὑπὸ χεῖρα ἐγένετο σωτηρίας πρό-
ξενος, ἀλλὰ καὶ τῷ ἔθνει παντὶ, μετὰ πεμπτος ὑπὸ τοῦ
Βασιλέως πολλάκις γεγονώς, καὶ συγκαταστήσας τὴν τῶν
Περσῶν ἀρχὴν τῷ Χοσρόη, Βαράμ ἐπαναστάντος αὐτῷ,
καὶ ἐκθαλόντος τοῦ κράτους, ὅτε καὶ ὑποτελὴ αὐτὸν Ῥω-
μαίοις πεποίηκε. Φίλος δὲ καταστὰς αὐτῷ τε τῷ τῶν Ῥω-
μαίων Βασιλεῖ Μαυρίκιῳ, καὶ τῇ αὐτοῦ γαμετῇ, καὶ πολ-
λῶν χρημάτων δι' αὐτῶν κύριος γεγονώς, εἰς ἀνοικοδομήν
τῶν ἁγίων Ἐκκλησιῶν καὶ πτωχοτροφείων ταῦτα ἐκένω-
σεν. Ἐν δὲ τῇ Βασιλίδι Πόλει γενόμενος, πρὸς Κύριον
ἐξεδήμησεν.

Ἐνθα τιμηθεὶς παρὰ παντός Βασιλικῷ καὶ Ἐκκλησια-
στικῷ πληρώματι τὰ εἰκότα, καὶ ἐν κιβωτίῳ τεθείς, καὶ
λαμπάσι καὶ ὕμνοις δορυφορούμενος, τὴν ἐνεγκοῦσαν κα-
ταλαμβάνει, πολλὰς θαυμάτων ἐνεργείας, καὶ ἐτι τῷ βίῳ
περιών, καὶ μετὰ τὴν ἐνθύνου ἐκδημίαν, ἐπιδειξάμενος.
Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις, καὶ τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου
Νύσσης, ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς
ἡμῶν Μαρκιανοῦ, Πρεσβυτέρου καὶ Οἰκονόμου
τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας.

Στίχ. Ἀπῆρεν ἐνθεν πρὸς πόλου μέγα κλέος,

Ὁ Μαρκιανὸς, οὗ κλέος καὶ γῆ μέγα.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Μαρκιανοῦ, καὶ Πουλχε-
ρίας, τῶν προγόνων αὐτοῦ ἐκ τῆς πρεσβυτέρας Ῥώ-
μης ἐληλυθότων. Ἐδείματο δὲ Ναὸν τῆς ἁγίας Εἰρήνης
τὸν πρὸς θάλασσαν, ἐπισυναψας αὐτῷ τὸν εὐκτῆριον οἶκον
τοῦ Ἀγίου Ἰσιδώρου. Ἐδείματο δὲ καὶ τὸν τῆς Ἀγίας
Ἀναστασίας, τὸν ἐν τοῖς Δαμνίνου ἐμβόλοις, ὃν καὶ ἀπὸ
τοῦ μεγάλου διέσωσεν ἐμπρησμοῦ. Τοῦ πυρὸς γὰρ τὰ κύ-
κλω κατανεμησαμένου, αὐτὸς ἐπὶ τῆς ὀροφῆς ἐστῶς, καὶ
ταῖς χεῖρας εἰς οὐρανὸν ἄρας, καὶ προσευχόμενος, κατέπαυ-
σε τὸν φλογμὸν. Τὰς δὲ τῶν θαυμάτων ἐνεργείας, καὶ τὴν
ἐν τῷ αὐτῷ τῶν χρημάτων ἀφθονίᾳ ἐνδειαν, καὶ τὸ ἀκρι-
βὲς τῆς ἀσκήσεως, διεξοδικώτερον ἢ κατ' αὐτὸν ἱστορία
δηλοῖ. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῷ προφητείῳ τοῦ
ἁγίου Προφήτου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, πλησίον τῆς Κιν-
στέρνης (*) τῆς Μωκκῆσας ἐν τοῖς Δανιήλ. Τελεῖται δὲ
καὶ ἡ Σύναξις, διὰ τὸν γεγονότα μέγαν σεισμόν, κατ' οὗ-
την τὴν ἡμέραν, ἐν ἀρχῇ τῆς Βασιλείας Βασιλείου· ὅτε
καὶ ὁ Ναὸς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ὁ ἐν τῷ Στίγματι,
καὶ πολλαὶ ἕτεραι Ἐκκλησίαι, καὶ ἰδιωτικαὶ κατέπεσον οἴκοι.

(*) Ὁρθότερον ἴσως Κιστέρνης, ἐκ τοῦ Λατινικοῦ
Κιστέρνα (Cisterna), ὅπερ κατὰ τὴν ἐτυμολογίαν δη-
λοῖ ὑπόγαιον, τὸ κοινότερον μὲν λεγόμενον Στέρνα,
ἐλληνικώτερον δὲ, Δεξάμενη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Ἀμμώνιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τῆς ἀρετῆς ὁ Θεὸς ἐσθέσθη λύχνος, Λύχνων μυσάντων σαρκικῶν Ἀμμωνίου. Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὤδὴ ζ'. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Εἴρωτι ἐνούμενος, τρισυνοῦς Θεότητος, τῷ φέγγει Γρηγόριε, τοῖς πᾶσιν ὡς ἔσοπτρον, ἐκστίλβων ἀπαστράπτεις, τοῦ φωτὸς ἀντανάκλασεις.

Θησαυρόν τοὺς λόγους σου, πατρικῶς κατέλιπες, ἡθῶν ψυχῆς κάθαρσιν, καὶ γνώσεως πλήρωσιν, τοῖς πίστει μελωδοῦσιν. Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πρῶτον νῦν καὶ αἴτιαν, Πατέρα κατήγγειλας, Λόγου μὲν Γεννήτορα, ὁμοῦ Προβολέα τε, τῷ Πνεύματος Τριάδα, μελωδῶν. Εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Μίαν μὲν ὑπόστασιν, ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι, Πανάμωμε τέτοκας, Θεὸν σωματούμενον ὃ πάντες μελωδοῦμεν. Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ὁσίου. Σὲ νοητὴν, Θεοτόκε κάμινον.

Η ἀψευδής, τοῖς πιστοῖς πεπλήρωται, ἐπαγγελία προφανῶς. ὁ γὰρ Θεὸς Δομετιανός, χάριτος ἡξίωται, λύειν τὰ νοσήματα, καὶ ἀπελάυνειν δαιμόνια, τὸν αἰνετὸν καταγγέλλων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Επὶ τῆς γῆς, μεθ' ἡμῶν γενόμενος, καὶ σαρκικῶς ἀναστραφείς, μεταδέδωκε τοῖς αὐτῷ, κατακολουθήσασιν, καὶ τοῖς ἀγαπήσασιν, θαυματουργίας χαρίσματα, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τῆς δυσσεβοῦς, καθεῖλεν αἰρέσεως, ὁ Θεὸς Δομετιανός, τοῦ Σεβήρου. ταῖς διδασκαίς, καὶ τὴν ἀπαράτρωτον, Πίστιν τὴν Ὀρθόδοξον, θεοπρεπῶς ὑπεσήμανε, τὸν αἰνετὸν καταγγέλλων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον. Θεοτοκίον.

Τῆς πατρικῆς, οὐκ ἀπέστη φύσεως, ὁ Θεὸς Λόγος σαρκωθείς, ἐκ Παρθένου. καὶ γὰρ αὐτὴν, ἀκριβῶς τετήρηκε, μένουσαν ἀμείωτον, ἐν τῷ σαρκουῖσθαι. καὶ δέχεται, τὴν ἐκ Πατρὸς μαρτυρίαν, Χριστὸς ὁ ὑπερένδοξος.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὤδὴ η'. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Ολὴν τὴν αὐγὴν, τοῦ Παρακλητοῦ μάκαρ, ἐδέξω φοιτήσασαν, κραυγάζων Ὁσιε. Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Βρύουσιν ἡμῖν, κατὰ τὸν Θεῖον λόγον, Χριστοῦ ἐκ κοιλίας σου, ποταμοὶ γνώσεως.

ὄντως πηγὴν γάρ, ἀέννητον καὶ ἀφύτωτον, ἐδείξε τῷ κόσμῳ, σὲ Πάτερ εἰς αἰῶνας.

Ο τῆς θαυμαστῆς, ἀδελφικῆς δυάδος, σαρκί τε ὁμαίμονος, τὰ θεῖα σύμφρονος! ταύτην τιμῶντες, Βασίλειον ἐνδίκως, ἅμα Γρηγορίῳ, τιμῶμεν εἰς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν, θαυμάσιον τὸν Λόγον, Παρθένη κηήσασαν, καὶ παρθενεύουσαν, πάντα τὰ ἔργα, ἀξίως εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραὴλ.

Υπερέβης ἅπαντα θεσμόν, τῆς φύσεως ἀνθρώπων. Θεῷ δὲ προσεπελάσθης, Θεορῆμον ἐφετῶν, ἀκροτάτῳ μέλπων αὐτῷ. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Επακούσας θεῶν ἐντολῶν, ἐσκόρπισας ἀφθόνως, τὸν πλοῦτον τοῖς δεομένοις, εὐπειθείας λογισμῷ, βοῶν Ἀξιάγαστε. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γαμάτων Δομετιανέ, ἀνελλιπὴς ἐγένου, βλυστάνουσα πόμα κρήνη, καὶ χειμάρρους τῆς τρυφῆς, ποταμὸς εἰρήνης τε τοῖς βρωῶσι. Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Εν καμίνῳ σὲ συμβολικῶς, προέγραψαν οἱ Παῖδες, Παρθένη, καὶ ἐν τῇ βάτῳ, προετύπωσε Μωσῆς. Ἡσαΐας εἶδέ τε τεξομένην, βρέφος ἀνάνδρως, τὸν Κύριον τῆς δόξης. ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἰρμός.

Εν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χωνευτηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθαρώτερον χρυσῶ, ἀπέστιλβον λέγοντες. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὤδὴ θ'. Ἡσαΐα χόρευε.

Τῶν κατορθωμάτων τε, καὶ τῶν λόγων, σοῦ ταῖς ἀστραπαῖς, Γρηγόριε εὐφημεῖν, νοῦς ἀδυνατῶν, σαφῶς ὁ ἡμέτερος, ὁμολογεῖ, ἥτταν εὐκλεῖ σοῦ καταγγέλλει δὲ, ὑπὲρ δύναμιν τὸν ἔπαινον.

Μυστηπόλων ἄριστε, τῇ Τριάδι, νῦν παρεστηκώς, σὺν Ἀποστόλων χορῷ, καὶ τῶν Προφητῶν, Μαρτύρων Δικαίων τε, Πατριαρχῶν, μέμνησο ἡμῶν, τῶν ἀνυμνούντων σου, τὸ μνημόσυνον Γρηγόριε.

Εποπτεύοις ἄνωθεν, προασπίζων, νῦν Ἀρχιερεῦ, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, νίκας τῷ

πιστῶ δωρούμενος Ἀνακτι, καὶ δουλικόν, σύν-
τριψον ζυγόν, σους σῶζων πρόσφυγας, ταῖς
πρεσβείαις σου Γρηγόριε. Θεοτοκίον.

Ως τεκοῦσα Πάναγνε, τῶν κτισμάτων, τὸν
Δημιουργόν, κατὰ παντὸς γεννητοῦ, φέ-
ρεις τὴν ἀρχήν, ἀσύγκριτον ἔχουσα, ὑπεροχὴν,
καὶ ὑπερφυή· ὅθεν τὸν Τόκον σου, προσκυνούν-
τες σέ δοξάζομεν.

Τοῦ Ὁσίου. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Εστῆς Πάτερ τῆς ἐφέσεως, τῶν ὀρεκτῶν·
κρατήσας τὸ τελειότατον, καὶ ἐδέξαντο,
Πατριαρχῶν σε σιγνῶματα, καὶ Δικαίων Ὁ-
σίων τὰ τάγματα· μεθ' ὧν καθικετεύοις, ὑπὲρ
ἡμῶν τὸν Παντοκράτορα.

Εσχεν ὥσπερ χρῆμα τίμιον, ἡ σὴ Πατρίς
τὸ σῶμά σου τὰ πολυάθλον, κατακρύψα-
σα, τοῖς ἑαυτοῖς κόλποις Ἐνδοξε, μητρικοῖς ὀρ-
μωμένη κινήμασι· σοῦ γὰρ ἐπαπαλαύειν, τοὺς
ἀλλοτρίους οὐκ ἠκέσχετο.

Ιθι βοηθὸς γενέσθαμεοι, ἐν περασμαῖς τοῦ
βίου καὶ περιστάσεσι, καὶ κατεύνασον, τὸν
ἐγειρόμενον κλυδῶνα, κατ' ἐμοῦ τῶν παθῶν καὶ
γαλήνιον, ὁρμίσσον πρὸς λιμένα, τῇ αὐρᾷ. Πάτερ
τῆς πρεσβείας σου. Θεοτοκίον.

Εστη μέχρι σοῦ ὁ θάνατος, τοῦ καθ' ἡμᾶς
γενέσθαι, διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς, ὑπερούσιε
Υἱὲ Θεοῦ· εὐδοκήσαντος, ἐξ ἀνάνδρου Μητρός
καὶ ταῖς ὕδασι, ἡμᾶς ἀναχωνεῦσαι, πυρὶ τῷ
θεῷ τοῦ Βαπτίσματος.

Ὁ Εἰρμός.

Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολου-
μένη βιάτος, ἔδειξεν ἀφλεκτος· καὶ νῦν
καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσιν, κα-
τασβέσαι αἰτούμεν τὴν καίμινον, ἵνα σε Θεο-
τόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Τὸν Ποιμένα τὸν καλόν, Γρηγόριον τὸν πάν-
σοφον, τῶν Νυσσαέων Πρόεδρον, τοῦ Βα-
σιλείου τοῦ σοφοῦ, ὁμότροπον ὁμαίμονα, ἐν ᾧ
θαῖς τε καὶ ὕμνοις, τιμῶμεν ἅπαντες.

Καὶ τῆς ἑορτῆς. Ἐπεφάνη ὁ Σωτὴρ.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἑφραθα.

Νῦν ξένην ὁ Σωτὴρ, βροτοῖς δωρεῖται ρύψιν,
χωρὶς ἀναχωνεῦων, πυρὸς καὶ ἀναπλάτ-
των, ψυχὰς δίχα συντρίψεως.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν.

Ιδὼρ θείας ζωῆς, πηγῶν ἐκ σωτηρίων, λαοὶ
μετ' εὐφροσύνης, ἀντλήσατε προθύμως, ψυ-
χῶν εἰς ἀπαλύτρωσιν.

Στίχ. Τί ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Ηλθεν ὁ φωτισμός· ἡ χάρις ἐπεφάνη· ἡ λύ-
τρωσις ἐπέστη· ὁ κόσμος ἐφωτίσθη· λαοὶ
χαρὰς ἐμπλήσθητε.

Δόξα, Ἦχος α'. Ανατολίου.

Οτῆς ὀρθῆς πίστεως γενναῖος ἀγωνιστής,
ὁ συγκακοπαθήσας ὡς καλὸς στρατιώτης
Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τῷ στρατολογήσαντι
ἀρέσας, ἀγωνίζε καὶ νῦν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας,
τὸν καλὸν ἀγῶνα, διατηρῶν αὐτῆς, τῶν σῶν
δογμάτων ἀσάλευτον, τὴν κρηπίδα Γρηγόριε.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Σὺ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθείς, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν,
τὰ ρεῖθρα ἡγίασας, τῇ παλάμῃ τοῦ δού-
λου χειροθετούμενος, καὶ τὰ πάθη τοῦ κόσμου
ιώμενος. Μέγα τὸ μυστήριον τῆς ἐπιφανείας
σου· φιλάνθρωπε Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ λαιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου
τοῦ Κοινοβιάρχου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Στιχολογοῦμεν τὴν α'. στάσιν τοῦ, Μακάριος·
ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν
Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. α'. Ὅσιε Πάτερ.

Οσίε Πάτερ, Θεοφόρε Θεοδόσιε· μεγάλως
ἠγωνίσω ἐν τῇ προσκαιρῇ ζωῇ, ἐν ὕμνοις
καὶ κηστείαις καὶ ἀγρυπνίαις, τύπος γενόμε-
νος τῶν σῶν φοιτητῶν· νῦν δὲ σύγχορεύεις με-
τὰ τῶν Ἀσωμάτων, Χριστὸν ἀπαύστως δοξο-
λογῶν, τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον καὶ Λυτρω-
τὴν, τὸν ὑποκλίναντα τὴν κάραν τῷ Προδρόμῳ,
καὶ ἀγιάσαντα τὴν φύσιν τῶν ὑδάτων. Αὐτὸν
ἰκέτευε, αὐτὸν δυσώπει Ὅσιε, δωρηθῆναι τῇ Ἐκ-
κλησίᾳ, ὁμόνοιαν, εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Δίς.

Οσίε Πάτερ, Θεοφόρε Θεοδόσιε· εὐρῶσα
ὡς ἐπόθει, τὴν καθαρὰν σου ψυχὴν, τοῦ
Πνεύματος ἡ χάρις τοῦ Παναγίου, σοὶ ἐνεσκή-
νωσεν ὡς ἄχραντον φῶς· οὐ τῇ ἐνεργείᾳ· φαι-
δρῶς ἠγλαϊσμένος, Χριστὸν ἀπαύστως δοξολο-
γεῖς, τὸν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις ἓνα Υἱόν, τὸν
βαπτιζόμενον χειρὶ τῷ Προδρόμῳ, καὶ μαρ-
τυρούμενον τῇ φωνῇ τῇ πατρῷᾳ. Αὐτὸν ἰκέτευε,
αὐτὸν δυσώπει Ὅσιε, δωρηθῆναι τῇ οἰκουμένῃ,
ὁμόνοιαν, εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος. Δίς.

Ος Πάτερ, Θεοφόρε Θεοδόσιε· εικότως ἡξιώθης τῆς μακαρίας ζωῆς, ἀγνεία καὶ ἀσκήσει ταύτην εὐρών· ζῶν γὰρ μετέστης πρὸς τὴν ἄνω ζώην, πᾶσι χαίρειν εἰπὼν, καὶ σὺν τοῖς Ἀσωμάτοις, Χριστὸν ἀπαύςως δοξολογῶν, τὸν ἐκ Παρθένου ἀφράστως σάρκα λαβόντα, καὶ καταδύσαντα ταῖς ἡμῶν ἀμαρτίαις, ἐν τῷ Βαπτίσματι ἐν ρείθροις Ἰορδάνου. Αὐτὸν ἐκέτευσεν, αὐτὸν δυσώπει· Ὅσιε, δωρηθῆναι τῇ αἰκμημένῃ, ὁμόνοιαν, εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος. Δίς. Δόξα, Ἦχος β΄.

Ος Πάτερ, ὡς πόλιν ζώντος Θεοῦ, εὐφραναν τὴν ἱεράν σου ψυχὴν, τοῦ ποταμοῦ τὰ ὅρμηματα, τοῦ ὕδατος τῆς ἀφέσεως, τοῦ διελθόντος τὸν Ἰορδάνην, καὶ πᾶσι τοῖς πέρασι, τῆς εὐσεβείας τὸν λόγον πηγάσαντος, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὃν ἐκέτευσεν παμμακάρε Θεοδόσιε, τοῦ σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Υπέκλινας κάραν τῷ Προδρόμῳ, συνέθλασας κάρας τῶν δρακόντων, ἐπέστης ἐν τοῖς ρείθροις, ἐφώτισας τὰ σύμπαντα, τοῦ δοξάζεσθαι Σωτῆρ, τὸν φωτισμὸν τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ᾤψηται αὐτῶν βίβαντος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κακώσεις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἢ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων εἶναι κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. Ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἔδακίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμούνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν· καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαιοὶ εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὰ Βασιλείον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ καλλοῦς.

ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὅξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τῆς παράφρονος. Πορεύονται εὐσοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζοι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλήσουσιν ἀπετόμως· ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς. Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν Βασιλεῖς καὶ σύνετε· μάθετε δικαστὰὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις Ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κρατήσις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος, εἰάν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Ἐῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Παλιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥέμβασμός ἐπιθυμίας μεταλλεῦει νοῦν ἄκακον. Τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Ἀποσίχῃ, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς ἑορτῆς, Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημειῶσιν.

Ιδὲ πῶς περίκειμαι τὴν σὴν εἰκόνα, ἣν ἔπλασα, ὑπὲρ νοῦν ταπεινούμενος, ὁ Κύριος ἔφησε. Τί οὖν ξένον φίλε, εἰ καθυποκύπτω, τῇ δεξιᾷ σου ὡς περ εἴς, τῶν σῶν συνδούλων καὶ περιβάλλομαι; γυμνούμενος τὰ ὕδατα; τοὺς γυμνωθέντας γὰρ βούλομαι, ἐπενδύσαι ὡς εὐσπλαγχνος, ἀφθαρσίαν αἰώνιον.

Στίχ. Ἡ Θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν.

Ωφθης σωματούμενος, ἀλλὰ νηδύς σε ἐδέξατο, ἀκατάφλεκτος μείνασα· κάμινος γὰρ πόρρωθεν, ταύτην εἰκονίζει, μὴ φλέξασα Παῖδας· ἐγὼ δὲ χόρτος ὢν πυρὶ, πῶς ἐπιθήσω χεῖράς σοι Δέσποτα; ὃν φρίττει τὰ οὐράνια, καὶ τὰ ἐπίγεια ἅπαντα; Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ Θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Σύ με ἐν τοῖς ὕδασι, τοῦ Ἰορδάνου ἀπάπλυνον, ρύπον ὅλως μὴ ἔχοντα, ὁ Κύριος ἔφησε· καὶ ἡ ρυπωθεῖσα, φύσις τῶν ἀνθρώπων, τῇ παραβάσει τοῦ Ἀδάμ, ἀποπλυθεῖσα καινὴ γενήσεται· ἐμοῦ βαπτιζομένου γὰρ, ἡ ἀναγέννησις ἅπασι, τοῖς ἀνθρώποις δι' ὕδατος, καὶ τοῦ Πνεύματος γίνεται.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'. Τοῦ Στουδίτου.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητὴν σε τιμῶμεν, Πατὴρ ἡμῶν Θεοδόσιε· διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθείαν, πορεύεσθαι ἐγνώμεν. Μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων συνόμιλε, Ὀσίων ὁμῶσκηκε καὶ Δικαίων. Μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα ἐξίσταντο, ὁρῶντά σε σήμερον ἐν Ἰορδάνῃ, γυμνὸν ἐστῶτα Σωτὴρ ἐν τοῖς ὕδασι, καὶ τὴν ἄχραντον κορυφὴν σου ὑποκλίνοντα, βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου· σοῦ γὰρ πτωχεύσαντος ἐκασίως, ὁ κόσμος ἐπλουτίσθη. Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας καὶ τοῖς ἐκ βάθους γενναγοῖς, εἰς ἑκατὸν τῆς πόνης ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστὴρ τῇ ῥέκουμένῃ, λάμπων τοῖς θαύμασιν. Ὅσιε Πατὴρ ἡμῶν Θεοδόσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ιησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ, ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, διαβιβάζων τὸν λαόν, καὶ τοῦ Θεοῦ τὴν κιβωτόν, ἐσκιαγραφεὶ τὴν μέλλουσαν εὐεργεσίαν· εἰκόνα γὰρ ἡμῖν ἀναμορφώσεως, καὶ τύπον ἀψευδῆ ἀναγεννήσεως, ἡ μυστικὴ διάβασις τῶν δύω, σκιαγραφεῖ ἐν τῷ Πνεύματι. Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, ἀγιασάσαι τὰ ὕδατα.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὁμοιον.

Θεοφανείας ὁ καιρὸς· Χριστὸς ἐπέφανεν ἡμῖν, ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ· δεῦτε ἀτλήσωμεν πῖστοι, ὕδωρ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν· Χριστὸς γὰρ ἐν σαρκὶ ἐπεδήμησε, τὸ πρόβατον ζητῶν τὸ θηριάλωτον· καὶ ἀνευρὼν εἰσήγαγεν ὡς εὐσπλαγχνος, εἰς τὸν Παραδείσον αὐθις. Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ τὸν κόσμον ἐφώτισε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα τοῦ Ὁσίου,

Ἦχος γ'. Θείας Πίστews.

Θείας αἵρων σου χεῖρας πρὸς ὕψος, στύλος Ὅσιε φωσφόρος ὦφθης, τῶν προσευχῶν ἐν ταῖς ἀκτῖσι λαμπόμενος· πρὸς οὐρανὸν γὰρ πτερώσας διάνοιαν, καὶ τῶν ἀρρήτων γεόμενος μέτοχος, ὅλος ἤστραψας, Χριστὸν τὸν Θεὸν αἰτούμενος, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ο Δεσπότης σήμερον, ἐν Ἰορδάνῃ ἐπέστη, βαπτισθεὶς ἐν ὕδατι, ὑπὸ τῷ θείῳ Προδρόμῳ· ἄνωθεν ὁ Πατὴρ δὲ προσεμαρτύρει· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου· καὶ τὸ Πνεῦμα ἐπεφάνη, ἐν ξένῃ θείᾳ, περισερᾶς ἐπ' αὐτόν. Οἱ ἀναβαθμοὶ, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῆ Ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον. Ὁ Πεντηκοστός.

Δόξα, Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου.

Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Οσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν. ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι' ὧν ἐν τοῖς ἔρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν Δαιμόνων ὥλεσας τὰς φαλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἐφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἶτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἰρμῶν, εἰς ἡ. καὶ τοῦ Ἀγίου, εἰς σ'.

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Ως σοφὸς ταξίαρχος ἡμῶν, Πάτερ Θεοδόσιε, θεοπρεπῶς τὴν ὁδὴν προανακρουσον, τῷ ἐπιδημήσαντι, εἰς παγκόσμιον σωτηρίαν Χριστῷ τῷ Θεῷ, καὶ τὴν παναγίαν μνήμην σου, σὺν ἑαυτῷ δοξάσαντι.

Εξ ἐρήμου Πρόδρομος Χριστοῦ, τῆς Ἀσραωνίδος, ὁ Ἐλισάβετ βλαστὸς προεληλυ-

Θεν· ἐν τῇ Κολυμβήθρᾳ δὲ, Θεοδόσιος γεννηθεὶς διὰ Πνεύματος, ἐρημοπολίτης γέγονε, τῷ Ἰησοῦ ἐπόμενος.

Βαπτισθέντος ρείθροις τοῦ Χριστοῦ, τῆς Ἰσραηλίδος, συναγωγῆς καθαιρεῖται τὸ φρύαγμα· ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ δὲ, ἡ ἰσάγγελος πολιτεία πεφύτευται· ἢ ἀνεπιστρόφως ἥνυσας, παμμάκαρ Θεοδόσιε.

Κοινωνὸς τοῦ πάθους γεγωνῶς, Πάτερ δι' ἀσκήσεως, τοῦ δι' ἡμᾶς τῷ Σταυρῷ ὁμιλήσαντος, ἐπαξίως σύμμορφος, ἐχρημάτισας τῆς αὐτοῦ ἀναστάσεως, καὶ συγκληρονόμος γέγονας, τῆς δόξης Θεοδόσιε.

Θεοτοκίον.

Νεανίδων θείων ὁ χορὸς, ἐνθεαστικώτατα, ἐν γυναιξὶ σέ καλὴν ἀσματίζουσι, Θεοτόκε Δέσποινα, καλλοναῖς ὠραίζομένην Θεότητος· τὸν καλλοποιὸν γὰρ Λόγον, ὑπὲρ λόγον ἀπεκύησας.

Καταβασία. Βυθοῦ ἀνεκάλυψε.

Ὡδὴ γ'. Ἐξήνησεν ἡ ἔρημος.

Οὕδασι στεγάζων, τὰ ὑπερῶα Κύριος, σωματικῶς τὰ ρεῖθρα, τοῦ Ἰορδάνου περιεβάλετο· ἐν ᾧ ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Οφῶς ἐν Ἰορδάνῃ, τὸ θεῖον λάμψας, βλάστημα, τοῖς ἐπὶ γῆς θεόσδοτον, εὐλογίας καὶ προαιρέσεως, ἀγαθῆς προφαίνει Θεοδόσιε.

Κατέλιπες τὸν κόσμον, καὶ τὰ ἐν κόσμῳ Ὄσιε, τὴν τελεσθεῖσαν γύμνωσιν, τῷ Δεσπότη ἐκμιμησάμενος, ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου Θεοδόσιε.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος, ἐπ' ὧμων ἄρας ἔδραμες, ἐπὶ τὸν τούτου τάφον, ἐλάφου δίκην ἐπὶ ὑδάτων πηγᾶς, σωτηρίους παμμάκαρ Θεοδόσιε.

Θεοτοκίον.

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν, τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔφριξαν, αἱ καρδίαι ἐπὶ τῷ τόκῳ σου· διό σε Θεοτόκον πιστεῖ σέβομεν.

Καταβασία. Ἰσχὺν ὁ διδούς.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εγκρατεῖα καὶ πόνοις καὶ προσευχαῖς, τὴν ψυχὴν σου κοσμήσας θεοπρεπῶς, γέγονας συμμέτοχος, τῶν Ὀσίων Ἀοίδιμε· καὶ τῶν θαυμάτων ὄντως, χαρίσματα ἔλαβες, τοῦ ἰᾶσθαι τὰς νόσους, τῶν πίστει τιμώντων σε· ὅθεν καὶ Δαιμόνων, ἀπελαύνων τὰ πλήθη, παρέχεις ἰάματα, τοῖς ἀνθρώποις τῇ χάριτι, θεοφόρε Θεοδόσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Ιορδάνης τῷ ρεῖθρῳ καθυπουργεῖ· Ἰωάννης ἐκτείνει χεῖρα φθαρτὴν, φανέντος σου Ἀόρατε, ἐν σαρκὶ πρὸς τὸ βάπτισμα· ἀλλ' ὁ μὲν ἐστρέφετο, εἰς τὰ ὀπίσω φόβῳ· ὁ δὲ αὖθις ἐκράτει, ἐν τρόμῳ τὸν ἀφθαρτον· ὄντως ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ἡ Πηγὴ ἡ αἰίζως, πηγᾶς τε καὶ θαλάσσης, καὶ ἀνθρώπους ἡγίασας. Ἡ Τριάς γὰρ ἐπέλαμψεν, ἄνωθεν Υἱὸν σε ὀνομάζει ὁ Γεννήτωρ, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα συγκατέρχεται.

Ὡδὴ δ'. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Εν ὕδασι, κεφαλὰς τῶν δρακόντων συνέτριψας, καὶ διὰ τοῦ Πνεύματος, Λόγε Θεοῦ ἀνεκαίνισας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον· διὸ κραυγάζω σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τοῦ κλίναντος, κορυφὴν τῷ Προδρόμῳ μιμούμενος, Χριστοῦ τὸ ὑπήκοον, καὶ τὴν ἀρίστην ταπείνωσιν, Πάτερ Θεοδόσιε, πρὸς ἀρετῶν ἀνηνέχθης πύργον ἀσειστον.

Τῇ Παρθένῳ, καὶ Μητρὶ λειτουργήσας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τὴν ἀκαταμάχητον, χάριν ἐδέξω τοῦ Πνεύματος, Πάτερ Θεοδόσιε, καὶ δυσμενεῖς ἀοράτους καταβέβληκας.

Τῶν Μάγων σε, τὸ αἰοίδιμον ἄντρον δεξάμενον, δωροφόρον ἔδειξε, τῷ δι' ἡμᾶς βαπτισθέντι Χριστῷ, πίστιν Θεοδόσιε, καὶ σὺν ἐλπίδι ἀγάπην προσκομίζοντα.

Τοῖς πάθεσι, τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ δυνατούμενος, τὸ τῆς συνειδήσεως, πόθῳ ἀνέτλης μαρτύριον, Πάτερ Θεοδόσιε, τῷ ζοφερῷ προσπαλαίων κοσμοκράτορι.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες, ἐν γαστρὶ σου ἀσπόρως, τὸν Κύριον, καὶ τοῦτον ἐκύησας, σεσαρκωμένον τὸν σῶζοντα, κόσμον ταῖς πρεσβείαις σου· διό σοι κράζομεν· Χαῖρε ἀειπαρθενε Δέσποινα.

Καταβασία. Ἀκήκοε Κύριε φωνῆς σου.

Ὡδὴ ε'. Μεσίτης Θεοῦ.

Εξάψας τὸν νοῦν, τοῦ ἡμᾶς ἐν ρεῖθροις καθυπουργήσαντος, σοφῶς ὑπεστήριζες, καταβεβλημένον δι' ἀσκήσεως, κρεμαστῆρσι τὸ σῶμα, παμμάκαρ Θεοδόσιε.

Τ

Τ

Θεοτοκίον.

Ιδού ἐν γαστρὶ, Θεοτόκε πάναγνε Χριστὸν
τὸν Θεόν, ὑπὲρ λόγον ἔσχηκας, ὥσπερ Ἡ-
σαΐας προηγόρευσεν, ὑπὲρ φύσιν τε τοῦτον,
Θεογεννήτορ τέτοκας.

Καταβασία. Ἰησοῦς ὁ ζωῆς ἀρχηγός.

Ὤδὴ 5'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Αφθαρσίαν ἡμῖν ἐδωρήσω Χριστέ, ἐν τῇ
ἀναστάσει σου ὅθεν Βασίλειος, ὁ εὐκλεῆς
Δεράπων σου, καὶ θανῶν ὥσπερ ζῶν, ἐκ-
φαίνεται.

Οκαθαίρων τὸν κόσμον βαπτίζεται, δι' ἐμέ
βροτός, ὁ Θεὸς κατ' ἐμέ γεγονώς ὃν ἐν
δυσὶ ταῖς φύσεσι, Θεοδόσιε μάκαρ ἐκήρυξας.

Πλυκασμὸν εὐφροσύνης Χριστῷ τῷ Θεῷ τῷ
τῶν Μυροφόρων τὰ δάκρυα τρέψαντι, εἰς
χαρὰν Θεοδόσιε, οἱ κρουνοὶ τῶν δακρύων σου
ἔσταξαν.

Θεοτοκίον.

Συμπαθείας τῆς σῆς με ἀξιώσον, ἡ τὸν συμ-
παθέστατον Λόγον κυήσασα, τῶν τῷ ἰδίῳ
αἵματι, ἐκ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους ῥυσάμενον.
Καταβασία. Ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Πεφυτευμένος ἐν αὐλαῖς παῖς τῷ Κυρίου σου,
τὰς φανοτάτας ἀρετάς τερπνῶς ἐξήνθη-
σας, καὶ ἐπλήθυνας τὰ τέκνα σου ἐν ἐρήμῳ,
τῶν δακρύων σου τοῖς ὄμβροισ ἀρδευόμενα, ἀ-
γελαῖρχα τῶν Θεοῦ θείων ἐπαύλεων ὅθεν κρᾶ-
ζομεν· Χαίροις Πάτερ Θεοδόσιε.

Ὁ Οἶκος.

Ανθρωπος μὲν τῇ φύσει ἐχρημάτισας Πά-
τερ, ἀλλ' ὥφθης συμπολίτης Ἀγγέλων ὡς
γὰρ ἄσαρκος ἐπὶ τῆς γῆς βιοτεύσας σοφέ, τῆς
σαρκὸς ἅπασαν, τὴν πρόνοιαν ἀπέρριψας· διὸ
καὶ παρ' ἡμῶν ἀκούεις.

Χαίροις, Πατὴρ εὐλαβὲς ὁ γόνος· χαίροις, Μη-
τὴρ εὐσεβοῦς ὁ κλάδος.

Χαίροις, τῆς Ἐρήμου πολιτῆς παγκόσμιος·
χαίροις, οἰκουμένης φωστήρ ὁ πολύφωτος.

Χαίροις, ὅτι ἐκ νεότητος ἠκολούθησας Χριστῷ·
χαίροις, ὅτι κατεμάραντας τῆς σαρκὸς τὰς
ἡδονάς.

Χαίροις, τῶν Μοναζόντων πρόξενος σωτηρίας·
χαίροις, τῶν ῥαθυμούντων τρόπος παρηγορίας.

Χαίροις, πολλὰς ἐκ πλάνης ῥυσάμενος· χαίροις,
κρουνοῦς θαυμάτων δωρούμενος.

Χαίροις, πτωχῶν τὴν φροντίδα ποιήσας· χαί-
ροις, ἡμῶν ὁ προστατὴς καὶ ῥύστης.

Χαίροις, Πάτερ Θεοδόσιε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΑ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου, καὶ
Καθηγητοῦ τῆς Ἐρήμου.

Στίχοι.

Κοινοῦ Θεοδόσιος Ἡγεμὼν βίου,
Κοινὴ Μονασταῖς ἐκβιώσας ζημία.

Ἐνδεκάτῃ ὁλοὸν βίοτον λίπε Κοινοβιάρχης.

Οὗτος ὁ Ὁσιος Πατὴρ ἡμῶν Θεοδόσιος ὑπῆρχεν ἐκ κώ-
μης Μωγαρισσοῦ, τῆς Καππαδόκων ἐπαρχίας, πα-
τρὸς Προαιρείου, καὶ μητρὸς Εὐλογίας, ἀμφοτέρων εὐσε-
βῶν καὶ πιστῶν. Ὑπέδου δὲ τὸν μονήρην βίον, καὶ τὸ τοῦ-
του ἱερὸν ἔνδυμα. Καταλαβὼν δὲ τὰ Ἱεροσόλυμα, ἐκεῖθεν
εἰς Ἀντιόχειαν παρεγένετο πρὸς τὸν Μῆγαν Συμεὼν τὸν
Στυλίτην, παρ' οὗ τὴν ἰσομένην αὐτῷ πρὸς ἀρετὴν ἐπίδο-
σιν ἐμυήθη· ὅτι πολλῶν γενήσεται λογικῶν θρεμμάτων
ποιμήν. Εἶτα ἡσυχάζει παρὰ Αὐγλίνῃ τιμῇ, αἰδιμῶ ἀν-
δρί. Τὴν ἄκραν δὲ ἐγκράτειαν μετελθὼν, ὡς τῆς ἐξδομά-
δος ἅπαξ σιτίζεσθαι, καὶ ἐπὶ τριάκοντα χρόνους ἄρτον ὅ-
λως μὴ γευσάμενος, καὶ τὴν ἄλλην ἀρετὴν ἀσκήσας, ἐπὶ
τοσοῦτον ἀναβάσειος ὕψους ἦλθεν, ὡς καὶ παράδοξα θαύ-
ματα ἐκτελεῖν.

Τὸν γὰρ μετελθόντα τοῦ βίου Βασίλειον μοναχόν, καὶ
τὸν τάφον ἐγκαινίσαντα (ὃν ἑαυτῷ κατεσκευάζει ὁ Ἅγιος
πρὸς μνήμην τοῦ θανάτου) συνιστάμενον μετὰ τῶν ἀδελ-
φῶν καὶ συμφάλλοντα, καὶ τοῖς λοιποῖς ὄντα ἀθίαντον, ὁ
Ὁσιος μόνος μεθ' ἐτέρου ἰώρα μοναχοῦ. Καὶ μὴ προὔπο-
τεθίντος πυρός, τοὺς ἐσθειμένους ἀνθρακας ἀνῆψεν, ἐνθα
ιδρύσασθαι τὸ Μοναστήριον ἔμελλε. Καὶ γυναῖκά τινα
προσελθοῦσαν τῆς αἱμορροΐας ἀπήλλαξε. Καὶ ἐξ ἑνὸς κόκ-
κου, ὃν εὐλογήσας ἀπιδώκεν, ὑπερεκχεῖσθαι τοὺς σιτώντας
πεποίηκε. Καὶ τὸ κατὰ τοῦ φρέατος πεσὼν παιδίον, ἀορά-
τως ἐπιφανείς, τοῦ λαΐκου ἀνήγαγε. Καὶ τὴν θραῦσιν
τῶν τιχτομένων παιδίων ἀνίστασθαι, ἃ μὲν φθάσαντα τῷ
βίῳ προσελθεῖν, διὰ θανάτου τοῦ βίου ἠλαύνοντο. Τὴν
οὖν αὐτῶν μητέρα, οὐδὲν τι στείρας ἄμεινον κατὰ τοῦτο
διακειμένην, διὰ προσευχῆς εὐτεκνον ἐδείξεν. Ἀλλὰ καὶ
νίκος ἀκρίδων ἐσέδησε δι' ἐπιτιμώσεως μόνης. Καὶ Κτή-
ρυκον, τὸν τῆς Ἀνατολῆς κόμην, ἀτρωτὸν ἐν πολέμοις
πεποίηκεν, ἀντὶ θώρακος, ἡ τῆς τριχίνης ἐσθήτος τοῦ Ἀ-
γίου περιβολῆ. Καὶ περὶ τὰς γονάς, παρὰ τοῦ αὐχμοῦ ἀ-
δικουμένην τὴν γῆν, τῆς ἀδικίας ἀπῆλλαξε, δι' εὐχῆς ὑ-
πὸν καταγαγών. Προεῖπε δὲ καὶ τὴν διὰ σεισμοῦ μίλ-
λουσαν κατάπτωσιν καταλαμβάνειν τὴν Ἀντιόχειαν. Καὶ
πολλοὺς τοῦ θαλασσίου κλύδωνος ἐρύσατο, κινδυνεύουσι
τούτοις ἐπιφανείς. Καὶ πολλῶν Μαθητῶν καθηγητῆς γε-
γονώς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῆς Σύνα-
ξις, ἐν τῷ σептῷ ἀποστολείῳ τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Πέτρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Συναξίς τῶν μυρίων Ἀγίων
Ἀγγέλων. Τελεῖται δὲ ἔνδον τοῦ Μαρτυρίου τῆς
Ἀγίας Ἀναστασίας ἐν τοῖς Δομνίνου ἐμβολοῖς.
Καὶ Μνήμη τοῦ Ἀγίου Στεφάνου, τοῦ ἐν Πλα-
κιδιναῖς, καὶ τοῦ Ἀγίου Θεοδώρου, καὶ Ἀγα-
πίου τοῦ Ἀρχιμανδρίτου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μαῖρος, αἰκίζόμενος
τελειοῦται.

Στίχ. Μαῖρος ἐκραύαζεν, ὦν ἐν αἰκίαις·

Μὴ δειλιάς Μαῖρε· πλήττου, καὶ στέφου.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Βιτάλιος, ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.

Στίχ. Καὶ πνεῦμα δόντα Βιτάλιε Κυρίω,

Τὰ πνεύματα φρίττει σε τῆς πονηρίας.
Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ο ρεῖθρα φλογίζοντα τὴν ἀμαρτίαν, καὶ φλό-
γα δροσίζουσαν, ἀνθρώπων γένος Κύριε, ἐν
τῷ σῷ Βαπτίσματι, συνάψας Λόγε Θεῷ, ὁ ὑπερ-
υψούμενος Θεός, εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Τῷ κάμινον τεύξαντι τὸν Ἰορδάνην, σαυτὸν
ὡς θυμίαμα, ὀλοκαυτώσας Ὅσιε, καὶ φλό-
γα οὐράνιον, ἀψευδὲς σύμβολον, θείας ἐπινεύ-
σεως λαβὼν, σηκὸν ἰδρύσω ψυχῶν σωτήριον.

Τοῖς σοῖς γρατηγήμασι τὰ τῷ Μωσέως, ὑπεί-
κει τῆς χάριτος, ἐπιφανείσης Ὅσιε· ἐχθρὸς
ἀοράτους γάρ, κατασρεψάμενος, πόλιν ἐπουρά-
νιον ὁ σὸς, κληροδοτεῖται λαὸς Πανεύφημε.

Τῷ ρεῖθροις ἐνθάψαντι τὴν ἀμαρτίαν, σαυτὸν
ἐνδιαίτημα, ἐδράσας Θεοδόσιε, θεάρεστον
τέμενος ἐπωκοδόμησας φέρειν ἀκατάπαυστον
ὠδὴν, νομοθετήσας ἐν πολυγλώσσοις φωναῖς.

Τῶν Παίδων μιμούμενος τὴν παρρησίαν, τυ-
ράννου πυρίπνοον, ἀπειλὴν ἐξεφαύλισας,
σοφῶς προΐστάμενος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ,
Πάτερ Θεοδόσιε δι' ἣν, ἐκὼν ὥραθη, σαρκὶ
σταυρούμενος.

Θεοτοκίον.

Πανάχραντον σύλληψιν, ἄφθορον τόκον, σὺ
μόνη ὑπέδειξας, Παρθένος διαμείνας·
Θεὸν γὰρ συνέλαβες, τὸν ὑπὲρ πάντων Ἀγνὴ,
ἄνθρωπον γενόμενον, πιστῶν εἰς σωτηρίαν καὶ
ἀπολύτρωσιν.

Καταβασία· Νέους εὐσεβεῖς.

Ὡδὴ η'. Κάμινος ποτέ.

Κάμινος ποτέ, ἐν Βαβυλῶνι ρεῖθρα, τοῦ Ἰορ-
δάνου ἐξεκόνισε, τῷ θείῳ Βαπτίσματι,
ἐναντίους καταφλέγουσα, τοὺς δὲ πιστοὺς δρο-
σίζουσα κρίζοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα
Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῶν σωματικῶν, παθῶν προεκδημήσας, τῆς
ἐκδημίας Θεοδόσιε, ἐν τοῖς κενεῶσι τῆς
γῆς, τῶν ὑδάτων ἐξαिरούμενος, τῷ νεανίᾳ δεί-
κνυσαι, κρίζοντι· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα
Κυρίου τὸν Κύριον.

Γέγονε τῶν σῶν, χειρῶν ἡ εὐλογία, τὸ τοῦ
ἐν ρεῖθροις βαπτισθέντος Χριστοῦ, θειότα-

τον πρόσταγμα, τῇ ἀνίκμῳ γονιμώτατον, ὕδωρ
καὶ θαλάπων ἥλιος· κόκκος γὰρ εἰς πολὺχουν,
σῖτον ἀσπόρως ἐτρέφετο.

Γνόφον νοητὸν, φωτὸς τοῦ θειοτάτου, σὺ ὑ-
πεισδύνας Θεοδόσιε, καὶ πλάκας δακτύ-
λῳ Θεοῦ, ἐγγραφείσας, τῇ καρδίᾳ σου, τὰ εὐ-
σεβείας δόγματα, ἔφερес τοῖς φοιτῶσι, βίβλον
ζωῆς παμμακάριστε.

Πίστιν ἀρράγῃ, τὴν τῆς Αἰμώρρου Πάτερ,
ἐκμιμησάμενον τὸ γύναιον, τοῦ ράικους
ἀψάμενον, ὥσπερ σκότος τῷ ἐν σοὶ φωτισμῷ,
τὸ πάθος ἐφυγάδευσε· γέγονας ἐκλογῆς γὰρ,
σκεῦος τῷ ἐπιφανέντι Χριστῷ.

Σὲ τὸν ἐκ Θεοῦ, Θεὸν ἐωρακότες, σωματι-
κῶς ἐπιφανέντα Χριστέ, ἀρρήτως ἐπέγνω-
μεν, τὸν ἀόρατον Πατέρα σου, καὶ Πνεῦμά σου
τὸ Ἅγιον, κράζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ
ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σὺ τὸν τοῦ Πατρὸς, ἀχώριστον ἐν μήτρᾳ,
θεανδρικῶς πολιτευσάμενον, ἀσπόρων συν-
έλαβες, καὶ ἀφράστως ἀπεκύησας, Θεὸν ὁμοῦ
καὶ ἄνθρωπον· ὅθεν σε σωτηρίαν, πάντων ἡμῶν
ἐπιστάμεθα.

Καταβασία· Μυστήριον παραδόξον.

Ὡδὴ θ'. Ἀναρχοῦ Γεννήτορος.

Συνόδους ἐκήρυξας, θεόφρον Θεοδόσιε, τῶν
σεπτῶν ἰσαριθμούς Εὐαγγελίων Χριστοῦ,
τὸ τῆς προαιρέσεως αἷμα, μαρτυρικῶς προϊέμε-
νος ζήλω, καὶ Μάρτυς ἀναίμακτος, εὐσεβείας
ἀναδεδειξαί.

Η δίκη τὸν ἄδικον, ἐνδίκως κατεδίκησας, τῆς
σῆς ὑπερορίας προεξορίσασα, καὶ διὰ βλα-
σφημῶν χειλέων, τὴν δυσσεβῆ, ψυχὴν ἐξελοῦσα,
ζωῆς τε σερήσασα, τῆς ζωῆς τὸν ἐχθρὸν Ὅσιε.

Τῶν σῶν μεμνημένοι, διδαγμάτων Θεοδόσιε,
ἐν δυσὶ σαῖς οὐσίαις, Χριστὸν κηρύττομεν,
δύω τὰς θελήσεις εἰδότες, τὰς φυσικὰς, καὶ
τὰς ἐνεργείας, καὶ τὰ αὐτεξούσια, ἐν Θεῷ τῷ
βαπτισθέντι σαρκί.

Φερώνυμος δόσις ἀγαθῇ, ἐκ τοῦ τῶν φώτων
Πατρὸς, τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων ἰατρὸς
πέφηνας, βρώσις εὐθηνούσα καὶ πόσις, τῶν ἐν
λιμῷ τακέντων καὶ δίψει, γυμνῶν περιβόλαιον,
καὶ πιπτόντων ἐπανόρθωσις.

Μὴ παύσῃ τὴν ποιμνὴν σου, ἐφορῶν Πάτερ
Ὅσιε, καὶ τῆς σῆς μεμνημένος καθυπο-
σχέσεως, ἥς γὰς τῆς ἐλπίδος ἀγκύρας, ὡς ἀρ-
ράγους ἐξήψαμεν πέτρας, πρὸς Χριστὸν μεσίτην
σε, κεκτημένοι Θεοδόσιε.

Θεοτοκίον.

Ος ὀρθρος εὐρέθης πρωϊνός, ἐν τῇ τοῦ βίου νυκτὶ, παρθενίας ἀκτῖσι περιεστράπτυσσα, τὴν ἀνατολὴν τῇ Ἡλίῳ, τῇ νοητῇ τῆς δικαιοσύνης, ἡμῖν φανερώσασσα, Θεομήτορ πανσεβάσμιε. Καταβασία. Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸν νοῦν καθάρας Ὅσιε, τῆς τῶν παθῶν συγχύσεως, τρανῶς ἐδέξω τὰς θείας, ἐμφάσεις τῆς ὑπερφώτου, καὶ τριλαμποῦς Θεότητος, παμμάκαρ Θεοδόσιε, τῶν Ἀσκητῶν ἀγλαῖσμα· καὶ νῦν πρεσβεύων μὴ παύσῃ, ὑπὲρ ἡμῶν Θεοφόρε.

Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Βαβαὶ τῶν θείων ἔργων σου, Σωτήρ μου παντοδύναμε! Θεὸς γὰρ ὢν πρὸ αἰώνων, Παρθένου μήτραν ὑπέδυσ· καὶ σὰρξ ἀτρέπτως γέγονας, καὶ ὕδασιν ἀπέπλυνας, τοῦ Ἰορδάνου Δέσποτα, βροτῶν τὴν φύσιν τοῦ ρύπου, τῶν ψυχικῶν ἀμαρτᾶδων.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Οἶκον τῶν ἱερῶν ἀρετῶν, προκαταστήσας σεαυτὸν Θεοδόσιε, τὸν θείον τῆς Θεοτόκου κατηξιῶθης ναὸν, κατοικεῖν καὶ τοῦτον ἐπισκέπτεσθαι. Θεῷ τὴν λαμπρότητα, θεωρεῖν γὰρ ἠγάπησας· τῆς ἀληθοῦς δέ, νῦν σκηνῆς τὴν εὐπρέπειαν, καὶ τὴν ἄφρασον, καθορᾶς ὠραιότητα, ἣν περ ἐθεμελίωσεν, ὁ Ὑψιστος Ὅσιε, καὶ κατοικίζει προθύμως, τοὺς πρὸς αὐτὸν ἀνανεύοντας. Αὐτὸν δωρηθῆναι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Πόνους ἀσκητικοῖς σεαυτὸν, ἀνακαθάρας μιμητῆς ἐχρημάτισας, Παμμάκαρ, τοῦ σοῦ Δεσπότη· τῆς γὰρ κρασπέδων τῶν σῶν, ἀψαμένης πάθος ἐθεράπευσας· λιμῷ τηκομένους, ἐν τῇ ἐρήμῳ δέ ἔθρεψας, ἐξ ἀκενώτου, χορηγῶν θησαυρίσματος, ὡς φερώνυμος, Θεοῦ δόσις γεγόμενος. Πίστιν δέ τὴν ὀρθόδοξον, ἐκήρυξας Ὅσιε, τὴν τοῦ τυράννου μανίαν, ἀντ' οὐδενὸς λογισάμενος, Χριστὸν ἱκετεύων, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Φλόγα τῆς πρὸς Θεὸν ἀκλινοῦς, καὶ διαπύρου καὶ θερμῆς ἀγαπήσεως, ἐξάψας τὸν οὐρανόθεν, ἀντεκομίσω πυρσὸν, εὐδοκίαν θείαν σοι μηνύοντα, ναὸν ἀγιώτατον, ἀρετῆς παιδευτήριον, οἰκοδομῆσαι, καὶ ψυχῶν φροντιστήριον· ὃν ἀρξάμενος, εὐσεβῶς ἐτελείωτας· ἐνθα καὶ τὸ πολύαθλον, κατάκειται σῶμά σου, θήκαις

ὁσίαις Παμμάκαρ, διαφερόντως τιμώμενον. Χριστὸν δωρηθῆναι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Οντως ἕως σκηνῆς θαυμαστῆς, ἕως τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ Θεοδόσιε, διήλθες ἀγαλλιάσει, καὶ εὐφροσύνῃ ψυχῆς, ἐνθα ἦχος Πατέρ ἐορτάζοντος, τερπνῆς ἀκουσόμενος, καὶ γλυκείας ὑμνήσεως, καὶ τῆς ἀφράστου, θυμηδίας καὶ τέρψεως, γεννησόμενος, ἐν μεθέξει μακάριε· ἥς μόνης ἐφιέμενος, τὴν σάρκα ἐνέκρωσας· ἥς καὶ ἐπέτυχες θεία, δικαιοσύνη κοσμούμενος, Χριστὸν ἱκετεύων, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος β'.

Τῶν ἀρετῶν ἡ κλίμαξ, ὑπογραμμὸς ἀνεδείχθη τοῖς ἐπὶ γῆς· τῷτον εὐφημήσωμεν, ὡς Ἀσκητῶν ἐγκαλλώπισμα· ἐξασκήσας γὰρ ἀληθῶς, ὡς περ ὁ μέγας Ἀντώνιος, ἄμετρον ταπείνωσιν ἐνδειξάμενος, καὶ ποιμάνας τὸν λαὸν αὐτοῦ εὐσεβῶς, εἰς μάνδραν ἀγίαν ἐνήλασεν, οὗ ὁ χορὸς τῶν Ἀγίων καθέστηκεν. Ἐκτενῶς οὖν βοῶμεν· Μὴ ἐπιλάβῃ καὶ νῦν τῆς ποιμένης σου, παμμάκαρ Θεοδόσιε, ἀλλὰ πρεσβείαις σε πρὸς Κύριον, σῶσον ἡμᾶς δεόμεθα.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, ἐν Ἰορδάνῃ ἦλθε βαπτισθῆναι· Σήμερον Ἰωάννης ἄπτεται, κορυφῆς τοῦ Δεσπότη. Αἱ Δυναμίεις τῶν οὐρανῶν ἐξέστησαν, τὸ παραδόξον ὁρῶσαι μυστήριον. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν. Ὁ Ἰορδάνης ἰδὼν ἀνεστρέφετο. Ἡμεῖς δὲ οἱ φωτισθέντες βοῶμεν· Δόξα τῷ φανέντι Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς ὀφθέντι, καὶ φωτίσαντι τὸν Κόσμον.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, Ὠδὴ γ' καὶ δ'.

Προκείμενον, Ἦχος βαρύς.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Κορινθίους β'. Ἐπιστολῆς.

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι.

Ζήτηι Κυριακῇ, ιε.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Πάντα μοι παρεδόθη.

Ζήτηι τῇ ε' τῆς δ'. Ἑβδομάδος τοῦ Ματθαίου.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΤΗ ΙΒ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Τατιανῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς,

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Υμνον, νῦν μεθέορτον πιστοὶ, ἄσωμεν Χριστοῦ τῇ Βαπτίσει, καθαρωτάτῳ νοί· ἦδη γὰρ ἐφέστηκε, πρὸς Ἰορδάνην σαρκί, ὁ Πατρί καὶ τῷ Πνεύματι, αἰεὶ συνυπάρχων, φύσει τῆς Θεότητος, τῷ Ἰωάννῃ βοῶν· Δεῦρο, Βαπτιστὰ βάπτιστόν με· Δέλω γὰρ ἐκπλῦναι τοῦ ῥύπου, φύσιν τῶν ἀνθρώπων ὡς φιλάνθρωπος.

Τρόμῳ, λειτουργοῦσί σοι Χριστέ, πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὡς Βασιλεῖ καὶ Θεῷ· ὅλως ἀτενίσαι σοι, τὰ Χερουβὶμ οὐ τολμᾷ· κορυφῆς δὲ τῆς Δείας σου, κελεύεις μοι ψαῦσαι, χόρτῳ ὄντι Δέσποτα, ὁ Ἰωάννης φησί· φόβῳ δὲ συνέχομαι ὅλος, μή με πῦρ τὸ ἄστεκτον φλέξη, τῆς φρικτῆς σου Κύριε Θεότητος.

Ηλθον, ἐκ Παρθένου σαρκωθείς, ρεῖθροις τὸν Ἀδάμ ἀναπλάσαι, τοῦ Ἰορδάνου φησὶν, αὐτίς πρὸς τὸν Πρόδρομον, ὁ Λυτρωτὴς καὶ Θεός· ὡς Χριστῷ οὖν μοι πρόσελθε· καὶ γὰρ Ἰωάννη, τοῦτο φύσει πέφυκα, καὶ βάπτισόν με σαρκί· ὅπως τῶν δρακόντων συντρίψω, κάρας τῶν ἐκεῖ, ὁ τοῦ κόσμου, πᾶσαν ἁμαρτίαν αἴρων Κύριος.

Στιχηρὰ τῆς Ἀγίας, ὁμοία.

Οτε τῷ τοῦ Πνεύματος φωτί, καταλαμπασμένη πλουσίως, πλοῦτον ἐμίσησας, μόνον ἀγαπήσασα τὸν ἐπουράνιον, τὴν Μαρτύρων στερότητα, σαφῶς ἐνεδύσω, καὶ πρὸς ὑπερβάλλοντας, πόρους ἐχώρησας· ὅθεν, τὸν ἐχθρόν καθελούσα, νίκης ἀνεπλέξω στεφάνους, ὡς Τατιανὴ Θεομακάριστε.

Οτε, τὸ δυσῶδες τῆς σαρκὸς, καὶ τῆς ἁμαρτίας τὴν φλόγα, Ἀγνὴ κατέσθειςας, δρόσῳ Θεοῦ Πνεύματος, τοῦ συνεργοῦντός σοι, τότε Σῆρας ἐφίμωσας, σταδίου ἐν μέσῳ, σῶμα παραδοῦσά σοι, πρὸς αἰκισμοὺς ἀνδρικῶς· ὅθεν, τὸν ἐχθρόν καθελούσα, νίκης ἀνεπλέξω στεφάνους, ὡς Τατιανὴ Θεομακάριστε.

Σίφος, οὐδὲ πῦρ οὐκ αἰκισμοί, Σλίψεις οὐ λῆμός· οὐ παντοίας, εἶδος κολάσεως, σοῦ τὸν πρὸς τὸν Κύριον, ἡμβλυνεν ἔρωτα· διαπύρω

καρδίᾳ γὰρ, αὐτὸν ἐκζητοῦσα, πάντα τὰ ὀρώμενα, ὑφ' ἐν διέπτυσας, Μάρτυς, καὶ παστάδος τῆς Δείας, ἐνδον κατεσκήνωσας νύμφη, τοῦ Παμβασιλέως χρηματίσασα.

Δόξα, καὶ νῦν· Ἦχος πλ. α'.

Ορῶσά σε ἡ φύσις ἅπασα τῶν γηγενῶν, γυμνὸν ἐν ὕδασι τὸν Δημιουργόν, τὸ Βάπτισμα αἰτοῦντα, ἡλλοιοῦτο φόβῳ καὶ ἐξεπλήττετο· ὁ Πρόδρομος δὲ, τρόμῳ συνείχετο, μὴ τολμῶν προσεγγίσει σοι· ἡ θάλασσα ἔφυγεν· Ἰορδάνης τὸ ρεῖθρον ἀνεχαίτισε· τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν θεωροῦντά σε, καὶ Ἀγγέλων αἱ Δυνάμεις ἐξίσταντο λέγουσαι· ὦ τοῦ θαύματος! ὁ Σωτὴρ γυμνοῦται, ἐνδύσαι δέλων σωτηρίαν, τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἀνάπλασιν.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Νῦν προφητικῶς, ἐκβοήσωμεν Κυρίῳ· Ἐπέφανες ἡμῖν, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν καὶ Κτίστης· συνέτριψας δὲ Λόγε, τῶν δρακόντων τὰ στόματα, ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ὡς οἰκτίρμων, καὶ τοὺς τυφλωθέντας, τῷ φωτί σου, Χριστέ ἐφώτισας· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν.

Κράτος κατ' ἐχθρῶν, τῷ Βαπτίσματί σου Λόγε, ἔδωκας ἡμῖν, τοῖς ἐκ πόθου σεβομένοις, τὴν σὴν οἰκονομίαν, ἣν ἐκὼν ἐξεπλήρωσας, λύσας τοὺς βροτοὺς ἐκ τῆς κατάρας, τῆς ἐκ τῆς Ἑδέμ διαδραμαύσης· ἐφ' ᾧ ψάλλομεν· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Οὐ ἐν τῷ Ἀδάμ, τοὺς χιτῶνας δερματίνους, ἐκόντες ποτέ, ἐνδυσάμενοι τῇ πτώσει, ἐν ρεῖθροις Ἰορδάνου, ἐκδυσάμενοι σήμερον, ἐν τῷ Βαπτισμῷ τῷ τοῦ Κυρίου, Θεολογοῦντες· σὺν Ἀγγέλοις, αὐτῷ κράζωμεν· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν· Ἦχος πλ. β'.

Ανυμνήσωμεν αἱ πιστοὶ, τῆς περὶ ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ εὐεργεσίας τὸ μέγεθος· ἐν γὰρ τῷ ἡμῶν παραπτώματι, γενόμενος ἄνθρωπος, τὴν ἡμῶν καθαρίαν καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, ὁ μόνος καθαρὸς καὶ ἀκήρατος, ἀγιαζὼν ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα, καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων· συντρίβων ἐπὶ τοῦ ὕδατος· Ἀντλήσωμεν οὖν ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης, ἀδελφοί· ἡ γὰρ χάρις τοῦ Πνεύματος, τοῖς πιστῶς ἀντλοῦσιν, ἀοράτως ἐπιδίδοται, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ιορδάνη ποταμὲ, τί ἐθαμβήθης θεωρῶν; Τὸν ἀθεώρητον γυμνόν, εἶδαι καὶ ἔφριξα φησὶ· καὶ πῶς γὰρ τοῦτον οὐκ ἔμελλον φρίξαι καὶ δύναι; οἱ Ἄγγελοι αὐτόν, ὁρῶντες ἔφριξαν· ἐξ-έστη οὐρανός, καὶ γῆ ἐτρόμαξε, καὶ συνεσάλη θάλασσα, καὶ πάντα τὰ ὁράτα καὶ ἀάρατα. Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Βαπτίζεται Χριστὸς, ὁ φωτίζων τὸν Κόσμον· ἐξ ὕψους ὁ Πατήρ, ἐμαρτύρησε λέγων· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου, ἐν ᾧ ηὐδόκησα, αὐτοῦ ἀκούετε· οὗτός ἐστιν ὁ φωτίζων, τὴν οἰκουμένην, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ αὐτοῦ, ὁ βαπτισθεὶς καὶ σώσας ὡς Θεὸς, τὰ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῆς Ἀγίας.

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Μαρτυρικαῖς, ἡγλαῖσμένη φαιδράτῃσι, τῷ καθαρῷ παρίστασαι, Μάρτυς Νυμφίω σου, ψυχοφθόρων πταισμάτων, αἰτούσα λυτρωθῆναι, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Πλούτου φθαρτοῦ, Μάρτυς τελείως ἡλόγησας, ἐν οὐρανοῖς τὸν ἀφθαρτον, καὶ διαμένοντα, ἐκζητοῦσα προθύμως, καὶ χαίρουσα ἐπῆλθες, Μαρτύρων σταδίων.

Πρὸς αἰκισμοὺς, πρὸς ἀλγηδόνας καὶ μάστιγας, παλυσιδεῖς ἀπτόητος, Μάρτυς ἐχώρησας· συνεργοῦσαν γὰρ εἶχες, τὴν χάριν τοῦ Σωτῆρος, ἐνδυναμοῦσάν σε.

Θεοτοκίον.

Η τὴν πηγὴν, τῆς ἀπαθείας κυήσασα, τραυματισθέντα πάθεσι, Κόρη θανάπτυσαν, καὶ πυρὸς αἰωνίου, ἐξάρπασόν με μόνη Θεοχαρίτῳ.

Ὡδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Οὐκ ἔσειε τὸν πύργον τῆς σῆς καρδίας, συρρέουσας βασιάνων ἡ τρικυμία· ἐστήρικτο τῇ πέτρᾳ γὰρ τῆς ἀγάπης, Χριστοῦ πάν-εύφημε· πρὸς ὃν ἐκραύγαζες· Ὡς οὐκ ἔστιν Ἄγιος, πλὴν σου Κύριε.

Ανθρώπων τὴν ἀσθένειαν ὁ φέρεσας, ἐπτέρωσε δυνάμει τὸ ἀσθενές σου· ἀνίσχυρον τὸν δρᾶκοντα ὅθεν Μάρτυς, εἰς γῆν κατέρραξας, πιστῶς κραυγάζουσα· Ὡς οὐκ ἔστιν Ἄγιος, πλὴν σου Κύριε.

Χειμάρρους ἀπεξήρανας ἀνομίας, τοῖς ρείθροις τῶν αἱμάτων σε Μακαρία· τρυφῆς δὲ τοῦ χειμάρρου νῦν ἀπολαύεις, καὶ φῶς ἀνέσπερον, οἰκεῖς κραυγάζουσα· Ὡς οὐκ ἔστιν Ἄγιος, πλὴν σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Η σύλληψις, ὁ τόκος σου ὑπὲρ λόγον· αἰῶνας γὰρ τὸν Κτίσαντα διὰ λόγου, ἐγέννησας ῥυσάμενον ἀλογίας, κόσμου τὰ πέρατα, Κόρη ἀπείρανδρε· ὃν δυσώπει πάντα, τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὁ Εἰρμός.

Εν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ σῶμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου· εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν· Οὐκ ἔστιν Ἄγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σου Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Κατ' ἵχνεσι τῆ σοῦ, ἐρασοῦ ἐπομένη, σεμνὴ Τατιανή, τὸν ἐκείνῃ προθύμως, ἐζήλωσας θάνατον, καὶ τὸ πάθος τὸ ἀχραντον· ὅθεν ἔτυχες, τῆς οὐρανίου παστάδος, στέφος ἀφθαρτον, περικειμένη ἀξίως, καὶ δόξαν ἀθάνατον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Ο μέγας ὑετός, πρὸς ποτάμια ρεῖθρα, ἐπέφανε σαρκί, βαπτισθῆναι θελήσας· πρὸς ὃν ὁ Θεὸς Πρόδρομος, ἐκπληττόμενος ἔλεγε· Πῶς βαπτίσω σε, ῥύπον μὴ ἔχοντα ὅλως; πῶς ἐκτείνω μου, τὴν δεξιάν ἐπὶ κάραν, ἣν τρέμει τὰ σύμπαντα;

Ὡδὴ δ'. Ὑμνῶ σε, ἀκοῇ.

Ωραῖον, τῆς ψυχῆς κατὰ σῆμα, εὐμορφία τῆς εὐσεβείας, Τατιανή φέρουσα, προσέτι δὲ τῆς μαρτυρίας φωτὶ, παραδόξως διαλάμπουσα, τῷ καθαρῷ Νυμφίῳ εἰσοικίζεται.

Σκδῆρῳ, σοῦ τὰς ὀφείας ξέοντας, παρανόμους· ἀορασίᾳ, οὐράνιοι Ἄγγελοι, ἠκίζοντο ἀποσαλέντες πρὸς σὴν, ἐκ Θεοῦ Μάρτυς βοήθειαν, οἱ σοῦ τὴν καρτερίαν κατεπλάγησαν.

Νομίμως, τὸν Χριστὸν κηρύττουσα, ἐτροπώσω παρανομοῦντας· θυσία δὲ ἁμῶμος εὐπροσδεκτος τελειοτάτη αὐτῷ, προσηνέχθης ἀνακραύζουσα· Σὲ ἀγαπῶσα Σῶτερ σφαμαίζομαι.

Θεοτοκίον.

Πρὸς ὄρμον, γαληνὸν με ἴθυνον, θεονύμφευτε Παναγία· χειμαῖζει γὰρ κλύδων με, καὶ τάραχος τῆς ἀμαρτίας δεινῶς, τοῖς ἀνέμοις ῥιπιζόμενος, τῶν πονηρῶν πνευμάτων, τῶν θλιβόντων με.

Ὡδὴ ε'. Ὁ φωτισμός.

Φόβον Θεοῦ, ἐν γαστρὶ διανοίας εἰσδεξαμένη, πνεῦμα σωτηρίου ὁμολογίας, καὶ μαρτυ-

ρίου, ἔτεκες Γενναϊόφρον παραδόξως, στερόως ἀθλήσασα, καὶ ταῖς ἐναντίας ἀρχαῖς θριαμβεύσασα.

Σοῦ τὸ σεπτὸν, καὶ μακάριον πάθος ἐκμιμουμένη, ἢ δι' ἀπαθείας σοι συναφθεῖσα, πάσχει προθύμως, μεληδὸν τεμνομένη, ζωοδότα Χριστέ κραυγάζουσα· Ἔτερον ἐκτός σου, Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Φωτιστικαῖς, διαλάμπεις ἀκτῖσι φαιδρυνομένη, Πνεύματος Ἁγίου λαμπαδουχία, καὶ καταυγάζεις, τῶν πιστῶν ταῖς καρδίας, ἀμαρτίας ζόφον σκεδάζουσα, Μάρτυς ἀθληφόρε, Χριστοῦ πανσεβάσμιε.

Θεοτοκίον.

Ηφωτεινὴ, τοῦ Ἡλίου Νεφέλη λάμψον μοι αἴγλην, λύουσα τὸν ζόφον μου τῶν πταισμάτων· δίδου μοι χεῖρα, ἐμπαρέντι εἰς ὕλην, ἀμαρτίας· ἔγειρον κείμενον, μόνη τῇ πεσόντος, Ἀδάμ ἐπανόρθωσις.

Ὤδὴ 5'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Επὶ ξύλου ὡς ἔγνω ταθέντα σε, Μάρτυς ἡ σεμνὴ καρτερεῖ τὴν ἀνάρτησιν, καὶ τοὺς ξεσμούς τοῦ σώματος, διὰ πάθον τὸν σὸν Παντοδύναμε.

Αγριώτατοι θῆρες ἠδέσθησαν, μέσον ἀνδρικῶς τῇ σαδὶς ἀθλῆσάν σε, Θέκλαν ὡς πρὶν τὴν πρῶταθλον, ἥς τὸν ζῆλον ἐκτήσω Ἀοίδιμε.

Επισάντες ἑράκοι Ἀγγελοι, μέσον τῆς φρουρᾶς, σὲ φωτὶ κατελάμπρυναν, τῶν ἀλγεινῶν ἔξαιροντες, καὶ Θεοῦ ὡς ἀμνάδα δοξάζοντες.

Θεοτοκίον.

Εκ πασῶν γενεῶν ἐξελέξατο, σὲ τὴν καλλονὴν Ἰακώβ ἣν ἠγάπησεν, ὁ Ποιητὴς Πανάμωμε, καὶ ἐκ σοῦ ἀνατείλας ἐπέφανεν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλῆμενος, τὴν
• ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
• ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός
• με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Τατιανῆς.

Στίχοι.

Τῆς πάντα λαμπρᾶς Τατιανῆς τῇ κάρᾳ,
Λαμπρὸν προεξένησε τὸ ξίφος στέφος.

Τῇ δυοκαίδεκάτῃ Τατιανῆς αὐχένα κέρσαν.

Αὕτη ἦν ἐκ τῆς πρεσβυτέρης Ῥώμης, ἐπὶ τῆς Βασιλείας Ἀλεξάνδρου, ἐκ πατρὸς ὑπαγεύσαντος τρίς, κατὰ τὴν

τῆς Ἐκκλησίας τάξιν Διακόνισσα. Διὰ δὲ τὸ τὸν Χριστὸν ὁμολογεῖν, ἤχθη τῷ Βασιλεῖ· καὶ μετ' αὐτοῦ εἰς τὸν τῶν εἰδώλων εἰσελθοῦσα ναόν, τὰ ἐν αὐτῷ ξόανα διὰ προσευχῆς κατέσεισε, καὶ εἰς γῆν κατέρραξε. Διὸ καὶ τύπτεται τὸ πρόσωπον, καὶ ὀγκίνους τὰ βλέφαρα διαρρήγνυται. Ἐτα κρεματοθεῖσα ξίεται, καὶ ξυρᾶται τὴν κεφαλὴν. Μετὰ ταῦτα δὲ πυρὶ καὶ θηρίοις φανείσα ἀνάλωτος τὴν κεφαλὴν ἀποτίμνεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πέτρου τοῦ Ἀβεσσαλαμίτου.

Στίχ. Ἐπανθρακωθείς καρδίαν θείῳ πόθῳ,
Ἐπ' ἀνθρώπων ἠδιστα Πέτρος ἐκπνέει.

Οὗτος, τῇ κατὰ πίστιν εὐσεβείᾳ καὶ τῇ κατὰ τὸ σῶμα ῥώμῃ ἀκμάζων, ἐν νεότητι τῆς ἡλικίας παρρησία τὸν Χριστὸν ὁμολόγησεν. Ὁ γοῦν Ἀρχὼν Ἐλευθερουπόλεως, συλλαβὼν αὐτόν, καὶ μῆτε κολακείαις χαυνώσας, μῆτε ἀπειλαῖς καταπτῆξας, πυρὶ τελειοῖ, ἐν ᾧ τὸν Στέφανον τοῦ Μαρτυρίου ὁ Ἅγιος ἐχομίσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μερτίου.

Στίχ. Θεὸν ποθῶν ὕψιστον, ἰσχυρὸν μόνον,
Μαστίζεται Μέρτιος ἰσχυρῶς ἄχαν.

Οὗτος ἤχθη ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, στρατευόμενος ἐπὶ τὸ τάγμα τῶν Μαύρων. Καὶ ἀναγκασθεὶς θυσίαν τοῖς εἰδώλοις προσαγαγεῖν, καὶ μὴ πειθόμενος, ἀποζώννυται τῆς στρατείας καὶ τῇ ἀξιώματι, καὶ καταξάινεται τὸ σῶμα ταῖς μαστίξιν. Ἐγκατεργάσας δὲ ταῖς βασάνοις, μηδὲ φωνὴν ἐκπέμψαι, θάμβος καὶ ἐκπληξιν παρέσχε τῷ Τυράννῳ. Διὸ, ἐπὶ πολὺ τῆς βασάνου παραταθείσης, ἐπεὶ τόπος οὐχ εὕρισκετο ἐν τῷ τοῦ Μάρτυρος σώματι, μωλώπων καὶ τραυμάτων ἀνέπαφος, ἀνεθῆναι αὐτὸν τῆς βασάνου προσέταξε, καὶ τῇ εἰρκτῇ ἐναπερρίφηναι. Ὁκτῶ δὲ ἡμερῶν παρελθουσῶν, καὶ πολλοῦ ἰχώρος ἐκ τοῦ καρτερικοῦ ἐκείνου σώματος ἀπορρέοντος, καὶ δυσωδίας πολλῆς γεγεννημένης, λοιπὸν τοῖς πόνοις ἀποκαμῶν ὁ ἀσπίδιστος, τὴν τιμίαν αὐτοῦ ψυχὴν εἰς χεῖρας Θεοῦ ἐπαφίησι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι ὀκτῶ Μάρτυρες, οἱ ἀπὸ Νικαίας, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Θνήσκει χορὸς τῶν ὀκτάρημος ἐκ ξίφους,
Αἰῶνος εὐρεῖν ὀγδόου ζωὴν θέλων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μάρτυς Εὐθασία ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Αὐτῷ Θεῷ Σωτῆρι κόσμου προσφέρει,
Αὐτῆς κεφαλὴν ἐκ ξίφους Εὐθασία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Θαυματουργοῦ Ἡλιοῦ.

Στίχ. Ἄλλος δεδεικται θαυματουργὸς Ἡλίας,
Ὁ θαυματουργὸς οὗτος ὄντως Ἡλίας.

Ταῖς αὐτῶν Ἀγίας πρεσβείαις, ὁ Θεός ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὤδὴ 7'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Εὐτόνως Ἀἠττητε σπαθιζομένη, μαστῶν τὴν αἰφάριαν, ὑπέστης καρτερώτατα· πυρὶ οὐρανίῳ δὲ, Μάρτυς κατέφλεξας, σέβειν ταῦτα μὴ θέλοντας Θεόν, ὃν πᾶσα κτίσις ὑμνεῖ δοξάζουσα.

Εγκάρδιον φέρουσα τὸ πῦρ τὸ θεῖον, σοῦ τῆς ἀγαπήσεως, Χριστέ ἡ Παναοίδιμος, τὸ πῦρ τὸ ἀμόδουλον οὐκ ἐδειλίασε, Παίδων εἰκονίζουσα τῶν πρὶν, καὶ τὴν ἀνδρείαν, καὶ τὴν ατερότητα.

Θηρῶν ἀγριότης σοι καθυπετάγη· λεόντων τὰ χείσματα, ἀπήμαντος περέδραμες, Θεοῦ σε δοξάσας, τοῦτον δοξάσασαν, τούτου τὰ παθήματα τῇ σῇ, ἀναπληροῦσαν σαρκὶ Πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Ζωὴν ἐνυπόστατον ἡμῖν τεκῆσα, θανάτῳ τὸν θάνατον, σαφῶς ἐξαφανίσασαν, τὰ πάθη θανάτωσαν, τὰ τῆς σαρκὸς ἡμῶν, πίσει τῶν τιμῶντων σε Ἀγνή, ὡς Θεοτόκον καὶ ὑπερένδοξον.

Ὡδὴ ἡ. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς.

Καλλωπισθεῖσα ἀρεταῖς, ὠραιώθης καλλοναῖς τῇ μαρτυρίᾳ, καὶ Νυμφίῳ ἡρώσθης τῷ ὑπὲρ πάντας βροτοῦς, ὠραίῳ κάλλει διαλάμπουσα, τῆς ἀθανασίας, Τατιανὴ θεόφρον.

Σὺν ἀσωμάτοις Λειτουργοῖς, ἐν εἰρηκτῇ τὸν Ποιητὴν ἐδοξολογεῖς, διαλάμπουσα δόξῃ, τῆς θεϊκῆς ἀσραπῆς, καὶ πᾶσαν ἀπρόσιτος μένεις, τοῖς κεκρατημένοις, τῷ ζάφῳ τῆς ἀπάτης.

Η συντριβή σου τῶν μελῶν, ἐξελέπτυνεν ἐχθρῶ μηχανουργίας· τῶν αἱμάτων ἡ ῥύσις, τῆς ἀθείας δεινούς, χειμαύρους Σεμνὴ ἀπεξήρανε, πέλαγος θαυμαίων, ἡμῖν ἀναδειχθεῖσα.

Θεοτοκίον.

Σῶσον οἰκτεῖρησον ἡμᾶς, τὸν αἰκτίρμονα Θεὸν ἡμῖν Σωτῆρα, ὑπὲρ λόγον τεκούσα, πυρκαϊᾶς λογισμῶν, παθῶν τε ἐξαίρουσα καύσωνα, σοῦ ταῖς ἐκείσεσι, ἀγνή Παρθενομήτορ.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων
• τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
• φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖ-
• τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
• πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Μετά πολλὰς ταῖς βασιάνους, τῇ τοῦ ξίφους σε δίκη, δεινὸς καθυποβάλλει δικαστῆς· ἥς τῇ ἀνόδῳ ἐκρότησαν, αἱ οὐράνιαι τάξεις· Χριστὸς δὲ παναλκεῖ σε δεξιᾷ, ἐστεφάνωσε Μάρτυς, νομίμως ἐναθλήσασαν.

Συναγελαζή Μαρτύρων, φανοτάταις ἀγέλαις· τρανότερον ἐγγίζεσα Θεῷ, βλέπεις ἃ βλέπουσιν Ἄγγελοι· ὡς παρθένος νυμφῶνι, αὐλίζῃ τοῦ Νυμφίου σου Σεμνὴ, δυσωποῦσα σωθῆναι, τοὺς πόθῳ σε γεραίροντας.

Εσφραγισμένην πηγὴν σε, κεκλεισμένον τὸ κῆπον, ἀνάθημα σεπτὸν καὶ ἱερὰν, νύμφην Χριστοῦ ἀδιάφθορον, ἱερεῖον καὶ θυμία, ἀμνάδα καὶ καλὴν περιστερὰν, τοῦ Δεσπότη τῶν ὅλων, Τατιανὴ κηρύττομεν. Θεοτοκίον.

Η ταῖς φωναῖς καμπτομένη, τῶν θερμῶς σε αἰτούντων, ἡ μόνη τῶν πιστῶν καταφυγή, σῶσον οἰκτεῖρησον Δέσποινα, διατήρησον βλάβης, καὶ πάσης τῶν Ἑθνῶν ἐπιδρομῆς, τὴν ἐν πίστει καὶ πόθῳ, αἰεὶ σε μεγαλύνοντας. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σο-
• φίᾳ, ἤκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,
• βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ Ἀγίας
• Παρθένου, ἀφράδως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ
• πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεφάνη ὁ Σωτὴρ.

Διὰ τὸν πόθον τοῦ Χριστοῦ, βασιάνους ἐκατέρησας Τατιανὴ γενναιοφρον, καὶ τῶν Δαιμόνων τὴν ἰσχὺν, γενναίως ἐξηφάνισας· διὰ τοῦτό σε πάντες, πιστῶς μακαρίζομεν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Επεφάνη ὁ Σωτὴρ, ἡ χάρις ἡ ἀλήθεια, ἐν ρείθροις τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ταῦς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, καθεύδοντας ἐφώτισε· καὶ γὰρ ἦλθεν ἐφάνη, τὸ φῶς τὰ ἀπρόσιτον.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Σέλας ἐκ φωτός, φῶς ὑπάρχων Ἰησοῦ μου, ἐφώτισας ἡμᾶς, ἐν ἀρρήτῳ σου ἐλλάμψει, τοὺς πρὶν ἐκτυφλωθέντας, ἐν Ἐδέμ ἐκ τοῦ ὄφους· ἐν τῷ Ἰορδάνῳ ἄρτι φάος, πάντες τῷ φωτί σε καθορῶντες, πιστῶς ψάλλομεν· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Ἡ θαλάσσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν.

Μύστα, καὶ φρικτῶν, οἰκονόμῃ μυστηρίων, Πρόδρομῃ χαρᾶς, καὶ τοῦ Πνεύματος αὐτόπτα, τὸν Βαπτισθέντα Λόγον, ὑπὸ σοῦ ὡς ηὐδόκησεν, αἰτησάσιν ἡμῖν ἁμαρτημάτων, λύτρωσιν αἰεὶ παρασχεθῆναι, αὐτῷ ψάλλουσιν· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ θαλάσσα, ὅτι ἔφυγες;

Αῤωμεν πιστοί, ἐν συνέσει ταῖς καρδίαις· ἀδράμωμεν σπουδῇ, ἐκ τοῖς ρείθροις Ἰορδάνου, καὶ ἴδωμεν τὸν Κτίστην, σαρκικῶς βαπτιζόμενον, ὑπὸ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου· καὶ σὺν αὐτῷ θεολογοῦντες, ἀναμέλψωμεν· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Ω τῆς ὑπὲρ νοῦν, θεϊκῆς οἰκονομίας! πῶς ὁ Ποιητὴς, τῷ ποιήματι παρέστη, καὶ

κλίνει τούτῳ κάραν; ὑποδείγματι γάρ ἡμῖν, τύπον ~~ταπεινώσεως~~ εἰσάγει, τοῖς κατὰ ψυχὴν φωτιζομένοις. Διὸ ψάλλομεν· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἑρμούλου, καὶ Στρατονίκου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, συμπάλλομεν καὶ τὴν Ἀκολουθίαν τῶν Ἀγίων Ἀβδᾶδων, διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι τὴν Ἑορτὴν εἰς τὰς ἰδ'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχης 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Μαρτύρων, Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ερμυλος ὁ ἔνδοξος, καὶ ὁ θεόφρων Στρατόνικος, ἡ δυὰς ἡ θαυμασίος, Τριάδα τὴν ἄκτιστον, καθομολογοῦντες, πολύθεον πλάνην, μετὰ πολλοὺς τοὺς αἰκισμοὺς, καὶ τὰς βασάνους κατετροπώσαντο, καὶ νίκης διαδήματι, στεφανωθέντες πρεσβεύουσι, δωρηθῆναι τοῖς πέρασιν, τὴν εἰρήνην καὶ ἔλεος.

Τοῦ Λόγου γενόμενος, Μάρτυς διάκονος Ἑρμούλε, ἐκλογῇ Θεοῦ Πνεύματος, τῷ λύθρῳ τοῦ αἵματος, τῆς ἱερωσύνης, στολὴν ἐπιχρώσας, ἱερωτέραν ἀληθῶς, καὶ λαμπροτέραν ταύτην ἐτέλεσας· καὶ νῦν εἰς τὰ βασίλεια, τὰ νοητὰ μεταθέβηκας, πρεσβευτὴς τῶν τιμώντων σε, χρηματίζων θαυμάσιος.

Ξεσμούς καρτερήσαντες, ταῖς προσταγαῖς τοῦ δικάζοντος, ἐν σαργάνῃ ἐβλήθητε· καὶ τέλος μακάριον, καὶ πνιγμὸν ὑδάτων, ἄμφω δεδεγμένοι, τὸν πολυμήχανον ἐχθρόν, τούτοις ἐμφρόνως ἐναπεπνίξατε· καὶ νῦν περιπολεύετε, περιχαρῶς τὰ οὐράνια, ὑπὲρ πάντων δεόμενοι, Ἀθληταὶ γενναιοτάτοι.

Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ὁσίων,

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἄγιοι;

Μεγάλως ἠγωνίσασθε Ἄγιοι, τῶν βαρβάρων ὑπομείναντες, τὴν ἐφοδὸν γενναίως· ταῖς ψυχὰς ἐναποθέμενοι, τοῖς ξίφεσι προθύμως. Μαρτύρων ἀνεδήσασθε στεφάνους· Ἀγγέλοις νῦν συναυλίζεσθε ἀξίως. Πολλὴ ὑμῶν ἡ καρτερία, καὶ μείζονα τὰ χαρίσματα. Πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Οἱ Χριστοῦ ἠγωνίσασθε· τῶν προσκαίρων ἀλογήσαντες, τοῦ βίου ἐκουσίως, τῆς σαρκὸς καθυπετάξατε, τὸ φρόνημα· γενναίως· καὶ ξίφει, ἐν Χριστῷ τελειωθέντες, Ἀγγέλοις νῦν συναυλίζεσθε ἀξίως· διὸ ὑμῶν τὰ μνημόσυνα, σεμνύνοντες ἱκετεύομεν· Πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Καλῶς πολιτευσάμενοι Ἄγιοι, τῶν Μαρτύρων τοὺς ἀγῶνας, μιμησάμενοι γενναίως, τὰ βραβεῖα οὐρανόθεν, ἐκομίσασθε νομίμως. Ὑμεῖς γάρ, μαχαιρῶν κατεφρονήσατε· βασάνους, ὡς ἐκεῖνοι ὑπεμείνατε, ἵνα ὁμοῦ ἀναδήσησθε, τὸν στέφανον τῆς ἀθλήσεως. Πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Τοῦ Στουδίτου.

Οἱ Πατέρες, μελετήσαντες ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν νόμῳ Κυρίου, ἠξιώθητε τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς σύμφυτοι γενέσθαι, καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν, ἀθλήσεως στεφάνους ἐξήνθησε. Παρρησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν ἀγωνοθέτην Θεόν, καὶ ἡμῖν αἰτήσασθε, ἱλασμόν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Σήμερον ἡ κτίσις φωτίζεται· σήμερον τὰ πάντα εὐφραίνονται, τὰ οὐράνια ἅμα καὶ τὰ ἐπίγεια. Ἀγγελοι καὶ ἄνθρωποι συμμίσγυνται· ὅπου γὰρ Βασιλέως παρουσία, καὶ ἡ τάξις παραγίνεται. Δράμωμεν τοίνυν ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, ἴδωμεν πάντες τὸν Ἰωάννην, πῶς βαπτίζει κορυφὴν, ἀχειροποίητον καὶ ἀναμάρτητον. Διὸ ἀποστολικὴν φωνὴν προσάδοντες, συμφώνως βοήσωμεν· Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις καταυγάζουσα, καὶ παρέχουσα πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Οφθῇ τὸ Πατρικὸν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, ἐν Ἰορδάνου ρείθροις, βαπτίσματι καθάϊρον, τὸν ῥύπον τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν.

Δέχου δουλοπρεπῶς, Προφῆτα Ἰωάννη, τὸν Λυτρωτὴν τοῦ κόσμου, καὶ βάπτισον τὸν Κτίστην, βροτῶν εἰς ἀναγέννησιν.

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Ηλθεν ὁ φωτισμός· ἡ λύτρωσις ἐταάνη, ἐν Ἰορδάνου ρείθροις· συνέλθωμεν ῥυφθῆναι, καὶ ἄσαι τὸν Φιλάνθρωπον.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν ἰσάγγελον βίον πολιτευσάμενοι, πόνοις ἀσκητικοῖς Πατέρες Ὅσιοι, ἐγκρατεῖα τὸ σῶμα δουλαγωγήσαντες, καθυπετάξατε τῷ

πνεύματι· ἐργάζεται γενόμενοι τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου, τὸ ἀρχέτυπον κάλλος, τῆς εἰκόνος ἐφύλαξατε, καὶ ἀθλητικούς ἀγῶνας, ἐκ τῶν ἀσκητικῶν ἰδρώτων διηνύσατε· καὶ διπλοῖς στεφάνοις κατακοσμηθέντες, ἐκτενῶς τὸν Σωτῆρα ἱκετεύσατε, σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα ἐξίσταντο, ὁρῶντά σε σήμερον ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, γυμνὸν ἐστῶτα Σωτῆρ ἐν τοῖς ὕδασι, καὶ τὴν ἄχραντον κορυφήν σε ὑποκλίναντα, βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου· σοῦ γὰρ πτωχεύσαντος ἐκουσίως, ὁ κόσμος ἐπλουτίσθη. Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ο Δεσπότης σήμερον, ἐν Ἰορδάνῃ ἐπέσῃ, βαπτισθεὶς ἐν ὕδασι, ὑπὸ τῆς Δείης Προδρόμου· ἄνωθεν ὁ Πατὴρ δὲ προσεμαρτύρει· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου· καὶ τὸ Πνεῦμα ἐπεφάνη, ἐν ξένῃ θεῶα περιστερᾷς ἐπ' αὐτόν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὴν ἔρημον πολίσαντες, ἐν εὐσεβείᾳ Θεῶ, τὰ πάθη ἐρημώσαντες, ἐν ἐγκρατείᾳ σαφῶς, ὡς φοῖνιξ ἠνθήσατε, βότρυας ψυχοτρόφους, ἀρετῶν Θεοφόροι, φέροντας τοῖς ἀνθρώποις, γλυκασμὸν ὑπὲρ μέλι· διὸ καὶ μεγαλύνομεν πίστει τὴν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Τὰ ρεῖθρα ἡγίαςας τὰ Ἰορδάνεια, τὸ κράτος συνέτριψας τῆς ἀμαρτίας, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὑπέκλινας τῇ παλάμῃ, σεαυτὸν τῆ Προδρόμου, καὶ ἔσωσας ἐκ τῆς πλάνης, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος· διὸ σε ἱκετεύομεν· Σῶσον τὸν κόσμον σου.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἀγίων δὺω.

Κανὼν τῶν Μαρτύρων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τῶν σῶν γεραίρω Μαρτύρων, Σῶτερ, κλέος.

Ὁ Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀσώμεν τῷ Κυρίῳ.

Τίμοι ὡς ἀξέρες θεολαμπεῖς, τῷ σερεώματι σοφοί, τῆς Ἐκκλησίας ὠφθητε, κατὰυγάζοντες ἡμᾶς, θεῖαις λαμπρότησι Μάρτυρες.

Ωφθητε ὥσπερ ἄνθρωποι νοητοί, προσαναπτόμενοι πυρὶ, τῷ Πνεύματος Ἀοίδμοι, καὶ εἰδῶλων τὴν πυρὰν, ρεῖθροις αἱμάτων ἐσθέσατε.

Νάμασι προσκλυζόμενοι τῷ Χριστῷ, τῷ ἐν τοῖς ρεῖθροις τὴν ἡμῶν, ἀσέβειαν βυθίσαντος, ἀθείας ποταμούς, Μάρτυρες ἀπεξηράνατε.

Θεοτοκίον.

Στῆσόν μου ἀμαρτίας τῆς ὀχετοῦς, ἡ τῆς θανάτου τὴν φθοράν, τῷ τόκῳ σου μαράνασα, καὶ κατάνυξίν μοι δὸς Θεοκυῆτορ πανάμωμε.

Κανὼν τῶν Ὁσίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ἀθλῆς ἀνυμνεῖν Πατέρων κλέος μέγα. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Ασκήσει, φωτοειδεῖς γενόμενοι, Μακαριώτατοι, θεοειδεῖς ἐδείχθητε σαφῶς, τῇ κενώσει τοῦ αἵματος· διὸ συνεπαγάλλεσθε, τοῖς Ἀσκηταῖς Χριστοῦ καὶ Μάρτυσιν.

Θαλάσση, τῇ τῶν δακρύων πρότερον, ἐναπεπνίξατε τὸν Φαραὼ σοφοὶ τὸν νοητόν· τῶν αἱμάτων δὲ ὕστερον, τοῖς ὀχετοῖς ὠλέσατε, καὶ ἀφανία παρεπέμψατε.

Λαμπρύνων, ὁ φωτοδότης Κύριος, ὑμῶν τὴν ἄθλησιν, ὑπομονῇ θεράποντες Χριστοῦ, φωταυγῇ ἀπειργάσατο, καὶ ἐμφανῇ τὴν ἀσκήσιν, ὑπὲρ αὐγᾶς ἡλίου λάμπουσιν.

Οὐ θλίψις, οὐκ ἀλγεινῶν ἐπίτασις, οὐ μακρυσμὸς παντελής, τῶν κοσμικῶν φροντίδων Ἀθληταί, οὐ βαρβάρων ἀνήμερος, ἐπιδρομὴ τῆς κρείττονος, ὑμᾶς ἐλπίδος ἀπηγάγετο.

Θεοτοκίον.

Υπάρχων, ὁ κατὰ φύσιν Κύριος, πᾶσιν ἀχώρητος, ἐν σοὶ χωρεῖται Δέσποινα βροτός, εὐσπλαγχνίᾳ γενόμενος, ἵνα, βροτοὺς δι' ἀφάτον, φιλανθρωπίαν διασώσῃται.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ γ'. Τὸν φόβον σου Κύριε.

Ρεόντων τὸ ἄστατον μισήσαντες, τῶν μελόντων ἐποθήσατε, ἀδιάρρευστον ἀπόλαυσιν, γενναῖοι Στρατιῶται, Χριστοῦ τοῦ Παμβασιλέως.

Ανδρείως ἀντέστητε Θεόφρονες, παρανόμως τῷ προσάσσοντι, ἀσεβείᾳ ὑποκλίνεσθαι, καὶ νίκης οὐρανόθεν, εὐρατε στεφάνους.

Ινδάλματα πλάνης, ἠδαφίσατε, ἀπλανεῖς Χριστομάρτυρες· ἐαυτοὺς δὲ ἀνεστήσατε, ναοὺς σεπτοὺς καὶ στήλας, τῆς θεογνωσίας.

Θεοτοκίον.

Ρομφαία τὸ πρὶν ἡ στρεφομένη, ταῖς εἰσόδοις μοι δίδωσιν, αἰδουμένη τὴν κεντήσασαν, Παρθενομῆτορ λόγχην, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα.

Τῶν Ὁσίων. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Συντετριμμένη, διανοίᾳ Θεὸν θεραπεύσαντες, συνετρίψατε ἐχθροῦ, μεγαλαυχίαν Μακάριοι, ξίφει συντριβόμενοι, καὶ θανατούμενοι.

Αποσκοπῆντες, τῶν μενόντων σοφοὶ τὸ αἶδιον, τῶν ἀσάτων καὶ ρευσῶν, τὸ χαμερπὲς ἀπεκρούσασθε· ὅθεν μακαρίζεσθε, Ὁσιομάρτυρες.

Νόμῳ τῷ θείῳ, εὐσεβεῖ διανοίᾳ πειθήσαντες, τῆς σαρκὸς τὰς ἡδονάς, δι' ἐγκρατείας ὠλέσατε, καὶ νῦν ἐναθλήσαντες, δόξης ἐτύχετε.

Θεοτοκίον.

Υπεραγία, ὑπεράγιον Λόγον κυήσασα, καθάριασον ἡμῶν, καὶ τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, τῶν μακαριζόντων σε, τὴν Παναμώμητον. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
• καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πα-
• τρός, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Θεοῦ· οὐ γὰρ ἐστὶν
• Ἅγιος, πλήν σου Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα τῶν Μαρτύρων,

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Εν ὕδασι ὁμῶς, τὸ μακάριον τέλος, ἐδέξασθε σοφοί, ἐν αὐτοῖς τὸν Βελίαν, βυθίσαντες χάριτι, τῷ Θεῷ ἡμῶν Μάρτυρες· ὅθεν στέφανον, ὡς νικηφόροι λαβόντες, συναγαλλεσθε, ταῖς τῶν Ἀγγέλων χορείαις· μεθ' ὧν ἡμῶν μέμνησθε.

Δόξα, τῶν Ὁσίων, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ως πάροικοι δεικνύμενοι, καὶ παρεπίδημοι, καλύβας πηξάμενοι, ἐν ταῖς ἐρήμοις σαρφῶς, ἡσκήσατε Ὁσιοι, γύμνωσιν κοσμηθέντες, ἀρετῶν τῇ ἐνδύσει, σύμμορφοι γεγονότες, τῶν Χριστοῦ παθημάτων· διὸ καὶ ὑπεμείνατε, τὴν τῶν βαρβάρων σφαγὴν.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Οφῶς ὡς ἱμάτιον περιβαλλόμενος, τὰ ρεῖθρα περιβάλλεται τὰ Ἰορδάνεια, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἄνωθεν μαρτυρῆντος, τοῦ Πατρὸς τῷ συνθρόνῳ, κάτωθεν προσφοιτώσης, τῆς τοῦ Πνεύματος δόξης· αὐτὸς ἐστὶν ὁ φωτίζων καὶ ἀγιάζων ἡμᾶς.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ως τοῦ Λόγου διάκονος, λόγοις σου τὴν ἄλογον ἐστηλίτευσας, Μάρτυς Ἑρμυλε ἀπονοίαν, τῶν παρανομούντων προθυμότητα.

Μίαν φύσιν Θεότητος, μίαν ἐξουσίαν, καὶ κυριότητα, οἱ Θεόφρονες κηρύξαντες, πολλοῦ πλάνης κατεφρόνησαν.

Αναρτήσῃ ξεόμενος, καὶ ταῖς ἀλγηδόσι περιδονόμενος, ἀπερίτρεπτος διέμεινας, ἀθλητὰ θεόφρον Μάρτυς Ἑρμυλε.

Θεοτοκίον.

Ραθυμία καθευδόντα, καὶ τῇ ἁμαρτίᾳ συγκαλυπτόμενον, πρὸς μετάνοιάν με Πάναγνε, ὡς τοῦ Λόγου Μήτηρ ἀνακαλέσαι.

Τῶν Ὁσίων. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Μὴ τοῖς πάθεσι τοῦ σώματος ἡττηθέντες, τὸν δυσμενῆ ἡττήσατε, καὶ θανατωθέντες, ξίφει Παμμακάριστοι, ζωὴν πρὸς οὐράνιον, χαίροντες ὁμοῦ μετετέθητε.

Νεκρωθέντες πρὸ θανάτου δι' ἐγκρατείας, ἐθέλουσίως Ὁσιοι, τῶν παρανομούντων, ἀκουσίως ξίφεσι, δεινῶς τεθανάτωσθε, ζῆν μετὰ θανεῖν πιστευόμενοι (*).

Επιάνθητε ὡς ἄρνες τῇ ἐγκρατείᾳ, καὶ ὡς κριοὶ ἐπίσημοι, χερσὶν αἰμοσθόρων, λύκων ἀναιρεθέντες, ζωὴν πρὸς αἰώνιον, Ὁσιοι Χριστοῦ προσηνέχθητε.

Ιερεῖς τε καὶ πρεσβύτεροι καὶ νεανίσκοι, οἱ Παῖθῳ καὶ Σίναιον, ὅρος κατοικῶντες, Μάρτυρες γεγονάσιν, ὁσίως βιώσαντες, καὶ βιασάτως τεθνήξαντες. Θεοτοκίον.

Νεουργεῖ τὴν ἀνθρωπότητα νέον βρέφος, ὁ πρὸ αἰώνων Κύριος, ὁφθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ βροτὸς γενόμενος· αὐτῷ μελωδήσωμεν Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Τῶν βασάνων τὰ νέφη, Μάρτυρες πανεύφημοι οὐ κατεκάλυψαν, τὴν ὑμῶν ἀνδρείαν· ὑπὲρ ἥλιον γὰρ πεφανέρωται, εὐσεβείας φέγγει, τοὺς εὐσεβεῖς φωταγωγοῦσα, καὶ Δαιμόνων τὸν ζόφον ἐξαίρουσα.

Υπερβάντες τοὺς ὄρους, τοὺς τῆς ἀνθρωπότητος Θεομακάριστοι, καὶ τῷ ὑπὲρ φύσιν, ἐνώθεντες τελείαις καθάρσεσι, ταῖς πικραῖς ζησανοῖς, καὶ τοὺς ξεσμούς, καὶ ταῖς αἰκίσεις, ὑπηνέγκατε γνώμης στερότῃτι.

Ρωμαλέως ἀντέστης, Μάρτυς τῷ δικαίῳ ἐνδοξε Ἑρμυλε καὶ φωνῇς ἀκοῦσαι, οὐρανὸν Παμμακάρε ἡξίωσαι, τῷ καλοῦντι πόθῳ, προσομιλῶν ὡς ἀθλοθέτῃ, καὶ τοὺς τούτου ῥωννύοντι Μάρτυρας.

Θεοτοκίον.

Ως καλὴ ὡς ὠραία, ὡς τῇ καθαρότητι περιαστράπτουσα, τὸν ὠραῖον κάλλει, ἐσωμάτωσας Λόγον καὶ τέτοκας, τὸν τὸ εἶναι πᾶσι, δεουργικῶς Παρθενομήτορ, παρεχόμεναν πλούτῳ χρηστότητος.

(*) Ἀντὶ τοῦ, μετὰ θανεῖν, τὰ χειρόγραφα ἔχουσιν, μετὰ θανῆν.

Τῶν Ὁσίων. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Παραδείσος τρυφῆς, ζωῆς ξύλον τὸν Κύριον, ἐδείχθητε μέσον ἔχων, τὸν ὑμῶν ὡς θυσίαν, τὸ αἷμα προσδεχόμενον.

Αιμάτων τοὺς κρουνούς, τῶν δακρύων συνάψαντες, τοῖς ρεύμασι Θεοφόροι, τὸν πολύμορφον ὄφιν, ἐν τούτοις ἐβυθίσατε.

Τερπνότητα Θεοῦ, καθορᾶν ἠξιώθητε, αἰώνιον εὐφροσύνην, ἀντὶ κόπων καὶ πόνων, Μακάριοι εἰλήφατε. Θεοτοκίον.

Εκύησας Θεόν, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν, καὶ ἔμεινας μετὰ τόκον, ὡς πρὸ τόκου παρθένος, Ἀγνή Θεοχαρίτωτε.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ 5'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ναμάτων ζωοποιῶν πληρωθέντες, ποταμίοις ἀπερρίφητε ρείθροις καὶ ἐν αὐτοῖς δεδεγμένοι τὸ τέλος, τὸν τῆς κακίας προσάτην ἐπνίξατε, Πανεύφημοι καὶ νῦν ἡμῖν, ἰαμάτων κρουνούς ἀναβλύζετε.

Σαργάνη ὑποβληθέντες προθύμως, παρεδόθητε βυθῷ Ἀθλοφόροι, καὶ πρὸς ζωὴν, ἀνηνέχθητε θείαν, τὰ δὲ αἰῶνος ὑμῖν ἐλπίζόμενα, εὐράμενοι χαρμονικῶς, μεγαλόφρονες Ἅγιοι Μάρτυρες.

Ωράθης ἐν τῷ πικρῶς τιμωρεῖσθαι, καὶ ῥαβδίζεσθαι Στρατόνικε Μάρτυς, ὑπομονῆς ἀπερίτρεπτος στύλος, ἐπερειδόμενος βάσει τῆς Πίστεως, τὴν ἐνστασιν τῶν διωκτῶν, ἀφανίζων καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν.

Θεοτοκίον.

Τὰ πάθη τῆς ἀσθενούσης ψυχῆς μου, καὶ τὸ ἄλγος τῆς καρδίας Παρθένε, καὶ τοῦ νοός, ἐκτροπὰς πολυτρόπους, ὡς συμπαθῆς Θεοτόκε θεράπευσον, καὶ κόπασον τὸ χαλεπὸν, τῶν παθῶν μου κλυδώνιον δέομαι.

Τῶν Ὁσίων. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Ρήξαντες προσπαθείας δεσμά δι' ἀσκήσεως, βριαιοτάτῳ θανάτῳ, τῶν δεσμῶν τοῦ σώματος λύεσθε, καὶ ἀλύτῳ, ἀγαπήτει δεσμεῖσθε τοῦ Κτίσαντος.

Ως ὄρη, ὑψηλῇ πολιτείᾳ δεικνύμενοι, τὸν καταλήψεσθαι ὄρη, καὶ τὴν κτίσιν πᾶσαν ἐπαπειλοῦντα, δυναστεία, τοῦ Χριστοῦ τοῖς ποσὶν ὑπετάξατε.

Νάμασιν, ἀρδευθέντες δακρύων Μακάριοι, γῇ ὡς καλὴ τε καὶ πῖων, μαρτυρίου στάγυν καρποφορεῖτε, ἀποθήκαις, αἰωνίοις Χριστῷ συντηρούμενον. Θεοτοκίον.

Κοίμισον, τῶν παθῶν τῆς σαρκὸς μου τὰ κύματα, τῇ ἀκοιμήτῳ σου Κόρῃ, ἱκεσία.

δέομαι καὶ μὴ δῶης, ἁμαρτίας, ἀφυπνῶσαί με ὕπνον βαρύτετον. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' αἵκτον, ἐν τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον τῶν Ὁσίων,

Ἦχος α'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Εκ τῆς κοσμικῆς, συγχύσεως ἐφύγετε, καὶ πρὸς γαλήνην, κατάστασιν μετέστητε, μαρτυρίου αἵμασι, καὶ ἀσκήσεως πόνοις στεφόμενοι ὅθεν καὶ ἀνεδείχθητε, Μαρτύρων καὶ Ὁσίων ὁμόσκηνοι.

Ὁ Οἶκος.

Τὰ ἐπὶ γῆς νεκρώσαντες μέλη, ζωηφόρῳ νεκρώσει, τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ τὸ πάθος ἐξεικονίσατε, πρότερον ἐν τῇ καλῇ ἀσκήσει, καὶ τὸ δεύτερον πάλιν ἐν τῇ ἀθλήσει. Ὅθεν αὐτὸς, καὶ διπλοῦς τοὺς στεφάνους κατέπεμψε, ταῖς κάραις ὑμῶν Πατέρες, ἐτοιμάσας σκηνὴν ἐπουράνιον, καὶ τόπον τὸν αἰώνιον· ἐνθα νῦν ἀγαλλόμενοι ὥφθητε, Μαρτύρων καὶ Ὁσίων ὁμόσκηνοι.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἑρμούλου καὶ Στρατονίκου.

Στίχοι.

Ἡ σαργάνη ναῦς, Ἑρμύλῳ, Στρατονίκῳ,
Κοινὸν κατάπλουν εἰς βυθὸν ποιουμένοις.

Ἑρμυλον ἡδ' ἐτάρον δεκάτῃ πνίξε τρίτῃ Ἰσροῦ.

Οὔτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Λικινίου τοῦ βασιλέως. Ἦν δὲ ὁ Ἅγιος Ἑρμυλος, κατὰ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν τάξιν, Διάκονος. Παραστάς δὲ τῷ βασιλεῖ, καὶ τὸ τοῦ Χριστοῦ ὄνομα ὁμολογήσας, πρῶτον μὲν χαλκοῖς τισι τύποις τὰς σιαγένας τύπεται· εἰτα νιφάσι πληγῶν καταξάινεται, καὶ τὸν Στρατόνικον ἐκκαλεῖται πρὸς πᾶρρησίαν, φίλον ὄντα, καὶ τοῖς αὐτοῦ πάθεσιν ἀλγεινόμενον. Ἦν γὰρ τῷ τύπτεσθαι τὸν Ἅγιον Ἑρμυλον ῥάβδοις ξιφῶν, ὑφ' ὧν ἐρράγη τὴν κοιλίαν καὶ τὴν καρδίαν, στραφεὶς καὶ ἰδὼν ὁ Στρατόνικος ἐδάκρυσε. Παρεῖθ' οὖν γεγωνὺς ὁ ἄλλος, ὅτι κοινωνὸς τῆς αὐτοῦ καθίστηκε προαιρέσεως, Χριστιανὸν ἑαυτὸν ὁμολόγησεν. Ὅθεν τύπεται, καὶ ἅμα τῷ Ἑρμύλῳ τῷ ποταμῷ Ἰστροῦ ἐμβάλλεται, ἐνθα τὸ μακάριον τέλος ἀμφότεροι ἐδέξαντο. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τῷ εὐκτηρίῳ αἵκῳ τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ, τῷ ὄντι ἐν τῇ Ὁξείᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου, τοῦ ἀπὸ τῆς Νισίβεως.

Στίχ. Τὸν Ἰακώβον, θνητὸν ὄντα τῇ φύσει,
Θνητοῖς ὁμοίως μὴ θανεῖν οὐκ ἦν πρέπον.

Οὗτος γέννημα καὶ θρόνον τῆς μεγαλοπείρας Νισίβεως ἦν· καὶ τὸν ἐρημικὸν καὶ ἡσυχίον βίον ἀγαπίσας, τὰς ὑψηλοτάτας κορυφὰς τῶν ὀρέων κατελαβε, καὶ

ταῖς ἐκ τῆς ἐρημίας ἀνάγκαις γυναιῶς ἦν ἐγκαρτερῶν, δέρι μὲν ἐκφλογούμενος, χειμῶνι δὲ τῷ κρύει καὶ τῷ παγετῷ ταλαιπωρούμενος. Τροφή δὲ ἦν αὐτῷ, ἢ αὐτομάτως βλαστάνουσα· καὶ τὸ ποτὸν, ὕδωρ μέτριον· χιτῶν δὲ ἦν αὐτῷ, ἀπλοῦν περιδύλαιον· καὶ ἀπλῶς οὕτω τὸ σῶμα κατεδαπάνει, τὴν πνευματικὴν τροφήν διηνεκῶς προσφέρων τῇ ψυχῇ. Ἐντεῦθεν ἢ πρὸς Θεὸν αὐτῷ ἐγένετο παρρησία, καὶ τὰ ἐσόμενα προεώρα, καὶ δύναμιν εἰς θαυματουργίαν ἐκ τῆς τοῦ Ἀγίου Πνεύματος ἐδέξατο χάριτος.

Ποτὲ μὲν γὰρ ἐν τινὶ τόπῳ παρερχόμενος, καὶ ἀναισχυτοῦντα γυναῖκα κατὰ τινα πηγὴν θειασάμενος, τὴν μὲν πηγὴν ἐξήρανε, αὐτῶν δὲ τὰς τρίχας λευκανθῆναι πεποίηκε. Καὶ τὸ μὲν ὕδωρ, παρακληθεὶς, αὐτὴς ἀναδοθῆναι παρεσκεύασεν, αὐτὰ δὲ τὰ γυναῖκα ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σχήματος μένειν εἶπεν. Καὶ δικαστὴν Πέρσην ἀδίκῳ ψήφῳ χρησάμενον, λίθῳ τινὶ μεγίστῳ, αὐτοῦ που κειμένῳ ἐπαρασάμενος, τοῦτον συνέτριψε. Καὶ ἐμπαικτικῶν τινῶν πενήτων, ἑνα τῶν συνόντων αὐτοῖς ὡς τεθυηκότα σχηματίζοντων, καὶ τι παρ' αὐτοῦ λαβεῖν ἰκετευόντων, ἀληθῶς τῷ θανάτῳ παρέπεμψε, καὶ αὐτὴς παρακληθεὶς ἀνεζώσεν.

Ἐπεὶ δὲ τὴν προεδρίαν Νισίβειος ἔτυχεν ὁ μέγας Ἰάκωβος ἔχων, καὶ ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν Συνόδῳ παρῆν. Ὅτε δὲ Ἀρειος, μετὰ τὸ καθαιρεθῆναι αὐτὸν, αὐτὴς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐσπευδεν εἰσελθεῖν, εὐχῇ τοῦτον ἀνεῖλεν ὁ μέγας Ἰάκωβος, τῶν σπλάγχνων αὐτοῦ διαλυθέντων. Καὶ Σαβωρίου τοῦ Περσῶν βασιλέως, πολιορκῆσαι Νίσιβιν ἐπιόντος, καὶ πάμπολλα μηχανήματα πεποιηκότος, ὁφθεὶς μόνον ὁ Ἅγιος, εἰς φυγὴν τοὺς Πέρσας ἐτρέψατο, σκνιπῶν καὶ κωνόπων νίφη. τούτοις ἐπιατρατεύσας· ἐξ ὧν αἶτε ἵπποι καὶ ἐλέφαντες τιτρωσόμενοι, καὶ τὰ δεσμὰ διαρρήσσοντες, ἐδραπέτεον. Ὅπερ ὁ βασιλεὺς θειασάμενος, καὶ ἀπορίᾳ κατασχεθεὶς, τὰ αἰκία κατέλαβεν ἄπρακτος. Ἐν τούτοις τοῖς μεγίστοις διαπρέπων μεγαλουργήμασιν ὁ θεῖος Ἰάκωβος, καὶ πλήρης ἡμερῶν γενόμενος ὁ μακάριος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἀθανάσιος ῥαβδίζόμενος τελειοῦται.

Στίχ. Ῥάβδοις, Ἀθανάσιε, σαυτὸν ἐκδίδως,
Σπεύδων θανεῖν μὲν, ζῆν δὲ πολλῷ κρείττονως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Παχώμιος καὶ Παπυρίνος ἐν ποταμῷ τελειοῦνται.

Στίχ. Τοιοῦτον εὔρε καὶ Παπυρίνος τέλος,
Οἶον σὺ, Παχώμιε, βληθεὶς εἰς ὕδωρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τὰ Ἐγκαίνια τῆς Μονῆς τοῦ Προφήτου Ἡλίου, τῆς καλουμένης τῆ Βαθέος Ῥύακος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Μαρτύρων.

ᾠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Εἴρρει μελίρρυτός σου γλῶσσα, ἐκ τοῦ στόματος πικρίαν τῆς καρδίας, Στρατονίκου τοῦ σοῦ, συναθλοῦ κατευνάζων, ἀναβοῶντος Ἑρμουλῆ· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥάβδον δυνάμεως κατέχων, τὸν σωτήριον Σταυρὸν γενναίᾳ Μάρτυς, ῥαβδισμῶς καρ-

τερῶν, προθύμως ἀναμέλπει· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κήτους γαστρός ὁ διασώσας, συνεχόμενον Προφήτην παραδόξως, ποταμίων ὑμῶν, ὕδατων διασώζει, τὰ κηφόρα λείψανα, μετὰ τέλος Ἀθλοφόροι. Θεοτοκίον.

Ἄντων τῆς Εὐας τὴν κατάραν, τὴν πανάμωμον κατώκησας γαστέρα, εὐλογίας πηγὴν, βλυσάνων τοῖς-βοῶσιν· Εὐλογημένος Πάν-αγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κακίας.

Τῶν Ὁσίων. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Ἀελαμπρυσμένοι, τῆς ἐγκρατείας τοῖς πυρσεύμασιν, ἄθλοις ἱεροῖς τε Μάρτυρες προφανῶς, φωτιζόμενοι μετέβητε, πρὸς φέγγος ἄδυτον, καὶ ἡμέρας υἱοὶ χρηματίζετε.

Εἴθελουσίως, τῶν ἐν κόσμῳ ἡδέων ξενούμενοι, ξένως τῷ βροτοῖς ὀφθέντι διὰ σαρκὸς, ὠκειώθητε τὰ μένοντα, καὶ μὴ φθειρόμενα, ἀγαθὰ κληρωσάμενοι Ὅσιοι.

Ὁ θεῖος Παῦλος, καὶ Ἰωάννης καὶ Θεόδουλος, Νεῖλος, ἐφεξῆς τε πάντες πανευκλεῶς, καὶ θανόντες, καὶ βιώσαντες, μακαρίζεσθωσαν, Ἀσκηταὶ καὶ αἰοίδιμοι Μάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν τὸ μάννα, τῆς ζωῆς ἐν κοιλίᾳ βαστάσασαν, πάλαι μανναδόχος στάμνος ὡς ἀληθῶς, προετύπου ἐμφανέστατα· Εὐλογημένη σὺ, ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

Τῶν Μαρτύρων. ᾠδὴ η'. Ἑπταπλασίως.

Εἴγκαρτερεῖς τυπτόμενος, καὶ δεινῶς σπαθιζόμενος, καὶ τοῖς νιφετοῖς, τῶν ἀλγεῶν κυκλόμενος, αἰοίδιμε Ἑρμουλῆ τοῦ Στρατονίκε δὲ ποδηγός, πρὸς τῆς εὐσεβείας, τῆς ἀγῶνας ἐγένου, μεθ' οὗ καὶ ἀνεβόας· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οἱ ἀκλινεῖς τὸ φρόνημα, καὶ γενναῖοι τὴν ἀθλησιν, καὶ τῶν οὐρανίων, δωρεῶν ἐπαίξιοι, οἱ λίθοι οἱ ἐντιμοὶ, τὰ τῶν πισῶν προπύργια, λίθοις κελευσθέντες, ἔ' προσένεμαν σέβας· Θεῷ δὲ τῷ τῶν ὅλων, ἀνεβόων Δεσπότῃ· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σοὺ ταῖς πλευραῖς τοῖς ὄνυξιν, ἀνορύττων ὁ τύραννος, καὶ ταῖς σπαθισμοῖς, ἀνηλεῶς συγκόπτων σε, τὸν νοῦν αὐκ ἐσάλευσεν, ἐρηρυσμένον θείᾳ σταργῇ, καὶ τοῦ Λυτρωτοῦ, κατανοοῦντα τὰ κάλλος· ὦ νῦν ἐν παρρησίᾳ, γεγηθῶς ἀνακραζεῖς· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ὁ κατὰ πάντα τέλειος, καὶ τῇ φύσει ἀπρόσιτος, ὦφθη προσιτός μοι, σάρκα πε-

ρικείμενος, ἐκ σοῦ Ἀπειρόγαμε· ὃν ἐκτενῶς
ἱκέτευε, τῶν ἀνομιῶν μου, τὸ φορτίον σκυρπί-
σαι, καὶ σῶσαι μελωδαῦντα· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε,
Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Ὁσίων. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Μέγιστος χορὸς ἀσκητικοῖς, ἀνδραγαθήμα-
σιν, ὠραϊζόμενος, Ὁσίους σήμερον ἅπαν-
τας, χορευταῖς ἐνθέως δείκνυσιν, ἀνευφημοῦντας
μὲν αὐτόν, Χριστῷ δὲ ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε,
πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ε'τύθητε οἱ ἅπερ ἄμνοι, βαρβάρων ξίφεσι,
κατακοπτόμενοι, καὶ προσηνέχθητε τέ-
λεια, τῷ τυθέντι Λόγῳ σφάγια, καὶ πρωτοτό-
κων ἐν σκηναῖς, κατεσκηνώσατε, μελωδοῦντες·
πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Γυμνοὶ πάσης ὄντες ἡδονῆς, τὸν τῆς προπά-
ταρας, ἀπογυμνώσαντα, Πατέρας Ὅσιοι
καίκιστον, δυσμενῇ ἀπεγυμνώσατε· καταστο-
λὴν δὲ ἱεράν, ὡς ἐναθλήσαντες εἰληφότες, τοῦ-
τον αἰσχύνῃ Σοφοὶ ἐνεδύσατε. Θεοτοκίον.

Α'νοίγεται πάλιν διὰ σοῦ, ὁ πρὶν Παραδει-
σος, καὶ ἐπεισάγεται, ὁ πρὶν κατάκρι-
τος ἄνθρωπος, καὶ θεοῦται ἀληθέστατα, θεο-
χαρίτωτε Ἀγνή, βρωτῶν τὸ φύραμα τῶν βοών-
των· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χά-
» σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-
» νάμιν ἐσθεςαν, ἀρετὴν περικυβέμενοι, οἱ εὐ-
» σεβείας ἐρασαί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐ-
» λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῶν Μαρτύρων. Ὡδὴ Δ'. Ἐφράξε πᾶσα ἀκοή.
Ιστίῳ Μάρτυρες Χριστοῦ, τῶν βασιάνων διελ-
θόντες τὸ πέλαγος, ἐγκαθωρμίσθητε, πρὸς
τοὺς λιμένας τῆς ἀναπαύσεως· ὅπερ Μαρτύρων
οἱ χοροὶ, Δικαίων ὁμήγυρις· ἐνθα τὸ ἄδυτον
φῶς, καὶ χαρὰ ἐορταζόντων τῷ πνεύματι.

Ορθρισαν οἱ θεοφεγγεῖς, ἀληθείας μεγαλό-
φρονες Μάρτυρες, πρὸς τὸν ἐκλάμψαντα,
πρὸ Ἑωσφόρου ἄδυτον Ἥλιον, παραδραμάντες
τὸ βαθύ, σκότος τῶν κολάσεων· καὶ νῦν αὐ-
γάζουσι, σωτηρίας φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Σήμερον μνήμην ἱεράν, τῆς ἀθλήσεως ὑμῶν
Παμμακάριστοι, ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, ἐ-
πιτελοῦσα ἅγει χαρμόσυνον, καὶ φωτοφόρον
Ἑορτήν, Θεὸν μεγαλύνοντα, τὸν στεφοδότην ὑ-
μῶν, μεγαλύνοντα ὑμᾶς ὡς θεράποντας.

Ηρῆθητε πρὸς περιφανές, Μαρτυρίου ἀλη-
θὺς ὕψος ἅγιον, καὶ κατειλήφατε, τοῦ
πόθου πέρας ὄντως μακάριοι, τὴν βασιλείαν

τοῦ Θεοῦ, λαβόντες ἀσάλευτον, Μάρτυς Στρα-
τόνικε, σὺν Ἑρμύλῳ τῷ σοφῷ καὶ θεόφρονι.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαι με Σῶτερ ὁ τεχθεῖς, καὶ φυλάξας τὴν
τεκῆσάν σε ἄφθορον, μετὰ τὴν κύησιν, ὅ-
ταν καθίσῃς κρῖναι τὰ ἔργα μου, τὰς ἀνομίας
παρορῶν, καὶ τὰς ἁμαρτίας μου, ὡς ἀναμάρ-
τητος, ἐλεήμων ὡς Θεὸς καὶ φιάνθρωπος.

Τῶν Ὁσίων. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ιερολογίαις ἱεραῖς, τοὺς Ὁσίους δεῦτε Πατέ-
ρας, τοὺς ἐν Ῥαῖθῳ καὶ Σιναίῳ, βεβιωκότας
ἐν ὁσιότητι, καὶ εὐσεβῶς ἀθλήσαντας, μεγαλο-
φώνως μεγαλύνωμεν.

Ως πανευκλεεῖς Ἀθλοφόροι, οἱ ἐν ἀσκήσει
ὑμῶν πόνοι! ὡς ὑπερφερεῖς οἱ ἀγῶνες, ἐν
οἷς τὸν πλάνον κατεπαλαίσατε! ὡς θαυμαστή
ἡ ἀθλησις, δι' ἧς νομίμως κατεστέφθητε!

Σῶμα καὶ ψυχὴν τῷ Κυρίῳ, καθιερώσατε ὁ-
σαύτως, τοῖς τῆς ἐγκρατείας ἰδρωσιν, ἀγια-
σθέντες καὶ ταῖς τοῦ αἵματος, ἐπιρρόαῖς ξηραί-
ναντες, βαρβαρικῆς κακίας θαλάσσαν.

Η θεοφεγγῆς ὑμῶν μνήμη, ἀνατολαῖς λαμ-
πρυνομένη, τῶν διὰ Χριστὸν ὑμῶν πόνων
τὰς διανοίας πάντων Μακάριοι, περιουγάζει
χάρτι, τοῦ παντουργοῦ καὶ Θεοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Φρίττει Χερουβὶμ καθορῶντα, τὸν ἐν αὐτοῖς,
ἀρρήτῳ λόγῳ, ἐπικαθεζόμενον Λόγον, Μη-
τρός ἀγκάλαις βρέφος κρατούμενον, σοῦ Πανα-
γία Δέσπата, ὑψηλοτέρα πάσης κτίσεως.

Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σθ Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χρι-
» στὸς συνάψας, τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐ-
» παγαλλόμενοι, σὲ θεοτόκε μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Ὁσίων.

Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ταῖς πόνοις τῆς ἀσκήσεως, τὸν ἀρχέκακον
ὄφιν, εἰς τέλος ἀπεκτείνετε· ἐπὶ τέλους
δὲ στέφη, τοῦ μαρτυρίου ἤρασθε, τῶν Πατέρων
καύχημα, καὶ τῶν Μαρτύρων ἡ δόξα, Ῥαῖθῳ
καὶ Σιναίου, ἡ πανέορτος πληθὺς, τῶν θαυ-
μασίων Πατέρων.

Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Φωτὸς ἀδύτου γέγονεν, ἡ παροῦσα ἡμέρα·
Χριστὸς γὰρ ἡ ἀλήθεια, ἦλθε νῦν ἐπεφά-
νη· ψαλμοῖς αὐτὸν ἐπαξίως, καὶ ᾠδαῖς ὑμνή-
σωμεν, ὡς Πλάστην τε καὶ Δεσπότην. Ὡς και-
νοῦ μυστηρίου! τοῦ Ἀδάμ ὁ Ποιητής, βουλήσας
ἄνθρωπος ὦφθη.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ Προσόμοια,
Ἦχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Δεῦτε καὶ ἡμεῖς, ἐν αἰσθήσει τῆς καρδίας,
δράμωμεν πιστοὶ, ἐν τοῖς ρεῖθροισ Ἰορδάνου,
καὶ τὸν Χριστὸν ἰδόντες, σαρκικῶς βαπτι-
ζόμενον, ὑπὸ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, νῦν σὺν
αὐτῷ δοξολογοῦντες, αὐτῷ κράζωμεν· Εὐλογη-
μένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Ἡ Θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν.

Νῦν τοῦ Ἰησοῦ, ἀνεβλάστησεν ἡ ῥάβδος,
θεῖαν κιβωτὸν, καὶ τοῦ μάννα θεοδόχον,
ἐξ ἧν προῆλθεν ἄνθος, τῆς ζωῆς τὸ ἀκήρατον·
ὃν ὁ Ἰορδάνης καταπτήξας, καὶ ὁ Ἰωάννης
χειραπτήσας, πιστῶς ἔκραζεν· Εὐλογημένος ὁ
φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Τί σοί ἐστι Θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Ασάτε ὡδαῖς, αἱ οὐράνιαι Δυνάμεις· ψάλα-
τε βροτοὶ, καὶ ἀγάλλεσθε συμφώνως· ἰ-
δοὺ γὰρ ὁ Δεσπότης, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύ-
γασμα, ἔρχεται ἐν ρεῖθροισ Ἰορδάνου, ἵνα βα-
πτισθῇ ὑπὸ τοῦ δούλου· λαοὶ κράζωμεν· Εὐ-
λογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Μακάριοι ἐστέ Ὅσιοι, καὶ Μάρτυρες Χρι-
στοῦ τοῦ Θεοῦ. Ὅσιοι μὲν, ὅτι δικαιοσύ-
νης χάριν ἐδιώχθητε· Μάρτυρες δέ, ὅτι μάχαι-
ρα ὑμᾶς οὐκ ἐχώρισε τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ·
καὶ διὰ τοῦτο χαίρετε, ὅτι πολὺς ὁ μισθὸς
ὑμῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Σήμερον ἡ κτίσις φωτίζεται· σήμερον τὰ πάν-
τα εὐφραίνονται, τὰ οὐράνια ἅμα καὶ τὰ
ἐπίγεια. Ἀγγελοι καὶ ἄνθρωποι συμμίσγυνται·
ὅπου γὰρ Βασιλέως παρουσία, καὶ ἡ τάξις πα-
ραγίνεται. Δράμωμεν τοίνυν ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην
ἰδωμεν πάντες τὸν Ἰωάννην, πῶς βαπτίζει κο-
ρυφὴν ἀχειροποίητον καὶ ἀναμάρτητον. Διὸ Ἀ-
ποστολικὴν φωνὴν προσάδοντες, συμφώνως βοή-
σωμεν· Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος
πᾶσιν ἀνθρώποις, καταυγάζουσα, καὶ παρέ-
χουσα πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀββάδων.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Εν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδομεν τὴν Ἑορτὴν τῶν Ἀ-
γίων Θεοφανείων, καὶ ψάλλομεν τὴν ἁπασαν Ἀκολουθίαν
αὐτῆς, ἔντε τῷ Ἑσπερινῷ, καὶ τῷ Ὁρθρῷ, καθὼς καὶ ἐν
τῇ Ἑορτῇ, ἀνευ τῶν Ἀναγνωσμάτων, τῆς Λιτῆς καὶ τοῦ
Πολυελαίου.

Ἐὰν δὲ τύχη ἡ παροῦσα ἡμέρα ἐν Κυριακῇ, συμφά-
λται καὶ ἡ Ἀναστάσιμος Ἀκολουθία, ἣτις καὶ προηγείται.

Ἰστέον δέ, ὅτι, ἐὰν κατὰ τὴν παροῦσαν ἰδ'. τύχη ἡ
Κυριακὴ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου, ἡ Ἀπόδοσις τῆς
Ἑορτῆς γίνεται κατὰ τὴν παροῦσαν ἰγ'. τοῦ μηνός.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΔ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων
Ἀββάδων, τῶν ἐν Σινᾷ ὄρει ἀναιρεθέντων.

Στίχοι.

Σπάσθαι τὸ πρᾶξαν ὡς τοὺς πολλοὺς φόνους·
Τὸ δ' αὖ πεπονθὸς, ἄνδρες ἀρετῆς φίλοι.

Ἀββάδας ἀμφὶ τετάρτῃ καὶ δεκάτῃ κτάνε
χαλκός.

Οἱ τοὶ, τὸν ἀσκητικὸν βίον ποθεῦντες, πᾶσι τοῖς τοῦ
κόσμου χαίρειν εἰπόντες, κατώκαυον τὴν ἔρημον. Μεθ'
ὧν ἦν καὶ ὁ μακάριος Νεῖλος, Ἐπαρχος γεγωνὼς Κων-
σταντινουπόλεως, ὁ καὶ δυνάμει λόγου, καὶ τοῦ Ἀγίου
Πνεύματος χάριτι, κάλλιστα συγγράμματα συνθεῖς, πρὸς
ἀσκητὴν ἐπαλείφοντα, καὶ τὴν διαγωγὴν, καὶ αἰχμαλω-
σίαν, καὶ ἀναίρεσιν τῶν Ὁσίων Πατέρων τούτων διαγρά-
ψας. Οὗτοι γὰρ ἀνῆρθσαν ὑπὸ τῶν βαρβάρων, οὕτω λε-
γομένων Βλεμμύων, ἀπὸ Ἀραβίας ἕως Αἰγύπτου, καὶ
Θαλάσσης ἐρυθρᾶς κατὰ τὴν ἔρημον παρατεταμένων.

Πρὸ δὲ χρόνων πολλῶν, ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιαν-
νοῦ τοῦ βασιλέως, καὶ Πέτρου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξαν-
δρείας, ἀνῆρθσαν καὶ ἕτεροι, ἡσυχάζοντες καὶ αὐτοὶ ἐν
τῷ Σινᾷ ὄρει. Ἐξελθόντες γὰρ οἱ καὶ αὐτοὶ κατακλῶν-
τες ἐν τῷ Σινᾷ ὄρει Σαρακηνοί, ἀποθανόντος τοῦ φυλάρ-
χου αὐτῶν, πολλοὺς ἐφόβησαν τῶν Ἀσκητῶν. Τῶν δὲ
λοιπῶν φυγόντων εἰς τὸ ὄχυρμα, ἐφάνη τοῖς Σαρακηνοῖς
διὰ τῆς νυκτὸς φλόξ πυρὸς κατακαίουσα ὅλον τὸ ὄρος, ἡ
δὲ φλόξ ἀνῆρχετο ἕως τοῦ οὐρανοῦ. Καὶ ἰδόντες οἱ Σα-
ρακηνοὶ ἐφοβήθησαν, καὶ ῥίψαντες τὰ ὅπλα αὐτῶν ἔφυγον.

Οἱ δὲ πρῶτον σφαγίντες ἦσαν τριάκοντα ὀκτώ, ἔχοντες
πληγὰς διαφόρους ἐν τοῖς σώμασιν αὐτῶν. Ἐξ αὐτῶν δὲ
εὗρέθησαν δύο ζῶντες, Σάββας καὶ Ἡσαΐας. Οἱ δὲ φο-
νευθέντες, οἱ μὲν τὰς κεφαλὰς ἀπειτμήθησαν τελείως, τῶν
δὲ ἐκ τοῦ ἐνὸς μέρους ἐκράτει τὸ δέρμα, ἄλλοι μίσρον ἐ-
κόπησαν· οὓς ἔθαψαν οἱ δύο μοναχοί, οἱ καὶ τὰ περὶ
αὐτῶν εἰπόντες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων τριάκοντα·
τριῶν Πατέρων, τῶν ἐν τῇ Ραϊθῷ ἀναιρεθέντων.

Στίχ. Ὡς πρὶν Ῥαχὴλ τὰ τέκνα, νῦν τοὺς Ἀθ-
βάδας.

Κλαίει Ῥαῖθω, συγκεκομμένους σπάθαις.

Οὗτοι οἱ μακάριοι Πατέρες τὸν ἀσκητικὸν ἀγῶνα διή-
νουν, ἐνθα εἰσὶν αἱ δώδεκα πηγαὶ τῶν ὑδάτων, καὶ
οἱ ἐβδομήκοντα στέλεχοι τῶν φοινίκων. Βλεμμύων δὲ τρια-
κοσίων ἐπιδάντων ξύλοις μεγάλαις, καὶ περασάντων τὸ πέ-
λαγος Αἰθιοπίας, καὶ ἐλθόντων, εἰς τόπον τινα, καὶ εὐρόν-
των πλοῖον, καὶ ἐμβάντων ἐν αὐτῷ, καὶ διαπερασάντων
εἰς τὴν χώραν τῶν Φαρανιτῶν, ἐξῆλθον οἱ Φαρανῖται εἰς
συνάντησιν αὐτῶν, καὶ ἐνίκηθησαν ὑπὸ τῶν Βλεμμύων,
καὶ ἐσφάγησαν ἄνδρες τεσσαράκοντα ἐπτά. Οἱ δὲ Βλέμ-
μυες, ἐπάραντες τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παῖδιά τῶν Φαρα-
νιτῶν, ἀπῆλθον εἰς τὸ Κάστρον, ὅπου εἶχον τὴν Ἐκκλη-
σίαν, οἱ Ἅγιοι Πατέρες· οἱ καὶ κλείσαντες τὴν θύραν, ἐξ-
εδέχοντο τὸν θάνατον. Ἐλθόντες οὖν οἱ βάρβαροι, καὶ
μὴ εὐρόντες χρήματα, πάντας ἐφόνευσαν. Καὶ λαβόντες τὴν
αἰχμαλωσίαν, ἀπῆλθον πρὸς τὸ περάσαι· μὴ εὐρόντες δὲ
τὸ πλοῖον, ὅπερ οἱ ἀγγαρευθέντες ἐθύθισαν καὶ ἐφυγον, ἐ-
μάνησαν, καὶ ἐσφαξαν τὴν αἰχμαλωσίαν πᾶσαν· ἐσφάγη-
σαν δὲ καὶ αὐτοὶ πάντες ὑπ' ἀλλήλων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Θεοδούλου, υἱοῦ Νείλου τοῦ σοφοῦ.

Στίχ. Ὁ Θεόδουλος ἀρεταῖς ὥφθη μέγας,

Μιμούμενος μάλιστα Πατρός τὸν βίον.

Οὗτος ὑπῆρχεν υἱὸς Νείλου τοῦ σοφοῦ, τοῦ γεγονότος μὲν
ἐπάρχου Κωνσταντινουπόλεως, καταλιπόντος δὲ τὴν
δόξαν τοῦ κόσμου, καὶ ἀπελθόντος καὶ μονάσαντος ἐν τῷ
ἄρει Σινᾷ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. Τούτων οὖν καὶ ἐτέρων
ἐκεῖσε διαγόντων καὶ τὴν ἀσκητικὴν πολιτείαν διανούν-
των, ἐξαίφνης ἐπιπεσόντων βαρβάρων, καὶ ἀρξαμένων κα-
τασφάζειν τοὺς Ἁγίους Πατέρας, ὁ μὲν Νεῖλος κινδυνήθη
φυγεῖν· ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ Θεόδουλος ἐκρατήθη αἰχμαλωτός,
μετὰ καὶ ἄλλου τινὸς νέου, καὶ δεθέντες ἐσύροντο. Κατα-
σκηνώσαντες δὲ οἱ βάρβαροι, ἐβούλοντο σφάζειν τοὺς νέους,
καὶ θῆσαι τῷ πρὸ τοῦ ἡλίου ἀνατέλλοντι ἄστρῳ. Καὶ ὁ
μὲν εἰς ἐφυγεν· οἱ δὲ βάρβαροι κοιμηθέντες, τοῦ ἡλίου ἀνα-
τείλαντος, καὶ τοῦ ἀστρου κρυθέντος, οὐκ ἐσφαξαν τὸν Θεό-
δουλον. Βουλόμενοι δὲ πωλῆσαι, δύω μόνον χρυσίνους ἐ-
λάμβανον. Καὶ γυμνώσας τὸ ἔξω εἰς, ἦλθε σφάζειν αὐ-
τόν. Τότε ἠγόρασεν αὐτόν ὁ Ἐπίσκοπος, καὶ ἀπέλυσε· καὶ
καλῶς βιώσας, ἐκοιμήθη. Τελεῖται δὲ τῶν τοιούτων Ἀγίων
Πατέρων ἡ Σύναξις ἅμα ἐν τῷ σεπτῷ Ἀποστολείῳ τοῦ
Ἀγίου Ἀποστόλου Παύλου, τοῦ ἐν τῷ Ὀρφανοτροφείῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Στεφάνου, τοῦ κτίσαντος τὴν Μονὴν τοῦ
Χηνολάκκου.

Στίχ. Τῷ Χηνολάκκου τὴν Μονὴν δειμαμένῳ,

Θείῳ Στεφάνῳ λάκκος ὠρύχθη τάφου.

Οὗτος ὑπῆρχε τῶν ἀφ' ἡλίου ανατολῶν, εὐγενής, κατὰ
τὸν μέγαν Ἰωῆ, ἐξ ἀρχῆς τὸν ἀσκητικὸν βίον ζηλώ-
σας, καὶ ἐπὶ τὰ τῶν ἀνδρῶν Μοναστήρια, τὰ κατὰ τὸν
Γορδάνην καὶ τὴν ἔρημον, καὶ τοῦ Ἀγίου Εὐθυμίου καὶ
Σάββα καὶ Θεοδοσίου, καταφειτήσας, καὶ ἐκάστου τὴν
διαγωγὴν καταμαθὼν, ὕστερον κατέλαβε τὴν Κωνσταντι-
νούπολιν, ἐπὶ τῆς βσιλείας Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου. Ξενίας
δὲ τυχῶν παρὰ τῷ Ἀγιωτάτῳ Πατριάρχῃ Γερμανῷ, καὶ
παρ' αὐτῷ χρόνον τινα καταμείνας, πλείστα παρ' αὐτοῦ κα-
ταμαθὼν εἰς ὠφέλειαν, καὶ ἐν τοῖς πρακτέοις σύμβουλον
αὐτὸν χρηστὸν προσλαβὼν, ἐνθα νῦν ἐστὶν ἡ τοῦ Χηνο-

λάκκου λεγομένη Μονή, ουσταθεῖσα παρ' αὐτοῦ, κατεβίω-
σε, πλήθος Μοναχῶν συναθροίσας. Οὗς παιδεῖα καὶ νο-
θεία ἐξέθρεψε τοῦ Κυρίου, καὶ εἰς μέτρον ἡλικίας κατέ-
στησε τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ. Καλῶς δὲ διανύσας
τὸν βίον, καὶ τῆς ἐκεῖθεν δόξης καὶ μακαριότητος ἐνθύνει
τὰς ἀποδείξεις λαβὼν, ἐν τῷ μέλλειν ἐκδημεῖν, προπεμπο-
μένης αὐτοῦ τῆς ψυχῆς μετὰ δόξης, ὡς οἱ διὰ καθαρότη-
τα θειασάμενοι πολλοὶς διηγήσαντο, ἀπὸ τῶν κάτω πρὸς
τὰς ἄνω κατοικίας ἀπέπτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἀγία Μάρτυς Ἀγνή, ἐν σκο-
τεινῇ φρουρᾷ βληθεῖσα, τελειοῦται.

Στίχ. Ἀγνήν ἀναγνοὶ θέντες εἰς οἶκον σκότους,

Πάμφωτον αὐτῇ προὔξενησαν οἰκίαν.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῇ ΙΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παύλου τοῦ
Θηβαίου· καὶ τῆς Ἀγίας Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'. καὶ
ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Θηβαίου.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Οτε, ἐπινεύσει θείκῃ, Πάτερ τὰς τοῦ βίου
φροντίδας, ἐμφρόνως ἔλιπες, καὶ πρὸς
τοὺς ἀσκήσεως, πόνους ἐχώρησας, τότε χαίρων
κατέλαβες, ἀθάτους ἐρήμους, ἔρωτι πυρούμε-
νος, τῆς τοῦ Κυρίου στοργῆς· ὅθεν ἐρημώσας
τὰ πάθη, τῇ ἐπιμονῇ τῶν κρειττόνων, Ἄγγελος
καθάρπερ ἐπεβίωσας.

Πάσης, ἀνθρωπίνης σεαυτὸν, Πάτερ συνου-
σίας χωρίσας, ἀπὸ νεότητος, πρῶτος τὴν
πανέρημον, Παῦλε κατέλαβες, ὑπὲρ πάντα
μονάζοντα, καὶ βίου δι' ὅλου, ὥφθης ἀγνοούμε-
νος· ὅθεν Ἀντώνιος, εὗρεν ἐπινεύσει σε θείᾳ,
ὥσπερ θησαυρὸν κεκρυμμένον, καὶ τῇ οἰκου-
μένῃ ἐφανέρωσε.

Εννῆν, ἐπὶ γῆς διαγωγὴν, ἐπιτηδευσάμενος
Παῦλε, θηροσὶ συνώκησας, δι' ὀρνέου Ὅσιε,
διακονούμενος, θείκῃς ἐπινεύσει· καὶ τοῦτο
ὡς εἶδεν, ὅτε σε ὁ μέγιστος εὗρεν Ἀντώνιος, θάμ-
βους πεπλησμένος τὸν πάντων, καὶ Προνοητὴν
καὶ Δεσπότην, ὡς Θεὸν ἀπαύστως ἐμεγάλυνεν.

Ἔτερα Στιχηρὰ τοῦ Καλυβίτου, ὁμοία.

Οτε, ἐπινεύσει θείκῃ, κόσμου τὴν τερπνό-
τητα Πάτερ, χαίρων ἐξέφυγες, τότε
προετίμησας, τῆς εὐρυχώρου ὁδοῦ, τὴν στενὴν
καὶ ἐπώδυνον, καὶ λίαν τραχεῖαν· ὅθεν φρόν-
τιστήριον, ψυχῶν κατέλαβες, θείῳ ἐνδυσάμε-

νος σχῆμα, τῇ ἀποφυγῇ καὶ γυμνώσει, πάντων τῶν παθῶν Θεομακάριστε.

Εέννην, ἐπενόησας ζωὴν, ξένον ἐπιτήδευμα φίλτρῳ, Χριστῷ νυττόμενος, οὗ τινος τὴν ἀφάτον, πτωχείαν ἔστερξας· καὶ πυλῶσιν ἀνέστιος, τῶν σῶν γεννητόρων, Πάτερ ἐκαρτέρησας, στένων θλίβόμενος· ὅθεν χαρισμάτων ἐπλήσθης, καὶ τὸν ἀναφαίρετον πλούτον, τὸν ἐν οὐρανοῖς ἐκληρονόμησας.

Φέρων, ἐν χερσὶ τὸ ἱερόν, Πάτερ Εὐαγγέλιον τούτῳ, πληρωτὴς γέγονας, ὑπαρξάν γεννητορος ἀπαρνησάμενος, Ἰωάννη καὶ δάκρυσι, καὶ στενοχωρίᾳ, ὅλον διανύσας σε, τὸν βίον Ὅσιε· ὅθεν παρακλήσεως θείας, καὶ διηνεκοῦς εὐφροσύνης, νῦν ἐπαπολαύεις Θεοδόξαστε.

Δόξα, Ἦχος β΄. Τοῦ Καλυβίτου.

Αρνησάμενος κόσμον, καὶ τὰ ἐν κόσμῳ Ὅσιε, Εὐαγγέλιον λαβὼν, εὐαγγελικῶς αὐτῷ ἠκολούθησας· καὶ τῇ καλύβῃ διαιτώμενος, ὡς ἐν Παραδείσῳ μυστικῶς, τῇ ἀκρᾷ σκληραγωγίᾳ τῆς σαρκὸς, τὸν βροτοκτόνον δράκοντα ἀπέκτεινας· διὸ ἐν οὐρανοῖς αὐλιζόμενος, Ἰωάννη μακάριε, αἵτησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Χαῖρε, ἡλιόμορφος Ἀστήρ. Χαῖρε ἡ αἰτία ἀπάντων, καλῶν Πανάμωμε. Χαῖρε ἡ χωρήσασα, Θεὸν ἀχώρητον, ἡ τὸν σάχην βλαψήσασα, τῆς ἀθανασίας. Χαῖρε θείον ὄχημα, πύλη ἡ πάμφωτος. Χαῖρε, ἡ ἀρχὴ ἀναιρέτις, τῆς προγονικῆς ἡμῶν Κόρη, ἀγαθῶν ἡ πρόξενος ὑπάρχουσα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Οτε, ἡ ἀμίαντος Ἀμνὰς, ἔβλεψε τὸν ἴδιον Ἄρνα, ἐπὶ σφαγὴν ὡς βροτὸν, θέλοντα ἔλκόμενον, θρηνοῦσα ἔλεγεν· Ἀτεκνωῶσαι νῦν σπευδεῖς με, Χριστέ τὴν τεκοῦσαν. Τί τοῦτο πεποίηκας, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ παντός; ὅμως, ἀνυμνῶ καὶ δοξάζω, σοῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀκραν ἀγαθότητα Φιλάνθρωπε.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ τῆς Ὁκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Οσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι' ὧν ἐν ταῖς ἐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σε. Τῶν δαιμόνων ὠλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἵτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Χαῖρε λύχνε πάμφωτε, ἡλιακῶν λαμπηδόνων, λαμπροτέρα Δέσποινα. Χαῖρε λύσις

ἄχραντε, τῆς ἀρχαίας ἀρχῆς, ἡ ἐλπίς Δέσποινα, τῶν ἀπηλπισμένων, ἡ ἀνάκλησις τοῦ γένους ἡμῶν. Χαῖρε παλάτιον, τοῦ Παμβασιλέως λαμπρότατον· τὸ ὅρος τὸ πίοτατον, ἐξ οὗ ὁ Λυτρωτὴς προεληλύθε. Χαῖρε Θεοῦ Λόγου, λαμπάδιον τὸ θείον καὶ τερπνόν. Χαῖρε λυχνία ὁλόφωτε. Χαῖρε θρόνε πύρινε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ρομφαία ὡς ἔφησεν, ὁ Συμεὼν τὴν καρδίαν, τὴν σὴν διεληλύθε, Παναγία Δέσποινα, ὅτε ἔβλεψας, τὸν ἐκ σε λάμψαντα, ἀπορρήτῳ λόγῳ, ὑπ' ἀνόμων ὡς κατάκριτον, Σταυρῷ ὑψούμενον, ὅξος καὶ χολὴν τε γεύόμενον, πλευράν δὲ ὀρυττόμενον, χεῖράς τε καὶ πόδας ἠλούμενον· καὶ ὀδυρομένη, ὠλόλυζες, βοῶσα μητρικῶς· Τί τῷ τέκνον γλυκύτατον, τὸ καινὸν μυστήριον;

Ἀπολυτίκιον τοῦ Καλυβίτου.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Εκ βρέφους τὸν Κύριον, ἐπιποθήσας θέρμῳ, τὸν κόσμον κατέλιπες, καὶ τὰ ἐν κόσμῳ τερπνὰ, καὶ ἥσκησας ἄριστα· ἐπηξας τὴν καλύβην, πρὸ πυλῶν σῶν γονέων· ἔθραυσας τῶν δαιμόνων, τὰς ἐνέδρας Παμμακάρε· διὸ σε Ἰωάννη Χριστὸς ἀξίως ἐδόξασεν.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Κανὼν τῆς Ὁκτωήχου εἰς, καὶ τῶν Ἀγίων δύο.

Κανὼν τοῦ Ἀγίου Παύλου.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀσώμεν τῷ Κυρίῳ.

Παῦλον τὸν Θεοφόρον, ὡς τῶν Μοναζόντων ἐγκαλλώπισμα, οἱ πιστοὶ συνελθόντες, ἐν ᾧδαῖς κατὰ χρέος τιμῶμεν.

Γέγονας τῆς ἐρήμου, πρῶτος πολιστής Παῦλε αἰοῖδιμε, οὐρανῶν βασιλείας, κληρονόμος· δειχθεὶς δι' ἀσκήσεως.

Ολον ἐγκρατείας σεαυτὸν καθάρας Παμμακάριστε, οἰκητήριον ὦφθης, τοῦ Θεοῦ καὶ Ἀγγέλων ὁμόσκηνος. Θεοτοκίον.

Αχραντε Θεοτόκε, ἡ σεσαρκωμένον τὸν αἰδιδιον, καὶ ὑπέρθεον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ὑμνοῦμέν σε.

Κανὼν τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου· οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Πτωχὸν παθῶν με· δειξὸν εὐχαῖς σε, Μάκαρ.

Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ. λουτισθεὶς ταῖς θείαις ἀρεταῖς, πλούτου κατεφρόνησας, τοῦ ἐπὶ γῆς, καὶ οὐρανοῦ

ἔτυχες· διό με πτωχεύσαντα, θείας γνώσεως, καταπλούτισον χάριτι· ὅπως σου ὑμνήσω, Πάτερ πολιτείαν τὴν ἰσάγγελον.

Τὸν ζυγὸν Κυρίου τὸν χρηστὸν, Μάκαρ ἐκ νεότητος, σὺ ὑπελθὼν ἀσκητικοῖς παλαίσμασι σαυτὸν ἐταπείνωσας, τὴν ταπείνωσιν τοῦ Χριστοῦ ὀπλισάμενος· δι' ἧς ἀνυψώθης, ὕψος Ἰωάννη πρὸς οὐράνιον.

Ὡς ὁδεύσας τρίβον τὴν στενὴν, θλίψεις καὶ δάκρυσι, καὶ στεναγμοῖς καὶ κηκουχίαις Ὅσιε, πρὸς εὐρυχωρότατον, πλάτος ἔφθασας, εὐρηκὼς τὸ καταλύμα, ἄξιον τῶν πόνων, Πάτερ Ἰωάννη ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Χαλεπαῖς παθῶν ἐπιβουλαῖς, Κόρη χειμαζόμενος, καὶ προσβολαῖς ἀμαρτιῶν κλονούμενος, σοῦ πρὸς τὴν ἀκλόνητον καὶ ἀήττητον, προστασίαν Πανύμνητε, πόθῳ καταφεύγω· οἴκτειρόν με σῶσον Ἀειπάρθενε.

Τοῦ Θεβαίου. Ὡδὴ γ'. Ὁ στερεώσας λόγῳ.

Πρὸς τὸν Θεὸν τὸ ὄμμα σου τῆς ψυχῆς, ἀτενίζων Πάτερ αὐτὸν ἠγάπησας, μισήσας τὰ ἐπίγεια, καὶ Ἀγγελικὴν διανύσας ζωὴν.

Εν ταῖς ἀκτῖσι Πάτερ τῶν ἀρετῶν, παθῶν ἐδίωξας τὴν ἀχλὺν ἐμφανῶς, τὸν φωτισμὸν τοῦ Πνεύματος, ἐν τῇ σῇ καρδίᾳ δεξάμενος.

Τῷ οὐρανίῳ ἄρτῳ διατραφεῖς, ὡς Ἡλίας πάλαι διὰ τοῦ κόρακος, τὴν νοσητὴν ἐξέφυγες, Πάτερ Ἰεζάβελ τῇ σκέπῃ Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης καὶ Ποιητὴς, ἐκ βαφῆς αἱμάτων τῆς Θεομήτορος, τὴν ἑαυτοῦ αἰλουργίδα βάψας, μυστικῶς ἐπορφύρωσεν.

Τοῦ Καλυβίτου. Ἐξήνησεν ἡ ἔρημος.

Θυμίαμα εὐῶδες, τῷ Παντεπόπτῃ Ὅσιε, τὰς σὰς εὐχὰς προσήγαγες· ὥς ὡσφράνθη καὶ προσεδέξατο, Ἀσκητῶν ὁμηγύρει κατατάττων σε.

Ὡράθης θαῦμα μέγιστον, τὰς καρδίας Ὅσιε, τῶν νεύσεθων ἐκπλήττον, πῶς πυλῶσι προσεκκαρτέρησας, γεννητόρων, πτωχεύων καὶ θλιβόμενος.

Νομίμως ταῖς δεήσεσι, καὶ νηστείαις Ὅσιε, προσκαρτερῶν ἀπάθειαν, ἐστολίσω σαρκὸς φρονήματα, ταπεινώσας ἰσχυρὶ θείου Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Μυρίπνοον ὡς ῥόδον, ἀπὸ κοιλάδων Ἀχραιντε, ὁ Καθαρός σε εὗρατο, καὶ ἐν μέσῳ σου κατεσκήνωσεν, εὐωδίας πληρώσας, τὸ ἀνθρώπινον.

Ὁ Εἰρμός.

Ἐξήνησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρῖνον Κύριε, ἡ τῶν Ἑθνῶν στερεούμεσα, Ἐκκλησία τῇ παρουσίᾳ σου· ἐν ἣ ἑστερεώθη ἡ καρδιά μου. Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τῷ κόσμῳ τὰ τερπνὰ, ἐκ καρδίας μισήσας, καὶ μόνον τὸν Θεόν, ἐκ ψυχῆς ἀγαπήσας, τὴν ἔρημον ὡς ἔνοικον, πόλιν Παῦλε κατέλαβες· ἐπιμόνοις δέ, ταῖς θεωρίαις σχολάσας, ὥφθης Ἀγγελος, μετὰ σαρκὸς βιοτεύων· διό σε γεραίρομεν.

Δόξα, Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Πλῆτον ἐπίκηρον, καὶ δόξαν ρέουσιν, λιπὼν ἑράνιον, ὀλβον ἀπείληφας, καὶ κλέος Πάτερ ἀληθῶς, αἰωνίζον μακάριε· ὅθεν μακαρίζομεν, τὴν ἀγίαν σου κοίμησιν, καὶ πανηγυρίζοντες, ἐν αὐτῇ ἐκβοῶμέν σοι· Πρὸς Κύριον μνημόνευε ἡμῶν, ὡς ἔχων Ἰωάννη παρρήσιαν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ὡς ἀγεώργητος, Παρθένε ἄμπελος, τὸν ὠραιότατον, βότρυν ἐβλάστησας, ἀναπηγάζοντα ἡμῖν, τὸν οἶνον τὸν σωτήριον, πάντων τὸν εὐφραίνοντα, τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα· ὅθεν ὡς αἰτίαν σε, τῶν καλῶν μακαρίζοντες, αἰεὶ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀπειρόγαμος, Ἀγνή καὶ Μήτηρ σε, Χριστέ ὁρῶσά σε, νεκρὸν κρεμάμενον, ἐπὶ τῷ ξύλῳ μητρικῶς, θρηνολογῆσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκε, τῶν Ἑβραίων ὁ ἄνομος, δῆμος καὶ ἀχάριτος, ὁ πολλῶν καὶ μεγάλων σε, Υἱέ μου δωρεῶν ἀπολαύσας; ὕμνῳ σου τὴν θείαν συγκατάβασιν. Τοῦ Θεβαίου. Ὡδὴ δ'. Μυστικῶς ὁ Προφήτης.

Πεφυτευμένος, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἀρετῶν εὐκαρπία ἐβλάστησας, καὶ τῆς σαρκὸς ἐμάραντας, τὰς ἐπαναστάσεις ἀσκήσει τῇ σῇ.

Τῷ πυρὶ τῆς ἀγάπης τῷ Χριστῷ, τῶν παθῶν τὰς ἀκάνθας κατέφλεξας, καὶ σεαυτὸν τοῦ Πνεύματος, Πάτερ καταγώγιον ἔδειξας.

Βακτηρία τῆς ἐναρέτου σε ζωῆς, ὡς περ θῆρας τὰ πάθη ἀπήλασας· διό σε καὶ ὁ θάνατος, θῆρας πρὸς ταφὴν σοι συνήθροισεν.

Θεοτοκίον.

Αλουργίς ἐξυφάνθη μυστικῇ, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων τῷ πάντων Θεῷ· ἦν στολισθεὶς Θεοτόκε, ἦνωσεν ἡμᾶς τῷ Θεῷ καὶ Πατρί.

Τοῦ Καλυβίτου. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Εν ῥάκεισι, πενιχροῖς θησαυρὸς ἐγκρυπτόμενος, ὠράθης Θεόπνευστε· θείαν στολὴν γὰρ ἠγάπησας, καὶ ἀμφιασάμενος, εἰς τὸν νυμφῶνα τὸν ἄνω εἰσελήλυθας.

Δεξάμενος, τὸν οὐράνιον σπόρον Θεόπνευσε, καρδίας ταῖς αὐλαξι, στάχυν τερπνὸν ἐγεώργησας, τὸν νοῦν διατρέφοντα, τῶν ὑμνητῶν σου ὁσίως μιμουμένων σε.

Ε'πέμενες, ξενωτάτη καλύβη Θεσπέσιε, πτωχὸς ἄλλος Λάζαρος, ἐθελουσίως γενόμενος ὅθεν ἀναπέπαυσαι, τῇ Ἀβραὰμ νῦν ἐν κόλποις Πατέρ' Ὅσιε. Θεοτοκίον.

Ι"θυνόν με, τῆς ψυχῆς τὰς κινήσεις Πανάμωμε, πρὸς Δεῖα προσταγμάτων, τοῦ ἐκ γαστροῦ σου ἐκλάμψαντος, ζάλης λυτρουμένη με, τῶν ἐν τῷ βίῳ σκανδάλων μεσιτείαις σου.

Τοῦ Θηβαίου. Ὡδὴ ε'. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ε'ν ὕμνοις καὶ νησεῖαις μακάριε, προσευχαῖς καὶ ἀγρυπνίαις, διαπρέψας Ὅσιε, πρὸς τὸν Θεὸν κατεσκήνωσας.

Ο'βίος σου πανέντιμος γέγονεν, ἐν Κυρίῳ, Παῦλε παμμακάριστε, καὶ ἡ ταφή σου παράδοξος.

Τὸν δρόμον τῆς ἀσκήσεως Ὅσιε, ἐκτελέσας, ταῖς ἄνω Δυναμέσι, Πατέρ' ἐφάμιλλος γέγονας. Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε· σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύησας.

Τοῦ Καλυβίτου. Ὁ φωτισμός.

Ξένος τῆς γῆς, τῶν ἡδέων ἐγένου, ξένος οἰκείων, ξένος γεννητόρων οἰκεία γνώμη, καὶ ἐγκρατεῖα σεαυτὸν ἐκκαθάρας, ὡκειώθης τῷ Παντοκράτορι, Πατέρ' Ἰωάννη, πτωχεύσας τῷ πνεύματι.

Οἶκον σαυτὸν, τῆς Ἀγίας Τριάδος ἀποτελέσας, ἔστερξας στενούμενος τῇ καλύβῃ, Δεῖαις μελέταις τὴν ψυχὴν ἐκκαθαίρων, καὶ τὸ κάλλος Θεοῦ τὸ ἄρρητον, Πατέρ' Ἰωάννη, αἰφρανταζόμενος.

Νόμου Θεοῦ πληρωτὴς ἀνεδείχθης, μηδὲν προκρίνας, τούτου τῆς ἀγάπης, Δεόφρον Πατέρ' οὐκ ἀδελφῶν γὰρ, οὐ γονέων σε φίλτρον, οὐδὲ πλῆτος οὐδὲ ἀξίωμα, οὐδὲ τῆς σαρκὸς ἡδονὴν κατεχαύνωσεν. Θεοτοκίον.

Ε'μμανουήλ, τῶν ἀπάντων Δεσπότην, τίκεις ἀφθόρως, μείναςα παρθένος καὶ μετὰ τόκον, Παρθενομήτορ· ὃν ἀπαύστως δυσώπει, ἐπηρείας ἐχθρῶν λυτρώσασθαι, τοὺς ὑπὸ τὴν σκέπην, τὴν σὴν καταφεύγοντας.

Τοῦ Θηβαίου. Ὡδὴ ε'. Χιτῶνά μοι.

Τὰς χεῖρας ἐκπετάσας πρὸς Θεόν, τὴν ψυχὴν σου Ὅσιε, αὐτῷ παρατέθεικας, ἐν ἡμέρᾳ καὶ νυκτὶ, εὐαρεστήσας αὐτῷ.

Εδόξασαν τὴν κοίμησιν τὴν σὴν, Ἀγγέλων στρατεύματα, Προφητῶν τε τάγματα, καὶ Ἀγίων Ἀποστόλων, Πατέρ' Ὅσιε.

Τὴν ζάλην τῶν παθῶν διαφυγὼν, τῷ ἰστίῳ Ὅσιε, τῆς ἄκρας ἀσκήσεως, εἰς ἀχείμαστον λιμένα, προσωρμίσθης Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Η μόνη διὰ λόγου ἐν σαρκὶ, τὸν Λόγον κυήσας, ῥῦσαι δεόμεθα, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Καλυβίτου. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Υπερήφανον ὄφιν κατέβαλες, ταπεινοφροσύνης τοῖς ὅπλοις Μακάριε, καὶ ὑψωθείς ἐν πνεύματι, εἰς σκηναῖς αἰζώους ἐσκήνωσας.

Χαρισμάτων ἐπλήσθης τοῦ Πνεύματος, καὶ τῆς πονηρίας, ὑπέταξας πνεύματα, ὡς νηνεχὴς καὶ φρόνιμος, καὶ Θεῷ ὀλικῶς ἀνακείμενος.

Α'παθείας ἐμπρέπων ὑψώμασι, Πατέρ' Ἰωάννη, καλύβῃ στενούμενος, καὶ πειρασμοῖς βαλλόμενος, ἐκαρτέρεις ἐνθέως νευρούμενος.

Θεοτοκίον.

Ισχυρόν τῷ Τεκόντι καὶ σύνθρονον, Λόγον ἐκ γαστροῦ σου Ἀγνή ἐσωμάτωσας, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον, τὸ ἡμέτερον ὅλον φορέσαντα.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**'ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
• ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
• ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
• ἀνάγαγε.

• Κοντάκιον τοῦ Καλυβίτου,

• Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ποθήσας σοφὴ, πτωχείαν χριστομίμητον, γονέων τῶν σῶν, τὸν πλοῦτον ἐγκατέλιπες· καὶ τὸ Εὐαγγέλιον ἐν χερσὶ σου κρατῶν ἠκολούθησας, Ἰωάννη Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τίς ἱκανὸς ἀξίως ὑμνῆσαι τῶν σῶν κόπων, καὶ πόνων, καὶ καμάτων πολλῶν τὸ κλέος καὶ τὸ μέγεθος; ἀλλὰ λιταῖς σε, ταῖς πρὸς Θεὸν εὐπροσδέκτοις, τῇ Πνεύματος χάριν μοι νῦν χορήγησον, ὅπως τοὺς σοὺς ὑπὲρ φύσιν ἀγῶνας ἐκφράσω πισῶς, καὶ μέλψω τὸ ὑπὲρ λόγον καρτερόν σου, καὶ τῆς συνειδήσεως τὴν ὑπομονὴν Παμμακάριστε· δι' ἧς πλάνον ἐχθρόν κατήσχυνας, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παύλου τοῦ Θηβαίου.

Στίχοι.

Εἰσαῦμα Θήβαις ταῖς παρ' Αἴγυπτον πύλαι,
Πόσον γε Παῦλος, καὶ βίου λίπη πύλας;

Βλαστός Θηβαῖδος πέμπτη δεκάτη θάνε
Παῦλος.

Οὗτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Δεκίου καὶ Οὐαλλεριανοῦ τῶν διωκτῶν, ὁρμώμενος ἐξ Αἰγύπτου τῆς κάτω Θηβαΐδος. Αἰσθόμενος δὲ τὸν ἐπὶ τῇ ἀδελφῇ κηδεστὴν προδοῦναι αὐτὸν μέλλοντα, διὰ τὸ τὴν ἐπιβάλλουσαν αὐτῷ μοῖραν κατασχεῖν, ἐμάκρυνεν ἐν τοῖς ὄρεσι φυγαδεύων. Ἀεὶ δὲ τοῖς πρόσω χωρῶν, ἤδη τῷ χρόνῳ μεταπεσόντος αὐτῷ τοῦ πάθους, ἀντὶ τοῦ δεδοκέναι τοὺς διώκτας, εἰς ἐπιθυμίαν τῆς μονάσαι κατίστη. Προσεγγίζει οὖν σπηλαίῳ τινί, αὐτὸ τὸ βαθύτατον ὑποδὺς τῆς ἐρήμου· ἐν ᾧ τὸν ἅπαντα χρόνον, μακρὸν γενόμενον, διαγαγὼν ἐν εἰρήνῃ, καὶ τῇ τῶν παθῶν ἀταραξίᾳ, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Τοῦτον, ὡς φασιν, ὁ μίγας Ἀντώνιος καταλαβὼν, καὶ τῆς τόπου τὴν δυσχέρειαν, καὶ τοῦ χρόνου τὸ μῆκος καὶ τῆς ἀναχωρήσεως ἐθαύμασε. Καὶ γὰρ πρῶτος τῶν ἄλλων, εἰς τὰ τῆς ἐρήμου ἐνδότερα προελθεῖν ἐτόλμησε, καὶ τὸν τῆς ἀσκήσεως παρέτεινε δρόμον, μέχρι τοῦ ἑκατοστοῦ καὶ τρισκαίδεκάτου ἔτους· τοσοῦτον γὰρ ἐπεδίω, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας τῶν τοῦ βίου φροντίδων μεταναστεύσας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, τοῦ δια Χριστὸν πτωχοῦ, ὃς καὶ Καλυβίτης ὠνομάσθη.

Στίχ. Ἀρνησίκοςμος παῖς λιπὼν γῆς καλύβην,
Ἐν οὐρανοῖς ἔπηξε καινὴν καλύβην.

Πέμπτη Ἰωάννης δεκάτη καλύβην μετέπηξεν.

Οὗτος ἦν ἐν Κωνσταντινουπόλει, υἱὸς Εὐτροπίου συγκλητικῆς, καὶ Θεοδώρας. Ἐν ἀρχῇ δὲ τῆς ἡλικίας, ἐξ αὐτῆς τῆς τῶν μαθημάτων σχολῆς, λαθὼν τοὺς γεννήτορας καὶ τοὺς παιδαγωγούς, καὶ συμμίσας τινὶ Μοναχῷ ἑαυτὸν, τὴν τῶν Ἀκοιμητῶν καταλαμβάνει Μονήν, καὶ ὑποδύεται ἐν αὐτῇ τὸν μονήρη βίον, καὶ διὰ σκληρᾶς πάντῃ ἑαυτὸν ἐθίζει τῆς ἀγωγῆς. Ἐπεὶ δὲ τῷ πρὸς τοὺς φύσαντας φίλτρῳ ὁ πονηρὸς αὐτὸν ἐνυττε, καὶ τούτῳ καταπαλαίει τὸν ἀντικείμενον. Γνωρίσας γὰρ τὰ καθ' ἑαυτὸν τῷ Καθηγουμένῳ τῆς Μονῆς, καὶ τοῦτον παραιτησάμενος, παρὰ πάσης τῆς ἀδελφότητος εὐχὴν ἐπὶ τοῖς δεδογμένοις λαβὼν, ἐν σχήματι πενιχρῷ, ῥακίοις ἡμφιεσμένος, τὸν ἑαυτοῦ οἶκον καταλαμβάνει. Ἐνθα ἐπὶ χρόνοις τισί, μικρᾷ καλύβῃ στενούμενος, καὶ ὑπὸ τῶν οἰκείων παίδων ἐμπαροινούμενος, διεκαρτέρει πρὸ τοῦ πυλῶνος, ὁρῶν τὸν Πατέρα καὶ τὴν Μητέρα μετὰ κοσμικῆς φαντασίας περιρρομένους, συντηρῶν ἑαυτὸν ἐπὶ τοῦ τῆς ἀγνωσίας σχήματος. Ἐν δὲ τῷ μέλλειν τελευτᾶν, προσεκαλέσατο τὴν Μητέρα, καὶ διὰ τῆς ἐμφανείας τοῦ χρυσοτεύκτου Εὐαγγελίου, ὅπερ κατεσκευάσθη αὐτῷ, ἔτι ὄντι ἐν τῇ τῶν παίδων σχολῇ, ἑαυτὸν κατέστησε γνωρίμον, καὶ εἰς χεῖρας Θεοῦ τὴν ψυχὴν ἐναφίησι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Πανσοφίου.

Στίχ. Καὶ Πανσόφιον πλήξατε πλάνοι πλέον·
Οὕτω γὰρ αὐτῷ πλέξετε πλείω στέφη.

Οὗτος ἦν ἐξ Ἀλεξανδρείας, πατρὸς Νείλου, τῇ τῆς Ἀνθυπάτου τιμηθέντος ἀξίᾳ. Διὰ δὲ πλοῦτου περιουσίαν, καὶ δεξιότητα φύσεως, καὶ πατρικὴν ἀρετὴν, εἰς τὸ ἄκρον

τῆς παιδείας προήχθη, τῆς τε καθ' Ἕλληνας, καὶ ὅσης κατὰ Χριστὸν. Οὗτος, μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτὴν, εἰς τὴν τῶν δεομένων ἐπικουρίαν τὸν πλοῦτον κενώσας, τὰς ἐρήμους κατέλαβε, τῇ τῶν γητῶν ἀποθήσει τὸν Κύριον ἐκζητῶν. Ἐπὶ χρόνοις δὲ εἰκοσιεπτὰ ταῖς ἐρήμοις ἐναυλισθεὶς, καὶ καταμόνας προσλαλήσας Θεῷ, καὶ τὸν νεῦν ἀπὸ τῶν κάτω ὑψώσας πρὸς οὐρανοὺς, ἐπεὶ οὐκ ἦν τὴν τοσαύτην λαθεῖν ἀρετὴν, διαβάλλεται Αὐγουσταλίῳ τῷ τῶν Ἀλεξανδρέων Ἡγεμόνι, ὃς ἦν παρὰ Δεκίου τὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν ἀναδεξάμενος πόλεμον. Παραστάς οὖν αὐτῷ, καὶ ἐκ τῶν παρ' αὐτοῖς μύθων τὴν τοῦ σεβάσματος αὐτοῦ πλάνην διελέγξας, καὶ τοῦ Τυράννου τὸ φρόνημα κατασχύνας, τύπτεται σφοδρῶς, καὶ τὸν διὰ μαρτυρίου κρμίζεται στέφανον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι ἔξ Πατέρες ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Ψυχὰς διαυγεῖς ἔξ ἀποπτᾶσαι βίου,
Ἐξαπτέρυξι συμπαρίστανται Νόοις.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Θηβαίου. Ὠδὴ ζ'. Ὁ ἐν ἀρχῇ τὴν γῆν.

Τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς ὑποτάξας, τῷ πνεύματι ὁ Ὁσιος ἐβόα· Εὐλογητὸς εἶ εἰς τῆς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Διασωθεῖς τῆ ἐχθροῦ τῶν παγίδων, ὁ Ὁσιος ἐν χαρᾷ ἀνεβόα· Εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὴν τῶν παθῶν φλόγα πατήσας πᾶσαν, ἀσκητικῶς ὁ Ὁσιος ἐβόα· Εὐλογητὸς εἶ εἰς τῆς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Οὐρανὸν ποιήσας τὴν Παρθένον, καὶ ἐξ αὐτῆς ὡς ἥλιος ἐκλάμψας, εὐλογητὸς εἶ εἰς τῆς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Καλυβίτου. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Στενὴν προετίμησας τῆς εὐρυχώρου, ὁδοῦ ἀξιάγαστε, καὶ χαίρων ἐκαρτέρησας, πυλῶσι γονέων σὲ ὀνειδιζόμενος, καὶ κατατρυχόμενος πολλαῖς, ἐν ἀσθενείαις Θεομακάριστε.

Σαυτὸν κατεκάλλυνας ὠραιοτάταις, Σοφέ, ἀναβάσεσι, σαρκὸς νεκρώσας φρόνημα· διὸ προσεχώρησας πρὸς τὰ ἑράνια, δήμοις ἀριθμύμενος αἰεὶ, σεπτῶν Πατέρων Ἀξιοθαύμαστε.

Οδοὺς πορευόμενος τὰς εἰσαγούσας, πρὸς Δεῖαν κατάπαυσιν, ἐξέκλινας τὰ βάραια, δαιμόνων Μακάριε, Δεῖα σκεπόμενος, χάριτι κραυγάζων τε· Ὁ ὦν, εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦμεν τὸν τόκον σου Εὐλογημένη, δι' οὗ ἐλυτρώθημεν, τῆς πάλαι κατακρίσεως, καὶ σε μακαρίζομεν, Θεομακάριστε, μόνην ἣν ἠγάπησεν, ὁ ὦν, εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Τοῦ Θηβαίου. Ὡδὴ ἡ. Τὸν ἀναρχὸν Βασιλέα.

Εζήλωσας Ἰωάννην Θεόφρον, τὸν Πρόδρομον, ἐν ἐρήμῳ ἀσκήσας· μεθ' οὗ καὶ τῆς ζωῆς, τυχεῖν κατηξιώθης, τῆς ὄντως αἰδίου.

Κατέσβεσας τῶν παθῶν τὰς καμίνους, Πατὴρ ἡμῶν, ἐγκρατείας τῇ δρόσῳ, βοῶν πανεύσεβως· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παραδείσον ἀληθῶς ἀπειργάσω, τὴν ἔρημον, ἐν αὐτῇ διαπρέψας, ἐν πάσῃ ἀρετῇ· διὸ καὶ Παραδείσου, τρυφῆς κατηξιώθης.

Θεοτοκίον.

Ως ἔχουσα πρὸς Θεὸν παρρησίαν, πανύμνητε Θεομήτορ Μαρία, ἰκέτευε αὐτὸν, κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς πίστει σε ὑμνοῦντας.

Τοῦ Καλυβίτου. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Μὴ παλαιούμενον σαυτῷ, Ἰωάννη ἀρεταῖς πεποικιλμένον, ἐξυφαίνων χιτῶνα, περιβολὴν πενιχράν, ἐν εἰδὲι πτωχοῦ σὺ ἐνδέδυσσαι, τοῖς τῶν γεννητόρων, προσκαρτερῶν πυλῶσιν.

Αμemptos ἄλλος ὡς Ἰωβ, πρὸ θυρῶν κακοπαθεῖς ὡς ἐν κοπρίᾳ, ὑποφέρων ὀνειδίῃ τῶν αἰκετῶν σου Σοφὲ, λιμῶτε καὶ δίψει πιεζόμενος· ὅθεν ἐκκληρώσω, τὴν ἄνω βασιλείαν.

Κατηκολούθησας σαφῶς, ὥπερ εἴληφας χερσὶν Εὐαγγελίῳ· καὶ ἐπτώχευσας Μάκαρ, πενθῶν ἐν ὅλῃ ζωῇ· καὶ πρᾶος γέγονας καὶ ἄκακος, καὶ τῆς βασιλείας, τῆς ἄνω κληρονόμος.

Αλλος ἐδείχθης Ἀβραάμ, τὴν Τριάδα ξεναγῶν τῇ σῇ καλύβῃ, ἀναβάσει θείαις, καὶ λογισμαῖς καθαροῖς, καὶ ἄκρα πτωχεῖα Μακάριε, ταύτην θεραπεύσας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ρεῖθρον ἀένναον ἡμῖν, τοῖς προσρέχουσιν εἰς σέ Ἀγνή πηγάζεις· οὐ τὴν ἀφθονον χάριν, ἀπαρυόμενοι σὺ, ὑμνοῦμεν τὸν Τόκον πανάχραντε, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
» φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖ-
» τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Θηβαίου. Ὡδὴ θ'. Τὸν ἀόρατον μορφῇ.

Ως θησαυρόν σε νοητὸν, κεκρυμμένον Ὅσιε, ἀπεκάλυψεν ὁ Θεὸς Ἀντωνίῳ, ἡμῖν δὲ εἰς δοξάν καὶ ἀγαλλίασιν.

Εἰς τὸν φόβον τῷ Θεῷ, σεαυτὸν καθηλώσας Πάτερ Ὅσιε, τῇ τῷ θανάτου μελέτῃ, τὸν βίον τελέσας ζωῆς ἡξίωσαι.

Ως παρρησίαν πρὸς Θεόν, κεκτημένος πρέσβευε, ὑπὲρ τῶν πίστει ἐπὶ γῆς ἐκτελούντων, τὴν μνήμην σου ταύτην, Παῦλε μακάριε.

Θεοτοκίον.

Ητὸν συνάναρχον Πατρί, καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, συλλαβοῦσα Χριστὸν, καὶ τεκοῦσα ἀφράστως, Παρθένε ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς Τοῦ Καλυβίτου Ἀναρχοῦ Γεννήτορος.

Ισχύς μου καὶ ὕμνησις, ὁ Κύριος ἐκραύγαζες τὸν προστάτην τοῦ σκότους, ἐν τούτῳ τρέπομαι· τὰς φαντασιώδεις ἀπάτας, τὰ παρ' αὐτῷ, οὐδόλως πτοοῦμαι, μόνον φανταζόμενος, καίλλος θείον καὶ ἀπρόσιτον.

Ως γῇ πίων Ὅσιε, ἡ σὴ καρδία δέδεκται, τὸν οὐράνιον σπόρον, νοὸς ταῖς αὐλάξι, καὶ ἑκατοστεύοντα στάχυν, καρποφορεῖς, ἐκτρέφοντα πάντων, πιατῶς τῶν τιμώντων σε, τὰς ψυχὰς Θεομακάριστε.

Συνὼν τῷ Δεσπότη σου, καὶ ταῖς ἐκείθεν Ὅσιε, φανωτάταις λαμπάσι καταυγαζόμενος, θείον φωτισμὸν τοῖς ἐν πίστει, τὴν καταυγῇ, τελουσί σου μνήμην, δοθῆναι ἰκέτεις, Ἰωάννη ἀξιάγαστε.

Ηγίασε Κύριος, ἐκ μήτρας σε Μακάριε, πρὸς αὐτόν τε πορείας τὰς σὰς κατεύθυνεν· ὅθεν προημῆθης Ὅσις, τοῖς εὐσεβῶς, πεπολιτευμένοις· μεθ' ὧν τῆς θεώσεως, ἀπολαύεις Παναοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον, ἡ μήτρα σου γεγέννηται, δι' οὗ φῶς οἱ ἐν σκότει, εἶδον καθήμενοι· ὅθεν σε φωναῖς ἀσιγήτοις, Μήτηρ Θεοῦ, αἰεὶ ἀνυμνοῦμεν, καὶ πόθῳ γεραίρομεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Α**ναρχοῦ Γεννήτορος, Υἱὸς Θεός καὶ Κύ-
» ριος, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου, ἡμῖν ἐπέ-
» φανε, τὰ ἐσκοτισμένα· φωτίσαι, συναγαγεῖν
» τὰ ἐσκορπισμένα. Διὸ τὴν πανύμνητον, Θεο-
» τόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Θηβαίου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Μεθέξαι θεούμενος, ταῖς πρὸς τὸ Θεῖον Ὅσιε, θεὸς θετὸς χρηματίζεις, σὺν Ἀντωνίῳ παμμακάρ· μεθ' οὗ ἡμῶν μνημόνευε, τῶν ἐκτελούντων Ἀγίε, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, καὶ σέ τιμώντων ἐκ πόθου, Παῦλε φωστήρ Μοναζόντων.

Τοῦ Καλυβίτου, ὁμοιον.

Πτωχὸς ὡς ἄλλος Λαζάρους, προσεκαρτέρεις Ὅσιε, τῶν γεννητόρων πυλῶσι, στενοχωρούμενος Πάτερ, μικρᾷ καλύβῃ πάνσοφε· ἀλλ'

εὗρες νῦν εὐρύχωρον, τὴν μετ' Ἀγγέλων σκηνώ-
σιν, καὶ τῶν Ἀγίων ἀπάντων, ἐν ἑβρανοῖς Ἰωάννη.
Ἑτερον τοῦ αὐτοῦ, ὅμοιον.

Γονέων τὴν προσπάθειαν, λιπῶν καὶ πλεόν-
ρόντα, τὸν σὸν σταυρὸν ἡρας Πάτερ, καὶ
τῷ Χριστῷ Ἰωάννη, προθύμως ἠκολούθησας· ἀ-
σκητικῶς νεκρώσας δὲ, τὰ πάθη πρὸς ἀπάθειαν,
ἀνέδραμες, καὶ πρεσβεύεις, ὑπὲρ ἡμῶν Θεοφόρε.
Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Βουλῆς μεγάλης Ἀγγελον, τὸν τοῦ Πατρὸς
γεγέννηκας, Χριστὸν πανύμνητε Κόρη, τὸν
Βασιλέα τῆς δόξης· οὗ τὸν Σταυρὸν οἱ Ὅσιοι,
καὶ Ἀσκηταὶ ἀράμενοι, ὀπίσω τούτῃ ἔδραμον·
μεθ' ὧν ἀπαύτως δυσώπει, ὑπὲρ ἡμῶν Θεοτόκε.
Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητὴν σε
τιμῶμεν Παῦλε Πατὴρ ἡμῶν· διὰ σοῦ γὰρ
τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθεΐαν πορεύεσθαι ἔγνω-
μεν. Μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ
ἐχθραῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων συ-
νόμιλε, Ὀσίων ὁμόσκηνε καὶ Δικαίων· μεθ' ὧν
πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Αῖνῃ Παρθένε, τοῦ Λόγου πύλη, τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν Μήτηρ, ἐκέλευε σωθῆναι ἡμᾶς.
Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὡς τοῦ παραδόξου θαύματος.

Τὶ τὸ ὀρώμενον θέαμα, ὃ τοῖς ἑμοῖς ἀφθαλ-
μοῖς, καθοραῖται ὡς Δέσποτα; ὃ συνέχων
ἅπασαν, κτίσιν ξύλῳ ἀνῆρτησαι, καὶ θανατοῦ-
σαι, ὃ πᾶσι νέμων ζωὴν; ἡ Θεοτόκος, κλαίουσα
ἔλεγεν, ὅτε ἐώρακεν, ἐν Σταυρῷ ὑψούμενον, τὸν
ἐξ αὐτῆς, ἀρρήτως ἐκλάμψαντα, Θεὸν καὶ ἄν-
θρωπον.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΣ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας Ἀλύσεως τῇ Ἀγίῳ
καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Πέτρου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους 5'. καὶ
ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τὴν ἀπάτην ἐδέσμευσας, ἐν Κυρίῳ δεσμού-
μενος, καὶ εἰρκτῇ Ἀπόστολε συγκλειόμε-
νος· διό σε πόθῳ γεραίρομεν, καὶ πίστει τὴν
Ἀλυσιν, ἀσπαζόμεθα τὴν σὴν· ἐξ αὐτῆς δ' ἀρυό-

μενοι, ῥῶσιν σώματος, καὶ ψυχῆς σωτηρίαν
κατὰ χρέος, εὐφημοῦμέν σε Θεόπτα, τῶν Ἀσω-
μάτων ἐφάμιλλε.

Διὰ σοῦ γνωστὴν δέχεται, ἀγνωσίᾳ κρατού-
μενα, τῶν Ἑθνῶν πολύσπορα γένη πρό-
τερον· ὧν τὴν εἰκόνα ἐδήλωσεν, ἐξ ὕψους φε-
ρόμενον, σκεῦος ἐνδοθεν χωροῦν, ἅπαν ζῶον
Ἀπόστολε· ὅθεν πᾶσά σε, ἡλικία δοξάζει προσ-
κυνοῦσα, ἃς ἐφόρεσας Ἀλύσεις, ὑπὲρ Χριστοῦ
προθυμότερα.

Οὗν ἠρνήσω κρινόμενον, ἐγειρόμενον ὕμνη-
σας, ἐκ νεκρῶν Ἀπόστολε, καὶ ἐκήρυ-
ξας, εἰς τὰ τοῦ κόσμου πληρώματα, Θεὸν τε
καὶ ἄνθρωπον, ἀγαθότητι πολλῇ, τοῖς βροτοῖς
ὁμιλήσαντα· ὅθεν πόθῳ σε, μακαρίζομεν Πέτρε
προσκυνοῦντες, ἃς ἐφόρεσας Ἀλύσεις, ὑπὲρ
Χριστοῦ πανασίδιμε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Βύζαντος.

Σήμερον ἡμῖν ἡ κρηπίς τῆς Ἐκκλησίας, Πέ-
τρος, ἡ πέτρα τῆς πίστεως, προτίθεται
τὴν τιμίαν αὐτοῦ Ἀλυσιν, εἰς ψυχικὴν εὐεξίαν.
Δεῦτε πάντες ταύτην προσπτυσσάμενοι, ἐν εὐ-
φήμοις ὠδαῖς, αὐτὸν καταστέψωμεν· Χαίροις
ὁ θερμὸς τῆς Πίστεως πρόμαχος, ὁ θερμὴ τῇ
διανοίᾳ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, Υἱὸν Θεοῦ
ἐν παρρησίᾳ πολλῇ. Χαίροις τῆς οἰκουμένης
τὸ ἀγαλλίαμα, καὶ τῆς οὐρανῶν Βασιλείας
κλειδοῦχε. Χάριν πορίζου τοῖς πόθῳ σε τιμῶσι,
καὶ τὴν σὴν σεβάσμιον Ἀλυσιν, προσπτυσσο-
μένοις ἐκ πόθου, ὡς παριστάμενος τῷ θρόνῳ
τῷ Παντάνακτος Θεοῦ, πρεσβεῖαν παιούμενος,
ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐπταικότων.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σύ εἶ ἡ Ἀμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ
βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς· σὲ
ἐκετεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τοῦ Ἀ-
ποστόλου, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεηθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Εν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὀρώσα ἡ πανά-
μωμος, Θεοτόκος, κρεμαμένην μητρικῶς,
ὠδύρετο βοῶσα· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, σῶσον
τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ,

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειῶσιν.

Αλυσιν τὴν πάντιμον, ἐν ἣ παθῶν διαλέλυ-
ται, τὰ δεσμά, προσκυνήσωμεν· σεπτῶς
γὰρ ἡγιάσται, δωρεαῖς ἀρρήτοις, Πέτρου τοῦ
πανσόφου· καὶ παρ' αὐτῇ ὡς ἀληθῶς, εἰσδεδεγ-
μένη χάριν ἀένναον, σειράς καὶ αὕτη θλίψεων,

καθὼς αὐτὸς παραπτώσεων, θεοσδότως συν-
τέμνουσα, τῶν δεινῶν λύσιν δίδωσιν.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Λάμπει σου ἡ Ἄλυσις, ὦ Κορυφαῖε αἰοῖδιμε,
ὡς σειρὰ ἐπουράνιος, δι' ἧς ἀναγόμεθα ἀ-
πὸ γῆς πρὸς ὕψος, πυλῶν οὐρανίων· καὶ ὡς
κλειδούχῳ σοι σοφὲ, καὶ ὑπερλάμπρῳ πιστῶς
πελάζομεν. Ταῖς κλεῖς τῆς βασιλείας ἔν, ἐγχει-
ρισθεῖς ἀξιάγαστε, συμπαθῶς ἡμῖν ἀνοιξον, τὴν
σωτήριον εἴσοδον.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ.

Σύμφωνον τὸν αἶνόν σοι, ἀγγελικαὶ τάξεις
σήμερον, ταῖς βροτοῖς Πέτρε μέλπουσιν.
Ἀγγέλῃ εἰσόδῳ γάρ, τὴν πλευρὰν νυγείς σε, καὶ
φρουρᾷς προτρέχων, τὴν ἐν Ἀλύσει συνοχὴν,
τοῖς σέ δεσμοῖσι, δεσμὸν ἀπέλιπες· ἡμῖν δέ ταύ-
την πάνσοφε, τὴν χαρμονὴν παρεχόμενος, τῶν
πταισμάτων τὰ ἄλυστα, διαλύεις ἐγκλήματα.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Πάλιν ἡμῖν ὁ θερμὸς προστάτης, συναγεί-
ρεται πρὸς πνευματικὴν πανδαισίαν, Πέ-
τρος, ἡ πέτρα τῆς Πίστεως, τὴν τιμίαν αὐτοῦ
Ἀλυσιν προτιθεῖς ἡμῖν, καθάπερ ὀψώνιον πολυ-
τελές, εἰς νοσημάτων ἰατρείον, εἰς θλιβομένων
παραμυθίαν, εἰς λιμένα χειμαζομένων. Δεῦτε
πάντες, ταύτην περιπτύξωμεθα, καὶ τὸν αὐτὸν
δοξάσαντα δυσωπήσωμεν· Ταῖς αὐτοῦ ἐκείναις
Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον· Ὅλην ἀποθέμενοι.

Γνώμη ὀλισθήσας τε, καὶ δουλωθεῖς τῇ τοῦ
πλάνου, ἀπάτῃ Θεόνυμφε, πρὸς τὴν ὑπερ-
θαύμαζον εὐσπλαγχνίαν σου, καὶ θερμὴν δέη-
σιν, Παναγία Κόρη, καταφεύγω ὁ πανάθλιος·
δεσμοῦ με λύτρωσαι, τῶν πειρατηρίων καὶ θλί-
ψεων, καὶ σῶσόν με Πανάμωμε, τῶν δαιμονικῶν
ἐπιθέσεων· ἵνα σε δοξάζω, καὶ πόθῳ ἀνυμνῶ
καὶ προσκυνῶ, καὶ μεγαλύνω σε Δέσποινα, τὴν
αἰμακάριστον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Ορῶσά σε σταυρούμενον, Χριστέ ἡ σέ Κυή-
σασα, ἀνεβόα· Τί τὸ ξένον, ὃ ὀρῶ, μυ-
στήριον Ὑιέ με; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρ-
κὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Τὴν Ῥώμην μὴ λιπῶν, πρὸς ἡμᾶς ἐπεδήμη-
σας, δι' ὧν ἐφόρεσας τιμίῳ Ἀλύσεων, τῶν
Ἀποστόλων Πρωτόθρονε· ἃς ἐν πίστει προσκυ-
νοῦντες δεόμεθα, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις
σου, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν ὀρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Κανὼν τῆς
Ὀκτωήχῃ εἰς, καὶ τοῦ Ἀποστόλου δύω. Ὁ πα-
ρὼν φέρει ἀκροστιχίδα, ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.
Πέτρου τὰ δεσμὰ προσκυνοῦμεν ἐκ πόθου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Πέτρα στηριζόμενοι, ὁμολογίας ἐνθέου σου,
Πρωτόθρονε καύχημα, τῶν Ἀποστόλων
Χριστοῦ, προσκυνοῦμέν σου, ἐν πίστει ταῖς Ἀ-
λύσεις, ἐν αἷσι σε αἱ ἄχραντοι, χεῖρες ἐδέθησαν.

Εθέτό σε Κύριος, τῆς ἑαυτοῦ σωματώσεως,
Ἀπόστολε Μάρτυρα, παναληθέστατον, διη-
γούμενον, αὐτοῦ τὴν παρουσίαν, σταυρὸν καὶ
τὸν θάνατον, καὶ τὴν ἀνάστασιν.

Τρίτον ἀρνησάμενος τοῖς θεοκτόνοις τὸν
Κύριον, βροτὸν ὡς φιλότατον, οὐδὲν διή-
μαρτες, τῆς προτέρας σου, θεολογίας Πέτρε·
ἐκήρυξας τοῦτον γάρ, Υἱὸν Θεοῦ καὶ Θεόν.

Ρῆξον τῆς κλοιοῦς ἡμῶν, τῆς ἀμαρτίας Ἀπό-
στολε, πιζῶς προσκυνούντων σου, τὴν θείαν
Ἀλυσιν, καὶ ταῖς κλεῖς ἡμῖν, τῆς ἁνῶ βασιλείας,
σπλαγχνισθεῖς διάνοιξον, ὡς συμπαθέστατος.

Θεοτοκίον.

Αγνείας τὸ πάντα γνον, ὃ ῥυπαρός τε καὶ ἄ-
ναγνος, ἐγὼ ἐνδιαίτημα, μέλπειν οὐ σθένω
σε, Ἀπειρόγαμε· διό με τῇ χωνείᾳ, τοῦ Πνεύ-
ματος καθαρὸν, ἵνα δοξάζω σε.

Ἔτερος Κανὼν Ἦχος ὁ αὐτός· Ἔ ἡ Ἀκροστιχίς·
Πέτρον γεραίρω τὴν βάσιν τῶν δογμάτων.

Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Χοροὶ Ἰσραὴλ.

Πανηγυρίζει χορεύουσα, πᾶσα ἡ Χριστοῦ,
Ἐκκλησία ἐν πνεύματι, εὐφημοῦσά σε πί-
στει, καὶ τὴν σὴν Ἀπόστολε, πρωτόθρονε ἀσπα-
ζομένη, Ἀλυσιν τιμίαν ἐκ πόθου, δέσμιος ἦν ἐ-
φόρεσας, δεσμῶν μάκαρ τὸν τύραννον.

Εκ τοῦ βυθοῦ τῆς ἀπάτης ζωγρῶν, Πέτρε
σε ἐκλεξαμένῳ, ἀπὸ αἰλιῶν ἀληθῶς, εἰς Κορυ-
φαῖον πάντων Μαθητῶν· διὰ τοῦτο Ἀλυσιν ἦν
ἐφόρεσας, εὐλαθῶς κατασπαζόμεθα.

Τῷ θεμελίῳ τῆς πίστεως, πάντων τὰς ψυχὰς,
τῶν πιστῶν ὠκοδόμησας· καὶ τεμένη τῆς
πλάνης, Πέτρε καταστρέψας, ἐδομήσω Ἐκκλη-
σίας, σὲ μεγαλοφώνως τιμῶσας, μάκαρ καὶ τὴν
Ἀλυσιν, ἣν περ πάνσοφε ἐφόρεσας.

Θεοτοκίον.

Ρομφαῖαι πᾶσαι δολίου ἐχθροῦ, ἄχραντε
Παρθένε, τελείως ἐξέλιπον, ἀφοῦ λόγχῃ.

ἐτρώθη, ὁ τὴν σὴν γαστέρα, τὴν ἀμολυντον οἰκήσας Λόγος· οὗ γλυκυτάτῳ νῦν τρώσαι ἔρωτι, τὴν καρδίαν μου καθικετεύω σε.

ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Οἷς σε Ἡρώδης, ὡς κακοῦργον κλοιοῖς κατεδίκασεν, ἐν αὐτοῖς σε νῦν τιμᾷ, ἡ Ἐκκλησία πανεύφημε, Πέτρε τὰ παθήματα, σοῦ προσκυνοῦσα πιστῶς.

Υπὲρ χρυσίον, καὶ πολύτιμον κόσμον κέκοσμηται, ταῖς Ἀλύσεσι ταῖς σαῖς, ἡ Ἐκκλησία Ἀπόστολε· ὥς καὶ κατασπάζεται, σεμνυνομένη ἐν σοί.

Τετραδίῳ παραδούς ὁ Τετράρχης ἐν τέσσαρσι, καὶ Ἀλύσει περιθεῖς, ἐφρούρει Πέτρε τοῦ κτεῖναί σε· ἐξ ὧν σε ἐρρύσατο, Χριστὸς Ἀγγέλου χειρί.

Απὸ τοῦ Θεοῦ, καὶ πανσέπτου χρωτός σου Ἀπόστολε, μετασχόντα τὰ κλοιὰ, τὰ σοὶ προσψάυσαντα· χάριτος, πάντας ἀγκάζουσι, τοὺς προσκυνοῦντας αὐτά.

Θεοτοκίον.

Ιδοὺ κατάρας, τῆς ἀρχαίας ἐλύθη τὸ βρότειον, καὶ κατήρηται Σάταν, Ἀγνή τοῦ πτώματος αἷτιος· ἡμῖν γὰρ ἐγέννησας, τὴν εὐλογίαν αὐτή.

Ἔτερος. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Ολος τῷ φωτὶ ἐνούμενος, τῷ καθαρωτάτῳ, αὐτοῦ ταῖς θείαις μεθέξεσι, φῶς ὥραθης δεύτερον, Πέτρε καταυγάζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νόμους τῆ Χριστοῦ ἐκράτυνας, καὶ παρανομίας, τὴν εὐνομίαν ἐδίδαξας, Ἀποστόλων ὡς Κορυφαῖος, ὡς δογμάτων βάσις ἄσκεις.

Γλώσση ἱερᾷ ἐκήρυξας, Θεὸν τὸν παθόντα, καὶ Σταυρῷ σαρκὶ ὁμιλήσαντα· διὰ τοῦτο Πέτρε τιμῶμεν, τὴν δεσμεύσασάν σε Ἀλυσιν.

Θεοτοκίον.

Εστη μέχρι σοῦ ὁ θάνατος, τῆς ἀκατασχέτου ὁρμῆς· σὺ γὰρ μόνη ἔτεκες, τὴν πηγὴν τῆς ἀθανασίας Θεοτόκε Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἰρμός.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενούντες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο ἑστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Τριάδος γενόμενος, τῆς ὑπερθέου ναός, ἐν οἴκῳ ἀγίῳ σου, τοὺς σὲ τιμῶντας πιστῶς, ἀγίασον φώτισον, πλήρωσον ταῖς αἰτήσεις, καὶ παράσχου τὰς λύσεις, πάντων τῶν ἐπιόντων, τοῦ Βελίᾳ σκανδάλων, Χριστὸν ἐκδυσωπῶν ἐκτενῶς, Πέτρε Ἀπόστολε.

Δόξα. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ος Κορυφαῖον τῶν σοφῶν Ἀποστόλων, καὶ ὡς κλειδοῦχον οὐρανῶν βασιλείας, ἀνευφημοῦμεν πίστει σε Ἀπόστολε, καὶ κατασπαζόμεθα, καθαρᾷ συνειδήσει, Πέτρε ὥς ἐφόρεσας, ὡς κακοῦργος Ἀλύσεις, ταῖς κακοεργίαις λύων ταῦ ἐχθραῦ, ἐξ ὧν ῥυσθῆναι ἡμᾶς καθικετεύει.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τῶν Χερυβὶμ καὶ Σεραφὶμ ὑπερτέρα, τοῦ οὐρανοῦ τε καὶ τῆς γῆς πλατυτέρα, καὶ ἀοράτῃ κτίσεως καὶ τῆς ὁρατῆς, ὡφθῆς ὑπερέχουσα, ἀσυγκρίτῳ συγκρίσει· ὃν εὐρυχωραὶ γὰρ, οὐρανῶν αὐτῷ χωροῦσιν, ἐν σῇ γαστρὶ ἐχώρησας Ἀγνή· ὃν ἐκδυσώπει σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσά σε Χριστέ, Οἴμοι ποθεινότες, Ἰησοῦ ἀνεβόα! πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν· Υἱέ, θέλων σταυραῦσαι; ὑμῶν σε Μακρόθυμε.

ᾠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Διαζώνυκτά σου πίσει, νοητῶς ἡ βασιλῆιος, ἀλουργίς καὶ πάλιν, Πέτρε τὴν σειρὰν τὴν ὑπέριμον, ἣν αἰσθητῶς προσκυνοῦσα κατασπάζεται καὶ γεραίρει σου, καὶ τὴν ἰσχὺν καὶ τὰ θάύματα.

Εν φρενὶ σε κλοιοφόρον ὁ Ἡρώδης ἀπέθετο· τῆ ἀναγαγεῖν σε, δήμῳ θεοκτόνῳ Ἀπόστολε· διασωθεῖς δὲ θεόθεν καταλέλοιπας, εἰς προσκύνησιν, τὰ σὰ δεσμὰ τοῖς οἰκέταις σου.

Στομωθεῖσα τῇ προσψαύσει, τοῦ ἀχράντου σου σώματος, καὶ χαριτωθεῖσα, ἡ περιτεθεῖσά σοι Ἀλυσιν, ἀγιασμόν ἡμῖν πᾶσι μεταδίδωσι, προσκυνοῦσιν αὐτήν, διὰ σὲ Πέτρε· πάνσεπτε.

Μετὰ δέους τε καὶ πόθου, προσελθόντες προσπέσωμεν, ταῖς δεσμοῖς τοῦ Πέτρου, διὰ τῶν συμβόλων προσάγοντες, τῷ Ἀποστόλῳ τὴν πίστιν βεβαιούμενοι, τὴν προσκύνησιν, ὡς πρὸς αὐτὸν διαβαίνουσιν.

Θεοτοκίον.

Θεοτόκον ὡς τεκοῦσαν, σὲ Θεὸν μετὰ σώματος, ἀνυμνολογῶμεν, πᾶσαν ἀποτρέποντες αἵρεσιν· ἐν ἑαυτῷ γὰρ ὁ Λόγος, ἐξ αἱμάτων σου, σάρκα ἐμψυχον, ζωοπλαστήσας ἐπέφανεν.

Ἔτερος. Δι' ἀγάπησιν Οἰκτίρμον.

Ρητερεύων τοῦ Δεσπότης τὰ μεγαλεῖα, τῶν ἀπειθῶν Ἑβραίων, ταῖς καρδίαις πρὸς πίστιν, ἐπέστρεψας ἔνθεον, ὡς ἔδρα τῆς Πίστεως.

Αἱ πορεῖαί σε ἐγνώσθησαν ἐφ' ὑδάτων, ὑπερβολῇ φιλίας, τῇ πεζεύσαντος ταῦτα, Πέτρε καὶ τὰς τρίβους σοι, τὰς θείας γνωρίσαντος.

Ιατρεῖον κεκτημένοι ἀρρώστημάτων, παντοδαπῶν τὴν θείαν, Ἀλυσίν σου Παμμακάαρ, ταύτην ἀσπαζόμεθα, πιστῶς σε γεραίροντες.

Ρώμην, σώματος τοῦ θείου τῇ καταθέσει, καθαγιαζεις Πέτρε, καὶ τὴν Νέαν φωτίζεις, πίσει τὴν τιμίαν σε κατέχευαν Ἀλυσιν. Θεοτοκίον.

Ως παλάτιον εὐρύχωρον κατοικήσας, ὁ Βασιλεὺς τῶν ὅλων, τὴν ἀγίαν σου μήτραν, ὥφθη σωματούμενος, πανάμωμε Δέσποινα.

Ὡδὴ εἰ. Νῦν ἀναστήσομαι.

Αῖρον Ἀπόστολε, τῆς ἀμαρτίας με τὰ κλοιὰ, τὰ ἐπικείμενά μοι ἐπαυχένια, καὶ ὠθέντα πρὸς φθοράν, ὡς ἐξουσίαν τοῦ Σωτῆρος εἰληπῶς, τοῦ δεσμεῖν καὶ λύειν τὰ πταίσματα.

Παῦσον Πανεύφημε, τὴν ἐπανάστασιν τῶν ἐθνῶν· λύσον τὰ σκάνδαλα τῆς Ἐκκλησίας δέ, τὴν ὁμόνοιαν διδούς, ὁ ὑπὲρ ταύτης ἐν Ἀλύσει δεσμευθεῖς, ἦν πιστῶς καὶ περιπτυσσόμεθα.

Ρῦσαι Ἀπόστολε, αἰχμαλωσίας τῆς νοητῆς, τῆς προσκυνῶντάς σου πιστῶς τὴν Ἀλυσιν· καὶ διάσωσον ἡμᾶς, πρὸς ἑβραίους, ὡς πεπίστευσαι σκηναῖς, ὡς Ποιμὴν ἡμῶν καὶ Διδάσκαλος.

Οὕς ἐδικαίωσε, τῇ μεσιτείᾳ σου τῇ φρικτῇ, Πέτρε Ἀπόστολε, ὁ σὸς Διδάσκαλος, βασιλεύειν ἐφ' ἡμᾶς, ὀρθοδοξῶντας, διαφυλάττε τῇ σῇ, κραταιᾷ δεξιᾷ πανεύφημε. Θεοτοκίον.

Εἶδεν ὁ ἥλιος, ἀπαυγασμάτων τῶν ἑαυτοῦ, σέ διαφέρουσαν πολλῶ Πανύμνητε· ἐξ ἧς ὥφθη ὁ Θεὸς ἐνανθρωπήσας, τοὺς τιμῶντάς σε πρὸς φῶς, ἀνυψῶν τῆς αὐτοῦ Θεότητος.

Ἔτερος. Τὸν φωτισμόν σου Κύριε.

Τὸν τοῦ Πατρὸς συνάναρχον, ἐκήρυξας Υἱόν, ἀποκαλύψει Πανεύφημε θεία, καὶ μακαρισμοῦ κατηξιώθης, μακαρίου ἐκ στόματος.

Ηνίκα φῶς ἐώρακας, ἐκλάμψαν ἐν Θαβώρ, τὰς τῇ ἡλίου καλύπτον ἀκτῖνας, φῶς τὸ ἐκ φωτός, νύγασθης Πέτρε, καὶ Χριστὸν Θεὸν ἐγνώκας.

Νεκρὸν τριμερεύσαντα, ἐκήρυξας Χριστόν, δι' ὃν Ἀλύσεις ἐφόρεσας Πέτρε· ὡς περ προσκυνεῖν ἀξιωθέντες, εὐσεβῶς σε γεραίρομεν. Θεοτοκίον.

Βεβαρυμένον Ἀχραντε, τῷ φόρτῳ τῶν πολλῶν, ἀμαρτημάτων ἐλάφρυνόν με νῦν, φέ-

ρειν τὸν ζυγὸν ἐνδυναμοῦσα, Χριστοῦ τὸν ἐλαφρότατον.

Ὡδὴ εἰ. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Σήμερον οὐράνιοι Δυνάμεις, καὶ Ἀποστόλων δῆμοι, συνευφραίνονται τοῖς ἐπιγείοις, Πέτρε τῶν σῶν, παθημάτων βλέποντες, προσκυνούμενα τὰ σύμβολα.

Κροτοῦσιν Ἀγίων αἱ χορεῖαι, καὶ ὀλολύζει φαλαγξ, ἡ δαιμόνιος δειματουμένη, Πέτρε τῶν σῶν, παθημάτων βλέποντες, προσκυνούμενα τὰ σύμβολα.

Υπνωσαν Ἀγγέλου παρουσίᾳ, οἱ στρατιῶται Πέτρε, οἱ φρουροῦντές σε· ἐκ τῶν χειρῶν δέ, ἄφνω τῶν σῶν, αἱ Ἀλύσεις ἔπεσον, ὡς αἰσίως ἀσπαζόμεθα.

Νεκράν Ταβιθᾶν ἐξαναστήσας, τοὺς δέ φρουροὺς νεκρώσας, τῶν Ἀλύσεων ἐξετινάχθης· πάντα τὰ σά, ὑπὲρ νοῦν Ἀπόστολε· ὅθεν πίσει σε γεραίρομεν. Θεοτοκίον.

Ηλθον εἰς χειμῶνα ἁπώλειας, καὶ συνετάραξάν με, ποταμοὶ σφαλμάτων ἀμετρήτων· ἀλλ' ἐπ' ἐμοί, σπλαγχνισθεῖσα Δέσποινα, πρὸς λιμένα θείον ἵθυον.

Ἔτερος. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Αντίστροφον, παραδόξως ὑπέμεινας σταύρωσιν, ἐτοιμάσας, πρὸς οὐράνιον τρίβον τοὺς πόδας σε· ἦν ἡμᾶς βαδίζειν, Μαθητὰ τοῦ Χριστοῦ ἐνδυναμώσων.

Συνώκησας, τῇ τῶν ζώντων ζωῇ καὶ δεσμούμενος, ὑπὲρ ταύτης, τὰ δεσμά τοῦ Βελίαρ συνέτριψας· τὴν δεσμεύσασάν σε διὰ τοῦτο σεβόμεθα Ἀλυσιν.

Ικέτευε, τὸν Δεσπότην Παμμακάαρ τῆς κτίσεως, καταπέμψαι, ἱλασμόν καὶ εἰρήνην καὶ ἔλεον, τοῖς δοξάζουσί σε, ὡς αὐτοῦ Μαθητὴν γνησιώτατον. Θεοτοκίον.

Νεκρώσεως, δερματίνους χιτῶνας ἐνδέδυται, ὁ Προπάτωρ· ὁ δὲ Κτίστης αὐτὸν ἐπενδύεται, ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων, σαρκωθείς ὑπὲρ λόγον Πανάμωμε. Ὁ Εἰρμός.

Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὸν Κορυφαῖον καὶ πρῶτον τῶν Ἀποστόλων, τῆς ἀληθείας τὸν ἐνθεὸν ὑποφύτην, Πέτρον τὸν μέγιστον εὐφημήσωμεν, καὶ τὴν αὐτοῦ ἐν πίστει, ἀσπασώμεθα Ἀλυσιν, πταισμάτων τὴν λύσιν κομιζόμενοι.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν εὐκλεῆ καὶ μέγαν Κυρίου Μαθητὴν, ἐπαξίως ποία γλῶσσα βροτῶν, ἐγκωμιάσαι δυνήσεται; ὃν γὰρ εὐλόγως ὁ Θεὸς Λόγος ἐμακάρισε, ποῖος νοῦς ἐπαινέσει; ὅμως, ἐπεὶ ὅπερ τις κατὰ δύναμιν κέκτηται, ὀφείλει Χριστῷ προσφέρειν, τοῦτο δὴ καὶ ποιῆσαι πειράσομαι. Ἄλλ' ὦ φιλέορτοι, εὐσεβῶς τὸν Πρωτόθρονον ἄσμασι στέψωμεν, πταισμάτων τὴν λύσιν κομιζόμενοι.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΣ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας Ἀλύσεως τοῦ Ἀγίου καὶ ἐνδόξου Ἀποστόλου Πέτρου.

Στίχοι.

Σὴν προσκυνοῦντα Πέτρε Σειράν τιμίαν,
Σειρᾶς μακρᾶς λῦσόν με τῶν ἐγκλημάτων.

Σειρὴν προσκυνέω Πέτρου δεκάτῃ ἐνὶ ἔκτῃ. Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, τῆς τιμίας ἀλύσεως τοῦ Ἀγίου Πέτρου τὴν προσκύνησιν ποιούμεθα, ἣν αὐτῷ περιέθηκεν, ὡς ὁ Ἀπόστολος Αουκᾶς ἐν ταῖς Πράξεσιν ἱστορεῖ, ὁ τετράρχης Ἡρώδης. Λυθεῖσαν δὲ ταύτην ἐξ ἐπιφανείας Ἀγγέλου, τινὲς τῶν πιστῶν εὐρόντες κατὰ διαδοχὴν διαφύλαξαν. Ἦτις ὕστερον παρὰ τῶν εὐσεβῶν εἰς Κωνσταντινουπόλιν ἀνεκομίσθη, καὶ κατετέθη ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἀγίου Πέτρου, τῷ ὄντι ἐνδὸν τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας, ἐνθα καὶ ἡ Σύναξις αὐτοῦ τελεῖται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων καὶ αὐταδέλφων, Πευσίππου, Ἐλασίππου, καὶ Μεσίππου· καὶ Νεονίλλης τῆς μάμμης αὐτῶν.

Στίχ. Κἂν ὧσιν ἱππεῖς, κλήσεων σημασίᾳ,
Πεζοὶ τρέχῃσι τρίδυμοι τρεῖς πρὸς φλόγα.

Νεονίλλα γραῦς· ἀλλὰ πῦρ ἀνημμένον,
Ὡς πέρ τις ἀκμάζουσα καρτερεῖ νέα.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐκ Καππαδοκίας τρίδυμοι, πωλοδαμνεῖν ἄριστα μεμαθηκότες, καὶ τοὺς ἵππους κατὰ τῶν πεδίων κινεῖν. Καί ποτε πάτριον ἑορτὴν ἄγοντες Νεμεσίου Διὸς, τὴν Μάμμην αὐτῶν ἐκάλουν πρὸς ἐστίᾳσιν. Ἡ δὲ (καὶ γὰρ ἦδη τὰ περὶ Χριστοῦ ἐμμενύτο) τὴν περὶ ἡμᾶς αὐτοῦ διεξῆλθεν οἰκονομίαν, καὶ τὰ εἰδῶλα τῶν ἐθνῶν κατεχλεύαζεν. Ἡ δὲ τοιαύτη διήγησις, εὐθὺς αὐτοῖς ἀφορμὴ πρὸς σωτηρίαν ἐγένετο. Ἐκαστος γὰρ ἀνεμνήσθη ἃ ἐν τῇ παρελθούσῃ νυκτὶ ὄναρ ἐθεάσατο, ἃ καὶ ἦν ἐδηγοῦντα πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν αὐτούς. Καὶ εὐθέως τῶν εἰδῶλων καθαιρέται γενόμενοι, καὶ τὸν Χριστὸν παρρησίᾳ ὁμολογήσαντες, ὑπὲρ τῶν Κυρίων αὐτῶν ἐν πυρὶ βληθέντες, τὸν τοῦ Μαρτυρίου στέφανον ἔλαβον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Δάνακτος.

Στίχ. Ἀφηρεῖς τὸ Δέλτα σὺν κάρᾳ Δάναξ·
Τμηθεῖς γὰρ ὥφθης οὐρανοκράτων ἀνάξ.

Οὗτος ἦν ἐν τοῦ Ἰλλυρικοῦ, ἐξ Αὐλῶνος οὕτω καλουμένου τόπου, κληρικὸς τῆς ἐν αὐτῷ ἀγίας τοῦ Θεοῦ

Ἐκκλησίας. Λαβὼν δὲ τὰ τῆς Ἐκκλησίας σκευή, πρὸς τὸ διασῶσαι αὐτὰ ἐκ τῆς τῶν ἀπίστων καταδρομῆς, καταληφθεὶς ἐν τινὶ τόπῳ παρ' αὐτῶν, καὶ θύειν τῷ Διονύσῳ ἀναγκαζόμενος, ἐπεὶ οὐκ ἐπέθετο, τοῖς παρ' αὐτῶν ἐπιφερομένοις ξίφεσιν ἀναιρεῖται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Ο βασιλεύειν μὲν δοκῶν, βεβασιλευμένος δὲ μᾶλλον, ὑφ' ἡδονῆς τὸ ἀρεστὸν, Ἰουδαίους ποιῶν χειροπέδαις σε, σιδηραῖς κατεδίκησεν· ὅς Ἀπόστολε τιμῶμεν σὲ ἀνυμνοῦντες.

Υποχωρεῖ σοι Μαθητά, τῷ Χριστῷ ἡ σύμπασα κτίσις· τὰ γὰρ πελάγη πορευτά, τὰ κλοιὰ ὡς στυππεῖα, πυλῶνες δὲ, σιδηροὶ σοι ὡς ἄμφοδα, ἐλογίσθησαν δυνάμει τοῦ Παρακλητοῦ.

Μάγους ψευδεῖς συναναιρῶν, νέκυας ἐγείρων χολούς τε, καὶ παρειμένους ὑγείων καὶ νοσοῦντας σκιᾷ σου ἰώμενος, κεκλεισμένων διηλθες πυλῶν, καὶ κλοιῶν προσκυνουμένων ἐξέδυσ Πέτρε.

Εκ Παλαιστίνης ὁ Χριστοῦ, ἵππος καὶ Ἀπόστολος Πέτρος, ὡς ἐκ βαλβίδος προελθὼν, καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξας ἐν Ῥώμῃ μὲν, τῇ προτέρᾳ κατέπαυσε, τῇ δὲ Νέᾳ δούς τὴν Ἀλυσιν προσκυνεῖσθαι. Θεοτοκίον.

Τῆς σῆς λοχείας τὸ καινόν, ἡ Χαλδαϊκὴ φλόξ ἐδήλου, τοὺς Παῖδας βλάπτουσα μηδὲν· τοῖς πολλοῖς τοιγαροῦν παραπτώμασι, φλογιζόμενον Δέσποινα, τῆς πρεσβείας σου τῇ δρόσῳ διάσωσόν με.

Ἔτερος. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Τρίτον ἡρνήσω Χριστόν· ἐπερωτήσῃ ὅθεν, τριττῇ ἰᾷται σου τὸ ἐγκλημα, Πέτρε παναοίδιμε, καὶ στηρίγμον δεικνύει, πολλῶν σαλευομένων.

Ως δεσμευθεὶς τοῦ Χριστοῦ, τῷ γλυκυτάτῳ πόθῳ, δεσμοῖς ποικίλοις προσωμίλησας· διό σου τὴν Ἀλυσιν, λύουσιν πάθη Πέτρε, ἐν πίστει προσκυνοῦμεν.

Νύκτα βαθεῖαν δεινῆς, πολυθεΐας λύεις, τὴν οἰκουμένην διερχόμενος ὡς μέγιστος ἥλιος, Πέτρε Χριστοῦ αὐτόπτα, τῶν Ἀποστόλων κλέος.

Δόξα ἐγένου Χριστοῦ, τοῦτον τοῖς μέλεσί σου, δοξάσας Πέτρε παναοίδιμε· διό σε δοξάζομεν, καὶ τὴν δεσμεύσασάν σε, Ἀλυσιν προσκυνοῦμεν. Θεοτοκίον.

Ο καταβάς ἐπὶ τῆς γῆς, ὡς ὑετός Παρθένε, θεογνωσίᾳ πᾶσαν ἥρδευσε, τὴν γῆν καὶ ἀνέδειξε, σὲ τῶν Ἀγγέλων πάντων, Ἀγνὴ τιμιωτέραν.

Ῥδὴ ἡ. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Νυμφόθετα Ποιμὴν καὶ Διδάσκαλε, τῶν θρεμμάτων Χριστὲ Πέτρε ἐνδοξε, τοὺς εὐσεβῶς ὑμνοῦντάς σε, καὶ πιστῶς προσκυνοῦντας, σοῦ τὰς Ἀλύσεις, ἀμαρτίας δεσμῶν ἀπολύτρωσαι.

Ενοχλήσεις Δαιμόνων ἀπέλασον, ἀμαρτίας χειμῶνα κατεύνασον, νόσους κινδύνους θλίψεις τε, καὶ βαρβάρων ἐφόδους, διώκων Πέτρε, ἀπὸ τῶν τὰς Ἀλύσεις τιμώντων σου.

Κεχαρίτῳ παῖς προσαπτόμενος, τῆς τιμίας Σειρᾶς σου Ἀπόστολε, ἀγιασμοῦ πληρῦμενος, καὶ χαρᾷ ἀναμέλπει· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Πανδαισίας ἀπάσης ὑπέρκειται, ἡδονῆς τῶν σεπτῶν σου Ἀλύσεων, ἢ εὐλαβῆς προσκύνητις· σὺ γὰρ καὶ ἐστιάτωρ, τῆς εὐφροσύνης, τῆς ποιαύτης ἐνθέου Ἀπόστολε. Θεοτοκίον.

Εφερπύσας τρυφῆς ἐξορίζει με, δυσβουλίας ὁ ὄφρις ὁ δόλιος· βουλῆς δ' ὁ μέγας Ἄγγελος, βροτωθεὶς ἐκ σῆς μήτρας, τοῦ Παραδείσου, οἰκῆτῆρα καὶ πάλιν εἰργάσατο.

Ἔτερος. Ὁ αὐτός.

Γεωργῶν καρδιῶν Πέτρε λῆα, εὐφορώτατα ταῦτα ἐτέλεσας, τῷ Γεωργῷ τῆς κτίσεως, τῷ τὰς κλεῖς σοι τὰς θείας παρεχομένῳ, τοῦ δεσμεῖν τε καὶ λύειν ἐγκλήματα.

Μακαρίζομεν Πέτρε σε πάντοτε, καὶ τὴν σὴν ἀσπαζόμεθα Ἀλυσιν, ἣν ὡς κακοῦργος ἔφερες, ἀναιρῶν τῆς κακίας τὸν ἀρχηγέτην, καὶ δεσμῶν τοῖς δεσμοῖς σου Ἀπόστολε.

Ακλονήτω σου πέτρα τῆς πίστεως, συντηρῶν Ἐκκλησίας τὸ πλήρωμα, τὰ διὰ μέσου σκάνδαλα ἀποδιώξον Πέτρε, καὶ εἰρηναίαν, ἐξαιτοῦ ταύτη μάκαρ κατάστασιν.

Τὰ δεσμά καὶ τὸ πάθος τὸ ἄχραντον, τοῦ δεσμεύσαντος ἄδην καὶ θάνατον, περιφανῶς ἐκήρυξας· διὰ τοῦτο Παμμακάρε τὴν λύσιν σου, ἀσπαζόμενοι ἀγιαζόμεθα.

Τριαδικόν.

Ως τὰ ἄνω βοήσωμεν τάγματα, τρισαγίοις φωναῖς τὸν παναίτιον, Πατέρα νῦν δοξάζοντες, καὶ Υἱὸν καὶ τὸ Πνεῦμα, μίαν οὐσίαν, μίαν δύναμιν, μίαν ἐνέργειαν. Θεοτοκίον.

Νοητὴν σε λυχνίαν προέγραψεν, ὁ Προφήτης τὸ θείον λαμπάδιον, Θεογεννητορ φέρουσαν, τὸ φῶτίσαν τοὺς πρώην, ἐσκοτισμένους, τῶν κακῶν ταῖς πολλαῖς ἀμαυρώσεσιν.

Ὁ Εἰρμός.

Λυτρωτὰ τοῦ παντός Παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκα-

ταβαὶς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπων Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ῥδὴ θ'. Ἀπας γηγενής.

Ολος γλυκασμὸς, ὑπάρχεις Ἀπόστολε ἀνευφημούμενος, πάσης θυμηδίας τε, πεπληρωμέναι αἱ πανηγύρεις σου· διὸ καὶ νῦν τοὺς δούλους σου, τοὺς προσκυνοῦντας πιστῶς, τὰ δεσμά σου, εὐφρανὸν ἀγίασον, καὶ φαιδρῶς ἐορτάσαι ἀξιώσον.

Θραῦσον τὴν ἰσχὺν, τῶν ἐθνῶν Ἀπόστολε, τῶν πολεμούντων ἡμᾶς, καὶ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν, ἀμάχῳ σθένει σου καθυπόταξον, ἐν χειροπέδαις ἄρχοντας, αὐτῶν τῇ πόλει σθ, θριαμβεύων, ἐνθά σου ἡ Ἀλυσίς τῶν ἄχραντῶν χειρῶν νῦν τετίμηται.

Οντως ἀληθεῖς, οἱ λόγοι σου Δέσποτα, οὓς ἀπεφώνησεν εἰπὼν· Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καὶ μείζονά μου ἔργα ἐργάσεται· ἰδοὺ γὰρ ὁ Ἀπόστολος, καὶ ζῶν τὰ πάθη σκιά, ἐξῆλθο, καὶ νῦν τοῖς κλοιοῖς αὐτοῦ, τὰ ποικίλα ἐργάζεται θάύματα. Τριαδικόν.

Υψιστε Πατὴρ, Υἱὲ καὶ Παράκλητε, Τριάς ὁμότιμε, ταῖς τῇ Κορυφαίᾳ σθ, τῶν Ἀποστόλων Πέτρου δεήσεσι, τῷ Βασιλεῖ συμμαχῶν ἐν τοῖς πολέμοις αἰεὶ· τῇ δὲ Πόλει, ἄσειζον ἀκλόνητον, εἰρηναίαν παράσχου κατάστασιν.

Θεοτοκίον.

Απαντες βροτοὶ, ὑμνεῖν ἀποροῦντές σου, τὸ ξένον λόγευμα, τὸν τοῦ καταπτάντος σοι, Ἀγγέλου λόγον χαίροντες ἄδομεν· Χαίροις βροτῶν ἢ λύτρωσις, τῶν πενομένων τροφή· τῶν δαιμόνων, χαίροις ἀμυντήριον· χαίροις σπύλων ἐμῶν καθαρτήριο.

Ἔτερος. Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη.

Ιδεῖν ἡξιώθης τὰ μακρόθεν, πιστῶς ἐλπίζόμενά σοι Πέτρε, καὶ καμάτων τὰ γέρα ἐκ Θεοῦ, τοῦ φιλανθρώπου χαίρων κομίζῃ· οὐ τῇ σαρκί σου, πάθος θείον ἐξεκόνισας.

Ως θείος κλειδοῦχος βασιλείας, τὰς ταύτης ὑπάνοιξον εἰσόδους, τοῖς πιστῶς σε τιμῶσιν ἐπὶ γῆς, καὶ τὴν σεπτὴν σου ἀσπαζόμεναις, Ἀλυσιν Πέτρε, ἣν δεσμούμενος ἐφόρεσας.

Συνὼν τῷ Υἱῷ ἐν θαβωρίῳ, φωνῆς Πατρικῆς αὐτὸν δηλούσης, ἡξιώθης ἀκοῦσαι τοῦ σεπτοῦ, Πνεύματος Πέτρε σοῦ τὴν καρδίαν, κεκαθαρμένην, παραδόξως καταυγάσαντος.

Ημῖν τοῖς ἐκ πόθου σε τιμῶσι, καὶ τὴν Ἀλυσιν ἀσπαζομένοις, μεθ' ἧς Πέτρε ἐδέδης ἱλασμόν, καὶ ὀφλημάτων αἴτησαι λύσιν, καὶ βασιλείας, οὐρανίου τὴν ἀπόλαυσιν.

Θεοτοκίον.

Φωτός οἰκητήριον ἐγένου· διὸ φωταγωγή-
σόν με Κόρη, ἀμαυρούμενον πάσαις τοῦ
ἐχθροῦ, ταῖς ἐπηρείαις· ὅπως ἐν πίστει, σὲ
Παναγία, μεγαλύνω Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** Τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη· Θεὸς ἐκ
» λαγόνων σε προῆλθε, σαρκοφόρος ὃς ὠ-
» φθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστρά-
» φη· σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὑναῖνες ἀκουτίσθητε.

Οὐ σὰρξ καὶ αἷμα Πέτρε σοι, ἀλλ' ὁ Πατήρ
ἐνέπνευσε, θεολογήσαι τὸν Χριστὸν, Υἱὸν
Θεοῦ Πατρὸς ζῶντος· διὸ σε καὶ μακάριον, αὐ-
τὸς προεμαρτύρατο, καὶ φερωνύμως κέκληκε,
Πέτρον ὡς πέτραν ἀρράγῃ, καὶ βάσιν τῆς Ἐκ-
κλησίας.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Παρθένος παναμώμητος, σὺ ἐγνώσθης καὶ
Μήτηρ, ὡς Θεὸν τε καὶ ἄνθρωπον, ὑπὲρ
φύσιν τεκούσα, καὶ σωτηρία γέγονεν, ἡ κυφο-
ρία σου, τοῖς μελωδοῦσιν ἐκ πόθου· Δόξα πρέ-
πει τιμῇ τε, καὶ προσκύνησις Τριάδι, τῇ ἀστέ-
κτῳ καὶ θείῳ.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχ. Προσόμοια,

Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Τοὺς πόρους τοῦ κηρύγματος, τιμῶντές σου
πανεύφημε, Κορυφαῖε, καὶ τὴν Ἀλυσιν πι-
στῶς, προσκυνοῦντες ὑμνοῦμεν, Χριστὸν τὸν ζω-
δότην, τὸν εὐεργέτην τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Δίς.

Ως ἐκ τῆς ἀθείας βυθοῦ, ἀνήγαγες πανεύ-
φημε, τῷ ἀγκίστρῳ, τοῦ κηρύγματος βρο-
τούς, καὶ ἡμᾶς ἀθυμίας, ἀνάγαγε πρεσβείαις,
Πέτρε ταῖς σαῖς, πόθῳ ὑμνοῦντάς σε.

Πρεσβείαις σου ὡς θείαις κλεισί, Πανεύφημε
εὐτρέπισον, οὐρανίους, ταῖς εἰσόδους καὶ
ἡμῖν, ταῖς πύλας διανοίξας, ὡς ἔχων παρρη-
σίαν, ταῖς Κορυφαῖόν σε δοξάζουσι.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Τῷ τριτῷ τῆς ἐρωτήσεως, τῷ Πέτρε φιλεῖς
με; τὸ τριτὸν τῆς ἀρνήσεως, ὁ Χριστὸς
διωρθώσατο· διὸ καὶ πρὸς τὸν κρυφιογνώστην
ὁ Σίμων· Κύριε πάντα γινώσκεις, τὰ πάντα
ἐπίστασαι, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Ὅθεν πρὸς
αὐτὸν ὁ Σωτὴρ· Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου,
ποίμαινε τὴν ἐκλογάδα μου, ποίμαινε τὰ ἀρνία
μου, ἃ ἐν τῷ ἰδίῳ αἵματι περιεποιησάμην εἰς
σωτηρίαν. Αὐτὸν ἱκέτευε θεομακάριστε Ἀπό-
στολε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ως πρεσβείαν ἀκοίμητον, καὶ παραίκλησιν
ἔμμονον, κεκτημένη Πάναγνε πρὸς τὸν
Κύριον, τοὺς πειρασμοὺς κατακοίμισον, τὰ κύ-
ματα πράυνον, τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς, καὶ ἐν
θλίψει ὑπάρχουσιν, τὴν καρδίαν μου, παρα-
κάλεσον Κόρη δυσωπῶ σε, καὶ χαρίτωσον τὸν
νοῦν μου, ὅπως ἀξίως δοξάζω σε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς
ἐβλεψεν, ἡ Ἀμνὰς ἡ τέξασα ἐπωδύρετο,
καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Υἱὲ ποθεινότατε,
πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρτήθης μακρό-
δυμε; πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας
σου Δόγε προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων, καὶ τὸ αἷ-
μα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

Εἰ βούλει, ποιήσον Δοξολογίαν μεγάλην·
εἰδὲ μὴ,

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος δ'. Ἀνατολίου.

Αξίως εἴληφας ἐκ Θεοῦ τὰ χαρίσματα, σο-
φὲ Ἀπόστολε, πέτρα τῆς πίστεως· ἀνθ'
ὧν τὸ αἷμά σου τῷ Κτίστῃ, ὡς γλύκιον ἔδσμα
προσήγαγες πανεύφημε, καὶ κλειδοῦχος χάριτι
τῶν οὐρανίων πυλῶν, πᾶσιν ἀναδεδείξαι, τοῖς
πίστει εὐφημοῦσί σε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ζόφος φοβερώτατος, ὁ τοῦ θανάτου Θεό-
νυμφε, τὴν ψυχὴν κατατρύχει μου· τὸ δὲ
λογοθέσιον, ἐξιστᾶν καὶ τρέμειν, αἰεὶ τῶν δαι-
μόνων παρασκευάζει ἀγαθή· ἐξ ὧν με ῥῦσαι
τῇ δυναστείᾳ σου, Παρθένε ἀπειρόγαμε, καὶ
πρὸς λιμένα σωτήριον, καὶ πρὸς φῶς τὸ ἀνέ-
σπερον, τῶν Ἀγίων κατὰταξον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Νεκρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἡ πάνα-
γνος Δέσποινα, καὶ νεκροῦντα τὸν δό-
λιον, ὠλόλυζε κράζουσα, πικρῶς τῷ ἐκ σπλάγ-
χνων, αὐτῆς προελθόντι, καὶ τὸ μακρόθυμον
αὐτοῦ ἀποθαυμαζούσα κατεπλήττετο· Τέκνον
μου ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάβῃ τῆς δούλης σου,
μὴ βράδυνης Φιλάνθρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,

ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τυπικά, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀποστόλου,
Ωδὴ γ' καὶ δ'.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Στίχ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγούνται.

Ὁ Ἀποστόλος.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.
Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν.

Ζήτηι Σάββατον δ' τοῦ Πάσχα.

Εὐαγγέλιον, Ἐωθινὸν ια'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εὐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰη-
σοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ.

Κοινωνικόν· Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

ΤΗ ΙΖ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν
Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους δ'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Οτε, ἐν τῷ μνήματι σαυτὸν, χαίρων περιέ-
κλεισας Πάτερ, ὑπὲρ ἀγάπης Χριστοῦ,
φέρων σταθερώτατα, τὰς τῶν δαιμόνων ποινας·
προσευχῇ δὲ καὶ χάριτι, ἀπέδειξας τούτων,
πάχνης ἀδρανέστερα, τὰ βουλευτήρια· τότε ἐ-
πεκρότησαν τάξεις, τῶν Ἀγγέλων κρᾶζουσαι·
Δόξα, τῷ ἐνδυναμοῦντί σε Ἀντώνιε.. Δίς.

Αλλος ἀνεδείχθης Ἡλιοῦ, ἔχων τοὺς κλεινοὺς
φοιτηταί σου, ὡς Ἐλισσαῖον σοφὲ, οἷς περ
καὶ τὴν χάριν σε, διπλὴν κατέλιπες, ἀρπαγείς
ὡς ἐν ἄρματι, αἰθέριος Πάτερ· ὅθεν ζῶν τῷ
πνεύματι, νῦν συναγάλλῃ αὐτοῖς, πάντων μνη-
μονεύων παμμάκαρ τῶν ἐπιτελούντων σου πό-
θω, τὴν σεπτὴν πανήγυριν Ἀντώνιε..

Οσπερ ὁ Θεόπτης Μωϋσῆς, γνώφῳ νοητῷ
ὑπείσηλθες, θεωριῶν ἀληθῶς· αὐθις δὲ
κατώπτευσας, ὃν περ ἐπόθεις τρανῶς· δοξα-
σθεῖς δὲ τὸ πρόσωπον, τῇ αἰγλῇ ἐκείνου, Πά-
τερ καθωδήγησαι, εἰς σωτηρίους μονάς· ὅθεν,
συνελθάντες Θεόφρον, χαίροντες κραυγάζομεν·
Δόξα, τῷ σὲ ἐνισχύσαντι Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος β'.

**Τθρωπον Θεοῦ, τῷ κόσμῳ τὴν εὐκοσμίαν,
τὴν τρυφὴν τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν ἀρετῶν, τῶν
Ἀσκητῶν τὸ καύχημα, Ἀντώνιον τιμήσωμεν·
πεφυτευμένος γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἐξήν-
θησε δικαίως, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἐν ἐρήμῳ, ἐ-
πλήθυνε τὰ ποίμνια Χριστοῦ, τῶν λογικῶν
προβάτων, ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ.**

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Αδιδευτε πύλη, μυσικῶς ἐσφραγισμένη, εὐ-
λογημένη Θεοτόκε, δέξαι τὰς δεήσεις ἡ-
μῶν, καὶ προσάγαγε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ,
ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Οφθης ἐκ μητρικῶν, σπαργάνων Θεοφόρε,
ἡγιασμένον σκεῦος, Ἀντώνιε καὶ οἶκος,
τοῦ Παναγίου Πνεύματος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου.

Δόλους τῶν πονηρῶν, δαιμόνων θριαμβεύ-
σας, τῇ τοῦ Σταυροῦ δυνάμει, ἐτράνωσας·
τὴν δάξαν, Χριστοῦ Πάτερ Ἀντώνιε.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Ηρθης ὡς Ἡλιοῦ, ἐν ἄρματι πυρίνῳ, καὶ
συνεκράθης μάκαρ, ἀμέσως τῇ Τριάδι,
Ἀντώνιε παγκόσμιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ανω σε οἱ Χοροὶ, Θεοτόκε Παρθένε, ὕμνοῦσι
σὺν τοῖς κάτω, δοξάζοντες ἀπαύστως,
τὸν Τόκον σου τὸν ἄχραντον.

Ἀπολυτίκιον· Τὸν ζηλωτὴν Ἡλίαν..

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῳ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Στιχολογοῦμεν τὴν α'. Στασίαν τοῦ, Μακάριος
ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν
Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος δ'. ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Οφωτισθεῖς ταῖς τοῦ Πνεύματος ἀκτίσιν,
ᾗτε σε ὁ ἔνθεος ἔρως ἀνέφλεξε, καὶ τὴν
ψυχὴν ἀνεπτέρωσεν, αὐτὸ ποθῆσαι, τὸ τῆς ἀ-
γάπης ὄντως ἀκρότατον· τότε κατεφρόνησας,
σαρκὸς καὶ αἵματος· καὶ ἔξω κόσμου γεγένη-
σαι, πολλῇ ἀσκήσει, καὶ ἡσυχίᾳ τούτῳ ἐνούμε-
νος· ὅθεν ἐπλήσθης, ὡς ἐζήτησας, τῶν ἐκείθεν
καλῶν καὶ ἀνέλαμψας, ὡς Ἀστὴρ καταυγα-
ζων, τὰς ψυχὰς ἡμῶν Ἀντώνιε.. Δίς.

Οτῶν δαιμόνων τὰ τόξα καὶ τὰ βέλη,
συντρίψας τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ Πνεύμα-
τος, καὶ τὴν κακίαν καὶ ἐνεδραν, αὐτῶν τοῖς
πᾶσι, δηλοποίησας· δείκας διδάγμασι, ταῖς
δείκας λαμπρότησι, καταστραπτόμενος, τῶν
Μοναστῶν διαυγέστατος, φωστήρ ἐγένου, καὶ
τῆς ἐρήμου πρῶτος διάκοσμος, καὶ τῶν νοσούν-
των ἐμπειρότατος, καὶ σεπτὸς ἰατρός καὶ ἀρ-
χέτυπος, χαρακτήρ ἐναρέτου, ἀγωγῆς Πάτερ,
Ἀντώνιε.. Δίς..

Ο χαρισμαίων ἐνθέων πεπλησμένος, σὲ ὡς ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον Πάτερ εὐρών, Χριστός τῶν θείων ἐμφάσεων, λαμπράς οἰκείου, μαρμαρυγὰς φωτός σοι ἐξήστραψεν· ἐντεῦθεν ἰάσεων, ἀφθονος ὠφθης πηγῇ, διατροφή τε λιμώττουσι, καὶ τῶν διψώντων, δι' ἐπομβρίας ἄρδων τὴν ἔφρσιν· τὰς ψυχικὰς δὲ διαθέσεις ὀρών, σοῦ τῷ λόγῳ σοφῶς ἐβελτίους Θεῷ· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο καθαρὸς τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν, Ἄγγελος ἐπίγειος, βροτὸς οὐράνιος, τῆς παρθενίας διδάσκαλος, τῆς ἐγκρατείας, ἡκριβωμένη σταθμῇ Ἀντώνιε· συνὼν τῷ Δεσπότη σὺ καὶ τὴν ἀσίγητον, δοξολογίαν μακάριε, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, καὶ τοῖς Ὁσίοις πᾶσι καὶ Μάρτυσι, τῷ τῷ προσάγων, τοὺς τελούντάς σου, τὴν ἱερὰν μνήμην πάντοτε, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, καὶ πταισμάτων ἐλευθέρωσον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Συκεώτου.

Τὸ κατ' εἰκόνα τηρήσας ἀλώθητον, νῦν ἡγεμόνα κατὰ παθῶν ὀλεθρίων, ἀσκητικῶς ἐνστήσας, εἰς τὸ καθ' ὁμοίωσιν, ὡς δυνατόν ἀνελήλυθας· ἀνδρικῶς γὰρ τὴν φύσιν ἐκδιασάμενος, ἔσπευσας τὸ χεῖρον, καθυποτάξαι τῷ κρείττονι, καὶ τὴν σάρκα δελῶσαι τῷ πνεύματι· ὅθεν Μαναζόντων ἀνεδείχθης ἀκρότης, πολιξῆς τῆς ἐρήμου, εὐδρομούντων ἀλείπτῃς, κανῶν εἰρετῆς ἀκριβέστατος· καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς, τῶν ἐσόπτρων λυθέντων Ἀντώνιε, καθαρῶς ἐποπτεύεις τὴν Ἀγίαν Τριάδα, ἐντυγχάνων ἀμέσως, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τιμώντων σε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε· τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθεὶς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς· ἐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος· Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰσόδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχὰς ἐκ χειρὸ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀφῆται αὐτῶν βάσανος· Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλαγίσθη κακῶσις ἡ ἐξόδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία συντριμμα· οἳ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων εἰς κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀ-

θανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. Ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χυμευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλαίμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν Ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ Κεφ. 15. ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διαδῆμα τῆς καλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτῆς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήφεται ἀσπίδα, σκεπητήν, ὁσιότητα· ὅξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Παρεύσονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἀλουῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφθήσονται χαλάσαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς. Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους Δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν Βασίλεις καὶ σύνετε, μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς, ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαιρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις Ἑθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κρατήσις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος, εἰς τὴν φθᾶσιν τελευτήσας, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολλὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις· καὶ ἡλικία γῆρας, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος ἡγαπήθη καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξη σύνεσιν αὐτοῦ, ἡ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτῆς. Βασκα-

νία γὰρ φαυλότητος ἄμαυροὶ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμός ἐπιθυμίας μεταλλεῦει νοῦν ἄκακον. Τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροὺς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν ταῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα,

Ἦχος β'. τοῦ Στουδίτου.

Α'σκητικὸν γυμνάσιον, συγκροτήσας ἐπὶ γῆς, Ὅσιε Ἀντώνιε, τὰς τῶν παθῶν προσβολὰς, ἐν τῇ ῥοῇ τῶν δακρύων σε, πάσας ἀπήμβλυνας, καὶ κλίμαξ θεία καὶ σεπτὴ, εἰς οὐρανοὺς ἀνάγασα, τοῖς πᾶσιν ἐγκωρίσθη, ὁ θεόληπτος βίος σου· εὐσεβείας γὰρ καρποὺς, ἐν αὐτῷ ἐνδείξάμενος, ἰατρεύεις δι' αὐτῶν, τὰς ἀσθενείας τῶν παθῶν, τῶν πιζῶς ἐκβοώντων σοι· Χαίροις τῆς Ἑῶας ἀστὴρ χρυσαυγέστατε, καὶ τῶν Μοναζόντων λαμπαδῆχε καὶ Ποιμὴν. Χαίροις ἀοίδιμε, τὸ τῆς ἐρήμου κάλλιστον θρέμμα, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἀκράδαντον ἔρεισμα. Χαίροις τῶν πλανωμένων, ὁ μέγας ὁδηγός· Χαίροις τὸ ἡμέτερον καύχημα, καὶ τῆς οἰκουμένης παιδρὸν ἀγαλλίαμα.

Ὁ αὐτός.

Τὸν ἐπὶ γῆς Ἀγγέλον, καὶ ἐν οὐρανοῖς ἄνθρωπον Θεοῦ, τοῦ κόσμου τὴν εὐκοσμίαν, καὶ τρυφὴν τῶν ἀγαθῶν, καὶ τῶν ἀρετῶν, τῶν Ἀσκητῶν τὸ καύχημα, Ἀντώνιον τιμήσωμεν· πεφυτευμένος γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἐξήνθησε δικαίως, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἐν ἐρήμῳ, ἐπλήθυνε τὰ ποίμνια Χριστοῦ, τῶν λογικῶν προβάτων, ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ.

Ὁ αὐτός.

Οσιε Πάτερ, ἐκ βρέφους τὴν ἀρετὴν ἐπιμελῶς ἀσκήσας, ὄργανον γέγονας τοῦ Ἀγίου Πνεύματος· καὶ παρ' αὐτοῦ λαθὼν, τῶν θαυματῶν τὴν ἐνέργειαν, ἐπεισας τοὺς ἀνθρώπους, καταφρονεῖν τῶν ἡδέων· νῦν δὲ τῷ θείῳ φωτὶ, καθαρώτερον ἐλλαμπόμενος, φώτισον καὶ ἡμῶν τὰς διανοίας, Πάτερ Ἀντώνιε.

Ἦχος γ'. Ἀνατολίου.

Οσιε Ἀντώνιε, τῆς στερότατης ἀσκήσεως τὴν καυστικὴν καὶ εὐψυχον διατριβὴν ὡς ἐν αὐλοῖς ἀκαπαυόμενος ἐτέλεσας· τοῖς ἐρημοτέροις γὰρ, σεαυτὸν συνάψας πνευματικῶς τὰς πυριφλέκτες φαρέτραις τῶν δαιμόνων κατεπάτησας· καὶ ὑπεράνω πάσης ἀρετῆς γεγο-

νώς, συναυλίζῃ Ἀγγέλοις, ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. Διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Οσιε Πάτερ, τῆς φωνῆς τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Κυρίου ἀκούσας, τὸν κόσμον κατέλιπες, τὸν πλοῦτον καὶ τὴν δόξαν, εἰς αὐδὲν λογισάμενος· ὅθεν πᾶσιν ἐβόας· Ἀγαπήσατε τὸν Θεόν, καὶ εὐρήσετε χάριν αἰώνιον· μηδὲν προτιμήσατε τῆς ἀγάπης αὐτῆς· ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς, εὕρητε ἀνάπαυσιν μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων· οὐ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ, φύλαξον, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξαζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρράγῃ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις τῶν ἀσκητῶν ἀρχηγός, γεγεννημένος· καὶ ἀήττητος πρόμαχος· παθῶν γὰρ ἐκτέμνων ῥίζας, καὶ τῶν δαιμόνων ὁρμαῖς, ὑποστάς· ἀνδρείως ἐθρίαμβευσας, αὐτῶν τὴν ἀσθένειαν, καὶ ψυχόλεθρον πλάνησιν· τὴν τοῦ Σταυροῦ δὲ, τῆς Σωτῆρος ἐνέργειαν, καὶ ἀνίκητον, ἐφάνερωσας δύναμιν· ἦν καὶ περιζωσάμενος, ἐνίκησας· ἅπαντας, τοὺς ἀθετοῦντας τὴν θείαν, διὰ σαρκὸς ἐπιφάνειαν, Χριστῆ· ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τιμίος ἐναντίον Κυρίου.

Στύλος φωτοειδὴς ἀρεταῖς, ἐστηριγμένος, καὶ νεφέλῃ σκιαζούσας, ἐγένου τοῖς ἐν ἐρήμῳ, πρὸς ἕρανὸν ἀπὸ γῆς, τῶν Θεὸν ὁρώντων προηγούμενος, Σταυροῦ βακτηρίᾳ, τὴν τῶν παθῶν ῥήξας θάλασσαν· τὸν νοητὸν δὲ, Ἀραλὴν τροπώσας, ἀνεμπόδιστον, τὴν ἕρανιον ἀνοδὸν, εὗρες· Θεομακάριστε, καὶ κληρὸν ἀκήρατον, σὺν Ἀσωμάτοις τῷ θρόνῳ, περιχαρῶς παριστάμενος, Χριστοῦ· ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος.

Χαίροις ἀγγελικαῖς ὁμιλῶν, χοροστασίαις ἐν ὑψίστοις Ἀντώνιε· τὸν βίον γὰρ τούτων Πάτερ, ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθῶς, ἀρετὴν ἀσκήσας πεπολίτευσας, φανείς καθαρώτατον, ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον, ἀκτινοβόλους, ἀστραπαῖς εἰσδιχόμενον, τὰς τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἀγίου πανόλβις· ὅθεν καταυγαζόμενος, ἑώρας τὰ μέλ-

λαυτα, πάντα προλέγων ἐκ θείας, φωτοφανείας
μιμούμενος, Χριστοῦ· ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Συκεώτου.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητὴν σε
τιμῶμεν. Ἀντώνιε· διὰ σὲ γὰρ τὴν τρίβον,
τὴν ὄντως εὐθείαν, πορεύεσθαι ἐγνώμεν. Μακά-
ριος εἶ, τῷ Χριστῷ δομλεύσας, καὶ ἐχθροῦ
θριαμβεύσας τὴν δύναμιν. Ἀγγέλων συνόμιλε,
τοῦ Παύλου συμμετοχὴ τοῦ Θεοβαίου· μεθ' ὧν
πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ανύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως
συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ Ὑ-
ψίστου, σὼν οἰκετῶν παρακλήσεις, δέχου Παν-
άμωμε, ἡ πᾶσι χορηγοῦσα, καθαρισμόν τῶν
πτισμάτων. Νῦν τὰς ἡμῶν ἱκεσίας προσδε-
χομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Τὸν ζηλωτὴν Ἠλίαν τοῖς τρόποις μιμούμε-
νος, τῷ Βαπτιστῇ εὐθείαις ταῖς τρίβοις
ἐπόμενος, Πάτερ Ἀντώνιε, τῆς ἐρήμου γέγονας
οἰκιστῆς, καὶ τὴν οἰκουμένην ἐστήριξας εὐχαῖς
σου· διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν ψυχὴν σου δεσμεύσας πόθῳ Χριστοῦ, τὰ
γεῶδη μισήσας πάντα σαφῶς, νυλίσθης
Πάτερ Ὅσιε, ἐν ἐρήμοις καὶ ὄρεσι· τοῦ γνω-
στικοῦ γὰρ ξύλου, γευσάμενος ἐνδοξε, ὡς ἐξ ἀ-
δύτων μύστης, ἀγγελικῶς διέλαμψας· ὅθεν καὶ
τὸν γνώφον, διαβαῖς τῆς σαρκὸς σου, τὸ σκότος
ἐδίωξας, τῶν δαιμόνων μακάριε, Μοναζόντων
ὁ πρόκριτος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν
πτισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτά-
ζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλ-
λαβῶσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεῶ, ἀφράστως
ἀπεκύησας, τὸν τὰ πάντα ποιήσαντα· καὶ ἐν
ἀγκαλῆς ἐσχες, τὸν πάντα κατέχοντα· καὶ
ἐκ μαζῶν ἐθήλασας, τὸν κόσμον ἐκτρέφοντα·
ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ῥυσθῆναι
πτισμάτων με, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ
προσώπου τοῦ Κτίστου με. Δέσποινα Παρθένε

ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειάν τότε παράσχου μοι
καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις Πανάχραντε.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν Ἀσκητὴν τοῦ Κυρίου ὕμνοις τιμήσωμεν,
ὡς νεκρώσαντα πάσας τὰς προσβολὰς
τῶν παθῶν, δι' ἐγκρατείας καὶ στεργῆς ὑπο-
μονῆς ἀληθῶς, καὶ καταισχύναντα σφοδρῶς,
τῶν ἀντίπαλον ἐχθρόν, καὶ πάσας τούτου ἐ-
πάρσεις· καὶ νῦν πρεσβεύοντα τῷ Κυρίῳ, ἐλεη-
θῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος ἣν προε-
κήρυξαν πάντες οἱ δικαιοτάτοι, καὶ ὁ
Προφήτης Δαυιδ, Ὅρος ἀλάξευτον, καὶ Δαυὶδ
ὁ μελωδός, σὺν Μωϋσεῖ καὶ ταῖς λοιποῖς, Βά-
τον καὶ Στάμνον καὶ Ῥάβδον, Νεφέλην Πύλην
καὶ Θρόνον, καὶ μέγα Ὅρος ἀναδειχθεῖσαν ἡμῖν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ταυτὸς Σοφύβους τοῦ βίου καταλιπὼν, τὸν
σταυρόν σου ἐπ' ὧμων ἀναλαβὼν, ὅλον ἀ-
νατέθεικας, σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ σου· καὶ σαρ-
κὸς ἔξω Πάτερ, καὶ κόσμος γενόμενος, τοῦ Ἀ-
γίου γέγονας, συνόμιλος Πνεύματος· ὅθεν καὶ
πρὸς ζῆλον, τοὺς λαοὺς διεγείρων, τὰς πόλεις
ἐκένωσας, τὰς ἐρήμους ἐπόλισας Θεοφόρε Ἀν-
τώνιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πται-
σμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι
πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῷ φωτὶ λαμπόμενος, τῷ ἀπροσίτῳ, ὡς ἀ-
σὴρ ἐξέλαμψας, ἐν ταῖς ἐρήμοις, διδασκαῖς,
καταφωτίζων Ἀντώνιε, τοὺς ἀδιστακτῶ ψυχῇ
προσιόντάς σοι. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Επελεύσεται Πνεύματος τοῦ Παναγίου, τοῦ
Πατρὸς τὸν σύνθρονον, καὶ ὁμοούσιον φω-
νῇ, Ἀγνή Ἀγγέλου συνέλαβες, Θεοκυῆτορ, Ἀ-
δαμ ἡ ἀνάκλησις.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχον.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῆς Ὁσίας αὐτῆς.
Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον Ὁσιακόν. Μετὰ τὸν Ν'.

Δόξα, Ταῖς τοῦ σου Ὁσίου.

Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Ος Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ
φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σε, δι' ὧν ἐν.

τοῖς οὐρανοῖς, εὖρες μισθὸν τῶν καμμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, εἰρήνην αἵτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου εἰς 5. καὶ τοῦ Ὁσίου, εἰς ἡ. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἀντώνιον τὸν Δεῖον εὐφημεῖν Δέμις. Θεοφάνης.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Αθανασίας καὶ ζωῆς λαβόμενος, τῆς αἰωνίου σαφῶς, καὶ τριλαμποῦς αἴγλης, Πάτερ ἐμφορούμενος, τῷ φωτισμῷ τῆς χάριτος, τὴν ζοφώδη ψυχὴν μου, καταυγασθῆναι δυσώπησον, ὅπως ἐπαξίως ὑμνήσω σε.

Νέος ὑπάρχων ἡλικία σώματος, καινὴν ὁδὸν ἀρετῆς, ἀναλαβὼν ταύτην, ἀκινδύνως ὠδεύσας, νόμῳ καινῷ πειθόμενος, τοῦ Σωτῆρος Τρισμάκαρ, καὶ ζωηφόροις προσταγμασι, τοῦ Εὐαγγελίου ἐπόμενος.

Τῇ τρισηλίῳ λαμπηδόνι Πάνσοφε, καταλαμπόμενος, τὸ δυσμενὲς μάκαρ, τῶν δαιμόνων φρύαγμα, καὶ τῶν θηρῶν τὰ χάσματα, αἰκισμῶν τε τοὺς πόνους, ἀράχνης δίκην διέλυσας, Δεῖω πυρακτούμενος ἔρωτι. Θεοτοκίον.

Ὁς Θεοῦ Μήτηρ παρρησίαν ἔχουσαν, πρὸς τὸν τεχθέντα ἐν σοῦ, μονογενῆ Λόγον, τὸν Πατρὶ συνάναρχον, καὶ συμφυῆ τῷ Πνεύματι, δυσωπούσα μὴ παύσῃ, κινδύνων σῶσαι Πανάμωμε, τοὺς σὲ Θεοτόκον δοξάζοντας.

Καταβασία. Χέρσον ἀβυσσοτόκον.

Ὡδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχαῖς.

Νενευρωμένῳ λογισμῷ, καὶ σταθερᾷ διανοίᾳ τῶν παθῶν καταμαράνας τὴν φλόγα, ἀπαθείας τὴν φαίδραν, καταβολὴν Ἀντώνιε, περιεβάλλου Πάτερ, καὶ σωτηρίου ἱμάτιον.

Ισχυροτάταις προσβολαῖς, δαιμόνων, θρασυνομένων, καὶ θηρίων τὰς μορφὰς μιμουμένων, κατεφρόνησας αὐτῶν, τῆς ἀσθενοῦς δυνάμεως τὸν κραταῖον γὰρ εἶχες, ἐν τοῖς πολέμοις συλλήπτορα.

Ὁς Θεοφόρος τὰς ἀρχαῖς, τῇ σκότεις καὶ ἐξουσίας, θριαμβεύσας ἐγκρατεῖα συντόνῳ, τροπαιῆχος νικητῆς, Ἀντώνιος ἐγένετο, τῶν Ἀσκητῶν ἡ δόξα, καὶ Μοναζόντων τὸ καύχημα.

Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένον με τὸν νῆν, τῇ τῆς ζωῆς ἐνεργείᾳ, τῆς ἐκ σὲ φανερωθείσης τῷ κόσμῳ, ἐξανάστησον Ἀγνή, καὶ πρὸς ζωὴν ὁδήγησον, ἡ τοῦ θανάτου πύλας, λύσασα μόνῃ τῷ τόκῳ σου. Καταβασία. Τὸ στερέωμα τῶν ἐπὶ σοί.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἄρας Σοφέ, καὶ αὐτῷ μέχρι τέλους ἀκολουθῶν, τὸν νοῦν οὐχ ὑπέστρεψας, ἐν τῷ κόσμῳ θεόσοφε· ἀλλ' ἐγκρατείας πόνους, τὰ πάθη ἐνέκρωσας, καὶ ναὸν ἡτοίμασας, σαυτὸν τῷ Κυρίῳ σου· ὅθεν χαρισμάτων, ἀμοιβὴν ἐκομίσω, ἰᾶσθαι νοσήματα, καὶ διώκειν τὰ πνεύματα, θεοφόρε Ἀντώνιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν αἰγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὁς πανάμωμος Νύμφη τοῦ Ποιητοῦ, ὡς ἀπείρανδρος Μήτηρ τοῦ Αὐτρωτοῦ, δοχεῖον ὡς ὑπάρχουσα, τοῦ Παρακλήτου Πανύμνητε, ἀνομίας με ὄντα, αἰσχρὸν καταγώγιον, καὶ δαιμόνων παίγνιον, ἐν γνώσει γενόμενον, σπεῦσον καὶ τῆς τεύτων, κακουργίας με ῥῦσαι, λαμπρὸν οἰκητήριον, δι' ἀρετῆς ἀπαρτήσασα, Φωτοδόχε ἀκήρατε· δέωξον τὸ νέφος τῶν παθῶν, καὶ τῆς ἄνω μεθέξεως ἀξίωσον, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου πρεσβεῖαις σου.

Ὡδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχὺς, Κύριε.

Τῶν ἀρετῶν, κλίμακι Δεῖα χρησάμενος, πρὸς τὸ ὕψος, Πάτερ ἀναβέβηκας, καὶ τὸν Θεὸν εἶδες ἐπ' αὐτήν, ἐπεστηριγμένον, καὶ δωρεὰς διανέμοντα, χειρὶ πλουσιωτάτῃ, τοῖς πιστῶς μελωδοῦσι· Τῇ δυνάμει σε δόξα Φιλάνθρωπε.

Ὁλος Θεῷ, καθιερώθης Ἀντώνιε, μόνος μόνῳ, πάνσοφε ἐνούμενος, δι' ἀρετῆς, καὶ καθομιλῶν, καὶ θεοφανείας, ὡς καθαρὸς ἀξιούμενος· τῆς γῆς καὶ τῶν γηϊνῶν, ἀποστάς γὰρ ἀξίως, τὴν οὐράνιον εὖρες ἀπόλαυσιν.

Νῆν καὶ ψυχὴν, κεκαθαρμένους Ἀντώνιε, τὴν ἀπάτην, Πάτερ τὴν ψυχόλεθρον, καὶ μηχανὰς, δόλους τε πικροὺς, καὶ τὰς φαντασίας, τῶν δυσμενῶν ἐφανερώσας· παθῶν γὰρ ἐδιδάχθης, καὶ μαθὼν ἐκδιδάσκεις, Μοναζόντων τῇ πλήθει Πανάμωμε.

Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκ σὲ, τὸν σαρκωθέντα δυσώπησον, τὸν ἀτρέπτως, ὃ ἦν διαμείναντα, καὶ φυσικῶς, ἴσον τῷ Πατρὶ, καὶ σοὶ τῇ Τεκνίῃ γενόμενον ὁμοῖον, συγχώρησιν πταισμάτων, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν, τοῖς ὑμνοῦσί σε πίστει δωρήσασθαι. Καταβασία. Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς.

Ὡδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Ενδοικουντὰ σοὶ ἔχων, τὸν τὰ πάντα βλέποντα Θεὸν μακάριον, ἐκδιδάσκοντά σε, καὶ φωτίζοντα καὶ συνετίζοντα, τῶν ψυχῶν.

Τρισμάκαρ, τῶν καθαρῶν καὶ μακαρίων τὰς ἀνόδους ὁρᾶν κατηξίωσαι.

Ιαμάτων σοι χάριν, κατὰ νοσημάτων ποικίλων δεδώρηται, καὶ κατὰ πνευμάτων, ἀκαθάρτων Χριστὸς ἐξουσίαν Σοφέ· τὴν γὰρ φύσιν Πάτερ, νεκρικῶς τῶν ὑπὲρ φύσιν, χαρισμάτων μετέσχεσ τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Οὐ σὲ τεῖχος πλουτοῦντες, καὶ τῇ προστασία σου περιφρουρούμενοι, τῇ σῇ θείᾳ δόξῃ, ἐγκαυχώμενοι σὲ μακαρίζομεν· σὺ γὰρ Παναγία, τὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν πηγάζεις, εὐφροσύνην τε καὶ ἀγαλλίασιν.

Καταβασία· Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας.

Ὡδὴ ε'. Ἀβυσσος ἀμαρτιῶν.

Νόμιμον ἀθλητικῶς, πολιτεία ἀπαλῶν ἐξ ὀνύχων, ἀναλαβὼν Θεόφρον, μέχρι τέλους διέσωσας, καὶ ὡς θεὸς ἀριεὺς, στέφανον εἴληψας, τὸν τῆς νίκης, παρὰ τῶ πάντων Βασιλεύοντος.

Εχόντες πρὸς τὸν Θεόν, πρεσβευτὴν σε δυνατώτατον Μάκαρ, καὶ κοινωνὸν φροντίδων, καὶ προστατὴν καὶ πρόμαχον, καὶ μεσίτην εὐμενῇ, πάντων σωζόμεθα τῶν κινδύνων, καὶ πειρασμῶν καὶ περιστάσεων.

Θεοτοκίον.

Υψώσας παναληθῶς, τὴν πεσοῦσαν τῶν ἀνθρώπων ἔσσαν, τὸν ἐν μορφῇ τῇ θείᾳ, καὶ Πατὴρ ἐν ἰσότητι, καθορώμενον Υἱόν, τὸν ἀναλλοίωτον Θεότοκε, ἄνευ σποράς κυοφορήσασα.

Καταβασία· Ἐβόησέ σοι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοὺς βιωτικούς, θορύβους ἀπώσάμενος, ἡσυχαστικῶς, τὸν βίον ἐξετέλεσας, τὸν Βαπτιστὴν μιμούμενος, κατὰ πάντα τρόπων Ὁσιώτατε· σὺν αὐτῷ οὖν σε γεραίρομεν, Πατέρων Πάτερ Ἀντώνιε.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν τῷ Χριστῷ φωνῇς ἐπακηύσας, ἐπορεύθης ὀπίσω τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν, γυμνός τε βίβη γενόμενος, καὶ ἀπορρίψας φροντίδας πάσας τῶν χρημάτων, κτημάτων, καὶ οἰκετῶν σου, καὶ ἀδελφῆς τὴν σοργὴν, Θεοφόρε Ἀντώνιε· καὶ μόνος ἐν ταῖς ἐρήμοις, τῷ Θεῷ ὁμιλῶν καθαρώτατα, γνώσεως χάριν εἴληψας· ἦν μοι πέμψον ὑμνεῖν σε μέλλοντι, Πατέρων Πάτερ Ἀντώνιε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου.

Στίχοι.

Ἐχει τι μεῖζον οὐρανὸς καὶ τῶν Νῶων,
Ἐξαρχον Ἀντώνιον, Ἀσκητῶν ἔχων.

Ἐβδομάτῃ δεκάτῃ Ἀντώνιον ἐνθεν ἄειραν.

Οὗτος τὸ μὲν γένος ἦν Αἰγύπτιος, ἐκ πατέρων καὶ προγόνων τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν δεδιδαγμένος. Ἡκμασε δὲ ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, καὶ παρέτεινε μέχρι καὶ τοῦ εὐσεβοῦς Βασιλέως Κωνσταντίνου, καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ. Ἐπιδούς δὲ ἑαυτὸν τῇ ἀσκητικῇ ἀγωγῇ, τοσοῦτον ὑπερέβαλε πάντας, ὥς ὑποτύπωσης εἶναι τῶν ἐφεξῆς. Καὶ τὸ παράδοξον, ὅτι καὶ πρῶτος, ἢ κομιδῇ μετ' ἐλίγων, τῆς ὑπὲρ ἄνθρωπον ταύτης πολιτείας γέγονεν ἀρχηγός, καὶ μόνος σχεδὸν εἰς τὸν ἀκρότατον ἤλασεν ἔρον, ὥς ἡ περὶ αὐτὸν ἱστορία δηλοῖ. Ἀλλὰ τὰ διαβεβημένα περὶ αὐτοῦ πᾶσι περιττὸν ἐπεκδιηγέσθαι. Τοσοῦτον δὲ ἀναγκαῖον εἰπεῖν, ὅτι ἐν θνητῷ σώματι τοῦ σώματος ἀπανίστατο, καὶ τὰς τῶν ψυχῶν ἀνόδους ἐώρα, καὶ τοὺς ταύτας εὐθύνοντας δαίμονας, ὃ τῆς νοεράς καὶ ἀσωμάτου φύσεως ἴδιον. Ζήσας δὲ πρὸς τοῖς ἑκατὸν ἔτη πέντε, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ. Ὁ δὲ βίος αὐτοῦ συνεγράφη ὑπὸ τοῦ μεγάλου Ἀθανασίου. Ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Θαυματουργοῦ Ἀντωνίου τοῦ Νέου, τῷ ἐν τῇ Σκήτῃ τῆς Βερόοιας ἀσκήσαντος.

Στίχ. Ἀντώνιον δὲ τὸν Νέον, ποῦ τακτέον,

Εἰ μὴ παρ' αὐτῷ τῷ παλαιῷ Ἀντωνίῳ;
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσιος Ἀχιλλᾶς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὁπλοῖς Ἀχιλλεὺς τὰς κάτω πορθεῖ πόλεις.

Πόνοις Ἀχιλλᾶς τὴν ἄνω πλουτεῖ πόλιν.
Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Φαίλαι πεφύκασιν, τῶν ἀρωμάτων αἰσιαγόνες σβ, ἀρετῶν εὐωδίας, καὶ σωτηρίας ἀρωματίζουσαι, ὥς ἐκ λειμῶνος, τοῖς πόθῳ κραυγάζουσιν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Η χάρις τοῦ Πνεύματος, τοῦ Παναγίου σοὶ ἐναικησάσα, τῶν πνευμάτων διώκτην, τῆς πονηρίας Πάτερ εἰργάσατο, καὶ Μοναζόντων ἀλείπτῃν κραυγάζοντα· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Μαρίαν τὴν ἄχραντον, καὶ παναγίαν ἀνευφημήσωμεν· δι' αὐτῆς γὰρ ἡ χάρις, ἡμῖν πηγάζει τῶν ὑπὲρ νοῦν δωρεῶν, ὥς ἐκ χειμάρρου τῆς θείας χρηστότητος ἦν εὐσεβεῖ λογισμῷ, νῦν μακαρίσωμεν.

Καταβασία· Σὲ τὸν ἐν πυρὶ ὁροσίσαντα.

Ὡδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Εν προσευχαῖς τὸ ἄγρυπνον, ἐν νηστείαις τὸ εὐτονον, τὸ καρτερικόν, ἐν πειρασμοῖς

κτησάμενος, νῦν καθαρότητι, ἐπὶ τῆς γῆς ὡς Ἀγγελος, πεπολιτευμένος, τῷ Θεῷ ἀνεβόας· Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰκετηρίαίς Ὅσιε, καὶ δεήσεσι χρώμενος, σὺ διηνεκῶς, πρὸς τὸν Θεὸν ἀνέδραμες, πρὸς ὕψος μεταρσίον, τοὺς τῶν δαιμόνων βρόχους φυγών· ἐλευθερωθεὶς δὲ, τῆς αὐτῶν τυραννίδος, Θεόφρον ἀναμέλπεις· Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νέος Μωσῆς γενόμενος, ἐν ἐρήμῳ τὸ τρόπαιον, κατὰ τῶν ἐχθρῶν, καὶ πολεμίων ἔστησας, λαοῦ προηγούμενος, τῶν Ἀσκητῶν συστήματος, τοῦ ἐν εὐφροσύνῃ, καὶ σεμνῇ πολιτείᾳ, βῶντος· Τὸν Δεσπότην, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Θεογεννήτορ Πάναγνε, τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα, καὶ τῆς ἀμαρτίας, ταῖς οὐλαῖς ἐξάλειψον, πηγαῖς ἀποσμήχουσα, ταῖς ἐκ πλευρᾶς τοῦ Τόκου σου, καὶ τοῖς ἐξ αὐτῆς, ἀποκαθαίρουσα ῥείθροις· πρὸς σέ γὰρ ἀνακράζω, καὶ πρὸς σέ καταφεύγω, καὶ σέ ἐπικαλοῦμαι, τὴν Κεχαριτωμένην.

Καταβασία· Ἀστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες.

Ὡδὴ Δ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Επέστη ἡ φωσφόρος σου Ἑορτὴ, παμμακάριστε Πάτερ Ἀντώνιε, πλήρης χαρᾶς, πλήρης εὐφροσύνης πνευματικῆς, πλήρης Ἀγίου Πνεύματος, πλήρης εὐωδίας καὶ φωτισμοῦ· καὶ νῦν σε κεκτημένοι, ἀσκήσεως κανόνα, καὶ νομοθέτην ἀγαλλόμεθα.

Μὴ παύσῃ ἱκετεύων τὸν Αὐτρωτὴν, πανσεβάσμιε Πάτερ δωρήσασθαι, τοῖς εὐλαβῶς, μνήμην σου τελουσι τὴν ἱεράν, τὴν τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, τὴν τῶν χαρισμάτων διανομήν, τὴν θείαν προστασίαν, ψυχῶν τὴν σωτηρίαν, καὶ αἰωνίαν ἀπολύτρωσιν.

Ἰσάγγελος βιώσας ἐπὶ τῆς γῆς, τὴν ἰσάγγελον εὖρες φαιδρότητα· τῆς γὰρ αὐτῶν, θεοειδεσάτης μαρμαρυγῆς, ἐν μετουσίᾳ γέγονας, οἷς καὶ συναγάλλῃ διηνεκῶς, ὡς ἔνθεος Προφήτης, ὡς Μάρτυς σεφηφόρος, ὡς Μοναζόντων ἀκροθίνιον. Θεοτοκίον.

Συνέλαβες Παρθένε δίχα σποράς, τὸν τὰ σύμπαντα δημιουργήσαντα, Λόγον Θεοῦ, ἄνευ θελημάτων τῶν τῆς σαρκός· ἄνευ φθορᾶς δὲ τέτοκας, ἄνευθεν ὠδίνων τῶν μητρικῶν· διό σε Θεοτόκον, καὶ γλώσση καὶ καρδίᾳ, ὁμολογούντες μεγαλύνομεν.

Καταβασία· Θεοτόκε ἡ ἐλπίς.

Ἐξαποστειλάριον· Ὑναῖνες ἀκουτίσθητε.

Καὶνὴν ὁδὸν καὶ ἄτριπτον, ἀνθρώποις ἐκ νεότητος, ἀκαλαβῶν Θεοφόρε, ταύτην θερμῶς ἕως τέλους, ἀνεπιστρόφως ὠδεύσας, νόμῳ καὶ νῷ πειθόμενος, Χριστοῦ, καὶ πρῶτος πέφηνας, καθηγητὴς τῆς ἐρήμου, καὶ Μοναζόντων ἀκρότης.

Ἔτερον· Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Φωστήρ φωστήρων γέγονας, Μοναστῶν δὲ ἀλείπτης, καὶ ἀρχηγός Ἀντώνιε, ἀκουμένης τὸ κλέος, διδάσκων οἷα γενναῖος, στρατηγέτης ἄριστα, ταῖς τῶν δαιμόνων ἐφόδους, μὴ πτοεῖσθαι ἀρωγόν, κεκτημένους τὸν Χριστόν, τῆς πλάνης τὸν καθαιρέτην.

Ἔτερον, ὅμοιον.

Εν σώματι διατελῶν, τῶν Ἀγγέλων τὸν βίον, ὑπῆλθες ὥσπερ ἄσαρκος, καὶ τῷ κόσμῳ ἐδείχθης, φωστήρ ἀειλαμπέστατος, καὶ τοῖς πᾶσιν ἐδείξας, Ἀντώνιε Θεοφόρε, Μοναζόντων τὸ κλέος, Ἀσκητῶν ἡ καλλονή, καὶ τῶν Πατέρων ἡ δόξα. Θεοτοκίον.

Ελπίς τοῦ κόσμου ἀγαθὴ, Θεοτόκε Παρθένε, τὴν σὴν ἄμαχον Δέσποινα, προστασίαν αἰτῶμεν, οἱ θλίψεσι συσχεθέντες, καὶ κλυδωνιζόμενοι, τοῦ βίου ταῖς τρικυμίαις· στήσον αὖρας τῶν παθῶν, καὶ λιμένα εἰς Θεοῦ, ἐμβίβασον θελημάτων.

Εἰς τοὺς Αἵνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ ταῦ παραδόξου θαύματος.

Οσὶε Πάτερ Ἀντώνιε, σὺ τὸν ζυγὸν τοῦ Χριστοῦ, ἐπὶ ὤμων ἀράμενος, τῷ Σταυρῷ τὴν ἐπαρσιν, τοῦ Σατᾶν καταβέβληκας, καὶ ταῖς ἐρήμοις, πόλεις ἀνεδείξας, διὰ τῆ τρόπου τῆς πολιτείας σου. Ὡ Παμμακάριστε, Ἀσκητῶν τὸ καύχημα· διὸ Χριστόν, ἀπαύστως ἱκέτευε, ἐλεηθῆναι ἡμᾶς.

Οσὶε Πάτερ Ἀντώνιε, διὰ τὴν ὄντως ζωὴν, ἐν τῷ μνήματι κέκλεισαι, μηδὲ ὅλως πτοῦμενος, προσβολᾶς τοῦ αἰάστατος, ταῖς μετὰ κτύπων καὶ κρότων Ὅσιε· ταῖς δὲ εὐχαῖς σου, ταύτας ἠδάψισας. Ὡ καρτερόψυχε, τῆς ἐρήμου πρῶταρχε· διὸ καὶ νῦν, πάντες σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Πίστει συνελθόντες πάντες σε, ὡς Ἀσκητῆς τῆ Χριστοῦ, σέ τιμῶμεν Ἀντώνιε· γεγηθῶς γὰρ ὠδεύσας, ἐν ἐρήμοις σαφέστατα, καθηγητὴς τε ταύτης ἐγένου πιστός· ὅθεν σοι πάντες, ἡμεῖς κραυγάζομεν. Ὡ παμμακάριστε, Μοναστῶν τὸ καύχημα, τῷ Αὐτρωτῇ, ἀπαύστως ἱκέτευε, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Πάτερ Πατέρων Ἀντώνιε, τῇ ἀκορέσῳ στοργῇ τοῦ Χριστοῦ καὶ τῷ ἔρωτι, τὴν ψυχὴν κινούμενος, ἐν ἐρήμοις ἐζήτησας, αὐτὸν θορύβους, ἐκκλίνας ἅπαντας· καὶ μόνος τούτῳ, μόνῳ ὠμίλησας, νοῦ ἐνούμενος, καὶ φωτὸς πληρούμενος· ὃ καὶ ἡμῶν, ταῖς ψυχαῖς καταύγασον, τῶν ἀνυμνούντων σε.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Οὐρανοδρόμῳ ἐπιβάς ὀχήματι Θεσπέσιε, τῶν ἀρετῶν κατέλαβες, τὴν ἀκρόπολιν δι' ἀσκήσεως, ἐκ τῆς ἐρήμου πολεύων, τῆς ἁνῶ Ἱερουσαλὴμ τὰ ὑπερκόσμια· καὶ τῶν ἐκ πόνων ἀγώνων, ἀξίως τὰ γέρα κομισάμενος, ταῖς οὐρανίαις συναγάλλῃ, Ταξιαρχίαις Παμμακάριστε, τῶν αἰώνιων ἀγαθῶν κληρονόμος, καὶ τῆς Βασιλείας οἰκῆτωρ γενόμενος. Ἀλλὰ πρέσβευε Θεοφόρε Ἀντώνιε, τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, ταῖς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, Ὠδὴ γ' καὶ ε'.

Τῇ ΙΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν ἐν Ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν, καὶ μεγάλων Ἀρχιεπισκόπων Ἀλεξανδρείας, Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὴν ἀστίσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου,

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Διωγμοὺς ἐκαρτέρησας, καὶ κινδύνους ὑπέμεινας, θεωρῶν Ὅσιε Ἀθανάσιε, ἕως τὴν πλάνην ἐξώρισας, Ἀρεῖε τὴν ἄθεον· καὶ τὴν Ποίμνην τῆς αὐτῆς, ἀσεβείας διέσωσας, ὁμοούσιον, τῷ Πατρὶ δογματίζων τὸν Υἱόν τε, καὶ τὸ Πνεῦμα ὀρθοδόξως, Ἱεουργε παμμακάριστε.

Αστραπαῖς τῆς κηρύγματος, τῆς ἐν σκότει ἐφώτισας καὶ τὴν πλάνην ἅπασαν ἀπεδίωξας, προκινδυνεύων τῆς Πίσεως, σέρρε Ἀθανάσιε, ὡς Ποιμὴν ἀληθινός, ὡς ἐδραῖωμα ἄσειζον, παναοίδιμε, τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας· διὰ τοῦτο συνελθόντες σε τιμῶμεν, μελωδικῶς ἀγαλλόμενοι.

Αρετὴν πᾶσαν ἥσκησας, ἐπιμόνως Θεόπνευστε· καὶ χρισθεὶς τῷ Πνεύματι χρίσμα ἅγιον, Ἱεουργὸς ἱερώτατος, σαφῶς ἐχρημάτισας, καὶ Ποιμὴν ἀληθινός, καὶ τῆς Πίστεως πρόμαχος· ὅθεν ἅπασα, Ἐκκλησία δοξάζει σε τὴν μνήμην, ἱερῶς ἐπιτελοῦσα, καὶ τὸν Σωτῆρα δοξάζουσα.

Τοῦ Ἀγίου Κυρίλλου, ὁμοία.

Τοῖς πυρίνοις σου δόγμασι, τῶν αἱρέσεων ἅπασα, φρυγανώδης φλέγεται ὕλη Πάνσοφε· τῶν νοημάτων ταῖς βάθεσι, βυθίζεται στρατεύμα, ἀπειθούντων δυσσεβῶν· τοῖς δὲ δόγμασι Κύριλλε, τῆς σοφίας σου, καλλωπίζεται Μάκαρ καθ' ἐκάστην, τῶν πιστῶν ἡ Ἐκκλησία, μεγαλοφώνως τιμῶσά σε.

Εὐφραδία τῶν λόγων σε, ἱερώτατε Κύριλλε, Ἐκκλησία ἅπασα ὠραῖζεται, καὶ εὐσεβῶς καλλωπίζεται, ὠραίοις ἐν κάλλεσι, καὶ τιμᾷ σε ἱερῶς, τὴν ἀγίαν καὶ εὐσημον, μνήμην ἐνδοξε. Ὀρθοδόξων τὸ κλέος, τῶν Πατέρων, κορυφαῖε τῆς Σονόδου, τῆς Παναγίας ὑπέρμαχε.

Τῆς Χριστοῦ ἀπεδίωξας, νοητοὺς λύκους Κύριλλε, Ἐκκλησίας σκίμπωνι (*) τῶν δογμάτων σου· καὶ ταύτην κύκλῳ ἐτείχισας, λόγων ὀχυρώμασι, παραστήσας τῷ Χριστῷ, ἀσινῇ καὶ ἀλώβητον· ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Κυρίλλου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Ιεραρχῶν τοὺς Ἀρχηγούς, Πατριαρχῶν τοὺς ἀκραιμόνας, καὶ παμφαεῖς φωστῆρας τῆς Οἰκουμένης, τῶν ἐννοιῶν τοῦ Χριστοῦ τοὺς ἐκφάντορας, συνελθόντες ὡς φιλέοργοι, πνευματικοῖς ἐγκωμίοις αἰνέσωμεν λέγοντες· Χαίροις σοφέ Ἀθανάσιε, ἐπώνυμε τῆς ἀθανασίας, ὁ τὸν ληρώδη Ἀρειον, καθάπερ λύκον, ἐκσφενδονήσας τῆς ποιμνῆς τοῦ Χριστοῦ, τῇ ἐλαστικῇ σφενδόνῃ τῶν Θεοσόφων δογμάτων σε. Χαίροις ἀστήρ παμφαέστατε, ὑπέρμαχε τῆς Ἀειπαρένου, ὁ στεντορίως αὐτὴν Θεοτόκον, ἐν μέσῳ τοῦ ἐν Ἐφέσῳ ἱεροῦ Συλλόγου, ἀνακηρύξας λαμπρῶς, καὶ τῶν Νεστορίου ληρημάτων κατὰ δαίρετα, παμμακάρισε Κύριλλε. Χαίρετε Θεολογίας πηγαί, Θεοσοφίας ποταμοὶ αἰένου, καὶ βρύσεις θείας γνώσεως. Ἀλλ' ὡς Πατέρες τρισόλβιοι, μὴ παύσησθε πρεσβεύοντες Χριστῷ,

(*) Γράφεται καὶ σκίμπωνι, καὶ ὀρθότερον σκίμπωνι παρὰ τὸ σκῆπτρον, ῥάβδος, βακτηρία.

ὑπὲρ τῶν πίσκει καὶ πρόθω τελούντων ἡμῶν,
τὴν πανίερρον καὶ θείαν πανήγυριν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς
μὴ ἀνυμνήσει σοι τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ
γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονο-
γενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἀγνῆς προήλθεν, ἀ-
φράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ
φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, ἐκ εἰς δυά-
δα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων
ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἐκέτευε, Σεμνή
παμμακάριστε, ἐλεθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας,
καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Ζήτηι αὐτὰ εἰς τὴν λ'. τοῦ παρόντος.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα,

Ἦχος α'. Γερασίμου Ἀλεξανδρείας.

Η σοφία τῆ Θεῆ, τὰς ἐν κόσμῳ θλίψεις, καὶ
τὰ τῶν ἐχθρῶν παλαίσματα, ὡς χωνευτή-
ριον τίμιον ἡτοκμάσατο, ἐν ᾧ τὸ καθαρώτατον
χρυσίον, Ἀθανάσιον τὸν πάνσοφον Ἱεράρχην,
τὸν Ἀλεξανδρείας λαμπρότατον φωστῆρα, ἀξιο-
πρεπῶς ἐδοκίμασε· καὶ ἄξιον εὐραμένη, ὡς
δακτύλιον δεξιᾷ τῇ ἀγίᾳ κατεσκεύασε. Διὸ καὶ
τὴν μακαρίαν αὐτῆς ψυχὴν, ὡς νύμφην ἰδίαν ἐ-
κυμφεύθη, ταύτῃ εὐφραينوμένη εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ αὐτός.

Η σοφία τοῦ Θεοῦ, τὴς ἐαυτῆς θησαυρὸς, ἐν
τῷ Κυρίλλῳ κατέκρυψε· διὰ μηκέτι γῆν
διαρῦξαντες, φθορᾶς θησαυρῶν φροντίσωμεν,
καὶ τῆτοις πληπισθῆναι ἀπεύσωμεν· πρόσκαιρον
γὰρ τὴν ἀπόλαυσιν ἔχομεν· τῶν δὲ τῆς Θεοσοφίας
θησαυρῶν Κυρίλλου τῆ τρισμάκαρος αἰωνίως ἀ-
παλαίαντες, ἐν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν φυλάζωμεν.

Ὁ αὐτός.

Η σοφία τῆ Θεοῦ, ἄνθρωπον ἐν ἀρχῇ ἐπλα-
σεν, ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος αὐτὸν συζη-
σαμένη, ἐν ᾧ τὰ πάντα τεθαύμασσε· ἀλλ' ἐν τῇ
καινῇ ἀναπλάσει, ἄνθρωπον Θεῷ ἡρμόσατο, οὗ
τὴν ἀρρήτον καὶ δυσερμηνευτον ἔνωσιν, παρέ-
δωκαν ἡμῖν, οἱ Χριστοῦ τῆ Θεῆ ἡμῶν ἱερώτατοι
Διδάσκαλοι, τὴν ἐν τῷ Υἱῷ μίαν τοῦ συνθέτου
ὁμολογοῦντες ὑπόστασιν, καὶ δύο τὰς θελήσεις,
ἐν αὐτῇ τῇ μιᾷ ὑποστάσει. Ξένον ἄκουσμα!
Ξένον θέαμα! Ξένον ψυχῶν ἀγαλλίαμα!

Ἦχος γ'. Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Η μεγάλη τῆς Ἐκκλησίας σάλπιγξ, ὁ πο-
λύαθλος Ἀθανάσιος, πρὸς εὐωχίαν σήμερον,
συγκαλεῖται τὴν Ἐκκλησίαν. Φαιδρῶς πάντες
παιτοί, πρὸς τὴν πανήγυριν ὑπαντήσωμεν τοῦ

καλοῦ Ποιμένου, ὕμνοις γεραίροντες τοὺς ἱερούς
αὐτοῦ πόνης· ὅπως ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ, λά-
βωμεν παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός, τοῦ αὐτοῦ.

Τὸ μέγα κλέος τῶν Ἱερέων, Ἀθανάσιον τὸν
ἀήττητον ἀριεῖα, ἱεραπρεπῶς εὐφημήσω-
μεν· οὗτος γὰρ τῆς αἱρέσεως συγκόψας τὰς
φάλαγγας, τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος, τὰ τῆς
Ὁρθοδοξίας τρόπαια, ἀνεστήσατο καθ' ὅλην
τῆς αἰκουμένης, ἀριθμῶν εὐσεβῶς, τὸ τῆς Τριά-
δος μυστήριον, διὰ τὴν τῶν προσώπων ἰδιότητα·
καὶ πάλιν συνάπτων ἀσυγχύτως εἰς ἓν, διὰ
τὴν τῆς οὐσίας ταυτότητα· καὶ χερουβικῶς
θεολογῶν, πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Γερασίμου Ἀλεξανδρείας.

Δεῦτε συνευφρανθῶμεν, πάντες αἱ γηγενεῖς,
ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν σοφωτάτων Διδασκάλων
ἡμῶν, Ἀθανασίου τε καὶ Κυρίλλου· οὗτοι γὰρ,
ὡς ἀξιόθεοι παλαισταί, καὶ πρόμαχοι τῆς ἀλη-
θείας πιστάτατοι, ἐχθροῖς τοῖς ἀοράτοις καὶ
όρατοῖς, εὐσεβοφρόνως ἀντέστησαν· διὰ ἐν οὐ-
ρανοῖς, στεφάνοις τῆς ἀθανασίας αὐτοὺς κατέ-
στεφεν, ὁ τῶν ἀπάντων Βασιλεὺς. Καὶ νῦν μετ'
Ἀγγέλων χορεύοντες, ὕμνοῦσιν ἀκαταπαύστως
αὐτὸν, τρισαγίοις ᾠσμασι, τὸν ἐν Τριάδι ὁμο-
ούσιον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλα-
στήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἐκε-
τεύομεν· Πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τῶν Διδα-
σκάλων, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις Ἱεραρχῶν ἡ Δυναῖς, τῆς Ἐκκλησίας
τὰ μεγάλα προπύργια, οἱ στῦλοι τῆς εὐ-
σεβείας, ὁ τῶν πιστῶν ἐδρασμός, τῶν αἱρετι-
ζόντων ἡ κατάπτωσις. Χριστοῦ οἱ ποιεῖντες,
τὸν λαὸν θείαις δόγμασι, καὶ ταῖς παικίλαις,
ἀρεταῖς οἱ ἐκθρέψαντες· οἱ τῆς χάριτος, δια-
πρύσιοι κήρυκες· νόμους οἱ προσκεθέμενοι, Χρι-
στοῦ τῷ πληρώματι· οἱ ὁδηγοὶ πρὸς τὰ ἁγία·
τοῦ Παραδείσου· αἱ εἰσοδοὶ· Χριστὸν καταπέμ-
ψαι, τὰς ψυχὰς ἡμῶν αἰτεῖσθε τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Χαίροις Ἱεραρχῶν ἡ Δυναῖς, οὐρανοβάμονες
ἐπίγειοι Ἀγγελοι, τοῦ κόσμου ἡ σωτηρία,
ἡ τῶν ἀνθρώπων χαρὰ, καὶ τῆς οἰκουμένης οἱ
Διδάσκαλοι· τοῦ Λόγου οἱ πρόμαχοι, ἱατροὶ
ἐπιστήμονες, τῶν νοσημάτων, τῆς ψυχῆς καὶ

τοῦ σώματος· οἱ αἰεττοὶ, ποταμοὶ οἱ τῷ Πνεύματος, λόγοις οἱ καταρδεύσαντες, τῆς γῆς ἅπαν πρόσωπον· οἱ θεολόγοι, οἱ βάσεις, οἱ ὑψηγοὶ οἱ ἔνθεοι. Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖσθε τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται.

Χαίροις ἡ ἱερά. Συνωρίς, τῷ ἐπιγεῖς σερωμάτος Ἡλίου, ἀκτῖνες καὶ δαδὲς, ἐκ Τρισηλίου αὐγῆς, τῶν ἐσκοτισμένων ἡ ἀνάβλεψις· τὰ ἀνῆλθα εὐσμία, τοῦ Παραδείσου τὰ κάλλιστα· ὄντως ὁ Μέγας, καὶ σοφὸς Ἀθανάσιος, θεῖος Κύριλλος· τὰ πυξία τοῦ Πνεύματος· πλάκες αἱ θεοχάρακτοι· μαζοὶ οἱ ἐκβλύζοντες, τῆς σωτηρίας τὸ γάλα· τὸ τῆς σοφίας ἀγλαῖσμα. Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Ιεραρχῶν τῆς ἀκραιμόνας, καὶ παμφαιῖς φωστῆρας τῆς οἰκουμένης, ἐν ὕμνοις τιμῶμεν πιστοί, Ἀθανάσιον σὺν τῷ Κυρίλλῳ, καὶ Χριστῷ ἐκδοῦσώμεν χαρμονικῶς· Εὐσπλαγχνε Κύριε, παράσχου τῷ λαῷ σου, ἱκεσίαις τῶν Διδασκάλων, ἄψαιν ἀμαρτιῶν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ανύμφευτε Παρθένη, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, σὼν οἰκετῶν παρακλησεις, δέχου Πανάμωμε, ἡ πᾶσι χορηγοῦσα, καθαρισμόν τῶν πταισμάτων. Νῦν τὰς ἡμῶν ἱκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Θεῖας πίστεως.

Εργοῖς λαμπράντες ὀρθοδοξίας, πᾶσαν σθένεσαντες κακοδοξίαν, κηκταὶ τροπαιοφόροι γεγόνατε· τῇ εὐσεβείᾳ τὰ πάντα πλουτίσαντες, τὴν Ἐκκλησίαν μεγάλως κοσμήσαντες, ἀξίως εὐραχτε Χριστὸν τὸν Θεόν, εὐχαῖς ἡμῶν, δωρούμενον πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν, κτλ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου,

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν λειμῶνα τῶν λόγων τῶν Θεοπνεύστων Γραφῶν, τὸν ἡμᾶς ὁδηγοῦντα πρὸς τὴν εὐσέβειαν, τὸν τοὺς ποικίλους πειρασμοὺς ὑπομείναντα, Ἀθανάσιον πιστοί, ὡς διδαχθέντες ὑπ' αὐτοῦ, τιμῶμεν κατὰ χρέος· πρεσβεύει γὰρ τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος· χαῖρε τείχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ· χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν, καὶ Ἀπειρόγαμε, ἡ τεκῆσα ἐν σαρκί, τὸν Ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλίπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν Τόκεα σου.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ Ἀγίου Κυρίλλου,

Ἦχος γ'. Θεῖας πίστεως.

Θεῖον ἔδρασμα τῆς Ἐκκλησίας, Πάτερ Κυρίλλε, σὺ ἀνεδείχθης· τὴν δωδεκάδα ἐκθεῖς γὰρ τῶν λόγων σου, τὴν Νεσορίαν κακόνοιαν ἠλεγξας, καὶ Θεοτόκον κυρίως ἐτράνωσας. Πητάρων ἔξαρχε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θρόνος πάγκρυστος τοῦ Βασιλέως, καὶ Παράδεισος διηνησιμένος, ἀνεδείχθης, Θεοτόκε πανάχαρτε· τὸν γὰρ Θεὸν ἐν γαστρί σου βαστάσασα, εὐωδιάζεις ἡμᾶς. Θεῖαις χάρισιν ὅθεν ἅπαντες, Θεοῦ ἀληθῶς Μητέρα σε, κηρύττομεν αἰεὶ καὶ μεγαλύνομεν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα ἀμφοτέρων,

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τριάδος τῆς σεπτῆς, Ἀθανάσιον ὕμνοις, καὶ Κύριλλον ἁμοῦ, ἐπαινέσωμεν πάντες, τοὺς θεῖους Δεράποντας, καὶ προμάχους τῆς πίστεως, τοὺς τοῖς βίθεσι, τῶν εὐσεβῶν νοσημάτων στρατὸν ἐκφρονα, Αἰρετικῶν ἀπειθούντων, ἀξίως βυθίσαντας.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μαρία· τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπότης δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας, ἀμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου.

Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Οἱ Ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ Ὅσαιοι σου ἀγαλλιάσονται.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Πᾶσα πνοή· Εὐαγγέλιον, κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος... Ὁ μὴ εἰσερχόμενος... Ὁ Ν.

Δόξα, Ταῖς τῶν Διδασκάλων.

Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Εξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσιν ὑμῶν, Ὅσαιο Πατέρες· καὶ γεγόνατε Ποιμένες τῆς τοῦ

Χριστοῦ Ἐκκλησίας, διδάσκοντες τὰ λογικά πρόβατα, πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι (*).

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτοκίου, μετὰ τῶν Εἰρημῶν, εἰς 5'. καὶ τῶν Ἀγίων, εἰς 11'.

Κανὼν τοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου· οὗ ἡ ἀκροστιχίς, ἀνευ τῶν Θεοτοκίων.

Ἀθανάσιος εὐχος ὀρθοδοξίας ἔφυ. Θεοφάνους. Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλαίτην.

Αθανασίῳ προσκομίζων ἔπαινον, ὡς ἀρετὴν εὐφημῶν, πρὸς τὸν Θεὸν φέρω, μᾶλλον τὸ ἐγκώμιον· παρ' οὗ τοῖς βροτοῖς δέδοται, ἀξίεπαινον χρῆμα, τῆς ἀρετῆς, ἧς περ γέγονεν, ἔμψυχος εἰκὼν καὶ ἐκσφράγισμα.

Θεοσοφίας χρηματίσας ἔμπλεως, καὶ ὑπὲρ ἡλίον, βίῳ ἀπαστράπτων, καὶ πολιτευσάμενος, Ὅσιε ὑπερβέβηκας, ἐγκωμίων τοὺς νόμους, τοὺς παρ' ἡμῶν· ἀλλ' ἀνάσχοιο, Πάτερ παρ' ἀξίαν ὑμνούμενος.

Αξιοχρέως μὲν ᾧδὴν ὑφαίνομεν, σοῦ μνήμη τῇ εὐκλειᾷ· ἀλλὰ ἀποροῦντες, πλεῖστον Ἀθανάσιε, τῶν κατ' ἀξίαν ὕμνων σου, ἐξαιτούμεν συγγνώμην, ἡμῖν δοθῆναι καὶ ἀφθονον, χάριν διὰ σοῦ· τὴν τοῦ Πνεύματος.

Νεανικῶς τῶν σαρκικῶν κατήγησας, παθῶν σκιρτήματα ἐν νεότητί σου, γηραλέον φρόνημα, καὶ εὐσταθὲς κτησάμενος, Ἀθανάσιε μακάρι· τῆς γὰρ σοφίας τῷ ἔρωτι, πάσας τὰς αἰσθήσεις ἐρρύθμισας. Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περὶ σὺ λελαίληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνὴ δὲ διαμείνας, Θεοτόκε Μαρία· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Κανὼν τοῦ Ἀγίου Κυρίλλου· οὗ ἡ ἀκροστιχίς, ἀνευ τῶν Θεοτοκίων.

Θεωριῶν Κύριλλος ἐνθέων λύρα. Ποῖημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Θεόθεν, τὴν φωτοδότιν Κύριλλε, χάριν δεξάμενος, καὶ τηλαυγὲς φωστὴρ ἀναδειχθεὶς, λογικαῖς ἐναστράψαις ἡμῖν, μαρμαρυχαῖς τὴν μνήμην σου, ὅπως ἀξίως ἀνυμνήσωμεν.

(*)· Ἡ παρούσα ἑορταστικὴ Ἀκολουθία τῶν μεγάλων τούτων Ἱεραρχῶν ἀνεπληρώθη τὰ ἐλλείποντα, ἐκ τῆς νεοτυπώτου φυλλάδος, ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Ἱεροσολύμων, Ἀθανασίου τοῦ Γ'. Τὰ δὲ χειρόγραφα, ὡς καὶ τὰ τετυπωμένα Μηναιᾶ, οὐδὲν ἕτερον ἔχουσι, πλὴν τῶν ἐν τῷ Ἐσπερινῷ δύο Δοξαστικῶν, καὶ ενός τρίτου ἐν τοῖς Ἀποστίχοις τῶν Αἵνων. Τὸ δὲ εἰς μεμβράναν χειρόγραφον οὐδὲ Κανὼνα ἔχει τοῦ Ἀγίου Κυρίλλου.

Επλήσθης τῆς δαδουχίας Κύριλλε, σοφὲ τοῦ Πνεύματος, τῶν ἐντολῶν ὡς φύλαξ τοῦ Χριστοῦ· καὶ παθῶν καθηράμενος, τῆς ὑπερθέου γέγονας, ὄντως Τριάδος ἐνδιαίτημα.

Ὡς ζήλου καὶ παρρησίας ἔμπλεως, Κύριλλε ἐνδοξε, τὰς θεωράχους πάσας ἀψευδῶς γλωσσαλγίας διηλεγξας, τῶν δυσσεβῶν αἵρέσεων, ὀρθοδοξίας προΐστάμενος.

Θεοτοκίον.

Πατήσας τὴν ἐντολὴν τῇ Κτίσαντος, τρυφῆς ἐκβέβληται, δελεασθεὶς ὁ πρῶτος ἐν βροτοῖς· ἀλλὰ τοῦτον πεσόντα δεινῶς, τὸν Λυτρωτὴν κυήσασα, ἀνεκαλέσω Μητροπάρθενε.

Καταβασία· Χέρπον ἀβυσσοτόκον.

Τοῦ Ἀθανασίου. Ὡδὴ γ'. Ὁ στερεώσας.

Ανακαθάρας μολυσμῶν, παντὸς ψυχὴν τε καὶ σῶμα, Ἀθανάσιε, ναὸς ἀναδείχθης ἀξιοθέος· διό, τὸ τῆς Τριάδος πλήρωμα, ἐπανεπαύσατό σοι, Ἱεροκύστα πανόλβιε.

Σοῦ ὡς ἐπόθει τὴν ψυχὴν, τοῦ Παρακλήτου ἡ χάρις, ἐκ παθῶν κεκαθαρμένη εὐροῦσα, διαδήλους ἐν αὐτῇ, τὰς ἐνεργείας δείκνυσι, καὶ τηλαυγῇ φωστῆρα, Πάτερ τῷ κόσμῳ σε τίθησιν.

Ιεραρχίας μὲν κανὼν, ὡς Ἱεράρχης ἐδείχθης, πρακτικῆς ὑπογραμμὸς δὲ ὁ βίος· ὁ δὲ λόγος σε Σοφὲ, τῆς θεωρίας τύπος τρανῶς· Θεολογία δὲ σου, ὄντως ἡ διδάξις πέφηνε.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνῃ ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῇ γαστρὶ· Ἀμολύντε· διὰ πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις Ἀγνὴ μακαρίζομεν.

Τοῦ Κυρίλλου. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ρῶννύμενος ἐν Χριστῷ, τὰς μηχανὰς τοῦ σκολίου δράκοντος, γνώμη στερόν· Κύριλλε, ὡς ἱστὸν ἀράχνης διέλυσας.

Ικύν παθῶν ἐκ ψυχῆς, ἐξετινάξω καθελὼν Κύριλλε, πᾶν λογισμῶν ὕψωμα, κατὰ τοῦ Χριστοῦ ἐπαιρόμενον.

Ὡς εὐστοχος ἀθλητῆς, Πάτερ ἐξέκλινας σερρώως ἅπασαν, τὴν τῆς σαρκὸς εὐπάθειαν, ὡς ἐπιβλαβὴ καὶ ἐπίβουλον. Θεοτοκίον.

Ὁ Ἄγγελος Γαβριὴλ, τὴν ὑπὲρ λόγον σοι χάριν ἔφησε· Χαῖρε Θεοῦ σκηνώμα, ὃ κατασκηνώσαι ηὐδόκησεν.

Καταβασία· Τὸ στερέωμα.

Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου,

Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ὁρθοδοξίας φυτεύσας τὰ δόγματα, κακοδοξίας ἀκάνθας ἐξέτεμες, πληθύνας τῶν

σπόρον τῆς Πίστews, τῇ ἐπομβρίᾳ τοῦ Πνεύματος Ὅσιε· διό σε ὑμνοῦμεν Ἀθανάσιε.

Εἶτα, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, τὸν κόσμον ἐφωτίσατε, ταῖς διδαχαῖς ὑμῶν, Πατέρες Θεόσοφοι· τήξαντες τὰς αἱρέσεις, πάντων τῶν κακοδόξων, σθέσαντες τὰς φλογώδεις, τῶν βλασφημίων συγχύσεις· διὸ ὡς Ἱεράρχαι Χριστοῦ πρεσβεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Παρθένε πανύμνητε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Μαρία Θεόφυμπε, καὶ ἀπειρόγαμε, Πιστῶν ἡ ἀντίληψις, ρῦσαι παντὸς κινδύνου, καὶ παντοίας ἀνάγκης, Δέσποινα Θεοτόκε, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, τῇ σκέπη σου προσφεύγοντας, μόνῃ Θεόφυμπε.

Τοῦ Ἀθανασίου. Ὡδὴ δ'. Σὺ μοι ἰσχύς.

Ο ἡ ἐν σοὶ, πνεύσασα ἡ ζωηφόρος πνοή, ἡ ἐξ ὕφους, πρὶν ἐπιφοιτήσασα, θεοπρεπῶς, Πνεύματος Χριστοῦ, ἐν τῷ ὑπερώῳ, καὶ Μαθητὰς ἐμφορήσασα, Ἀπόστολου δεικνύει, τρισκαιδέκατον Πάτερ, τὴν ὀρθόδοξον Πίστιν κηρύττοντα.

Σὺ θεῖκῳ, ζήλῳ σφοδρῶς πυρπολούμενος, τῇ Συνόδῳ, συναγωνιζόμενος, καὶ πρὸ τοῦ σέ, Πρόεδρον τελεῖν, ἐν τῇ Νικαέων, κηρύττεις· τὸ Ὁμοούσιον· διὸ τῆς Ἐκκλησίας, ὁ Χριστὸς Ποιμενάρχην, καὶ Διδάσκαλον σέ προχειρίζεται.

Εἰ γχειρισθεῖς, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς αἰσῆς, ἐκ προνοίας, θείας Ἀθανάσιε, αἱρετικῶν τὰς ψυχοβλαβεῖς, πάσας γλωτσαλγίας, οἷοις πέλυξ ἐξέτεμες, προῤῥίζους, ὡς ἀκάνθας· καὶ τὸν σπόρον τοῦ λόγου, ἐπαρδεύων σοφῶς ἐγεώργησας.

Υπὸ τῆς σῆς, γλώσσης πυρίνης ἐκκέκασται, ἡ Ἀρείου, ἐκφυλὸς διαίρεσις, σύγχυσίς τε Σαβελλιανή, τὰ ἐκ διαμέτρου, κακὰ καὶ πρὸς τὴν ἀσέβειαν, ὁμότιμα καὶ πάσα, σὺν αὐτοῖς βλασφημία, αἱρετίζουσα ὦ Ἀθανάσιε.

Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις· Ἀνύμφευτε· σὺ προσταίς, σὺ καὶ καταφύγιον, Χριστιανῶν, τείχος καὶ λιμὴν· πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου, ἐντεύξεις φέρεις Πανάμωμε, καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, Θεοτόκον Ἀγνήσε γινώσκοντας.

Τοῦ Κυρίλλου. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Νενικηκότα τὰ πάθη τὰ ψυχοφθόρα, καὶ λογισμῷ κρατήσαντα, σαρκὸς θεοφόρε, Κύ-

ρῖλλε ἰδὼν ὁ Χριστὸς, τῆς θείας σε Πρόεδρον, Πάτερ Ἐκκλησίας καθίστησι.

Κληρονομήσας ὡς γόνος ἡγαπημένος, τὴν πατρικὴν τοῦ Μάρκου, ἀρετὴν καὶ τοῦ Θρόνου, γέγονας διάδοχος, τοῦ θείου τοῖς ἔχουσιν, Εὐαγγελιστοῦ παρεπόμενος.

Υπὸ Χριστοῦ μὲν ὡς πρόβατον ἐποιμάνθη· ὡς δὲ Ποιμὴν ἐποίμανας, τὸ παίμνιον Πάτερ, λόγοις ψυχοτρόφοις σου, ὡς πόαις καὶ ἄνθεσι, δαψιλῶς ἐκτρέφων τῆς χάριτος. Θεοτοκίον.

Νεμομένην τοῦ θανάτου τὴν τυραννίδα, Μήτηρ Θεοῦ κατέπαυσας, ζωὴν τὴν ἀγήρω, Πάναγνε κυήσασα· διὰ σοι κραυγάζομεν· Χαῖρε Θεοτόκε πανύμνητε.

Καταβασία· Ἐκάλυψεν οὐρανοῦς.

Τοῦ Ἀθανασίου. Ὡδὴ ε'. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Χριστὸν ἔχων λαλοῦντα, Πάτερ ἐν ὀργάνῳ εὐήχῳ τῇ γλώττῃ σου, στηλιτεύεις μάκαρ, τῶν εἰδώλων ἐγγράφως τὴν αἵρεσιν, τοὺς πεπλανημένους, ποδηγετῶν καὶ ἐπιστρέφων, πρὸς τὸν ὄντως Θεόν Ἀθανάσιε.

Ο λεηρίης αἱρέσεις, Πάτερ ἐθριαμβεύσας λόγοις καὶ γραμμασί, τὴν ποικίλην πλάνην, ἐξορίζων σοφαῖς ἀποδείξεσιν, ἐκ τῆς οἰκουμένης, διακρατῶν ἀκαντιρρήτως, τὴν Ὀρθόδοξον Πίστιν μακάριε.

Σὲ Διδάσκαλον ὄντως, μέγαν Διδασκαλῶν σαφὲς Ἀθανάσιε, ἀκομφεύτῳ φράσει, μετὰ τοὺς Ἀποστόλους εὐμοίρησεν, Ἐκκλησία Πάτερ, ἡ τοῦ Χριστοῦ διασαφάνα, τῶν ἀμώμητον λόγον τῆς Πίστews. Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παρρησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου κεκτημένη Πάναγνε, συγγεναῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης δεόμεθα· ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἱλασμών εὐμενῇ παραλλόμεθα.

Τοῦ Κυρίλλου. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ρεῦμα ὄντως σφοδρὸν, πλημμυροῦντος χειμάρρου ὁ σὸς, ὦ Κύριλλε ἐκμιμεῖται, λόγος τῶν κακοδόξων, ἐκτρέπων μηχανήματα.

Ισως τὴν βδελυράν τοῦ Ἀρείου διαίρεσιν, ὦ Κύριλλε μιανάν τε, Σαβελλίου ἐκ βλάβου, συναλοιφὴν καθήρηκας.

Λόγους πλουταποιοῦς, οὐ χρυσὸν καταλέλοιπας, ὦ Κύριλλε θησαυροὺς τε, ὥσπερ λίθους τιμίους, τοὺς σὲς τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ. Θεοτοκίον.

Ο ὡς ὁ χαρακτήρ, τῆς ἁγίας μορφῆς σου Σεμνή, τοὺς δαίμονας φυγαδεύει, τοὺς πιστοὺς δ' ἀγιάζει, καὶ σώζει τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καταβασία· Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας.

Τοῦ Ἀθανασίου· Ὡδὴ 5'. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Ο θνείου σπόρου σπορεὺς, φανείς ὁ Ἀπολινάριος, βροτείου λόγῳ καὶ νοῦ, Χριστοῦ τὸ Ἀνθρώπινον, στερόνως ἐξεληλέγκται, ὑπὸ σὲ Παμμακάρι, ὥσπερ ἄνους καὶ φρενολήπτος.

Ρεύματων τῶν λογικῶν, χυθέντων διὰ χειλέων σου, ἐξ ἀεννάου πηγῆς, τῆς χάριτος Ὅσπε, γλυκύτερα μέλιτος, ὡς ἐκ κρήνης ρεῖθρα, αἱ πιστοὶ ἀπαρυόμεθα.

Θαυμάσιέ τις τοῖς σοῖς, εἰκότως Πάτερ συγγράμμασι, σοφῶς ἐμφιλοχωρῶν, μελλούσας φυήσεσθαι, αἰρέσεις θεώμενος, προανατραπείσας, ὑπὸ σοῦ προφητικώτατα.

Θεοτοκίον.

Ρυσθείημεν τῶν δεινῶν, πταισμάτων ταῖς ἰκεσίαις σου, Θεογεννήτορ ἀγνή, καὶ τύχοιμεν πάντα γνε, τῆς θείας ἐλλάμπειως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Τοῦ Κυρίλλου· Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Λαβίδι, Σεραφίμ τῷ Προφῆτῃ τὸν ἄνθρακα· τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ δέ, ταῖς χερσί σου νέμεις Ἱερομύστα, τὸ ἐκ θείου, πυρὸς ἡνθρακωμένον καθάρσιον.

Ομόρους, ὡς Σαμψὼν ἄλλοφυλους οὐκ ἔδραυσας, τὰ δὲ ἄλλόκοτα πάντα, τῶν ἑτεροδόξων διδάγματα, καὶ τὸ κράτος, τοῖς ὀρθοδόξοις δέδωκας Κύριλλε.

Συνόδου, θεολέκτου σαφῶς προηγούμενος, τὸ δυσμενὲς Νεστορίου, χριστομάχον θράσος Πάτερ καθεῖλες, ζήλου πνέων, ὑπὲρ τῆς ἀληθοῦς Θεομήτορος.

Θεοτοκίον.

Φωτίζεις, τῷ τοκετῷ σου πάντα τὰ πέρατα Θεογεννήτορ Παρθένε· σὺ γὰρ μόνη ὥφθης κεκαθαρμένη, ἀπ' αἰῶνος, δικαιοσύνης Ἥλιον ἔχουσα.

Καταβασία· Ἐβόησέ σοι.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Γεράρχαι μέγιστοι τῆς εὐσεβείας, καὶ γενναῖοι πρόμαχοι τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, πάντας φρουρεῖτε τοὺς μέλποντας· Σῶσον Οἰκτίρμον, τοὺς πίστει τιμῶντάς σε.

Ὁ Οἶκος.

Ακαταλήπτω σου χειρὶ, καὶ σθένει ἀπορήτω, τὴν σὴν νῦν Ἐκκλησίαν οὐρανῶσας Οἰκτίρμον, ἔδειξας ὄντως φαεινοὺς τοὺς δύο φωστῆρας, μεγίστους τε καὶ τερπνοὺς, τὸν κόσμον καταυγάζοντας, σὺν Ἀθανασίῳ τῷ πανσόφῳ, Κύριλλον τὸν θεῖον. Ταῖς αὐτῶν οὖν

ἰκεσίαις, ἐξάρας τὴν νύκτα, ἐχθρῶν πᾶσαν ἀχλὺν διαλύσον Σῶτερ, καὶ φωτὶ τῷ φρικτῷ τῶν πιστῶν τὰ πλήθη καταύγασον, πρὸς τὸ κράζειν καὶ βοᾶν σοι· Σῶσον Οἰκτίρμον, τοὺς πίστει τιμῶντάς σε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν ἐν Ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν, Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας.

Στίχοι.

Ἀθανάσιον, καὶ θανόντα ζῆν λέγω·

Οἱ γὰρ δίκαιαι ζῶσι καὶ τεθνηκότες.

Φυγῆς Κυρίλλου σήμερον μνήμην ἄγει,

Ἀλλ' οὐ τελευτῆς τῆς ἀειμνήστου κτίσις.

Τάρχυσαν ὀγδοάτῃ δεκάτῃ νέκυν Ἀθανασίῳ.

Τούτων, ὁ μὲν Ἅγιος Ἀθανάσιος ἦν ἐπὶ τοῦ μεγάλου Βασιλέως Κωνσταντίνου· καὶ ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν πρώτῃ Συνόδῳ, μήπω τεταγμένος ἐν Ἐπισκόποις, λόγοις σοφίας καὶ γραφικαῖς ἀποδείξεσι τὸν Ἄρειον κατήσχυεν. Μετὰ δὲ τὴν τελευταίαν Ἀλεξανδρου, Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλεξανδρείας καταστάς, παρὰ Κωνσταντίνου ἐν διαφόροις ὑπερρίαις ἐλαύνεται· καὶ ἐπὶ δύο καὶ τεσσαράκοντα χρόνοις τοῖς διωγμοῖς ἐναθλίσας, πρὸς Κύριον ἐκδημιῖ.

Ὁ δὲ Ἅγιος Κύριλλος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ, ἀδελφιδοῦς γενεῶς Θεοφίλου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, καὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ διαδόχος. Γέγονε δὲ προστάτης τῆς ἐν Ἐφέσῳ Ἀγίας Συνόδου, τῆς τρίτης, καὶ τὸν δυσσεβῆ καθεῖλε Νεστορίον, βλάσφημα πολλὰ κατὰ τῆς Ἀγίας Δεισποίνης ἡμῶν Θεοτόκου δογματίσαντα. Ἐν πολλοῖς οὖν κατορθώμασι διαλάμψας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

ὑπῆρχον δὲ κατὰ τὴν ἰδίαν τοῦ σώματος, ὁ μὲν Ἅγιος Ἀθανάσιος μέτριος τὴν ηλικίαν, ἡρίμα πλατὺς, ἱγχυρος, χαρίεις τὸ πρόσωπον, εὐχρους, ἀναφαιλτίας, τὴν ῥίνα ἐπίγρυπτος, γενεῖω οὐκ ἐπιμήκει, ἐπιπλάτει δὲ τὰς σιαγόνας πυκάζων, καὶ στόματι βραχὺ ἐντετραπημένος· οὐ πολὺς ἄγαν, εἰς ἀκραίφνει τῷ λευκῷ, ἀλλ' ὑποξανθίζοντι κεχηρμένους.

Ὁ δὲ Ἅγιος Κύριλλος, βραχύ τι πρὸς τὸ εὐχρούστερον τὴν πρόσψιν ἀπονενευκώς· ὀφρύσι θαλασσίαις τε καὶ μεγάλαις, εἰς ἀψίδας κυκλουμέναις, ὑπογράφων τὸ μέτωπον· ἐπὶ ῥῖν τὸ τῶν μυκτήρων διάφραγμα φέρων προσπεπωκός· ἐντεταμένος τὰς παρειὰς χεῖλεσι παχυτέροις· τὸ στόμα διισταλμένος· φαλακρός ἐπὶ μετώπῳ βραχὺ, θαλασσί καὶ ἐπιμήκει τῷ πώγωνι σεμνυνόμενος· οὐλος, ἑκατέραν τὴν τρίχωσιν ὑπὲρξαντος, μισοπέλιος. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Συναξὶς ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Θεοδούλης.

Στίχ. Τὴν Θεοδούλην ἐκ ξίφους τεθνηκέναι,

Δούλοι θεῶν κρίνουσι τῶν ψευδωνύμων.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐκ τῆς Ἀναζαρβείων πόλεως, ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ· διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, παρίστη τῷ Ἀρχοντι Πιλαγίῳ· καὶ ἰσχυρῶς βασανιζομένη, ἐθαυματούργησε, καὶ πολλοὺς ἐπεσπάσατο πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, ἐξ ὧν ἦσαν ὁ Κομμενταρήσιος, καὶ ὁ βοηθὸς Ἑλλάδιος· οἱ καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθη-

σαν: Ἡ δὲ Ἁγία ὑπὸ σουβλίων πυρωθέντων διετρυπήθη τοὺς μαστοὺς· εἶτα, ἀπὸ τῶν τριχῶν ἐκρεμάσθη ἐν Κυπαρίσσῳ, καὶ τοὺς πόδας μεθ' ἧλων σιδηρῶν καθελώθη· καὶ μετὰ ταῦτα εἰς κάμινον πυρὸς μετὰ καὶ ἐτέρων Ἀγίων ἐμβληθεῖσα, καὶ ἐπὶ πολὺ προσευχαμένη, καὶ τὰς χεῖρας ἐκτείνασα, καὶ εὐχαριστοῦσα, παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μάρτυς Ξένη πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Χριστὸς ἦλθε πῦρ βαλεῖν εἰς γῆν πάλαι, Ξένη τρέφουσα, καρτερεῖ τὸ πῦρ ξένως.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἀθανασίου. Ὡδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ομότιμον σύνθρονον, Πατρὶ τὸν Λόγον, μονογενῆ τε Υἱὸν, ὀρθοδόξων κηρύξας, ἀθανασίας Πάτερ ἐπώνυμε, αὐθις διδάσκεις, τὸ Πνεῦμα Γεννήτορι, καὶ τῷ Υἱῷ συμφυεῖς καὶ ὁμοούσιον.

Διδάσκαλον κήρυκα, ἱεροφάντην τοῦ τρισηλίου Φωτὸς, διαγγέλλοντα πᾶσιν, ὀρθοδόξιαν μέχρι τερμάτων τῆς γῆς, τῆς ἀσεβείας ὁρῶν ὁ γεννήτωρ σε, τοὺς πειρασμοὺς κατὰ σὲ ἐπαντείνειτο.

Οὐκ ἰκύνοντο ἀπειροί, οὓς ἔτλης Μάκαρ ἀγωνιζόμενος, ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας· οἱ στέφανοι δὲ ὡσαύτως ἀπειροί· καὶ γὰρ ἀδάμας ὑπῆρχες τοῖς παῖσιν, πρὸς δὲ σαυτὸν, ὡς μαγνήτις εἴλκες ἅπαντας.

Ξενίζοντα δόγματα, ἀλλότριά τε τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ἐξορίσας, Τριάδα ἐθεολόγησας ὑποστάσεων, Θεότητος δὲ μονάδα, ἣ ἐψάλλες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Μαρίαν τὴν ἄχραντον, καὶ παναγίαν ἀνευφημήσωμεν· διὰ ταύτης γὰρ χάρις, ἡμῖν πηγάζει τῶν ὑπὲρ νοῦν δωρεῶν, ὡς ἐκ χειμάρρου τῆς Δείας χρηστότητος· ἦν εὐσεβεῖ λογισμῷ νῦν μακαρίζομεν.

Τοῦ Κυρίλλου. Ἐν τῇ Καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Εν τῷ Σιναίῳ, ἀκρωτηρίῳ πάλαι γνώφον εἰσδύς, Νόμον εἴλε μάκαρ Κύριλλε ὁ Μωσῆς ἀναιρῶντα τὸν τοῦ γράμματος (*)· σὺ δὲ ἀνέπτυξας, τὸ κεκρυμμένον κάλλος τῷ Πνεύματος.

Νομοθεσίας, δι' αἰνιγμάτων ὡς νηπίοις τὸ πρὶν, Πάτερ δεδομένης κάλυξι καλυπτὰ, ὥσπερ ῥόδα τὰ νοήματα, σὺ ἀπεκάλυψας, ἐρμηνεύσας τοὺς τύπους σαφέστατα.

Θεοκηρύκων, καὶ θεολήπτων τὰ δυσέφικτα, τεύχη Προφητῶν τῇ χάριτι ἐμπνευσθεῖς,

(*) Τὸ χωρίον τοῦτο διορθοῦσι τινεῖς, ἀποκτείναντες τὸ γράμματι, σαφίστερον ἴσως.

τοῦ ἐκείνους ἐμφορήσαντος, Πνεύματος Κυρίλλε, εἰλικρινῶς ἡμῖν διεσαύφηςας.

Εν ἀσυγχύτῳ, ἐνώσει· Δεία καὶ ἀτμήτῳ σαφῶς, Πάτερ διαιρέσει τρεῖς μὲν θεολογῶν, ὑποσάσεις ἔφης Κύριλλε, ἀπαραλλάκτους δὲ, ἐν οὐσίᾳ μιᾷ· καὶ Θεότητι.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκηνώμα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ, ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

Καταβάσῃα· Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα.

Τῷ Ἀθανασίῳ. Ὡδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ιεραρχῶν ἀγλαΐσμα, εὐκλεές Ἀθανάσιε, στύλε τῷ φωτὸς, τῆς Ἐκκλησίας ἔρεισμα, Τριάδος ὑπέρμαχε, Θεολογίας σάλπιγξ χρυσῇ, βίου τε μονήρους, ἀκριβοῦς νομογράφε, ἡμῖν συνεορτάζοις, ἱερεῖς καταρτίζων, λαοὺς πιστοὺς προσάγων, Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αθανασίας γέγονας, σὺ τῷ ὄντι φερώνυμος· τοὺς γὰρ πρακτικούς, τῷ λόγῳ ὑπερήλασας· δοκίμους ἐν λόγῳ δὲ, δι' ἀκριθείας βίου νικῶν, τῆς ἐν ἀμφοτέροις, ὑπερβέβηκας ἀκρῆς· διὸ ἀνυπερβλήτῳ, ἀρετῇ διαλάμπσας, ἀθάνατον ἐκτήσω, τὴν μνήμην εἰς αἰῶνας.

Σὺ λαμπροτέραν ἔδειξας, Μυστηπόλε θεόληπτε, τὴν ἱεραρχίαν, τοῖς γενναίοις ἀθλοῖς σου· τὴν πλάνην ἐξώρισας, ταῖς σαῖς ὑπερρίαις πυκνῶς, ὑπὲρ τῆς Τριάδος, ἣν κηρύττων ἐβόας· Πατέρα προσκυνεῖτε, Υἱὸν θεολογεῖτε, τὸ Πνεῦμα ἀνυμνεῖτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Φωτὸς ἀδύτης γέγονας ἐνδιαίτημα Πάναγνε· Φῶς γὰρ τοῖς ἐν σκότει, καὶ σκιᾷ γεγέννηκας, φωτίζον τὰ σύμπαντα, θεογνωσίας χάριτι· ὃ ἀκαταπαύστως, οἱ πιστοὶ μελωδοῦμεν· Οἱ Παῖδες εὐλογοεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Κυρίλλου. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Ως χῦμα θαλάσσης ἀληθῶς, ἐν σοὶ ἐξέβλυσεν, ἡ τῆς σοφίας πηγή· καὶ γὰρ ἀένναοι ἔρρευσαν, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας σου, Πάτερ δογματῶν εὐσεβῶν, καθὼς προέφη Χριστός· ὑπερβαίνει, ψάμμον γὰρ τεύχη τὰ σατὰ θεόλεκτα.

Νομεὺς καὶ διδάσκαλος σοφός, τῆς Ἐκκλησίας δειχθεῖς, τὰς δῶν Κύριλλε, σαφῶς ἀνέπτυξας Ὅσιε, Διαθήκας· ὡς γὰρ ἄγκυραν, καὶ πατρικὸν κλῆρον τῆς σοῦς, ἔχουσα λόγους βοᾷ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Λόγου σαρκωθέντος δι' ἡμᾶς, τοῦ πάντεχνη-
μονος, σὺ τὴν ἀπόρρητον, διδάσκεις ἔνω-
σιν Κύριλλε, ἀδιαίρετον ἀσύγχυτον, ταῖς ἐφ' ἐ-
κάτερα ῥοπαῖς, ἴσως ἐκκλίνας βῶν· Εὐλογεῖ-
τε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Μαρία Κυρία τῶ παντός, κυριευθεῖσάν μου,
τὴν παναθλίαν ψυχὴν, τοῖς τῆς σαρκὸς
δειναῖς πάθεσι, καὶ αἰσχίστοις πλημμελήμασι,
σὺ ἐλευθέρωσον τῇ σῇ, δυνάμει τῇ κράταξ·
καὶ παράσχου, λύσιν πταισμάτων, καὶ δόξαν
αἰκήρατον.

Καταβάσια· Ἀστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες.

Τοῦ Ἀθανασίου· Ὡδὴ δ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Εξέλαμψεν ὁ βίος ὡς ἀστραπή· ἐξεχύθη δὲ
Πάτερ ὁ φθόγγος σου, ὡς περ βροντὴ, πᾶ-
σιν, οὓς ὁ ἥλιος ἐφορᾷ· ἐξ οὐρανοῦ γὰρ ἔσχη-
κας, ἄνωθεν τὴν ἔμπνευσιν ἀληθῶς· διὸ οὐκ
ἔσβεσέσου, ὁ πρόξενος τῆς λήθης, τὴν μνήμην
τάφος Ἀθανάσιε.

Φωτὶ τῷ τρισηλίῳ καὶ τριφεγγεῖ, τηλαυγέ-
στερον νῦν ἐλλαμπόμενος, τοῖς ὑμνηταῖς,
σοῦ ἀντανεκλάσεις αὐγοειδεῖς, διαφανές ὡς ἔ-
σοπτρον, ἄνωθεν ἐκπέμποις ἡλιακάς, καὶ σοὶ
συστήσας Μάκαρ, καὶ μέγα καὶ ἐξόχως ὑπὲρ
ἁγίαν τὸ αἰτούμενον.

Υμνοῦντες δυσωποῦμέν σε ἐκτενῶς· Ὑπὲρ
τῆς Ἐκκλησίας ἰκέτευε, διὰ Σταυροῦ,
νίκας δωρηθῆναι τῷ βασιλεῖ· τῇ ὀρθοδόξῳ Πί-
στει τε, κράτος καθ' αἰρέσεων δυσμενῶν· ἡμῖν
δὲ σωτηρίαν, εἰρήνην τε τῷ κόσμῳ, ἐν τῇ σῇ
μνήμῃ Ἀθανάσιε.

Θεοτοκίον.

Σωτῆρα ὡς τεκοῦσα καὶ Λυτρωτὴν, σωτη-
ρίας με Κόρη ἀξίωσον, ἐπιτυχεῖν, Πάναγνε
πταισμάτων μου τὰς σειρὰς, ταῖς σαῖς πρεσ-
βείαις λύσασα· πάντα γὰρ ὡς θέλεις νῦν κα-
τορθοῖς, ὡς φέρουσα ἐν κόλποις, τὸν πάντων
Βασιλέα, τὸν ἀγαθότητι ἀσύγκριτον.

Τοῦ Κυρίλλου· Εὐχα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Υψωμα Χριστοῦ κατεπαρθέν τῆς γνώσεως,
καὶ τῆς τούτῃ Θεομήτορος, Κύριλλε ἅπαν
κατὰ κράτος, καθεῖλες Νεστορίου τὴν ἄθεον,
υἱῶν δυάδα ὡσαύτως καὶ σύγχυσιν, τῶν Ἀνε-
φάλων τὴν τῶν φύσεων.

Ρώσει τῶν φρενῶν καὶ φωτισμῷ τῆς χάρι-
τος, τὴν Τριάδα ὁμοούσιον, τὸν τε Υἱὸν
σεσαρκωμένον, Θεὸν θεολογήσας Μακάριε, ὁ-
φθείς τε τῆς Θεοτόκου ὑπέρμαχος, ἐν τοῖς ὑψί-
στοις νῦν δεδοξασαι.

Ἀνωθεν ἡμᾶς σοὺς ὑμνητὰς αἰοῖδιμε, ἐπο-
πτεύοις Πάτερ ἱλεως, Ἀνακτι νίκας σταυ-
ροφόρῳ, βραβεύων καὶ ὑψῶν ταῖς πρεσβείαις
σου, τῶν Ὀρθοδόξων τὸ κέρας φαιδρύνων τε,
τοὺς τὴν σὴν μνήμην μεγαλύνοντας.

Θεοτοκίον.

Στειρεύουσιν θείων ἀρετῶν πανάχραντε,
Θεοτόκε τὴν καρδίαν μου, δεῖξον Παρθένη
καρποφόρον, ἐκ στείρας ἢ τεχθεῖσα βουλήμα-
τι τοῦ πάντα μεταποιῦντος τῷ πνεύματι, ἵνα
ὑμνῶ σε τὴν Πανύμνητον.

Καταβάσια· Ἐν Νόμῳ σκιᾷ καὶ γραμματι.

Ἐξαποστειλάριον· Τοῖς Μαθηταῖς συνελθωμεν.

Τῆς ὑπερθέου πάνσοφοι, ἀνεδείχθητε μύσαι,
Τριάδος καὶ ὑπέρμαχοι, Ἀθανάσιε μάκαρ,
καὶ Κύριλλε θεοφάντορ, Ἀρειον καθελόντες, καὶ
σὺν αὐτῷ Σαβέλλιον, καὶ Νεστόριον αὐθις, τὸν
δυσσεβῆ, καὶ σὺν τούτοις ἅπασαν ἄλλην πλά-
νην, τῶν δυσσεβῶν αἰρέσεων, Ἱεράρχαι Κυρίου.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ορος Θεοῦ πανάγιον, καὶ λυχνίαν καὶ στά-
μνον, καὶ κιβωτὸν καὶ τράπεζαν, ῥάβδον
τε καὶ πυρεῖον, καὶ θείον θρόνον καὶ πύλην,
καὶ ναὸν καὶ παστάδα, ὑμνήσωμεν θεόφρονες,
τὴν ἀγνὴν καὶ Παρθένον· ἐξ ἧς Θεός, σαρκω-
θεὶς ἀτρέπτως, καὶ ὑπὲρ φύσιν, ἐθέωσε τὸ πρόσ-
λημμα, ἀπορρήτῳ ἐνώσει.

Εἰς τοὺς Αἵνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλ-
λομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ψχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Δεῦτε φιλέορτοι πάντες πανηγυρίσωμεν, τὴν
μνήμην τῶν ἐνδόξων, Διδασκάλων τιμῶν-
τες· ἐν Πνεύματι γὰρ θείῳ καθεῖλον ὄφρυν,
ἀκαθέκτων αἰρέσεων· καὶ θεοφθόγοις διδάγ-
μασι τὴν Χριστοῦ, Ἐκκλησίαν ὑπεστήριξαν.

Ορθοδοξίας ἀκτῖσι περιλαμπόμενοι, οἱ νοη-
τοὶ ἀστέρες, ὑπερηύγασαν λόγοις· ὁ μὲν
γὰρ τὴν Ἀρείου θεοστρυγῇ, γλωσσαλγίαν ἐφί-
μωσεν· ὁ δὲ Νεστόριον αὐθις καὶ ἐμμανῆ, κα-
ταθέβληκε Σαβέλλιον.

Τὴν ἱερὰν Εὐκωρίδα τῶν Διδασκάλων ἡμῶν,
τοὺς ζηλωτὰς Κυρίε, εὐφημήσωμεν ὕμνοις,
Κυρίλλον τὸν θείον, φλόγα πυρός, καὶ στερρόν
Ἀθανάσιον· ἐν οὐρανοῖς γὰρ συνόντες ὑπὲρ ἡ-
μῶν, τῷ Θεῷ αἰεὶ πρεσβεύουσι.

Ταῖς ἱεσίσαις τῶν θείων Ἱεραρχῶν σου Χρι-
στὲ, ἐπίσκεψαι ἐξ ὕψους, ἐκλογάδα σου
ποιμνην, ἐν μέσῳ νεμομένην λύκων δεινῶν, ὧν
τὰ θράση κατάβαλε· οὐ γὰρ ἐπαύσατο ἔτι
καὶ νῦν ἰδοὺ, τῶν αἰρέσεων τὰ σκάνδαλα.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Δεῦτε φιλεόρτων τὸ σύστημα, δεῦτε τῶν πεισῶν ἢ ὁμήγυρις, δεῦτε ὀρθοδόξων χορεῖαι, ἄσμασιν ἐγκωμίων στέψωμεν, τὴν αἰσιδέαστον Δυάδα τῶν Διδασκάλων ἡμῶν· οὗτοι γὰρ πάντα ζόφον κακίστης αἰρέσεως, πᾶσαν ἀπάτην τῶν δυσμενῶν, νεανικῶς καθελόντες, τῇ ἀηττήτῳ τοῦ Παντάνακτος ἰσχυῖ, τὸν κόσμον κατηύγασαν, θεογνωσίας ἐλλάμψεσι· καὶ νῦν πρεσβεύουσιν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει τελούντων τὴν μνήμην αὐτῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε.

Δοξολογία μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων, Ὡδὴ γ' καὶ δ'. Κοινωνικόν· Εἰς μνημόσυνον.

ΤΗ ΙΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Τῆς μακαριότητος, τῆς ὑπὲρ νοῦν ὀρεγόμενος, ἐλογίσω Θεσπέσιε, τρυφὴν τὴν ἐγκρατείαν, τὴν πτωχείαν πλοῦτον, τὴν ἀκτημοσύνην, περισσίαν ἀληθῆ, καὶ εὐδοξίαν τὴν μετριότητα· διὸ καὶ τῆς ἐφέσεως, τῆς κατὰ γνώμην ἐπέτυχες, ἐν σκηναῖς αὐλιζόμενος, τῶν Ἁγίων Μακάριε.

Δρόμον τῆς ἀσκήσεως, ἀπεριτρέπτως τετέλεκας, καὶ τὴν πίστιν τετήρηκας· ἐντεῦθεν καὶ στέφανον, ἐκομίσω Πάτερ, τῆς δικαιοσύνης, ὃν σοι ἠτοίμασε Χριστός, ὁ κατ' ἀξίαν νέμων τὰ ἔπαθλα, καὶ γέρα χαριζόμενος, καὶ τὴν τῶν πόνων ἀντίδοσιν· ὧν καὶ νῦν ἡμᾶς δρέψασθαι, Θεοφόρε δυσώπησον (*).

Πᾶσαν ἡδυπάθειαν, ὑποπιάζων τὸ σῶμά σε, ἀπληρνήσω Θεόσοφε, πικραίνων τὴν αἴσθησιν, ἐγκρατείας πόνοις, καὶ σκληραγωγίαις, ὑπομονῇ τε πειρασμῶν, καὶ καρτερίᾳ τῶν περιστάσεων· ἀνθ' ὧν τὴν ἀτελεύτητον, ἀντιλαμβάνεις ἀπόλαυσιν, καὶ τρυφὴν ἀδιάδοχον, καὶ χαρὰν ἀνεκλάλητον.

(*) Τὰ χειρόγραφα ἔχουσιν· ὃν (δρόμον δηλ.) καὶ σὺν ἡμᾶς εὐδοξέ, διανύσαι δυσώπησον.

Δόξα, Ἦχος πλ. α' Ἀνατολίου.

Εὐφραίνου Αἴγυπτος, ἀνθήσασα τοιοῦτον πολιοῦχον, τὸν ἐν μακαρίαις Μακάριον. Οὗτος γὰρ τῇ σοφίᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καταγλαῖσθεις, πᾶσαν ἄσκησιν, τῇ ἐναρέτῳ πολιτεία αὐτοῦ, ὑπερηκόντισεν. Αὐτὸν καὶ ἡμεῖς, μεσίτην προσάγοντες, αἰτούμεν δυσωπεῖν τὸν Χριστὸν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ παρέστης.

Ιδε με, τῆς συντετριμμένης καρδίας, τοὺς στεναγμούς Θεονύμφευτε· πρόσδεξαι Παρθένη Μαρία, καὶ μὴ ἀπώσῃ πανάμωμε, τὰς τῶν χειρῶν με Ἀγνή, ἐπάρσεις ὡς φιλάγαθος· ἵνα ὑμῶν καὶ μεγαλύνω, τὴν μεγαλύνασαν τὸ γένος ἡμῶν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Αρνα σε, ὅτε ἡ Ἀμναῖς καὶ Παρθένος, πρὸς σφαγὴν κατεπειγόμενον, ἐβλεψε, σὺν δακρυσι Λόγε, ἠκολούθει καὶ ἐκραύγαζε· Ποῦ σπεύδεις τέκνον ἐμόν; συνέλθω σοι γλυκύτατε, οὐ γὰρ φέρω μὴ ὄραν σε, Ἰησοῦ μου πολυέλεε· Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Οκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Οσὶε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι' ὧν ἐν τοῖς ἔρανοις, εὔρες μισθὸν τῶν καμάτων σε. Τῶν Δαιμόνων ὤλεσας τὰς φαλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἐφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, εἰρήνην αἰτῆσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον· Ὁλην ἀποθέμενοι.

Χαῖρε λύχνε πάμφωτε, ἡλιακῶν λαμπηδόνων, λαμπροτέρα Δέσποινα. Χαῖρε λύσιν ἄχραντε, τῆς ἀρχαίας ἀράς, ἡ ἐλπίς Δέσποινα, τῶν ἀπηλπισμένων, ἡ ἀνάκλησις τοῦ γένους ἡμῶν. Χαῖρε παλάτιον, τῆ Παμβασιλέως λαμπρότατον· τὸ ὅρος τὸ πιότατον, ἐξ οὗ ὁ Λυτρωτὴς προελήλυθε. Χαῖρε Θεοῦ Λόγου, λαμπάδιον τὸ θεῖον καὶ τερπνόν. Χαῖρε λυχνία ὁλόφωτε. Χαῖρε θρόνε πύρινε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ρομφαία ὡς ἔφησεν, ὁ Συμεὼν τὴν καρδίαν, τὴν σὴν διεληλύθε, Παναγία Δέσποινα, ὅτε ἐβλεψας, τὸν ἐκ σοῦ λάμψαντα, ἀπορρήτῳ λόγῳ, ὑπ' ἀνόμων ὡς κατὰ κριτον, Σταυρῷ ὑψούμενον, ὅξος καὶ χολὴν τε γευόμενον, πλευράν δὲ ὀρυττόμενον, χεῖράς τε καὶ πόδας ἠλούμενον· καὶ ὀδυρομένη, ὠλόλυζες βοῶσα μητρικῶς· Τί τοῦτο τέκνον γλυκύτατον, τὸ καινὸν μυστήριον;

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Τῆς ἐρήμης πολίτης, καὶ ἐν σώματι Ἀγγελος,
καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, Θεοφόρε
Πατὴρ ἡμῶν Μακάριε· νηστεία, ἀγρυπνία, προσ-
ευχή, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις
τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει
προσσευχάντων σοι. Δόξα τῷ δεδοκότι σοι ἰ-
σχύϊ. Δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι. Δόξα τῷ
ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν,
Οἱ δύο Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀγίου
οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Τὸν πανάρισον ἐν ἀσκηταῖς Μακάριον κυδαίνω.
Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Χοροὶ Ἰσραὴλ.

Τῷ θείῳ φωτὶ λαμπόμενος, καὶ σὺν τοῖς
Ἀγγέλοις, Πάτερ νῦν συναυλιζόμενος,
ταῖς πρεσβείαις σου σῶζε, τοὺς ἐπιτελοῦντας
τὴν πανίερὸν σου μνήμην, ἐν ἀγαλλιάσει βοῶν-
τας· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδοξασται.

Οδὸν πρὸς ζωὴν σελλόμενος, ἀμεταστρεπτί,
ταύτην Παμμακάρι διήνυσας, ἐκφυγὼν
τοὺς θορύβους, καὶ τὰς τῶν δαιμόνων ταρα-
χὰς διεσκέδασας, ἐν ἀγαλλιάσει κραυγάζων·
Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδοξασται.

Νεκρώσας σαρκὸς τὸ φρόνημα, ταῖς ἀσκη-
τικαῖς, σοῦ παλαίστραις τῷ Θεῷ Πνεύ-
ματι, καὶ τῇ τούτου κυθερνώμενος θείᾳ δυνά-
μει, ἐν ἀγαλλιάσει ἐδόξας· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ
ἡμῶν, ὅτι δεδοξασται.

Πάντα τὰ τερπνὰ κατέλιπες, τὴν διηνεκῇ,
ἀγαπήσας Πάτερ τερπνότητα, ἐν τῷ οἴκῳ
Κυρίου, ἐνθα ἦχος τῶν εἰλικρινῶς ἑορταζόντων,
καὶ ἀγαλλιάσει βοῶντων· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ
ἡμῶν, ὅτι δεδοξασται. Θεοτοκίον.

Αχρονον Υἱὸν ἀνάρχου Πατρὸς, σάρκα δι'
ἡμᾶς, τοὺς ἀνθρώπους Ἀγνή γεγόμενον,
ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα, ὑπὸ χρόνον ταῦτον, τέ-
τοκας ἀνερμηνεύτως· ὧ καὶ γεγηθότες βοῶμεν·
Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδοξασται.

Ὡδὴ γ'. Τάξον δυνατῶν ἡσθένησε.

Νὸμῳ ὑποκύψας Πνεύματος, οὗ τῇ πανο-
πλίᾳ, περιφραζάμενος Ὅσιε, οὐ τῷ νόμῳ
τῆς ἀμαρτίας, τὴν προαίρεσιν ὑπέκλινας.

Ανω πρὸς Θεὸν τὸ φρόνημα, ἔχων Θεοφό-
ρε, τὰ ἐπὶ γῆς καταλέλοιπας, διὰ πάνων
τῆς ἐγκρατείας, ἀνενδότως κουφιζόμενος.

Ρήξας τὰ δεσμὰ τῆς φύσεως, τῇ ὑπερφυεῖ,
καὶ καθαρᾷ πολιτείᾳ σου, Θεοφόρε τῶν
ὑπὲρ φύσιν, ἐκομίσω τὴν ἐνέργειαν.

Ινα τῷ Θεῷ Μακάριε, ἐν ἀταραξίᾳ, προσο-
μιλήσης ἐπ' ἔρημον, κατοικῆσαι Πάτερ
προεῖλω, τῶν θορύβων μακρυνόμενος.

Θεοτοκίον.

Σῶσαι βεβληθεὶς τὸν ἄνθρωπον, ὁ διαφερόντως,
ὡς εὐεργέτης φιλάνθρωπος, τὴν σὴν μήτραν
ἀπεριγράπτως, Θεομήτορ κατεσκήνωσεν.

Ὁ Εἰρμός.

Τόξον δυνατῶν ἡσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενῶν-
τες περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο
ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδιά μου.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν Τάφον σου Σωτήρ.

Ασκήσεως πυρὶ, ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ, Σοφὴ
δοκιμασθεὶς, ὀβρυζότερος ὥφθης· διὸ πρὸς
οὐράνια, μετηνέχθης βασιλεία· ὅθεν πίστει σε,
ἀνευφημῶντες βοῶμεν· Χάριν ἔλεος, καὶ ἰλασμόν
τῶν πταισμάτων, ἡμῖν Πάτερ αἰτήσαι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οδήγησον ἡμᾶς, ἐν ὁδῷ μετανοίας, ἐκκλί-
νοντας αἰεὶ, πρὸς κακῶν ἀνοδίας, καὶ
τὸν ὑπεράγαθον, παροργίζοντας Κύριον, ἀπει-
ρόγαμε, εὐλογημένη Μαρία, καταφύγιον ἀπε-
γνωσμένων ἀνθρώπων, Θεοῦ ἐνδιαίτημα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Η ἄσπιλος Ἀμνὰς, τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα,
κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλης ὀρώσα, θρη-
νοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα· Πῶς ἐ-
νέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγκατά-
βασιν, καὶ τὰ ἐκούσια πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

Ὡδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Τὸν φθειρόμενον αὐτίκα, παλαιότατον ἄν-
θρωπον, ἐξεδύσω Πάτερ, σὺν τῆς ἀμαρ-
τίας τοῖς πάθεσι· δι' ἐγκρατείας εὐτόνως ἐνε-
δύσω δέ, τὸν καινούμενον, κατὰ Χριστὸν παν-
σεβάσμιε.

Ο λαμπρότατός σου βίος, ὡς κανὼν ἀκρι-
βέστατος, διὰ πάσης Πάτερ, θείας ἀρε-
τῆς ἀναδέδεικται, ἐν προσευχαῖς καὶ νηστείαις,
ἀγρυπνίαις τε, καὶ δεήσεσι, ταῖς πρὸς Χριστὸν
τὸν φιλάνθρωπον.

Νυσταγμὸν τοῖς σοῖς βλεφαρίαις, Θεοφόρε οὐκ
ἔδωκας, ἕως ὅτου Πάτερ, οἶκον σεαυτὸν
ἀπετέλεσας, τῷ παντεπόπτη Δεσπότη ὡραιό-
τατον· πρὸς ὃν ἔκραζες· Δόξα Χριστέ τῇ ду-
νάμει σου.

Εν νεότητι τὸ σῶφρον· ἐν τῷ γήρει τὴν σύ-
νεσιν· ἐν παντὶ δέ βίῳ, τὰ καρτερικὰ

καὶ μακράθυμον· καὶ τὴν πρὸς πάντας ἀγάπην ἐπιδέδειξαι, τῆς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντας Παναγία, τοὺς ἀνθρώπους ἐζώωσας, πεπτωκότας τούτους, πρὸς διαφθοράν ἐξανέστησας, τὸν ζωοδότην τεκοῦσα τὸν λυτρούμενον, τοὺς κραυγάζουσας· Δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Ὡδὴ ε'. Τὸν φωτισμόν σου Κύριε.

Α'ναπετάσας Ὅσιε, ψυχῆς τὸ νοερὸν, καὶ τὰς αἰσθήσεις σοφῶς κυβερνήσας, γεγονός καὶ ἡγιασμένος, τῷ Θεῷ καὶ πανίερος.

Σκολιωτάτου δράκοντος, μαράνας μηχανᾶς, καὶ τὰς ἐκείνῃς πικρὰς μεθοδείας, ἡμβλυνας αἰεὶ τῷ θείῳ Νόμῳ, τὴν ψυχὴν ῥυθμιζόμενος.

Κατακασμήσας Ὅσιε, ψυχῆς τὸ νοερὸν, καὶ ἡγεμόνα τὸν νοῦν καταστήσας, ἔσχες τὸν Χριστὸν ἡγιαχοῦντα, πρὸς πορείαν οὐράνιον.

Θεοτοκίον.

Η' Παρθένος ἔτεκε, τὸν ἄχρονον Υἱόν, κομμοθετῆντα τοῖς πᾶσιν ἀγνείαν, καὶ τὸ κατὰ τὴν εὐσεβείαν, ταῖς ἐν γῇ καταγγέλλοντα.

Ὡδὴ ς'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Τὴν ἔρημον, κατοικῆσαι προθύμως ἡγάπησας, Θεοφόρε, ἐν αὐτῇ τὸν Θεὸν προσδεχόμενον, τὸν ῥυόμενά σε, καὶ τηροῦντα τὰ σὰ διαθήματα.

Α'κλόνητος, ἐν ἀσκήσει Θεόφρον διέμεινας, μέχρι τέλους, διασώζων τὴν ταύτης ἀκρίβειαν· δι' ἧς τῆς ἀφράστου, ἡξιώθης καὶ θείας ἐλλάμψεως.

Ι'σάγγελον, ἐπὶ γῆς πολιτείαν ἐβίωσας, ἰσαγγέλου, καὶ τιμῆς ἐπαξίως τετύχηκας, μετὰ τῶν Ἀγγέλων, τῷ τῶν πάντων Θεῷ παριστάμενος.

Θεοτοκίον.

Συνελαβες, ἐν γαστρὶ Θεομήτορ τὸν ἀναρχον, Θεὸν Λόγον, δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους γενόμενον, καθ' ἡμᾶς ἀτρέπτως, ἐν δυαὶ γνωριζόμενον φύασαν.

Ὁ Εἰρμός.

Ε'βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει θεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ε'ν τῷ αἴκῳ Κύριος, τῆς ἐγκρατείας, ἀληθῶς σε ἔθετο, ὡς περ ἀστέρα ἀπλανῆ, φωταγωγοῦντα τὰ πέρατα, Πάτερ Πατέρων, Μακάριε Ὅσιε.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν τοῦ Κυρίου ἐραστὴν, τῶν Μοναστῶν τὸ κλέος, θαυματῶν τὸν ταμέαν, Μακάριον τὸν μέγαν, ἀνευφημήσωμεν πιστῶς· οὗτος γὰρ τῷ φέγγει τῶν ἀγώνων αὐτοῦ, ὡς ἥλιος ἐξελαμψε, φωτίζων τῆς ἐν σκότει ὑπάρχοντας παθῶν καὶ αἵμαρτίας, καὶ ἐκδιώκων τῶν δαιμόνων τὴν ζοφεράν πλάνην ἀνενδότως. Διὸ καὶ ποταμοὺς πλουσίων θαυμάτων, ὡς ἐκ κρήνης λογκῆς ἐκβλύζων, πάντων τὰς ψυχὰς ῥωννύει τῶν ἐκβοώντων· Πατέρων Πάτερ, Μακάριε Ὅσιε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΘ'. τῇ αὐτῇ μηνὸς, Μνήμη τῇ Ὁσίῃ Πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου, καὶ ἀναχωρητῆ καὶ τοῦ Ὁσίου Μακαρίου τοῦ Ἀλεξανδρέως.

Στίχοι.

Θανοῦσα θείων ἡ δύαξ Μακαρίων,
Ζωῆς μετέσχε τῆς μακαριωτάτης.

Γῆν μακάρων λαῖχον ἐννεακαιδεκάτῃ Μακάριοι.

Τούτων, ὁ μὲν Αἰγύπτios γεγονός τῆς ἐρήμου θρίμμα καὶ γέννημα· καὶ ἐξ ἀκαλῶν ὀνύχων τὴν ἀρετὴν μετελθὼν, καὶ ταύτην ἀγαπήσας, καὶ περιλαβὼν, θείον τὸ Πνεῦμα, καταγώγιον ἐγένετο. Τοσαύτην γὰρ καρτερίαν ἐν τοῖς τῆς ἀρετῆς ἰδρωσίν ἐκτήσατο, ὡς κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων λαβεῖν ἐξουσίαν. Ἐπὶ αὐτῷ καὶ τὸ διακρίσιος χάρισμα, καὶ τὰ μέλλοντα προῦλεγε, καὶ θαυμάτων ἄλλων αὐτῷ γέγονε. Τούτων ἐν ἑνὶ, πολλῇ παρακλήσει τοῦ τότε Ἀρχιερέως, τὴν ἐρωσύνην καταδέχεται, μὴ ἀνασχομένου τοῦ λύχον ὑπὸ τὸν μόδιον κρύπτεσθαι· οὐ γινομένου, εἰς σκληροτέραν ἀγωγὴν αὐτὸν ὁ Μακάριος δίδωκε. Σύριγγα, γὰρ ποιήσας ὑπόγειον, ἀπὸ τῆς κέλλης αὐτῆς ὡς ἡμῖν σταδίου διήκουσαν, καὶ σπηλαιῶν αὐτοχείρως πρὸς τὸ ἄκρον ὁρύξας, εἴποτε πλείονας αὐτῷ παρενέβαλλον, καὶ διηνώχλουν, λάθρα τὴν σύριγγα ὑπερχόμενος, τῷ σπηλαίῳ προσέβαλλε, καὶ οὐδὲς αὐτὸν ἤρρισκε. Περὶ δὲ βρώσειος καὶ πόσεως, περιττόν ἐστι γράφειν καὶ λέγειν, τοῦ σώματος αὐτοῦ καὶ τῆς θείας τὴν ἄκραν ἰγκράτειαν μαρτυρούντων.

Οὗτος, ἐπεὶ αἰρετικὸς εἰς ὀμιλίαν αὐτῷ προσῆλθεν, ἀρχαῖον δαίμονα ἔχων, καὶ λέγων, μὴ εἶναι ἀνάσσειν νεκρῶν, νεκρὸν ἀνέστησεν, ἵνα πείσῃ αὐτόν. Ἐλεγε δὲ ὁ Ἅγιος, ὅτι τάγματα δαιμόνων εἰσὶ δύο· τὸ μὲν, πολεμοῦν τοῖς ἀνθρώποις εἰς πάθη ἀλλόκοτα· τὸ δὲ, ἀρχικὸν καλούμενον, καὶ πλάνην ἐμποιοῦν τοῖς ἀνθρώποις· τοὺς δὲ τοιούτους δαίμονας ἀφορίζει ὁ Σατανᾶς ταῖς γόησι καὶ ταῖς αἰρεσιάρχαις.

Οὗτος ὁ Ἅγιος, νοσφιζομένῳ τῷ ἰδίῳ Μαθητῇ τὰ τῶν πινήτων, καὶ μὴ διορθομένῳ ὀργὴν Κυρίου προεῖπεν, ὃ καὶ γέγονεν, ἐλεφαντιάσαντι. Καὶ τὸν ἐπηρεῖα δαίμονος καθ' ἐκαστὴν ἰσθίοντα τρεῖς μοδίους ἄρτων, καὶ κυλικίσιον οἶνου· πίνοντα, τρεῖς λίτρας ἄρτου ἰσθίειν ἀποκατίσθησε. Καὶ τοῦ διάβολον ἰώρακε, καὶ τὰς αὐτοῦ μηχανὰς ἐν ληκυθίοις ἐπιφερόμενον. Καὶ τὸν ἀπατώμενον ὑπ' αὐτῆς Μοναχόν, Θεόπεμπτον καλέμενον, διωρθώσατο. Καὶ παρὰ κρανίῳ ἐν τῇ ἐρήμῳ κειμένου, ἐξείως τῶν εἰδώλων γεγονότος, τοῦτο ἀκήκοι. Ταῖς προσευχαῖς αὐτοῦ μικρὸν τοὺς ἐν τῇ κολάσει αὐτῆς ἀνίσταται τῆς βασάνου, ὅταν τύχη ταύτας ποιῆσθαι ὑπὲρ αὐτῶν. Προεῖπε δὲ καὶ τὴν ἐρήμωσιν τῆς Σκήτιος· καὶ ἕτερον

ταρὸν ἀνίστησιν, ὡς ἂν εἴπῃ τοῦ τὴν παρακαταθήκην τῶν ταύτην ζητούντων ἐνέκρυσσε, καὶ πάλιν προστάξει κοιμηθῆναι. Τοιοῦτοις οὖν διαρίστοις ἔργοις κοσμούμενος, ἐν γῆρᾳ καλῶ καταλύει τὸν βίον.

Ο δὲ Ἅγιος Μακάριος, ὁ Ἀλεξανδρεὺς, Πρεσβύτερος ἐκρημάτιας τῶν λεγόμενων Κελλίων, ἡσυχίαν ἄκραν καὶ καρτερίαν ἐνδείξάμενος, καὶ ἔργα καὶ σημεῖα πεποιηκώς. Τούτου τὰς ἀρετὰς ὑπεραγαθίστης ὁ Μέγας Ἀντώνιος, εἶπεν· Ἰδὼν ἐπαινεύσατο τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπὶ σοί, καὶ ἴσα τοῦ λοιποῦ τῶν ἐμῶν ἀρετῶν κληρονόμος. Οὗτος ὁ Μακάριος, εἴποτε ἔκινεσσι τινὰ πεποιηκότα ἔργον ἀσκήσιως, αὐτὸν παραζηλώσας, ἐν τῷ ἔργῳ ἐπλήρου. Ὅθεν ἀκούσας, ὅτι οἱ Ταβεννησιῶται διὰ πάσης τῆς τσσαρακοστῆς ἐσθίουσιν ἄπυραν, ἔσρινεν, ἐπὶ ἑτῇ ἑπτᾷ, πᾶν τὸ διὰ πυρὸς γινόμενον μὴ φαγεῖν, πλὴν λαχάνων ὠμῶν, καὶ ὀσπρίων βρεκτῶν. Ἐτι δὲ καὶ τοῦ ὕπνου περιγινέσθαι ἠγωνίσαστο, καὶ οὐκ εἰσῆλθεν ὑπὸ στίγην, ἐν ὅλοις εἴκοσι νυχθημέραις, τῷ καύματι τῆς ἡμέρας φλεγόμενος, καὶ τῇ τῆς νυκτὸς ψυχρότητι πηγνύμενος. Ὁχληθεὶς δὲ ὑπὸ δαίμονος τῆς πορνείας, ἀπελθὼν ἐν τῇ πανερήμῳ, κατέμεινε μῆνας ἑξ· ἔνθα οὐκ ὀκνῶνς μέγιστον ὄντες, ὡς σφήκες, αὐτὸν σφοδρῶς κατετίτρωσκον, ὡς καὶ σπονδυλὸς καθ' ὅλου τοῦ σώματος ἐξεμυγκέν. Μετὰ γοῦν τῆς ἑξ μῆνας, εἰς τὸ κελλίον αὐτοῦ ὑποστρίψας, ἀπὸ μόνης τῆς φωνῆς ἐγνωρίζετο, διὰ τὸ ἡλλαιῶσθαι τὸ σῶμα αὐτῷ, καὶ ἐλεφαντιῶσι παρεικάζεσθαι.

Τούτου παρὶ φρέαρ διορύσσοντος, ἀσπίς εὐρεθεῖσα, ἣ παρὰ τῆς χειρὸς αὐτοῦ· ἀναιρετικὸν δὲ ἴσκι ταῦτα τὰ θηρίον. Ὁ δὲ, ταῖς χερσὶν ἀμφοτέραις δραξάμενος τῶν χελύων αὐτῆς, δίσχιον, εἰπὼν· Μὴ ἀποστείλαντός σε τοῦ Θεοῦ, πῶς ἐτόλμῃσας ἀφασθαί μεν; Εἰσῆλθε ποτὶ ἐν τῷ Μοναστηρίῳ τῶν Ταβεννησιῶτων, δέλωμα μαθεῖν ἐκάστη τὴν αὐτῶν ἐργασίαν· καὶ ὡς ἐπίστη ἡ Τσσαρακοστή, αἰδε διαφόρους ἐν αὐτοῖς πολιτείας. Ὁ μὲν γὰρ ἦσθιεν ἐν ἐκάστῃ ἡμέρᾳ, ὁ δὲ διὰ δύο, ἄλλος διὰ τριῶν, ἕτερος διὰ πέντε· ἄλλαι διὰ πάσης νυκτὸς ἰστώτες, τῇ ἡμέρᾳ, εἰς τὸ ἔργον ἐκάθηντο. Ὁ δὲ Μακάριος, βράξας ἐαυτῷ θαλλοὺς ἐκ φαγνέων, ἔσθιεν ἐν μιᾷ γωνίᾳ, μέχρις αἱ τσσαράκοντα ἡμέραι ἐπληρώθησαν, καὶ τὸ Πάσχα ἔφθασεν· ἐν αἷς οὐκ ἄρτου μετελάμβανεν, οὐχ ὕδατος, οὐ γόων ἡκαμψεν, οὐκ ἐκαθίσθη, οὐκ ἀνέπυσεν, οὐ τροφῆς ἑτέρας ἐγχεύσατο, ἐκτὸς κράμβης ὠμῆς, καὶ ταύτης κατὰ μόνην Κυριακὴν.

Τούτου ποτὶ καθιζομένου ἐν τῇ αὐλῇ, καὶ τὰ πρὸς ὠφέλειαν ἐμιλοῦντος, θάψαντα συμπαλαβοῦσα τὸν ἐαυτῆς σκύμνον, ὅντα τυφλόν, ἔρριψεν ἐκελθεῖσα εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ. Ὁ δὲ, ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ πτύσας, ἐποίησεν αὐτὸ ἀναβλέψαι. Ἡ δὲ, λαβοῦσα τὸ ἐαυτῆς γέννημα, ἐξῆλθε. Καὶ τῇ ἰωθῇ σπεύσασα, κώδιον μέγα προβάτου ἤνεγκε τῷ Μακαρίῳ. Ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτήν· Τὰ ἐξ ἀδικίας ἐγὼ οὐ δέχομαι. Ἡ δὲ θάψαντα τὴν κεφαλὴν, ἐξῆλθε τῆς αὐλῆς. Εἶδε καὶ οὗτος τὸν διάβολον, τὰ εἶδη τῆς ἀπάτης ἐπιφερόμενον, διὰ τίνος ἐσθήματος τρωγλωτοῦ καὶ κολακυνθίων αἰνιττόμενον ταῦτα.

Ἦν δὲ ὁ Ἅγιος τὴν ἡλικίαν ἔχων ὑποκόλινον, σπανὸς, ἐπὶ τοῦ χεῖλους μένον· ἔχων τρίχας, καὶ εἰς τὸ ἄκρον τοῦ πώγωνος· τῇ ὑπερβολῇ γὰρ τῶν ἀσκητικῶν πόνων οὐδὲ τρίχες αὐτῷ ἐξεφύσαν. Ὅθεν ἔως ἀσκήσας, καὶ ἐν βαθεῇ γῆρᾳ κατανήσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Εὐφρασίας.

Στίχ. Ψεύδει σοφῶ φυγοῦσα σαρκὸς τὴν ὕβριν, Ἀθλεῖς ἀληθῶς ἐκ ξίφους Εὐφρασία.

Ὡς ἂν ἐκ πόλεως Νικομηδείας, ἐπὶ Μαξιμιανῷ τῷ Βασίλειῳ, γένους ἐπισήμου, τρόπου σώφρονος καὶ χρηστοῦ. Μὴ πειθεῖσα δὲ θυσίαν ταῖς δαίμοσι προσενγκεῖν, τύπτεται σφοδρῶς. Καὶ ἐπιμένουσα τῇ ἐνστάσει, πρὸς ὕβριν ἀνδρὶ βαρβάρῳ ἐκδίδεται, ὅφ' οὐ τὴν κεφαλὴν ἀπειμήθη ἀπατηθέντος παρ' αὐτῆς, ὅτι εἰ ταύτης ἀπόσχοιτο, παρασχέιν αὐτῷ φάρμακον, ὃ χρῆσάμενος, ταῖς ἐπιφοραῖς τῶν ξιφῶν, καὶ ταῖς διακοντίαις τῶν πολεμίων, ἄτρωτος ἴσται· καὶ πῆραν λαθεῖν ἔλεγε, τὸν ἐαυτῆς αὐχένα προτείνας. Ὁ δὲ ἀληθεύειν ταύτην οἰηθεὶς, ἐνεγκὼν κραταιότερον, τὴν αὐτῆς ἀπέτμε κεφαλὴν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ εἰς τὸν Ναὸν τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. Στίχ. Ἐχει νεκρὸν σὸν ἢ καλὴ μετοικία.

Καλῶ γὰρ, ὡς σὺ, τοὺς Ἀποστόλους, Πατέρα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τελεῖται ἡ ἀνάμνησις τοῦ ἐν Νικαίᾳ μεγέστου θαύματος, ὅτε ὁ Μέγας Βασίλειος διὰ προσευχῆς ἀνέωξε τὰς πύλας τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ παρέθετο αὐτὴν τοῖς Ὀρθοδόξοις.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σε πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Μετὰ τῆς ἀνωθεν ῥοπῆς, καὶ τῆς τοῦ Θεοῦ βοηθείας, τοὺς δυσμενεῖς καταβαλὼν, μακρόφορος κραυγάζων γεγένησεν· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ανακαθαίρας τὴν ἀχλὺν, τὴν ἐκ τῶν παθῶν γενομένην, τῆς ἀπαθείας τῷ φωτὶ, κατηργάσθης κραυγάζων Μακάριε· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Καταφαιδρύνας τὴν ψυχὴν, ταῖς τῶν ἀρετῶν εὐπρεπείαις, ὡραῖος κάλλει τῷ Θεῷ, γεγωνὸς ἐμελωδὲς γηθόμενος· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ανακαλούμενος ἡμᾶς, αἰχμαλωτισθέντας· Παρθένε, πρὸς ἅπερ ἡμεν ἐν ἀρχαῖς, ἐν γαστρί σε σκηνώσας σεσάρκωται, ὁ φιλόανθρωπος Κύριος, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογημένος.

Ὡδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ρήματα ζωῆς τῆς αἰωνίου, Παμμακάρε ἐν τῇ καρδίᾳ σου δεξάμενος, σάρκα κατεμάραντας κόσμῳ τεθανατώσας· καὶ ζωηφόρον νέκρωσιν, ἀμφιασάμενος, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζεις, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ιλεων γενέσθαι Θεοφόρε, τὸν μόνον ἀγαθοδότην καθικέτευε, ταῖς τὴν σὴν πανίερον, μνήμην ἐορταζουσιν, ἀμαρτημάτων ἄφεσιν, τούτοις

αἰτούμενος, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶσι, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεύσει πρὸς Θεὸν ἀδιαλείπτω προσέχων, καὶ τῆς ἐκεῖθεν ἐπιλάμψεως, αἴγλην εἰσδεχόμενος, φῶς ἀντανεκλώμενον, διαφανές ὡς ἔσοπτρον, πέμπεις τοῖς ψάλλουσι· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Κλίμακα πρὸς ὕψος τεταμένην, ἐφ' ἧς περ ἐστηριγμένος ὤφθη Κύριος, Πάτερ ἀναβέβηκας, θείαις ἀναβάσεσιν, αἰεὶ προκόπτων· Ὅσιε, ἕως κατέλαβες, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦμέν σε Κεχαριτωμένη· Θεὸν γὰρ ἡμῖν σεσαρκωμένον τέτοκας· ὅθεν Θεοτόκον σε, πάντες ὀνομάζομεν, τὴν Θεοδόχον τράπεζαν, τὴν καλλονὴν· Ἰακώβ, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντες, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Π**αῖδες εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκης διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν Οἰκτιμένην ἄψαν, ψάλλειν ἐδίδάξει· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Εὐὰ μὲν, τῷ τῆς παρακοῆς.

Δακρυαὶ μὲν, τοῖς ἀσκητοῖς τὴν ἄρουραν, τῆς καρδίας σου κατήρδευσας· χαίρων δὲ Πάτερ Θεοφόρε, νῦν ἐν ἀγαλλιάσει τὰ δράγματα, συλλέγεις τῶν ἀγώνων τὰ ἔπαθλα· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Αἴδουτον, ἀνέτειλέ σοι φῶς, αἰῶδιος εὐφροσύνη ὑπέδεξάτο· ἐνθα χορεύων σὺν Ἀγγέλοις, περὶ τὸν Βασιλέα καὶ Κύριον, τῶν πίστει ἐπιτελούντων τὴν μνήμην σου, μέμνησο Πάτερ παμμακάριστε.

Νόμον Πάτερ, τὸν ἀθλητικὸν ἠγωνίσαι, προσηκόντως καὶ νενίκηκας· ὅθεν σε δόξης τῷ στεφάνῳ, ὁ μόνος εὐεργέτης τετίμηκε, καὶ θείας φωτοφανείας ἡξίωσε, καὶ μακαρίων ἀπολαύσεων.

Θεοτοκίον.

Ως πάντων, κτισμάτων Ποιητὴν γεννήσασα, Θεομήτορ ὑπερβέβηκας, πάσαν τὴν κτίσιν· θεία δόξη, καὶ τῇ ἀγιωσύνῃ καὶ χάριτι, καὶ πᾶσι τῆς ἀρετῆς προτερήμασιν· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐὰ μὲν, τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσώκισατο· σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κουφορίας βλαστήματι, τῷ

» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Εξαποστειλόριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς, ἄγγελικὸν τὸν βίον, ποθῶν ἐμάκρυνας σαυτὸν, ἐν ταῖς ἐρήμοις καὶ πάθῃ, καθυποτάξας τῆς σαρκὸς, ἐσάγγελος ἀνεδείχθης, Πάτερ ἡμῶν Θεοφόρε.

Θεοτοκίον.

Τῇ κραταιᾷ σου σκέπῃ, ἀπὸ ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς, ἡμᾶς Ἀγνή τοὺς σούς δούλους, φυλάττε πάντας ἀβλαβεῖς· σέ γὰρ κεκτημέθα μόνῃ, καταφυγὴν ἐν ἀνάγκαις.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, Δόξα, Ἦχος δ'.

Ελαμψαν τὰ καλά ἔργα σου, ὡς ἥλιος, ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐν οὐρανῷ, Χριστοῦ θειάπον· Μακάριε· ὀρθοδόξως γὰρ ἐκήρυξας ἡμῖν, τὴν ἀληθὴ καὶ ἀμώμητον Πίστιν Χριστοῦ· διὰ ἧς ἐτευε Ὅσιε Πάτερ, ἐν τῇ μνήμῃ σου Θεοφόρε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν. Ὡς πρεσβείαν ἀκαίμητον, καὶ παραίκλησιν ἔμμονον, κεκτημένη Πάναγνε πρὸς τὸν Κύριον, τοὺς πειρασμοὺς καταπράυνον· τὰ κύματα κοίμισον, τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς· καὶ ἐν θλίψει ὑπάρχουσας, τὴν καρδίαν μου, παρακάλεσαν Κόρη, δυσωπῶ σε· καὶ χαρίτωσον τὸν ναῦν μου, ὅπως ἀξίως δοξάζω σε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἐβλεψεν, Ἀμναῖς ἡ κυήσασα, ἐπωδύρετο, καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Ὡς ποθεινότατε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρτήθης μακρόθυμε; πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων, καὶ τὸ αἷμα, τὰ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Κ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Τῶν οὐρανίων ἀψίδων, ὑπεριπτάμενος, δι' ἀρετῆς ἐνθέου, παμμακάριστε Πάτερ ὑπέδυσ· ἐν τῷ γνόφῳ· δι' ἧς ἀληθῶς, οὐκ ἐν αἰνίγῃ

μασιν Ὅσιε, ἀλλ' ἐν τῇ χάριτι ὥφθης τῇ τοῦ Θεοῦ, ταῖς ἐλλάμψεις εἰσδεχόμενος. Δίς.

Ταῖς ἀρεταῖς ἐκλαμπρύνας, ψυχὴν καὶ ἐννοίαν, πρὸς οὐρανὸν μετήχθης, εἰς Χριστοῦ βασιλείαν, Εὐθύμιε τρισμακάρ, προσφέρων αὐτῷ, τὰ τῶν πόνων σου δράγματα· ἐν ἀσκηταῖς σὺ φωστήρ γὰρ ἀναδειχθεὶς, τῆς ἀγῆρω ἀπολαύεις τρυφῆς.

Τὸ ὁμοῦσιον ὄντως, Τριάς ἡ ἀναρχος, Πνεύματος κατοικίαν, ἐν σοὶ ἀναθεμένη, λαμπρότατον φωστήρα, ἀνέδειξε σέ, Θεοφόρε Εὐθύμιε· τῶν χαμαιζήλων γὰρ πάντων ὑπεραρδεῖς, οὐρανῶν οἰκησιν εὕρηκας.

Δόξα, Ἦχος β'.

Οἴσιε Πάτερ, ἐκ βρέφους τὴν ἀρετὴν ἐπιμελῶς ἀσκήσας, ὄργανον γέγονας τοῦ Ἀγίου Πνεύματος· καὶ παρ' αὐτοῦ λαβὼν τῶν θαυμαμάτων τὴν ἐνέργειαν, ἐπεισας τοὺς ἀνθρώπους, καταφρονεῖν τῶν ἡδέων· νῦν δὲ τῷ θείῳ φωτὶ, καθαρώτερον ἐλλαμπόμενος, φώτισον καὶ ἡμῶν ταῖς διανοίαις, Πάτερ Εὐθύμιε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες· Χαῖρε ἡ πύλη ἡ κεκλεισμένη, δι' ἧς ἡνοίγη ἀνθρώποις, ὁ πάλαι Παράδεισος.

Ἀποστίχου Στιχηρά,

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Δόλους τῶν πονηρῶν, δαιμόνων θριαμβεύσας, τῇ τοῦ Σταυροῦ δυνάμει, ἐτράνωσας τὴν δόξαν, Χριστοῦ Πάτερ Εὐθύμιε.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου.

Ηρῆθης ὡς Ἡλιοῦ, ἐν ἄρματι πυρίνῳ, καὶ συνεκράθης μάκαρ, ἀμέσως τῇ Τριάδι, Εὐθύμιε παγκόσμιε.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος.

Φέρων ἐν ταῖς χερσὶ, σοῦ Πάτερ τοῦ Κυρίου, Σταυρόν τὰ τῶν δαιμόνων, φαντάσματα τελείως, Εὐθύμιε ἠφάνισας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Χαῖρε ἡ τὴν χαρὰν, τοῦ κόσμου δεξαμένη, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, καὶ παύσαντα τὴν λύπην, Παρθένε τῆς Προμήτορος.

Ἀπολυτίκιον.

Εὐφραίνου ἔρημος ἡ οὐ τίκτουσα.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Στιχολογῶμεν τὴν ἀ. γὰρ τὴν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πάτερ Εὐθύμιε τὸν σὸν, τόκον προκατήγγειλε, σταλαῖς οὐράνιος Ἄγγελος, ὡς τοῦ βλαστήσαντος, ἐκ νηδύος στείρας, Ἰωάννου· τούτου· γὰρ, ἐδείχθης ζηλωτὴς ἐκμαγεῖόν τε, ἀκτῆμων ἄοικος, βαπτιστὴς καὶ ὁρεσίτροφος, ὑπερλάμπας, τοῖς ἀπείροις θαύμασι.

Πάτερ Εὐθύμιε καρπὸς, ἔφυς μὲν στειρώσεως, ἀλλ' ὥφθης ὄντως πολύγονος· ἐκ γὰρ τοῦ σπέρματος, τοῦ πνευματικοῦ σου, Μοναστῶν πεπλήρωται, ἡ ἔρημος ἡ πρὶν ἀδιόδευτος· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Εὐθύμιε ὁ σὸς, βίος ἀνυπέρβλητος, ἡ Πίστις ὄντως ὀρθόδοξος· καὶ γὰρ ἐκ πράξεων, πρὸς ὑψηλοτάτην, θεωρίαν ἤλασας, σοφίας γεγωνὸς ἐνδιαίτημα, ἐν δύο φύσεσιν, ἓνα σέβων τῆς Τριάδος Χριστόν· ὃ πρεσβεύεις, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἔτερα Στιχηρά Προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ο ἐκ νηδύος μητρὸς ἡγιασμένος, ὅτε τὸ παντέφορον ὄμμα τὴν πρόθεσιν, καὶ τὴν ῥοπὴν πρὸς τὰ κρείττονα, ἐπειγομένην, ἀνεπιστρόφως σοῦ προεώρακε, τότε Παμμακάριστε, δῶρον θεόσδοτον, τῆς εὐθυμίας φερώνυμον, μεμνηνικός σε, τὴν τῶν φυσάντων λύει κατήφειαν· ὅθεν ἐκ βρέφους προηγμένος, τῷ εὐεργέτῃ Θεῷ εὐηρέστησας· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο χαρισμάτων ἐνθέων πεπλησμένος, σὲ ὡς ἀκηλίδωτον, ἔσοπτρον Πάτερ εὐρών, Χριστὸς τῶν θείων ἐμφάσεων, λαμπραῖς οἰκείου, μαρμαρυγαῖς φωτὸς σοι ἐξήστραψεν· ἐντεῦθεν ἰάσεων, ἄφθονος ὥφθη πηγὴ, διατροφή τε λιμώττουσι, καὶ τῶν διψώντων, δι' ἐπομβρίας ἄρδων τὴν ἔφεσιν· ταῖς ψυχικαῖς δὲ διαθέσεις ὀρών, σοῦ τῷ λόγῳ σοφῶς ἐβελτίους Θεῷ· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο θεωρία καὶ πράξει διαλάμπας, σοῦ ὁ μὲν ἰσάγγελος βίος κανὼν ἀρετῆς, καὶ χαρακτήρ ἀκριβέστατος, τῶν αἱρουμένων, Θεῷ λατρεύειν ἐν τελειότητι· ὁ σὸς δὲ θεόσοφος λόγος Εὐθύμιε, Τριάδα σέβειν ἐδίδαξε, Χριστόν δὲ ἓνα, ἐν δύο φύσεσι γνωριζόμενον· καὶ τὰς Συνόδους ἰσαρίθμους, τῇ τετρακτῷ τῶν Εὐαγγελίων Χριστοῦ· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα, Ἦχος γ'.

Αφιερωθεὶς τῷ Θεῷ ἐκ κοιλίας μητρικῆς, ὡς ἄλλος Σαμουὴλ, Πάτερ Εὐθύμιε, φε-

ρωνύμως γέγονας, εὐθυμία τῶν πιστῶν, Μοναζόντων βακτηρία καὶ ἐδραίωμα, τοῦ Ἀγίου Πνεύματος καθαρὸν οἰκητήριον. Αἴτησαι ἡμῖν τοῖς τιμῶσί σε τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Πῶς μὴ θαυμάσωμεν, τὸν Θεανδρικόν σου τόκον Πανσεβάσμιε; πείραν γὰρ ἀνδρὸς μὴ δεξαμένη Παναίμωμε, ἔτεκας ἀπάτορα Υἱὸν ἐν σαρκί, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα ἀμήτορα, μηδαμῶς ὑπομείναντα τροπὴν· ἢ φυρμόν, ἢ διαίρεσιν, ἀλλ' ἐκατέρας οὐσίας τὴν ιδιότητα, σῶαν φυλάξαντα. Διὸ Μητροπάρθενε Δέσποινα, αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς τῶν ὀρθοδόξως, Θεοτόκον ὁμολογούντων σε.

Εἰσοδός, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. γ'. 1. **Δ**ικαίων ψυχὰς ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κακώσεις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων εἰς κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. Ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτοὺς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτοὺς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμούνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ε'. 15. **Δ**ίκακα εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ Βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ καλλοῦς ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτοὺς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνης, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὅξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ

κόσμος ἐπὶ τῆς παραφρονίας. Πορεύσονται εὐσοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλις τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν αἰλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλήσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς. Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέφει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, Βασίλεις καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ παράτων γῆς· ἐνωτίσασθε αἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἔθνων. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. δ'. 7. **Δ**ίκαιος, εἰς φθῆσιν τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα,
Ἦχος γ'. Γερμανοῦ.

Εὐθυμεῖτε ἔλεγε, τοῖς γεννήτορσιν Ἄγγελος Κυρίου, ὅτι παιδίον ἐκ σπλάγχχνων γεννήσεται ὑμῖν, εὐθυμίας φερώνυμον· ἐνεφύης δὲ γαστρὶ, φέρων αὐτοῖς τὸ ἐπαγγέλημα· καὶ ἐκ σπαργάνων τῇ εὐχῇ συνανεντράφης, Πάτερ Εὐθύμει.

Ὁ αὐτός. Τοῦ Στουδίτου.

Οχυρωμένος τὸν νοῦν γνώσει θεία, Πάτερ Εὐθύμει, τὰ παρερχόμενα παρέδραμες, μηδὲν θαυμάσας τῶν ἐπιγείων· ἐν μὲν θλίψεσι μεγαλόφρων φανείς καὶ γενναιοτάτος, ἐν δὲ ἀσκήσει καὶ εὐθυμία, ταπεινὸς καὶ μέτριος· καὶ τοῦ παρόντος βίῃ τὸ ἄστατον πέλαγος, σοφῶς διαπεράσας, εἰς εὐδίων λιμένα κατήντησας. Χριστὸν ἱκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β'. Τοῦ αὐτοῦ.

Τῶν ἐν τῷ βίῳ πραγμάτων κατεφρόνησας, Πάτερ Εὐθύμιε ὅτι τὴν ἄνω πολιτείαν ἐπεπόθησας· πλῆτον ἐβδελύξω, ἐνδυσάμενος ταπείνωσιν· τρυφήν ἐμίσησας, καὶ ἐπεσπάσω τὴν ἐγκράτειαν· ἀδικίαν ἀπεβάλου, καὶ ἐδίωξας δικαιοσύνην· διὸ Πάτερ Ὅσιε, μνημόνευε καὶ ἡμῶν, ἐν ταῖς ὁσίοις εὐχαῖς σου πρὸς Κύριον.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Ελάμψαν τὰ καλὰ ἔργα σου, ὡς ἥλιος, ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐν οὐρανῷ, Χριστοῦ Σεράπιν Εὐθύμιε· ὀρθοδόξως γὰρ ἐκήρυξας ἡμῖν, τὴν ἀληθὴ καὶ ἀμώμητον Πίσιν Χριστῷ· διὸ ἐκέτευε Ὅσιε Πάτερ, ἐν τῇ μνήμῃ σου Θεοφόρε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Νεῦσον παρκληήσεσι, σὼν οἰκετῶν. Πανάμωμε, παύουσα δεινῶν ἡμῶν ἐπαναστάσεις, πάσης θλίψεως ἡμᾶς ἀπαλλάττουσα· σὲ γὰρ μόνην ἀσφαλῆ, καὶ βεβαίαν ἄγκυραν ἔχομεν, καὶ τὴν σὴν προστασίαν κεκτήμεθα· μὴ αἰσχυρθῶμεν Δέσποινα, σὲ προσκαλούμενοι· σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, τῶν σοὶ πιστῶς βωόντων· Χαῖρε Δέσποινα, ἡ πάντων βοήθεια, χαρὰ καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὡς εὐθυμίας ἀρχή, τῆς Ἐκκλησίας γεγωνῶς Πάτερ Ὅσιε· τῇ σῇ γὰρ γεννήσει πάσας, αἱρετικῶν τὰς ὁρμαῖς, ἐκ Θεῷ πρανοίας ἀπεκρούσατο· διὸ σε φερώνυμον, ὀνομάζει Εὐθύμιον. Τῶν ἑβρανίων, Οὐσιῶν δὲ τὰ τάγματα, χαρὰς ἐπλησας, τῇ τοῦ βίου λαμπρότητι· οἷς καὶ συναυλιζόμενος, φωτὸς τε πληρούμενος, καὶ πανολβίου καὶ θείας, ἐναπολαύων ἐλλάμψεως, Χριστὸν νῦν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου.

Ράβδῳ τῇ τοῦ Σταυροῦ στηριχθεὶς, τῆς ἀνομίας τοὺς χειμάρρους ἐξήρανας· χειμάρρουν τρυφῆς δὲ θείας, καὶ Παραδείσου πηγὴν, νοερῶς Παμμάκαρ ποτιζόμενος, πηγὰς σωτηρίους, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἀνέδειξας· ἐπὶ ῥοαῖς δὲ, Θεοῦ Πνεύματος Ὅσιε, πιαινόμενος, ὥσπερ φοῖνιξ ἀνέδραμες, ὕψος πρὸς ἐπουράνιον· καὶ στῦλος πυρίμορφος, ὡφθης Θεόφρον καὶ πλήρης, φωτοειδοῦς ἐπιλάμψεως, Χριστῷ· ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος.

Οὕτως ἕως σκηνῆς θαυμαστῆς, ἕως τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ Παμμακάρισε, διήλθες ἀγαλ-

λιάσει, καὶ εὐφροσύνη ψυχῆς, ἐνθα ἦχος Πάτερ ἑορταζόντος, τερπνῆς ἀκυσόμενος, καὶ γλυκείας ὑμνήσεως, καὶ τῆς ἀφράσου, θυμηδίας καὶ τέρψεως, γεννησόμενος, ἐν μεθέξει Εὐθύμιε· ἥς μόνης ἐφιέμενος, σὴν σάρκα ἐνέκρωσας· ἥς καὶ ἐπέτυχες θεία, δικαιοσύνη κοσμήμενος, Χριστὸν ἐκετεῦων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Οσιε Πάτερ, οὐκ ἔδωκας ὕπνον σοῖς ὀφθαλμοῖς, οὐδὲ τοῖς βλεφάροις σου νυσταγμόν, ἕως ἢ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, τῶν παθῶν ἡλευθέρωσας, καὶ σεαυτὸν ἡτοίμασας, τοῦ Πνεύματος καταγώγιον· ἐλθὼν γὰρ ὁ Χριστὸς σὺν τῷ Πατρὶ, μόνην παρὰ σοὶ ἐποιήσατο· καὶ τῆς ὁμοσείας Τριάδος, Σεράπιν γενόμενος, μεγαλοκλήρυξ Εὐθύμιε, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρράγῃ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Εὐφραίνου ἔρημος ἢ οὐ τίκτουσα, εὐθύμησον ἢ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι ἐπλήθυνέ σοι τέκνα, ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν τῶν τοῦ Πνεύματος, εὐσεβεῖα φυτεύσας, ἐγκρατεῖα ἐκθρέψας, εἰς ἀρετῶν τελειότητα. Ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, εἰρήνευσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ,

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῷ φωτὶ λαμπόμενος τῷ ἀπροσίτῳ, ὡς ἄσκηρ ἐξέλαμψας, ἐν ταῖς ἐρήμοις διδασκαῖς, καταφωτίζων Εὐθύμιε, τοὺς ἀδιστακτῶ ψυχῇ προσιόντας σοι.

Δόξα, ὁμοιον.

Εξ Αἰγύπτου ἡστραψας ὡς Ἑωσφόρος, καὶ τὸν κόσμον ἔλαμψας, ταῖς φαειναῖς σου ἀρεταῖς, ἡγλαῖσμένε Εὐθύμιε, πᾶσιν ἐκλάμψας, τὸ φῶς τῆς ἀσκήσεως. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Εν τῇ σκέπῃ πάντα γνε, τῇ σῇ Παρθένε προσφυγόντων δέησιν, προσδεξαμένη παρ ἡμῶν, μὴ διαλίπης πρεσβεύουσα, τῷ Φιλανθρώπῳ, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνἀναρχον Λόγον.

Ταῖς φροντίδας τοῦ βίου ἀπαρνησάμενος, καὶ Ἀγγέλων τὸν βίον ἀναλαβόμενος, ἐγκρατεῖα τὴν ψυχὴν κατελάμπρυνας· καὶ θαυμα-

των ἐκ Θεοῦ, χάριν ἐδέξω δαψιλῶς, Εὐθύμει Θεοφόρε ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύων, τῶν εὐσεβῶς εὐφημούντων σε.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε ἡμᾶς ἐλέησον, τοὺς προσφεύγοντας πίστει πρὸς σέ τὴν εὐσπλαγχνον, καὶ αἰτουμένους τὴν θερμὴν σου νῦν ἀντίληψιν· δύνασαι γὰρ ὡς ἀληθῶς, τοὺς πάντας σῶζειν ὡς οὐσα, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ταῖς μητρικαῖς σου πρεσβείαις, αἰεὶ χρωμένη Θεοχαρίτω.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον,

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν πτωχεῖαν τὴν ὄντως τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου τεχθέντος ἀναλαβὼν, ἡγήσω τὰ πρόσκαιρα, ὥσπερ χόρτον Μακάριε· τοῦ γνωστικοῦ γὰρ ξύλου, γευσάμενος Ὅσιε, Μοναζόντων ἐδείχθης, Διδάσκαλος ἐνθεός· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, Ἀγγελικῆς πολιτείας, διήγειρας ἅπαντας, καὶ πρὸς γνῶσιν τῆς Πίστεως. Σημειοφόρε Εὐθύμει, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ος Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπύρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμεν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει, τὸν ἄχραντον Τόκον σου.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῆς Ὀσίας αὐτῆς.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Τὸ, Πᾶσα πνοή· τὸ Εὐαγγέλιον· ὁ Ν'.

Δόξα, Ταῖς τοῦ σου Ὀσίῳ.

Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Ος Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι' ὧν ἐν τοῖς ἔθρονοις, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὠλεσας τὰς φαλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἐφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἶτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, εἰς ε'. καὶ τοῦ

Ὀσίῳ οἱ δύο, εἰς η'.

Ὁ πρῶτος ποίημα Ἰωάννου τῆς Δαμασκηνοῦ· οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς μετὰ τῶν Εἰρμῶν.

Ὁλβος πέφηνας γηγενῶν Εὐθύμει.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὗκ ἔστι σοι ὅμοιος, δεδοξασμένε Κύριε·
» ἐν χειρὶ γὰρ κραταῖᾳ, ἐλυτρώσω τὸν
» λαόν, ὃν ἐκτήσω Φιλάνθρωπε.

Λύεις τὴν κατήφειαν, τοῖς παραδόξως φύσασιν, ἐκ Θεοῦ ἐπαγγελθεῖς, καὶ πρὸ σου τόκου σου δωρεὰ, εὐθυμίας φερώνυμος.

Βοᾷ χαριστήριον, ἡ Ἐκκλησία Ὅσιε, δεξαμένη σε βλαστὸν, ἐκ Θεοῦ εἰρηνικῆς, εὐθυμίας προάγγελον.

Ὁ δεῦτερος ποίημα Θεοφάνους· ἡ ἡ ἀκροστιχὶς· Ταῖς σαῖς προσευχαῖς, Παμμάκαρ, φῶς μοι νέμοις.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην.

Ταῖς προσευχαῖς σου καὶ ταῖς σαῖς δεήσεσιν, ἐκδυσωπῶν τὸν Θεόν, τὸ σκοτεινὸν νέφος, τὸ τῆς ἀθυμίας μου, Παμμάκαρ διασκέδασον, εὐθυμίας ὑπάρχων, καὶ θυμηδίας ἀνάπλεως, τῷ Παμβασιλεῖ παριστάμενος.

Αλλος καθάπερ Σαμουὴλ θεόσδοτος, καὶ πρὸ συλλήψεως, ἐπαγγελθεῖς Πάτερ, πάσαις ἐναπέφηνας, ταῖς ἐκκλησίαις Ὅσιε, φερωνύμως τὴν κλησιν, κατάλληλον ἐπαγόμενος, τῇ τῆς εὐθυμίας φαιδρότητι.

Ικετηρία καὶ δεήσει χρώμενοι, οἱ σοὶ γεννητορες, πρὸς τὸν Θεὸν δῶρον, θεῖόν σε κομίζονται, καὶ φωτοφόρον βλάστημα, τῇ γεννήσει μηνύον, τῆς εὐσεβείας τὴν ἑλλαμψιν, καὶ τὸν τῆς αἰρέσεως ἑλεγχον.

Σὺ ἐκ Παιδὸς καθιερώθης Ὅσιε, τῷ δεδοκῶτι Θεῷ· καὶ πρὸς αὐτὸν βλέπων, καὶ καθοδηγούμενος, ζωποιοῖς προσάγμασι, τοῖς αὐτοῦ Θεοφόρε, πρὸς ὕψος ἤρθης μετάρσιον, τὸ τῶν ἀρετῶν διὰ Πίστεως.

Θεοτοκίον.

Σὲ Θεομήτορ προστασίαν ἔχοντες, οὐ δειλιάσομεν, τὸ τῶν ἐχθρῶν στίφος, τὸ ἀντιμαχόμενον, τοῖς εὐσεβῶς δοξάζουσιν, τὸν ἐκ σου γεννηθέντα, Θεὸν τῶν ὅλων καὶ Κύριον· ὃν ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπησον. Καταβασία.

» **Χ**έρσον ἀβυσσοτόκον, πέδον ἥλιος, ἐπέ-
» πόλευσε ποτέ· ὥσπερ τεῖχος γὰρ ἐπάγη,
» ἐκατέρωθεν ὕδωρ, λαῶ πεζοποντοποροῦντι,
» καὶ θαρρέστως μέλποντι· Ἄσωμεν τῷ Κυ-
» ρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Ὁὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει, καὶ πλούτῳ
καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πα-
τρός, ἐνυπόστατῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἐ-
στιν Ἅγιος, πλὴν σου Φιλάνθρωπε.

Σὲ ἡ τεκοῦσα, τὸ τῆς Ἀννης ζηλώσασα ὀ-
σίον, ὡς τὸν πάλαι Σαμουὴλ, θυσίαν
ζῶσαν προσήγαγε, Θεῷ τῷ δοξάσαντι, καὶ
πρὸ συλλήψεως.

Περιουσία, τῆς πρὸς Θεὸν ἀγάπης πυρούμε-
νος, λογισμῷ πανευσεβεῖ, παθῶν ἐκράτη-
σας Ὅσιε· διὸ θεία χάρις σοι, ἐπανεπαύσατο.

Ἄλλος. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχαίς.

Ἀπὸ στεριώσεως τεχθεὶς, πνευματικῆς εὐ-
καρπίας, γεωργὸς πολυγονώτατος ὡφθης,
ταῖς ἀκάνθαις ἐκτεμῶν, τῆς ἀσεβείας Ὅσιε, καὶ
εὐσεβείας σπόρον, ἔνθεον καταβαλόμενος.

Γεουργὸς ὑπερφυῶν, καὶ μυστικῶν θαυμά-
σιων, Θεοφόρε γεγωνὸς τοὺς ἀπίστους, προσ-
ενηνόχας Χριστῷ, θεοπρεπῶς πιστεύοντας,
ταῖς διδασκαλίαις σου Πάτερ, διδασκαμένους τὰ
κρείττονα.

Σωφρανεστάτῳ λογισμῷ, καὶ εὐσεβεῖ κεχη-
μένος, τῶν ῥευστῶν καὶ φθειρομένων αὐ-
τίκῃ, τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ τὴν τρυφὴν προέ-
κρινας, δι' ἐγκρατείας ἄκρας, σάρκα νεκρώσας
Εὐθύμιε.

Πυρπολημένη τῇ ψυχῇ, καὶ τετρωμένη τῷ πό-
θῳ, τοῦ Χριστοῦ, ταῖς πυριφλέκτεσι ἐνέδραις,
τῶν δαιμόνων ἐκφυγῶν, τῇ δροσοβόλῳ χάριτι,
κατελαμπρύνθη Πάτερ, σημειοφόρος γενόμενος.
Θεοτοκίον.

Ρήσεις τῶν θείων Προφητῶν, καὶ ταῖς αὐτῶν
προφητείας, ἐπεσφράγισας τεκοῦσα τὸν
Λόγον, τὸν λαλῶντα δι' αὐτῶν, καὶ ταῖς αὐτῶν
πληρώσαντα, θαυρορίας μόνῃ, εὐλογημένη Πα-
νύμνητε.
Καταβασία.

Τὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων,
στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν
ἐκτίσω, τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εγκρατείας ἐλαίῳ τὴν τῆς ψυχῆς, ἐκπλη-
ρώσας λαμπάδα πνευματικῶς, ποθῶν τὴν
αἰείφωτον, τοῦ Νυμφίου σε ἔλευσιν, προσευχαῖς
ἀγρύπνοις, ἐτήρησας Ὅσιε, καὶ νυμφῶνι τέττου,
εὐφραίνῃ μακάριε· ὅθεν ἐπαξίως, τὴν τρυφὴν
ἐκομίσω, τὴν ὅντως αἰείζωον, καὶ θαυμάτων
ἐνέργειαν. Θεοφόρε Εὐθύμιε, πρέσβευε Χριστῷ
τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι,
ταῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, τὴν
ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν δυσχερῶν, νῦν ὡς
ἀκυβέρνητον, ποντούμενην τῷ κλύδωνι, ἀμαρ-
τιῶν τε φόρτῳ, ὀφθεῖσαν ὑπέραντλον, καὶ εἰς
πυθμένα Ἄδου, ἐλθεῖν κινδυνεύουσάν, φθάσον
Θεοτόκε, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, καὶ σῶσον
παρέχουσα, σὸν λιμένα τὸν εὐδιον, ἵνα πίστει
κραυγάζω σοι· Πρέσβευε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ,
τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σὲ γὰρ
ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐκλινας Χριστέ τῇ καταβάσει σου, οὐρα-
νοὺς ἐν συνέσει, καὶ ὡφθης σεσαρκω-
μένος ἐπὶ γῆς. Διὸ πάντες βοῶμεν· Τῇ ду-
νάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Φυλάξας τὸν νοῦν ἀμετεώριστον, ἐκ σπαρ-
γάνων τὸν βίον, ἀνάβασιν ἐπεδείξω πρὸς
Θεόν· ὃ προβαίνων ἐκράθης, ἐκ δυνάμεως Πα-
τερ εἰς δύναμιν.

Ἡράσθης Χριστοῦ τῆς ταπεινώσεως· μετανά-
στης ἐντεῦθεν, πρὸς ἄστὶ τὸ θεοδόχον γε-
γονώς, συσταυρῆσαι τῇ γνώμῃ, τῷ Σταυρὸν δια-
σὲ ὑπομείναντι.

Νομίμως ἀθλῆσαι προελόμενος, ἐξεδύσω τὸν
βίον· γυμνὸς δὲ τῷ ἀντιπάλῳ προσπλα-
κεῖς, τῇ Χριστοῦ ἐκμμήσει, ἐν ἐρήμῳ τὸ τρό-
παιον ἔστησας.

Ἄλλος. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Ὁλον σαυτὸν, Πάτερ Θεῷ καθιέρωσας, ἀ-
θανάτου, δόξης ἐφιέμενος, καὶ πρὸς αὐ-
τὸν, ἔδραμες θερμῶς, διὰ πολιτείας, ἀμέμπτη
καὶ δι' ἀσκήσεως, καὶ βίου λαμπροτάτου, ἀ-
νεκδότως κραυγάζων· Τῇ δυνάμει σου δόξα
Φιλάνθρωπε.

Σὺ τὴν πηγὴν, Ὅσιε, τῆς ἀγαθότητος, ἀγα-
πύσας, ὅλης ἐκ δυνάμεως, τοῖς Ἀσκηταῖς,
γέγονας πηγὴ, θείων χαρισμάτων, διψῶντας
τούτους ἰώμενος· πηγὰς γὰρ ὥσπερ πάλαι,
Μωϋσῆς ἐν ἐρήμῳ, παραδόξως Παμμακάρι ἀ-
νέβλυσας.

Ἐπιφανεῖς, ἐκ τῶν ἀδύτων τοῦ Πνεύματος,
τῆς παιδείκης, γόνους ἡλευθέρωσας, υἱούς
Θεοῦ, ἀξιοπρεπῶς, τούτους ἀναπλάσας, υἱοθε-
σίας Βαπτίσματι· τοῦ θείου γὰρ Προδρόμου,
μιμησάμενος βίον, Βαπτιστὴς ἀνεδείχθης Εὐ-
θύμιε.

Ἐπὶ Θεοῦ, τοῖς ἀγνοοῦσιν Εὐθύμιε, ἐπεγνώ-
σθης, χάριτι λαμπόμενος· οὐ γὰρ τὴν σὴν,
ἔδει ἀρετὴν, ὅντως ἐν ἐρήμῳ, λαθεῖν καὶ κατα-

καλύπτεσθαι· διὰ σε φωτοφόρον, ὡς φωστῆρα τοῖς πᾶσιν, ὁ Δεσπότης τῶν ὅλων ἀνέδειξε.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε σεμνή, χαῖρε Παρθένε πανάχραντε· χαῖρε Ὅρος, χάριτι κατάσκιον· χαῖρε Σκηνή· χαῖρε Κιβωτέ· χαῖρε ἡ Λυχνία, τὸ Φῶς τὸ Δεῖον βαστάζουσα· χαρὰς γὰρ ἀνεκφράστου, καὶ ψυχῶν εὐφροσύνης, τοῖς πιστεύουσι πρόξενος γέγονας.

Καταβασία.

» **Ε**κάλυψεν ἕρανός, ἡ ἀρετὴ σε Χριστέ· τῆς
» κιβωτοῦ γὰρ προελθὼν, τῇ ἀγιάσματός
» σου, τῆς ἀφθόρου Μητρὸς, ἐν τῷ ναῷ τῆς δό-
» ξης σου, ὥφθης ὡς βρέφος ἀγκαλοφορέμενος,
» καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα, τῆς σῆς αἰνέσεως.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**σθεῖς οὐκ ὄψονται, τὴν δόξαν σου Χρι-
» στέ· ἀλλ' ἡμεῖς σε Μονογενὲς, Πατρικῆς
» ἀπαύγασμα δόξης Θεότητος, ἐκ νυκτὸς ὁρ-
» θρίζοντες, ἀνυμνοῦμέν σε φιλόανθρωπε.

Σεαυτὸν ὑπέταξας, τῷ νόμῳ τοῦ Θεοῦ· τὸ γὰρ σῶμά σου ὡς ψυχῆς, Θεοφόρε ὄργανον, ἐδουλαγώγησας, τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα, καθυποτάξας τῷ πνεύματι.

Γεγηθὼς διήνυσας, τὴν τρίβον τῆς ζωῆς· καὶ Θεοῦ φόβον συλλαβὼν, σωτηρίαν ἔτεκες τοῖς πλανωμένοις, ἀναλάμπας ἥλιος, τῇ ἐρήμῳ καλυπτόμενος.

Ασκητῶν εὐσεβείας, ἐπὶ τὴν οὐράκιον τρίβον Εὐθύμιε, προηγῆσω Πάτερ, καὶ πρὸς κληροδοσίαν ἀνώκεθρον, ἐν ὑψίστοις ἄγων, στύλος πυρός τε καὶ νεφέλης, δεδειγμένος τῇ ἀἵγλῃ τοῦ Πνεύματος.

Γατρὸν ἀσθενούντων, ἄγαν συμπαθέστατον κόσμῳ δεδώρηται, ὁ Χριστὸς σε Πάτερ, καὶ πεινῶντων τροφέα παράδοξον, παιδευτὴν ἀφρόνων, σωφρονιστὴν ἀγνωμονούντων, ἄρφανῶν καὶ πτωχῶν ἀντιλήπτορα.

Συμπαθὲς ἐλεήμων, γνώμην ταπεινώφρονα φέρων γεγένησαι, τῶν παθῶν ἐκτέμνων, τὰς αἰτίας ἐνθέοις διδάγμασι, καὶ σοφίζων Πάτερ, καὶ νοθετῶν τοὺς φοιτητάς σου, καὶ ψυχῶν θεραπέων νοσήματα.

Πανταχοῦ τὰς ἀκτῖνας, πέμπων τῶν θαυμάτων σου πάντα ἐφώτισας· καὶ μαγνήτις ὥσπερ, ἐφειλκύνω πρὸς τὰ σὰ παιδεύματα, διαπλάττων ἦθη, καὶ τῶν ψυχῶν τὰς διαθέσεις, ἐμβλαπύων ψυχῆς καθαρότητι.

Θεοτοκίον.

Αληθῆ Θεοτόκον, πάντες σε κηρύττομεν Θεο-
χαρίτωτε, οἱ τῇ σῇ γεννήσει, τῆς φθαρτῆς

λυτρωθέντες γεννήσεως, καὶ πρὸς τὴν ἀμείνω, πάλιν ζωὴν ἀνακληθέντες, διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν.

Καταβασία.

» **Ο**ς εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ
» ἐπηρμένῳ Θεόν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης δα-
» ρυφορούμενον, ὡς τάλαντος! ἐβόα, ἐγώ! πρὸ γὰρ
» εἶδον σωματούμενον Θεόν, φωτὸς ἀνеспέρου,
» καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα..

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Η**λθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ
» κατεπόντισέ με καταιγὶς πολλῶν ἀ-
» μαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεὸς ἐκ βυθοῦ ἀνάγα-
» γε, τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Γόνους ὥσπερ πάλαι τῆς παιδείκης, τῆς παλινγενεσίας, τῷ λουτρῷ καὶ νῦν υἱοθετήσας, ταῖς σαῖς λιταῖς, Θεοφόρε σύντριψον, τὸν ζυγὸν τὸν τῆς δουλείας ἡμῶν.

Εθετο σοφὸν σε αἰκονόμον, καὶ παιδευτὴν ἀφρόνων, πονηρίας πνευμάτων διώκτην, ἡ τοῦ Θεοῦ, Θεοφόρε χάρις σοι, ἐναργῶς ἐν σοὶ σκηνώσασα.

Μεγίστην παρὰ Θεοῦ, τὴν ἐξουσίαν δεξάμενος, τὰ πλήθη τῶν δυσμενῶν, δαιμόνων ἐδίωξας, τῆς τούτων στρεβλώσεως, ἰώμενος πάντας τοὺς ἐν πίστει σοι προστρέχοντας.

Μακάριος ἀληθῶς, ἐγένου Πάτερ Εὐθύμιε, πτωχείαν πλουτοπαῖον, καὶ πένθος χαρμόσυνον, κτησάμενος Ὅσιε· δι' ὧν βασιλείαν οὐρανῶν ἐκληρανόμησας.

Απώσω τὴν ἐπὶ γῆς, τιμὴν καὶ δόξαν εὐμάραντον· αἰδίδιον δὲ ζωὴν, καὶ κληρὸν ἀκήρατον, Παμμακάρι ἀπείληψας, σκηναῖς οὐρανίους, κατοικήσας ἀσφαλέστατα.

Θεοτοκίον.

Κυρίαν σε τοῦ παντός, καὶ Δέσποιναν ὀνομάζομεν· τὸν ὅντως ὄντα Θεόν, ἀρρήτως γὰρ τέτοκας, τὸν πάντα ποιήσαντα, καὶ διακραταῦντα, καὶ συνέχοντα Πανάμωμε.

Καταβασία.

» **Ε**βόησέ σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σωτήριο, ὁ λαοῖς ἐπέστη· Ἐκ
» Θεοῦ Χριστέ, σὺ Θεός μου..

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως..

Εν τῇ σεπτῇ γεννήσει σου, χαρὰν ἡ κτίσις εὐρατο· καὶ ἐν τῇ θείᾳ μνημῇ σου Ὅσιε, τὴν εὐθυμίαν ἔλαβε τῶν πολλῶν σου θαυμάτων· ἐξ ὧν παράσχου πλουσίως ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ ἀποκάθαρσον ἀμαρτημάτων κηλῖδας, ὅπως ψάλλωμεν, Ἀλληλουῖα.

Ὁ Οἶκος.

Ε'κ ῥαθύμῃ καρδίας τὴν αἴνεσιν, πῶς προσ-
οίσω ὁ ἄθλιος δέδοικα, καὶ ὑμνήσω τὸν
μέγαν Εὐθύμιον; ἀλλὰ τούτου θαρρῶν ταῖς
δεήσεσιν, ἐν εὐθυμίᾳ καὶ σπουδῇ πολλῇ, τῇ
ὥδῃ ἐγχειρήσω, καὶ πᾶσιν ἐξείπω αὐτοῦ τὴν
πολιτείαν, καὶ τὴν γέννησιν· καὶ πῶς οἱ τού-
του γονεῖς ἔψαλλον τὸ, Ἀλληλουῖα.

Συναξάριον.

Τῇ Κ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου.

Στίχοι.

Τί κοινὸν Εὐθύμιε, σοὶ καὶ τῷ βίῳ;
Πρὸς Ἀγγέλους ἄπαιρε τοὺς ξένους βίου.

Ἀἴξε βίου Εὐθύμιος εἰκάδι ἡυγένειος.

Οὗτος ὁ ὁσιος Πατὴρ ἡμῶν καὶ μέγας Εὐθύμιος, ἦν ἐ-
πὶ τῆς βασιλείας Γρατιανοῦ, ἐν Μελιτινῇ τῇ κατὰ
Ἀρμενίαν Μητροπόλει, ἐκ Παύλου καὶ Διονυσίας, εὐγε-
νῶν τινῶν, γεννηθεὶς, κατὰ τὸν μέγαν Ἰωάννην, ἐκ στει-
ρωτικῆς καὶ ἀκαρποῦ γαστρὸς. Ὄθεν καὶ τὴν κλησὶν κατ'
ἐπαγγελίαν ἔαχεν, εὐθυμεῖν τοῖς γεννητόρσιν, ὑπὲρ γονῆς
δεσμίνοις, φωνῆς ἄνωθεν ἐνεχθείσης. Οὗτος, μετὰ τὴν τοῦ
πατρὸς τελευτὴν, προσάγεται παρὰ τῆς μητρὸς Εὐτρώτῃ
τῷ μεγάλῳ, τῆς Μελιτινῆς Ἐπισκόπῳ, καὶ παρ' αὐτοῦ τῇ
τάξει τῶν Κληρικῶν καταλείγεται. Γενόμενος δὲ περὶ τὴν
τῶν ἱερῶν μαθημάτων συλλαγὴν ἐπιτηδεύει, καὶ πάντα
τοὺς κατ' αὐτὸν ἀσκήσει, καὶ ταῖς πρὸς ἀρετὴν ἐπιδόσεις
ὑπερβαλὼν, ἀναγκαζέται τὴν τοῦ Πρεσβυτέρου χειροτονίαν
λαβεῖν, καὶ τῶν ἱερῶν Ἀσκητηρίων καὶ Μοναστηρίων τὴν
ἐπιμέλειαν δεῖξασθαι.

Ἐννατον δὲ καὶ εἰκοστὸν ἔτος ἄγων, τὰ Ἱεροσόλυμα
καταλαμβάνει, καὶ ἐντινι τῶν κατ' ἄρος σπηλαίων, μετὰ
τοῦ Ὁσίου Θεοκτίστου συνδιαίταται, ἐνθα χαλεπῶν νοση-
μάτων πολλοὺς ἀπήλλαξε. Λέγεται δὲ καὶ οὕτως, ἐν ἐνό-
ματι Κυρίου, ἐκ βραχείῳ πάνυ καὶ μικρῶν ἄρτων, τε-
τρακοσίους, τῇ Μονῇ καθ' ὁδὸν παραβαλόντας αὐτῷ, δια-
σῆψαι. Οὐ μόνον δὲ αὐτός, ἐν δυνάμει Θεοῦ, στερῶσιν
λύσας ἐξῆλθεν, ἀλλὰ καὶ ἑτέρας ἀτίκτους γυναῖκας δι' εὐ-
χῆς εὐτέκνους καὶ γονίμους ἀπέδειξε. Καὶ κατὰ τὸν μέ-
γαν Ἠλίαν, καὶ οὗτος θύρας ἀνέωξεν οὐρανοῦ, καὶ τὴν
γῆν, ἀκαρπίαν νοσοῦσαν, ἰάσατο. Ἐδήλωσε δὲ τοῦ Ὁσίου
τὴν ἑνδον λαμπρότητα καὶ ὁ τοῦ πυρὸς στύλος, ὃν, ἐξουρ-
γούντος αὐτοῦ τὴν ἀναίμακτον θυσίαν, οὐρανοθεν εἶδον οἱ
περιστώτες κατελθόντα, καὶ συμπαιστώτα τῷ Ὁσίῳ, μέ-
χρι πείρας ἔλαβεν ὁ τῆς θυσίας καιρὸς. Τὸ δὲ τὰς διαθέ-
σεις τῶν προσιόντων τῆς θείας κοινωνίας μετασχεῖν νε-
ρῶς καθορᾶν, καὶ τίς μὲν αὐτῶν μετὰ καθαροῦ συνεδέ-
τος, τίς δὲ ἐσπιλωμένος πράξει, τῆς παντελοῦς δόξης
καθάρσεως καὶ ἀγνείας σημεῖον ἐστίν. Οὗτος ὁ μακάριος
γενόμενος ἐτῶν ἐννεήκοντα ἑπτὰ, πρὸς Κύριον ἐξεδήμη-
σεν, ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Μεγάλου.

Ἦν δὲ τὸ εἶδος εὐπρεπές, τὸν τρόπον ἀπλοῦς, τὸ χρῶ-
μα λευκός, τὴν ἡλικίαν εὐσταλῆς καὶ σεμνός, πολὺς τὴν
τρίχα, τὴν ὑπὲρ τῶν μηρῶν καθεκώς. Λέγεται
δὲ περὶ αὐτοῦ, ὅτι τινὸς μέλλοντος τελευτᾶν Μοναχοῦ, ὃς
ἐκομίζετο μὲν τοῖς πολλοῖς σῶζων καὶ ἐγκρατὴς, οὐκ ἦν

δὲ, ἀλλὰ τὸναντίον ἀπόλαστος, ἰώρα ὁ μακάριος Ἀγγε-
λον, μετὰ τριόδοντος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐκποῶντα, καὶ ἁ-
μα φωνῆς ἀκούσαι, τὰ κρυπτά τῆς αἰσχύνης δηλούσης τοῦ
Μοναχοῦ. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ
μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων
Βάσσου, Εὐσεβίου, Εὐτυχίου καὶ Βασιλίδου.

Στίχ. Χεῖρας Βάσσου τέμνουσι χεῖρες δημίων,
Χεῖρες βέβηλοι, χεῖρας ἡγιασμένας.

Τμηθεὶς πέλυξιν Εὐσέβιος πᾶν μέλος,
Τὴν Ὁρθόδοξον Πίστιν ἄτρωτος μένει.

Εὐτύχιον διεῖλον εἰς μέρη τρία,
Θείως Θεοῦ Πρόσωπα τιμῶντα τρία.

Ἀπορράγῃναι μὴ θέλων Βασιλίδης,
Μοίρας Ἀθλητῶν, ἐρράγη τὴν γαστέρα.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως, πλού-
τῳ βρίθοντες, καὶ τῆς συγκλήτου μετέχοντες βουλῆς.
Προσῆλθον δὲ τῷ Χριστῷ, καὶ τὸ εἰς αὐτὸν ἔλαβον Βά-
πτισμα, τὸν Ἐπίσκοπον Θεόπεμπτον ἰδόντες ταῖς βασάνοις
ἐγκαρτεροῦντα, καὶ παράδοξα θαύματα τῇ τῷ Χριστοῦ ἐνερ-
γῶντα δυνάμει. Ὄθεν καὶ προσαχθίντες τῷ Βασιλεῖ, ἀφαι-
ροῦνται πρῶτον τὰς ζώνας, εἴτα διαφόρους δέχονται τοῦ
βίου ἐξαγωγάς. Ὁ μὲν γὰρ Ἅγιος Βάσσος, εἰς βόθρον
μέχρι τῶν μηρῶν ἐμβληθεὶς, καὶ τὰς χεῖρας ἐκτμηθεὶς,
καὶ ὅλον τὸ σῶμα κατακοπεῖς, τὸ πνεῦμα παρέδωκεν. Ὁ
δὲ Ἅγιος Εὐσέβιος, κατὰ κεφαλῆς κρεμασθεὶς, κατὰ μέ-
ρος πέλυξιν διηρήθη. Ὁ δὲ Ἅγιος Εὐτύχιος, τέσσαρσι πά-
λοις βιαίως ἐκταθείς, διμερίσθη τριχῇ. Ὁ δὲ Ἅγιος Βα-
σιλίδης, μαχαίρᾳ ἀναρρήγνυται τὴν γαστέρα· καὶ οὕτω
τὸν τοῦ Μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσαντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων
Ἰννᾶ, Πιννᾶ, καὶ Ῥιμμά.

Στίχ. Θάλψις δεχέσθω τῆς Ἀθληταῖς τῆς κρύσε,
Ἰννᾶν, Πιννᾶν, Ῥιμμάν τε τοὺς κρυσταλ-
λίνοισιν.

Οὗτοι, χώρας τινὸς τῆς κατ' Ἀρκετόν ὑπάρχοντες, παρὰ
τῶν εἰδωλομανούντων βαρβάρων συσχεθίντες, τῷ τῆς
χώρας παρέστησαν ἄρχοντι. Ὁς, ἐμολογήσαντας τὸν Χρι-
στόν, κατεδίκασε διὰ κρύους τελειωθῆναι. Δεσμοῦνται οὖν
ξύλοις ὀρθοῖς, μέσον παγῆαι τοῦ παταμοῦ, ὥρα χειμῶ-
νος, ὅτε τῷ ψύχει διαφέρουν ἢν οὐδὲν τῶν ἀκινήτων σω-
μάτων, πεπηγὸς τὸ ὀλισθηρὸν τοῦ ὕδατος, καὶ ἀκίνητον
μεῖναν· καὶ τούτῳ τὸ τοῦ βίου δέχονται πείρας, τὰς μα-
καρίας αὐτῶν παραδόντες ψυχὰς εἰς χεῖρας Θεοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ μακαρίου Πέτρου
τοῦ Τελώνου.

Στίχ. Καλεῖ σε Πέτρε Χριστὸς ἐκ τελωνίου,
Πρὸς ἀρετὴν πρὶν, νῦν δὲ πρὸς τρυφὴν
πόλου.

Οὗτος, ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰουστινιανοῦ Πατρικίος χρη-
ματίας, πάσης τῆς Ἀφρικῆς τὴν διοίκησιν ἐπιτί-
στιτο. Παντελῶς δὲ ἀσπλαγχνὸς ὢν καὶ ἀνελεῖμων, ἐπι-
γραφείας ἐνόματι φειδωλὸς, παρὰ πᾶσιν ἦν· τε καὶ ἐλο-
γίζετο. Διὸ τῶν πτωχῶν τις πείρας ἔνεκεν αὐτῷ προσελ-
θὼν, ἥτει ἐλεημοσύνην· ὁ δὲ, τῶν ἄρτων ἀρπάσας ἑνα-

(καὶ γὰρ ἔτυχεν τότε τὸν ἄρτοποιόν, τοὺς παρασκευασθέν-
τας κομίζειν ἄρτους)· μετὰ θυμοῦ κατὰ τοῦ πένητος ὡ-
σεὶ λίθον ἠκόντισεν. Οὕτω δὴ παρῆλθον ἡμέραι, καὶ ὁ
Πατρίκιος, νόσῳ κατὰσχετος γενυνῶς, ἑαυτὸν ἐώρα τῶν
πρακτικῶν λόγους ὑπέχοντα. Εἶτα καὶ ζυγὸς ἐδόκει πα-
ρεῖναι, διακρίνων ἑκάτερα· οὐ κατὰ μὲν τὴν λαιὰν πλά-
στιγγα, μέλανας ἔδλεπε συναθροισζομένους, καὶ πολλὰ τῶν
αὐτοῦ πράξεων ἀτοπα τῇ πλάστιγγι κατατιθέντας· κατὰ
δὲ τὴν δεξιάν, λευχείμας μὲν ἄνδρας καὶ φοβεροὺς τὴν
μορφὴν, μηδὲν δὲ ἀγαθὸν τι σταθμίσαι καριξοῦντες, ἀ-
πλὴν τοῦ ἄρτου ἐκείνου, ἃν μετὰ θυμοῦ κατὰ τοῦ πένη-
τος ἔβαλεν. Αὐτίκα τοίνυν διαναστάς, καὶ ἅπασαν αὐτοῦ
τὴν περιουσίαν πένησι διανείμας, καὶ αὐτὰ τὰ ἱμάτια δὲς
πτωχῶ τινι, τὸν Χριστὸν εἶδε καθ' ὕπνου ταῦτα ἐνδεύ-
μενον. Καὶ διὰ τοῦτο προσέθετο καὶ ἑαυτὸν πωλῆσαι, καὶ
δοῦναι τὸ τίμημα πτωχοῖς. Ἀναγνωρισθῆναι δὲ μέλλων
μετὰ τὸ διαπωλῆσαι ἑαυτὸν, τοῦ πυλωροῦ κωφεύοντος δια-
νοίξας τὰ ὧτα, καὶ λαλεῖν παρασκευάσας, τῷ ἐπιτάξαι
ἀνοίξαι αὐτῷ, φυγὰς καταλαμβάνει τὰ Ἱεροσόλυμα, εἶτα
τὴν Κωνσταντινούπολιν· ἐν ἧ καὶ ἀνεπαύσατο ἐν Κυ-
ρίῳ, καὶ κατετέθη ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Βοῶς, ἐν τῷ ἰ-
δίῳ οἴκῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**έοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι, πρόσταγμα τυ-
» ραννικόν, εἰς φλὴναφον δέμενοι, ἐν μέσῳ
» φλογὸς ἀνεβόων· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς
» τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡφθης εἶσω τῆς νεφέλης, Πάτερ τῷ ὑπερ-
φωεῖ, πυρὶ καλυπτόμενος, ὡς θεῖος βοῶν
μυστηπόλος· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

» **Ν**έμει σοι τὰ ὑπὲρ φύσιν, Πάτερ ὁ Δημιουρ-
» γός, ἀφθόνως τῆς φύσεως, ψυχῶν διατίε-
» σεις προφαίνων, τῶν μετεχόντων ὅσιε, τῆς
» σαρκὸς τοῦ Κυρίου σου.

» **Ε**να καὶ μετὰ τὴν θείαν, σάρκωσιν μονογενῆ,
» ἐν δύο ταῖς φύσεσιν, Εὐθύμιε σέβων ἐβόας·
» Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἔτερος. Θεοῦ συγκατάβασιν.

» **Α**σκήσεως σταδίου, ἀγιωσύνης Πάτερ γυμνά-
» σιον, τὸν σὸν ἔδειξας βίον, δι' ἐγκρατείας
» ἄκρας ἐνούμενος, τοῖς Ἀσωμάτοις, κραυγάζων
» Εὐθύμιε· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

» **Ρ**ομφαίαν σε δίστομον, ἠκονημένην Χριστὸς
» ἀνέδειξε, τῶν ἐχθρῶν τὰς καρδίας, καὶ
» τῶν δαιμόνων σφάττουσαν φάλαγγας, καὶ τῶν
» ψαλλόντων ψυχὰς κατευφραίνουσας. Εὐλογη-
» τὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

» **Φ**ωτὸς ἐμφορούμενος, τοῦ Τρισηλίου Πάτερ
» φῶς δεύτερον, τῇ μεθέξει τοῦ πρώτου,
» μεμορφωμένος ὡφθης Εὐθύμιε, ταῖς λαμπηδό-
» νας ἐκπέμπων τοῖς ψάλλουσι· Εὐλογητὸς ὁ
» Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

» **Ω**ς ὀρθρὰς ἀνέτειλας, δικαιοσύνης Ἥλιον ἔ-
» χουσα, τὸν ἐκ σκότους τὸν κόσμον, τῆς
» ἀγνωσίας ἀνακαθαίροντα, θεογνωσίας ἀκτί-
» σιν, ὧ ψάλλομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν
» Πατέρων ἡμῶν.

Καταβασία.

» **Σ**ὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, Παῖδας θεο-
» λογήσαντα, καὶ Παρθένῳ ἀκηράτῳ ἐ-
» νοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς
» μελωδοῦντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πα-
» τέρων ἡμῶν.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐαγεῖς Παῖδας ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
» τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυ-
» πούμενος· νῦν δὲ ἐνεργέμενος, τὴν οἰκουμένην,
» ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσιν· Τὸν Κύριον ὑ-
» μνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
» τοὺς αἰῶνας (*).

» **Θ**εῶ σεαυτὸν καθιερώσας, καὶ ἄψας τῆς
» συνειδήσεως τὴν κάμινον, ὅλον σου Εὐ-
» θύμιε, χαίρων ὠλοκαύτωσας, ὡς ἱερεῖαν ἁμω-
» μον, τὸν βίον μέλπων Χριστῷ· Τὸν Κύριον ὑ-
» μνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
» τοὺς αἰῶνας.

» **Υ**ιοθετηθεὶς χάριτι θείᾳ, ὡς κληρὸν τὴν τῶν
» μελλόντων γνῶσιν εἴληφας· φύσεως κρα-
» τήσας γὰρ, φύσιν ὑπερβέβηκας, προγνωστικῶς
» πρὸς ἑκβάσιν, απευδὼν Εὐθύμιε· Τὸν Κύριον ὑ-
» μνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, βοῶν εἰς τοὺς
» αἰῶνας.

Ἔτερος. Ἐπταπλασίως κάμινον.

» **Σ**υντονωτάτῃ χρώμενος, ἐγκρατεία Πανόλβιε,
» πρὸς ὑψηλοτάτην, πολιτείαν ἔφθασας, δο-
» χεῖον γενόμενος, χωρητικὸν τοῦ Πνεύματος, τοῦ
» ζωοπαιοῦ, καὶ τῶν ἐκείθεν πλουσίως, βρυόντων
» χαρισμάτων, μελωδῶν ἀνενδότως· Λαὸς ὑπε-
» ρυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

» **Μ**εταναστεύων ἔφθασας, τῆς Σιών τὴν ἀκρό-
» πολιν· εἰς ταῖς αἰωνίους δὲ μονὰς κατήν-
» τησας, καὶ κληρὸν οὐράνιον, ἐκ τῶν οἰκείων
» πόνων εὐρών, ταῖς Ἀγγελικαῖς, χοροστασίαις
» συμπάλλεις· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυ-
» μνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

(*) Εἴτε τοιαύτη ἦτο ἀνέκαθεν τοῦ Εἰρμοῦ τούτου ἡ ἀρ-
» χή, εἴτε ὁ Ὑμνωδὸς ἐνέλλαξεν αὐτὴν ἐπίτηδες, ἀναγκαίως
» εἰς τὸν παρὲντα Κανόνα ἐφείλει ἀρχεσθαι, Εὐαγεῖς Παῖ-
» δας, καὶ οὐχὶ κατὰ τὴν συνήθειαν, Παῖδας εὐαγεῖς·
» καθότι τὸ μέτρον τῆς ἀκροστιχίδος, ἥτις συμπεριλαμβάνει
» καὶ τοὺς Εἰρμούς, ἀπαιτεῖ ἐνταῦθα Ε. καὶ οὐχὶ Π.

Ο λολαμπής ὡς ἥλιος, τὰς ἐρήμους ἐφώτισας, τοὺς σκοτεινομόρφους, ἀπελάσας δαίμονας, καὶ εὖλος ὁλόφωτος, ἔβρανομήκης γέγονας, θαυματοποιούς, μαρμαρυγὰς ἀποστίλθων, ἀπαύστως ἀνακραζών· Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ι ἐρωτάταις πράξεσι, διὰ βίαν κοσμήμενος, τὴν ἀρχικωτάτην, ἀρετὴν κατωρθώσας, δογματῶν ὀρθότητι, διαπρεπὴς γενόμενος, καὶ θεολογίας, ἀκριβοῦς ὑποφῆτης, βῶν ἀδιαλείπτως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ν ὕμνη Θεοῦ πανάμωμε, τοὺς πρὸς σὲ καταφεύγοντας, τῆς αἰχμαλωσίας τῶν παθῶν ἐξάρπασον· καὶ τὴν αὐτοδέσποτον, ἐλευθερίαν Δέσποινα, ταῖς τῶν ὀρθοδόξων, Ἐκκλησίαις παράσχου, ταῖς πίστει μελωδούσαις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

- Ἀστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ θεοσεβείας,
- προεστώτες Νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἐμελπον· Εὐλογεῖτε,
- πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε,
- εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

- Μετὰ τόκον σε Ἀγνή, καὶ πρὸ τοῦ τόκου,
- καὶ ἐν τόκῳ ἄχραντε, σὲ πᾶσα ἡ κτίσις καταγγέλλουσα, ὡς Θεοτόκον ἀληθῆ μεγαλύνομεν.

Ι αμάτων σε πηγὴν, καὶ πρὸ θανάτου, καὶ ἐν θήκαις Ὅσιε, κεκοιμημένον εὐμοιρήσαντες, ὡς νικηφόρον ἀθλητὴν μακαρίζομεν.

Ε πιγείῳ Βασιλεῖ, τὸν ἐν ὑψίστοις ἀρωγὸν ἀπέργασαι, κατὰ Βαρβάρων, καὶ τῇ ποιμνῇ σε, κατὰ ποικίλων πειρασμῶν Πάτερ Ὅσιε.

Ἔτερος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ε γνώρισε Χριστὸς σοι τὴν πρὸς αὐτόν, πολυέραστον Πάτερ ἀνάλυσιν, ὥσπερ Μωσεῖ, πάλαι τῷ θεόπτη· οὐ μιμητῆς, δι' ἀρετῆς γενόμενος, ῥήξας σὺ τὴν θάλασσαν τῶν παθῶν, διέβης ἀκωλύτως, πρὸς γῆν ἐπαγγελίας, τοὺς ἐναντίους τροπώσάμενος (*).

(*) Κατόπιν τοῦ Τροπαρίου τούτου ὑπῆρχε καὶ ἕτερον, ἀπὸ τοῦ Ε, ἀρχόμενον καὶ αὐτὸ, ἦγουν, Ἐρράγη ἐν ἐρήμῳ ὕδωρ· ἀλλὰ τοῦτο, ὡς φαίνεται, ἦν προστεθειμένον ἐνταῦθα ὑπὸ τινος ἐκ τῆς δ'. ὡδῆς τοῦ Ἀγίου Σάββα· καθότι οὐδὲ εἰς τὴν ἀκροστιχίδα τοῦ παρόντος Κανόνος ἐμπεριέχεται τὸ τοιοῦτον, οὐδὲ τὰ χειρόγραφα ἔχουσιν αὐτό· διὸ καὶ ὡς ξένον ἀφηρέθη ἐντεῦθεν.

Μετέστης ὡς Ἡλίας ὁ ζηλωτῆς, ἀρετῶν ἐποχοῦμενος ἄρματι, πρὸς οὐρανόν, ὅπου τὸ πολίτευμα ἐμφανῶς, τὸ σὸν ἐγράφη Ὅσιε· καὶ νῦν τῷ Δεσπότη παρестηκῶς, μνημόνευε τῶν πίστει, τὴν μνήμην σου τελούντων, τὴν φωτοφόρον καὶ πανίερων.

Ο βίος σε Παμμακάρι Ἀγγελικῶς, ἡ ζωὴ δὲ Θεόφρον ὑπέρλαμπρος, ἡ δὲ ψυχὴ, φωτοειδεσάτη θεοειδῆς, καὶ εὐσεβῆς ἡ πίστις σε· θείων γὰρ δογματῶν ὑφηγητῆς, ἐγένου Θεοφῶρε, καὶ κήρυξ Ὀρθοδόξου, διδασκαλίας ἐχρημάτισας.

Ι κέτην σε καὶ πρέσβυν πρὸς τὸν Θεόν, πρεσβευόμενον Πάτερ συγχώρησιν, ἁμαρτιῶν, καὶ τῶν ὀφλημάτων καὶ τῶν χρεῶν, ἀποκοπαῖς αἰτούμενον, θείως μιμησάμενον οἰκτιρμῆς, προβάλλομαι προθύμως, ἐλπίδι τῆς πρεσβείας, τῆς σῆς Θεόφρον στηριζόμενος.

Θεοτοκίον.

Σωτήριος γενοῦμαι πύργος Ἀγνή, τῶν δαιμόνων ἀπείργων τὰς φαλαγγας, καὶ πειρασμῶν, ὄχλον καὶ κινδύνων ἀποσοθῶν, καὶ τῶν παθῶν τὴν ἔφοδον, πόρρῳ ἀπελαύνων· καὶ καθαρὰν, διδούς ἐλευθερίαν, καὶ θείων χαρισμάτων, τὴν ἀφθονίαν παρεχόμενος.

Καταβασία.

- Ἐν νόμῳ σκιαῇ καὶ γράμματι, τύπον κα-
- τίδωμεν αἱ πιστοί· πᾶν ἄρσεν, τὸ τῇ
- μήτρᾳ διανοίγον, ἅγιον Θεῷ· διὸ πρωτότο-
- κον Λόγον, Πατρός ἀνάρχου Υἱόν, πρωτοτο-
- κούμενον Μητρὶ ἀπειράνδρῳ, μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ε κ μήτρας καθηγίασε, Θεός σε Πάτερ Ὅσιε, Ἱερεμίαν ὡς πάλαι, καὶ Σαμουὴλ Θεοφῶρε, προφήτην θεῖον δείξας σε, τερατουργῇ Εὐθύμει, τῶν Ἀγγέλων ὁμόσκηνε· μεθ' ὧν μνημόνευε πάντων, τῶν σὲ πιστῶς ἀνυμνούντων.

Ἔτερον, ὅμοιον.

Ως πάλαι τῷ βλασῆσαντος, Προδρόμῳ θεῖος Ἀγγελος, ἐκ στείρευσύσης νηδύος, τὸν σὸν κατήγγειλε τόκον· διὸ καὶ τούτου γέγονας, ἐκμαγεῖον Εὐθύμει, Βαπτιστῆς ὀρεσίτροφος, ἀκτῆμων ἄοικος πᾶσι, χάρισμασι διαλάμπων.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ε ν δύνω ταῖς θελήσεσι, καὶ φύσει Πανάμωμε, μιᾷ δὲ τῇ ὑποστάσει, τίκεις Θεὸν ἀπορρήτως, τὸν δι' ἡμᾶς πτωχεύσαντα, μέχρι Σταυροῦ θελήματι, καὶ ἡμῖν χαρισάμενον, τὸν τῆς Θεότητος πλοῦτον, Θεοκυῆτορ Παρθένε.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Οσὶ Πατέρ Εὐθύμει, καταλιπὼν τὰ ἐν γῇ, τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας, μὴ προκρίνας ἐνδοξε, τὰ φθαρτὰ πρὸς τὰ μένοντα· καὶ ἐν ἐρήμῳ, ὥσπερ ἐν πόλει οἰκῶν, τὰς τῶν δαιμόνων, φάλαγγας ὤλεσας. Ὡ τίς ἰσχύσειεν, ἐξειπεῖν Ἀοίδιμε, τῆς σῆς ψυχῆς ὄντως τὴν θερμότητα, τὴν πρὸς τὸν Κύριον! Δίς.

Οσὶ Πατέρ Εὐθύμει, σὺ ἀνεδείχθης κανὼν, Μοναζόντων καὶ καύχημα, Ὁρθοδόξων ἡδυσμα, καὶ λαμπρὸς οἰκουμένης φωστήρ· τοῦ γὰρ δολίου, ἐχθροῦ οὐκ ἔπτηξας, τὰς ἐκφοβήσεις, ἐν τῷ σπηλαίῳ οἰκῶν. Ὡ τοῦ χαρίσματος, τοῦ ἐν σοὶ Μακάριε! δι' οὗ σαφῶς, πᾶσαν κατεπάτησας, τὴν τῶν δαιμόνων ὄφρυν.

Οσὶ Πατέρ Εὐθύμει, σὺ ἀληθῶς πρὸς Θεόν, τὴν ψυχὴν ἀνεπτέρωσας· καὶ ἀσκήσει Ἀγίε, τὰς αἰσθήσεις ἐκάθηρας· καὶ ταῖς ἀπαύστοις, εὐχαῖς πανόλβιε, τῆς ἀθανάτου, ζωῆς ἠξίωσαι. Ὡ ἐγκαλλώπισμα, Ἀσκητῶν ἀοίδιμε, σέ ὁ Χριστός, χαίρων ὑπεδέξατο, εἰς τὰς αἰῶλους μονάς.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητὴν σε τιμῶμεν Εὐθύμει· διὰ σὲ γὰρ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθεΐαν, πορεύεσθαι ἐγνώμεν. Μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν. Ἀγγέλων συνόμιλε, Ὀσίων ὁμόσκηνε καὶ Δικαίων· μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τυπικά· καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, Ὡδὴ γ' καὶ ε'. Ἀπόστολον, Εὐαγγέλιον καὶ Κοινωνικόν, Ζήτη εἰς Ὀσίους.

Τῇ ΚΑ΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὀσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ καὶ τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Νεοφύτου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῷ Ὁμολογητοῦ.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τὸν δι' οἶκτον γενόμενος, ὡς εὐδόκησεν ἄνθρωπον, ἐν δυσὶ θελήσεσιν ἐνεργείαις τε,

κατανοούμενον Ὅσιε, ἐκήρυξας Μάξιμε, ἀποφράττων μιαρῶν, τὰ ἀπύλωτα στόματα, μονοθέλητον, μονενέργητον τῆτον δοξαζόντων, ἐπηρεΐα διαβόλου, τοῦ τὴν κακίαν τεκτίναντος.

Ιαῖς νευραῖς τῶν δογμάτων σε, Πύρρον Πατέρ ἀπέπνιξας, ληρωδοῦντα Μάξιμε τὸν κακόφρονα· καὶ διωγμοὺς ἐκαρτέρησας, καὶ θλίψεις ἀοίδιμε, μαστιζόμενος δεινῶς, καὶ τὴν γλῶτταν τεμνόμενος, καὶ τὴν πάντοτε, πρὸς Θεὸν αἰρομένην θείαν χεῖρα, δι' ἧς γράφων διετέλεις, τὰ ὑψηλότατα δόγματα.

Οξυγράφῃ ὡς κάλαμος, τεθηγμένη τῷ Πνεύματι, ἡ ἀγία γέγονε Πατέρ γλῶσσά σου, καλλιγραφῆσα ἐν χάριτι, πλαξὶ καρδιῶν ἡμῶν, τόμον θείων ἀρετῶν, καὶ δογμάτων ἀκρίβειαν, καὶ τὴν σάρκωσιν, τῇ ἐν δύο οὐσίαις τοῖς ἀνθρώποις, καὶ μιᾷ τῇ ὑποστάσει, ἐμφανισθῆναι θελήσαντος.

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Μάρτυρος,

Ἦχος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! Περιστερὰ ὁμιλεῖ, Νεοφύτῳ τῷ Μάρτυρι, ἀνθρωπίνῳ φθέγματι, ἐκ τῶν ἄνω φοιτήσασα· δι' ἧς ἀστράπτει, βίον ἰσάγγελον· ὑφ' ἧς νεάζων ἀθλουργεῖ κράτιστα. Ὡ θείων πράξεων, τοῦ πεντάθλου Μάρτυρος! οὗ ταῖς εὐχαῖς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, Χριστέ ὡς εὐσπλαγχνος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ἀπὸ σπαργάνων αὐτοῦ, ὁ ἀρτίφρων Νεόφυτος. ἐκτελεῖ θαυμασία, ἐνεργεῖα τοῦ Πνεύματος· ἐκ πέτρας ὕδωρ, εὐχαῖς ἀρύεται· νεκρὰν ἐγείρει, ἧς ὥφθη γέννημα. Ὡ θείων πράξεων, τοῦ πεντάθλου Μάρτυρος! οὗ ταῖς εὐχαῖς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, Χριστέ ὡς εὐσπλαγχνος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ὑπὲρ Χριστοῦ ἐναθλῶν, ὁ γενναῖος Νεόφυτος, τοὺς ἐχθροὺς ἐξίστησιν, ἐξαισίαις ἐν θαύμασι· τὸ πῦρ κοιμίζει, τούτῳ βαλλόμενος· ἀγρίους θήρας, πτήσσοντας δείκνυσιν. Ὡ κράτος ἄμαχον, ἐν ᾧ τεθαυμάστωται, ὁ Ἀθλητὴς! ἀλλὰ ταῖς εὐχαῖς αὐτοῦ, σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Οσὶ Πατέρ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι' ὧν ἐν τοῖς ἔρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σε. Τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἐφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, εἰρήνην αἰτῆσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Κητώας κοιλίας με, τῆς πονηρᾶς ἀμαρτίας, ἐξάγαγε Δέσποινα, ἐν γαστρὶ χωρήσασα τὸν Ἀχώρητον· χαλεποῦ κλύδωνος, πειρασμῶν λύτρωσαι· καταιγίδος παραπτώσεων, Κόρη ἐξ-αίρπασον, τῶν ἀνομῶν μου ξηραίνουσα, τὸ πέλαγος καὶ παύουσα, τῆς δαιμονικῆς παρατάξεως, τὰς ἐπαναστάσεις, τῇ θείᾳ συμμαχίᾳ σου Ἀγνή· ὅπως ἀπαύστως δοξάζω σε, τὴν Ἀειμακάριστον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Λαὸν τὸν ἀνομώτατον, ἀδίκως καθηλοῦντά σε, ἐπὶ ξύλου, ἡ Παρθένος καὶ Ἀγνή καὶ Μήτηρ σε ὀρώσα, ὡς Συμεὼν προέφη, τὰ σπλάγχνα Σῶτερ διετέτρωτο.

Ἀποστίχου, Στιχηρὰ τῆς Ὁκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητὴν σε τιμῶμεν Μάξιμε· διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθείαν, πορεύεσθαι ἐγνώμεν. Μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν. Ἀγγέλων συνόμιλε, Ὀσίων ἐμόσκηνε καὶ δικαίων· μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Εξάρπασόν με Δέσπανα, χειρὸς τοῦ δράκοντος τοῦ βροτοκτόνου, τοῦ πολεμοῦντός με ἐν ὑποκρίσει, καταπιεῖν ὀλοτελῶς· σύντριψον τὰς μύλας τούτου δέομαι, καὶ τὰ μηχανήματα διάλυσον· ὅπως ῥυσθῆῖς τῶν τούτου ὀνύχων, μεγαλύνω τὴν δυναστείαν σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Η δαίμαλις ἡ ἄσπιλος, τὸν μόσχον βλέπουσα ἐπὶ τοῦ ξύλου, προσαναρτώμενον ἐθελουσίως, ὀδυρομένη γοερῶς, Οἶμοι! ἀνεβόα ποθεινότατον, Τέκνον· τί σοι δῆμος ἀνταπέδωκεν, ἀχάριστος Ἑβραίων, θέλων με ἀτεκνωσαι, ἐκ σοῦ Παμφίλτατε;

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ΄.

Ορθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας Διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς Ἐκκλησίας ὁ φωστὴρ, τῶν Μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Μάξιμε σοφέ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

Εἰς τὸν Ὁρόρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Κανὼν τῆς Ὁκτωήχου εἷς, καὶ τῶν Ἀγίων δύο.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου· οὗ ἡ Ἀκροστιχίς, ἀνευ τῶν Θεοτοκίων.

Ὁ Παμμέγιστος Μάξιμος δοξάζεται.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ὤδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ο ἤν μοι τὴν θεόπνουν, ἐκ τῆς μελιρρύτου καὶ ἡδείας σου, ἐναπόσταξον γλώττης, θεῖε Μάξιμε χάριν τοῦ Πνεύματος.

Πῦρ καϊόμενον ὥφθης, κατὰ τῶν αἱρέσεων Μακάριε· ὡς καλάμην γὰρ ταύτας, κατηνάλωσας ζήλω τοῦ Πνεύματος.

Α λόγον προετέθη, ἐκ δυσσεβεστάτης προαιρέσεως, μονοθέλητον δόγμα· τοῖς δὲ λόγοις σου Πάτερ διήλεγται.

Θεοτοκίον.

Ο ἄλος ἐπιθυμία, ὃ ἐκ τῆς γαστροῦ σου Θεο-νύμφευτε, εὐδοκήσας τεχθῆναι, γλυκασμός τε ἐστὶ καὶ φῶς ἄδυτον.

Κανὼν τοῦ Μάρτυρος· οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Χριστὸν φυτὸν σε Μάρτυς εὐφημῶ νέον. Ἰωσήφ.

Ὤδὴ α΄. Ἦχος ὁ αὐτός. Ὑγραὶν διοδεύσας.

Χριστοῦ σε παμμάκαρ νέον φυτὸν, λειμῶνι βλαστῆσαν, τῶν Μαρτύρων καὶ ἱερῶν, καρποὺς εὐσεβείας ἐξανθήσαν, ἐπεγνωκότες ὑμνοῦμεν Νεόφυτε.

Ρήμάτων τῶν θείων ἐκπληρωτῆς, δεικνύμενος Μάκαρ, ἀπὸ βρέφους τὴν ἀγαθὴν, μερίδα ἐμφρόνως ἐξελέξω, καὶ ὁδηγὸς πλανωμένων γεγένησαι.

Σταλάζων Θεόφρον τὸν γλυκασμὸν, τῆς θεογνωσίας, ἐκ χειλέων τῶν ἱερῶν, ψυχὰς φαρμαχθείσας τῇ κακίᾳ, τοῦ ἀλλοτρίου σεπτῶς κατεγλύκανας.

Θεοτοκίον.

Τεκοῦσα τὸν φύσει Δημιουργόν, ἐθέωςας ὅλην, τὴν ἐσῖαν τῶν γηγενῶν· διό σε κυρίως Θεοτόκον, ὁμολογοῦμεν Παρθένε Θεόνυμφε.

Τοῦ Ὁσίου. Ὤδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ Στερέωμα.

Μέγιστος ὁ Μάξιμος, τῆς εὐσεβοῦς Χριστοῦ Πίστεως, παναληθῶς, κήρυξ τε καὶ μάρτυς, ἀνεδείχθη δι' αἵματος.

Μάξιμε μακάριε, σὺ δι' ἀσκήσεως γέγονας, θεοπρεπὲς, τῆς φιλοσοφίας, καὶ ἀγνὸν ἐνδιαίτημα.

Εβλυσεν ἡ γλῶσσά σου, ποταμηδὸν Χριστοῦ δόγματα, πανευσεβῆ, Μάξιμε παμμάκαρ, τῆς σοφίας ὁ τρόφιμος.

Θεοτοκίον.

Ινα τρίβον Δέσποτα, πρὸς ἀγιότητα φέρουσαν, δείξης ἡμῖν, μήτραν παναγίαν, παναγίως κατώκησας.

Τοῦ Μάρτυρος. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ολον ἀνακείμενον, τῷ πανοικτίρμονι Λόγῳ σε, τὸ καθαρὸν, Πνεῦμα διετῆρει, ἀπαράτρωτον Ἐνδοξε.

Υμνησαν τὸν Κύριον, πλήθη λαῶν πιστῶν βλέψαντα, τὴν διὰ σοῦ, Μάρτυς τῆς τεκνούσης, ἐκ νεκρῶν ἀναβίωσιν.

Φῶς ἐναπαστράπτουσα, περιστερὰ φωνῇ ζωσήσε, πρὸς τὰς ὁδοὺς, τὰς σωτηριῶδεις, προσκαλεῖτε Νεόφυτε. Θεοτοκίον.

Υμνον χαριστήριον, γένος βροτῶν αἰεὶ νέμει σοι, Μήτηρ Θεοῦ, τὴν ἀθανασίαν, διὰ σοῦ κληρωσάμενον. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ εἰ τὸ στερέωμα, τῶν προσρεχόντων σοι
» **Κ**ύριε· σὺ εἰ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων·
» καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα τοῦ Ὁμολογητοῦ,

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Διωγμούς ὑπομείνας ὑπὲρ τῆς Πίστews, ἀπεδίωξας Πάτερ ἅπασαν αἵρεσιν· ἐκτεμνθεὶς δὲ σὺν χειρὶ τὴν γλῶτταν Μάξιμε, ὁμολογίας εὐπρεπῇ, ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Ποιητοῦ, ἐδέξω στέφανον μάκαρ· ὃν νῦν ἀπαύστως δυσώπει, ἐλεθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, τοῦ Μάρτυρος,

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Νεοθαλὲς ὡς περ φυτὸν ἐκβλαστήσας, ἐν τῷ λειμῶνι τῶν Χριστοῦ Ἀθλοφόρων, καρπὸς, ἐνθέου γνώσεως προσήγαγες Χριστῷ· οἷς περ διατρέφονται, οἱ πιζῶς σε τιμῶντες, ἔνδοξε Νεόφυτε, Ἀθλητὰ γενναιόφρον· Ἀλλὰ ταῖς σαῖς δεήσεσιν ἡμᾶς, πάντοτε σῶζε, Θεῷ παριστάμενος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μετά Θεὸν ἐπὶ τὴν σὴν Θεοτόκε, προσπεφυγῶς ὁ ταπεινὸς Δείαν σκέπην, παρκαλῶ δέόμενος· Ἐλέησον Ἀγνή· ὅτι ὑπερήράν μου, κεφαλὴν ἁμαρτίαι, καὶ πτοοῦμαι Δέσποινα, τὰς κολάσεις καὶ φρίττω· ἱκετηρίαν ποίησον σεμνὴ, πρὸς τὸν Υἱόν σου, ἐκ τούτων ῥυσθῆναί με. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τῶν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσά σε Χριστέ, Οἶμαι, ποθεινότατε, Ἰησὺ! ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱέ, θέλων σταυρεῖσαι; Ὑμνῶ σε Μακρόθυμε.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Γηγενεῖς σε γεραίρουσι, καὶ τῶν οὐρανίων τάξεις θαυμάζουσι· τῇ φιλίᾳ τῆς σοφίας γὰρ, ἀνεδείχθης Πάτερ, ὡς περ ἄσαρκος.

Ιταμὸς μὲν ὁ Τύραννος, ἀλλ' ἡ καρτερία σου ἀκατάλυτος! ὅθεν σὺ μὲν μεμακάρισαι, ὁ παμπόνηρος δὲ ἐξωστράκισται.

Συναθλοῦσί σοι Μάξιμε, ἡ τῶν μαθητῶν δυὰς ἡ πανόλβιος, σοὶ τῶν ἄθλων κοινωνήσαντες· διὸ καὶ ἐπάθλων ἴσων ἔτυχον.

Τῇ ῥοῇ σου τοῦ αἵματος, καταρδευομένη ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, ἐξανθεῖ πατροπαράδοτον, σοῦ τοῦ θείου σπόρου δόγμα Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Λυτρωθέντες τῷ τόκῳ σου, τοῦ τῆς ἁμαρτίας χρέους Πανάμωμε, χαριστήριον ἐφύμιον, ἀναπέμπομέν σοι Θεονύμφευτε.

Τοῦ Μάρτυρος. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Τὸ τοῦ βίου σε ἄμεμπτον, καὶ τῆς διανοίας τὸν ἀκατάπληκτον, πλήθη πάμπολλα θεώμενα, τῷ Θεῷ προσῆλθον, Μάρτυς ἔνδοξε.

Ορος φθάσας κατώκησας, θείῳ ὁδηγούμενος μάκαρ Πνεύματι· ὑπ' Ἀγγέλου δὲ τρεφόμενος, τῶν Ἀγγέλων ὡφθης ἰσοστάσιος.

Νόμους θείους δεξάμενος, σὺ τοὺς γεγραμμένους Ἀξιοθαύμαστε, τούτους σπεύσας ἐκπεπλήρωκας, ὑπελθὼν τοὺς πόνους τῆς ἀθλήσεως.

Συμπαθῶς διεσκόρπισας, ἔδωκας τοῖς πένησιν, ὡς προστέταξαι, ἀντικτώμενος Μακάριε, τὰ εἰς τοὺς αἰῶνας διαμένοντα.

Θεοτοκίον.

Εκουσίως πτωχεύσαντα, πλῆτῳ ἀγαθότητος τὸν ὑπέρθεον, Θεοτόκε ἀπεκύησας, τὴν ἡμῶν πτωχείαν κατοικτεῖραντα.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ ε'. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ο γνῶσιν τῶν γηϊνῶν ἀθροίσας, καὶ οὐρανίων, ἐνδίκως φιλόσοφος, κατονομάζεται Μάξιμος.

Σοφίας τῆς ἀμείνω τῷ ἔρωτι, τοῦ Χριστοῦ σου, μιμητὴς πανάριτος, ὡφθης αἰοίδιμε Μάξιμε.

Μανία ὑπερόριος γέγονας, τῷ Τυράννῳ· εὗρες δὲ Μακάριε, τὸν Ἰησοῦν παραμύθιον.

Θεοτοκίον.

Οὐ μὴ σὲ Θεοτόκον γινώσκοντες, Θεομῆτορ, φῶς οὐ μὴ θεάσωνται, τὸ γεννηθὲν ἐκ σῆς πάναγνε.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Μυστηρίων ἀρρήτων, ἐμπλεως γενόμενος ἀξιοθαύμαστε, πρὸς τοὺς προκειμένους,

τῆς ἀθλήσεως χαίρων ἐχώρησας, ἀνδρικούς ἀγῶνας, μὴ καταπτήξας τὰς βασιάνους, μηδὲ θάνατον Μάρτυς Νεόφυτε.

Απορρήτῳ προνοίᾳ, τοῦ τὰς σὰς εὐθύνοντος πορείας Ἐνδοξε, ἐπιστάντες θεῖαι, πρὸς τὸ στάδιον εἰλκόν σε Ἄγγελοι, ἀπὸ ὅρας ἄλλον, ὥς περ Μωσῆν δεδοξασμένον, τῷ προσώπῳ ταῖς θείαις λαμπρότησι.

Ρῆμα ζῶν ἐν καρδίᾳ, ἔχων παναοίδιμε Μάρτυς Νεόφυτε, θαρσαλέα γνώμη, τοῖς διώκταις ἐβόας· Αὐτόκλητος, τοῖς ἐμὲ ζητοῦσι, παίρειμι νῦν τοῦ διελέγχει, τῶν ὑμῶν σεβασμάτων ἀσθένειαν. Θεοτοκίον.

Τὸ πρὸ πάντων αἰώνων, Κόρη παναμώμητε· θείον μυστήριον, ἀποκεκρυμμένον, διὰ σὲ ἐγνωρίσθη τοῖς πέρασιν· ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος, ὁ τοῦ Θεοῦ, σὰρξ χρηματίσας, καὶ θρώσας Παρθέने τὸν ἄνθρωπον.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ 5'. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Ανένδοτον προσφέροις τῷ Θεῷ, Θεοφόρε δέησιν, ψυχῆς τε καὶ σώματος, τῶν παθῶν καὶ τῆς φθορᾶς με λυτρώσασθαι.

Εηραίνεται αἰρέσεων πηγὴ, βορβορώδης ἁπάσα, αἰοίδιμε Μάξιμε, φραττομένη τῇ ἰσχυρῇ τῆς γλώττης σου.

Ιλάσθητί μοι μόνη Ἀγαθὲ, καὶ πηγὴν τῆς χάριτος, Χριστέ τῇ καρδίᾳ μου, ταῖς εὐχαῖς τοῦ σου Ὁσίου ἀνάβλυσον. Θεοτοκίον.

Η μόνη διὰ λόγου ἐν γαστρὶ, τὸν Λόγον κηύσασα, ῥύσαι δεόμεθα, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Υψούμενος ἐπὶ ξύλου Παμμάκαρ, τῷ σιδήρῳ τὰς πλευρὰς κατεξάνθης, ἀνηλεῶς, καὶ τοῦ πλάνου ἐλέγχεις, τὴν πωρωθεῖσαν καρδίαν ἐσπάραξας, προστασσόντος θύειν θεοῖς, καὶ Θεὸν ἐξαρνεῖσθαι ἀθάνατον.

Στρεβλούμενος, καὶ πεδῆμενος Μάρτυς, συνέποδισας εἰς τέλος τὴν πλάνην· καὶ τοῦ ἐχθροῦ, τὰς ἀτάκτους πορείας, ἀπράκτους ἐδειξας σθένει τῷ Πνεύματος· καὶ ἔδραμες πρὸς οὐρανόν, καὶ Χριστῷ στεφανόρος παρίστασαι.

Εθέλχθης, ταῖς καλλοναῖς τοῦ Δεσπότου, καὶ αὐτῷ προσεκκολληθῆς κραυγάζων· Λόγε Θεοῦ, διὰ σὲ τὸν τυθέντα, ἐθελυσίως ἐγὼ σφαγιαζομαι, μιμούμενος περιφανῶς, τὰ σέπτά σου καὶ θεία παθήματα. Θεοτοκίον.

Υπέρλαμπρος, ἀνεδείχθης καθέδρα, Βασιλέως οὐρανόθεν· ἐν ᾗ σαρκί, ἀνεπαύσατο θέλων, καὶ τὸν πολὺν ἡμῶν κόπον

ἀφείλετο, καὶ ἴδρυσεν τῷ Πατρικῷ, ὡς νηδόκησε θρόνῳ τὸν ἄνθρωπον. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
» ἀπαγγελῶ με τὰς θλίψεις· ὅτι κακῶν, ἡ
» ψυχῇ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ·
» προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθο-
» ρᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὸν τῆς Τριάδος ἐραστὴν καὶ Μέγαν Μάξιμον, τὸν ἐκδιδάξαντα τρανῶς πίστιν τὴν ἐνθεον, τοῦ δοξάζειν τὸν Χριστὸν, φύσεσιν ἐν δύο, ἐνεργείαις τε διτταῖς ὡς καὶ θελήσεσιν, ἐπαξίως οἱ πιστοὶ ἀνευφημήσωμεν, ἀνακράζοντες· Χαῖρε κήρυξ τῆς Πίστεως.

Ὁ Οἶκος.

Ανοῖξόν μου τὰ χεῖλη, ὁ Θεός ὁ Σωτὴρ μου, καὶ δός μοι θείαν χάριν ἐλκύσαι, τοῦ ἀξίως ὑμῆσαι Χριστὲ, τὸν κηρύξαντά σε ἐν δυσὶ φύσεσιν, ἐξόχως ὑπὲρ ἅπαντας· πρὸς ὃν καὶ ἐκφωνῶ τοιαῦτα.

Χαῖρε, φωστήρ καταυγάζων κόσμον· χαῖρε, λυτῶν τῶν ἐν ζάλῃ βίου.

Χαῖρε, Μοναζόντων λαμπτήρ διαυγέστατος· χαῖρε, τῶν Μαρτύρων τὸ κλέος καὶ στήριγμα.

Χαῖρε, ὄντως ἐγκαλλώπισμα Ἐκκλησίας καὶ στολή· χαῖρε, ἔρεισμα τῆς Πίστεως, καὶ ἀσάλευτος κρηπίς.

Χαῖρε, ὅτι καθεῖλες τῶν αἰρέσεων θράσος· χαῖρε, ὅτι προθύμως πρὸς Χριστὸν μέλη τέμνη.

Χαῖρε, χαρὰ τῶν πίστει τιμώντων σε· Χαῖρε, χαρᾶς πληρῶν τοὺς ποθοῦντάς σε.

Χαῖρε, πολλοὺς τοῦ Βελίᾳρ λυτρώσας· χαῖρε, πιστοὺς τῷ Θεῷ προσενέγκας.

Χαῖρε, κήρυξ τῆς Πίστεως (*).

Συναξάριον.

Τῇ ΚΑ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχοι.

Ἄχειρ, ἄγλωττος, χεῖρα καὶ γλῶτταν φύεις·
Καὶ χερσὶ Θεοῦ, Μάξιμε, ψυχὴν δίδως.

Εἰκάδι πρώτη πότμος Μάξιμος ὅσσ' ἐκάλυψεν.

Οὗτος ἦν κατὰ τὰς χρόνους τοῦ δυσσεβοῦς Κωνσταν-
τος ἀπογόνου Ἡρακλείου. Ταῖς μεγίσταις εὖν τι-
μαῖς ὑπὸ τῶν πρώτων Βασιλέων δεξιωθείς, καὶ ἱκανὸς ὢν
ἐν ταῖς πολιτικαῖς διοικήσεσι τὰ πρακτεῖα ὑψηλίσθαι, διὰ
λόγων καὶ τρόπων, καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ χρόνου σύνεσιν, εἰς
τὸ Πρωτοασηκρήτου πρεσβιδάσθαι ἀξίωμα, καὶ βουλήν τῶν
βασιλεῶσι γέγονε κοινωνός.

(*) Τὸ ἀνωτέρω Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος αὐτοῦ, παρά-
χορδα ὄντα πρότερον καὶ ἐλλιπῆ, ἐπιδιωρθώθησαν ἐλίγον.

Ἐπεὶ δὲ ἡ πονηρὰ καὶ ἱκυλὸς δόξα, τῶν μίαν Σίλη-
σιν φρονούντων ἐπὶ τῆς διὰ σαρκὸς τοῦ Χριστοῦ οἰκono-
μίας ἀνοήτως καὶ δυσσεβῶς ἐπικράτει, ὅσων ἐπ' αὐτοῖς
τὴν μίαν τῶν δύο φύσεων ἀναιρούντων, καὶ διατάγματα
τινα τὴν κακοδοξίαν κρατύνοντα, κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐπόμ-
πει, καὶ ἐπὶ τῆς Μεγάλῃς προῦκειτο. Ἐκκλησίας, οὐκ
ἀνασχόμενος τῇ τῶν ἀσείδων κοινωνίᾳ συνασεβεῖν, ἀφεί-
τας κερμικὰς ἀρχάς, εἴλετο μᾶλλον ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ
παρερρίθαι, ἢ ἐν σκηνώμασι καματωλῶν κατοικεῖν.
Καὶ καταλαβὼν τὸ ἐν Χρυσοῦς Μοναστήριον, τὴν κό-
μην ἀπέθετο, οὗ καὶ καθηγητὴς ὕστερον γέγονεν. Εἶτα,
δεῖξ ἡλὼν ὡς περ ὑπὸ πυρὸς ἐξαφθείς, τὴν πρὸς ὑπερίαν
Ρώμην κατέλαβε, καὶ Πάπαν τὸν μακαριώτατον Μαρτί-
νον, τοπικὴν συναθροίσαι Σύνοδον, καὶ ἀναθεματίσαι τοὺς
ἀρχηγούς τοῦ δυσσεβῶς δόγματος, τῶν μίαν ἐπὶ Χριστοῦ
Σίλησιν ληρωδούντων, παρέπεισεν. Ἀλλὰ καὶ εἰς ἔλεγχον
τῶν οὕτω φρονούντων, λόγους γράφας καὶ ἐπιστολάς, λογι-
καῖς ἀποδείξεσι καὶ γραφικαῖς τῆς καθ' ἡμᾶς πίστεως τὴν
ἀκριβείαν βεβαιούσας, συνθεῖς, πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης
ἐπεμψεν.

Ἀναξεύξας δὲ ἀπὸ Ρώμης μετὰ τῶν δύο Ἀναστασίων,
τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, εἰς εὐθύνας παρὰ τῆς Συγκλήτου καθί-
σταται, ὁμοδοξίας τῇ τοῦ Βασιλέως αἰρέσει. Καὶ πάντων
ἐπεικόντων τῷ Βασιλεῖ, αὐτὸς τε ἀνθίσταται, καὶ τοὺς ἄλ-
λους εἰς ἀποστασίαν κινεῖ, ἐναντία διὰ τῶν ἐπιστολῶν φρο-
νεῖν μεταπίθων αὐτούς. Ἐπὶ τούτῳ πέμπεται ἐν φρουρᾷ
κατὰ τὴν Θράκην. Καὶ ἐπιμένων τῇ Ὀρθodoxῇ πίστει,
τὴν χεῖρα καὶ τὴν γλῶτταν ἀκρωτηριάζεται. Κάκειθεν εἰς
ὑπερορίαν κατὰ τὴν Λαζικήν πέμπεται. Ἐνθα ἐπὶ τρισὶ
χρόνοις διαγαγὼν, καὶ ταῖς οἰκείαις τοῦ σώματος χρείαις
αὐτὸς ὑπηρετησάμενος, καὶ πλήρης ὢν ἡμερῶν, μικρὸν νο-
σήσας, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ, καὶ κατετίθη ἐν τῇ Μονῇ
τοῦ Ἀγίου Ἀρσενίου, ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ τῶν Λαζῶν, πολ-
λὰς θαυμάτων ἐνεργείας κατ' ἐκάστην ποιῶν.

Λέγεται δὲ, μετὰ τὴν ἐκτομὴν, αὐτὸς ὑπὸ Θεοῦ παρα-
δόξως ἀποκαταστῆναι τὴν γλῶτταν, καὶ τραυῶς φθίγγε-
σθαι, μέχρις ἂν ἐν βίῳ ὑπῆρχε. Τῶν δὲ δύο αὐτοῦ μαθη-
τῶν, ὁ μὲν πρὸς ὑπερίαν Ἀναστάσιος, ἴσα τῷ διδασκάλῳ
τὴν χεῖρα τμηθεὶς μακρὰν ἐξωρίσθη· ὁ δὲ νεώτερος Ἀ-
ναστάσιος, ἐν τινὶ τῶν κατὰ Θράκην φρουρίων πεμφθεὶς,
τὸν βίον κατέλυσε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος
Νεοφύτου.

Στίχ. Τὸν Νεόφυτον ἐκρίζοι γῆθεν δόρυ,

Νέου φυτοῦ κάλλιστον οἶά περ θάλλος.

Ὁὗτος ἦν ἐκ Νικαίας τῆς κατὰ Βιθυνίαν, παῖς εὐσεβῶν
καὶ Χριστιανῶν γυναικῶν, Θεοδώρου καὶ Φλωρεντίας,
ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ. Εὐθὺς δὲ ἐν ἀρχῇ τῆς βί-
βης, ἦν χάριτος πλήρης Θεοῦ. Ἐννατον γὰρ ἔτος ἄγων τῆς
παιδείας, μετὰ τῶν παίδων, οἷς ἐπὶ μαθήμασι γραμμάτων
συνῆν, προσώχεται, καὶ ταῦτα παραδόξως διέτριψε. Καὶ
καταπαύσας περισερᾷ, τὴν κλίνην αὐτοῦ περιέπτατο· ἀνθρω-
πίνως δὲ φθιγγαμένης αὐτῆς, ἐπεὶ ἡ τοῦ Ἀγίου μήτηρ τῷ
δίδει ἐξέθανε, ταύτην αὐτὸς διὰ προσευχῆς ἡγείρει. Τὸ δὲ
ὄρος τοῦ Ὀλύμπου καταλαβὼν, εἰς ἐν τῶν σπηλαίων εἰσίδου,
ἐνθα ἡ ὀδηγοῦσα αὐτὸν περιστέρα εἰδείξεν εἰσελθεῖν. Καὶ
τὸ ἐν αὐτῷ θηρίον ἀπεδιώξας, ἐποιεῖτο ἐκεῖσε τὴν οἰκη-
αίαν, ὑπὸ Ἀγγέλου τρεφόμενος.

Τοῦ δὲ ἐνδεκάτου ἔτους ἐπιβὰς, δι' ἀποκαλύψεως, ἐκ
τοῦ ὄρους κατήλθε, καὶ ταῦς γεννησάντας ἀσπαράμενος,
καὶ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῖς χορηγήσας τοῖς ἐνδεῖσι,
πάλιν τὸ ὄρος καταλαβὼν, τῷ πεντεκαίδεκάτῳ ἔτει τῆς
ἐκείνης αὐτοῦ, παρίστα τῷ ἡγεμόνι Δεκίῳ, δι' ἐπικουρίας

Ἀγγέλων τὴν πρὸς αὐτὸν ποιούμενος κάθοδον. Ὅθεν, διὰ
τὴν ἀπροσδόκητον παρρησίαν, πρῶτον μαστίζεται, εἶτα
εἰς κλίβανον πυρὸς ἐμβάλλεται. Σωθεὶς δὲ τῇ τοῦ Χρι-
στοῦ χάριτι, θηρίοις ἀφίεται. Ἐπὶ δὲ τῆς ἀπάντων ἀθλα-
βῆς διέμεινε λώμης, ἐπιπεσάντος βαρβαροῦ τινός, ἀναιρεῖ-
ται ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Ζωσίμου, Ἐπισκόπου Συρακούσης, Σικε-
λῶν νήσου.

Στίχ. Μετάστασιν Ζώσιμος εὗρεν ἐκ βίου,

Ὡ καὶ πρὸ ταύτης πᾶς μετέσσευε βίον.

Ὁὗτος ἐγένετο ἀπὸ Σικελίας, υἱὸς γονέων πιστῶν καὶ εὐ-
λαβῶν, καὶ ἐν αὐταρκείᾳ βιούντων, οἱ τινες εἶχον κτῆ-
μα πλησίον Λουκίας τῆς Παρθένου. Ὅτε δὲ ἐγεννήθη ὁ
Ζώσιμος, καὶ ἀπεγαλακτίσθη, ἐδόθη δῶρον τῇ Ἀγίᾳ Λου-
κίᾳ, καὶ οὗτος καὶ τὸ κτῆμα. Ἐν τῇ Μονῇ ἐν ἀνατραφεῖς,
γένετο προσμονάριος τῆς θήκης τῆς Ἀγίας. Καὶ τότε ἀ-
πελθὼν πρὸς τοὺς γονεῖς αὐτοῦ, οὐδὲ πρὸς μικρὸν συνε-
χωρήθη διατρίψαι αὐτὸν μετ' αὐτῶν, ἀλλ' εὐθέως ἀντεπέμ-
φη πρὸς τὸν ναὸν τῆς Ἀγίας, ἐπάντων αὐτῷ τῶν γονέων.
Ὅτε ἐκεῖ ὀφείλεις εἶναι, ὅπου καὶ ἀφιερώθης. Τριάκοντα
δὲ ἔτη ποιήσας ἐν τῇ Μονῇ, ἐγένετο ἡγουμένος ἐν αὐτῇ.
Εἶτα γέγονε καὶ Ἐπίσκοπος τῆς πόλεως Συρακούσης, ὑπὸ
Θεοδώρου Πάπα Ρώμης. Καὶ καλῶς ποιμάνας τὸ ἐμπι-
στευθὲν αὐτῷ λογικὸν ποίμνιον, καὶ πολλοὺς ἐπιστρέψας ἐξ
ἀπιστίας εἰς πίστιν, καὶ ἀπὸ κακίας εἰς ἀρετὴν, ἐν εἰ-
ρήνῃ ἐκοιμήθη, ζήσας ἔτη πεντήκοντα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἀθλοισι τῶν Ἀγίων Μαρτύρων
Εὐγενίου, Οὐαλλερικανῶ, Κανδίδου, καὶ Ἀκυλά.

Στίχ. Τὸν Εὐγένιον, καὶ συνάθλους τρεῖς ἄμα,

Δι' εὐγένεσιν ψυχικὴν κτείνει ξίφος.

Οὗτοι ἠθλήσαν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ καὶ
Μαξιμιανῶ, καὶ Λυσίου Δουκὸς. Ἐν γὰρ τοῖς ὄρεσι
κρυπτόμενοι Τραπεζοῦντος, κρατοῦνται ὑπὸ Λυσίου. Καὶ
ὁμολογήσαντες τὸν Χριστὸν, ἐξορίζονται ἐν στενοχώρᾳ
φρουρίῳ τῆς Λαζικῆς χώρας, Πιτυοῦς καλουμένῳ· ἐκεῖθεν
τε εἰς Τραπεζοῦντα ἄγονται, καὶ τῷ Δουκὶ παραστάντες
βουνείοις καταξαινούνται τὰς σάρκας. Εἶτα ἀναρτηθέντες,
σιδηροῖς ὄνυξι σπαράσσονται, καὶ λαμπάσι πυρὸς κατα-
φλίγονται. Ὡς δὲ πρηνεῖς κατέπεσον οἱ αἰκίζοντες αὐτοὺς
δήμιοι, ταραχθεὶς ὁ ἡγεμὼν, φρουρεῖσθαι τοὺς Ἀγίους
προσέταξε. Μετὰ δὲ τινὰς ἡμέρας, κρατεθεὶς καὶ ὁ Ἅγιος
Εὐγένιος (ἀνεύρετος γὰρ ἦν ἐτι), καὶ τὸν Χριστὸν καὶ αὐ-
τὸς ὁμολογήσας, ἐτύφθη ἀνυμνῶς. Ἀπελθὼν οὖν μετὰ τοῦ
Ἀρχόντος εἰς τὸν ναὸν τῶν εἰδώλων, καὶ εὐξάμενος, πε-
σεῖν ἐποίησε πάντα τὰ εἰδῶλα καὶ συντριβῆναι ὡσεὶ κο-
ριοτόν. Διὰ καὶ σχολίοις διαταθείς, ῥοπαλοῖς ἀδροῖς τύ-
πτεται. Εἶτα ἀναρτᾶται, καὶ τὰς πλευρὰς σιδηροῖς ὄνυξιν
εὐτόνως ξίεται, καὶ λαμπάσι πυρὸς κατακαίεται, ἄλμῃ σὺν
ὄξει δριμυτάτῳ περιαντλούμενος. Εἶτα καμίνῳ κεκαυμένη
οἰκῇ πάντας τοὺς Ἀγίους ἐμβάλλουσιν· ἐξ ἧς ῥυθίνοντες
ξίφει τελειοῦνται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Σύναξις τῆς Ἀγίας Εἰρήνης,
ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ Ἐκκλησίᾳ, τῇ οὔσῃ πρὸς θά-
λασσαν καὶ μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Ἀγνῆς.

Στίχ. Ὑπὲρ νέαν σοι μάσχον, ὡς Δαυὶδ λέγει,

Ἥρεσκεν Ἀγνή πυρπαλουμένη, Λάγε.

Ἡ Ἅγια Μάρτυς Ἀγνή ὑπῆρχεν ἐν πόλει Ρώμης,
ἡγίους λαμπροῦ. Αὕτη, πρόσφορον ἔχουσα τὸν βίον
τῷ ὀνόματι, πολλὰς γυναῖκας πρὸς αὐτὴν ἀπεύσας, ἐδί-

δασκε τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, καὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν γινώσκειν προετίμετο, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύειν. Ταῦτα εἰς ἀκοὰς ἐλθόντων τοῦ Ἀρχοντος, ἀρπάζεται εὐθέως· καὶ παρασταθεῖσα, προετίμετο θύειν, ἢ, εἰμὴ θύση, εἰς πορνεῖον ἀπάγεισθαι. Ἡ δὲ, Οὐτε τοῖς θεοῖς σου θύσω, οὐτε περὶ τοῦ πορνεῦσαι μέλει μοι, ἔλεγε· θάρρῳ γὰρ τῷ Θεῷ μου, ὅτι ἐκφυέξομαι αὐτῶν, βοηθουμένη ὑπ' αὐτοῦ. Ταῦτα ἀκούσας ὁ παράνομος Ἀρχων, ἐκάλεσε τὸν πορνικοδοκόν, καὶ παρεδίδου τὴν φερώνυμον Ἀγνὴν πομπεύειν, μετὰ ἐνδύματος ἑνὸς, εἰς ἐνδειξιν, προσταξας. Ὡς δὲ παρίστη εἰς τὸ τοῦ Σατανᾶ ἔργαστήριον, καὶ προσήει ἕκαστος ἐξυβρίσαι βουλόμενος, μηδενὸς κωλύοντος, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπιτροπομένων πάντων, ἀδεῶς καὶ ἀπερισκέπτως ταύτη προσέρχισθαι, εὐθὺς ἀπενάρκουν, καὶ τὴν ἐπιθυμίαν ἡδυνόντο, καὶ ὡς νεκροὶ διέκειντο. Τότε τις, οἷα φρονῶν μέγα, ἀλαζών, καὶ τοὺς εἰσιόντας ὀνειδίζων, ὡς τις θηλυμανὴς ἵππος· εἰσελθὼν, μετὰ πολλοῦ τοῦ θράσους προσήγγισε τῇ Ἀγίᾳ Παρθένῳ· καὶ παραχρῆμα γίγνετο ἄπνοος, καὶ εἰς γῆν κατέπεσε. Πλείστης δὲ ὥρας διελθούσης, εἰς τῶν ἐκεῖ παρόντων ἀνεδόκησε, λίγων· Μεγάλη ἡ Πίστις τῶν Χριστιανῶν. Εἰσελθόντων δὲ καὶ τῶν λοιπῶν, Μεγάλη ἡ τοῦ Χριστοῦ δύναμις, μιᾷ φωνῇ πάντες ἐδόκησαν.

Ταῦτα μαθὼς ὁ Ἀρχων, παρέστησε τὴν Ἀγίαν· ἤγαγον δὲ καὶ τὸν νεκρὸν ἐμπροσθεν αὐτοῦ, καὶ φησὶ· Λέγε, πομπὴν γύναι, πῶς τὸν νεανίσκον ἀπέκτεινας; Καὶ ἡ Ἀγία, Ὅτε ἐπέλευσας ἐξυβρισθῆναί με, ἔφη, ἐπαγομένης μου, συνηκολούθησέ μοι τίς νεανίας λουχιμονῶν, καὶ εἰσελθὼν ἵστατο παρ' ἐμοί· ὃς καὶ τὴν τῶν νύων ἐπιθυμίαν ἀμβλύνων διετίλει, καὶ τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὃς νεκρὸν ὄρας, ὥστερον προσελθόντα μετὰ ἀλαζονείας καὶ θράσους, πρὶν ἄφασθαί μου, πρὶν εἶπαι φωνήν, τοιοῦτον εἰργάσατο, οἷον βλέπεις ἄρτι. Ὁ Ἀρχων φησὶ· Καὶ τίς οὗτος; Ἡ Ἀγία εἶπεν· Ὁ Κύριος καὶ Θεός μου ἀπέστειλε τὸν Ἀγγέλου αὐτοῦ, ὕδριν γενέσθαι κατ' ἐμοῦ· κωλύοντα. Καὶ ὁ Ἀρχων· Εἰ τοίνυν βούλει ἡμᾶς πείσαι, ὅτι ἀλήθειαν λέγεις, παρακάλῃσόν τὸν Θεόν σου, καὶ ἀνάστησον αὐτόν. Τότε ἡ Μάρτυς, τὰς χεῖρας εἰς οὐρανὸν ἄρασα, καὶ προσευξαμένη, ἀνίστησε παρατίκα τὸν νεκρὸν. Καὶ ἐξίστησαν ἅπαντες ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τούτῳ θαύματι· καὶ αὐτὸς ὁ Ἀρχων, καὶ πολλοὶ ἀνέκραξαν· Μεγάλη ἡ δύναμις τῶν Χριστιανῶν, καὶ μέγας ἐν ἀληθείᾳ ὁ Θεὸς τῆς εὐγενεστάτης γυναικός.

Τινὲς δὲ τῶν δυσσεβῶν καὶ ἀκαθάρτων ἐδόκησαν πρὸς τὸν Ἀρχοντα· Ἄρον αὐτὴν ἐκ μέσου, ὅτι διὰ μαγικῆς ποιεῖ, ἢ δοκεῖ ποιεῖν ἐξαίρετα. Τότε πυρίκαυστον γενέσθαι τὴν Ἀγίαν προσταξεν. Αναφθείσης δὲ μεγάλης φλογός, ἡ Ἀγία, κατασφραγισαμένη· ἑαυτήν, εἰσῆλθε θαρσαλέως ἐν τῷ μέσῳ· καὶ τὴν εὐχὴν ἐπὶ στόματος ἔχουσα, ἀνέδραμε πρὸς Κύριον τὸ σῶμα καταλιπεῦσα. Μετὰ δὲ τὸ καταπαῦσαι τὴν πυρὰν φιλόχριστοί τινες, ἐν κρυπτῷ λαβόντες τὸ τίμιον αὐτῆς λείψανον, ἐντίμως ἐκῆδυσαν, δοξάζοντες τὸν Θεόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι τέσσαρες Μάρτυρες, οἱ ἐν Τύρῳ, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Στερόρων Ἀθλητῶν τεσσάρων φωνὴ μία·

Ἡμῖν τὸ θνήσκειν ἐκ ξίφους Εὐθυμία.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Μίαν φύσιν· Τριάδος, μίαν θελήσιν· ἔφη, μίαν ἐνέργειαν· Θεοῦ δὲ σαρκωθέντος,

δύω φύσεις· θελήσεις, ἐνεργείας, ἐκήρυξας· Ὁ τῶν Πατέρων Θεός, βοῶν εὐλογητός εἶ.

Οὐα θελήματα δύω, διαιρούμενα γνώμης ἐναντιότητι, ποιότητι δὲ μᾶλλον, ἀνεκήρυξας Πάτερ φυσικῇ διαφέροντα· Ὁ τῶν Πατέρων Θεός, βοῶν εὐλογητός εἶ.

Στηλὴν ὀρθοδοξίας, τοὺς ἐνθέους σου λόγους, Πάτερ κατέχοντες, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, καὶ θελήσεσι σέβομεν· Εὐλογητός εἶ Χριστέ, αὐτῷ ἀναβοῶντες.

Δύω Πάτερ εἰδότες, ἐνεργείας τοῦ οἴκτω, σεσαρκωμένου Θεοῦ, διττάς αὐτεξουσίως, θελήσεις διδασχθέντες, ὑπὸ σοῦ ἀναμέλπομεν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον.

Παρθενικῆς ἐκ νηδύος, σαρκωθείς ἐπεφάνης· εἰς σωτηρίαν ἡμῶν· διό σου τὴν Μητέρα, εἰδότες Θεοτόκον, εὐχαρίστως κραυγαῖζωμεν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητός εἶ.

Τοῦ Μάρτυρος· Παῖδες Ἑβραίων.

Φαῦρον ζώοκαυστον ποιήσας, ὁ παράνομος· ἐν τούτῳ κατακλείει, ἐν ἡμέραις τρισίν· ἐφλέχθης δὲ οὐδόλως, ἀναβοῶν Νεόφυτε· Ὁ Θεός εὐλογητός εἶ.

Ηδετο ὕμνος παραδόξως, ἵσταμένου σου φλογός ἐν μέσῳ· Μάκαρ· ἡ γὰρ δρόσος Θεοῦ, ἀνέψυχέ σε· Μάρτυς, ἀναβοῶντα· Κύριε, ὁ Θεός εὐλογητός εἶ.

Μέγιστον θαῦμα· καταπληττον, πᾶσαν ἐννοίαν ἐν σοὶ τὸ πεπραγμένον· τὸ γὰρ πῦρ οὐδαμῶς, συμφλέξαν σε Θεόφρον, διακχυθέν· κατέκαυσε, τοῦ πυρὸς τοὺς κληρονόμους.

Θεοτοκίον.

Οφθης Ἀγγέλων ὑπερέτερα, βουλῆς Ἀγγέλου· μεγάλης τετοκυῖα, Θεοτόκε ἀγνή, ὧ πάντες μελωδοῦμεν· Εὐλογητός εἶ Κύριε, ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡδὴ ἡ· Νικηταὶ τυράννου.

Ολικῶς ποθήσας, τὸν ὑπερποθήσαντα γένος ἀνθρώπων, τὸν σταυρόν σου ἦρας, καὶ αὐτῷ· Μακάριε συνεσταυρώθης, Εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ξενωθείς ἀπάσης, ἡδονῆς Μακάριε θανατηφόρος, σεαυτὸν εἰργάσω, ὅλον ἀκηλίδωτον ἐσπτρον· θεῖον, Εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Απηνούς τυράννου, δυσσεβῆ ὠμότητα οὐ κατεπλάγης, ἀλλ' ὡς πύργος ἔστης, ἀκλινῆς ἀκράδαντος ὀρθοδοξίας, Εὐλογεῖτε κρα-

ζων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ζωηφόρον αἴγλην, ἐκ μιᾶς Θεότητος Τρισυποστάτου, δεδεγμένος ὥφθης, τοῖς ἐν σκότει ἡλίος πεπλανημένοις, Εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Τοῦ Ἀδάμ Παρθένε, τοῦ παραπεσόντος μὲν ὥφθης θυγάτηρ· τοῦ Θεοῦ δὲ μήτηρ, τοῦ ἀνακαινίσαντός μου τὴν οὐσίαν· ὃν ὑμνοῦμεν πάντα τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Νέω Παμμακάρ σώματι, καὶ τελείῳ φρονήματι, τὴν τοῦ ἀρχεκάκου, πονηρίαν ὤλεσας, φυτὸν ὠραιότατον, ἀναβλαστήσαν ἐν ταῖς αὐλαῖς, τοῦ ἐξ Ἰεσσαὶ, ἀναβλαστήσαντος ρίζης· πρὸς ὃν βοᾷς ἀπαύστως, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εν τῷ σταδίῳ θῆρες σε, Ἀθλοφόρε ἠδέσθησαν, ὥσπερ Δανιὴλ, τὸν ἱερὸν τὸ πρότερον· Χριστοῦ γὰρ σε ἔγνωσαν, τῶν παθημάτων Μάρτυρα· ὃν ὁμολογῶν, τὰς ἀνηκέστους βασάνους, ὑπέμεινας κραυγάζων· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ο ἔγνωκώς σε πρότερον, ἐν τῷ ὄρει Νεόφυτε, λέων παμμεγέθης, ἐν σταδίῳ ὄντισοι, ἀχθεῖς ἐπαφίεται, εἰς τιμωρίαν σὴν Ἀθλητὰ καὶ ἀναγνωρίσας, προσεκύνει σοι φόβῳ, αἰδοῖ συγκεκραμένος, καὶ πηγὰς κατανύξει, δακρύων εὐαισθητῶς, προχέων Θεομάκαρ. Θεοτοκίον.

Νέον Παιδίον τέτοκας, τὸν πρὸ πάσης τῆς κτίσεως, φύντα ἐκ Πατρὸς, ἀνερμηνεύτως Πάναγνε· αὐτὸν οὖν ἰκέτευε, παλαιωθέντα παισίμασι, νῦν ἀνακαινίσαι, καὶ βοῶντά με σῶσαι· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

«**Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν ἀνεβόα, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου. Ὤδὴ Δ'. Τὸν προδηλωθέντα.

Ετι σου ὡς Ἀβελ, τὸ αἷμα καὶ εἰς αἰῶνας, τὰ θεόπνευστα δόγματα, φωνῇ διαπρυσίῳ, τῇ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ κηρύττει, Μάξιμε παμμακάρ καὶ παμμέγιστε.

Τέτμηται ἡ χεὶρ μὲν, γράφει δὲ θείῳ δακτύλῳ, ὡς καλάμῳ καὶ μέλανι, τῇ τετμημένῃ γλώττῃ, καὶ τῷ σῷ αἵματι τῷ τιμίῳ, Πίστιν ἐν καρδίαις τὴν Ὁρθόδοξον.

Αῖματι ἐν Κόσμῳ, ἡ ἐνθεὸς παρρήσια, καὶ τὸ πῦρ τὸ ἐγκαρδίον, τῆς ἐνθέου ἀγάπης, δι' ἣν Ὅσιε τὴν τοῦ αἵματος χύσιν, Μάξιμε ὑπέστης προθυμότατα.

Ιστασαι πρὸ θείῃς, βήματος μετὰ Μαρτύρων, αἷς τῆς ζήλου τῆς πίστεως, ἐκοινωνήσας Πατέρες, καὶ ἡμᾶς οἰκειῶν τῷ Δεσπότῃ, καὶ σοῦ μιμηταὶς ἀπεργαζόμενος.

Θεοτοκίον.

Σὺ εἰ Θεοτόκε, τὰ ὄπλα ἡμῶν καὶ τεῖχος· σὺ εἰ ἡ ἀντίληψις, τῶν εἰς σέ προστρέχόντων· σὲ καὶ νῦν εἰς πρεσβείαν κινουμέν, ἵνα λυτρωθῶμεν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ιστασα οἱ ἅπερ ἄμνος, πρὸς σφαγὴν ἐθελουσίως προκείμενος, ταῖς ἀναιρῶσί σε, πικροῖς διώκταις Μάρτυς Νεόφυτε· καὶ κεντηθεὶς σου τὴν πλευράν, λόγχῃ τὸ μακάριον, τέλος ἀπήλειπας, Ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ γενναιότατε.

Ως θυμὸς ὡς περικαλλὲς, ἱερεῖον ὡς σεπτὸν· καλλιέρημα, ὥσπερ ἀνάθημα, ναοῦ ἁγίου· ὡς καθαρὰ προσφορά, ὥσπερ στρουθίον ἐκλεκτὸν ὡς μόσχος πολύτιμος, ὡς νέον Μάκαρ, φυτὸν, Παραδείσου, τῷ Θεῷ προσενηνεξαι.

Σὺ μορφος γέγονας παθῶν, τοῦ παθόντος· δι' ἡμᾶς ἀγαθότητι, καὶ τῇ ἰσότητι, τῆς λόγχης Μάρτυς ὄντως δεδοξασαι· καὶ νῦν οἰκεῖς τοὺς οὐρανοὺς, νίκης διαδήματι καλλωπιζόμενος, καὶ χαρᾶς ἀδιαδόχου πληρούμενος.

Ημνήμη ἡ πλησιφαῆς, καὶ πανένδοξος τῆς σῆς ἐναθλήσεως, Μάρτυς ἀνέτειλεν, ἡλίου πλέον περιαιυγάζουσα, τὰς διανοίας τῶν πιστῶν· ἐν ἧ δωσωποῦμέν σε, σκότῃς παντοίων παθῶν, καὶ κινδύνων χαλεπῶν ἡμᾶς λύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Φέρουσα οἱ ἅπερ λαβὴς, τὸν οὐράνιον Θεό· νυμφε ἄνθρακα, τὰ φρυγανῶδη μου, καρδίας πάθη καὶ νῦν κατάφλεξον· καὶ τῆς γεέννης τοῦ πυρὸς, λύτρωσαί με δέομαι, ἵνα δοξάζω σε, τὴν ἐλπίδα τῶν πιστῶν Παναμώμητε.

Ὁ Εἰρμός.

«**Ε**φριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ· συγκατάβασιν! ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν κατῆλθεν μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπό γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνουмен.

Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Ὁσίου.

Τοῖς Μαθηταῖς.

Θεολογῶν ἐκήρυξας μίαν φύσιν Τριάδος, καὶ μίαν Πάτερ Θελησιν, καὶ ἐνέργειαν μίαν· Θεοῦ δὲ τοῦ σαρκωθέντος, δύο φύσεις Θελήσεις, καὶ ἐνεργείας Μάξιμε, πάνσοφε Θεοφάντορ, ὁμολογῶν, Θεομάχων αἵρεσιν καταστρέφεις· ὑφ' ὧν τὴν χεῖρα γλῶσσάν τε, ἐκτμηθεὶς Μάρτυς ὤφθης.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁμοιον.

Ε'πιφανεῖς Νεόφυτε, ἡγείρας παραδόξως, νεκράν τὴν σὲ κυήσασαν, θαῦμα μέγιστον δείξας, Χριστοῦ Θεράπων ὡς μέγας· ὦ καὶ νῦν στεφηφόρος, Θεόφρον παριστάμενος, μὴ ἐλλίπης πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν σὲ ἀνυμνούντων Ἀγίε καὶ τελούντων, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, Ἀθλοφόρε καὶ Μάρτυς.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Τὸ ξένον καὶ ἀπόρρητον, τοῦ ἀχράντου σου τόκου, Θεοπρεπὲς μυστήριον, καταπλήττει Ἀγγέλους, καὶ τῶν βροτῶν τὰς χορείας, Μητροπάρθενε Κόρη· καὶ γὰρ Θεὸς ἐν μήτρᾳ σου, σαρκωθείς ἀσυγχύτως, ἄνευ σποράς, ὤφθη ὁ ἀπρόσιτος προσιτός μοι, ἐνώσας με Θεότητι, τῇ αὐτοῦ παραδόξως.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Φιλοσοφία κοσμήσας τὸν βίον σου, Θεοσοφία σαυτὸν κατελάμπρυνας· ὅθεν ἐν ἀμφοτέροις εὐδοκιμῶν, τῇ καλῇ ὁμολογίᾳ, ἐπεσφράγισας ἀμφοτέρα, τρισόλβιε Μάξιμε. Παρήρσιάν οὖν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, ἐκτενῶς ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί, κατησχυμμένος ἀπὸ σῆ ἐκπορεύεται, ἀγνή Παρθένε Θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης.

Η Πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνηδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκνῆτάτῳ μου Τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Ἦ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Τιμοθέου· καὶ τοῦ Ἀγίου Ὁσιομάρτυρος Ἀναστασίου τοῦ Πέρσου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους 5· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ακτίσι τοῦ Πνεύματος σαφῶς, σὺ καταλαμπόμενος, ἱεροφάντα Τιμόθεε, ἀριδηλότατος, ὡς φωστὴρ ἐδείχθης, διατρέχων ἅπασαν, τὴν γῆν καὶ καταυγάζων τῇ χάριτι· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεόφρον Τιμόθεε τρυφῆς, τὸν χειμάρρου ἐπίες, καὶ Θεοφρόνως ἐπότισας, Θεοῦ ἐπίγνωσιν, τοὺς θερμῶς ποθοῦντας, τὸν Χριστὸν μιμούμενος· ὦ νῦν χαρμονικῶς προσεχώρησας, δόξαν Θεώμενος, τῆς Τριάδος τὴν ὑπέρφωτον, καὶ εἰρήνην, τὴν ἀπειροδύναμον.

Θεόφρον Τιμόθεε πυκναῖς, ἀρρώστίαις σώματος, καὶ ἀσθενείαις ῥωννύμενος, τὸν νοῦν μακάριε, τὸ τῆς πλάνης κράτος, εὐχερῶς διέλυσας, Χριστοῦ τῇ δυναστείᾳ φραζάμενος, καὶ διεκήρυξας, ὑψηλότερον τὸ Θεϊότατον, τῆς εἰρήνης, ἡμῖν Εὐαγγέλιον.

Στιχηρὰ τοῦ Μάρτυρος, ὁμοια.

Τοῦ κόσμου τὰ πέρατα τὰ σὰ, νῦν ἐξάδει θαύματα, θαυματουργέ Ἀναστάσι· θαυματουργίαις γὰρ, ἀμειβόμενός σε, ὁ Χριστὸς ἐκόσμησε, βασιάνους δι' αὐτὸν ὑπομείναντα, καὶ μετὰ θάνατον, ἀθανάτου κατηξίωσεν, εὐδοξίας καὶ μακαριότητος.

Μαρτύρων τὸ καύχημα, λαμπρὰ, ἀναστήσας τρόπαια, κατὰ τῆς πλάνης ὁμώνυμον, παμμάκαρ εὐκλειαν, τῇ σῇ κλήσει φέρεις, πανταχοῦ φερόμενος, στερρός ὡς νικητὴς Ἀναστάσι· καὶ νῦν ἀνάστησον, ἐκ πταισμάτων καταπτώσεως, τοὺς ἐν πίστει τιμῶντας τὴν μνήμην σου.

Μάρτυς Ἀναστάσι, στερρὰ, ἀναστήσας τρόπαια, κατὰ τῆς πλάνης ἀπείληφας, διπλοῦν τὸν στέφανον, τῆς ἀσκήσεώς σου, καὶ στερρόας ἀθλήσεως, καὶ τῆς μέχρι θανάτου ἐνστάσεως· καὶ τῶν θαυμάτων σοι, ἐπαξίως τὴν ἐνέργειαν, ὁ Δεσπότης Χριστὸς ἐδωρήσατο.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τῷ Θεῷ προωρισμένος, καὶ τῷ σοφῷ Παύλῳ μεμαθητευμένος, ἐμυήθης τὰ θεῖα, καλῶς πολιτευσάμενος· καὶ τὴν πίστιν μέχρι αἵματος, ἀνενδαιάστως σαφῶς ἐστερνισάμενος, πιστὸς τὰ πρὸς τὸν Θεὸν Ἀρχιερεὺς ἀνεδείχθης, Τιμόθεε Ἀπόστολε· ὅθεν τοὺς εἰδωλομανοῦντας ἐλέγξας, ῥοπάλοις καὶ λίθοις κατακλιζόμενος, ἔτυχες τοῦ Μαρτυρίου τῶν στεφάνων. Διὸ Παμμάκαρ πρέσβευε, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐν πίστει τελούντων, τὴν πάνσεπτον μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαῖρε Παρθένε Θεόνυμφε· χαῖρε πιστῶν ἡ ἐλπίς· χαῖρε κόσμου καθάρσιον· χαῖρε πάσης θλίψεως, ἡ τοὺς δούλους σου σῴζουσα· ἡ τοῦ θανάτου, χαῖρε κατάλυσις· ὁ ζωφόρος χαῖρε Παραδείσος· χαῖρε ἀντίληψις, τῶν προσκαλουμένων σε· χαῖρε Θεοῦ, θεῖον ἐνδιαίτημα, καὶ ὅρος ἅγιον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ὦ μυστηρίου φρικτοῦ! ὦ φρικτῆς ἐγχειρήσεως! ἡ Παρθένος, ἔλεγεν, ἐν Σταυρῷ σε ὡς ἐβλεπεν, ἐν μέσῳ δύο ληστῶν κρεμάμενον, ὃν ἀνωδίνως, φρικτῶς ἐκύησεν· ἐκλαίει κρᾶζουσα· Οἱ μοι, τέκνον φίλτατον! πῶς σε δεινῶς, δῆμος ὁ ἀχάριστος, Σταυρῷ προσήλωσεν;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὁκτωήχου.

Εἶτα λέγομεν Στιχηρὸν, Ἦχος α'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Τὸν φωστῆρα τῶν πιστῶν καὶ Ἀπόστολον, τὸν ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ ἐμπρέψαντα Τιμόθεον, δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν λέγοντες· Χαίροις ὁ τερπνὸς τῆς πίστεως ῥάδαμνος, τῆς τοῦ Θεοῦ Παύλου υἱοποιΐας. Χαίροις ὁ σεπτὸς γνώμων τῶν ἀρετῶν, τὸ πολύσοφον στόμα τοῦ Λόγου. Χαίροις ὁ τῶν περάτων θεόλεκτος αὐλός. Χαίροις τὸ τῆς πίστεως ἄγαλμα, καὶ τῆς Ἐκκλησίας τὸ στερέωμα.

Δόξα, Ἦχος β'.

Εμεγάλυνας Χριστέ, ὡς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ ἐν Βαβυλῶνι, τοῦ τιμίου Σταυροῦ τὴν δύναμιν· ἔμαθον γὰρ δι' αὐτοῦ, τὴν ζωοποιὸν τῆς Ἀναστάσεως Ἑορτὴν· καὶ γέγονεν ἐν αὐτοῖς ὁ αἰχμάλωτος, ἐλευθερωτὴς εἰδωλομανίας· καὶ Μάρτυς ἀπαράγραπτος τῶν θαυμάτων, ὁ νῦν εὐφημούμενος ἀθλητὴς, Ἀναστάσιος ὁ ἐνδοξος, σὺν Ἀγγέλοις χορεύων, καὶ πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Μόνη, τὸν ἀχώρητον Θεὸν, ἀξενωχωρήτως ἐν μήτρᾳ, ἐκυοφόρησας, ἄνθρωπον γενόμενον, δι' ἀγαθότητα, Παναγία Θεόνυμφε· διὸ δυσωπῶ σε, τῶν ξενωχωρούντων με, κακῶν ἀπάλλαξον· ὅπως τὴν στενὴν εὐθυπόρως, τρίβον διοδεύσας πρὸς πλάτος, φθάσω τῆς ἐκεῖ μακαριότητος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Υβρεις, ὑπομείναντα πολλὰς, καὶ ἐπὶ Σταυροῦ ὑψωθέντα, τὸν τοῦ παντός Ποιητὴν, βλέψασα Πανάχραντε, ἔστενες λέγῃσα· Ὑπερῦμνητε Κύριε, Υἱὲ καὶ Θεέ μου, πῶς τιμῆσαι θέλων σε, τὸ πλάσμα Δέσποτα, φέρεις ἐν σαρκὶ ἀτιμίαν; Δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ, καὶ συγκαταβάσει σου Φιλάνθρωπε.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος δ'.

Χρηστότητα ἐκδιδασχθεὶς, καὶ νήφων ἐν πᾶσιν, ἀγαθὴν συνειδησιν ἱεροπρεπῶς ἐνδυσάμενος, ἠντλησας ἐκ τοῦ Σκεύους τῆς ἐκλογῆς τὰ ἀπόρρητα· καὶ τὴν πίστιν τηρήσας, τὸν ἴσον δρόμον τετέλεκας, Ἀπόστολε Τιμόθεε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Ο Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχὺν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα· θράση. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ὁ Κανὼν τῆς Ὁκτωήχου εἰς ἡ. καὶ τῶν Ἀγίων εἰς σ'. οὐ ἡ ἀκροστιχὶς, ἀνευ τῶν Θεοτοκίων.

Τιμόθεον τὸν Ἀπόστολον ᾄσμασι τοῖςδε γεγαίρω (*). Θεοφάνους.

Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Τὰς ἐπαναστάσεις τῶν παθῶν, καὶ τῆς ἀγνοίας τὸν ζόφον πρεσβείαις σου, Μάκαρ διασκεδάσον, φωτιστικῇ τῆς ἀπαθείας χάριτι, ὅπως Θεοφάντορ, νῦν ἐπαξίως ὑμνήσω σε.

(*) Ἡ ἀκροστιχὶς αὕτη, συμπεριλαμβάνουσα καὶ τὸν τῷ Μάρτυρι Ἀναστασίῳ Κανῶνα, οὐδὲν λέγει περὶ αὐτοῦ. Τεταύτη ἐστὶ καὶ ἡ ἀκροστιχὶς τοῦ προεορτίου Κανόνος εἰς τὴν Σὺλληψιν τῆς Ἀγίας Ἀννης (Δεκεμβρίου ἡ.), ἣτις οὐκ ἀναφέρει τὸ τοῦ Ἀγίου Παταπίου ὄνομα, καὶ τοι ἐμπεριέχουσα ἐν ἑαυτῇ καὶ τὸν τούτου Κανῶνα.

Ιδὼν δὲ προγνώστης καὶ Θεὸς, σῆς διανοίας τὸ κάλλος Τιμόθεε, θείοις Ἀποστόλοις σε, συλλειτουργεῖν κατηξίωσεν ἔνδοξε, ὁ σοφῇ προνοίᾳ, τῶν καθ' ἡμᾶς προμηθούμενος.

Μίαν ὑπεράσπιον ἀρχὴν, προνοουμένην τῶν ὅλων γινώσκωμεν. Ἑλλαν γὰρ Ἀπόστολος, τῇ τοῦ Χριστοῦ λαμπρυσμένος χάριτι, σὺν τῷ θείῳ Παύλῳ, συναρθεῖται Τιμόθεος.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος καὶ Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ορθρῷ λαμπροτάτῳ σου Χριστέ, τῆς ἀναστάσεως περιλαμβόμενος, ταύτης ὁ ἐπώνυμος, Ἀνατολῆς ἐξορμηθεὶς ὡς ἥλιος, νῦν τὴν Ἐκκλησίαν, περιαυγάζει τοῖς θαύμασι.

Θείας ἀγαπήσεως πλησθεὶς, καρτερικῶς ταῖς βασάνους ὑπέμεινας, Μάρτυς Ἀναστάσιε. καὶ τῷ Χριστῷ ἀσκητικοῖς, ἡγλαϊσμένος κάλλεσι, χαίρων προσηνέχθης, εὐῶδες θυμὰ πανάριστε.

Θεοτοκίον.

Ισῶν γενέσθαι τοῖς πιστοῖς, καὶ εὐμενῇ Θεομητορ δυσώπησον, Λόγον ὃν ἐγέννησας, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα· σὲ γὰρ προστασίαν, καὶ σωτηρίαν κεντήμεθα.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὡδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδώς.

Εχύθη παμμάκαρ δαψιλῶς, ἡ χάρις τοῦ τοῖς χείλεσι, καὶ ποταμούς δογμάτων ἀνέβλυσε, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ ἀρδεύοντας, καὶ πολύχουν φέροντας, τὸν καρπὸν Τιμόθεε, χριστοκήρυξ θεόφρον Ἀπόστολε.

Οἱ πόδες οἱ σοὶ προφητικῶς, Παμμάκαρ ὠραιώθησαν· πάντα γὰρ νοῦν σαφῶς ὑπερέχουσας, εὐηγγελίσω εἰρήνην Πάνσοφε, τὴν τὸν πάλαι λύσασαν, τῶν ἀνθρώπων πόλεμον, τὸν Σωτῆρα τῶν ὅλων καὶ Κύριον.

Νεκρῶν σου τὰ μέλη τῆς σαρκὸς, τῷ λόγῳ καθυπέταξας, τὴν τῶν χειρόνων Μάκαρ Τιμόθεε, ἡγεμονεῖαν διδούς τῷ κρείττονι, καὶ παθῶν ἐκράτησας, καὶ ψυχὴν ἐφαίδρυνας, ρυθμιζόμενος Παύλου διδάγμασι.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Τὴν τρίβον ὁδεύσας τὴν στενὴν, ἐν πρώτοις δι' ἀσκήσεως, πρὸς μαρτυρίου κλέος προέκοψας, διὰ βασάνων τρυφὴν εὐράμενος, διὰ πόνων ἔνδοξε, Μάρτυς Ἀναστάσιε, τὴν οὐράνιον τέρψιν δρεπόμενος.

Οτόνος ἀθλήσεως τῆς σῆς, εἰς πᾶσαν ἐξέληλυθε, τὴν οἰκουμένην Μάρτυς ἀήττητε· πρὸς ἀμαρτίαν γὰρ μέχρις αἵματος, ἀντικαθίστάμενος, νικηφόρος γέγονας, καὶ στεφάνῳ τῆς νίκης κεκόσμησαι.

Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ ἀνεβλάστησεν ἡμῖν, τὸ ἄνθος τὸ ἀμάραντον, εὐωδιάζον πᾶσαν τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ θείῳ μύρῳ τῆς αὐτοῦ τρύσεως, ὁ Πατρὶ συνἀναρχος, καὶ ἐκ σοῦ γενόμενος, ὑπὸ χρόνον Παρθένε παναίμωμε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας
» τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν
» μορφωσάμενος, περιζωσόν με ἐξ ὕψους δύνα-
» μιν, τῇ βοᾷ σοι· Ἄγιος, ὁ τῆς δόξης Κύριος,
» ὁ ἀνείκαστος ἐν ἀγαθότητι.

Κάθισμα τοῦ Ἀποστόλου,

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῖς θείοις χαρίσμασιν ἀγλαϊζόμενος, ἐκόσμησας ἔνδοξε, τὴν Ἐφεσίων λαμπράν, μητρόπολιν Ἀπόστολε· κήρυξ γὰρ ἀνεδείχθης, μετὰ Παύλου τοῦ θείου, πᾶσι προκαταγγέλλας, τὸν σωτήριον λόγον· διὸ πανηγυρίζομεν πίστει τὴν μνήμην σου.

Δόξα, τοῦ Μάρτυρος.

Εν δόξῃ τελειότητος, ὥφθης ὑπέρτιμος, ὡς θείαις λαμπόμενος, φωταγωγίαις τὸν νῦν· καὶ γνοὺς τοῦ Σταυροῦ τὴν ἰσχύν, ὅσιος ἐν ἀσκήσει, καὶ ἐν αἵματι Μάρτυς, γέγονας θεοφρόνως, Ἀναστάσιε Μάρτυς· διὸ καὶ τῶν θαύμάτων ἐν σοὶ, βλύζει τὴν χάριν Χριστός.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Εκάνισας ἄχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ σου, φθαρεῖσαν ἐν πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἡγείρας, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ὅθεν σε κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προεφήτευσας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε παναίμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ρομφαία διηλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἡνίκα σταυρούμενον, ἐβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου· ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὡδὴ δ'. Ὁρος σε τῇ χάριτι.

Νομίμως παμμάκαρ ἐναθλήσαι ἐλθόμενος, δι' ἐγκρατείας παντελοῦς, ταῖς τρικυμίας τῶν παθῶν, τῷ νῷ καθυπέταξας, τῶν ἀρετῶν καταλαβὼν τὴν ἀκρότητα, μεγαλοκήρυξ θεόφρον Τιμόθεε.

Αστράψας ὡς ἥλιος ὁ Παῦλος ἐξέπεμψεν, ὥσπερ ἀκτῖνα φαεινὴν, τὴν οἰκουμένην δαψιλῇ, φωτὶ καταλάμπουσας, πυρσοφακῶς.

σὲ Θεοφάντορ Τιμόθεε, πρὸς ὁδηγίαν ἡμῶν καὶ βεβαίωσιν.

Ποθήσας Θερμῶς τῶν ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον, καὶ δι' ἀγάπης συγκραθεὶς, πόθῳ καταλήλῳ ζῶν, μετῆλθες Θεόληπτε, διὰ παντός, σοῦ κατοπτεύων τὸν ἔρωτα, καὶ τῆς αὐτοῦ Θεωρίας πιμπλάμενος.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Οὐδέν σε τῆς πρὸς Χριστὸν ἀγάπης ἐχώρι-
σεν, οὐ τῶν μελῶν ἢ ἐκκοπή, οὐ τῶν
βασάνων ἀπειλή, οὐ ξίφος οὐ θάνατος, ἀλλ'
οὐδὲ πῦρ, οὐδὲ λιμός Ἀναστάσιε, τῆς οὐρανίου
χορείας ὁμόσκηνε.

Συντόνως ἐπ' ὧμων τὸν σταυρὸν σου ἀράμε-
νος κατηκολούθησας Χριστοῦ, ταῖς σωτη-
ρίαις ἐντολαῖς· καὶ τούτου γενόμενος, ἐκμιμη-
τῆς, μέχρι θανάτου Πανάριστε, νῦν ἀπολαύεις
αὐτοῦ τῆς λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.

Χαράν σοι σαφῶς ἔβρανόθεν ἀφικόμενος, ὁ Ἀρ-
χιστράτηγος Ἀγνή, εὐηγγελίσατο εἰπὼν·
Θεὸς ἐξελεύσεται, μετὰ σαρκὸς, ἐκ σὲ Παρθένε
πανάχραντε, εἰς σωτηρίαν τῶν πόθῳ ὑμνήντων σε.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὡδὴ ε'. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Τῇ πρώτῃ καὶ πάντων, αἰτίου Φωτός, ταῖς
αὐτοῖς λαμπάσι πυρσούμενος, τὸν κόσμον
κατεφαίδρυνας, κηρύγματι σεπτῷ, φωστήρ τῆς
εὐσεβείας, ζωῆς λόγον ἐπέχων, προφανῶς δε-
δειγμένος, Ἱερομύστα παμμακάριστε.

Ο Παῦλε τῇ θείᾳ, στερόν μαθητῆς, διδα-
σκάλου τοῖς ἔχνεσιν ἔπεται, τὰ τούτου
σπείρων ἅπασι, διδάγματα πιστοῖς· δι' ὧν τῆς
εὐσεβείας, πρὸς φῶς ὁδηγηθέντες, ἐκ νυκτὸς
ὀρθρίζοντες, δοξολογοῦμέν σε Φιλάνθρωπε.

Λαμπρότης ὁ Παῦλος, δευτέρα φανείς, λει-
τουργῆσα τῇ πρώτῃ λαμπρότητι, τῇ ταύ-
της ἐπιγνώσει, κατεφώτισεν ἡμᾶς· τούτου συ-
στρατιώτης, Τιμόθεος ἐδείχθη, τῇ αὐτοῦ παν-
τευχίᾳ, νικητικῶς περιφραζάμενος.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Ο μέγα καυχώμενος ἄμετρα πρίν, καὶ τὴν
γῆν ἀπειλῶν καταλήψεσθαι, καὶ μάτην
φρυαττόμενος, τὴν θάλασσαν σοφὴ, εἰσάπαν
ἐξαλείφειν, ταῖς σαῖς ἀνδραγαθίαις, Ἀναστάσιε
Μάρτυς, καταπατεῖται ὁ ἀντίθεος.

Νομίμως ἀθλήσας ὁ Μάρτυς Χριστοῦ, καὶ
νικήσας τῶν ἄθλων τὰ ἑπαθλα, θαυμα-
των τὴν ἐνέργειαν, κομίζεται σαφῶς· νόσους
γὰρ θεραπεύει, καὶ δαίμονας ἐλαύνει, τοῦ Χρι-
στοῦ τῇ δυνάμει, τερατουργῶν ὁ Ἀναστάσιος.

Θεοτοκίον.

Κατάραν τῆς Εὐας τῆς πάντων μητρὸς, τῷ
σῷ τόκῳ Παρθένε κατήργησας, τῷ κό-
σμῳ εὐλογίαν, ἀνατείλασα Χριστόν· διό σε γε-
γηθότες, καὶ στόματι καὶ γλώττῃ, Θεοτόκον
κυρίως, ὁμολογοῦντες μακαρίζομεν.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὡδὴ ε'. Σπλάγχχνων Ἰωνᾶν.

Αρμα τοῦ Θεοῦ, ἐφάνης Τιμόθεε, βαστάζων,
αὐτοῦ τὸ θεῖον ὄνομα, κατ' ἐνώπιον, τῶν
ἀθέων τυράννων Θεόληπτε, μὴ πτοούμενος τὴν
τούτων ἀγριότητα· σὺ γὰρ, τὴν ἀκαταμάχητον,
τοῦ Σωτῆρος ἰσχὺν ἐνεδέδυσσο.

Στέφος εὐπρεπὲς, ἐδέξω Τιμόθεε, πανόλθιε
θεόφρον Ἀπόστολε, καὶ διάδημα, Βασι-
λείας ἀξίως περίκεισαι, καὶ παρέστηκας τῷ
θρόνῳ τοῦ Δεσπότη σου, Παύλῳ συναγαλλιώ-
μενος, ἐν σκηναῖς οὐρανίαις μακάριε.

Μύρου νοητοῦ, Τιμόθεε πάντιμε, σαρκὶ δι' ἡ-
μᾶς τοῦ κενωθέντος Χριστοῦ, ὁσφραινόμε-
νος, εὐωδίας τῆς τούτου μετείληφας, καὶ μετέ-
δωκας, τοῖς πίσει σοι προστρέχουσι, μύστα τῶν
ἀρρήτων Ἀγίε, τῆς αὐτοῦ νοητῆς διαδόσεως.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Αἴγλη τοῦ Σταυροῦ, σοφῶς λαμπρυνόμενος,
τῆς πλάνης τὸ ζοφῶδες διέλυσας· καὶ νε-
νίκηκας, συμπλακεὶς τῷ τυράννῳ Πανένδοξε·
καὶ χαίρων ἐκομίσω σε τὰ τρόπαια σοφῆ, Μάρ-
τυς Χριστῇ Ἀναστάσιε, συγχορεύων Μαρτύρων
στρατεύμασιν.

Θεοτοκίον.

Απας ὁ χορὸς, θεόθεν μυήμενος, ὁ τῶν Προ-
φητῶν σε προηγόρευσε, τὸ μυστήριον, τῆς
ἀφράστου καὶ θείας συλλήψεως, τῆς ἐκ σὲ τῇ
Θεοῦ Λόγου Μητροπάρθενε· σὺ γὰρ τὴν ἀλη-
θεστάτην τε, καὶ ἀρχαίαν βεβλήν ἐφάνέρωσας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**πλάγχχνων Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐνά-
• **Σ**λιος θῆρ οἶον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ δέ, ἐ-
• νοικήσας ὁ Λόγος καὶ σάρκα λαβὼν, διεληλυ-
• θε φυλάξας ἀδιάφθορον· ἥς γὰρ οὐχ ὑπέστη
• ρεύσεως, τὴν τεκῆσαν κατέσχευ ἀπήμαντον.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Τὸν θεῖον Μαθητὴν, καὶ συνέκδημον Παύ-
λου, Τιμόθεον πιστοὶ, ἀνυμνήσωμεν πάν-
τες, σὺν τούτῳ γεραίροντες, τὸν σοφὸν Ἀνα-
στάσιον, τὸν ἐκλάμπαντα, ἐκ τῆς Περσίδος ὡς
ἄστρον, καὶ ἐλαύνοντα, τὰ ψυχικὰ ἡμῶν πά-
θη, καὶ νόσους τοῦ σώματος.

Ως ἄλιεὺς ἐμπειρότατος, τὰ τῆς χάριτος ἡ-
πλώσε δίκτυα Παῦλος ὁ μέγας Ἀπόστο-

λος, καὶ τὸν Διηγόρον, ὥσπερ θήραμα ἅγιον, εἴλκυσε πρὶν Τιμόθεον· καὶ σὺν τούτῳ τὰ πέ-
ρατα περιερχόμενος, ἐκ τοῦ φάρυγγος εἴλκυσε
τοῦ διαβόλου, τοὺς δεξαμένους τῆς Πίστεως τὸν
λόγον, ἐν οἷς ἦν καὶ ὁ γενναῖος Ἀναστάσιος· πι-
σεύσας γάρ, τῶν Περσῶν τὴν πλάνην κατέλιπε
πᾶσαν, καὶ τοῦ Χριστοῦ τὸ ὄνομα ἐπ' ὧμων
ἐβάστασεν· ὅθεν χάριτι θείᾳ ἀπελαύνει τὰ ψυ-
χικὰ ἡμῶν πάθη, καὶ νόσους τοῦ σώματος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου
Ἀποστόλου Τιμοθέου, μαθητοῦ τοῦ Ἀγίου Ἀ-
ποστόλου Παύλου.

Στίχοι.

Ἐρωτι θείων Τιμόθεος στεμμαίων,
Τυφθεὶς βάνκοις, ἔβαψε γῆν ἐξ αἱμάτων.

Εἰκάδι δευτερίῃ πνεῦμ' ἦρθη Τιμοθέοιο.

Οὗτος ἦν ἐκ πόλεως Λύστρας, πατὴρ Ἕλληνας, μη-
τρὸς δὲ Ἰουδαίας, Εὐνίκης καλουμένης. Μαθητευθεὶς
δὲ Παύλῳ τῷ Ἀποστόλῳ, καὶ συνεργὸς τοῦ θείου Εὐαγ-
γελίου καὶ κήρυξ γενόμενος, Ἰωάννῃ τῷ διαφερόντως ἡ-
γαπημένῳ Μαθητῇ συγγίνεται, καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Ἀποστό-
λου Παύλου Ἐπίσκοπος Ἐφέσου καθίσταται. Μετὰ γὰρ
τὸ ἐκδρασθῆναι τὸν Ἰωάννην ἀπὸ τῆς θαλάσσης (ὡς τὰ
εἰρηναίου τοῦ Λουγδούνου Ἐπισκόπου συγγεγραμ-
μένα ἱστορεῖ, καὶ ὁ λόγος ἔχει)· καὶ τῇ Ἐφέσῳ ἀποδοθῆ-
ναι, ὕστερον δὲ ὑπὸ Δομετιανοῦ Βασιλέως, τρόπῳ ὑπερ-
ρίας, τῇ Πάτμῳ νήσῳ ἀπενεχθῆναι, οὗτος ὁ μακάριος Τι-
μόθεος τῆς Ἐφεσίων ἀντεποιεῖτο ἐπισκοπῆς.

Τῶν δὲ εἰδωλατρῶν, κατὰ τινὰ πάτριον ἐσρτήν, Κα-
ταγώγιον οὕτω καλουμένην, ἐν τῇ πολει Ἐφεσίων, εἰ-
δωλα διὰ χειρὸς ἔχόντων, καὶ τινὰ περιτιθέντων ἑαυτοῖς
προσωπεῖα, καὶ ἐν τούτοις ἐπαδόντων, καὶ ἀνδράσι καὶ
γυναιξὶ ληστρικῶς ἐπιόντων, καὶ πολὺν φόνον ἐπ' αὐτοῖς
ἐργαζομένων, ὁ μακάριος Τιμόθεος, μὴ φέρων τὸ ἄτοπον
τούτων ὄραν, ἀλλὰ τὴν ματαίαν αὐτῶν πλάνην διελίχων,
καὶ ἀποστῆναι τῶν αἰσχρῶν πράξεων παραινῶν, ἀναιρεῖ-
ται ὑπ' αὐτῶν, ροπάλοις ἐπιτιθεμένων αὐτῷ. Ὑστερον δὲ
τὸ ἅγιον αὐτοῦ μετεκομίσθη λείψανον ἐν Κωνσταντινουπό-
λει, καὶ κατετίθη ἐν τῷ ναῷ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, ἐν-
θα καὶ ἡ Σύναξις αὐτοῦ τελεῖται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ὁσιομάρ-
τυρος Ἀναστασίου τοῦ Πέρσου.

Στίχ. Ἀναστάσιος ἐν τραχήλῳ τὸν βρόχον,
Ὡς λαμπρὸν ὄρμον ὠραϊζεται φέρων.

Εἰκάδι δευτερίῃ Ἀναστάσιος βρόχον ἔτλη.

Ο περίδοξος Μάρτυς Ἀναστάσιος, ἦν ἐκ Περσίδος, βα-
σιλεύοντος μὲν Χοσρόου τῶν Περσῶν, Ῥωμαίων δὲ
Ἡρακλείου, ἐκ πατρίδος Ῥαζήχ, χώρας Νουνῆ. Ἦν δὲ
αὐτῷ πρότερον ὄνομα Μαγουνδάτ, υἱὸς Μάγου τινός, κα-
λουμένῳ Βαδ, παρ' οὗ τὴν μαγικὴν ἐπαιδεύθη, ἄρτι τῇ
στρατείᾳ τῶν τυράννων καταλεγείς. Καταδραμέντων δὲ

τῶν Περσῶν τοὺς τῆς Ἀγίας Πόλεως τόπους, καὶ πολλῶν
αἰχμαλώτων ληφέντων, συναπλήχθη καὶ τὸ τίμιον ξύλον
τοῦ ζωοποιῶ Σταυροῦ, ἐν ᾧ ὁ Κύριος ἡμῶν τὸ κατὰ σάρκα
πάθος ὑπέμεινε· καὶ διὰ τὰ παρ' αὐτοῦ τελούμενα θαύματα,
ἐφημίζετο, ὅτι ὁ τῶν Χριστιανῶν Θεὸς ἦκεν ἐνθάδε.

Ὁ δὲ Μαγουνδάτ, ὑπὸ τῆς τοῦ Θεοῦ κινούμενος χάρι-
τος, θερμότερον ἐζητεῖ μαθεῖν περὶ τοῦ Χριστοῦ. Ὅθεν
καὶ παρὰ πιστοῦ τινος, τὴν κατὰ τὸν Σταυρὸν πᾶσαν οἰ-
κονομίαν μαθὼν, ἐπίστευσεν εἰς Χριστόν. Εἶτα μετὰ τοῦ
Περσικοῦ στρατεύματος ἐν Χαλκηδόνι γενόμενος, καὶ πυ-
δόμενος τὴν Περσῶν παρὰ Ἡρακλείου καταστροφὴν, πα-
ρεγένετο εἰς Ἱεράπολιν. Ἐνθα, ἐντυχὼν ἀργυροκόπῳ τινί,
μετ' αὐτοῦ τὴν τέχνην συνεκπονεῖ.

Ἐκεῖθεν δὲ τὰ Ἱεροσόλυμα καταλαβὼν, ἐν τῇ ἁγίᾳ Πό-
λει λαμβάνει τὸ βάπτισμα, καὶ Ἀναστάσιος ὀνομάζεται.
Καὶ γενόμενος ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Ἀγίου Σάββα, τὸ ἱερὸν
τῶν Μοναχῶν σχῆμα λαμβάνει. Ἐνθα πᾶσαν ὁδὸν διελ-
θὼν, εἰς ἀρετὴν φέρουσιν, καὶ τὰ ἱερὰ γράμματα μαθὼν,
καὶ τὸ Ψαλτήριον ἀποσοματίσας, καὶ πλείονα τὸν πρὸς Θεὸν
πόθον ἐκκαύσας, τὴν διὰ μαρτυρίου καὶ αἵματος ἐπνύχε-
το αὐτῷ γενέσθαι τελείωσιν. Ὅρων γὰρ ἐν ταῖς συγγρα-
φαῖς οἷον ἐμπνέοντας καὶ ἀγωνιζομένους τοὺς Ἀγίους Μάρ-
τυρας, σφοδρῶς πρὸς τὴν τούτων ἐξεκαίετο μίμησιν. Ὅθεν
καὶ ὄναρ ἔδοξε ποτήριον χρυσοῦν, πλήρες οἴνου, λαβὼν ἐκ-
πιεῖν. Σύμβολον δὲ νομίσας τῆς ἐμφύτου ἐπιθυμίας τοῦ
διὰ Χριστόν μαρτυρίου, τῶν θείων Μυστηρίων μεταλαβὼν,
ἐξῆλθε τῆς Μονῆς.

Καὶ ἐν Καισαρείᾳ τῆς Παλαιστίνης γενόμενος, ἰδὼν
Μάγους, καὶ τὰ παρ' αὐτῶν πραττόμενα διαχλευάσας, καὶ
Χριστιανὸν ἑαυτὸν ὀνομάσας, συλλαμβάνεται παρ' αὐτῶν,
καὶ ἄγεται πρὸς Μαρζαβανᾶν, ἄρχοντα αὐτῶν, ἐφ' οὗ προ-
στάχθη λίθους κομίζειν. Ἐνθα πολλοὶ τῶν ἀπὸ τοῦ γέ-
νους προσερχόμενοι, οὐδεμιᾶς ἐφείδοντο παροινίας, ἐναλλό-
μενοι αὐτῷ, καὶ αὐτοῦ τὸν πῶγωνα τίλλοντες· ὕβριν γὰρ
τοῦ γένους ἡγοῦντο τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν. Εἶτα παρ'
αὐτῶν τύπτεται σφοδρῶς. Ἀχθεὶς δὲ πρὸς τὸν Βασιλεῖα
Περσῶν, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, καὶ πρὸς τὴν τῶν
Περσῶν θρησκείαν αὐθις ὑπαχθῆναι μὴ καταδεξάμενος,
τύπτεται ῥάβδοις ἀφειδῶς, καὶ τῆς μιᾶς ἀναρτᾶται χειρὸς,
κάτωθεν αὐτοῦ λίθου ἐξηρητημένου. Εἶτα βρόχου ἐξαφθέντος
αὐτοῦ τῷ τραχήλῳ, κωλύεται ἀναπνεῖν, καὶ μικρὸν ἔτι
ἀναπνέων, ἀφαιρεῖται τὴν κεφαλὴν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ
Σύναξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτοῦ Μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι ἐνδοξῶ
τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Φιλήμονος ἐν τῷ Στρατηγίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων
Μανουὴλ, Γεωργίου, Πέτρου, Λέοντος, Σιωνίου,
Γαβριὴλ, Ἰωάννου, Λέοντος, Παράδου, καὶ τῶν
λοιπῶν τριακοσίων ἐβδομήκοντα ἑπτὰ.

Στίχ. Εἶφος Μανουὴλ εἰς μέρη τέμνει δῦο,
Τιμῶντ' ἀτμήτους οὐσίας Χριστοῦ δῦο.

Γεώργιον καὶ Πέτρον, οἷς κοινὸν σέβας,
Τέμνουσι κοινῇ Δεσπότης κοινῷ χάριν.

Ἀρρήκτον εἶχε τὴν προθυμίαν Λέων,
Ῥήσσοντος αὐτῷ τοῦ ξίφους τὴν γαστέρα.

Δέος, ξίφους ταθέντος ἐγγὺς αὐχένων,
Μακρὰν Γαβριὴλ, καὶ μακρὰν Σιωνίου.

Ὦντως στρατηγοί, μὴ πτοούμενοι ξίφος,
Ἰωάννης τε καὶ Λέων οἱ γενναῖοι.

Βληθεὶς Πάροδος χειροπληθῶν ἐκ λείων,
Ὀδὸν παρήλθεν ἠδέως τὴν τοῦ βίου.

Τρεῖς πενταρίθμους εἰκάδας κτεῖναν ξίφος,
Συνῆψεν αὐταῖς ἐνδεκαπλῆ ἑπτάδι.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι, ἐκ διαφορῶν Ἐπαρχιῶν καὶ τόπων ὄν-
τες, τὴν Ἀδριανούπολιν κατέκουν. Βούλγαροι δὲ, οἱ
ἀχάριστοι καὶ ἀγνώμονες, ἤκου Ῥωμαίους καταστρεφόμε-
νοι. Θρᾷκας δὲ καὶ Μακεδόνας αἰχμαλωτίσαντες, καὶ αὐ-
τὴν τὴν Βασιλίδαν κατατρέχοντες, ἐν Ἀδριανουπόλει πα-
ρεγίνοντο, καὶ αὐτὴν, τρισὶν ἡμέραις προσμείναντες, ἔλκον.
Ἐπράττετο δὲ ταῦτα, Λέοντας τοῦ δυσσεβοῦς Ἀρμενίου βα-
σιλεύοντος, καὶ Κρούμου τοῦ Βουλγαρικοῦ καταρχόντος ἑ-
ξινους. Ἐπεὶ δὲ Κρούμος ἀγκρατὴς ἐγένετο τῆς πέλειος,
ἐξέβαλεν ἔξω πάντας, χιλιάδας τὸν ἀριθμὸν τεσσαράκον-
τα· σὺν αὐτοῖς δὲ καὶ τὸν ἀγιώτατον Ἐπίσκοπον ἐκθα-
λὼν, κατὰ τοῦ αὐχίνου, ἐπὶ γῆν ριπέντα, πεπάτηκε.

Κρούμου δὲ τὸ ζῆν ἀπορρήξαντος, Δούκουμος τὴν ἀρ-
χὴν διαδέχεται· καὶ αὐτοῦ κατὰ πόδας τεθνηκώς, Δίτ-
ζεγγος Ἀρχων τῶν Βουλγάρων γνωρίζεται, ὡμὸς καὶ ἀ-
πάνθρωπος. Ὅς τὸν μέγαν Ἀρχιερεᾶ Μανουὴλ μέσον δι-
χάσας, καὶ τὰς χεῖρας σὺν τοῖς ὤμοις ἀποτεμὼν, βορᾶν
τοῖς κυσὶ παρέθετο· καὶ ἀορασίᾳ πληγεὶς, ὑπὸ τῶν οἰκείων
ἀναιριεῖται.

Μουρτάγων δὲ τὴν ἀρχὴν δεξάμενος, ἀπαντας τοὺς Χρι-
στιανούς, τοὺς μὴ πειθόμενους τὸν Χριστὸν ἀρνήσασθαι,
ἐξ ἀνθρώπων ποιεῖ· καὶ οὗς μὲν δειμοῖς καὶ στρεβλώσειν
ὑποβαλὼν, οὗς δὲ ἀπάνθρωποις αἰκίαις τιμωρούμενος, τῆς
παρούσης ζωῆς ἀπερρίψατο. Τὸν δὲ ἐν Ἀγίοις Ἀρχιερεῖα
Δεβέλταν Γεώργιον, καὶ Πέτρον Ἐπίσκοπον, ράβδοις ἀ-
πάνθρωπος κατακόψας, ξίφει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀπέτε-
μεν· ὡσαύτως καὶ ἕτερον πλῆθος, τριακοσίους ἐβδομήκον-
τα ἐπτά, τῇ τοῦ ξίφους τιμωρίᾳ ὑπέβαλε· καὶ ἕτερον Λέον-
τα καὶ Ἰωάννην, τοὺς τῶν Χριστιανῶν Στρατηγούς. Λέον-
τος δὲ τοῦ ἐν Ἀγίοις Ἐπισκόπου Νικαίας, τῇ θείᾳ φαι-
νομένου εὐνούχου, ξίφει τὴν γαστέρα διέτεμε· καὶ Γ'αβριήλ
καὶ Σιώνιον μαχαίρᾳ ἀπέτεμε. Πάροδον δὲ, τὸν ἱερώτατον
πρεσβύτερον, λίθοις βληθῆναι κατεδίκασε, καὶ ἑτέρους πολ-
λοὺς διαφοροῖς αἰκίαις τιμωρησάμενος, ἐθανάτωσεν. Οὐ
μόνον δὲ οὗτος ὁ δυσσεβὴς Μουρτάγων, ἀλλὰ καὶ οἱ κα-
τὰ διαδοχὴν Βουλγαρικοὶ γενόμενοι Ἀρχοντες, πολλοὺς τῶν
Χριστιανῶν διὰ ποικίλων καλῶσεων, τῷ θανάτῳ παρεί-
πεψαν.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέη-
σον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὡδὴ ζ'. Σε νοητὴν, Θεοτόκε.

Συγχορευτὴς, οὐρανίου τάξεως, σὺ ἐπαξίως
γεγονώς, συνευφραίνῃ χαρμονικῶς, αἴγλης
φωτοδότιδος, μάκαρ ἐμφορούμενος, ἱερομύστα
Τιμόθεε, τὸν αἰνετὸν καταγγέλλων, Θεὸν καὶ
ὑπερένδοξον.

Ιεροῦργῶν, Χριστοῦ Εὐαγγέλιον, ἐξ ἀρετῶν
περιωπῆς, θεογράφους ἐπιστολαῖς, Παῦλος,
ὁ θειότατος, χαίρων ἐξαπέστειλεν, ὡς Μαθη-
τῇ σοι Τιμόθεε, τὸν αἰνετὸν καταγγέλλων, Θεὸν
καὶ ὑπερένδοξον.

Τὸ ἀσθενές, τῆς σαρκὸς ἐρρώννυεν, ἢ εὐτο-
νία τῆς ψυχῆς· ὡς ἀσώματος γὰρ ἐν γῇ,
σὺ πολιτευσάμενος, Μάρτυς ἐχρημάτισας, τὴν
κεφαλὴν συντριβόμενος, Ἱεουργε, Μυστηρίων
Θεοῦ θεομακάριστε.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Ο Ἀθλητὴς, τοὺς πιστοὺς προτρέπεται, σα-
φές ὑπόδειγμα δεκνὺς, τὴν ἀνδρείαν τὴν
ἑαυτοῦ, θεῖον νῦν μιμήσασθαι, πάθος τὸ ἐκσυ-
σιον, ὑπὲρ ἡμῶν ὃ ὑπέμεινεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πα-
τέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ισοσθενὴς, ἢ Τριάς πιεζέεται, τοῖς εὐσεβείας
ἐρασταῖς, αἱ γενναῖαι γὰρ Ἀθληταί, ταύτης
ὑπερήθησαν, αἵματα ἐκχέοντες, μαρτυρικῶς
συμπλεκόμενοι, καὶ τὰς ψυχὰς προδιδόντες,
σαφῶς καὶ ἀναιρούμενοι.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε σεμνὴ, τοῦ Ἀδάμ τὸ κώδιον· ἐξ οὗ
προῆλθεν ὁ Παμὴν ἐνδυσάμενος ἀληθῶς,
ὁ ὑπερυψούμενος, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον, δι' εὐ-
σπλαγχνίαν ἀκατάληπτον, ὁ αἰνετὸς τῶν Πα-
τέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τοῦ Ἀποστόλου.

Ὡδὴ η'. Θαύματος ὑπερφυῶς.

Στάσεως Ἀγγελικῆς ἡξιωμένος, ἀνεδείχθη
Τιμόθεε μάκαρ· οὐρανῶν τὰ Τάγματα,
μνηθεὶς γὰρ ὑπερφυῶς, τὴν λαμπρότητα τὴν
τούτων ἐμιμήσω σοφέ· μεθ' ὧν ἀναμέλπεις εὐ-
φραινόμενος· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύ-
ριον, καὶ ὑπερυψάτω, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Δύναμιν ἐνδεδυμένος ἑρανόθεν, ὡς Ἀπόστολος
ὥφθης θεόφρον, τὴν ἐπιδημήσασαν, ξενο-
τρόπως τοῖς Μαθηταῖς, τοῖς τοῦ Λόγου αὐτό-
πταις ὡς Τιμόθεε· μεθ' ὧν ἀναμέλπεις ἀγαλλό-
μενος· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον,
καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εστὴς τῆς ἐφέσεως σαφῶς παρμάκαρ, τῷ
ἀκρότατον οἷά περ φθίσας, τῶν καλῶν
Τιμόθεε, θεοκήρυξ διὰ παντός, ἐλλαμπόμενος
φωτὶ τῷ τῆς Τριάδος τρανῶς· καὶ νῦν ἀνα-
μέλπεις εὐφραινόμενος· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις
πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάν-
τας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Γῆθεν σὺ πρὸς οὐρανούς· στεφανηφόρος, Ἀνα-
στάσιε Μάρτυς ἀνέπτῃς, τὴν ἀπάτην ἀπα-
σαν, τῶν δαιμόνων διεκφυγὼν καὶ πατήτας τῶν
εἰδώλων τὰ σεβάσματα· διὸ καὶ κραυγάζεις νῦν
γηθόμενος· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον,
καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εβαψας μαρτυρικῶν σου ἐξ αἱμάτων, τὴν σὺν χλαῖναν πανόλβιε Μάρτυς· τὸ Σταυροῦ δὲ σύμβολον, σκηπτρον φέρων σὺν τῷ Χριστῷ, βασιλεύεις εἰς αἰῶνας Ἀναστάσιε· καὶ νῦν ἀναμέλπεις εὐφρανόμενος· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ο ταῖς Ἀρχαγγελικαῖς ὑμνολογαῖς, δοξαζόμενος πλούσιος Λόγος, δι' ἡμᾶς ἐπτώχευσέ, σὲ Μητέρα τὴν καλλονὴν, Ἰακώβ εὐλογημένην ἐκλεξάμενος· διὸ ἀνυμνῶντές σε κραυγάζομεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**αύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος, ἔξει-
• κόνισε κάμινος τύπον· οὐ γὰρ οὗς ἐδέ-
• ξατο φλέγει νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεό-
• τητος, Παρθένε ἦν ὑπέδυ νηδύν· διὸ ἀνυμνῶ-
• τεσ ἀναμέλψομεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα
• τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψύτω, εἰς πάντας τοὺς
• αἰῶνας.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὡδὴ Δ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Ρῆσις τῆ Δαυὶδ πεπλήρωται· ὡς ἀσραπὴ τῇ σείκην ἡ γὰρ ἔφανα, τῷ κηρύγματι, περιαιγάζων τὰ πέρατα, παναγίδιμε μάκαρ Τιμόθεε· διὸ σε Θεοφάντερ, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Αἱ γλῆς ἀρχηγῶτος Πάνσοφε, Σεαρχικῆς καὶ τρισηλίου ἐλλάμψεως, ἐμπιπλώμενος, καὶ καθαρῶς, ἐμφορούμενος, τοὺς ὑμνοῦντάς σε μάκαρ περίσωζε, ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων, Ἱερομύστα πανσεβάσμιε.

Γσόν σε Πατρί καὶ Πνεύματι, Μονογενεῖς ἔρ-
• θὰ φρονοῦντες δοξαζόμεν, τοῖς διδάγμασι.
τῶν Ἀποστόλων σου Δέσποτα, στηριζόμενοι
Παύλου τοῦ κήρυκος, τῆς σῆς οἰκονομίας, καὶ
Τιμοθέου τοῦ Σεόφρονος.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Ρεῖθροις σῶν αἱμάτων Ἐνδοξε, τὴν τῶν εἰ-
• δώλων πλάνην πᾶσαν κατέσβεσας· τὸ δὲ
πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας ἐφαῖδρυνας· ὑπὲρ ἧς
ἐκετεύων πανάριστε, μὴ παύσῃ τὸν Δεσπότην,
ἵνα σε πάντες μακαρίζωμεν.

Ω τῆς ὑπὲρ λόγον δόξης σου, καὶ τῆς ἀρρή-
• του Σεῖας ὄντως ἐλλάμψεως! ἧς μετέσχη-
κας, ὡς νικητῆς Ἀναστάσιε, τῷ Δεσπότη, Χρι-
στῷ παριστάμενος· ὃν καὶ νῦν ἐκδυσώπει, ὑπὲρ
ἡμῶν τῶν ἀνυμνούντων σε. Θεοτοκίον.

Ω τοῦ φοβεροῦ σου θαύματος! τὴν γὰρ Παρ-
• θένε Θεότατε μυστήριον, τὸ πρὸ γενεῶν,

καὶ πρὸ αἰώνων ἀπόκρυφον, ἐν Θεῷ τῷ τὰ
• σύμπαντα κτίσαντι, τεκοῦσα Θεὸν Λόγον, ἀ-
• νερμηνεύτως ἐφανερώσας. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολου-
• μένη βιάτος ἔδειξεν ἀφλεκτος· καὶ νῦν
• καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσιν, κα-
• τασθέσαι αἰτούμεν τὴν κάμινον, ἵνα σε Θεο-
• τόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Εὐκαῖκες ἀκουτίσθητε.

Δυὰς φωτειδέστατος, σήμερον ἀπασροίπτου-
• σα, φαειρότερον τοῦ ἡλίου, πᾶσαν τὴν κτί-
• σιν φωτίζει· Τιμόθεε Ἀπόστολε, τῶν Ἀποσό-
• λων σύνθρονος, καὶ Σεῖος Ἀναστάσιος, τῶν Μα-
• νασῶν ἡ τερπνότης, καὶ τῶν Μαρτύρων ἡ δόξα.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Πανάμωμε Μητρόθεε, τὸ μέγα περιήχημα,
• τῶν Ἀποστόλων Μαρτύρων, καὶ Προφητῶν
καὶ Ὁσίων, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Κύριον, ἱλέωσαι
• τοῖς δούλοις σου, ἡμῖν Θεογεννήτρια, ὅταν κα-
• δίση τοῦ κρῖναι, τὰ κατ' ἀξίαν ἐκίστω.

Εἰς τὸν Στίχ. τῶν Αἰνῶν, Στιχ. τῆς Ὁκτωήχης.

Εἶτα λέγομεν, Ἦχος α'.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτῷ.

Τὸν γενναῖον Ἀθλητὴν Ἀναστάσιον, τὸν ὑ-
• πὲρ τῆς εὐσεβείας, καλῶς ἀγωνισάμενον,
δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν λέγοντες· Χαίροις, ὁ
• στερρός τῆς Πίστεως πρόμαχος, κατὰ τοὺς
Προφήτας καὶ Ἀποστόλους. Χαίροις, ὁ τὸν
Χριστὸν ἔχων ἐν σεαυτῷ, μιμησάμενος ἔργω
τὸν Παῦλον. Χαίροις, ὁ τῶν καμνόντων ἀχεί-
• μαστος λιμὴν. Χαίροις τὸ ἡμέτερον καύχημα,
καὶ τῆς αἰκουμένης ἀγαλλίαμα.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Οσὶε Πάτερ, νικητῆς Μηδῶν καὶ Χαλδαίων
• γέγονας τῶν νοητῶν, πᾶσαν Βαβυλῶνος
πλάνην καθελὼν, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ· οὐ
τῷ λείῳ τῶν ἡδονῶν ἐθέλχθης, οὐ τὸ πῦρ τῶν
πειρασμῶν ἐδεικίασας· διὸ Χριστός· ὁ Θεὸς ἡ-
μῶν, βραβεῖοις σε νικητικοῖς ἐστεφάνωσε· καὶ
νῦν σὺν Ἀγγέλοις παριστάμενος, πρὸς Κύριον
ἐκέτευε, αἰτούμενος εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις περισσότερὰ ἐκλεκτῇ, κεχρυσωμένῃ
• παρθενίᾳ ταῖς πτέρυξι· τρυγῶν τε ὡ-
• ραιοτάτη, καὶ χελιδὼν ἐκλεκτῇ, καὶ στρουθίον
ὅλον καθαρῶτατον· ἀμνάς ἡ κυήσασα, τὸν
ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· δάμαλις Σεῖα, τὸν ζυ-
γὸν ἡ βαστάσασα, τοῦ βαστάζοντος, τὰ ἡμῶν
ἀμαρτήματα· ἄμπελος ἡ κατάκαρπος, βλα-

στάνουσα βότρυας, τῆς εὐσεβείας τὸν οἶνον, τοῦ Μαρτυρίου ἐκβλύζοντας. Αὐτὸν ἐκδυσώπει, τοῖς ἱκέταις σου δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Στᾶσα ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ, ἡ σέ τεκοῦσα θρηνηδοῦσα ὠδύρετο, βοῶσα· Οὐ φέρω Τέκνον, προσηλωμένον ὁρᾶν, ἐπὶ ξύλου, ὃν περ ἀπέκνησα· ἐγὼ γὰρ διέφυγον, τὰς ὠδῖνας ὡς ἄνθρωπος· καὶ πῶς ἀρτίως, τῇ ὀδύνῃ συνέχομαι, καὶ σπαράττομαι, τὴν καρδίαν ἢ ἄμεμπτος; ἄρτι γὰρ ἐκπεπλήρωται, τὸ ῥῆμα ὃ εἰρηκεν, ὁ Συμεὼν, ὡς ῥομφαία, ψυχὴν ἐμὴν διελύσεται. Ἀλλ' ὦ νῦν Υἱέ μου, ἐξανίστηθι καὶ σῶσον, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Κλήμεντος Ἀγκύρας· καὶ τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ἀγαθαγγέλου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους ε'. καὶ φαλλομεν Στιχ. Προσόμοια τῆ Ἀγ. Κλήμεντος.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Κλῆμα, τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς, ὠφθῆς μυστικῇ γεωργίᾳ, περισκαπτόμενον· πόνοις γὰρ ἀσκήσεως, Πάτερ τεμνόμενος, τῷ δὲ ξίφει τρυγώμενος, τῷ τοῦ μαρτυρίου, οἶνον κατανύξεως, ἡμῖν ἐκέρασας· οὐ νῦν ἐμφορέμενοι πάντες, πίσκει τὴν πακίερον μνήμην, τὴν σὴν ἐορτάζομεν Μακάριε.

Οτε, ἱερούργεις τὴν φρικτὴν, καὶ τελειοτάτην θυσίαν, καὶ ὑπερκόσμιον, τότε προσενήνεξαι ἱεουργούμενος· τὸ σὸν αἷμα δὲ Πάνσοφε, προθύμῳ καρδίᾳ, αἵματι πρᾶσμιξας, τῷ τοῦ Δεσπότη σου· ὃ σὺ, ῥαντιζόμενος μάκαρ, ὅλος καθαρὸς ἀνεδείχθης, ὅλος ἱερώτατος Θεσπέσιε.

Θύων, τὸν Ἀμνὸν τὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν τῆς ἀμαρτίας τὸν κόσμον, ἀποκαθαίροντα, καὶ φθορὰν καὶ θάνατον ἐξαφανίσαντα, ἱερεῖον ὡς ἄμωμον, ἐτύθης θεόφρον, σύμφυτος γενόμενος τῷ ὁμοιώματι, Μάκαρ ζωηφόρου θανάτου· νῦν δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας, Ἀξιωμακάριστε τετύχηκας.

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀγ. Ἀγαθαγγέλου.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Αγαθαῖς Ἀγγελίαις σε, συνοδίτην καὶ σύναθλον, Κλήμης ὁ πανάριστος κατεπλούτησε· μεθ' οὗ τοὺς δρόμους διήνυσας, τῆς θείας, στρεβλόμενος, καὶ παντοίοις ἀλγεινοῖς, ὁμιλῶν Ἀγαθαγγελε, ἕως τέλειος, γεγονὼς στεφανίτης, πρὸς τὰ ἄνω, μεταβέβηκας Ἀγγέλοις, συνεπαγαλλεσθαι πάντοτε.

Καὶ ξεσμοῖς δαπανώμενος, καὶ πυρί λιπαρόμενος, καὶ λαμπάσι πάντοθεν φλογιζόμενος, ἐπὶ κραμβάτου ἀπλούμενος, σοφὲ Ἀγαθαγγελε, καὶ ὡς ἄρτος καθαρὸς, ἐπ' ἀνθρώπων ὀπτῶμενος, προσενήνεξαι, οὐρανίῳ τραπέζῃ, ἱκετεύων, τοὺς ἐν πίστει σε τιμῶντας, πάσης ῥυσθῆναι κολάσεως.

Ραβδισμοὺς ἐκάρτέρησας· καὶ ἐν ξύλῳ τεμνόμενος, σπαραγμοὺς ὑπήνεγκας καρτερώτατα· καὶ ἐπὶ τέλει τῶν ἁθλῶν σου, σοφὲ Ἀγαθαγγελε, ἐκτμηθεὶς τὴν κεφαλὴν, ταῖς ῥαίνισι τοῦ αἵματος, ὅλην ἠρδευσας, τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν εὐφημοῦσαν, ταῖς λαμπράς σου ἀριστείας, κλέος Μαρτύρων πολυάθλε.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν τῶν χρόνων τετραχῶς περίοδον, Θεόληπτε ἐπταπλασίασας, τυπτόμενος, ξεόμενος, ἀμείβων πάλεις καὶ χώρας, σταυρούμενος ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ· ἀλλ' οὔτε πῦρ, οὔτε ξίφος, οὔτε μάστιγες, τὸ τῆς ψυχῆς σου ἔλυσαν στερέμνιον· ἔθραυσας δὲ δαιμόνων ἰσχὺν, Ἱερομάρτυς Κλήμη· διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Εξάρπασόν με Δέσποινα, χειρὸς τοῦ δράκοντος τοῦ βροτοκτόνου, τοῦ πολεμῆντός με ἐν ὑποκρίσει, καταπιεῖν ὀλοτελῶς· σύντριψον τὰς μύλας τούτου δέομαι, καὶ τὰ μηχανήματα διαλύσον· ὅπως ῥυσθῆῃς τῶν τούτου ὀνύχων, μεγαλύνῳ τὴν δυναστείαν σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Οὐ φέρω Τέκνον βλέπειν σε, τὸν τὴν ἐργήγορσιν πᾶσι διδόντα, ξύλῳ ὑπνώσαντα· ὅπως τοῖς πάλαι, ἐν παραβάσεως καρπῷ, ὑπνῷ ὀλεθρίῳ ἀφυπνώσασι, θείαν καὶ σωτήριον ἐργήγορσιν, παράσχῃ· ἡ Παρθένος, ἔλεγε θρηνηδοῦσα, ἦν μεγαλύνομεν.

Ἀποστίχου, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος α'. Ἀνατολίου.

Τ

αἰκισμῶν, τῆς εἰς αἰὲ τῶν ἀγαθῶν ἐπιτυχεῖν, ἠξίωσε τρυφῆς· καὶ πλουτεῖ τὰ θεῖα, ὁ πολλοὺς πρὸς ἀγῶνας ἀλείψας, τῷ καθ' αὐτὸν ὑποδείγματι, καὶ πείσας τὴν σάρκα, ἀνωτέρω φρονεῖν τοῦ θανάτου. Πρὸς ὃν οἱ πιστοὶ βοήσωμεν· Μεγαλομάρτυς αἰοῖδιμε, ταῖς πρὸς Χριστὸν πρεσβείαις σου, τὰς χρονίους ἐνστάσεις, λῦσον τῶν παθῶν ἡμῶν, καὶ ῥύσαι τῶν δεινῶν ταῖς πρεσβείαις σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Ράβδῳ τῆς σῆς προστασίας, Θεοκυῆτορ Ἀγνή, τὰ θνητῶδη πάθη, τῆς ἀθλίας ψυχῆς μου, ἀπέλασον ἐντεῦθεν, εἰρηνικῶς, πρὸς ζωὴν με ἰθύνουσα, καὶ τῇ ἀγίᾳ με ποιμνῇ τῶν ἐκλεκτῶν, σοῦ προβάτων συναρίθμησον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ. καὶ τὴν μακροθυμίαν, τούτου ἀποσκοποῦσα, ἔλεγες θρηνηῖσα, Μῆτερ Ἀγνή· Οἶμοι Τέκνον γλυκύτατον! τί ταῦτα πάσχεις ἀδίκως Λόγε Θεῶ; ἵνα σώσης τὸ ἀνθρώπινον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κλῆμα ὁσιότητος, καὶ στέλεχος ἀθλήσεως, ἄνθος ἱερώτατον, καὶ καρπὸς ὡς θεόσδοτος, τοῖς πιστοῖς πανίερε, ἡδύτατος ἐβλάστησας. Ἀλλ' ὡς Μαρτύρων σύναθλος, καὶ Ἱεραρχῶν σύνθρονος, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Κανὼν τῆς Ὁκτωήχῃ εἰς, καὶ τῶν Ἀγίων δύο.

Κανὼν τοῦ Ἀγίου Κλήμεντος· οὗ ἡ ἀκροσυχίς· Μεῖλω τὸ κλῆμα τῆς νοητῆς ἀμπέλου.

Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας.

Μετὰ τῆς ἄνω χορείας ὡς Ἱερεὺς, καὶ ὡς Μάρτυς ἐνδοξός, τῷ Χριστῷ παρεστηκώς, ἐκτενῶς ἰκέτευε τυχεῖν, τῆς ἐλλάμψεως τῆς σῆς, τοὺς εὐφημοῦντάς σε.

Ε'κτεταμένους ἀγῶνας ἐπὶ τῆς γῆς, διανύσας Ὅσιε, βασιλείας οὐρανῶν, ἠξιώθης στέφανον λαβεῖν, καὶ αἰώνιον ζωὴν τὴν ἀκατάλυτον.

Λελυτρωμένος τῷ πάθει τοῦ ἀπαθοῦς, διὰ πάθους ἔσπευσας, πρὸς αὐτὸν ἀναδραμεῖν, μιμητὴς γενόμενος παθῶν, Θεοφόρε τῶν αὐτοῦ, Ἀγγέλων σύσκηνε. Θεοτοκίον.

Πεποιικιλμένη τῷ κάλλει τῶν ἀρετῶν, Θεομήτορ ἄχραντε, τὸν Θεὸν τὸν ἀληθῆ, ὑπέρ

νοῦν συνέλαβες ἡμῖν, τὴν πηγὴν τῶν ἀγαθῶν ἀναπηγάσασα.

Κανὼν τῆ Ἀγίᾳ Ἀγαθαγγέλῃ· ἧ ἡ Ἀκροσυχίς· Τὴν σὴν ἀνυμνῶ, Παμμακάρε, χαίρων χάριν.

Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ πατάξας Αἴγυπτον.

Τὸ κλεινὸν ἐν Μάρτυσι, τῶν ἀθλητῶν τὸ καύχημα, τὸν Ἀγγέλον τῇ κλήσει, γεγενημένον καὶ τῇ πράξει, χαρμονικῶς σήμερον, τιμήσωμεν ἐν πίστει, καὶ μακαρίσωμεν.

Ηξιώθης Ἐνδοξε, τῆς τῶν Μαρτύρων εὐκλείας, ἀθλοῦντα θεωρήσας, μεγαλοφρόνως ἐν τῇ Ῥώμῃ, τὸν ἱερόν Κλήμεντα· μεθ' οὗ σε συνελθόντες, πίστει γεραίρομεν.

Νεκρωθεὶς Μακάριε, παντὶ τῷ κόσμῳ ἔδραμες, τὴν νέκρωσιν κηρύττων, τοῦ ζωοδότου ἐν σταδίῳ· καὶ ὑποστάς βάσανα, ζωῆς ἀδιαδόχου, νῦν κατηξίωσαι. Θεοτοκίον.

Σαρκωθέντα Κύριον, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον, ἐκύησας Παρθένη· ὃν Ἀγαθαγγελος ποθήσας, ἔξω σαρκὸς γέγονεν, ἀθλήσας παραδόξως· μεθ' οὗ ὑμνοῦμέν σε.

Τοῦ Ἱεράρχου Ὡδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος.

Οραίους ἠνεγκας καρπούς, κλῆμα τῆς ζωηφόρου, χρηματίσας ἀμπέλου· καὶ τούτῃς μαρτυρικαῖς, κοσμήσας μαρμαρυγαῖς, τῷ Σωτῆρι, πάντων καθιέρωσας.

Τοῦ Παύλου ὠφθης μιμητῆς, πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, διατρέχων Παμμακάρε, βαπτίσματι θεουργῶ, καὶ αἵματος ῥαντισμῷ, ἀγιάζων, τῆς ὁμολογίας σου. Θεοτοκίον.

Οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος ὡς σὺ, πάναγνε Θεομήτορ· μόνη γὰρ ἐξ αἰῶνος, τὸν Θεὸν τὸν ἀληθῆ, καὶ πάντων Δημιουργόν, Θεὸν Λόγον, Πάναγνε ἐκύησας.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Υμνολογῶ σου τοὺς ἀπείρους παμμακάρε πόνης, τὰς στρεβλώσεις καὶ τὰς πολλὰς αἰκίσεις, τὴν ἀνδρείαν, τοὺς ξεσμούς, καὶ τὸν θάνατον· δι' ὧν ἠξιώθης, ζωῆς Ἀγαθαγγελε.

Μετὰ μυρίους αἰκισμούς σε καὶ ἀλγηδόνας, ῥαβδισμούς τε καὶ ξέσεις Ἀθλοφόρε, ὑποβρύχιος θαλάσσης, δεδοσαι ἐνδοξε· ἐξ ἧς ὁ τῶν ὅλων, Δημιουργός σε ἐρρύσατο.

Νεανικῶς τε καὶ ἀνδρείως γενναῖε Μάρτυς, πυρακτώσεις ὑπήνεγκας τῶν ἡλῶν, καιομένης τῆς σαρκὸς, καὶ ἄνωθεν δρόσον δεχομένης, ὑπομονῆς Ἀγαθαγγελε. Θεοτοκίον.

Ο παραδόξου μυστηρίου! πῶς ἡ Παρθένος, πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν ἐδείχθη, ἐν νη-

δύϊ τὸν ἀπεριόριστον, ἀστενοχωρήτως χωρή-
σασα. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**στερεώθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώ-
• τη κέρας μου ἐν Θεῷ μου· ἐπλατύνθη
• ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου· εὐφράνθη ἐν
• σωτηρίῳ σου.

Κάθισμα τοῦ Κλήμεντος,

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοῦ μαρτυρίου ἀληθῶς τῇ δρεπάνῃ, κατα-
τεμνόμενος σοφέ, Ἱεράρχα, ὡς καρποφό-
ρος ἄμπελος ἐξήνθησας, βότρυας περκαίζοντας,
καὶ σταλαίζοντας γλεῦκος, θείας ἐπιγνώσεως,
καὶ ἀθλήσεως Πάτερ· ἐξ ὧν μετέχων πᾶς τις
εὐσεβῶς, καταγλυκαίνει ψυχῆς αἰσθητήρια.

Δόξα, τοῦ Ἀγαθαγγέλου. Ἐπεφάνης σήμερον.

Αγαθόν σε Ἀγγέλον γεγεννημένον, Θεοσδό-
τοις λάμπεσιν ἀνευφημοῦντες εὐσεβῶς,
ἐπιτελοῦμεν τὴν μνήμην σου, κλέος Μαρτύρων,
σοφέ Ἀγαθαγγελε. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Προσασία ἁμαχε τῶν θλιβομένων, καὶ πρεσ-
βεῖα ἔτοιμε, τῶν ἀπορούντων ἐν δεινοῖς,
ἀπὸ κινδύνων με λύτρωσαι· μή με παρίδῃς, ἡ
πάντων ἀντίληψις. Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Επὶ ξύλου βλέψασα ἀναρτηθέντα, τὸν Υἱόν
σου Πάναγνε, σπλάγχνα μητρῶα μητρι-
κῶς, σπαρασσομένη ἐκραύγαζες· Οἶμοι! πῶς
ἔδυσ, τὸ φῶς μου τὸ ἄχρονον.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Κυκλώσας ἅπασαν, τὴν γῆν ἐξέτεινας, τῶν
ἀγώνων τὸ κλῆμα ἀθλητικὴν, στάζον ἀ-
γαλλίασιν, καὶ εὐωδίας γλυκασμόν, Ἀθλοφόρε
παμμακάριστε.

Λειμῶνα θέροντες, τῆς σῆς ἀθλήσεως, ἱαμά-
των (*) τὰ ἄνθη μάκαρ τῶν σῶν, Ἐνδοξε
δρεπόμεθα· καὶ ποικιλία θαυμαίων, τὰς αἰ-
σθήσεις κατευφραίνομεν.

Ημέρας γέγονας, υἱὸς Θαυμάσιε, καὶ φωτὸς
ἀνεσπέρῃ διηνεκῶς, περιαιυαζόμενος, τῷ
τρισηλίῳ φωτισμῷ, καὶ τῇ αἴγλῃ τῆς κηρύγματος.

Θεοτοκίον.

Μαρία Πάναγνε, ἡ καθαρῶτατον, γενομένη
χωρίον χωρητικόν, θείας ἐνοικήσεως, τὸν
ψυχικόν μολυσμόν, καὶ τῶν ῥύπον ἐξαφάνισον.

Τοῦ Μάρτυρος. Εἰσακήκοα ὁ Θεός.

Πολυῶδυνα ἐνεγκῶν, βασάνων εἶδη γενναῖε
Μάρτυς, σὺν τῷ θείῳ χαίρων Κλήμεντι,
ταῖς ῥοαῖς τοῦ αἵματος, πᾶσαν τὴν γῆν θεό-
φρον ἡγίασας.

(*) Τὰ χειρόγραφα ἔχουσι, τῶν στιγμάτων.

Ανηρτήθης ὡς ὁ Χριστὸς, ἐπὶ τοῦ ξύλου
καὶ κατεξάνθη, τὰς πλευρὰς σιδήρῳ ἐν-
δοξε, καταπλήξας ἅπαντας, ὑπομονῇ σοφέ
Ἀγαθαγγελε.

Μεγαλύνοντες τὸν Χριστὸν, φρουρὰν κατώ-
κουν αἱ Ἀθλοφόροι, ὡς φουροὶ θείων
προσταξέων, Κλήμης ὁ πανάριστος, καὶ Ἀγα-
θάγγελος ὁ αἰδιδίμος.

Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε αἰεὶ, Θεοκυῆτορ εὐλογημέ-
νη· δι' ἧς δόξης ἡξιώθημεν, καὶ τὸν πρὶν
Παραδείσον, ὃν ἀπώλεσαμεν ἀπελάβομεν.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Αἰκίσαις Πάνσοφε καρτερῶν, τὰς πολυχρο-
νίας καὶ μακροτάτας, πολυάθλος πέφνησας
νῦν δὲ τῆς ἀφθάρτου μακαριότητος, τρυφὴν κα-
τεκληρώσω διαιωνίζουσιν.

Τὴν πίστιν ἄγκυραν ἀσφαλῆ, ὡς καὶ τὴν
ἐλπίδα καὶ τὴν ἀγάπην, θεμέλιον θέμε-
νος, τῇ σεπτῇ Τριάδι σαυτὸν ἀνέθηκας, ναὸν
ἡγιασμένον Πάτερ πανόλβιε.

Ηθεοκόσμητος ξυνωρίς, ἡ διαφανὴς ἡγωνι-
σμένη, ἀθλήσεως σάδιον, ἐπιλαβομένη τῆς
αἰωνίου ζωῆς, Ἀγγέλοις συγχορεύει καὶ συνα-
γάλλεται.

Θεοτοκίον.

Σῶσαι βουλόμενος ἐκ φθορᾶς, τὴν καταφθα-
ρεῖσαν φύσιν, τῶν ἀνθρώπων ὁ Κτίστης
καὶ Κύριος, μήτραν ἀγνισθεῖσαν Ἀγίῳ Πνεύ-
ματι, οἰκήσας ἀπορρήτως ἀνεμορφώσατο.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁρθρον φαεινὸν ἡμῖν.

Ανθραξι πυρούμενοι, ἀγαπήσεως τοῦ Παν-
ουργοῦ, ἐν ἀσθέστῳ πυρωθείσῃ ἐβλήθη-
τε, καλλίνικαι Μάρτυρες.

Κόσμος ὠραιότατος, ἀνεδείχθητε τῶν Ἀθλη-
τῶν, ἀφαιρούμενοι δορὰν τὴν τοῦ σώμα-
τος, ἀήττητοι Μάρτυρες.

Απλωθεῖς εἰς κράθβατον, καὶ ὀπτώμενος
ἐν τῇ πυρᾷ, Ἀγαθαγγελε Ἀγγέλους ἐξε-
πλήξας, ὀρῶντας τοὺς ἄθλους σου.

Θεοτοκίον.

Ρυομένη φαίνητι, Ἀπειρόγαμε πάντας ἡμᾶς,
πειρασμῶν τε καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων,
τοὺς πόθῳ ὑμνοῦντάς σε.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ ς'. Τῇ βίῃ τὴν θάλασσαν.

Νομίμως ἀθλήσαντες, τοὺς στεφάνους ἐκ
χειρὸς, ζωαρχικῆς ἐδέξασθε, χαρισμάτων
ποικίλων διανομήν, καὶ χάριν ἰάσεων, τῶν πι-
στῶν θεραπεύειν τὰ νοσήματα.

Οβίος ὁ ἐνθεός, τῶν ἀγώνων ἡ τριβὴ, τῶν
αἰκισμῶν ἡ ἐνστασις, εὐπρεπείας στε-

φάνωμά μυστικόν, καὶ κάλλους διάδημα, καὶ στολὴ ἀφθαρσίας σοι γεγόνασιν.

Θεοτοκίον.

Η Πάναγνος Δέσποινα, ἡ τεκοῦσα τοῖς βροτοῖς, τὸν κυβερνήτην Κύριον, τῶν παθῶν μετὸν ἄστατον καὶ δεινόν, κατεύνασον τάραχον, καὶ γαλήνην παράσχου τῇ καρδίᾳ μου.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἐν πελάγει τοῦ βίου.

Χαριστήριον αἶνον Θεῷ προσῆξας, Θεόφρον Ἀθλητὰ, ἐν τῇ καμίνῳ ἐμβληθεὶς, ὡς παλαί οἱ αἰχμάλωτοι Παῖδες, καὶ δρόσον δεχόμενος, Ἀγαθάγγελε οὐρανόθεν.

Αγαθαῖς ἀγγελίαις, ταῖς δι' Ἀγγέλων, νεύρομενος τὸν νοῦν, τοὺς αἰκισμοὺς τε καὶ ἀλγηδόνας, ὥσπερ πάσχοντος ἄλλου, ῥαδίως ὑπὴνεγκας, Ἀγαθάγγελε γενναιοφρον.

Ιεράν ξυνωρίδα ὑμᾶς ὁ πλάνος, Θεασάμενος Σοφοί, δεσμοῖς συνθλίβει, καὶ ποιναῖς συγκόπτει, καὶ φρουραῖς κατακλείει, καὶ γέλῳτα ὥφλησε, τῇ ἀτρέπτῳ ὑμῶν ἐνστάσει.

Θεοτοκίον.

Ραθυμίαν ὕπνου θανατηφόρου, ἀπάλλαξον Ἀγνή, καὶ πρὸς ἐνθέους, γρηγορεῖν με ὕμνους, καὶ καλὰς ἐργασίας, ἐνίσχυσον Δέσποινα, ἵνα πόθῳ ὕμνολογῶ σε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν πελάγει τῆ βίᾳ ταῖς πράξεσί μου, κα-
• τήλθον εἰς βυθόν· ἀλλ' ὡς ἐκ κήτης Ἰω-
• νᾶς, οὕτω βοῶ σοι· Ἐκ βυθῆ τῶν κακῶν με,
• ἀνάγαγε δέομαι, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς ἀμπέλης γέγονας, τίμιον κλῆμα, τῆ Χριστοῦ πανεύφημε, Κλήμη πολυάθλος ὀφθεῖς, σὺν τοῖς συνάθλοις τε ἔκραζες· Χριστέ, Μαρτύρων παιδρὸν ἀγαλλίαμα.

Ὁ Οἶκος.

Ιός φωτὸς ἀναδειχθεὶς, Θεὸς συγκληρονόμος, ὡς Ἡλιοῦ ὁ Θεός, τὸν Ἀχαάβ ἠλεγξεν· οὕτω καὶ σὺ, Κλήμη σοφὲ, Βασιλεῖς ἀνόμους, καὶ Τυράννης ἀπηνεῖς, Ἑλλήνων τῆς πρωτεύοντας, ἐν λόγῳ καὶ ἀληθείᾳ ἐνίκησας, καὶ προσάγεις θῦμα τῷ Κυρίῳ νῦν, τὰ πλήθη τῶν εἰς Χριστὸν πιστευσάντων. Διὸ, κοινωνὸν τῆς σῆς μαρτυρίας Ἀγαθάγγελον εὐρών, πόλεις ἐναθλῶν συνώδευσας, παιδρῶς κραυγάζων· Χριστέ, Μαρτύρων παιδρὸν ἀγαλλίαμα.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΓ'. τοῦ αὐτῆς μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Κλήμεντος, Ἐπισκόπου Ἀγκύρας καὶ τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ἀγαθαγγέλου.

Gennaro. T. Φ.

23

Στίχοι.

Ἀγαθαγγέλου καὶ Κλήμεντος αἱμάτων,
Τὸ τοῦ ξίφους δίψαιμον ἐπλήσθη στόμα.

Εἰκάδι δ' ἐτμήθητε τρίτῃ, Ἀγαθάγγελε, Κλήμη. Ὁ μακάριος οὗτος καὶ Θεοπέσιος Κλήμης, ἐν ὅλῃ σχεδὸν τῇ ἀνθρωπίνῃ αὐτοῦ ζωῇ διένυσε τὸ μαρτύριον. Ἐν γὰρ ὀκτὼ χρόνοις καὶ εἴκοσιν, αὐτῷ παρετάθη ὁ πρὸς τοὺς τυράννους ἀγὼν, οὐ διακοπτόμενος ἐκ χειρὶ, οὐδὲ ἐκ παραγγέλματος ἐφ' ἡμέραις ῥήταῖς τακτὴν τινα λαμβάνων ἀνακωχὴν καὶ εἰρήνην, ὥσπερ ἐπὶ τοῖς ἐν πολέμῳ παρατασσομένοις ἐκατέρωθεν νόμοις, ἵν' αὐτὸς ἐπ' ἀλλήλους νεαροὶ συμπέσωσι καὶ ἀκμάζοντες· ἀλλὰ συντονίζοντες καὶ ὁξεῖς, ὡς μὴ εἶναι μᾶλλον τὸν χρόνον θαυμάζειν, ἐν ᾧ ὡς ἄλλου πάσχοντος αὐτὸς ἐκαρτέρει, ἢ τὸ πλῆθος καὶ τὴν ἐπιφορὰν τῶν κακῶν· μᾶλλον δὲ θαυμάζειν ἐπίσης ἀμφοτέρω. Διὰ γὰρ πάσης ἰδίᾳς βασάνων ὑπελθὼν, καὶ τοὺς τότε κρατοῦντας τυράννους καὶ βασιλεῖς ἐλέγξας, καὶ πάσῃ σχεδὸν τῇ οἰκουμένῃ θέατρον γεγονώς, καὶ Ἀγγέλους καταπλήξας τῇ καρτερίᾳ, οὕτω τῆς θόξης τὸν στέφανον ἐχομίσατο.

Ἦν δὲ ἐκ πόλεως Ἀγκύρας τῆς Γαλατίας, πατὴρ μὲν Ἑλλήνος, μητὴρ δὲ εὐσεβοῦς καὶ πιστῆς, τοῦνομα Σοφίας. Ὑπὲρ δὲ τὸν μονήρη βίον δωδεκαετίας ὑπάρχων. Εἰς δὲ τὸν εἰκοστὸν γενόμενος χρόνον, εἰς τὸν τῆς ἀρχιερωσύνης θρόνον ἄγεται. Ἡθλήσε δὲ ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν βασιλέων.

Ὁ δὲ μακάριος Ἀγαθάγγελος, Ῥωμαῖος ἦν τὸ γένος. Μετὰ δὲ τὸ ἀναιρεθῆναι τοὺς μετὰ τοῦ Ἀγίου Κλήμεντος ὄντας Ἀγίους, ἐναποκλείστους ἐν Ῥώμῃ (ὧν εἰς ἣν ὁ Ἀγαθάγγελος, πρῶτος μὲν τῶν ἄλλων πρόσελθων, καὶ βαπτισθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἀγίου Κλήμεντος, ἀποδράσας δὲ καθ' ὃν καιρὸν ἀποτμηθῆναι ἔμελλον οἱ σὺν αὐτῷ ἀποκλειστοί), μέλλοντος τοῦ Ἀγίου Κλήμεντος ἀπὸ τῶν ὑπηρετῶν τοῦ Μαξιμιανοῦ ἀπαχθῆναι, καὶ ἐμβληθῆναι τῷ πλοίῳ, καὶ ἀποπλεῦσαι εἰς Νικομήδειαν, προλαβὼν ὁ Ἀγαθάγγελος, εἰσῆλθε λαθὼν εἰς τὸ πλοῖον, καὶ περιέμενε τὸν Κλήμεντα. Ὡς δὲ καὶ οὗτος εἰσῆλθε, καὶ προσπεσόντα τὸν Ἀγαθάγγελον τοῖς ποσὶν αὐτοῦ εἶδεν, ἐχάρη, καὶ τὴν αὐτοῦ μεταμέλειαν καὶ ἐπιστροφὴν, ὡς ἀγαθοῦ Ἀγγέλου παρουσίαν, ἐνόμισε. Καὶ ἦν συναθλῶν αὐτῷ ἄχρις ἂν, φθάσαντες εἰς Ἀγκυραν, πρὸς Λούκιον παρεγένοντο. Κάκεισε τὴν κάραν ἀποτμηθεὶς, προστάξει τοῦ Λουκίου, μετὰ τῶν λοιπῶν σὺν αὐτῷ ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν καὶ παιδῶν τῷ Χριστῷ προσελθόντων, πρὸς τὰς οὐρανίας ἀπέπτη μονάς.

Τὰ δὲ εἶδη τῶν βασάνων εἰσὶ ταῦτα. Ὁ μὲν μακάριος Κλήμης ἰδίως πέπονθε ταῦτα· ξύλῳ ἀναρτᾶται, καὶ ξίεται· λίθοις κατὰ τοῦ στόματος καὶ τῶν παρεῶν τύπτεται· εἰρκτῇ βάλλεται· τροχῷ δεσμεῖται· βάλκλοις τύπτεται· μαχαίραις κατατέμνεται· σιδηροῖς στύλοις τὸ στόμα τύπτεται· τὰς σιαγόνας συντρίβεται· ὀδόντων ἀποστερεῖται· σιδηροῖς πεδεῖται, καὶ εἰρκτῇ ἐναπορρίπτεται. Ταῦτα ὁ Θεὸς Κλήμης ἰδίως.

Ἀμα δὲ Ἀγαθαγγέλω, βουνεῦροις ξηροῖς τύπτονται· ξύλῳ ἀναρτῶνται· λαμπάσι πυρὸς τὰς πλευρὰς καίονται· θηρίοις ἐκδίδονται· σουβλας πεπυρωμένας διὰ τῶν μεσοδακτύλων τῶν χειρῶν δέχονται· ἐν ἀσδίστῳ βληθέντες, δυσὶν ἡμέραις προσεκαρτέρησαν· λώρους τῆς δορᾶς τοῦ σώματος τῶν ὤμων ἀφαιρῶνται· βάλκλοις αὐτὸς τύπτονται· ἐπὶ κραββάτων σιδηρῶν πυρωθέντων ἀνακλίνονται· εἰς κάμινον πυρὸς νυκθήμερον ἐμβάλλονται· κατὰ τῶν ψαῶν σφοδρῶς ξένονται· ὀβελίσκοις ὁξεῖσι, κατὰ γῆς ἐμπαρεῖσιν, ἂν τὰς εὐθείας ἔχουσιν, ἐπακοντίζονται, οἱ δεινῶς αὐτοὺς κατεκέντησαν, καὶ κατέτρωσαν· μέλυσθον λυ-

Ζέντα κατὰ κεφαλῆς μόνος ὁ Ἅγιος Ἀγαθάγγελος ἐπιχέεται· λίθοις μολίταις τοῖς τραχήλοις ἐξαρτῶνται ἀμφοτέρω, καὶ διὰ τῆς πόλεως ἐλκόμενοι, λίθοις βάλλονται.

Ἰδίως πάλιν ὁ Ἅγιος Κλήμης, πρὸντας σιδηρᾶς πεπωρωμένας εἰς τὰς ἀκοὰς δέχεται· λαμπάσι πυρὸς αὐτὸς προσομιλεῖ· λίθῳ μεγάλῳ προσδεθείς, βάκλοις κατὰ τοῦ προσώπου καὶ τῆς κεφαλῆς τύπτεται· καὶ ἐφ' ἐκάστης ἡμέρας πεντήκοντα πληγὰς λαμβάνων ἐκαρτέρει. Τὸ δὲ τελευταῖον, καρατομοῦνται τὰς κεφαλὰς ἀμφοτέρω ἐν Ἀγκύρᾳ τῆς Γαλατίας. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Συναξὶς ἐν τῷ ἀγιωτάτῳ αὐτῶν Μαρτυρίῳ, τῷ ἐντὶ πέραν ἐν τοῖς Εὐδοξίου, ἐπέκεινα Ἀνάπλου, καὶ ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἀγίας Εἰρήνης τῆς παλαιᾶς καὶ νέας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐσεβίου.

Στίχ. Δεῦρο πρὸς ἡμᾶς εἰς τὰ τερπνὰ τῆ πόλι, Εὐσεβίῳ λέγουσιν οἱ τερπνοὶ Νόες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαῦσιμᾶ τοῦ Σύρου.

Στίχ. Γλώσσαις λαλῶν πρὶν Μαῦσιμᾶς τῶν Σύρων,

Γλώσσαις λαλεῖ νῦν Ἀγγέλων πρὸς Ἀγγέλους.

Εγένετό τις ἀνὴρ ἐν τῇ Κύρῳ, Μαῦσιμᾶς μὲν ὄνομα, Σύρος δὲ τὴν φωνήν. Ἀγροίκως δὲ ἀναχθεὶς ἐν τῷ βίῳ, διέλαμψε ταῖς ἀρεταῖς φυσικῶς. Μονοχίτων δὲ ὢν, λέγεται μὴ δεύτερον κτήσασθαι χιτῶνα, ἀλλ' ἐν αὐτοῖς τοῖς γινομένοις ῥήγμασιν ἕτερα ῥίκη συρράπτειν, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον σκέπειν τὴν σάρκα. Τῆς δὲ τῶν ξένων καὶ πενήτων θεραπείας, οὕτως ἐπεμελεῖτο προθύμως, ὥς τοῖς παριούσιν ἅπασιν ἀναπετάννυσθαι τὰς θύρας. Δύω δὲ πίθους ἐσχηκέναι λέγεται, τὸν μὲν σίτου, τὸν δὲ ἐλαίου, ἐξ ὧν ἐχορήγει ἅπασιν τοῖς δεομένοις, ὥς τῆς τῇ Σαραφθίᾳ χήρᾳ δοθείσης εὐλογίας, ἐπενεχθείσης, καὶ ἐπὶ τοὺς αὐτοῦ πίθους. Ὁ γὰρ πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτὸν ἐπισκεπτόμενος Θεὸς, ὥσπερ τὴν ὑδρίαν ἐκείνην καὶ τὸν καμφάκην ἀναβλύζειν ἐκέλευσε, τῶν τῆς φιλοξενίας σπερμάτων παρέχων τὰ δράγματα, οὕτω καὶ τῷ θαυμασίῳ δέδωκε τῇ προθυμίᾳ τὴν χορηγίαν ἰσόμετρον. Καὶ καλῶς καὶ ὁσίως τὸν τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνον διαβιθῶν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σαλαμάνου τοῦ Ἡσυχαστοῦ.

Στίχ. Οἶχη χαμερποῦς, καὶ χαμαιζήλου βίου, Ὑψηλὲ πράξει καὶ λόγῳ, Σαλαμάνη.

Κώμη τίς ἐστι τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ πρὸς ἐσπέραν, ἐπικειμένη τῇ ἔχθῃ, Καπερσανᾶ καλουμένη. Ἐκ ταύτης ὁρμώμενος ὁ μακάριος Σαλαμάνης, καὶ τὸν ἡσυχίον βίον ἀσπασάμενος, ἐν τῇ πέραν κώμῃ μικρὸν οἰκίσκον εὐρὼν, καθῆρξεν ἑαυτὸν, οὔτε θύραν, οὔτε θυρίδα καταλιπών. Ἀπαξ δὲ τοῦ ἔτους παρὰ τὴν γῆν ὀρύττων, παντὸς τοῦ ἔτους ὑπεδέχετο τὴν τροφήν· ὁ τῆς πόλεως δὲ Ἀρχιερεὺς, τὴν τοῦ ἀνδρὸς μαθὼν ἀρετὴν, ἀφίκετο, τὴν ἱερωσύνην δοῦναι τῷ μακαρίῳ βουλούμενος. Καὶ διαρρήξας τοῦ οἰκίσκου τι μέρος, εἰσῆλθε, καὶ τὴν χεῖρα ἐπέθηκε, καὶ τὴν εὐχὴν ἐπετέλεσε· καὶ πολλὰ μὲν πρὸς αὐτὸν εἶπε, καὶ τὴν ἐπιγενομένην χάριν τῆς ἱερωσύνης ἀνήγγειλεν· οὐδεμιᾶς δὲ φωνῆς ἀκουσας, ἀπῆλθεν, ἀνοικοδομηθῆναι κελεύσας τὸ καταλυθὲν μέρος τοῦ οἰκίσκου, ὅπερ αὐτὸς διέρρηξεν.

Ἄλλοτε πάλιν οἱ τῆς κώμης ἐκείνης, ἀφ' ἧς ὤρμητο, ἄνθρωποι, νύκτωρ τῇ ποταμῷ τὸν πόρον διαπεράσαντες, λαβόντες αὐτόν, ὅτε ἀντιτείνοντα, οὔτε κελεύοντα, εἰς τὴν οἰκίαν κώμην ἀπήγαγον· καὶ τοῖστον οἶκον δειμάμενοι, παραυτίκα καθῆρξαν. Ὁ δὲ ὁμοίως ἡσυχίαν διήγεν, οὐδὲν πρὸς μηδένα διαλεγόμενος. Μετ' ὀλίγας δὲ ἡμέρας οἱ τῆς ἀντιπέραν κώμης ἄνθρωποι, νυκτὸς πάλιν ἐπελθόντες, καὶ τὸ οἶκον διορύξαντες, πρὸς ἑαυτοὺς αὐτὸν ἀπήγαγον, οὐκ ἀντιλέγοντα, οὐδὲ μένειν βιαζόμενον, οὐδ' αὖ πάλιν προθύμως ἀπαίροντα.

Οὕτω νεκρὸν παντελῶς τῷ βίῳ ἑαυτὸν κατέστησε, καὶ τὴν ἀποστολικὴν ἐκείνην φωνὴν ἀληθεύων ἐφθέγγετο· Χριστῷ συνεσάρωμαι· ζῶ δὲ ἔτι ἐγὼ, ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός· ὁ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ τῇ τῇ Υἱῷ τῇ Θεῷ, τῇ ἀγαπήσαντός με, καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμῆ (Γαλ. β'. 10). Καὶ οὕτως ἑαυτὸν νεκρώσας ὁ μακάριος Σαλαμάνης, ὡς ἄλλος οὐδεὶς πώποτε, οὕτως ἐπέτελεσε μέχρι τέλους, καὶ ἀπελθὼν πρὸς Κύριον, χορεύει αἰώνια.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι δύο Μάρτυρες οἱ ἐν τῷ Παρίῳ, λάκκῳ ἐμβληθέντες, τελειοῦνται.

Στίχ. Ἐνδον βόθρου χωροῦσι Μάρτυρες δύο, Θεοῦ πόθου βάλλοντος ἔξω τὸν φόβον.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σε πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῇ ἱεράρχου. Ὡδὴ ζ'. Οἱ παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Τῇ αἰγλῇ τοῦ μαρτυρίου, τὴν οἰκουμένην ἐφαιδρυνας, ἀναμέλπων Χριστῷ, διανοίας, καὶ ψυχῆς καθαρότητι· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Η τῶν σῶν κατορθωμάτων, ἱερωτάτῃ πανηγυρί, οὐρανίῳ φωτὶ λαμπομένη, καταυγάζει τοὺς κρίζοντας· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σοφίας τῆς ὑπερσόφου, Παρθένε Μήτηρ γεγέννησαι, τῆς τὰ πάντα σοφῶς κυβερνήσεως, φυσικῇ ἀγαθότητι. Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Τοῦ Μάρτυρος. Μὴ παραδώῃς ἡμᾶς.

Ωσπερ οἱ δύο αἰεὶ φωστῆρες, φαιδρῶς τὴν Ἐκκλησίαν, φωτίζουσι πλουσίως ἁθλῶν λαμπρότητι, σὺν Ἀγαθαγγέλῳ ὁ μέγας Κλήμης σκοτασμὸν, λύνοντες πονηρὸν ἀπιστίας ἐχθρῶν· οὕς εὐφημήσωμεν μεγαλοφώνως.

Νεανικῶς τοὺς ξεσμούς ὑπέστης, καὶ πάσας, τρικυμίας, τῶν ἀνυποΐσων πόνων σαρκὸς σε τραύμασιν, ἐχθρὸς τραυματίζων τῆς ἀοράτους, Ἀθλητὰ ἐνδοξε, τῶν παθῶν τοῦ Χριστοῦ κοινωνεῖ, Ἀγγέλων σύσκηνε, Μαρτύρων κλέος.

Χαίρων ὑπέστης σοφέ, μολύβδου βαρείας πυρακτώσεις, κατὰ τῆς θείας κάρας ἐπενεχθείσας σου, καὶ καταφλεγούσας ταύτην διόλου, ὥσπερ τις ἄσαρκος, Ἀγαθάγγελε στρατιῶτα Χριστοῦ· ὅθεν πίστει σε δοξολογοῦμεν.

Θεοτοκίον.

Ανερμηνεύτου λόγῳ, μετέσχεσ Παρθένε μυστηρίου· Θεὸν γὰρ τὸν ἐν πᾶσιν ὄντα ἀχώρητον, ἀστενοχωρήτως χωρεῖς καὶ τίκεις, καὶ μαζοῖς ἔθρεψας, βουληθέντα οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς, τοὺς Θεοτόκον σε ὁμολογοῦντας.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ ἡ. Νόμων πατρῶν.

Αναφανέντες φαινότατοι, ἐπὶ τῆς γῆς φωστήρες κατελαμπρύνετε, τὸ στερέωμα, Πανόλβιοι, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας· ἐν οὐρανοῖς δὲ, φέγγει τῆς ἀθλήσεως ὑμῶν, πρωτοτόκων πανήγυριν εὐφραίνετε βοῶντες· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μετ' εὐφροσύνης τὴν χαρμόσυνον, τῶν σῶν ἀγώνων μνήμην νῦν ἐορτάζομεν· ὥς γὰρ ἄσαρκος ὑπέμεινας, αἰκισμῶν τρικυμίας· ἀλλ' ἀντὶ τούτων, τὴν διαικονίζουσαν τρυφήν, ἐπαξίως ἀπείληφας, ἀντίδοσιν πλουσίαν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πεποικιλμένην καὶ ὑπέρλαμπρον, καταβολὴν σὺ δόξης ἀμφιασάμενος, ἀντὶ πνεύματος Πανόλβιε, χαλεπῆς ἀκηδίας, ἀντὶ βασάνων, τὴν Ἀγγελικὴν διαγωγὴν, ἀντηλλάξω λαβόμενος, ζωῆς τῆς αἰδίου· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Εξ αἰδίου τῷ Γεννήτορι, ὁ συνυπάρχων Λόγος καὶ συννοούμενος, ἐπὶ τέλει τῶν αἰώνων δὲ, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου, τὴν τῶν ἀνθρώπων, πᾶσαν ἐθεούργησε μορφήν, ἐαυτῷ καθ' ὑπόστασιν, ἀσυγχύτως ἐνώσας· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοώντων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Μάρτυρος. Τὰ σύμπαντα Δέσποτα.

Ρανίσιν αἱμάτων σου, πῦρ ἀποσθέσας ἀδείας, ἠρδευσας Πανεύφημε, Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν, πίστει ἀναθάλλουσαν, καὶ εὐφημοῦσαν ἀξίως, τοὺς μεγίστους σου πόνους, τὰ παλαισμάτα, τὰς λαμπράς ἀριστείας, ἀπαύστως σοφὲ Ἀγαθάγγελε.

Ι"σους ἐκομίσαντο, τῆς νίκης τοὺς στεφάνους, Κλήμης ὁ πανάριστος, καὶ Ἀγαθάγγελος· ὅθεν, ἐν ὑψίστοις, τῷ πάντων βασιλεύοντι παρεστῶτες, προστάται καὶ ῥύσται ἡμῶν χρηματίζουσιν, εὐλογοῦντες ὑμνοῦντες ἀπαύστως τὸν Κύριον.

Νέους ἐκμιμούμενος, τοὺς κατασθέσαντας τὴν φλόγα, τὸ πῦρ ὥσπερ ἄσαρκος, ὑπῆλ-

θες Ἀθλοφόρε, ζήλῳ πυρακτούμενος, τῆς τοῦ Κυρίου ἀγάπης, καὶ θερμῶς ἀνεβόας Ἀγαθάγγελε· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου, ἀπαύστως τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ισχυράν παράκλησιν, καὶ ἀκαταίσχυντον ἐλπίδα, τεῖχος ἀπροσμάχητον, καὶ θείαν προστασίαν, ὁ λαός σε ἔχει σε, ὁ σε δοξάζων Παρθένε· καὶ σωζόμενος, κράζει ἐμμελέσατα· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου, ἀπαύστως τὸν Κύριον.

Ο Εἰρμός.

• **Τ**ὰ σύμπαντα Δέσποτα, τῇ σῇ σοφίᾳ
• **Ι**σχυρήν ἔστω γῆς δὲ πάλιν ἡδράσας, ὥς
• οἶδας τὸν πυθμένα, τῇ βάσει πηξάμενος, ἐπὶ
• ὑδάτων ἀπείρων· διὸ πάντες βοῶμεν ἀναμέλ-
• ποντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου, ἀπαύ-
• στως τὸν Κύριον.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ Δ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Λουτρῷ τοῦ φωτοειδοῦς βαπτίσματος, τελειωθείς, καὶ τῆς ἱερωσύνης τῷ χρίσματι, καὶ Μαρτύρων αἵματι λουσάμενος, ὅλος πεφωτισμένος, χαίρων ἀνέδραμες, πρὸς τὰς οὐρανίους στρατιάς Θεομακάριστε.

Ο τῶν Ἀγίων Μαρτύρων στέφανος, Λόγος Θεοῦ στεφάνῳ τῶν χαρίτων ἐκόσμησε, σὴν ἀγίαν κορυφὴν Θεσπέσιε, ὁ τῆς δικαιοσύνης, ἄδυτος ἥλιος, δι' ὃν τοὺς ἀγῶνας τοὺς μακροὺς, χαίρων ὑπέμεινας.

Θεοτοκίον.

Υἱὸς καὶ Λόγος Θεοῦ, ὁ ἀναρχος, σωματωθεὶς, υἱὸς καὶ τῆς Παρθένου γεγέννηται, εὐδοκία τοῦ Πατρὸς καὶ Πνεύματος, θείου τῇ συνεργείᾳ· ὅθεν ἀνέπλασε, τὴν καταφθαρεῖσάν μου μορφήν, ὥς παντοδύναμος.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἐποίησε κράτος.

Ως ζεῦγος ὠραῖον, Ἀγαθάγγελος ὁμοῦ, ὁ ἑνδοξος καὶ Κλήμης ὁ γενναῖος, φανέντες μαρτυρικαῖς, ἐλαμπρύνθησαν στολαῖς· καὶ νῦν στεφανηφόροι τῷ Θεῷ, καὶ Βασιλεῖ τῶν ὅλων, εὐκλεῶς παρίστανται, σὺν τοῖς Ἀσωμάτοις.

Σαρκὸς οὐκ ἐφείσω, ὁμιλούσης χαλεποῖς, ἐν πλείοσι καιροῖς καλαστηρίοις, ἐφέσει τῶν ἀγαθῶν, ὧν ἠτοίμασε Θεός, τοῖς θείοις θειάπουσιν αὐτοῦ· μεθ' ὧν περιπολεύεις, Μάρτυς Ἀγαθάγγελε, χαίρων εἰς αἰῶνας.

Η γῆ ἐορτάζει, καὶ χορεύει οὐρανός· ἀγαλλονται χοροὶ τῶν Ἀσωμάτων, καὶ καρδία τῶν πιστῶν, εὐσεβῶς δοξάζουσι, τὴν μνήμην σου σήμερον σοφὲ· ἐν ᾗ τοὺς σε τιμῶντας, σῶζε ταῖς πρεσβείαις σου, πάσης ἐπηρείας.

Θεοτοκίον.

Φωτίζεις τὸν κόσμον, ἀνατείλασα τὸ φῶς,
Πανάμωμε τὸ λάμπαν πρὸ αἰώνων, ἐκ
τοῦ Πατρὸς ὑπὲρ νοῦν· διὰ τοῦτό σοι βοῶ· Τὸ
σκοτός ἀπέλασον Ἀγνή, ἐκ τῆς ἐμῆς καρδίας,
τῶν αἰτάντων λογισμῶν, ὅπως ἀνυμνῶ σε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ· κα-
» **Ε**θεῖλε γὰρ δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ
» ὑψώσε ταπεινοὺς, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· ἐν οἷς
» ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, Ἀνατολή ἐξ ὕψους, καὶ
» κατεύθυνεν ἡμᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ως Παῦλος ὁ Ἀπόστολος, τὴν γῆν κυκλώ-
σας ἅπασαν, καὶ τῶν μακρῶν σου ἀγώ-
γων, ἐκτείνας Κλήμη τὸ κλῆμα, τῇ ἑλικί τῆς
Πίστewς, ζωρεῖς τὸν Ἀγαθαγγελον, συγκοινω-
νόν σοι Μάρτυρα, τῆς ἀγαθῆς ἀγγελίας, ἐπώ-
νυμον ἀθλοφόρον. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ως οὖσα καθαρώτατον, δοχεῖον Θεονύμφευ-
τε, τῆς τῶν παθῶν με ἀχλύος, δεῖξον ἐλεύ-
θερον Κόρη· βρυγμοῦ ὀδόντων σκώληκος, καὶ
τοῦ πυρὸς ἐξάρπασον, τοῦ αἰωνίου Δέσποινα,
ὅπως ἐν πίστει ὑμνῶ σε, εὐλογημένη Μαρία.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΔ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ξένης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους 5'. καὶ
ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγματίων.

Μεταναστεύουσα πρῶτη, τῇ διαθέσει Σεμνῇ,
καὶ βεβαιῶσα ἔργῳ, τὸ κριθέν σοι ἐννοία,
ἐξῆλθες τῆς ματαίας τῶν ἡδονῶν, μακαρία λειό-
τητος· καὶ ἀρετῶν τῇ τραχείᾳ εὐθυδρομεῖς, ἀ-
καθάσει ξενιτεύσασα.

Εν τῷ λιμένι τοῦ Θείου, προσαρμισθεῖσα
ἰσθμῷ, διαπερᾶς κυμάτων, τῶν τῆς κόσμου
τὸν σάλλον· ψυχῆς δέ σε τὸ πλοῖον, ὅλον Σεμνῇ,
ἀδιάκλυστον φέρουσα, ἐξ ἡδονῶν τῆς πικρίας
τῶν μυστικῶν, ἀγωγίμων μένεις ἔμπλεως.

Θεοπρεπεῖ τῇ μιμήσει, σὺ ξενιτεύσασα, τοῦ
δὲ ἡμᾶς ἐξ ἄνω, πρὸς ἡμᾶς κατελθόντος,
ὑψῶσαι τοὺς πεσόντας, μένεις σαφῇ, συγγενέσι
μὲν ἄγνωστος, ἀλλ' εὐσεβέσι γνωστὴ, ὡς πρὸς
τὸν Θεόν, Ξένη πάντοτε πρεσβεύουσα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένη ὑπάρχεις, ἐν γενεαῖς γενεῶν,
Παρθενομήτορ Κόρη, Θεοτόκε Μαρία, τοῦ
κόσμου προστασία, τεκοῦσα σαρκί, τὸν Υἱὸν
τοῦ ἀνάρχου Πατρὸς, καὶ συναΐδιον Πνεύματι
ἀληθῶς· ὃν ἐκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Αναρτηθέντα ὡς εἶδεν, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν
Υἱόν, ἡ ἄμωμος Παρθένος, θρηνηδοῦσα
ἐβόα· Γλυκύτατόν με τέκνον, τί τὸ κακόν, καὶ
παράδοξον θάμα; πῶς ὁ κατέχων τὰ πάντα
ἐν τῇ δρακί ἐπὶ ξύλου προσηλωθῆς σαρκί;

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰ-
κόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν σταυρόν, ἠκολού-
θησας τῷ Χριστῷ· καὶ πράπτουσα ἐδίδασκες,
ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γὰρ· ἐπι-
μελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ
καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, Ὅσια Ξένη
τὸ Πνεῦμά σου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ δύο Κα-
νόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆς Ἀγίας εἰς.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. ᾠσμα ἀναπέμφωμεν.

Ξένον ὄντα πάσης ἀρετῆς, καὶ μακρυνθέν-
τα πράξεσιν, ἀπὸ Θεοῦ ἀτόποις, οἰκείω-
σάν με τούτῳ, εὐχαῖς εὐπροσδέκταις σου, Ξένη
σεμνὴ Ὅσια, σοῦ τὸν ξένον βίαν εὐφημοῦντα.

Πῦρ σε ἀναφλέξαν νοητόν, ὡς ὕλην εὐκατά-
πρηστον, τὴν κασμικὴν ἀπάτην, καὶ σαρ-
κικὸν μνηστῆρα, ἀρνήσασθαι ἔπεισε, γνώμη
ἀνδρειοτάτη, καὶ Κυρίῳ ἀγνῶς μνηστευθῆναι.
Ξένην ἐννοήσασα ζωὴν, ἐν οὐρανοῖς τὴν μέ-
νουσαν, καὶ μὴ παρερχομένην, τὴν κλῆσιν
ὡς τὴν πράξιν, ἡμεῖψω καὶ ἔδραμες, ἔλαφος ὡς
διψῶσα, ἀθανάτου κατ' ἔχνος μνηστῆρος.

Θεοτοκίον.

Υμνοῖς τὴν πανάχραντον πιστοῖ, Μαρίαν
εὐφημήσωμεν, τὴν Θεομήτορα, τὴν κεχα-
ριτωμένην, τὴν σκέπην τὴν ἐνθεον, τὸν εὐδιον
λιμένα, τὴν τῶν πάντων πιστῶν σωτηρίαν.

Ὡδὴ γ'. Ὁ στερεώσας λόγῳ.

Κατακρατήσας ἔρως ὁ Θεῖκος, τῆς ἀγνῆς
ψυχῆς σου, λήθην λαμβάνειν σε, τῶν τῆς
ἀσκήσεως πόνων, ἔπεισε Σεμνῇ καὶ τῆς φύσεως.

Τῇ ἀθανάτου μνηστῆρος καλλοναῖς, ἡδομένη
κάλλη σαρκὸς ἐμάραντας, καὶ ὠφθῆς ὠραιο-
τάτη, Θεῖον πρὸς νυμφῶνα σκηνώσασα.

Κεχρυσωμένας πτέρυγας ἀρετῶν, κτησαμένη ὕψος πρὸς οὐράνιον, ἐπέτασας Μακαρία, ὡς περιστέρα ἀδιάφθορος. Θεοτοκίον.

Η φωτεινὴ νεφέλη τῇ νοητῇ, καὶ παιδρῇ Ἡλίου τῇ ἀνατείλαντος, ἐκ τῆς γαστρὸς σε Παρθένε, φώτισον ταῖς ψυχαῖς τῶν ὑμνούντων σε. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** στερεώσας λόγῳ τοὺς οὐρανοὺς, καὶ
» τὴν γῆν ἐδράσας ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν,
» στερεώσόν με πρὸς ὕμνον, καὶ δοξολογίαν
» σου Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν δι' οἴκτον ὀφθέντα ἐπὶ τῆς γῆς, ἀγαπήσασα Λόγον Θεοῦ Πατρός, αὐτῷ ἠκολούθησας, ὡς νυμφίῳ Πανόλβιε, καὶ φθαρτὸν νυμφίον, προθύμως κατέλιπες, καὶ ἐνεγκαμένην, καὶ πλοῦτον ἐπίκηρον· ὅθεν ἐπὶ ξένης, φερωνύμως βιοῦσα, τὰ πάθη ἐνέκρωσας, καὶ τῶν ζώντων ἀπέκλησας, κληρουχίαν Θεόπνευστε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Πειρασμοῖς πολυτρόποις περιπεσὼν, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὁρατῶν, τῷ σάλῳ συνέχομαι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου· καὶ ὡς θερμῇ ἀντλήσει, καὶ σκέπη μου ἄχραντε, τῷ λιμένι προστρέχω, τῆς σῆς ἀγαθότητος· ὅθεν Παναγία, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἀσπόρως ἰκέτευε, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου, τῶν ἀπαύστως ὑμνοῦντων σε, Θεοτόκε πανάχραντε, πρέσβεύουσα αὐτῷ ἐκτενῶς, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἀξίως, τὸν πανάγιον τόκον σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ Ἀμναῖς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυζε, δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σε, τοῖς ἀνυμνεῖσί σε πίσει, τὰ θεῖα παθήματα.

ᾠδὴ δ'. Ἐξ ὁρῶν κατασκίου.

Προΐκα τῷ Χριστῷ, προσῆξας τὴν ἀγνείαν, νέκρωσιν μελῶν, καὶ πόνους ἐγκρατείας, καὶ ἀντεδέξω οὐράνιον βασιλείαν, καὶ αἰωνίζουσιν ἀπόλαυσιν.

Βρέχουσα στρωμνὴν, τοῖς δάκρυσιν Ὀσία, καὶ μετὰ σποδοῦ, ἐσθίουσα τὸν ἄρτον, τῆς παρακλήσεως ἔτυχες τῆς ἀγῆρω, καὶ Παραδείσου ἀπολαύσεως.

Τύπον σεαυτὴν, καλῶν παρεχομένη, εἴλκυσας πολλὰς, ψυχὰς εἰς σωτηρίαν, ἀπορράγεισας τοῦ κόσμου τῆς προσπαθείας, Ξένη θεόφρον ἀξιάγαστε. Θεοτοκίον.

Χαίροις παρ' ἡμῶν, Ἀγία Θεοτόκε· χαῖρε ἡ χαράν, κυήσασα τῷ κόσμῳ· χαῖρε ἡ μόνη ἀντίληψις τῶν ἀνθρώπων, εὐλογημένη Θεοτόκε ἀγνή.

ᾠδὴ ε'. Τὸν ζόφον τῆς ψυχῆς μου.

Ος δάμαλις ποθέσας, τοῦ ποιμένου τὸ θεῖον κάλλος ἐκραύγαζες· Ποῦ νῦν ποιμαίνεις Νυμφίε; ποῦ κοιτάζῃ εἶπέ μοι; ἐπιποθῶ σου ἰδεῖν, τὴν ὑπερβάλλουσαν θεάν, καὶ φλέγομαι πάντοθεν.

Εράσμιον τὸ κάλλος, τὸ ἐμὸν, βοᾷ ὁ Νυμφίος, ζητοῦσα Σεμνή, ταῖς ἀρεταῖς λαμπρυνθεῖσα, εἰς οὐρανοὺς με σκόπει· ἐκεῖ ποιμαίνω ἐγώ, καὶ τὰ ἐμὰ προσκαλοῦμαι, ἐκαστοτε θερέμματα.

Τρυγῶν ὠραιότατη, χελιδὼν λαμπροτάτη, καὶ νοητὴ ἀηδὼν, τῶν ἱερευτῶν διαδραῖσα, τῶν νοητῶν παγίδας, ἐδείχθης Ξένη σεμνή, καὶ ἐναπόθετον κάλλος, Χριστοῦ ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Αμήτορα τῶν ἄνω, ἐπ' ἐσχάτων τοῖς κάτω, τίκεις ἀπάτορα, οὐσιωθέντα Παρθένε, τὸ ἡμέτερον ὄλον, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν· ὃν ἐκδυσώπει σωθῆναι, φθορᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε. ᾠδὴ ς'. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Τὴν ξένην σου βιοτὴν, καὶ ὑπὲρ ἀνθρώπων ἄσκησιν, δοξάζων ὁ διὰ σέ, ξενιτεύσας ἐνδοξε, σημείοις καὶ τέρασιν, παραδόξοις ὄντως, σέ Ὀσία κατεκόσμησε.

Τὸν ξενωθέντα μακράν, τῶν ἐντολῶν τῇ Θεῇ ἡμῶν, οἰκείωσόν με ταῖς σαῖς, Ὀσία δεήσεσι, καὶ ξένον με ποίησον, τῆς δεινῆς γεέννης, καὶ παθῶν τῶν συνεχόντων με.

Τῷ κύκλῳ τῶν ἀρετῶν, καταστεφθεῖσα ἀνέδραμες, πρὸς ὃν ἐπόθεις Χριστόν, κύκλου δι' ἀστέρων σε, ὑπὲρ νοῦν μηνύοντος, τοῖς ἐγγύς καὶ πόρρῳ, ξενотρόπως Ξένη ἐνδοξε.

Θεοτοκίον.

Ονώτοις χερουβικοῖς, ἀπεριγράπτως κατὰ θεῖον, περιγραφτὸς ἐν τῇ σῇ, κοιλίᾳ ἐνώκησε, σαρκὶ οὐ Θεότητι, καὶ ἐκ σῆ προῆλθε, διασώζων τὸ ἀνθρώπινον.

Ὁ Εἰρμός.

» Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
» μίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνά-
» γαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐ-
» πάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Τὸ σὸν ξενότροπον Ξένη μνημόσυνον, ἐπιτε-
λοῦντες οἱ πόθῳ τιμῶντές σε, ὕμνοῦμεν
Χριστὸν τὸν ἐν ἅπασιν, σοὶ παρέχοντα ἰσχὺν
τῶν ἰάσεων· ὃν πάντοτε δυσώπει, ὑπὲρ πάν-
των ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Ἰλέων, Ξένη, τὸν ξενотρόπως ἐκ Παρθένου
τεχθέντα, ἐκδυσώπει Χριστὸν ἡμῖν γενέσθαι
αἰοίδιμε, τοῖς κατὰ χρέος σοι προσφοιτῶσιν ἐκ
ψυχῆς καὶ καρδίας καθαρωτάτης, καὶ εὐσεβῶς
τὴν σὴν μνήμην ὕμνησαι σπουδάζουσιν, ἣν πᾶ-
σαι τῶν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις ἀξίως ἐτίμησαν,
ὥς φωτοφόρον καὶ ἄμωμον, καὶ ἀγίαν πανήγυ-
ριν, Ἐνδοξε, πρεσβεύουσα ἀπαύτως ὑπὲρ πάν-
των ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΔ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἀγίας
Μητρὸς ἡμῶν Ξένης, καὶ τῶν δύο αὐτῆς Θερ-
απαινίδων.

Στίχοι.

Ἀποξενοῦται τοῦδε τοῦ βίου Ξένη,
Οὗ ζῶσα καὶ πρὶν, ὥς ἀληθῶς, ἦν ξένη.
Θνήσκουσιν ἅμφω τῆς Ξένης αἱ δουλίδες,
Οὐ τῶν ἐκείνης ἀρετῶν οὔσαι ξένοι.

Εἰκάδι ἔρανθ' εἰς ξενίην Ξένη ἦλθε τετάρτη.

Ἡ μακαρία αὕτη καὶ αἰοίδιμος Ξένη ἐκ τῆς μεγαλοδοξ-
ῆς γέγονε πόλειος Ῥώμης, γένους ἐντίμου καὶ ζηλωτοῦ.
Τῶν οὖν γυναικῶν αὐτῆς γάμῳ ταύτην ἐκδοῦναι βουλο-
μένων, καὶ τῶν κατὰ τὸν γάμον πάντων εὐτρεπισθέντων, ἐξ
αὐτῆς τῆς πατρὸς, μεθ' ἑτέρων γυναικῶν, δύο παιδισκῶν,
ἀποφυγῶσα, καὶ διὰ θαλάσσης τὴν πορείαν ποιηταμένη,
ἄλλους ἀμείψασα τόπους, τὴν πόλιν τῶν Μυλασσῶν κατέ-
λαβε. Μᾶλλον δὲ παρὰ τοῦ Θεσσαίου Παύλου τῆς Μοναχοῦ
(ὃς αὐτῇ Θεόθεν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ φανείς, ὁδηγὸς γέγονε τῶν
κρητιτῶν), εἰς τὴν τοιαύτην πόλιν κατέβη. Ἐνθα μικρὸν
εὐκτήριον ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἀγίου Πρωτομάρτυρος Στεφάνου
πηξάμενη, ἅμα ταῖς δυαὶ Θεραπαινίσι, καὶ τινων δλίγων
Παρθένων συνελθουσῶν, πολλὴν ἀσκησιν ἐπεδείξατο, διὰ
πάσης καρτερίας καὶ ἀποχῆς τῶν κατ' αἰσθησιν ἡδονῶν, εἰς
τὴν οὐράνιον αὐτὴν ἀγούσα πολιτείαν.

Καλῶς οὖν διεξελθούσα τὸν βίον, μετὰ τὴν ἐσίαν ἐκεί-
νην καὶ μακαρίαν τελευτὴν, ἀνωθεν ἔσχε τὴν μαρτυρίαν.
Καὶ γὰρ μισούσης ἡμέρας, ἡλίου κατὰ γῆν φωτίζοντος,
ὃὶ ἀστέρων ὥσθ' ὁ Σταυρὸς· ὃν συνέκλειε, καὶ εἰς τὸ μέσον
συνείχεν ἕτερος ἀστέρων χορὸς, ὡς δεκτὴν στέφανον αὐτὸν
εἶναι τῆς μακαρίας, τῆς μακρᾶς ἔνεκα νηστείας καὶ ἀγρυ-
πίας καὶ ἀφθορίας ἀντιδοθέντα αὐτῇ πρὸς Θεοῦ. Καὶ τῷ
θεῷ, ὅτι τῇ τοῦ λειψάνου ταύτης ὑπὸ γῆν ἀποθέσει, οὐ-

κέτι Θεατὸς ἦν ὁ τῶν ἀστέρων χορὸς τε καὶ κύκλος. Ἐγνώ-
σθη δὲ τὰ κατὰ τὴν Ὀσίαν, μιᾶς τῶν Θεραπαινίδων αὐ-
τῆς, ἐν τῷ μέλλειν τελευτᾶν, διηγησαμένης τὴν τῆς μα-
καρίας πατρίδα, καὶ τὸ τοῦ γένους ἐπίσημον, καὶ τὴν ἐκ
γονέων προσηγορίαν. Εὐσεβία γὰρ ἐκαλεῖτο· καὶ ὅτι λα-
θεῖν σπουδάζουσα, Ξένην αὐτὴν ἐπωνόμασεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων,
Παύλου, Πασιρίου καὶ Θεοδοτίωνος, τῶν αὐ-
ταδέλφων.

Στίχ. Πασίριον καὶ Παῦλον ἄμφω συγγόνους,
Ποτάμιος ῥοῦς καὶ συνάθλους δεικνύει.

Ἰδοὺ τράχηλος, ἐλθέτω δὴ τὸ ξίφος,

Θεὸν ποθῶν ἔκραζε Θεοδοτίων.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν
Βασιλέων, καὶ Ἀρειανοῦ ἡγεμόνος, ἐν Κλειοπάτριδι
τῆς Αἰγύπτου, ἀδελφοὶ κατὰ σάρκα. Ὑπῆρχον δὲ χρόνων,
ὅτε κατεσχέθησαν, ὁ μὲν Παῦλος τριάκοντα ἑπτὰ, ὁ δὲ
Πασίριος πέντε καὶ εἴκοσιν, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας τὸ σχῆμα
τῶν Μοναχῶν περιβεβλημένοι. Μαθὼν δὲ τὴν κατάσχεσιν
αὐτῶν Θεοδοτίων, ὁ ἀδελφὸς αὐτῶν, καταλιπὼν τὰς ἐν
ὄρεσι διατριβὰς τῶν ληστῶν (ἦν γὰρ τρόπων αὐτοῖς κοι-
νωνῶν), ἦλθε Θεάσασθαι τε αὐτοὺς ἅμα καὶ ἀσπᾶσασθαι.
Καὶ εἰδὼν ἀνακρινόμενος αὐτοὺς, προσεγγίσει μὲν οὐκ ἐ-
τόλμησεν· ἐντὶνι δὲ γενόμενος τόπῳ, καθ' ἑαυτὸν ἐλογίζετο,
ποίας ἄρα τεύξονται κληρουχίας οἱ ἀδελφοί. Καὶ διαθερ-
μαιθεὶς, ὑπέστρεψε, καὶ ὡμολόγησεν αὐτὸν Χριστιανὸν ἐ-
νώπιον Ἀρειανοῦ τοῦ τυράννου· καὶ ἐπιπηδήσας, κατέδα-
λεν αὐτὸν τοῦ θρόνου. Εὐθέως οὖν ἦλοις πυρωθεῖσι κατὰ
τῶν πλευρῶν διελαύνεται, ἔτι δὲ καὶ κατὰ τῆς γαστρὸς·
καὶ τὸ τοῦ βίου δέχεται τέλος, ξίφει τὴν κεφαλὴν τμηθεὶς.
Παῦλος δὲ καὶ Πασίριος ἐν καταμῶ βληθέντες, διήνυσαν
τὸ μαρτύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυ-
ρος Βαβύλα, τοῦ ἐν Σικελίᾳ, καὶ Τιμοθέου καὶ
Λ'γαπίου, τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Μάρτυς Βαβύλας, εὐγενὴς ὢν, κατὰ τὸν
μέγαν Ἰωβ, ἐκ τῶν ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν, γεννᾶται ἐξ
εὐγενῶν καὶ φιλοθίμων γεννητόρων ἐν τῇ ἐπισήμῳ Θεοπόλει
(τὴν μεγάλην Ἀντιόχειαν ἴσως ἐννοεῖ). Καὶ παιδευθεὶς ἐν
αὐτῇ ἐν παιδείᾳ καὶ νοθεσίᾳ Κυρίου, καὶ τὰ ἱερὰ γράμ-
ματα, εἰς Θεὸν τάχιον ἀναφέροντα, ἐπιμελῶς ἐκδιδαχθεὶς,
καὶ ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας ποθήσας τὸν Χριστὸν, ἐμίσησε τὸν
κόσμον· καὶ τάχιον τῶν γονέων ἀπορράγει, διεσκόρπισε
τὸν πλοῦτον εἰς πτωχοὺς καὶ γήρας καὶ ὀρφανοὺς. Καὶ
ἀποτινάξας αὐτὸν πάσης βιωτικῆς ἰλύος, ἀνελθὼν πρὸς τὸ
ἔρος ἡσύχαζεν, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τοὺς δύο μαθητὰς
αὐτοῦ, Ἀγάπιον καὶ Τιμόθεον. Γενόμενος δὲ καὶ Ἱερὺς,
ἀξίως τὸ τῆς ἱερωσύνης ἀξίωμα ἐτίμησεν.

Ἐπεὶ δὲ ἀπειθεῖς καὶ αἰμοδόροι Ἕλληνες ἔσπειρον κα-
ταπροδοῦναι τοῦτον τοῖς ἄρχουσιν, ἀφείλ τὴν Ῥώμην, κα-
τέλαβε τὴν Σικελίαν σὺν τοῖς δυοῖν μαθηταῖς αὐτοῦ. Καὶ
χρονοτριβήσας ἐκεῖσε, πολλοὺς τῇ ἐνοικουσίᾳ αὐτῷ χάριτι
κατεφώτισεν, εἰς Θεογνωσίαν μεταδίδοντας. Ἀλλ' ἐπεὶ πό-
λις ἐδύναται κρυβῆναι, ἐπάνω ὄρεος κειμένης,
ὡς γέγραπται, οὐδὲ αὐτὸς διέλαθε τὸν ἐκεῖσε Ἀρχонта.
Διὸ καὶ κρατήσας αὐτὸν, σὺν τοῖς δυοῖν μαθηταῖς αὐτοῦ,
ὡς εἶδε μετὰ παρρησίας ὁμολογήσαντας τὸν Χριστὸν, Θεὸν
ἀληθινόν, πρῶτον μὲν ἐτυψε, μαστίγας διαφόρους ἐπιθεὶς
αὐτοῖς, καὶ καταπορφυρώσας τὰ σώματα αὐτῶν. Ἐπειτα δὲ,
κατὰ πόλιν περιάγων αὐτοὺς, ποικιλοτρόπως καὶ ἀπανθρώ-
πως ἥκιζε, πῇ μὲν, τὰς τῆς Σικελίας πόλεις ἐκφοδῶν αἱ

αὐτῶν, πῇ δὲ, ἰδίῳ πάθος ἐκπληρῶν διὰ τῆς μαρτυρίας αὐτῶν. Οἱ δὲ Ἅγιοι Μάρτυρες ἐνισχύοντο, εἰς τὰ αἰῶνια ἀποβλέποντες ἀγαθὰ. Τῇ δὲ ὑστεραίᾳ, τοῖς ξίφει κατασφάξας αὐτοὺς, εἰς πῦρ ἐνυπέρριψεν. Οὐκ ἔλυμνήνατο δὲ τοὺς ἀληθεῖς Χριστοῦ στρατιώτας τὸ καθόλου τὸ πῦρ, ἀλλὰ σώους καὶ ἀσπίλους διεφύλαξεν· οὓς καὶ λαβόντες πιστοὶ τινες, ἐν τῇ αὐτῇ νήσῳ τῆς Σικελίας ἀξίως ἐκήδευσαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μακεδονίου.

Στίχ. Μονῶν ἀπείρων πατρικῆς σῆς οἰκίας,
Μακεδόνιος, Χριστέ, λαμβάνει μίαν.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Μακεδόνιος παλαῖστρον εἶχε καὶ στάδιον τὰς τῶν ὁρέων κορυφάς, εὐχόμενος ἰδρυμένος χωρίου, ἀλλὰ νῦν μὲν τούτῳ ἐνδιατιώμενος, νῦν δὲ εἰς ἐκεῖνο μεταβαίνων, ἐν Φοινίκῃ, Συρίᾳ, καὶ Κιλικίᾳ. Ἐποίησε δὲ τοῦτο, τῶν εἰς αὐτὸν συντρεχόντων ἐκφεύγων τὴν ὄχλησιν. Τεσσαράκοντα εὖν καὶ πέντε ἔτη διετέλεσεν οὕτως, οὐ σκηνὴν χρώμενος, οὐ καλύβην, ἀλλ' ἐν ἐρύγματι βαθεῖ τὴν στάσιν ἔχων. Πρεσβύτερος δὲ γενόμενος, εἶξε τοῖς ἱκετεύουσι, καὶ καλύβην ἐπήξατο. Ὑστερον δὲ οἰκιδίῳ οὐκ οἰκείῳ, ἀλλ' ἀλλοτρίῳ ἐχρήσατο. Πέντε δὲ καὶ εἴκοσι διετέλεσεν ἔτη, τῇ καλύβῃ καὶ τοῖς οἰκιδίοις, διατιώμενος· ὡς συνάγεσθαι τὰς χρόνους τῶν ἀγώνων αὐτοῦ εἰς ἐβδομήκοντα, κριθῇ καὶ ὕδατι ἐπὶ χρόνοις τεσσαράκοντα τρεφόμενος. Ὑστερον δὲ νόσῳ περιπεσὼν, ἄρτου μικρῷ κλάσματι ἐτρέφετο καὶ ὕδατι.

Οὗτος ὁ θαυμασίος, θαυματουργὸς γενόμενος μέγας, δαίμονας ἐξ ἀνθρώπων ἀπέλασε, καὶ νοσήματα παντοῖα ἰεράπευσε, καὶ ἄλλα οὐκ ὀλίγα ἐποίησε παράδοξα. Τούτῳ ποτὲ γυναῖκα προσήγαγον, πλείστα εἰς ὑπερβολὴν, ἐξ ἐπηρείας δαιμόνων ἐσθίουσας· καὶ πολλὰ περὶ αὐτῆς τῶν οἰκείων θρηγούντων, παρεκάλουν οἱ προσαγαγόντες τὸν Ἅγιον· ὁ δὲ προσευξάμενος, παρεσκεύασεν αὐτὴν κατὰ φύσιν ἐσθίειν. Λέγεται δὲ τριάκοντα ὄρνεις ἐσθίειν κατοικίους· διὰ δὲ προσευχῆς τοῦ Ἁγίου μηδὲ τὸ ἥμισυ δαπανῆσαι δύνασθαι. Καὶ τῷ Θεῷ γνησίως καὶ ἐπιμένως δουλεύσας ἐπὶ χρόνοις ἑβδομήκοντα, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἀνσχομιδὴ τῶν λειψάνων τῆς Ἀγίου Ὁσιομάρτυρος Ἀναστασίου τοῦ Πέρσου.

Τοῦ Βασιλέως Ἡρακλείου ἀπελθόντος ἐν Περσίᾳ, καὶ τῷ Χασρόου ἀποθανόντος, μοναχὸς τις ἐκ τῆς μονῆς τοῦ Μάρτυρος, ἰδὼν τὸν στρατὸν τοῦ Βασιλέως ἐχάρη, καὶ ἦν μετὰ τοῦ τῶν Χριστιανῶν λαοῦ, ὡς ὑποστρεφόντων εἰς τὰ ἴδια. Ἐλθὼν δὲ εἰς τὸν Ἡγούμενον αὐτοῦ, ἀπεκόμισεν αὐτῷ τὸ κολόβιον (μανδύαν) τῆς Μάρτυρος, καὶ διηγήσατο αὐτῷ, ὅτι ἐν Περσίᾳ δαιμονῶντα ἴασατο περιβαλόντα αὐτό. Καὶ ὁ μὲν Ἡράκλειος, ἐν τῷ εἰκοστῷ ἔτει τῆς αὐτῆς βασιλείας, ἀνεκόμισεν εἰς Ἱερουσαλὴμ τὸ τίμιον ἔσθιον. Ἐπίσκοπος δὲ τις ἀποσταλὴς παρὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τῶν εἰς Περσίδα Ῥωμαϊκῶν μερῶν, ἀνελάβετο τὰ λείψανα τοῦ Ἀγίου, καὶ ἀνεκόμισεν εἰς Καισάρειαν· καὶ ἐκεῖ δόντες μικρὰν μερίδα, τὸ λοιπὸν κατέσχον. Ἡ δὲ τιμία κεφαλὴ τοῦ Μάρτυρος, καὶ ἡ εἰκὼν προσκυνεῖται παρὰ τῶν πιστῶν ἐν τῇ μεγάλῃ καὶ παλαιᾷ Ῥώμῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ἑρμογένους καὶ Μηνᾶ· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φύλωνος, Ἐπισκόπου γενόμενου τῆς Καλπασίου· καὶ Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φιλίππου Πρεσβυτέρου· καὶ τῆς Ἀγίου Μάρτυρος Βαρσίμου, καὶ τῶν δύο αὐτοῦ ἀδελφῶν.

Στίχ. Τοὺς τρεῖς Ἀδελφοὺς Θεῖος εἰς συσχὼν πόθος,

Θεῖον ποθεῖν ἔπειθεν ἐκ ξίφους τέλος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Ἑλλάδιος ὁ Κομενταρήσιος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ὑπὸ ξίφος Θεὸς Ἑλλάδιος αὐχένα,
Ἑλληνικῆς ἔπαρσιν ἥσχυνε πλάνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὁσιος Ζωσιμᾶς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τίς τοὺς μακροὺς σου Ζωσιμᾶ φράσει πόνους;

Καὶ τίς θανόντος τῶν πόνων σε τὰ σέφη;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, πλησίον τοῦ τάφου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ τοὺς Παῖδας δροσίσας.

Τοῖς σπαργάνοις ἡ Ῥώμη ἐγκαυχᾶται, ἡ δὲ Μύλασσα πλέον τοῖς λειψάνοις, ἐξ ὧν πηγάζεις θαύματα, τοῖς πιστοῖς Θεοσύμφευτε.

Ποταμὸς ἀνεδείχθης ἰαμάτων, παθημάτων θαλάσσης κατακλύζων, τῶν μελωδούντων ᾄσμασι, τὸν Θεὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κατεκοίμισας πάθη ψυχοφθόρα, ἐν πολλαῖς ἀγρυπνίαις Μακαρία, καὶ τὸν δικαίους ὕπνον ὕπνωσας, ὑπὲρ τῆς κόσμου πρεσβεύουσα. Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ὑπὲρ λόγον, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ Θεοτόκε, ἐκ τῶν παγίδων ῥύσασθαι, τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ᾠδὴ η'. Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι.

Ἀρμολογίᾳ ὡς γέγραπται, ἐνὶ ἀνδρὶ τῷ Χριστῷ, τῷ ὡραίῳ κάλλει πᾶσαν ἰδέαν, ἀρετῶν εὐσεβῶς, ἥσκησας Ἐνδοξε, καὶ πρὸ θαλάμου Θεῖου, εἰσῳκίσθης προῖκα δεξαμένη, χάριν ἰαμάτων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σε, προσεκολληθήη Χριστέ, ἀνεβόας πόθῳ, ὡς γῆ διψῶσα· σὲ τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν, ἐκζητῶ Κύριε· σοὶ τοὺς ὁμῆρους προσφέρω τῶν δακρύων· σῆς ἀγάπης ρεῖθρα, πότισόν με Σῶτερ, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ ραιώθης ποθήσασα, τὸ ὄντως ὄν ἐφετόν· ἐδοξάσθης Κόρη δεδοχασμένῳ, κολληθεῖσα Χριστῷ· σὺ χορὸν ἅγιον, προσηγάγω Παρθένων, τῷ Σωτῆρι σὲ μιμησαμένων, μεθ' ὧν εἰς τὰς ἄνω, χορεύεις κατοικίας.

Θεοτοκίον.

Μόνην σὲ ἐξελέξατο, καὶ καλλονὴν Ἰακώβ, τοῦ Πατρὸς ὁ Λόγος, καὶ σοῦ ἐν μέσῳ

κατεσκήνωσε· καὶ ὡς νυδοκήσεν, ὑπὲρ πάντας
ώραίος, τοὺς ἀνθρώπους Πάναγνε προῆλθε, τὴν
ἀμαυρωθεῖσαν, ἡμῶν καθάραι φύσιν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** στεγάζων ἐν ὕδασι, τὰ ὑπερῶα αὐτῷ·
» ὁ τιθεὶς θαλάσση ὄριον ψάμμον, καὶ
» συνέχων τὸ πᾶν· σὲ ὑμνεῖ ἥλιος, σὲ δοξάζει
» σελήνη, σοὶ προσφέρει ὕμνον πᾶσα κτίσις,
» τῷ Δημιουργῷ, καὶ Κτίστῃ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Εὐλογητὸς Κύριος.

Δὲ ἀσθενείας Ἐνδοξε, τὸν ἀνίσχυρον ἐχθρόν,
ἐτροπώσω ξένην μετελθοῦσα ζωὴν, καὶ
πάθη σαρκὸς θανατώσασα· καὶ νῦν οὐρανούς
περιπολεῖς, ἐνθά τὸ σὸν ὑπῆρχεν, ἀληθῶς πο-
λίτευμα, ὡς ἀγνὴ Παρθένος.

Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ λιμένα γαληνόν, ἰαμά-
των δείξας τὴν σεπτήν σου σορόν, τοῖς
αἰεὶ κινδυνεύουσι, πελάγει καὶ ζάλῃ τῶν παθῶν,
Μοναζουσῶν τὸ κλέος, καὶ Παρθένων καύχημα,
Θεοφόρε Ξένη.

Τῶν ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον, καθαρώτερον ὁ-
ρᾶς, Θεομένη λάμπει ταῖς θείαις Ἀγνῇ·
ὁρᾶς δὲ ἃ βλέπουσιν Ἀγγελοι· χορεύεις σὺν
πᾶσιν ἐκλεκτοῖς, ἀμαρτημάτων λύσιν, αἰτου-
μένη πάντοτε, τοῖς σὲ εὐφημοῦσιν.

Ως παρθενίας τέμενος, ὡς ἀγνὴν περιστε-
ράν, ὡς τρυγὸνα ἄμωμον, ὡς νύμφην Χρι-
στοῦ, ὡραίαν καλὴν σε καὶ ἄμεμπτον, ὡς ἄ-
γαλμα θείων ἀρετῶν, ὡς κῆπον κεκλεισμένον,
οἱ πιστοὶ γεραίρομεν, Θεοφόρε Ξένη.

Θεοτοκίον.

Ρήμασι σοῖς ἐπόμενοι, γενεαὶ τῶν γενεῶν,
Μαρία σὲ μακαρίζομεν αἰεὶ. Θεὸν γὰρ τὸν
ὄντως μακάριον, ἐκύησας ἄχραντε Ἀγνῇ, τὸν
πάντας μακαρίους, τοὺς αὐτῷ δουλεύοντας,
ἀψευδῶς ποιοῦντα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ
» ἐγείρας κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν οἴκῳ
» Δαυὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ· ἐν οἷς ἐπεσκέψα-
» το ἡμᾶς, Ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, καὶ κατεύθυνεν
» ἡμᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Ἐξαποστειλαριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ξενίαν τὴν οὐράνιον, ποθεῖσα Ξένη πάνσεμνε,
ξένην σαυτὴν Θεοφόρε, πατρίδος πλούτου
καὶ γένους, φιλευσεθῶς πεποίηκας· τὸν ἑαυρόν
σου δὲ ἄρασα, Χριστῷ προθύμως ἔδραμες, τῷ
ξενοτρόπως ἐλθόντι, σῶσαι βροτοὺς ἐκ Παρθένου.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ωράθης ὑπερέχουσα, τῶν ποιημάτων Δέσποι-
να, σαρκὶ τεκοῦσα Παρθένε, Θεὸν τῶν

ολῶν καὶ Κτίστην· οὗ τῷ Σταυρῷ ῥωννύμεναι,
γυναῖκες αἱ Θεόφρονες, νεανικῶς ἠρίστευσαν·
μεθ' ὧν σε πάντες ὑμνεῖμεν, εὐλογημένη Μαρία.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου,
Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ
Θεολόγου.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'·
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Θεολόγῳ σου στόματι, Θεολόγε Γρηγόριε,
Θεολόγῳ γλώττῃ τε ἐφάνέρωσας, τὸν ἐν
Τριάδι ὑμνούμενον, Θεὸν ὁμοούσιον, τὸν Πατέ-
ρα καὶ Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον· καὶ
ἐξήρανας, τὴν μωρίαν Ἑλλήνων καὶ τὸ ψεῦδος,
τὴν ἀλήθειαν κηρύττων, τοῖς Θεοφθόγοις σου
ρήμασι.

Καὶ τὸ εἶδός σου τίμιον, ἡ μορφή τε αἰδέσι-
μος, ἱερὲ Γρηγόριε· διὰ τοῦτό σε, χαρμο-
νικοῖς μελωδήμασι, τιμῶμεν καὶ λέγομεν· Χαί-
ροις ἄστρον νοητὸν, καταυγάζον τὰ πέρατα,
τῇ λαμπρότητι, τῶν σοφῶν σου ρημάτων· χαί-
ροις σάλπιγξ, ἡ κηρύττουσα τῷ κόσμῳ, τοῦ
Γησοῦ τὰ ἐντάλματα.

Τὸ πολύφωνον ὄργανον, τὴν κιθάραν τὴν ἔμ-
μουσον, λιγυράν κινύραν τε τὴν ἡδύπνοον,
Γεραρχῶν τὸν ὑπέρτατον, τὸν μέγαν Διδάσκα-
λον, Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἐπαινέσωμεν μέλ-
ποντες· Χαίροις χάριτος, τῆς ἐνθέου τὸ βάθος·
χαίροις ὕψος, οὐρανίων νοημάτων, Πατὴρ Πα-
τέρων Γρηγόριε.

Τῇ σφενδόνῃ τῶν λόγων σου, τῶν ἐνθέων
Θεόπνευστε, κραταιῶς πανένδοξε ἐσφεν-
δόνισας, καθάπερ λύκον τὸν Ἀρειον· καὶ πόρ-
ρῳ ἐδίωξας, ἐκ τῆς ποιμένης τοῦ Χριστοῦ, ὁ
Ποιμὴν ὁ πανάριστος, τὰ σὰ πρόβατα, περι-
θάλπων τῇ χλόῃ τῆς Τριάδος· διὰ τοῦτό σε
τιμῶμεν, Ποιμὴν Ποιμένων Γρηγόριε.

Ποίοις λόγοις Ἰσαγγελε, ἐγκωμίων σε στέψω-
μεν, τὸν ἐν γῇ βιώσαντα, ὑπὲρ ἀνθρώπον,
τοῦ Θεοῦ Λόγου τὸν κήρυκα, τὸν φίλον τὸν
γνήσιον, τῆς Παρθένου καὶ Ἀγνῆς, Ἀποστόλων
τὸν σύνθρονον, τῶν Μαρτύρων τε, καλλονὴν καὶ

Οσίων, Δεῖον λάτριν, τῆς ἀνάρχου Θεαρχίας,
Ἀρχιερεῦ ἀγιώτατε;

Εἰς τὰ ἄνω βασιλεία, ἀνελθὼν ὡς ἐπόθησας,
ἀμοιβὰς τῶν πόνων σε νῦν ἀπέλαβες, πα-
ρὰ Χριστῷ τοῦ Παντάναντος, παμμάκαρ Γρη-
γόριε· οὗ ἐνώπιον ἐστὼς, ἡμῶν Πάτερ μνημό-
νευε, τῶν τελούντων σε, τὴν ὑπέρλαμπρον μνή-
μην· ὅπως τούτων, καὶ ἡμεῖς ἀξιοθῶμεν, οἱ
τὸν Χριστὸν Θεὸν σέβοντες.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Γεραρχῶν τὸν ἀρχηγόν, Πατριαρχῶν τὸ γέ-
ρας, τὸν μύσῃν τῶν δογμάτων, καὶ ἐννοιῶν
Χριστοῦ, νοῦν τὸν ἀκρότατον, συνελθόντες ὡς
Δεόφρονες, πνευματικοῖς ἐγκωμίοις, αἰνέσωμεν
λέγοντες· Χαίροις Θεολογίας πηγῇ, σοφίας
ποταμῇ, καὶ βρύσις Δείας γνώσεως. Χαίροις
ἀστὴρ φαεινότατε, ὅτι τὸν κόσμον ἅπαντα,
καταυγάζεις σοῖς δόγμασι. Χαίροις τῆς εὐσε-
βείας, ὑπέρμαχος ὁ μέγας, καὶ τῆς ἀσεβείας,
διώκτης ὁ γενναῖος. Ἀλλ' ὡς πάνσοφε Θεολόγε
Γρηγόριε, μὴ παύσῃ πρεσβεύων Χριστῷ τῷ Θεῷ,
ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τελούντων αἰεὶ, τὴν
Δεάρεστον καὶ σεβάσμιον μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Θεοτόκε, σὺ εἰ ἄμπελος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Δεῦτε οἱ ἔρασταί, σοφίας τῆς ἐνθέου, τὸν
Δεῖον Θεολόγον, ὑμνήσωμεν βοῶντες· Χαί-
ροις σοφῇ Γρηγόριε.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Στόμα τὸ ἱερόν, τὴν Θεολόγον γλῶσσαν, τὸν
νοῦν τὸν Δεῖον πάντες, τοῦ σοφοῦ Γρηγο-
ρίου, αἰνέσωμεν Δεόφρονες.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη.

Τράπεζαν μυστικὴν, νῦν ἐπέτισε τοῖς πᾶσι,
τῶν Δείων αὐτοῦ λόγων, Γρηγόριος ὁ μέ-
γας· δεῦτε πιστοὶ τρυφήσωμεν.

Δόξα,

Τριάδα τὴν σεπτὴν, Πατέρα Λόγον Πνεῦμα,
ὁ Δεῖος Θεολόγος, ἐδίδαξε πιστεύειν, ἕνα
Θεὸν ἀχώριστον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ· Θεὸν δὲ τὸν Υἱόν σου, ὁ
μέγας Θεολόγος, ἐδίδαξε πιστεύειν, Μα-
ρία Μητροπάρθενε.

Νῦν ἀπολύεις· τὸ, Τρισάγιον· τὸ, Παναγία
Τριάς· τὸ, Πάτερ ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον.

Ο' ποιμενικὸς αὐλὸς τῆς Θεολογίας σου.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Στιχολογοῦμεν τὴν α'. σάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ.
Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πάτερ Γρηγόριε τὰ σὰ, χεῖλη οὐχ ὁ πρό-
ξενος, τῆς λήθης τάφος ἐκάλυψε. Θεολο-
γίας γὰρ, ἀνεδείχθης στόμα, εὐσεβείας δόγμα-
τα, καὶ νῦν τῇ οἰκτιμένῃ φθεγγόμενος· διὸ ἐκέ-
τευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην,
καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Γρηγόριε σοφῶς, τῆς σαρκὸς ἐξέκλι-
νας, τὸ δυσμενὲς καὶ ἐπίβουλόν· οὐρανό-
δρόμῳ τε, ἐπιβάς τεθρίππῳ, ἀρετῶν ὀχήματι,
ἀνέπτῃς πρὸς τὸ κάλλος τὸ ἄρρητον· οὗ ἐμ-
φορούμενος, νῦν βραβεύεις ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Γρηγόριε Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων γέγο-
νας, πιστὸς μεσίτης τῇ χάριτι· καὶ νῦν
εὐῖλατον, εὐπαρρησιάστοις, προσευχαῖς τιθεῖς
ἡμῖν, Χριστὸν μὴ διαλείπῃς πρὸς Κύριον, πρεσ-
βεύων Ὅσιε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν
εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔτερα Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἦχος β'.

Ποίοις εὐφημιῶν.

Δεῦτε, ἐν ἱεροῖς μέλεσιν, εὐφημήσωμεν τὸν
Θεολόγον· τὸ γρήγορον ὄμμα τῆς χάρι-
τος, καὶ πάνσοφον στόμα τοῦ Πνεύματος· τὸν
λαμπρὸν φωστῆρα οἰκουμένης· τὸ μέγα τῆς
Ἐκκλησίας περιήχημα· τὸ κλέος ὀρθοδοξίας
τὸ πανθαύμαστον· Θεολογίας τὴν βρύσιν· τῶν
Δείων δογμάτων, τὸν ἀένναον ποταμόν· τὴν
πηγὴν τὴν βρύουσαν, ἀμβροσίας Δεῖα νάματα.

Πόθῳ, πνευματικῷ σήμερον, ἀνυμνήσωμεν
τὸν Ἱεράρχην· τὸν τῶν Ἀποστόλων ὁμό-
τροπον, καὶ τῆς εὐσεβείας ὑπέρμαχον· τῆς Θε-
γορίας τὴν πλυμμύραν, τὸ ρεῦμα διδασκαλίας
τὸ ἡδύτατον· τῶν λόγων τῶν ὑψηλῶν τὴν
ἀσφάλειαν· τὰ οὐρανόβροντα χεῖλη· τὴν πυ-
ρίπνουν γλῶσσαν· τῆς σοφίας τὸν θησαυρόν·
τοῦ Λόγου τὸν κήρυκα· τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλ-
λώπισμα.

Υμνοῖς, χρεωστικοῖς ἅπαντες, ἐπαινέσωμεν
τὸν Θεολόγον· τοῦ Χριστοῦ τῆς ποιμένης
τὸν φύλακα· ἀγρευτὴν τῶν λύκων δὲ πάνσο-
φον· ζιζανίων νόθων ἐλατῆρα· σπορέα ὀρθῶν
δογμάτων τὸν πανθαύμαστον· διώκτην αἱρετι-
ζόντων ἰσχυρότατον· τὸν ἐπαυξήσαντα ὄντως,
ἐγρηγόρσει Δεῖα, τοῦ Χριστοῦ τὰ τάλαντα ὡς

εἰκός, καὶ Κόσμον φωτίσαντα, διδασκῶν θείαις λαμπρότησι. Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Η γρηγόριος γλῶσσά σου πρὸς διδασκαλίαν, ἐν τοῖς ὡσὶ τῶν καρδιῶν ἐνηχοῦσα, τὰς τῶν ραθύμων ψυχὰς διανίστησι· καὶ θεοφθόγοις ῥήμασι, κλίμαξ εὐρίσκεται, τοὺς ἐκ γῆς πρὸς οὐρανὸν ἀναφέρουσα. Διὸ Γρηγόριε θεολόγε, μὴ παύσῃ πρεσβεύων Χριστῷ τῷ Θεῷ, ἐκ κινδύνων σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ο Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, διὰ φιλάνθρωπίαν, ἐπὶ τῆς γῆς ὥφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανέστραφεν· ἐκ Παρθένου γὰρ ἀγνῆς, σάρκα προσλαβόμενος, καὶ ἐκ ταύτης προελθὼν, μετὰ τῆς προσλήψεως, εἷς ἐστὶν Υἱὸς, διπλοῦς τὴν φύσιν, ἀλλ' οὐ τὴν ὑπόστασιν· Διὸ τέλειον αὐτὸν Θεόν, καὶ τέλειον ἄνθρωπον, ἀληθῶς κηρύττοντες, ὁμολογοῦμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἰκέτευε Μήτηρ ἀνύμφευτε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰσοδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου θησαυροῦς. Τιμιώτερον δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν· πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη· νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὧ τέκνα· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ. Καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὸ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνήν, υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκεύασα βουλήν, καὶ γινώσκω, καὶ ἐννοίαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἦμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχὺς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες, εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν· οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἐνθεςθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ· καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου· οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ

ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γινώσκω. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ πλησθῆσεσθε πνεύματος.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις· καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξύ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτῆς. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεῦει νοῦν ἄκακον. Τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χεῖλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας· στόμα σοφῶν μελετᾷ σοφίαν. Δικαιοσύνη δὲ ῥύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς· υἱὸς γὰρ δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωὴν· καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ καρπὸν δικαιοσύνης τρυγήσει. Φῶς δικαίοις διὰ παντὸς, καὶ παρὰ Κυρίου εὐρήσῃ χάριν καὶ δόξαν. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία. Ἀγαπᾷ Κύριος ὁσίας καρδίας· δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ. Σοφία Κυρίου φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ· φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτήν, πρὸ τοῦ γνωσθῆναι, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτήν. Ὁ ὀρθρίσας πρὸς αὐτήν, οὐ κοπιάσει· καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτήν, ταχέως ἀμέριμνος ἔσται. Ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα, καὶ ἐραστὴς ἐγενόμην τοῦ καλλοῦς αὐτῆς, καὶ ἐφίλησα ταύτην, καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου, καὶ ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ. Ὅτι ὁ πάντων Δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν· μύστις γάρ ἐστι τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ αἰρέτις τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αὐτῆς εἰσὶν ἀρεταί· σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν αὕτη διδάσκει, δικαιοσύνην, καὶ ἀνδρείαν,

Κεφ. ι. 7.

Κεφ. ι. 82.

ὧν χρησιμώτερον οὐδέν ἐστιν ἐν βίῳ ἀνθρώποις. Εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζειν· ἐπίσταται στροφὰς λόγων, καὶ λύσεις αἰνιγμάτων, σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων. Καὶ πᾶσι σύμβουλός ἐστιν αἰγαθή· ὅτι ἀθανασία ἐστὶν ἐν αὐτῇ, καὶ εὐκλεία ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας· Θεὲ πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σε, καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζῃ τῶν ὑπὸ σὲ γενομένων κτισμάτων, καὶ διέπῃ τὸν Κόσμον, ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν, καὶ μή με ἀποδοκιμάσῃς ἐκ παίδων σου· ὅτι ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ υἱὸς τῆς παιδείας σου. Ἐξαπόστειλον αὐτὴν ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου· ἵνα συμπαροῦσά μοι διδάξῃ με, τί εὐάρεστόν ἐστι παρὰ σοί· καὶ ὁδηγήσῃ με ἐν γνώσει, καὶ φυλάξῃ με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς. Λογισμοὶ γὰρ θνητῶν πάντες δειλοὶ, καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπινοιαί αὐτῶν.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα,
Ἦχος δ'. Ἀνατολίου.

Ενθέοις πράξεσι, τὸ σῶμα σὺν τῇ ψυχῇ, νομίμως προκαθηράμενος, τῷ τῆς Θεολογίας ὀρει προσέβης, τὰ θεῖα μυσαρωγούμενος, Θεοφάντορ Γρηγόριε· καὶ τὸν ἄδυτον ὑπελθὼν γνόφον, τὴν Θεοτύπωτον ἐδέξω νομοθεσίαν, ὁμοούσιον ἐγγεγραμμένην Τριάδα· ἣν προσκυνοῦντες διὰ σοῦ, ἀνυμνοῦντες λέγομεν· Ἡ ἐν Τριάδι γνωστικὴ Μονάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ αὐτός.

Λόγῳ Θεοῦ ἀνοίξας τὸ στόμα σου, τὸ τῆς σοφίας εἴλκυσας Πνεῦμα· καὶ πλήρης χάριτος γενόμενος, τὰ θεῖα ἐβρόντησας δόγματα, τρισμάκαρ Γρηγόριε· καὶ ταῖς Ἀγγελικαῖς συμμυηθεῖς δυνάμεσι, τὸ τρισσὸν ἐκήρυξας φάος καὶ ἀμέρισον· διὸ ταῖς σαῖς ἐλλαμφθέντες, Θεηγορίαις, Τριάδα προσκυνοῦμεν, ἐν μιᾷ Θεότητι γνωριζομένην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Τῇ πυρίνῃ γλώσσῃ σου Θεορρήμον Γρηγόριε, ταῖς Θεομάχους ἐνέπρησας, τῶν αἰρετιζόντων γλωσσαλγίας· θεῖον ὡς ἀληθῶς ἀνεδείχθης στόμα, ἐν Πνεύματι λαλήσαν, τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ, καὶ γράμμασι διατυπῶσαν, τὴν τῆς κρυφιομύστης Τριάδος, ὁμοδύναμον οὐ-

σίαν· καὶ τὸ τρισήλιον φῶς, καταλάμβας τὸν περίγειον κόσμον, καὶ πρεσβεύεις ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Δόξα, Ἦχος δ'.

Ενθέοις πράξεσιν (ὄρα τὸ πρῶτον).

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Αρμωλῶν ταῖς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ θλιβομένων στεναγμῶν μὴ παρορώσα, πρέσβευε τῷ ἐξ ἁγνῶν λαγόνων σου, σωθῆναι ἡμᾶς, Παναγία Παρθένε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις Θεολογίας πηγῇ, καὶ Θεωρίας ὑψηλῆς ἐνδιαίτημα· τὸν ἄνω βυθὸν γὰρ Πάτερ, μετ' εὐσεβοῦς λογισμοῦ, ἐρευνήσας πᾶσι διετράνωσας, τρισὶν ἐν Ἡλίοις, μίαν φωτὰς εἶναι σύγκρασιν, ἐνιζομένην, τῷ ταυτῷ τῆς Θεότητος, τρισσομένην δέ, ταῖς σεπταῖς ὑποστάσεσι· βίου μὲν καθαρότητι, λαμπρότητι λόγων δὲ σέβειν διδάσκων Τριάδα, τὴν παναγίαν Θεόπνευστε· παρ' ἧς ἐκπεμφθῆναι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Αἵ γλῃ Θεολογίας τῆς σῆς, τὴν τῶν αἱρέσεων σκοτόμαιναν ἔλυσας· πηγὴν γὰρ ἀπαυγασμάτων, Θεοσεβεῖ λογισμῷ, Θεολόγε φθάσας καὶ Θεόφρονι, αὐγαῖς ταῖς ἐκεῖθεν, ἐκδιδομέναις ὠμίλησας· διαφανὲς γὰρ, τὸν σὸν νοῦν ὥσπερ ἔσοπτρον, ἐργασάμενος, τὸ τρισσὸν τῆς Θεότητος, Πάτερ φῶς καὶ ἀμέριστον, ἐδέξω λαμπρότατα, καὶ τὴν ἀκτῖνα πλουσίως, τὴν ἐνιαίαν ἐχώρησας· ἣν νῦν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Στόμα δικαίου μελετήσῃ σοφίαν.

Χαίροις ὁ ποταμὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἰεὶ πλήρης τῶν ὑδάτων τῆς χάριτος, ὁ πᾶσαν εὐφραίνων πόλιν, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, τοῖς ἐνθέοις λόγοις καὶ διδάγμασι· τρυφῆς ὁ χειμάρρους, τὸ ἀνεξάντλητον πέλαγος· ὁ τῶν δογμάτων, ἀκριβὴς φύλαξ ἐννομος· ὁ θερμότατος, τῆς Τριάδος ὑπέρμαχος· ὄργανον τὸ τοῦ Πνεύματος· ὁ νοῦς ὁ ἐγρήγορος· εὐνηχος γλῶσσα τὸ βάθος, τὸ τῶν Γραφῶν ἐρμηνεύουσα. Χριστὸν νῦν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τῆς καρδίας τῶν πιστῶν, γενηποντῶν τῇ γλώττῃ σου Γρηγόριε, εὐσεβείας ἐν αὐταῖς, αἰετᾶλεις ἐβλάστησας καρπούς τῷ Θεῷ, τὰς ἀκανθώδεις αἱρέσεις πρόρρίζον ἐκτεμῶν, καὶ κοσμῶν τοὺς λογισμοὺς καθαρότητι. Διὸ δεχόμενος ἡμῶν τὰ ἐγκώμια, ἡ θεῖα λύρα, ὁ γρήγο-

ρος ὀφθαλμός, τῶν ποιμένων ὁ ποιμήν, ὁ τῶν λύκων ἀγρευτής, πρέσβευε ἐκτενῶς, Θεολόγε τῷ Λόγῳ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Πάντων ἡ ἀντίληψις Δέσποινα, κλονουμένῳ μοι Παρθένε, ἐκ τοῦ σκότους τῶν δεινῶν, ταῖς τοῦ βίου τρικυμίαις, ποντουμένῳ τε αἰεὶ, ῥανίδα, τοῦ ἐλέους σε κατὰπεμψον, καὶ χεῖρα, βοηθείας σου παράσχου μοι· καὶ τῆς μερίδος ἀξίωσον, τῶν ἐκλεκτῶν, καὶ δικαίων με, ὡς ἄβυστον, τετοκυῖα τοῦ ἐλέους Ἀγνή.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄.

Ο ποιμενικὸς αὐλὸς τῆς Θεολογίας σου, ταῖς τῶν ῥητόρων ἐνίκησε σάλπιγγας· ὡς γὰρ τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος ἐκζητήσαντι, καὶ τὰ κάλλη τοῦ φθέγματος προστετέθη σοι. Ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Πάτερ Γρηγόριε, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ΄. Θείας Πίστεως.

Θεῖαν ἔλλαμψεν, κεκληρωμένος, βίον αὔλον ἐξησκημένος, ὁμωνύμῳ ἱερατεῖα διέπρεψας· ὑπερφυῶς γὰρ τρανώσας τὰ δόγματα, ὀρθοδοξίᾳ τὴν πίστιν ἐστήριξας, Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρὶ σου· ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Γρηγορήσας τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας Χριστοῦ, τῆς Τριάδος τὸ κράτος ἐθεολόγησας· τὴν Ἀρείου δυσσεβῆ καὶ παράνομον, κακοδοξίαν καθελὼν, ὡς εὐσεβείας ἀρστέυς, καὶ πρόμαχος Ἱεράρχα, ἐφώτισας τοὺς ἐν σκότει, τῆς ἀγνοσίας καθευδοντας.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ πολυώδυνα, καὶ σαρκὸς μου τὰς νόσους ἐν τάχει ἱάσαι, τὰς τῆ νοός με ἐκτροπαῖς στησον· Πανάμωμε· καὶ ἐν γαλήνῃ λογισμῶν, εὐχαῖς προσφέρειν κα-

θαράς, τῷ Βασιλεῖ τῶν ἀπάντων, ἀξίωσον Θεοτόκε, καὶ ἐξαιτεῖσθαι πταισμάτων ἄφεσιν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄.

Τὴν Σορίαν καὶ Λόγον.

Στηλιτεύων τὴν πλάνην τῶν δυσσεβῶν, ταῖς Γραφαῖς διανοίγων Θεοπρεπῶς, ἐξέπεμψας δόγματα, ὑπὲρ μέλι ἠδύνοντα, τῶν πιστῶν ταῖς καρδίας, σαφῶς ἀξιόγαγε, τῇ Τριάδι λατρεῦειν, ἐν Μονάδι Θεότητος· ὅθεν τοῦ Σωτῆρος, τὴν μορφήν ἐν εἰκόνι, προέστησας ἀσπάζεσθαι, σχετικῶς τὸ ἀνθρώπινον. Θεολόγε Γρηγόριε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Δεῦτε πάντα τὰ Ἔθνη Θεοπρεπῶς, τὴν Μητέρα τοῦ πάντων Δημιουργοῦ, ὑμνήσωμεν λέγοντες· Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε, τοῦ τῶν ὅλων δεσπόζοντος, Ἰησοῦ τοῦ Παντάνακτος· χαῖρε μόνη Κυρία, τοῦ κόσμου πανάχραντε· χαῖρε τὸ δοχεῖον, τῆς Ἀγίας Τριάδος, Πατρὸς Υἱοῦ τε καὶ Πνεύματος, τὸ λαμπρὸν καὶ ἀκήρατον, Μαριάμ· Λειπάρθενε, Θεοτόκε πανύμνητε· χαῖρε πάνσεμνε Νύμφη ἡλιοστόλιστε· χαῖρε πάντων χαρὰ τῶν ὑμνούντων σε.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α΄. Ἀντίφωνον τοῦ δ΄. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ΄.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Εὐαγγέλιον. Ὁ Ν΄.

Δόξα, Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου.

Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἴτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β΄.

Οσιε τρισμάκαρ, Ἀγιώτατε Πάτερ, ὁ Παρθένῳ καλῶς, καὶ τοῦ Ἀρχιποίμενος Χριστοῦ Μαθητῆς, ὁ τιθεὶς τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν προβάτων· αὐτὸς καὶ νῦν πανεύφημε, Θεολόγε Γρηγόριε, αἵτησαι πρεσβείαις σου, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Οὐ Κανὼν τῆς Θεοτόκου· καὶ τοῦ Ἀγίου· οὐ ἡ ἀκροστιχίς·

Τὸν Θεορήμονα Γρηγόριον τὸν αἰοίδιμον ᾄδω (*).

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος α΄. Χριστὸς γεννᾶται.

Τὸν Θεολόγον τὸν δεύτερον, τὸν στύλον τοῦ φωτός τὸν οὐράνιον, σορίας Θεοῦ τὴν σάλπιγγα, δεῦτε τῶν τούτου λόγων οἱ ἐρα-

(*) Ἡ λέξις Θεορήμονα δι' ἐνὸς Ρ, οὐκ ἔστιν ἀμάρτημα ὀρθογραφικόν, ἀλλ' οὕτως ἀπαιτεῖ τοῦ Στίχου τὸ μέτρον.

σταί, πόθῳ συνελθόντες, εὐφημήσωμεν αὐτὸν ὡς Θεοκῆρυκα.

Ο Λόγος Πάτερ ὁ ἀναρχος, ὁ πάντων ὡς Θεὸς προμηθούμενος, προνοητικῇ δυνάμει σε, μάκαρ τῇ Ἐκκλησίᾳ, οἷα Μητρί, λόγῳ καὶ σοφίᾳ, χαριτώσας σου τὸν νοῦν, δῶρον χαρίζεται.

Ν ἔν ἡγεμόνα ποιέμενος, παθῶν τῶν τῆς σαρκὸς κατεκράτησας· καὶ χωρητικὸς γενόμενος, θείων ἀπαυγασμάτων, ἓνα Θεόν, ἐν τρισὶ προσώποις, κατεφώτισας ἡμᾶς, σέβειν Γρηγόριε.

Θεοτοκίον.

Θ εἰ Σοφία Πανάμωμε, τὸν οἶκον ἑαυτῆς ὠκοδόμησεν, ἐν τῇ σῇ γαστρὶ σκηνώσασα, τῇ κεχαριτωμένῃ· καὶ ὑπὲρ νῦν, τέτῳ ἐνωθεῖσα, καθ' ὑπόστασιν Ἀγνή, ὥφθη ὡς ἄνθρωπος. Ἐτερος Κανὼν, ποιηθεὶς παρὰ τῇ Ἀγίᾳ Κοσμᾷ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος ὁ αὐτός. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε** πικνον ὁ θεόπτης, Μωϋσῆς τοῦ Ἰσραὴλ
• **Ε** προανακρούεται· ἄρχει Μαριάμ δὲ σο-
• φῶν γυναικῶν· Ὡδὴν ἐπινίκιον, τῷ λυτρωτῇ
• Θεῷ πάντες ἄσωμεν.

Ρ ὕσιον ἀρχεγόνου, ἡμετέρων τε παθῶν αἷμα θεορρύτον, ἵστασο προσπένδων, καὶ νῦν τῶν πιστῶν, Γρηγόριε πάνσοφε, Θεὸν διδούς ἡμῖν εὐδιάλλακτον.

Π λάκας θεοχαράκτες, ὑπὸ γνόφον Μωϋσῆς εἶλεν εἰσδύκας ποτέ· σὺ δὲ ταῖς φρεσὶν ἐνστησάμενος, θεοδόχον τράπεζαν, ὁλοσχερῶς Θεοῦ ἀντεβόλησας.

Θεοτοκίον.

Θ ἔλων δι' εὐσπλαγχνίαν, ἐκ θανάτου καὶ φθορᾶς ἀνακαλέσασθαι, φύσιν τῶν βροτῶν ὁ Ὑπέρθεος, Παρθένε πανάμωμε, τὴν καθάραν νηδύν σου κατώκησεν.

Καταβασία.

• **Χ** έρσον ἀβυσσοτόκον πέδον Ἥλιος, ἐπε-
• πόλευσε ποτέ· ὥσεί τεῖχος γὰρ ἐπάγη,
• ἑκατέρωθεν ὕδωρ, λαῶ πεζοποντοποροῦντι,
• καὶ θαρέστως μέλποντι· Ἀσωμεν τῷ Κυ-
• ρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὡδὴ γ'. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Ε ἔχων τῆς σοφίας, τὴν πηγὴν ἀεννάως βλυ-
στάνουσαν, τῶν θεοσόφων διδαγμάτων, τὴν Χριστῇ Ἐκκλησίᾳ, Παμμάκαρ ἐπλήρωσας, τῷ ἐπὶ πάντων βοῶσαν Θεῷ· Ἄγιος εἰ Κύριε.

Ο τῆς εὐσεβείας, μεγαλόφωνος κήρυξ καὶ εὐσημος, θεολογίας θεολόγος, θησαυρὸν θεωρίας, ἀφθόνως προβάλλεται, καὶ διανέμει πλουσίως ἡμῖν, πλοῦτον ἀναφαίρετον.

Ρ ήτωρ ὁ πυρίπνους, ἡ θεόφθογγος λύρα τῆς χάριτος, τῇ θεολόγῳ ἐπιπνοίᾳ, καὶ φθογῇ θεοπνεύστῳ, ἠχήσας λαμπρότατα, τρισυποστάτου οὐσίας ἡμῖν, μέλος ἐμελῶδησεν.

Θεοτοκίον.

Η θεογεννήτωρ, ἡ βασίλισσα πάσης τῆς κτίσεως, τὸν βασιλέα τῶν ἀπάντων, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, Χριστὸν, ὃν ἡμῖν ἐγέννησας, εἰς σωτηρίαν τῶν ἐπὶ γῆς σῶσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ἐτερος Κανὼν. Ὁ Εἰρμός.

• **Η** τὸν πρὸ συλλήψεως ἀγνὸν Σαμουὴλ, ἀ-
• διστάκτως τῷ Θεῷ καθυποσχομένη,
• ἱερομήτωρ Ἀννα νῦν γηθομένη, ἄδει σὺν ἡ-
• μῖν· Ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Ο δι' ὀλισθήσεως προδήλου γαστρος, τῇ τε-
κούσῃ προφανεῖς Ὅσιε Πάτερ, ἐπωνυμίαν φέρων, τὴν ἐπαξίαν ὄρχαμε σοφῶν ἐνδιαθέτως, χαίροις Πάτερ σοι κραυγαζόμεν.

Ο πρὸ τῇ ἐλέσθαι πονηρὰ συζυγῇ, καὶ συν-
έριθον λαβὼν φάσμασι θείοις, θεοειδῇ ἀγνεῖαν, καὶ σωφροσύνην πρόμαχε πιστῶν, ἀγαλλιώντες, χαίροις Πάτερ σοι κραυγαζόμεν.

Θεοτοκίον.

Ε ὕας τῆς προμήτορος ἀνώρθωσας, τὸ ἐλίσθημα τὸ πρὶν ὑποδεξαμένη, τὸν τῆς κατερράγμενους ἐπανορθοῦντα, Λόγον τοῦ Πατρὸς, τῇ ἀηττήτῳ δυναστείᾳ Μητροπάρθενε.

Καταβασία.

• **Τ**ὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων,
• στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν
• ἐκτίσω, τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ε ξανοίξας τὸ στόμα λόγῳ Θεοῦ, ἐξηρεύξω σοφίαν κήρυξ φωτός, καὶ φρόνημα ἐνθεον, τῇ οἰκουμένη κατέσπειρας· τῶν Πατέρων ὄντως, κυρώσας τὰ δόγματα, κατὰ Παῦλον ὥφθης, τῆς πίστεως πρόμαχος· ὅθεν καὶ Ἀγγέλων, συμπολίτης ὑπάρχεις, καὶ τούτων συνόμιλος, ἀνεδείχθης μακάριε. Θεολόγε Γρηγόριε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, ταῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο ταν ἔλθῃ τῇ κρῖναι πᾶσαν τὴν γῆν, ὃ τῶν ὅλων Δεσπότης καὶ Ποιητής, προβάτοισ με σύνταξον, δεξιῶς τὸν κατάκριτον· καὶ ἐξωτέρου σκότους, καὶ πάσης κολάσεως, τὸν σὸν ἀχρεῖον δοῦλον, ἐξάρπασον Ἀχραντε· ἵνα εὐχαρίστως, μεγαλύνῳ τὸν πλοῦτον, τῆς σῆς ἀγαθότητος, Θεοτόκε πανύμνητε, καὶ βοῶ σοι

ρος ὀφθαλμός, τῶν ποιμένων ὁ ποιμήν, ὁ τῶν λύκων ἀγρευτής, πρέσβευε ἐκτενῶς, Θεολόγε τῷ Λόγῳ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Πάντων ἡ ἀντίληψις Δέσποινα, κλονουμένῳ μοι Παρθένε, ἐκ τοῦ σκότους τῶν δεινῶν, ταῖς τοῦ βίου τρικυμίαις, ποντουμένῳ τε αἰεὶ, ῥανίδα, τοῦ ἐλέους σε κατὰπεμψον, καὶ χεῖρα, βοηθείας σου παράσχου μοι· καὶ τῆς μερίδος ἀξίωσον, τῶν ἐκλεκτῶν, καὶ δικαίων με, ὡς ἄβυστον, τετοκυῖα τοῦ ἐλέους Ἀγνή.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄.

Ο ποιμενικὸς αὐλὸς τῆς Θεολογίας σου, ταῖς τῶν ῥητόρων ἐνίκησε σάλπιγγας· ὡς γὰρ τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος ἐκζητήσαντι, καὶ τὰ κάλλη τοῦ φθέγματος προσετέθη σοι. Ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Πάτερ Γρηγόριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ΄. Θείας Πίστεως.

Θεῖαν ἔλλαμψεν, κεκληρωμένος, βίον αὐλον ἐξησκημένος, ὁμωνύμῳ ἱερατεῖα διέπρεψας· ὑπερφυῶς γὰρ τρανώσας τὰ δόγματα, ὀρθοδοξίᾳ τὴν πίστιν ἐστήριξας, Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρί σου· ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενῶς ἐκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Γρηγορήσας τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας Χριστοῦ, τῆς Τριάδος τὸ κράτος ἐθεολόγησας· τὴν Ἀρείου δυσσεβῆ καὶ παράνομον, κακοδοξίαν καθελὼν, ὡς εὐσεβείας ἀριστεύς, καὶ πρόμαχος Ἱεράρχα, ἐφώτισας τοὺς ἐν σκότει, τῆς ἀγνοσίας καθευδοντας.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ πολυώδυνα, καὶ σαρκός μου τὰς νόσους ἐν τάχει ἴασαι, τὰς τῆ νοός με ἐκτροπὰς στῆσον· Πανάμωμε· καὶ ἐν γαλήνῃ λογισμῶν, εὐχαῖς προσφέρειν κα-

θαράς, τῷ Βασιλεῖ τῶν ἀπάντων, ἀξίωσον Θεοτόκε, καὶ ἐξαιτεῖσθαι πταισμάτων ἄφεσιν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄.

Τὴν Σορίαν καὶ Λόγον.

Στηλιτεύων τὴν πλάνην τῶν δυσσεβῶν, ταῖς Γραφαῖς διανοίγων Θεοπρεπῶς, ἐξέπεμψας δόγματα, ὑπὲρ μέλι ἠδύνοντα, τῶν πιστῶν ταῖς καρδίας, σαφῶς ἀξιόγαγε, τῇ Τριάδι λατρεῖν, ἐν Μονάδι Θεότητος· ὅθεν τοῦ Σωτῆρος, τὴν μορφήν ἐν εἰκόνι, προέστησας ἀσπάζεσθαι, σχετικῶς τὸ ἀνθρώπινον. Θεολόγε Γρηγόριε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Δεῦτε πάντα τὰ Ἔθνη Θεοπρεπῶς, τὴν Μητέρα τοῦ πάντων Δημιουργοῦ, ὑμνήσωμεν λέγοντες· Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε, τοῦ τῶν ὅλων δεσπόζοντος, Ἰησοῦ τοῦ Παντάνακτος· χαῖρε μόνη Κυρία, τοῦ κόσμου πανάχραντε· χαῖρε τὸ δοχεῖον, τῆς Ἀγίας Τριάδος, Πατρὸς Υἱοῦ τε καὶ Πνεύματος, τὸ λαμπρὸν καὶ ἀκήρατον, Μαριάμ· Λειπάρθενε, Θεοτόκε πανύμνητε· χαῖρε πάνσεμνε Νύμφη ἡλιοστόλιστε· χαῖρε πάντων χαρὰ τῶν ὑμνούντων σε.

Οἱ Ἀναβάθμοι, τὸ α΄. Ἀντίφωνον τοῦ δ΄. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ΄.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Εὐαγγέλιον. Ὁ Ν΄.

Δόξα, Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου.

Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β΄.

Οσιε τρισμάκαρ, Ἀγιώτατε Πάτερ, ὁ Ποιμήν ὁ καλὸς, καὶ τοῦ Ἀρχιποίμενος Χριστοῦ Μαθητῆς, ὁ τιθεὶς τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν προβάτων· αὐτὸς καὶ νῦν πανεύφημε, Θεολόγε Γρηγόριε, αἵτησαι πρεσβείαις σου, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Οὐ Κανὼν τῆς Θεοτόκου· καὶ τοῦ Ἀγίου· οὐ ἡ ἀκροστιχίς·

Τὸν Θεορήμονα Γρηγόριον τὸν αἰοίδιμον ᾄδω (*).

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος α΄. Χριστὸς γεννᾶται.

Τὸν Θεολόγον τὸν δεύτερον, τὸν στύλον τοῦ φωτός τὸν οὐράνιον, σορίας Θεοῦ τὴν σάλπιγγα, δεῦτε τῶν τούτου λόγων οἱ ἐρα-

(*) Ἡ λέξις Θεορήμονα δι' ἐνὸς Ρ, οὐκ ἔστιν ἀμάρτημα ὀρθογραφικόν, ἀλλ' οὕτως ἀπαιτεῖ τοῦ Στίχου τὸ μέτρον.

σταί, πρόθω συνελθόντες, εὐφημήσωμεν αὐτὸν ὡς Θεοκήρυκα.

Ο Λόγος Πάτερ ὁ ἀναρχος, ὁ πάντων ὡς Θεὸς προμηθούμενος, προνοητικῇ δυνάμει σε, μακάρι τῇ Ἐκκλησίᾳ, οἷα Μητρί, λόγῳ καὶ σοφίᾳ, χαριτώσας σου τὸν νοῦν, δῶρον χαρίζεται.

Ν ἔν ἡγεμόνα ποιέμενος, παθῶν τῶν τῆς σαρκὸς κατεκράτησας· καὶ χωρητικὸς γενόμενος, θείων ἀπαυγασμάτων, ἓνα Θεόν, ἐν τρισὶ προσώποις, κατεφώτισας ἡμᾶς, σέβειν Γρηγόριε.

Θεοτοκίον.

Θ εὖ Σοφία Πανάμωμε, τὸν οἶκον ἐαυτῆς ὠκοδόμησεν, ἐν τῇ σῇ γαστρὶ σκηνώσασα, τῇ κεχαριτωμένῃ· καὶ ὑπὲρ νῦν, τέττω ἐνωθεῖσα, καθ' ὑπόστασιν Ἀγνή, ὡφθη ὡς ἄνθρωπος. Ἐτερος Κανὼν, ποιηθεὶς παρὰ τῇ Ἀγίᾳ Κοσμᾷ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος ὁ αὐτός. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε** παινὸν ὁ Θεόπτης, Μωϋσῆς τοῦ Ἰσραὴλ
» προανακρούεται· ἄρχει Μαριάμ δὲ σφῶν γυναικῶν· Ὡδὴν ἐπινίκιον, τῷ λυτρωτῇ
» Θεῷ πάντες ἄσωμεν.

Ρ ὕσιον ἀρχεγόνου, ἡμετέρων τε παθῶν αἷμα Θεόρρυθτον, ἵστασο προσπένδων, καὶ νῦν τῶν πιστῶν, Γρηγόριε πάνσοφε, Θεὸν διδούς ἡμῖν εὐδιάλλακτον.

Π λάκας Θεοχαράκτες, ὑπὸ γνόφον Μωϋσῆς εἶλεν εἰσδύνας ποτέ· σὺ δὲ ταῖς φρεσὶν ἐνστησάμενος, Θεοδόχον τράπεζαν, ὀλοσχερῶς Θεοῦ ἀντεβόλησας.

Θεοτοκίον.

Θ ἔλων δι' εὐσπλαγχνίαν, ἔκ θανάτου καὶ φθορᾶς ἀνακαλέσασθαι, φύσιν τῶν βροτῶν ὁ Ὑπέρθεος, Παρθένε πανάμωμε, τὴν καθάραν νηδύν σου κατώκησεν.

Καταβασία.

» **Χ** έρσον ἀβυσσοτόκον πέδον Ἥλιος, ἐπέ-
» πόλευσε ποτέ· ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη,
» ἑκατέρωθεν ὕδωρ, λαῶ πεζοποντοποροῦντι,
» καὶ θαρέστως μέλποντι· Ἀσωμεν τῷ Κυ-
» ρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὡδὴ γ'. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Ε ἔχων τῆς σοφίας, τὴν πηγὴν ἀεννάως βλυστάνουσαν, τῶν Θεοσόφων διδασμάτων, τὴν Χριστῇ Ἐκκλησίᾳ, Παμμάκαρ ἐπλήρωσας, τῷ ἐπὶ πάντων βοῶσαν Θεῷ· Ἄγιος εἰ Κύριε.

Ο τῆς εὐσεβείας, μεγαλόφωνος κήρυξ καὶ εὖσημος, Θεολογίας Θεολόγος, θησαυρὸν θεωρίας, ἀφθόνως προβάλλεται, καὶ διανέμει πλουσίως ἡμῖν, πλοῦτον ἀναφαίρετον.

Ρ ήτωρ ὁ πυρίπνους, ἡ Θεόφθογγος λύρα τῆς χάριτος, τῇ Θεολόγῳ ἐπιπνοίᾳ, καὶ φθογῇ Θεοπνεύστῳ, ἠχήσας λαμπρότατα, τρισυποστάτου οὐσίας ἡμῖν, μέλος ἐμελῶδησεν.

Θεοτοκίον.

Η Θεογεννήτωρ, ἡ Βασίλισσα πάσης τῆς κτίσεως, τὸν Βασιλέα τῶν ἀπάντων, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, Χριστὸν, ὃν ἡμῖν ἐγέννησας, εἰς σωτηρίαν τῶν ἐπὶ γῆς σῶσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ἐτερος Κανὼν. Ὁ Εἰρμός.

» **Η** τὸν πρὸ συλλήψεως ἀγνὸν Σαμουὴλ, ἀ-
» διστάκτως τῷ Θεῷ καθυποσχομένη,
» ἱερομήτωρ Ἀννα νῦν γηθομένη, ἄδει σὺν ἡ-
» μῖν· Ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Ο δι' ὀλισθήσεως προδήλου γαστρος, τῇ τεκούσῃ προφανεῖς Ὅσιε Πάτερ, ἐπωνυμίαν φέρων, τὴν ἐπαξίαν ὄρχαμε σοφῶν ἐνδιαθέτως, Χαίροις Πάτερ σοι κραυγάζομεν.

Ο πρὸ τῇ ἐλέσθαι πονηρὰ συζυγῇ, καὶ συνέριθον λαβὼν φάσμασι θείοις, Θεοειδῇ ἀγνεῖαν, καὶ σωφροσύνην πρόμαχε πιστῶν, ἀγαλλιώντες, χαίροις Πάτερ σοι κραυγάζομεν.

Θεοτοκίον.

Ε ὕας τῆς προμήτορος ἀνώρθωσας, τὸ ὀλίθημα τὸ πρὶν ὑποδεξαμένη, τὸν τῆς κατερράγμενους ἐπανορθοῦντα, Λόγον τοῦ Πατρὸς, τῇ ἀηττήτῳ δυναστείᾳ Μητροπάρθενε.

Καταβασία.

» **Τ**ὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων,
» στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν
» ἐκτίσω, τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ε ξανοίξας τὸ στόμα λόγῳ Θεοῦ, ἐξηρεύξω σοφίαν Κήρυξ φωτός, καὶ φρόνημα ἔνθεον, τῇ οἰκουμένη κατέσπειρας· τῶν Πατέρων ὄντως, κυρώσας τὰ δόγματα, κατὰ Παῦλον ὡφθης, τῆς Πίξεως πρόμαχος· ὅθεν καὶ Ἀγγέλων, συμπολίτης ὑπάρχεις, καὶ τούτων συνόμιλος, ἀνεδείχθης μακάριε. Θεολόγε Γρηγόριε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, ταῖς ἐορταζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο ταν ἔλθῃ τῇ κρίναι πᾶσαν τὴν γῆν, ὃ τῶν ὅλων Δεσπότης καὶ Ποιητής, προβάτοισ με σύνταξον, δεξιῶς τὸν κατάκριτον· καὶ ἐξωτέρου σκότους, καὶ πάσης κολάσεως, τὸν σὸν ἀχρεῖον δοῦλον, ἐξάρπασον Ἀχραντε· ἵνα εὐχαρίστως, μεγαλύνῳ τὸν πλοῦτον, τῆς σῆς ἀγαθότητος, Θεοτόκε πανύμνητε, καὶ βοῶσαι

γηθόμενος· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφρεσιν δοθῆναί μοι· σέ γάρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δούλος σου.

ᾠδὴ δ'. Ῥάβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί.

Μύσης τῆς Τριάδος γεγονώς, τῇ ταύτης κατελάμπρυνας, τὴν οἰκουμένην ἐπγνώσει σοφὲ, δογματῶν μαρμαρυγὰς, ἐξαστράπτων Ὅσιε, τῆς σῆς ἀκριβοῦς διδασκαλίας· ἦν μελετῶντες αἰεὶ, πάντες εὐσεβῶς ἀνυμνοῦμέν σε.

Ορθὸς εὐσεβείας φαεινός, ἀκτῖνα τὴν τρισηλίον, εἰσδεδεγμένος ἐξανέτειλας, καὶ νύκτα τὴν ζοφεράν, δυσσεβῶν αἰρέσεων, αἴγλη τῶν σοφῶν σου διδαγμάτων, ἐδίωξας καὶ ψυχὰς, Πάτερ τῶν πιστῶν κατεφαίδρυνας.

Νοῦν τὸν ὑπερούσιον πηγὴν, τοῦ Λόγου καὶ τοῦ Πνεύματος, ἐξ αἰδίου Θεολόγῳ βροντῇ, Παμμακάρ Θεολογῶν, εὐσεβῶς ἐδίδαξας, τοῦτο παρ' αὐτῆς μεμνημένος, τῆς ὄντως Θεαρχικῆς, καὶ τῆς ἀρχιφώτου Θεότητος.

Ανῆλθες εἰς ὅρος ἀρετῶν, τῶν κάτω μεθίσταμενος, καὶ νεκρῶν ἔργων ἀφιστάμενος· καὶ πλάκας χειρὶ Θεοῦ, γεγραμμένας δόγματα, τῆς σῆς ἀκραίφνου Θεολογίας, ἐδέξω, μυσταγωγέ, τῶν ὑπερκοσμίων Γρηγόριε.

Θεοτοκίον.

Γνώμη πρὶν πεσόντα τὸν Ἀδὰμ, ἀνέστησας Πανάμωμε, τὴν ἐνυπόστατον τεκῆσα ζωὴν, ἐκ μήτρας παρθενικῆς, ἀγνισθείσης Πνεύματι, καὶ πρὸς ἀπαθῆ καὶ θειοτέραν, ἀκήρατάν τε τρυφήν, τοῦτον ἐπανήγαγες Δέσπαινα.

Ἔτερος Κανὼν· Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺν τῷ θαυμασίῳ σταῖς Ἀββακούμ, ἐπὶ
» τῆς θείας φυλακῆς σου Γρηγόριε, καὶ
» τὸν ἐπ' ὧμων Χερουβὶμ κατανοήσας, τῆς παγ-
» κοσμίας γέγονας, μνητὴς σωτηρίας, αἰεὶ κραυ-
» γάζων· Κύριε, δόξα τῇ δυνάμει σου.

Ταῖς πλησιφαεῖς καὶ πέλας Θεῷ, ταξιαρχίας ἐκμιμούμενος Πάνσαφε, τὰ ὑπὲρ ταύτας ταῖς φρεσὶ περιπελεύων, πρὸς τὸν βυθὸν κατείληφας, τὴν ὑπέρτατον στάσιν, ἐντεῦθεν πλοῦτον φέρων, ἀνθρώποις ἀναφαίρετον.

Οτὸν οὐ ληπτὸν εἰσδύνας γνόφον, καὶ ὡς ἐκ πέτρας ἐπαθήσας ὀπίσθια, συγκεκραμένην ὑλικῇ αὔλῳ φύσιν, καὶ ἀσυγχύτου μίξεως, χρηματίσας σημάτων, Χριστοῦ Θεράπον, τοῦτον τοῖς δούλαις φέροις ἔλεων.

Θεοτοκίον.

Ορθὸς ἀνεδείχθης σὺ νοητόν· ὅθεν ἐτμήθη ἀπορρήτως ὁ ἐντιμὸς Λίθος, λεπτύνων ζοφεράς πλάνης εἰκόνα, καὶ φωτισμῷ τῆς χάρι-

τος, καταυγάζων τοὺς πίστει, ἀναβοῶντας· Κύριε, δόξα τῇ δυνάμει σου. Καταβασία.

» **Ε**κάλυψεν ἕρανὸς, ἡ ἀρετὴ σου Χριστέ· τῆς
» κιβωτοῦ γὰρ προελθὼν, τῷ ἀγιάσματός
» σου, τῆς ἀφθόρου Μητρὸς, ἐν τῷ ναῷ τῆς δό-
» ξης σου, ὡφθης ὡς βρέφος ἀγκαλοφορούμενος,
» καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα, τῆς σῆς αἰνέσεως.

ᾠδὴ ε'. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Ρημάτων ὁ φθόγγος, ὁ θείος τῶν σῶν, καὶ δαγμάτων ἡ χάρις ἡ ἐνθεος, ὡς τάχος ἀστραπῆς, πᾶσαν ἐπέδραμε τὴν γῆν, Τριάδα ἐν Μονάδι, Μονάδα ἐν Τριάδι, προσκυνεῖν Θεολόγε, Θεολογῶν καὶ ἐκδιδάσκων ἡμᾶς.

Ηράσθης τῆς ὄντως σοφίας Θεοῦ, καὶ τῶν λόγων τὸ κάλλος ἠγάπησας, καὶ πάντων προτετίμηκας, τερπνῶν τῶν ἐπὶ γῆς· διό σε τῷ στεφάνῳ, Παμμακάρ τῶν χαρίτων, εὐπρεπῶς ἐκόσμησε, καὶ Θεολόγον ἀπειργάσατο.

Γνωστῶς σὺ τὸν ὄντα, ὡς πάλαι Μωσῆς, καθορᾶν Θεορρήμον ἐπόθησας· καὶ τοῦτου τὰ ὀπίσθια, τῇ πέτρᾳ σκεπασθεῖς, ἰδεῖν κατηξιώθης, καὶ πέλαγος τῆς θείας, ἐμυήθης αὐσίας, ἀκαταλήπτως φανερούμεναν.

Θεοτοκίον.

Οπάλαι τὴν Εὐάν, μητέρα τὴν σὴν, διαπλάσας ἐκ σοῦ σεσωμάτωται, ἐκείνης τὸ κατὰκριμα, καὶ τὴν παρακοὴν, προδήλως θεραπεύων, καὶ λύων ὡς οἰκτίρμων, καὶ Δεσπότης τῶν ὅλων, Θεογεννητὸρ Μητραπάρθενε.

Ἔτερος Κανὼν· Ὁ Εἰρμός.

» **Α**νῆρακα πυρὸς τῶν Ἡσαΐου, Σεραφίμ
» δίγει χειλέων ποτὲ, τῇ λαβίδι ἀφελό-
» μενον καὶ περιθέν· ὁ δὲ, καθηράμενος, δι-
» καιοσύνην μάθετε, πᾶσιν ἐκήρυττε.

Ολῶ τῷ πυρὶ τῆς Θεοπτείας, παμμακάριστε Γρηγόριε, προσερπύσας καθαρότητι νοῦ καὶ ψυχῆς, ἀπλήστως αὐταχειρὶ, τὰ τριλαμπὲς ἐξήντησας φῶς ἰσοθέατον.

Ταῖς μαρμαρυγαῖς περιπαρεῖς, τοῦ Τρισηλίου ἀμαρύγματος, ἐκ τῆς αἴγλης πυρωθεῖς δέ, καὶ θείαις βολαῖς τὸν νοῦν ἐλλαμπόμενος, ἀντανεκλώσας ἀκτῖνας, πᾶσιν ἐξέλαμψας.

Θεοτοκίον.

Φῶς τὸ ἐκ φωτὸς τὸν τοῦ Πατρὸς, μονογε-
νην Λόγον τὸν ἀναρχον, δεξαμένη Μητρα-
πάρθενε, πύλη φωτὸς, σαφῶς ἐχρημάτισας, δι-
καιασύνης Ἡλίον, πᾶσι ἀστράψασα.

Καταβασία.

» **Ω**ς εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ
» ἐπηρμένῳ Θεόν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης δα-

» ρυφορούμενον, ὦ τάλας! ἐβόα, ἐγὼ· πρὸ γὰρ
» εἶδον σωματούμενον Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου,
» καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Ῥῥῥῥ ἑ. Σπλάγχχνων Ἰωνᾶν.

Ρεῖθροις τῶν σοφῶν, δογματῶν σε Πάνσοφε,
Ἀρείου τὸν νοῦν τὸν θολερώτατον, κατε-
ξήρανας, ἐν γαλήνῃ φυλάττων τὴν ποιμνὴν σου,
ἀπερίκλυτον καθάπερ λογικὴν κιβωτόν· ἥπερ,
εὐσεβείας σπέρματα, ἐναπέθου τὸ κάλλος τῶν
λόγων σου.

Ινα τῆς σεπτῆς, Τριάδος τὴν ἑλλαμψιν, πλε-
τήσης τὸν νοῦν, Πάτερ ἐστίλθωσας, ἀκηλί-
δωτον, ὡς καινὸν καὶ νεόσμηκτον ἔσοπτρον, δι'
ἀσκήσεως ἀρίστης ἐργασάμενος· ἐνθεν, καὶ Θεοει-
δέστατος, ἀνεδείχθης ταῖς θείαις ἐμφάσεσιν.

Ολος συγκραθεῖς, τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος,
ἐγένεθ φωστήρ, Πάτερ ὁλόφωτος, τῇ λαμ-
πρότητι, τῶν σῶν λόγων φωτίζων τὰ πέρατα,
καὶ τῇ τῆς Θεολογίας καθαρότητι, τέρπων
τὴν τερπνὴν ὁμήγυριν, τῶν πιστῶν Θεολόγε
Γρηγόριε.

Νέος Σαμουὴλ, Θεόσδοτος πέφνηας, δοθεὶς
τῷ Θεῷ καὶ πρὸ συλλήψεως, Παμμακά-
ριστε, σωφροσύνη ἀγνεία κοσμούμενος, καὶ τῇ
τῆς ἱερωσύνης παναγία σοφῇ, Πάτερ, καθωραϊ-
ζόμενος, μεσιτεύων τῷ Πλάστῃ καὶ πλάσματι.
Θεοτοκίον.

Τόμος καθαρὸς, τὸν Λόγον δεχόμενος, γρα-
φόμενον νῦν, τὸν ἀπερίγραπτον, τῇ Θεό-
τητι, ἐγνώρισθης Προφήταις καὶ πρότερον, Μη-
τροπάρθενε Μαρία Θεονύμφευτε· σὺ γὰρ, τὸν
ἀπεριόριστον, ἐν γαστρί σου ἀφράστως ἐχώ-
ρησας.

Ἔτερος Κανὼν. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** διαπόντιον, ὑπομείνας συμφορὰν, φυγῇ
» κλύδωνος, κλήρου φορᾶ, καὶ λαγῶσι
» συσχεθεῖς, ἀλίε θηρὸς, ἐ διεφθάρη, ἀλλ' ἐβόα
» Ἰωνᾶς· Πρὸς σέ ἡ ζωὴ μου ἀναβήτη Χριστέ.

Ο ὑποβρύχιος, ταῖς φρεσὶν οὐ γεγονώς, κευ-
θμῶνας, θείου ἐρευνήσας βυθοῦ, ἐκ δὲ
τούτων, μαργαρίτην ἀρυσάμενος, σὺ τῷ Δεσπό-
τῃ, καὶ σιγὴν ὡς περ λόγον Γρηγόριε τέθεικας
πανάριστε.

Ο δι' ἐντευξεως, καθαρᾶς ἀγριουμένην κα-
τευνάσας ἄλλα, καὶ τῶν ξένων ἀποπτύ-
σας λόγον ἄλμην, σὺ τῷ Δεσπότῃ, ὡς οὐράνιος
σταγὼν, λαὸν πιστὸν ἤρμωσας Γρηγόριε (*).

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει, ἡρῶευσας Γρηγόριε·
καταλληλότερον μὲν πρὸς τὸ, σταγὼν, ἀκαταλληλὸν δὲ
ἰσως πρὸς τὸ, Δεσπότῃ.

Θεοτοκίον.

Απερινόητον ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς, τὸ μυ-
στήριον Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ἀρρήτου καὶ φρι-
κτῆς λοχείας τῆς σῆς· σὺ γὰρ Παρθένε τὸν τῶν
ὅλων Ποιητὴν, τεκοῦσα Παρθένος διετέλεσας.

Καταβασία.

» **Ε**βόησέ σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλ-
» μοῖς τὸ σωτήριον, ὃ λαοῖς ἐπέστη· Ἐκ
» Θεοῦ Χριστέ, σὺ Θεός μου.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Θεολόγῳ γλώττη σου, τὰς συμπλοκάς τῶν
ῥητόρων, διαλύσας ἐνδοξε, ὀρθοδοξίας χι-
τῶνα, ἄνωθεν ἐξυφανθέντα τὴν Ἐκκλησίαν, ἐ-
στόλισας· ὃν καὶ φοροῦσα, σὺν ἡμῖν κράζει,
τοῖς σοῖς τέκνοις· Χαίροις Πάτερ, Θεολογίας ὁ
νοῦς ὁ ἀκρότατος.

Ὁ Οἶκος.

Εκ τῆς Θεολογικῆς, καὶ ὑψηλῆς σοφίας σου,
ἐμπλησόν μου τὸν νοῦν, τὸν πτωχὸν καὶ
ταλαίπωρον, ὅπως ἀνυμνήσω τὸν βίον σου Πά-
τερ· οὐ γὰρ ἰσχύσω λόγον προσάξαι σοι, εἰμὴ
σὺ παράσχῃς μοι λόγον καὶ γνῶσιν, ἰσχύν καὶ
σύνεσιν· ὅπως ἐκ τῶν σῶν τὰ σὰ προσφέρω
σοι, καὶ ἐκ τῆς πλούτις τῶν ἀρετῶν σε, ἐκεῖθεν
ἔχω ἀφορμὰς, καὶ στεφανώσω τὴν σεπτὴν καὶ
ἀγίαν κορυφὴν σε, σὺν τοῖς πιστοῖς ἀνακράζων·
Χαίροις Πάτερ, Θεολογίας ὁ νῦς ὁ ἀκρότατος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀ-
γίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, Ἀρχιεπισκόπου
Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Θεολόγου.

Στίχοι.

Θεοῦ γινώσκειν ὀρθοδόξως οὐσίαν,
Χριστιανοῖς λεγάτον (*) ἐκ Γρηγορίου.

Εἰκάδι Γρηγόριος Θεορήμων ἐκθάνε πέμπτη.

Ο μέγας Γρηγόριος, ὁ Θεολόγος, ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βα-
σιλείας Θυάλευτος· ὃ πατὴρ μὲν ἐπίγειος, δευτέρα
τῶν Καππαδοκῶν· οὐράνιος δὲ, ἡ ἄνω Ἱερουσαλὴμ. Πα-
τέρες δὲ αὐτῷ εὐπατρίδαι τε καὶ δίκαιοι, Γρηγόριος καὶ
Νύννα, οἱ τὰ εἰδωλα πρότερον δι' ἀγνοίαν εἰσέδοντο. Γεν-
νήσαντες δὲ τὸν μέγαν Γρηγόριον, ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύ-
ματος δι' ὕδατος καὶ πνεύματος ἀνεγεννήθησαν, καὶ γνή-
σιος μύτης, καὶ Ἀρχιερεὺς Ναζιανζοῦ, ὁ Πατὴρ τοῦ Ἁγίου
καθίσταται. Ἀναχθεῖς δὲ εἰς μέτρον ἡλικίας, καὶ πᾶσαν
τὴν ἐγκύκλιον παιδεύειν, ὡς ἄλλος οὐδεὶς μετελθὼν, ἐξη-
γητῆς καὶ διδάσκαλος τοῦ κατ' αὐτῶν γεγέννηται βίου. Ἐν
οἷς τὸν μέγαν Βασίλειον, καὶ Γρηγόριον τὸν πατέρα, καὶ

(*) Λέξις Λατινικὴ ἐκ τοῦ Legatum, ὅπερ σημαίνει
κληρονομίαν ἐνδιάθηκον ἀπὸ πατρὸς εἰς τέκνα. Γραπτέον
δὲ τὴν λέξιν ὀρθότερον Ληγάτον· καθότι τὸ Λατινικόν
Ἐνταῦθα ἐστὶ μακρόν, ἰσοδυναμοῦν τῷ παρ' Ἑλλήσιν Η.

τὸν ἀδελφὸν Καισάριον, καὶ Γοργονίαν τὴν ἀδελφὴν, λόγοις ἐπιταφίοις τιμᾶ. Ὅθεν οἱ περὶ αὐτοῦ τι συγγράψαντες οὐκ ἄλλοθεν, ἀλλ' ἐκ τῶν αὐτοῦ λόγων, ἔλαβον ὧν εἶπον τὰς ἀφορμὰς.

Τοσοῦτον οὖν μόνον εἰπεῖν ἀναγκαῖον, ὅτι εἰ ἔδει γενέσθαι ἐν ἀνθρώποις εἰκόνα τινὰ καὶ στήλην, κατὰ μέρος ἐκ πασῶν συγχειμένην τῶν ἀρετῶν, τοῦτο ἦν ὁ μέγας Γρηγόριος. Βίου γὰρ λαμπρότητι τοὺς κατὰ πρᾶξιν εὐδοκίμους ὑπερβαλὼν, ἐπὶ τοσοῦτον θεωρίας προήχθη, ὥς πάντας ἠττάσθαι τῆς σοφίας αὐτοῦ, τῆς ἐν τε λόγοις, ἐν τε δόγμασιν· ὅθεν καὶ τὴν Θεολόγος προσηγορίαν ἐκτίησεν. Προέστη δὲ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἔτη δώδεκα μέχρι τῆς δευτέρας Συνόδου.

Ἦν δὲ, κατὰ τὸν τύπον τοῦ σώματος, τὴν ἡλικίαν μέτριος· ὑπὸ βραχὺ μετὰ τοῦ χαρίεντος· σιμός· ἔχων ἐπ' εὐθείας τὰς ὀφρῦς· ἡμερον βλέπων καὶ προσηνές· θάτερον τῶν ὀφθαλμῶν, ὅς ἦν δεξιός, ἔχων στυνότερον, ὃν καὶ οὐλὴ κατὰ τὸν κανθὸν συνήγε· τὸν πώγωνά οὐ βαθύς, θασύς δὲ ἱκανῶς· φαλακρός, λευκός ταῖς θριξί, τὰ ἄκρα τῆς γενειάδος ὡς περικεκαπνισμένα ὑποφαίνων.

Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῆς Ἀγίας Ἀναστασίας, ἐν τοῖς Δομνίνου ἐμβόλοις, καὶ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῶν Μεγάλων Ἀποστόλων· ἐνθα τὸ τίμιον αὐτοῦ λείψανον Κωνσταντῖνος ὁ Πορφυρογέννητος, φιλόχριστος, καὶ πανευσεβὴς Βασιλεὺς ἡμῶν, κομίσας ἐκ Ναζιναζοῦ τῆς Καππαδοκῶν χώρας, κατέθηκε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Πατρὸς ἡμῶν Πουπλίου.

Στίχ. Ζωὴν ἔνυλον Πούπλιος καταστρέφει,
Καὶ τὴν αὔλον καὶ νοητὴν λαμβάνει.

Ὅτος ἐκ βελευτικῆς συμμορίας ὥρμητο, πόλειος Ζεύγματος, κειμένης παρὰ τῷ Εὐφράτῃ ποταμῷ· εἰς ὑψηλὸν δὲ ὄρος ἀνελθὼν οὐ πλείω τριάκοντα σταδίων ἀφεστηκός τῆς προειρημένης πόλεως, μικρὸν σπήλαιον ὠκοδόμησεν. Πάντα δὲ ὅσα πατρώθεν ἐδέξατο, πένησι διένειμεν, ἐν πάσῃ ἀρετῇ καὶ ἀσκήσει βιοτεύων. Τῆς φήμης οὖν πανταχοῦ διαβουμένης, παρεγένοντο πολλοὶ πρὸς αὐτὸν, τῶν ἀγῶνων κοινωνήσαντες αὐτῷ τῶν ἀσκητικῶν· οἷς καὶ κελλῖα μικρὰ οἰκοδομήσαι κελεύσας, συχνῶς αὐτοὺς ἐπισκέπτετο, μή τι πέρα τῆς χρείας ἐν τοῖς αὐτῶν κελλίοις ἐναπόκειται. Ἀλλὰ γὰρ καὶ αὐτὸν τὸν ἄρτον ζυγοῖς ἐστάθμιζε, καὶ εἰ περιττὸν τοῦτον ἐν τινι εὔρει, γαστρίμαργόν τε ἀπεκάλει, καὶ εἰς κόρον φιλόσαρκον. Εἰ δὲ καὶ πιτύρων τὸ ἄλευρον ἐθεάσατο ἀποκεκριμένον, σωματικῆς τροφῆς ἀπολαύειν ἔλεγε τὸν μετέχοντα. Καὶ νύκτωρ ἐξάπινα κατὰ τὴν ἰκαστοῦ θύραν ἀφικνούμενος, εἰ μὲν εὔρει προσευχομένους, σιγῇ πάλιν ὑπεχώρει· εἰ δὲ τινος ὑπνοῦντος ἤσθετο, τῇ χειρὶ τὴν θύραν πατάσων, πολλὰ τὸν ὑπνοῦντα τῇ γλώσσῃ ἔβαλλεν. Ὡς τε ἐκ τῆς τούτου συχνότερας ἐπισκέψεως, πολλοὶ, εἰκόνας τινές, τὴν αὐτοῦ ὄλην ἐναπομαζάμενοι ἀρετὴν, γεγονόσιν, ὧν εἰσὶ Θεότεκνος, καὶ Ἀφθόνιος· οἱ καὶ τὴν προστασίαν καὶ ἐπιμέλειαν τῶν ἀδελφῶν, μετὰ τὴν αὐτοῦ ἀναδεξάμενοι ἤσαν τελευτήν. Οὕτω καλῶς ἀγωνισάμενος, τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ ἐν εἰρήνῃ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μάρη.

Στίχ. Πάσης ἀποστάς ἀγάπης κόσμου Μάρης,
Εἰς Θεῖον ὕψος ἦκε Θείας ἀγάπης.

Ὅτος ὁ ἐν Ἀγίοις Πατὴρ ἡμῶν Μάρης, νέος ὢν καὶ εὐειδής, καὶ ἐν τῷ κόσμῳ ὢν, καλόφρωνος ἦν· καὶ πανηγύρεις Ἀγίων ἐπιτελῶν, καὶ ψάλτης τέλειος ὑπάρχων

ἡγάπα μὲν αἰετὸν Θεόν, καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ ἀπρώτως διεφύλαττε, καὶ τὸ σῶμα καθαρὸν καὶ ἀκίβδηλον διετήρει, καὶ τὴν ψυχὴν ἄσπιλον καὶ ἁμωμον εἶχεν, ἐν μίῳ πολλῶν παγίδων πορευόμενος, καὶ τοῖς ἐν τῷ κόσμῳ συναναστρεφόμενος, ὡς προέφημεν. Ὅτε δὲ ἠθέλησεν ἀποτάξασθαι, ἀπελθὼν ἐν Ὁμήρου κώμῃ, καὶ μικρὸν οἰκίδιον ἐκεῖσε οἰκοδομήσας, καθεῖρξεν ἑαυτὸν, τριάκοντα καὶ ἑπτὰ χρόνους τελέας. Καὶ περ πολλὴν νοτίδα ἐκ τοῦ παρακειμένου ὄρους δεχόμενος, καὶ βλάβην πολλὴν ἐξ αὐτῆς ἐπισπώμενος, ἀλλ' οὐκ ἠθέλην ἀμεΐφασθαι τὸν τοιοῦτον οἰκίσκον· ἀλλ' ἐκεῖσε διέμεινεν, ἕως οὗ τὸν δρόμον διήνυσεν.

Οὗτος τὴν ἀπλότητα ἡγάπα, καὶ τὰ ποικίλα ἤθη παντάπασιν ἐβδελύττετο· τὴν πενίαν δὲ ὑπὲρ τὴν ἄγαν εὐπρίαν ἡγάπησεν. Ἐννευήκοντα δὲ ἔτη βεβιωκώς, τοῖς ἐξ αἰγίων τριχῶν κατεσκευασμένοις ἱματίοις ἐχρήτο. Ἄρτος δὲ καὶ ἄλλας ὀλίγον τῆς τροφῆς αὐτοῦ τὴν χρείαν ἐπλήρου. Πισθίας δὲ διὰ χρόνου μακροῦ τὴν πνευματικὴν θυσίαν προσφερομένην ἰδεῖν, ταῖς τῶν Διακόνων χερσίν, ἀντὶ θυσιαστηρίου, χρησάμενος ὁ Ἱερεὺς, τὴν μυστικὴν θυσίαν καὶ σωτήριον προσήνεγκεν ἐνώπιον αὐτοῦ. Ὁ δὲ, πάσης ἡδονῆς πλήρης γενόμενος, καὶ αὐτὸν τὸν οὐρανὸν ὄραν ὑπελάμβανεν. Οὕτω καλῶς βιώσας, καὶ εἰς οὐρανούς ἀναπαύς, χορεύει σὺν πᾶσι τοῖς Ἀγίοις ἐν ταῖς τῶν πρωτοτόκων σκηναῖς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἀγία Μεδβλή, σὺν τῇ συνοδίᾳ αὐτῆς, πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Σεπτὴ Μεδούλη, τοῦ Θεοῦ Λόγου δούλη,
Δούλοις Θεοῦ σύναθλος εἰς πῦρ ὥράθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δημητρίου τοῦ σκευοφύλακος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσιος Ἀπολλῶς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Χρηστὸν βιώσας μέχρι καὶ τέλους βίον,
Θραύει πονηρῇ πᾶν Ἀπολλῶς τὸ θράσος.
Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥῆδὴ ζ'. Οἱ Παῖδες εὐσεβεῖα.

Ὅλος ἐπιθυμία γλυκασμός τε, προφανῶς ὁ λόγος σου· ὅλος Γρηγόριε μεστός, εὐφροσύνης καὶ φαιδρότητας, θυμηδίας ἐμπιπλῶν, τοὺς πίστει ψάλλοντας· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νοὶ πεφωτισμένῳ τὴν πηγὴν, τῶν φωτισμάτων ἐφθασας· καὶ ταῖς ἐκεῖθεν ἀστραπαῖς πυρπολούμενος κατέφλεξας, Εὐνομίου γλωσσαλγίαν, τῇ Τριάδι βοῶν· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἀνοίξας καταρράκτας τῆς ἀβύσσου, τῶν σοφῶν δογμάτων σου, ἀναστομώσας τε πηγὰς τῆς σοφίας σου, κατέκλυσας τοὺς τῆς πλάνης ἀρχηγούς, καταστραπτόμενος, τῷ ἐνικαίῳ φωτὶ καὶ τρισηλίῳ.

Θεοτοκίον.

Ὁ μδρος ὡς ἐπὶ πόκον καταβάς, ἐν σῇ γαστρὶ σεσάρκωται, ὁ τῆς εἰρήνης ποταμός, ἡ

πηγή τῆς ἀγαθότητος, ὁ σταγόνας ἵετοῦ ἐξαριθμούμενος, ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογημένος.

Ἔτερος Κανὼν. Ὁ Εἰρμός.

» **Υ**πῆλθον ὡς νυμφῶνα, τῆς καμίνου τὴν
» φλόγα τὴν ἀστεκτον, οἱ δὲ εὐσέβειαν
» ποτὲ Παῖδες Ἅγιοι δειχθέντες σαφῶς, καὶ
» συμφώνως ἀνυμνοῦντες, ὕμνον ἔμελπον. Ὁ
» τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Αἰδίων Ἡγεμόνων, πρὸ βημάτων ἐστηκὼς
Γρηγόριε, τοὺς αἰρετίζοντας πυρὸς, χα-
λεπώτερον φυσῶντας φορᾷ, εὐσεβείᾳ κατεπίμ-
πρας, τῇ Τριάδι βοῶν. Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Τριάδος ἐπιπνοία, τὴν δογματῶν εὐσεβῶν
Γρηγόριε, ἀνεπιθόλωτον πηγὴν, ἐκ χειλέων
ἀναβλύσας τῇ γῇ, ἀνθοφόρον τὴν τραχεῖαν ἄρ-
δων ἔδειξας. Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Νεκρῆται ὁ Προπάτωρ, ὡς ἀκαίρως τῇ φυτῇ
γευσάμενος· σὺ δὲ τὴν ἀληκτον ζωὴν, ὡς Παρ-
θένη ἐκπλασθήσασα, τὸν Παραδείσονοικεῖν τῆτον
ἀνέστησας, Θεογεννητορ Ἀγνή εὐλογημένη.

Καταβασία.

» **Σ**ὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, Παῖδας Θεο-
» λογήσαντα, καὶ Παρθένῳ ἀκηράτῳ ἐ-
» νοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς
» μελωδοῦντες. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πα-
» τέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ ἡ. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Ισον τῷ Πατρὶ τὸν Λόγον καὶ τὸ Πνεῦμα, ἀ-
γαθότητι καὶ βασιλείᾳ, εὐσεβῶς ἐδίδαξας,
οὐσιώδη καὶ φυσικὴν, τὴν ταυτότητα γινώσκων
καὶ τὴν ἑνωσιν· διὸ ἀνεβόας ἀγαλλόμενος. Εὐ-
λογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερ-
υψοῦτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξης τῆς ἀγγελικῆς κατηξιώθης· ὡς γὰρ
Ἄγγελος ἔλαμψας κόσμῳ, τῇ Τριάδι Πάν-
σοφει, καθαγνίσας ἐπιμελῶς, τὴν ψυχὴν τε καὶ
τὸ σῶμα καὶ διάνοιαν· ἡ νῦν ἀναμέλπεις εὐφραι-
νόμενος. Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον,
καὶ ὑπερυψοῦτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ιλέων ταῖς προσευχαῖς σου τὸν Δεσπότην, ἐρ-
γασάμενος αἰτῆσαι Πάτερ, τῶν πταισμάτων
ἄφεσιν, τοῖς ἐν πίσει τὴν ἱεράν, καὶ πανέορτόν
σου μνῆμην ἐορτάζουσιν· ἐν ἡ γεγηθότες ἀνα-
μέλπομεν. Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύ-
ριον, καὶ ὑπερυψοῦτω, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Μύστης τῆς τριπυποστάτου Μοναρχίας, καὶ
Θεότητος τῆς ἐν Τριάδι, ἀρετῶν ἀσκή-
σεσι, χρηματίσας Τριαδικός, Θεολόγος ἀνεδείχ-

θης Παμμακάρις· καὶ νῦν ἀναμέλπεις ἀγαλ-
λόμενος. Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον,
καὶ ὑπερυψοῦτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ο ταῖς ἀρχαγγελικαῖς ὑμνολογίαις, δοξαζό-
μενος πλούσιος Λόγος, δι' ἡμᾶς ἐπτώχευ-
σε, σὲ Μητέρα τὴν καλλομένην, Ἰακώβ εὐλογημέ-
νην ἐκλεξάμενος· διὸ ἀνυμνῶντες ἀναμέλπομεν.
Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑ-
περυψοῦτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἔτερος Κανὼν. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐ μὴ τῇ τροφῇ χρανθέντες Παῖδες, βασιλι-
» κῆς τραπέζης, εἰς πῦρ χαίροντες ἔβησαν
» ποτέ· καὶ ἐν φλογὶ δροσιζόμενοι, προθύμως ἔ-
» ψαλλον. Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῆς Βαβυλωνίας Πάτερ φλογός, ὑπεραρθεῖς
καὶ μᾶλλον, αὐτῆς τῇ εὐσεβείᾳ, πυρσωθείς
Τριαδικός, μυστηπόλος ἐκφανθεῖς, καὶ κήρυξ
βοᾶς. Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῆς πειρασικῆς ποικίλως Πάτερ, καὶ σιδηρᾶς
καμίνου, τὸ πῦρ κατασβεννύων εὐμαρῶς,
τῶν πειρασμῶν ὑπεκδύς, πρὸς ἔρανὸν ἀνέπτυς
βοῶν. Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Η χρυσοφανὴς λυχνία τὴν σὴν, συμβολικῶς ἐ-
δήλῃ, θείαν γέννησιν Ἀχραντε σεμνή· σὺ
γὰρ τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον, τῷ κόσμῳ ἔλαμψας,
ὡς βοῶμεν. Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Καταβασία.

» **Α**στέκτω πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ Θεοσεβείας,
» προεστώτες Νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ
» λωβηθέντες, θείον ὕμνον ἔμελπον. Εὐλογεῖτε,
» πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε,
» εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ Δ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Νέμει σοι ζωὴν ἀκήρατον, ἡ ἀρχικὴ Τριάς, ἣν
ἐθεολόγησας δεξαμένη σου, τὰ δι' αὐτὴν
ἀγωνίσματα, καὶ τὰ δόγματα, καὶ τὰ πα-
λαίσματα· ἡ νῦν Πάτερ παρέστης, ὑπὲρ τοῦ
κόσμου πρέσβυς ἄριστος.

Αἷγλη τριφεγγοῦς λαμπρότητος, τῆς ἐκ μιᾶς
προερχομένης Θεότητος, ἐλλαμπόμενος, ἱε-
ρομύστα Γρηγόριε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε πίστει
περίσωζε, καὶ τῇ τῶν σῶν δογματῶν, Θεολο-
γία φωταγωγήσεν.

Δρόμον τὸν καλὸν τετέλεκας, τῆς ἀρχικῆς
Τριάδος ὑπεραγωνισάμενος, καὶ θεώσεως,
ὡς Θεολόγος τετύχηκας, καὶ τοῦ θείου σου
πόθου πληρώσεως, μετείληφας ἀξίως, Ἐκκλη-
σιῶν ἡ σεμνοπρέπεια.

Θεοτοκίον.

Ο τοῦ φοβεροῦ σε Δαύματος! σὺ γὰρ Παρ-
 θένε Θεοτόκε μυστήριον, τὸ πρὸ γενεῶν,
 καὶ πρὸ αἰώνων ἀπόκρυφον, ἐν Θεῷ τῷ τὰ
 σύμπαντα κτίσαντι, τεκοῦσα Θεὸν Λόγον, ἀ-
 νερμηνεύτως ἐφάνέρωσας.

Ἔτερος Κανὼν. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** τὸν ἄνω βυθὸν τῆς Δείας ἀκαταλη-
 » ψίας, εὐσεβῶς ἀνανηξάμενος, καὶ τὸν
 » νοῦν ὡς ἐκ πέτρας ἀπεριλήπτου, τῆς Δεαρ-
 » χικῆς ἀπαιωρήσας Τριάδος, παμμακάριστε
 » Πάτερ, σὲ μεγαλύνομεν.

Ο τὸ εὐτελὲς ἔνδυμα, τοῦ νομικοῦ περιρ-
 ρήξας γράμματος, καὶ τὸ ἐν αὐτῷ Δεῖον
 κάλλος, καὶ μυστικὸν τῶν Δείων τοῦ Πνεύμα-
 τος, ἡμῖν ἀναπτύξας Γραφῶν, παμμακάριστε
 Πάτερ, σὲ μεγαλύνομεν.

Ο ταῖς ἄνω χορείαις, συναρίθμιος ὑπάρχων,
 Ὅσιε Πάτερ (καὶ γὰρ σὺν αὐταῖς, εἰς αἰῶ-
 να συναγελάζη) ὑπὲρ τῆς σῆς Ποίμνης, τὰς ἐν-
 τεύξεις ποιᾷ πρὸς Θεόν. Παμμακάριστε Πάτερ
 σὲ μεγαλύνομεν.

Ο τὰ Δεῖα μαθὼν, ἐκ Δείας καὶ ὑπὲρ νοῦν
 ἐπιπνοίας, Ὅσιε Πάτερ, καὶ πρὸς τὴν αὐ-
 τῶν, μυστικῶς ἀποτελεσθεῖς, ἀδίδακτον ἔνω-
 σιν, ἀσχέτῳ σου ἔρωτι, παμμακάριστε Πάτερ,
 σὲ μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Σὺ χωρίον Ἀγνῆ, τῆς Δείας ἀπεριληψίας,
 ὑπὲρ φύσιν ἐχρημάτισας, ὡς Θεῷ τὴν σάρ-
 κα δανεισαμένη, τῷ σοῦ τὴν παρθενικὴν, μὴ
 διαρρήξαντι μήτραν, ἐν τῷ τίκτειν ἀσπόρως·
 σὲ μεγαλύνομεν.

Καταβασία.

» **Ε**ν νόμῳ σκιᾷ καὶ γράμματι, τύπον κα-
 » τίδωμεν οἱ πιστοί· πᾶν ἄρσεν, τὰ τὴν
 » μήτραν διανοῖγον, ἅγιον Θεῷ· διὸ πρωτότο-
 » κον Λόγον, Πατὸς ἀνάρχου Υἱόν, πρωτοτο-
 » κούμενον Μητρὶ ἀπειράνδρῳ, μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Μονάδα τρισυπόστατον, καὶ Τριάδα τελείαν,
 ἐν μιᾷ τῇ Θεότητι, πάνσοφε Θεολόγε, ἐδί-
 दाξας προσκυνεῖσθαι, φῶς εἰπὼν τὸν Πατέρα,
 καὶ τὸν Υἱόν, φῶς αὐθίς τε, φῶς τὸ Ἅγιον Πνεῦ-
 μα· ἀλλὰ ἐν φῶς, ἀμερὲς ἀσύγχυτον, εἰς Θεὸς
 γὰρ· τρανῶν τὸ ὁμοούσιον, ὦ Γρηγόριε μάκαρ.

Ἔτερον, ὁμοιον.

Γρηγορία χρώμενος, σῶν δογματῶν πανσό-
 φως, τρανῶς ἐθεολόγησας, τὸ ἀπόρρητον
 βάθος, τῶν τοῦ Χριστοῦ μυστηρίων, ἄθλους τε

τῶν Ἀγίων, καὶ βίους ἐρρήτορέυσας, ὦ Γρηγό-
 ριε μάκαρ· καὶ νῦν Θεός, ἐν μεθέξει πέλων τῇ
 πρὸς τὸ Θεῖον, σῶζοις καὶ καὶ δέχοιο, σαῖς
 σκηναῖς Θεολόγε.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Μετὰ τῆς Θεομήτορος, καὶ Παρθένου Μαρίας,
 καὶ Βασιλείου πάνσοφε, παρεστῶς τοῦ
 Μεγάλου, τῇ ἀπροσίτῳ Τριάδι, τὴν εἰρήνην τῷ
 κόσμῳ, τῷ Βασιλεῖ τὰ τρόπαια, καὶ ἡμῖν σωτη-
 ρίαν, πρέσβευε νῦν, τοῖς ἀνευφημοῦσί σε Θεολό-
 γε, Ἀρχιερεῦ Γρηγόριε, Ῥήτωρ τῆς Ἐκκλησίας.
 Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλ-
 ομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Διατεμὼν τὸν τοῦ γράμματος σὺ γνόφον,
 εἰσέδυσ τῷ πνεύματι πρὸς φῶς ὑπέρτε-
 ρον· καὶ τὴν ἐκεῖθεν δεξάμενος, φωτοχυσίαν,
 Θεολογίας πάντας ἐπλούτισας, Γρηγόριε πάν-
 σοφε, τῆς Ἐκκλησίας φωστήρ· ταῖς ἀστρα-
 παῖς δὲ τῶν λόγων σε, σκοτώδη νέφη, τὰ τῶν
 αἱρέσεων ἀπεμείωσας· ὅθεν αὐλίζη ἔνθα ἦχος,
 ἑορταζόντων Ἀγγέλοις συνόμιλος, ἱκετεύων ἀ-
 παύστως, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο Θεολόγος ὁ δεύτερος καὶ μύστης, τῆς
 Δείας ἐλλάμψεως, ὁ τῆς Τριάδος φαῖδρος,
 ὑπογραφεὺς ὁ τὴν ἄρρητον, καὶ Δεῖαν φύσιν,
 ὑπερφυῶς διδάσκων Γρηγόριε· καὶ νῦν τηλαυ-
 γέστερον, ἐπαπολαύων Θεοῦ, τῶν σὲ τιμώντων
 μνημόνευε, καὶ ὑπερμάχει, τῆς Ἐκκλησίας, ἣν
 συνεκρότησας· σοῦ γὰρ ὁ φθόγγος ἐπὶ πάντα,
 τῆς οἰκουμένης διήλθε τὰ πέρατα, ἐκδιδάσκων
 δοξαζεῖν, τὴν Τριάδα ὁμοούσιον.

Γεωπονήσας, τῇ γλώσσει Θεηγόρε, καρδίας
 ταῖς αὐλαξί, σπόρον τὸν ἔνθεον, Θεολογίας
 ἐπλούτισας, τῆς ἀνωτάτῳ, τῆς Ἐκκλησίας ἁ-
 παν τὸ πλήρωμα· ἐντεῦθεν ζιζάνια, πυρὶ τοῦ
 Πνεύματος, τὰ τῶν αἱρέσεων ἐφλεξας, φιλοσο-
 φίας, τῆς Θεϊκῆς τρεφόμενος ἔρωτι, Πάτερ Πα-
 τέρων, καὶ Ποιμὴν Ποιμένων, καὶ δόξα Πιστῶν,
 ἱερέων φωστήρ, οἰκουμένης τὸ κλέος, παμμα-
 κάριστε Γρηγόριε.

Τῷ τῆς σοφίας κρατῆρι προσπελάσας, τὸ
 τίμιον στόμα σου, Πάτερ Γρηγόριε, Θεο-
 λογίας ἐξήντηλῃσας, τὸ Δεῖον νᾶμα, καὶ τοῖς
 πιστοῖς ἀφθόνως μετέδωκας· αἱρέσεων ἐφρα-
 ξας, ῥοῦν τὸν ψυχόλεθρον, τὸν βλασφημίας ἀ-
 νάμεστον· ὡς κυβερνήτην, εὔρε καὶ γὰρ σε
 Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἀποσσεβοῦντα καὶ ἐλαύνον-
 τα, ὡς ἀνέμων πνοαῖς, δυσσεβῶν τὰς ὁρμαῖς, ἐν
 Μονάδι οὐσίας, τὴν Τριάδα καταγγέλλοντα.

Δόξα, Ἦχος α'. Ανατολίου.

Τὴν λύραν τοῦ Πνεύματος, τὸ τῶν αἱρέσεων
 θέριστρον, καὶ ὀρθοδόξων ἡδυσμα, τὸν
 δεύτερον Ἐπιστήθιον, τὸν τοῦ Λόγου αὐτόπτην,
 τοῖς δόγμασι γενόμενον, τὸν σοφὸν Ἀρχιποίμε-
 να, τῆς Ἐκκλησίας τὰ θρέμματα, θεολογικοῖς
 ὕμνοις προσεῖπωμεν· Σὺ εἶ ὁ Παιμὴν ὁ καλός,
 ὁ δούς σεαυτὸν Γρηγόριε, ὡς ὁ Διδάσκαλος
 Χριστός, ὑπὲρ ἡμῶν· καὶ σὺν Παύλῳ χορεύεις,
 καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Αἱμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ
 θλιβομένων στεναγμὸν μὴ παρορῶσα,
 πρέσβευε, τῷ ἐξ ἀγνῶν λαγόνων σου, σωθῆναι
 ἡμᾶς, Παναγία Παρθένε.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά· καὶ ἐκ τῶν Κα-
 νόνων, Ὡδὴ γ'· καὶ ε'.

Ἀπόστολον, καὶ Εὐαγγέλιον, Ζήτηε εἰς τὸ Μη-
 νολόγιον αὐτῶν. Κοινωνικόν· Εἰς μνημόσυνον.

ΤΗ ΚΣ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ξενοφῶντος,
 καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ
 ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Αίμπων, ἀξιώμασι ψυχῆς, ἐλεημοσύνη καὶ
 πίστει σαυτὸν ἐλάμπρυνας· χαίρων γὰρ
 ἐσκόρπισας, τὸν πλοῦτον πένησιν· εἰς αἰῶνας
 δὲ μένει σου, ἡ δικαιοσύνη, φῶς σοὶ ἀνατέλλου-
 σα, Πάτερ ἀνέσπερον· ἔνθα, τοὺς Ὁσίους σου
 Παῖδας, ὅφει καὶ τὴν τούτους τεκοῦσαν, Πόλιν
 τὴν οὐράνιον οἰκήσαντας.

Δόξαν, παριδόντες τὴν φθαρτὴν, δόξης τῆς
 ἀφθάρτου καὶ θείας κατηξιώθητε· πάσαν
 γὰρ πατήσαντες, βίου τερπνότητα, τὸν τῷ ὄν-
 τι τερπνότατον, Χριστὸν Θεοφόρον, ἄγαν ἐποθή-
 σατε, τὸν ὑμᾶς σῶσαντα, κόσμου τρικυμίας
 καὶ ζάλης, καὶ τῷ γαληνῷ καὶ φωσφόρῳ, βίῳ
 καθορμίσαντα Πανόλβιοι.

Πάθη, θανατώσαντες σαρκὸς, τῆς τῆς ἀπα-
 θείας χιτῶνας περιεβάλεσθε, βίῳ καθαρό-
 τητι, τῆς ὑφάναντες· πολιτεία δ' ἰσαγγελον,
 ἐν σώματι ὄντες, ἔτι καρτερόφρονες ἐπιδεικνύ-
 μενοι, δόξης ἡξιώθητε πάντες, τῆς Ἀγγελικῆς
 ἐν ὑψίστοις, θείας ἀπολαύοντες λαμπρότητος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μόνη, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἀξενοχωρήτως ἐν
 μήτρᾳ ἐκυοφόρησας, ἄνθρωπον γενόμενον,
 δι' ἀγαθότητα, Παναγία Θεόνυμφε· διὸ δυσωπῶ
 σε, τῶν στενοχωρούντων με παθῶν ἀπάλλαξον·
 ὅπως, τὴν στενὴν καὶ εὐθεΐαν, τρίβον διοδεύσας
 προφθάσω, τὴν ἐπὶ ζωὴν Παρθένε φέρουσαν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Βότρυ, τὸν παμπέπειρον Ἀγνή, ὃν ἀγεωρ-
 γήτως ἐν μήτρᾳ ἐκυοφόρησας, ξύλῳ ὡς
 ἐώρακας, τοῦτον κρεμάμενον, θρηνῶδοῦσα ὡ-
 λόλυζες, καὶ ἔκραζες· Τέκνον, γλεῦκος ἐναπό-
 σταξον, δι' οὗ ἡ μέθη ἀρθῇ, πᾶσα τῶν παθῶν
 Εὐεργέτα, δι' ἐμοῦ τῆς σὲ τετοκυίας, σοῦ τὴν
 εὐσπλαγχνίαν ἐνδεικνύμενος (*).

Ἀπολυτίκιον· Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες
 τῆς Ὀκτωήχης, καὶ τῶν Ἀγίων, ε' ἡ Ἀκροσιχίς·
 Ξενοφῶντα μέλπω, σύμβιον τε καὶ τέκνα.

Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοὶ ἄσωμεν.

Ξύλῳ ζωῆς, καὶ Παραδείσῳ τῆς ὄντως τρυφῆς,
 πανοικεσία Πάνσοφοι, νῦν ἀπολαύοντες,
 τοὺς ὑμᾶς εὐφημοῦντας, πρεσβεύσατε σωθῆναι,
 πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον.

Εἴν τῇ ὁδῷ, τῶν ἐντολῶν σου βαδίζων θερ-
 μῶς, ὁ σὸς ἱκέτης Δέσποτα, μοναῖς κα-
 τέλαβε, καταλλήλους τῷ πόθῳ, ζωῆς τῆς αἰῶ-
 νίου ἐπιλαβόμενος.

Νέαν σκηνὴν, Ἀβραμιαίαν σὺ ἔδειξας, τὴν
 σὴν οἰκίαν ἅπασιν· διὸ Θεσπέσιε, Ἀβραάμ
 ἐν τοῖς κόλποις, ἀξίως καὶ δικαίως, ἐπανα-
 πέπαυσαι.

Θεοτοκίον.

Οἶλος ἐν σοὶ, κατασκηνώσας Πανάμωμε, ὁ-
 λον ἐμέ τὸν ἄνθρωπον, ἀνεμορφώσατο,
 ἐκ Πατρὸς ὁ ἐκλάμψας, πρὸ πάντων τῶν αἰῶ-
 νων, Λόγος ὁ ἀναρχος.

Ὡδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Φανωτάταις ἀξίαις τετιμημένοις, φωτοφόρῳ
 διέπρεψας πολιτεία· τὴν πράξιν γὰρ ἐπί-
 βασιν θεωρίας, βῶν ἀνέδειξας· Σὺ εἶ Θεὸς
 ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

(*) Τὸ τέλος τοῦ τροπαρίου τούτου οὕτως εὐρίσκεται
 ἅπαξ ἐν τῇ Παρακλητικῇ, ἐρθέτερον ἴσως παρὰ τὸ, δι'
 ἐμοῦ τῆς σὲ τετοκυίας, Λόγε, παρακλήσειςιν,
 ὡς εὐσπλαχνος, ὡς ἀπαντάται πανταχοῦ ἐν ταῖς
 Μηναίσις.

Ος πάντων οἰκονόμος προβεβλημένος, τὴν πάντων ἐπιμέλειαν ἀνεδέξω, τοῖς χρήζουσι τὸν πλεόνον σε διανέμων, ὑποδεχόμενος, φιλοφρονούμενος, Μοναζόντων τάγματα, Πάτερ Ὅσιε.

Νομίμοις ἐκτρέφόμενος τῷ Δεσπότῃ, ἐν νόμῳ καὶ παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ, Κυρίου ἐξεπαίδευσας σὺ τῆς παιδᾶς, κράζων Θεσπέσιε· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἄγιος, πλὴν σε Κύριε.

Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην παρθενεύουσαν μετὰ τόκον, Μαρίαν τῶν Ἀγίων ἀγιωτέραν, τὴν ὄντως ἀπειρόγαμον Θεοτόκον, δεῦτε ὑμνήσωμεν πιστοὶ, κραυγάζοντες· Χαῖρε Μήτηρ ἄχραντε· Χαῖρε Δέσποινα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου·
» εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν·
» Οὐκ ἔστιν Ἄγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εντολαῖς τοῦ Δεσπότου ἐπαγρυπνῶν, ἐφ' ὁμοίοις τε τρόποις παιδᾶς τοὺς σου, ρυθμίζων μακάριε, Ξενοφῶν καὶ τὴν σύζυγον, σὺν αὐταῖς τὰ ἄνω, κληροῦσαι βασιλεία, πειρασμῶν παντοίων, λιπὼν τὸ κλυδώνιον· ὅθεν εὐφημοῦμεν, εὐσεβῶς ὑμᾶς πάντας, καὶ πόθῳ γεραίρομεν, καὶ πιστῶς ἀνακράζομεν· Θεοφόροι πανόλβιοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοκίον.

Ος Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος δηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμεν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως, τὴν δόξαν σου Ἀχραντε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ Ἀμναὶς θεωρῆσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε ᾄδουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν πταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους· Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγχνίσθητι

καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σε πίστει, τὰ θεῖα παθήματα.

Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ανασωθέντες κλυδωνος, βιωτικοῦ, λιμένι εὐσεβείας, ὠρμίσθητε Παῖδες μακαριώτατοι. **Μ**εμνημένοι γνῶσιν, τῶν θείων, καὶ τὴν τῶν ἀνθρωπίνων, τῷ Θεῷ λατρεύειν, προτετιμήκατε.

Εκ τῆς ἀβύσσου Ὅσιοι, τῆς κοσμικῆς, ρυσθέντες πανενδόξως, ἀγαθῶν ἀβύσσῳ προσεληλύθατε.

Θεοτοκίον.

Λελυτρωμένοι αἵματι, τῷ ἐκ πλευρᾶς, χυθέντι, τοῦ Υἱοῦ σου, Θεομήτορ πάντες, σὲ μακαρίζομεν.

Ὡδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς Χορηγός.

Πρὸς τὴν ἀνώλεθρον, κατεπειγόμενος ζωὴν ἔσπευσας, καταλαβεῖν τὴν ἡγιασμένην, Ἀρκαδίε πόλιν, καὶ τάφῳ τῆς ὄντως, ζωῆς προσεπέλασας.

Ος εὐπρεπῆς ἀληθῶς, ἡ γενομένη περὶ σὲ πρόνοια, καὶ θαυμαστή καὶ δεδοξασμένη, κυβέρνησις θεία, τοῦ πάντων Δεσπότου, παμμάκαρ Ἀρκαδίε.

Σοῦ προμηθούμενος, ὁ ἐν ἀγκάλας Συμεῶν πρότερον, ἀνακλιθεὶς τοῦ θείου Πρεσβύτου, πρεσβύτη σε θείῳ, Ἀρκαδίε φέρων, Χριστὸς καθωδήγησεν.

Θεοτοκίον.

Υἱὸν τὸν ἀναρχον, καὶ συναῖδιον Πατρὶ τέτοκας, ὑπερφυῶς ἐκ σὲ σαρκωθέντα, πανάμωμε Κόρη· διὸ Θεοτόκον, ἀγνήν σε κηρύττομεν.

Ὡδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Μακαρίας ζωῆς ἐφιέμενος, τῷ τῶν Μοναζόντων προστρέχεις συστήματι, τὴν ζωτικὴν ἐπίπνοϊαν, συνεργὸν Ἰωάννη ποιούμενος.

Βροτοκτόνου κακίας νεκρότητα, καὶ θανατηφόρον ἰὸν ἀπώσάμενος, τῷ ζωηφόρῳ μνήματι, τοῦ Χριστοῦ Ἰωάννη προσέδραμες.

Ιωάννη τὸν βίον ἐζήλωσας· καὶ γὰρ ὡς ἐκεῖνος τὴν ἔρημον ὤκησας, καὶ καθαρῶς ἐβίωσας, Ἰωάννη Χριστῷ καθαιρόμενος.

Θεοτοκίον.

Οὐρανὸν ὁ τανύσας μονώτατος, ἄλλον οὐρανὸν ἐμφυχον ἀπειργάσατο, σὲ Θεομήτορ ἄχραντε, καὶ ἐκ σοῦ τοῖς ἐν σκότει ἀνέτειλεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλιόμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
» ἀνάγαγε.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὴν τοῦ βίου Θάλασσαν διεκφυγόντες, Ξενοφῶν ὁ δίκαιος, σὺν τῇ συζύγῳ τῇ σεπτῇ, ἐν οὐρανοῖς συνευφραίνονται, μετὰ τῶν τέκνων, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Ὁ Οἶκος.

Ξένην ὁδὸν θεοπρεπῶς, Ξενοφῶν διοδεύσας, μετὰ καὶ τῆς συζύγου, ἐλάθετε τὴν φύσιν, ὥσπερ ἀσώματοι σαφῶς ἐν τῇ γῇ ὄφθιντες· διὸ καὶ πύλαι ὑμῖν οὐράνιαι ἠνοίγησαν, καὶ μετὰ τῶν Ἀγγέλων χορεύετε, ὡς τοῦ ἀμπελῶνος γεγονότες τοῦ Κυρίου ἐργάται, μετὰ καὶ τῶν τέκνων. Αἰτεῖτε οὖν Χριστὸν, δωρησασθαι αἴγλην φωτισμοῦ ταῖς ζοφεραῖς ἡμῶν καρδίαις, μνήμην ὑμῶν τελούντων τὴν φωτοφόρον, τὸν στεφοδότην Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΣ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ξενοφώντος, καὶ τῆς συμβίου αὐτοῦ Μαρίας, καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ Ἀρκαδίου καὶ Ἰωάννου.

Στίχοι.

Καὶ γῆν λιπόντας, τοὺς περὶ Ξενοφῶντα,
Ἀβραῶ ξενίζω τοῦ λόγου πανδαισία.

Παισὶν ἅμ' ἡδ' ἀλόχῳ Ξενοφῶν θάνεν εἰκάδι
ἔκτῃ.

Οὗτος ὁ Ὁσίος Ξενοφῶν ἦν ἐν Κωνσταντινουπόλει, πλουτῶν μὲν καὶ τὴν ἐξωθεν περιουσίαν, ἐνδοθεν δὲ πνέων τὴν κατὰ Θεὸν εὐσέβειαν. Ἀποστείλας οὖν τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ εἰς Βηρυτὸν πόλιν, μίαν τῶν κατὰ Φοινίκην, ἐπὶ μελέτῃ καὶ μαθήσει Νόμων, ἐπεὶ τῷ κατὰ Θάλασσαν ναυαγίῳ ἐχρήσαντο, ἐξῆλθεν ἅμα τῇ γυναικὶ εἰς ἀναζήτησιν τούτων. Οὗς εὐρὼν εἰς Ἱεροσολύμα, μοναχικὸν σχῆμα ἡμφιεσμένους, ὑπέδου καὶ αὐτὸς μετὰ τῆς γυναικὸς τὸν μονήρην βίον. Καὶ ἐπὶ τοσοῦτον προῆλθον ἀρετῆς, αὐτὸς τε καὶ ἡ γυνὴ καὶ οἱ παῖδες, ὡς καὶ θαύματα ἐκτελεῖν καταξιωθῆναι. Εὐηρίστησαν δὲ μέχρι τέλους τῷ Θεῷ, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐξεδήμησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ μεγάλου σεισμοῦ.

Οὗτος γέγονεν εἰς τὰ τελευταῖα τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ νέου, υἱοῦ Ἀρκαδίου καὶ Εὐδοξίας, ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ὥρᾳ δευτέρᾳ τῆς ἡμέρας, καὶ κατέπεσον ὑπὸ τοῦ σεισμοῦ τὰ τεῖχη τῆς πόλεως, καὶ μέρος πολὺ τῶν οἰκημάτων, κατ' ἐξαίρετον δὲ ἀπὸ τῶν Τρωαδησίων ἐμβόλων, ἕως τοῦ χαλκοῦ Τετραπύλου. Καὶ ἐπικράτησεν ὁ σεισμός μῆνας τρεῖς· ἐνθα ὁ Βασιλεὺς, λιτανεύων πανδημεῖ, μετὰ δακρύων ἔλεγε· Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε τῆς δικαίας σου ὁργῆς, καὶ τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν διὰ τῆς μετανοίας· ἐσαλεύσας γὰρ τὴν γῆν, καὶ συνετάραξας αὐτήν, διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, τοῦ δοξάζειν σὲ τὸν μόνον ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν, τοῦ ἐπιλεγομένου Παλαιοῦ.

Στίχ. Τὸν χοῦν, παλαιῆ Συμεῶν, ἀπεξύσω,

Ἐχθρῷ παλαιῷ λεπτύνας εἰς χθὲν κάραν.

Οὗτος ἐκ παιδόθεν τὴν ἐρημικὸν ἀσπασάμενος βίον, καὶ ἐν αὐτῷ βραχεῖ διαιτῶμενος, εὐδαιμονίας τροφῆς ἀνδρωπίνης ἀπῆλαι· μόνας γὰρ τὰς ἐδωδίμους τῶν βοτάνων τροφὰς ἐποιεῖτο. Ἐπιθυμίαν δὲ λαβὼν εἰς τὸ Σίναϊον ἀπελθεῖν ἔρος, ἀφίκετο· καὶ εἰδὼν τοῦ σπηλαίου γενόμενος, ἐν ᾧ ποτὲ Μωϋσῆς ἐκρύβη, πρηνὴς πεισὼν, ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας, αἰστος τῇ προσευχῇ καὶ τοῖς δάκρυσι προσκαρτερήσας, οὐ πρότερον ἀνίστη, ἕως θείας φωνῆς ἀκήκοε, κελουούσης ἀναστῆναι, καὶ τὰ προτεθέντα αὐτῷ τρία μῆλα φαγεῖν. Ἀναστὰς δὲ (πρηνὴς γὰρ ἦν κείμενος) καὶ τὰ τρία μῆλα εὐρὼν, προθύμως κατέφαγεν. Ἐπανελθὼν δὲ ἀπὸ τοῦ ἔρους, καὶ μοναστήρια δύο αἰκοδομήσας, τῆς ἐπιπόνου ζωῆς τὸ τέλος ἔλαβες, παραδόξα θαύματα πρότερον ἐκτελέσας εἰς δόξαν Θεοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Ἀνανίου πρεσβυτέρου, καὶ Πέτρου δεσμοφυλάκος, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἑπτὰ στρατιωτῶν.

Στίχ. Πέτρος σὺν ἑπτὰ τὴν Θάλασσαν εἰσέδου.

Οἷς Ἀνανίας ἠδέως συνεισέδου.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ βασιλέως, καὶ Μαξίμου ἡγεμόνος ἐν Φοινίκῃ. Πρὸς ὃν ἀχθεῖς ὁ Ἅγιος Ἀνανίας, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, καὶ τὰ εἰδῶλα μυκτηρίσας, τύπτεται, καὶ ὀβελίσκοις διαπύροις τὸν νῶτον συγκαίεται, καὶ ὅξει καὶ ἁλατι τὰς καταφλεχθείσας σάρκας ἐπιτάσσεται, καὶ δι' εὐχῆς τὸν ναὸν κατασείει, καὶ τὰ εἰδῶλα εἰς γῆν κατάγει. Εἶτα, βληθεὶς ἐν τῇ φυλακῇ, τροφῆς θείας μεταλαμβάνει. Ἐνθα τὸν κλειδοῦχον τοῦ δεσμωτηρίου πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν μεθιστᾷ· μεθ' οὗ, ὑπὸ τοῦ ἡγεμόνος Μαξίμου, τὴν διὰ θαλάσσης ὑφίσταται τελευτήν, μετὰ καὶ ἑτέρων ἑπτὰ στρατιωτῶν, εὖς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐφιελκύσατο, παραδόξως ἐκ χαλεπωτάτων διασωθεὶς κολάσεων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὁσίος Ἀμωναῖς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ζωῆς Ἀμωναῖς νῆμα πληρώσας ἅπαν,

Ζωὴν ἐφεῦρεν, οὐποτε πληρουμένην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὁσίος Γαβριὴλ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Σὺν τῷ Γαβριὴλ τῷ Νόων πρωτοστάτῃ,

Καὶ Γαβριὴλ ἴστησι Χριστὸς τὸν νέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι δύο Μάρτυρες, οἱ ἐν Φρυγίᾳ, τυπτόμενοι τελειοῦνται.

Στίχ. Βάκλοις ἀθληταὶ τραυματισθέντες δύο,

Στεφθέντες εὗρον τὴν συνουλωσιν τάχει.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Νεὸς καθαρότητι ὁ Θεοφόρος, ὑμῶν τὴν συνέλευσιν, καθορῶν προεμήνυσε. Θεὸς γὰρ ὁ δίκαιος, τῆς εὐσεβείας ὑμᾶς, θείως ἀμειβομένος εἰς ἓν, ὡς ἐλεήμων ἐπισυνήγαγε.

Τὸν ζῆλον θεώμενος τῆς εὐσεβείας, τὴν πίσιν δεχόμενος, τὸν πόθον προσιέμενος, ὑμῶν ὁ

Φιλάνθρωπος, πάντας συνήθροισε, μίαν εἰς ἐστίασιν ὑμᾶς, ὁ εὐεργέτης καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Ελπίς ἀκαταίσχυντε, ἐλπίς βεβαία, καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, καὶ σκέπη καὶ βοήθεια, γενοῦ μοι Πανάμωμε, τῷ πεποιθότι εἰς σέ· σοὶ γὰρ ἀνατίθην· Ἀγνή, πᾶσαν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου.

Ὡδή ἡ. Κάμινος ποτέ.

Κάμινον σφοδρῶ, πυρὶ τὴν καιομένην, τῆς ἀπ' ἀλλήλων διαστάσεως, στερρόως ὑπεμείνατε· τὰ γὰρ σπλάγχνα σπαραττόμενοι, καὶ τὰς ψυχὰς πυρούμενοι, κέντρῳ τῆς συμφυίας, ἄθλους Μαρτύρων ἠνύσατε.

Ανωθεν ὑμᾶς, νεφέλη δροσοβόλος, φιλανθρωπίας ἐπεσκήασε, Σιών ἐν τοῖς ὄρεσιν ἔνθα δρόσος ἡ τοῦ Πνεύματος, τοὺς Μαθηταίς ἐπύρσευσε κρίζοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ισλεων ἡμῖν, καὶ εὐμενῇ γενέσθαι, τὸν Εὐεργέτην ἱκετεύσατε, Πατέρες πανόλβια, τοῖς ὑμῶν νῦν μακαρίζουσι, τὸ ἱερὸν μνημόσυνον, φύσει τῶν ἠνωμένων, καὶ συνημμένων τῇ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Τ

» **Κ**άμινος ποτέ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προσταγμάτι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς δὲ Πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὡδή θ'. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Επ' ὧμων ἀράμενοι, τὸν τοῦ Χριστοῦ Σταυρὸν ἀληθῶς, διηνύσατε τρίβον τὴν τῆς ἀσκήσεως, πᾶσαν ἀρετὴν ἐκτελοῦντες, ἕως αὐτὴν, τὴν ὄντως ἀγήρω, ζωὴν κατειλήφατε, πανοικίᾳ στεφανούμενοι.

Κατακυριεύσαντες, τοῦ τῆς σαρκὸς φρονήματος, τὸν τοῦ Πνεύματος πλοῦτον ἐθησαυρίσατε, χάριν ἱαμάτων λαβόντες ἐκ τῆς Πηγῆς, τῆς τῶν χαρισμάτων· ἡ νῦν προσχωρήσαντες, αἰωνίως ἀναπαύεσθε.

Νικήσαντες Ὅσιοι, τὰς μηχανὰς τοῦ δράκοντος, ἐπὶ τέλει τῶν ἁθλῶν ἀνηγορεύετε, τῆς δικαιοσύνης στεφάνους, παρὰ Χριστοῦ, λαβόντες ἀξίως· ὃν νῦν δυσωπήσατε, τῇ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Αμήτορα πρότερον, κατὰ τὴν πρώτην γέννησιν, δι' ἡμᾶς σαρκωθέντα τίκεις ἀπάτορα, δύω γνωριζόμενον φύσεις, τὴν Θεϊκὴν, καὶ τὴν Ἀνθρωπίνην, καὶ ταύτας πιστούμενον, ἐνεργείαις Θεονύμφευτε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Α**νάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου, ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Εσκόρπισας τὸν πλοῦτον, τοῖς πένησι θαυμάσιως, καὶ παροικῶν ὠκειώθης, ὡς Ξενοφῶν τῷ Κυρίῳ· ὃν ἐκδυσώπει Παμμακάριον, παθῶν ἡμᾶς ἐξελέσθαι.

Θεοτοκίον.

Τ

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΖ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Η' Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν Ἀγίαις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, στιχολογοῦμεν τὴν α'. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἵστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τ

Τ

Ο ἐπίγειος Ἀγγελος, καὶ οὐράνιος ἄνθρωπος, χελιδὼν ἡ εὐλαὸς καὶ πολύφωνος,

τῶν ἀρετῶν τὸ θησαύρισμα, ἡ πέτρα ἡ ἀρρήκτος, τῶν Πιστῶν ὑπογραμμὸς, τῶν Μαρτύρων ἐφάμιλλος, ἰσοστάσιος, τῶν Ἀγίων Ἀγγέλων, Ἀποστόλων, ὁ ὁμότροπος ἐν ὕμνοις, μεγαλυνέσθω Χρυσόστομος.

Ἔτερα Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ιερωτάτην στησώμεθα χορείαν· στέφος γὰρ χρυσόμορφον, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, βασιλικῇ δόξῃ σήμερον, ἀπὸ Κομάνων, πρὸς πόλιν ἦκει τὴν Βασιλεύουσαν· λάμπει στίλβον ἄνωθεν, τῇ ἐπανόδῳ αὐτοῦ· πρὸς βασιλείαν τὴν αὔλον, πιεσοὺς εἰσάγει, καὶ τῷ τῶν ὅλων προσοικειῶ Βασιλεῖ· διὸ βοῶμεν· Χρυσεπώνυμε, Πάτερ θεῖε Χρυσόστομε πάγχρυσε, καθικέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ως οὐρανὸς φαεινὸς τῆς Ἐκκλησίας, δύσιν ὦ Χρυσόστομε τὴν ὑπερόριον, καθυποστάς ἀπηνέστατα, ἐπανατέλλεις, σήμερον χαίρων τῇ κτίσει ἄδυτος· θαύπεις ἐγκοσμούμενος, θαυμάτων ἄστροις σοφέ· φέρεις Χριστὸν ὑπερλάμποντα, ἡλίου δίκην, σοῦ δαδουχοῦντα νῦν τὴν ἐπάνοδον· διὸ βοῶμεν· Φωταυγέστατε, φωτολόγε Χρυσόστομε πάνσοφε, καθικέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νῦν οὐρανὸς τοῖς Ἀγγέλοις συγχορεύει, κτίσει συνευφραίνονται, βροτῶν συστήματα· ὁ γὰρ ἐν γῇ ὑρανόφρονας, δεικνὺς τὴν πάντας, κλίμακι θεῖα, σεπτῶν ῥημάτων αὐτοῦ, οὗτος τὴν ἐπάνοδον, τῶν θεοδρόμων βαθμῶν, ὡς Ἰακώβ νέος δείκνυσιν, Ἀγγέλων θείων, ἀγαλλομένων τῇ μεταθέσει αὐτοῦ· διὸ βοῶμεν· Παμμακάρισε, τῶν αὔλων Ἀγγέλων συνόμιλε, Χρυσολόγε δυσώπει, τῇ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος δ'. Κοσμά.

Οὐκ εἶδει σε Χρυσόστομε τὴν Βασιλίδαν καταλείψαντα, παροικεῖν ἐν Κομάνοις· ὅθεν θεόθεν ἠγμένη, ἡ Ἀνακτορικὴ πανδαισία, πάλιν σε ἐπανήγαγεν ἐν τοῖς βασιλείοις· εὐφράνθη δὲ καὶ ἡ Ἐκκλησία ἰδῆσά σε, ἀνθομολογούμενη καὶ λέγουσα· Μεγαλύνει ἡ δόξα μου τὸν Κύριον, ἀποδόντα μοι τὸν νυμφαγωγόν, καὶ τὸ στήριγμα τῆς πίστεως· τὴν ὑπόληψιν τῶν ἀξιωματῶν μου, καὶ ἀνάπαυσιν τῶν ἐμῶν κροτάφων· τὸ ὕψος τῆς ταπεινοφροσύνης, καὶ βάθος τῆς ἐλεημοσύνης, καὶ πλοῦτον τῆς ἐμῆς πτωχείας, καὶ μῆκος τῆς μετανοίας. Διὸ αἰτοῦμέν σε Ὅσιε Πάτερ, τὴν εἰρήνην αἵτηται, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὁ αὐτός.

Ο διὰ σέ Θεοπάτωρ Προφήτης Δαυὶδ, μεγαλειῶς σοι ποιήσαντι· Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σε· σέ γὰρ Μητέρα πρόξενον ζωῆς ἀνέδειξεν, ὁ ἀπάτωρ ἐκ σῆ ἐνανθρωπήσαι εὐδοκήσας Θεός, ἵνα τὴν ἑαυτοῦ ἀναπλάσῃ εἰκόνα, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι· καὶ τὸ πλανηθέν ὀρειάλωτον εὐρὼν πρόβατον, ταῖς ὥμοις ἀναλαβὼν τῷ Πατρὶ προσαγάγῃ· καὶ τῷ ἰδίῳ θελήματι, ταῖς Οὐρανίαις συνάψῃ Δυνάμεσι· καὶ σῶσῃ Θεοτόκε τὸν κόσμον, Χριστὸς ὁ ἔχων τὸ μέγα, καὶ πλούσιον ἔλεος.

Εἴσοδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ θνητός, ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖττον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν (οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν, εὐγνωστός ἐστι πᾶσι τοῖς ἐγγίζουσιν αὐτήν)· πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη· νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὦ τέκνα· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ· καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προῖμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκεύασα βουλήν καὶ γνῶσιν, καὶ ἔννοιαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχὺς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες, εὕρησουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι, ἐνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ λάρυγξ μου· ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσιν γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ πλησθῆσθε πνεύματος.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εγκωμιαζομένου Δικαίου, εὐφρανθήσονται λαοί· ἀθανασία γὰρ ἐστίν ἡ μνήμη αὐ- Κεφ. δ'. 14.

τοῦ· ὅτι καὶ παρὰ Θεῶν γινώσκεται, καὶ παρὰ ἀνθρώποις· καὶ ἀρεστὴ Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. Ἐπιθυμήσατε τοιγαροῦν ὡς ἄνδρες σοφίαν, καὶ ποθήσατε, καὶ παιδευθήσεσθε. Ἀρχὴ γὰρ αὐτῆς ἀγάπη, καὶ τήρησις νόμων. Τιμήσατε σοφίαν, ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε. Ἀπαγγελῶ ὑμῖν, καὶ οὐ κρύψω ἀφ' ὑμῶν μυστήρια Θεοῦ. Ὅτι αὐτός, καὶ τῆς σοφίας ὁδηγός ἐστι, καὶ τῶν σοφῶν διορθωτής. Καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ πᾶσα φρόνησις καὶ ἐργασιῶν ἐπιστήμη. Ἡ πάντων τεχνίτις ἐδίδαξέ με σοφία· ἐστὶ γὰρ ἐν αὐτῇ πνεῦμα νοερὸν, ἅγιον, ἀπαύγασμα φωτὸς αἰδίου, καὶ εἰκὼν τῆς ἀγαθότητος τοῦ Θεοῦ. Αὕτη φίλους Θεοῦ καὶ προφήτας κατασκευάζει. Εὐπρεπεστέρα δέ ἐστιν ἡλίου, καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἀστέρων θέσιν· φωτὶ συγκρινομένη, εὐρίσκεται προτιμότερα. Αὕτη τοὺς θεραπεύσαντας αὐτὴν ἐκ πόνων ἐρρύσατο, καὶ ὠδήγησεν ἐν τρίβοις εὐθείαις. Ἐδωκεν αὐτοῖς γνῶσιν ἀγίαν· καὶ διεφύλαξεν αὐτοὺς ἀπὸ ἐνεδρευόντων, καὶ ἀγῶνα ἰσχυρὸν ἐβράβευσεν αὐτοῖς, ἵνα γνῶσι πάντες, ὅτι δυνατωτέρα παντός ἐστιν ἡ εὐσέβεια. Καὶ οὐ μὴ κατισχύσῃ ποτὲ κακία σοφίας, οὐδ' οὐ μὴ παρελεύσεται πονηροὺς ἐλέγχουσα ἢ δίκη. Εἶπον γὰρ ἐν ἑαυτοῖς, λογισάμενοι οὐκ ὀρθῶς· Καταδυναστεύσωμεν τὸν δίκαιον· μὴ φεισώμεθα τῆς ὁσιότητος αὐτοῦ, μηδὲ ἐντραπώμεν πολιὰς πρεσβύτου πολυχρονίου. Ἔστω δὲ ἡμῶν ἡ ἰσχύς, νόμος. Καὶ ἐνεδρεύσωμεν τὸν δίκαιον, ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἐστι, καὶ ἐναντιοῦται τοῖς ἔργοις ἡμῶν, καὶ ἐπιφημίζει ἡμῖν ἁμαρτήματα παιδείας ἡμῶν. Ἐπαγγέλλεται γνῶσιν ἔχειν Θεοῦ, καὶ παῖδα Κυρίου ἑαυτὸν ὀνομάζει. Ἐγένετο ἡμῖν εἰς ἐλεγχον ἐννοιῶν ἡμῶν. Βαρὺς ἐστὶν ἡμῖν καὶ βλεπόμενος· ὅτι ἀνόμοιος τοῖς ἄλλοις ὁ βίος αὐτοῦ, καὶ ἐξηλλαγμέναι αἱ τρίβοι αὐτοῦ. Εἰς κίβδηλον ἐλογίσθημεν αὐτῷ, καὶ ἀπέχεται τῶν ὁδῶν ἡμῶν, ὡς ἀπὸ ἀκαθαρσιῶν, καὶ μακαρίζει ἔσχατα δικαίων. Ἰδωμεν οὖν, εἰ οἱ λόγοι αὐτοῦ ἀληθεῖς, καὶ πειράσωμεν, τὰ ἐν ἐκβάσει αὐτοῦ. Ὑβρεὶ καὶ βασάνῳ ἐτάσωμεν αὐτόν, ἵνα γνῶμεν τὴν ἐπιείκειαν αὐτοῦ, καὶ δοκιμάσωμεν τὴν ἀνεξικακίαν αὐτοῦ· θανάτῳ ἀσχύμονι καταδικάσωμεν αὐτόν· ἐστὶ γὰρ αὐτοῦ ἐπισκοπὴ ἐκ λόγων αὐτῆς. Ταῦτα ἐλογίσαντο, καὶ ἐπλανήθησαν· ἀπετύφλωσε γὰρ αὐτοὺς ἡ κακία αὐτῶν. Καὶ οὐκ ἔγνωσαν μυστήρια Θεοῦ· οὐδὲ ἔκριναν, ὅτι σὺ εἰ Θεὸς μόνος, ὁ ζωῆς ἔχων καὶ θανάτου τὴν ἐξουσίαν, καὶ

σῶζων ἐν καιρῷ θλίψεως, καὶ ῥυόμενος παντὸς κακοῦ· ὁ οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, καὶ διδούς τοῖς ὁσίοις σου χάριν, καὶ τῷ σῶ βραχίονι τοῖς ὑπερηφάνοις ἀντιτασσόμενος.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χεὶλη δὲ Κεφ. ι. 22. ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας· στόμα σοφῶν μελετᾷ σοφίαν· δικαιοσύνη δὲ ῥύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὀλλυται ἐλπίς· υἱὸς γὰρ δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωὴν· καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτῆς καρπὸν δικαιοσύνης τρυγῇ. Φῶς δικαίοις διὰ παντός, καὶ παρὰ Κυρίου εὐρήσουσι χάριν καὶ δόξαν. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία. Ἀγαπᾷ Κύριος ὁσίας καρδίας· δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ. Σοφία Κυρίου φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ· φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτήν, πρὸ τῆς γνωσθῆναι, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτήν. Ὁ ὀρθρίσας πρὸς αὐτήν, οὐ κοπιάσει· καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτήν, ταχέως ἀμέριμνος ἐσται. Ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς αὕτη περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα, καὶ ἐραστὴν ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς, καὶ ἐφίλησα ταύτην, καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου, καὶ ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ. Ὅτι ὁ πάντων Δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν· μύστις γὰρ ἐστὶ τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ αἰρέτις τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αὐτῆς εἰσὶν ἀρεταί· σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν αὕτη διδάσκει, δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν, ὧν χρησιμώτερον οὐδὲν ἐστὶν ἐν βίῳ ἀνθρώποις. Εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα, καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζειν· ἐπίσταται στροφὰς λόγων, καὶ λύσεις αἰνιγμάτων· σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων· καὶ πᾶσι σύμβουλός ἐστιν ἀγαθή· καὶ ἀθανασία ἐστὶν ἐν αὐτῇ, καὶ εὐκλεία ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας· Θεὲ πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου, καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζῃ τῶν ὑπὸ σῆς γενομένων κτισμάτων, καὶ διέπῃ τὸν κόσμον ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ· δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν, καὶ μὴ με ἀποδοκιμάσῃς ἐκ παίδων σου· ὅτι ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ υἱὸς τῆς παιδείας σου.

Ἐξαπόστειλον αὐτήν ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου, ἵνα συμπαροῦσά μοι διδάξη με, τί εὐάρεστόν ἐστι παρὰ σοί· καὶ ὁδηγήσῃ με ἐν γνώσει καὶ φυλάξῃ με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς. Λογισμοὶ γὰρ θνητῶν πάντες δειλοὶ, καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι αὐτῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. α. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίρει ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, ἐπὶ λυχνίας ἱεράς κατοπτεύουσα, τὸν λύχνον τὸν φωτοφόρον, ὃν καθελόντες ἐχθροί, τῆς σιγῆς μοδίῳ συγκατέκρυψαν. Τιμᾷ ἐπὶ ὄρους σε, τῶν ἀρετῶν Πάτερ Ὅσιε, πυρσὸν ὡς θεῖον, οἰκουμένης τὰ πέρατα, ὑπὲρ ἥλιον, ἀπαστραπτόντα θαύμασι. Σήμερον ἡ ἀδεκάστος, Θεοῦ κρίσις δείκνυσι, δικαιοσύνην ἐξ ὕψους, ὡς μεσημβρίαν ὑπέρφωτον, τὴν σὴν καὶ παρέχει, τοῖς ἐν κόσμῳ τὴν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Βρύει ὡς μυροθήκη τερπνὴ, τὰ τῶν θαυμασίων θεῖα ρεῖθρα Χρυσόστομε, ἡ λάρναξ, ἡ σὴ ἐν κόσμῳ, καὶ ἱσμάτων ῥοαῖς, τὰς ψυχὰς μυρίζει τῶν τιμώντων σε. Χριστοῦ τῶν χαρίτων γὰρ, τοῖς αὐλοῖς ἀρώμασι, καταπληθήσας. εὐωδίαν δεδώρησαι, τὴν αἰίζων, τοῖς ἐν πίστει προστρέχουσιν· ὅθεν καταπολαύοντες, χαρίτων σῶν Πάνσοφε, καὶ τῶν ἀχράντων καὶ θείων, κατατρυφῶντες λειψάνων σε, πιζῶς ἐξαίτημεν, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν.

Κόσμου ὁ σιτομέτρης πιστοί, ὁ ἐν τρυφῇ τῇ οὐρανίᾳ τοῦ Πνεύματος, καρδίας ἐκτρέφων πάντων, ἐκ ἐξ Αἰγύπτου χωρεῖ, Ἰωσήφ δὲ νέος προδεικνύμενος, σεπτοῖς ἐν λειψάνοις, ἀπὸ Κομάνων μεταγεται, δεινῶν τὴν ζάλην, καὶ τὸ πέλαγος σήμερον, τὸ τῶν θλίψεων, διατέμνων ἐντεύξεσι. Τοῦτον οὖν μακαρίσωμεν, καὶ πίστει βοήσωμεν· Πάρεσο Μάκαρ ἐν μέσῳ, τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου, αὐτοῖς σωτηρίαν, παρεχόμενος πλουσίως, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Οσίε τρισμάκαρ, Ἀγιώτατε Πάτερ, ὁ Ποιμὴν ὁ καλός, καὶ τοῦ Ἀρχιποίμενος Χριστοῦ Μαθητῆς, ὁ τιθεὶς τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν προβάτων· αὐτὸς καὶ νῦν πανεύφημε, Ἰωάννη Χρυσόστομε, αἴτησαι πρεσβείαις σου, δωρηθῆναι ἡμῖν, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς· σέ

ἱκετεύομεν· Πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τοῦ Ἱεράρχου, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Π τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσός, ἐκλάμψασα χάρις τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν· ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο· τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν· Ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, Πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν α. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Δογμάτων ἀστραπαῖς, ὥσπερ ἥλιος μέγας, ἐφώτισας τὴν γῆν, καὶ ἀγνοίας τὸ σκότος, μακρὰν ἀπεδίωξας, Ἰωάννη Χρυσόστομε· ὅθεν δέομαι, τῇ αἰωνίᾳ με σκότους, ἐλευθέρωσον, καὶ φωτισμοῦ σωτηρίας, εὐχαῖς σου ἀξιώσον.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ασπύρως τὸν Χριστὸν, ἀπεκύησας μόνη· τῷ θαύμα ὑπὲρ νοῦν, πῶς Παρθένος καὶ Μητήρ· διὸ Θεοτόκον σε, προσκυνοῦντες δοξαζόμεν· σὺ γὰρ ἔτεκες, τὸν Βασιλέα τῆς δόξης· ὃν δυσώπησον, τοῦ εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ως χρυσαυγές τε καὶ τερπνὸν θεορρήμον ὄργανον θεῖον κελαδοῦν Ἐκκλησίᾳ, ὑπὸ Χριστοῦ Χρυσόστομε δεδώρησαι· χελιδὼν ἡ εὐλαλος, χρυσαυγίζουσα Μάκαρ, νοῦς ὁ χρυσοστόλιστος, λύρα τῆς μετανοίας, τοὺς σὲ τιμῶντας ῥῦσαι πειρασμῶν, σαῖς ἱκεσίαις Ποιμὴν ἀξιάγαστε.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μετὰ Θεὸν ἐπὶ τὴν σὴν Θεοτόκε, προσπεφυγὼς ὁ ταπεινὸς σκέπην θείαν, πάρακαλῶ δεόμενος· Ἐλέησον Ἀγνή· ὅτι ὑπερήραν μου, κεφαλὴν ἁμαρτίαι, καὶ πτοοῦμαι Δέσποινα, τὰς κολάσεις καὶ φρίττω· ἱκετηρίαν ποίησον σεμνή, πρὸς τὸν Υἱόν σου, ἐκ τούτων ῥυσθῆναι με.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Θεῖα ψήφῳ τῆς Χριστοῦ, ποιμένης ἀξίως γεγονώς, ἀξιάγαστε Ποιμὴν, οἱά περ λυ-

κους ἐξ αὐτῆς, ἐν τῇ σφενδόνῃ τῶν λόγων σου ἀπεδίωξας, ἐλέγχων ἀφειδῶς, παρανομοῦντας σοφέ· ὑφ' ὧν καὶ ἐλαθεῖς, φθόνῳ Χρυσόστομε, μακρὰν ὁδὸν διήνυσας στερρόφρον, ὑπὲρ αὐτῆς, ἐν ἣ τέθνηκας· ἀλλ' ἐπανήλθες, πρὸς Βασιλίδαν, νέμων θεία χαρίσματα.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν· καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑέτον, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε, βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ράβδον Ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν· καὶ μαρτυρῶν ὁ Μνήστῳ σου καὶ φύλαξ, τοῖς Ἱερεῦσιν ἐκράνυγάζε· Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει Παρθένος.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχος. Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ Ἔθνη.

Τὸ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον. Ὁ Ν'.

Δόξα, Ἦχος β'.

Σήμερον σκιρτῶσιν ἐν πνεύματι, Ἀρχιερέων δῆμοι, σὺν ἡμῖν τελοῦντές σου τὴν μνήμην Ἱεράρχα, Χρυσόστομε Ὅσιε, φωστήρ τῆς Ἐκκλησίας.

Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα Στίχος, Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Σάλπιγξ χρυσόφωνος ἀνεδείχθης, χρυσορρήμον Χρυσόστομε, χρυσεργῶν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν, τοῖς χρυσεπόνοις σου διδάγμασι· προφητικῶς γὰρ ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν δογματῶν σου, Ὅσιε Πάτερ, καὶ κόσμου παντός τὰ πέρατα ἐφώτισεν.

Οἱ Κανόνες τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς 5'. καὶ τοῦ Ἀγίου οἱ δύο, εἰς ἡ'.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου· οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Χαίροις χαρᾶς σκηνώμα, τῆς λύπης λύσις.

Ὡδὴ Ἰωάννου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

- Ἀρματηλάτην Φαραὼ ἐθύθησε, τερατουργοῦσα ποτὲ, Μωσαϊκὴ ράβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν.
- Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν,
- ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Χαῖρε κατάραι παλαιᾶς ἡ λύτρωσις, καὶ εὐλογίας πηγή· χαῖρε ζωῆς Μήτηρ, Ἄδου ἡ καθαίρεσις, θανάτου ἡ ἀναίρεσις· χαῖρε λύσις τῆς λύπης, χαρᾶς χωρίον εὐρύχωρον· χαῖρε Θεοτόκε πανύμνητε.

Ἄρμα τῷ Δόγῃ λογικὸν καὶ ἔμφυχον, χαῖρε Πανάμωμε· Δαυϊτικὸν χαῖρε, ἄρμα πολυώνυμον, ἄρμα μυριοπλάσιον· χαῖρε ἡ ἀσυγκρίτως, τῶν Χερουβὶμ ὑπερέχουσα, καὶ τῶν Σεραφὶμ ὑπερφέρουσα.

Ἰερωτέρα νοερῶν Δυνάμεων, χαῖρε Θεόνυμφε· χαῖρε κτιστῆς πάσης, ἀνωτέρα φύσεως· χαῖρε Θεοῦ παλάτιον· χαῖρε πύρινε θρόνε· χαῖρε λυχνία πολύφωτε· χαῖρε μυριώνυμε Δέσποινα.

Ράβδος ἐκ ρίζης Ἰεσσαὶ βλαστήσασα, χαῖρε ἀμόλυντε· χαῖρε βλαστῶ ράβδου, τῆς Ἀαρωνίτιδος, διαγραφεῖσα πρότερον, μυστικῶς καὶ βαθέως· ὡς γὰρ ἐκείνη τὰ κάρυα, οὕτω τὸν Χριστὸν σὺ ἐξήνησας.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου. Ποίημα Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσμα ἀναπέμψωμεν λαοί.

Πλοῦτον ἐναπέθου σῇ ψυχῇ, τὸν θησαυρὸν τοῦ Πνεύματος, Πάτερ Χρυσόστομε· ἐξ οὗ τὴν Ἐκκλησίαν, πλουτίζεις τοῖς λόγοις σου, ἥτις σου ἐπαξίως, ἐορτάζει ἐπάνοδον θείαν.

Λόγοις κατεποίκιλας χρυσοῖς, τὴν ἱεράν Χρυσόστομε, τῆς Ἐκκλησίας στολὴν, ἣν πρώην ἐξ αἱμάτων, Χριστὸς προεξύφανεν· ὅθεν σου ἐπαξίως, ἐορτάζει ἐπάνοδον θείαν.

Πέτρα ἀνεδείχθης ἀκλινῆς, καὶ στύλος καὶ ἐδραῖωμα, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, τοῦ ἀκρογωνιαίου· ἐν ᾧ ὠκοδόμησας, λόγους θεοσεβείας, ὥσπερ λίθους σοφέ Ἱεράρχα.

Θεοτοκίον.

Μόνη ἀπειρόγαμε σεμνή, Μαρία ἀειπαίρθε· νε, Θεοτόκε Κυρία, ἀγνή ἐκλελεγμένη, ἐξαίρετε Δέσποινα, πάντων τῶν ποιημάτων, σὲ ἐλπίδα κεντήμεθα πάντες.

Ἄλλος Κανὼν τοῦ Ἀγίου· οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Τῷ Χρυσογλώττῳ, τρίτον ἐξαῖδω μέλος. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος γ'. Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι.

Τὸ θεόφθογον στόμα, τὸ χρυσόφωνον ὄργανον, ἡ τῶν λόγων λαμπρότης, τὸν ἐμὸν λάμπρυνον, ταῖς ἱκεσίαις σου νοῦν· ὅπως ἀνυμνήσω σου, τῆς ἐπανόδου τὴν μνήμην, Ἰωάννη χαρίτος, θείας φερώνυμε.

Ὡς ἀστὴρ ἑσφόρος, ὡς φαεσίμβροτος ἥλιος, ὡς φωστὴρ εὐσεβείας, ὑπὸ γῆν Ὅσιε, δύνας δεσμοῖς φυσικοῖς, αὐθις ἐξανέτειλας, ἡμῖν τοῖς τέκνοις σου πέμπων, τῶν θαυμάτων ἀφθονα, τὰ σελαγήματα.

Χρυσορρήμονι γλώττῃ, σὼν διδασκάλων ἐνέπλησας, τὴν ὑψηλίαν πᾶσαν, καὶ χρυσοῖς μέλεσι, τῶν ἱαμάτων αὐγᾶς, πᾶσιν ἐναπήστρα-

ψας, τῶν παθημάτων τὸ σκότος, ἀφανίζων Ὅ-
σιε, τῇ ἐπανόδῳ σου.

Θεοτοκίον.

Ρήτορεύων τὰ θεῖα, μοναδικὸν τὴν ὑπό-
στασιν, ὑφηγήσω τὸν Λόγον, καὶ διπλοῦς
πέφηνεν, ἐκ τῆς Ἀγνῆς προελθὼν, σάρκα προσ-
λαβόμενος ἦν εὐλογεῖμεν ἀπαύτως, καὶ πιστῶς
δοξαζόμεν θεῖε Χρυσόστομε.

Καταβασία.

» **Χ**έρσον ἀβυσσοτόκον πέδον ἥλιος, ἐπε-
» πόλευσε ποτέ· ὥσεί τεῖχος γὰρ ἐπάγη,
» ἐκατέρωθεν ὕδωρ, λαῶ πεζοποντοποροῦντι,
» καὶ θαρρέστως μέλποντι· Ἄσωμεν τῷ Κυ-
» ρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ
» τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στε-
» ρέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἢ
» ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη φι-
» λάνθρωπε.

Ισχυρότατον ὄπλον, χαῖρε Πιστῶν Δέσποι-
να· χαῖρε κραταιὰ προστασία· χαῖρε ἀν-
τίληψις· χαῖρε βοήθεια, ἀμαρτωλῶν· χαῖρε
τεῖχος, τῶν προσκαλουμένων σε· χαῖρε τοῦ
κόσμου χαρά.

Σωτηρίας ἀνθρώπων, χαῖρε σερρὸν ἔρεισμα·
χαῖρε τοῦ Ἀδάμ καὶ τῆς Εὕας, ἡ ἐπανα-
κλησις, δι' ἧς ἀπέλαβον, τὴν παλαιὰν εὐκληρίαν·
χαῖρε ἡ ἀνοιξάσα, πάλιν Παραδείσον.

Χαῖρε ἀφλεκτε βάτε· χαῖρε φωτὸς ὄχημα·
χαῖρε τοῦ Ἡλίου νεφέλη· χαῖρε περίδοξε,
καὶ περιλάλητε, τοῦ Βασιλέως καθέδρα· χαῖρε
πόλις ἐμψυχε, Χριστοῦ τοῦ ζῶντος Θεοῦ.

Απειρόγαμε Μῆτερ, χαῖρε ἀγνή Δέσποινα·
χαῖρε ἡ ἀνήροτος χώρα καὶ ἀγεώργητος,
ἡ γεωργήσασα, τὸν Γεωργὸν τῶν ἀπάντων·
χαῖρε γῆ, ἀλήθειαν ἡ ἀνατείλασα.

Τοῦ Ἀγίου. Οὐκ ἔστιν Ἄγιος.

Χρυσέοις διδάγμασι, κατεchrύσωσας σοφὴ,
τῆς Ἐκκλησίας τὸν σέφανον, καὶ ταύτης
ἐπαύλας, τὴν εὐπρέπειαν Πάτερ, τῷ κάλλει
τῶν λόγων σου· διό σε κατ' ἀξίαν τιμᾷ.

Μυρίζουσιν Ὅσιε, ὡς περ κρίνα τοῦ ἀγροῦ,
οἱ ἄτμοι τῶν καμάτων σου, δι' ὧν εὐηρέ-
τησας, τῷ Θεῷ Ἱεράρχα, κινδύνους καὶ θλί-
ψεις, καὶ γῇ προσομιλήσας μακρᾷ.

Ος ἄνθη μυρίζουσιν, οἱ τῶν λόγων σου καρ-
ποί, νοητῶς ἀποσάζοντες, τὸν θεῖον Χρυ-
σόστομε, γλυκασμὸν τῆς σοφίας, καὶ νῦν εὐω-
διάζοντες, ἡμᾶς ταῖς πρακτικαῖς ἀρεταῖς.

Θεοτοκίον.

Αμέριστος ἔμεινας, εἰ καὶ σάρκα δι' ἐμέ, ἐκ
Παρθένου ἐφόρεσας· διὸ καὶ ἐν δύῳ σε,
προσκυνῶ ταῖς ἑστίαις, καὶ δύῳ θελήσει, καὶ
δύῳ ἐνεργείαις Χριστέ.

Ἔτερος τοῦ Ἀγίου. Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα.

Υπερορίας ὑπέκρυψέ σε μυχοῖς, τὸν λύχνον
τὸν πάμφωτον, Βασιλὶς ἡ τυφλώττουσα·
Χριστὸς δ' ὑψηλότερον, ἐν τῇ λυχνίᾳ, καὶ πάλιν
ἐπανάγει.

Σταλαῖζων ρεῖθρα θαυμάτων, καὶ ποταμοῦς,
προχέων ἰάσεων, ἐπανῆλθες Χρυσόστομε,
τοῖς πιστῶς τιμῶσί σου, τῆς ἐπανόδου τὴν μνή-
μην Ἰωάννη.

Ο χρυσορρόας Νεῖλος, ὁ πλημμυρῶν, ἐν λό-
γοις ἐν θαύμασιν, ἐπανῆκε· συνδράμωμεν,
πιστῶς ἀπαντλήσωμεν, ἀφθόνως πάντες ἐν πᾶσι
κορεσθῶμεν.

Θεοτοκίον.

Γεώδης φύσις οὐ σθένει σε ἀνυμνεῖν, ἦν Ἀγ-
γελοι μέλπουσιν, ὡς Θεὸν σωματώσασαν·
πλήν πιστῶς οἱ δᾶλοί σου, ἀποτολμῶμεν ὑμνεῖν
σε καὶ δοξαζεῖν.

Καταβασία.

» **Τ**ὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων,
» στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν
» ἐκτήσω, τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν σοφίαν ἐξ ὕψους καταμαθὼν, καὶ τὴν
χάριν τῶν λόγων παρὰ Θεοῦ, τοῖς πᾶσιν
ἐξέλαμψας, ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ· καὶ τὴν Ἀ-
γίαν Τριάδα, Μονάδα ἐκήρυξας, τὴν φιλάργυ-
ρον πλάνην, τοξεύσας τοῖς λόγοις σου· ὅθεν
καὶ πρὸς ζῆλον, Βασιλίδα ἐλέγξας, ἀδίκως
τῆς ποιμένης σου, ἀπελάθης μακάριε, Ἰωάννη
Χρυσόστομε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτά-
ζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τῆς Τριάδος τὸν ἕνα ὑπερφυῶς, συλλαβοῦ-
σα Παρθένε καὶ θαυμαστῶς, τοῦτον ἀ-
πεκύησας, ὑπὲρ λόγον καὶ ἐννοιαν, καὶ κοινω-
νὸν τῆς θείας, κατέστησας φύσεως, τὴν τῶν
ἀνθρώπων φύσιν, τὴν πάλαι ἐξόριστον· ὅθεν
συνελθόντες, οἱ τῷ τόκῳ σου πάντες, σωθέντες
Πανάμωμε, τοῖς σοῖς λόγοις ἐπόμενοι, χρεωστι-
κῶς σε μακαρίζομεν, αἰτούμενοι Χριστὸν τὸν
Θεόν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι,
τοῖς σέ δοξαζοῦσι πίστει, ὡς Μητέρα αὐτοῦ.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ μου ἰσχύς, Κύριε σύ μου καὶ δύναμις,
» σὺ Θεός μου, σύ μου ἀγαλλίαμα, ὁ Πα-

» τρικους, κόλπους μὴ λιπών, καὶ τὴν ἡμετέ-
 » ραν, πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ
 » Προφῆτῃ, Ἀββακούμ σοι κραυγάζω· Τῇ δυ-
 » νάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ανατολή, τοῦ Πατρικοῦ ἀπαυγασματος, καὶ
 Ἡλίου, τοῦ ἐξαναστείλαντος, πρὸ Ἑωσφόρου
 ἐκ τοῦ Πατρὸς, χαῖρε Θεοτόκε, νεφέλη κούφη
 καὶ ἔμψυχε· Παρθένε χαῖρε Μήτηρ· χαῖρε εὐ-
 λογημένη· χαῖρε δεδοξασμένη Πανάμωμε.

Σὺ τὸ χρυσὸν, θυμιατήριον Δέσποινα, τῆ ἀσέ-
 κτου, καὶ αὐλοῦ ἀνθρακος, ἐν ᾧ ἐκαύθη
 διαρράγεν, τῆς ἀδαμιαίας, παρακοῆς τὸ χειρό-
 γραφον· διὸ σοι χαῖρε κράζω, δι' ἧς πᾶσιν ἐδό-
 θη, ἡ χαρὰ καὶ τρυφή καὶ ἀπόλαυσις.

Σὺ τῶν βροτῶν, δόξα καὶ κλέος καὶ καύ-
 χημα, καὶ Ἀγγέλων, στέφος καὶ διαδή-
 μα· διὸ ἡ γῆ, καὶ ὁ οὐρανός, μίαν Ἐκκλησίαν,
 ζησάμενοι παναρμόνιον, τὸ, χαῖρέ σοι βοῶμεν·
 χαῖρε Δέσποινα κόσμη· χαῖρε πάντων ἀνθρώ-
 πων βοήθεια.

Κλίνη σεπτὴ, ἣν Σολομών προδιέγραψε, κυ-
 κλημένην, δυνατοῖς ἐξήκοντα· χαῖρε Παρ-
 θένε ἡ κιβωτός, ἡ κεχρυσωμένη, τοῦ νοητοῦ ἀ-
 γιάσματος· λαβὶς ἡ θεία χαῖρε· χαῖρε βάτε
 πυρφόρε· χαῖρε πύλη καὶ κλίμαξ καὶ γέφυρα.
 Τοῦ Ἁγίου. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Νέος Ἀβραάμ, ἐδείχθης Ἱεράρχα, ἄλλον
 Ἰσαάκ, τὸν βίον θυσιάσας, καὶ μυστι-
 κὴν ὀλοκάρπωσιν ἀνενέγκας, ἐν τῷ πυρὶ τῆς
 συνειδήσεως.

Σὺ τὸν Ἰακώβ, ζηλώσας Θεοφόρε, κλίμαξ
 πρακτικῆς, ἐδείχθης πολιτείας, τὰς ἀνα-
 βάσεις τῶν θείων σου νοημάτων, ἐν τῇ καρδίᾳ
 σου τιθέμενος.

Ράβδω μυστικῇ, τῇ γλώττῃ διασχίσας, ὅλην
 τῆς Γραφῆς, τὴν ἄβυσσον Τρισμάκαρ, ὡς
 Μωϋσῆς διεβίβασας τοὺς ἀνθρώπους, πρὸς τὴν
 ἐπίγνωσιν τῆς πίστεως.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε Θησαυρὲ, τῆς πάντων σωτηρίας·
 χαῖρε νοερά, πηγὴ τῶν ἱαμάτων· χαῖρε
 τὸ ἅγιον ὄρος, ὃ ὁ Προφῆτης, Θεογεννήτορ
 προεώρακεν.

Ἔτερος τοῦ Ἁγίου. Ἔθου πρὸς ἡμᾶς.

Λόγων ἔρασταί, τὸν τῶν λόγων μέγαν Κοσ-
 μήτορα, λόγοις ἱεροῖς χαρμονικῶς ἐπα-
 νιέντα δεῦτε τιμήσωμεν, λόγους ματαιόφρονas,
 σοφία λόγων, λήρους ἀπελέγξαντα.

Ωλίβισας ἡμᾶς, διδασμάτων πλῆτῳ Χρυσόσο-
 με· χεῖρα δ' ἀναστέλλεις ἐμβριθῶς, πλεονε-

ξίας πλούτῳ τὴν βρίθουσιν, ἐλέγχων τρανότη-
 τα, καὶ κατὰ νόμον, πλούτῳ θείας χάριτος.

Τόξον δυνατῶν, ἱταμότης τύραννος τέθλα-
 σται· σὺ δ' ἐν ἀσθενείᾳ τῆς σαρκὸς, ἀγ-
 γελικῶς βίους ὑπερίσχυσας, ἱκέτας Χρυσόσο-
 με, τοὺς πρὶν διώκτας, ἔχων ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Τάξεις νοεραὶ, ὑμνωδίαις Κόρη σὲ μέλπου-
 σιν· ὃν γὰρ οὐκ ἰσχύουσιν ὁρᾶν, ἐκ τῆς
 ἀγνῆς νηδύος σε τέτοκας, σάρκα προσλαβόμε-
 νον, ἀναλλοιώτως, πάντα γνε Θεόνυμφε.

Καταβασία.

» **Ε**κάλυψεν ἕρανός, ἡ ἀρετὴ σε Χριστέ· τῆς
 » κιβωτοῦ γὰρ προελθὼν, τῆ ἀγιάσματος
 » σου, τῆς ἀφθόρου Μητρὸς, ἐν τῷ ναῷ τῆς δό-
 » ξης σου, ὥφθης ὡς βρέφος ἀγκαλοφορούμενος,
 » καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα, τῆς σῆς αἰνέσεως.
 Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ ἐ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ι**να τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σε
 » τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ
 » ἄλλότριον σκότος τὸν δαίλαιον; ἀλλ' ἐπίστρε-
 » ψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου,
 » τὰς ὁδοὺς μου κατεύθυνον δέομαι.

Νοεράν σατραπείαν, καὶ τυραννικὴν ἐναέ-
 ριον φάλαγγα, παρελθεῖν ἀλύπως, ἐν και-
 ρῷ τῆς ἐξόδου μου παρέχε, ἵνα σοι τὸ, Χαῖρε,
 χαρμονικῶς, Δέσποινα κράζω· Χαῖρε πάντων
 ἐλπίς ἀκαταίσχυντε.

Ως χαρὰν συλλαβοῦσα, χαῖρε ὑπεράμωμε·
 χαῖρε ὑπέραγνε· χαῖρε τῆς ἀγνείας, πορ-
 φυρόχροον ἄνθος ἡδύπνοον· χαῖρε παρθενίας,
 κακκοβαφές ἐρυθρὸν ῥόδον, καὶ Θεοῦ τὸ εὐῶ-
 δες ὄσφραδιον.

Μυσικὴ μυροθήκη, χαῖρε τὸ ἡδύπνοον μύρον
 ἡ βρύουσα· χαῖρε θεία κρίνη, ἡ τὸ ὕδωρ
 τὸ ζῶν ἀναβλύζουσα· χαῖρε ἡ τὸν βότρυ, τὸν
 τῆς ζωῆς καρποφοροῦσα, ἀγεώργητος ἄμπελος
 Δέσποινα.

Αδιόδευτε πύλη, χαῖρε ἣν διώδευσε Χριστὸς
 ὁ Κύριος· Παραδείσῃ πύλας, ἡ ἀνοίξασα
 χαῖρε τῷ τόκῳ σου· χαῖρε δι' ἧς χαίρει, ὁ οὐ-
 ρανὸς καὶ γῆ χορεύει, καὶ τὰ ἄνω τοῖς κάτω
 συνάπτονται.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Τὴν ἱερὰν σελήν σου κατακοσμήσας τοῖς ἁ-
 θλοῖς τῶν πόνων σε, ἔδειξας λαμπροτέραν,
 τὴν ἱεραρχίαν Χρυσόστομε.

Αθλητικὸν ἀγῶνα, Ἱερομύστα γενναίως διή-
 νυσας, πόλεσιν ἀσκητοῖς, καὶ ὑπερορίαις
 στελλόμενος.

Τῇ ἀστραπῇ τῶν λόγων, τὴν ὑπερκόσμιον γνῶσιν ἐβρόντησας, Μύστα τῶν ἀπορρήτων, ὑετοὺς δογμάτων ὀμβρήσας ἡμῖν.

Θεοτοκίον.

Ανέυ φθορᾶς τεκοῦσα, Θεογεννήτορ τὸν ἄσπορον τόκον σου, μόνῃ ὥφθης Παρθένος, βρέφος ὑπομάζιον φέρουσα.

Ἐτερος τοῦ Ἀγίου. Πρὸς σέ ὀρθρίζω.

Ως ἔαρ ὥφθης, εὐωδιάζον μυσικῶς, χαρίτων ἀνθεσι τῶν πιστῶν τὰ πλήθη, λύων κακῶν τὸν χειμῶνα Πάτερ ἐν τῇ ἐπανελεύσει σου.

Τὸ θεῖον ρεῖθρον, τῶν χαρισμάτων ἡ πηγὴ, ἐπανεληλύθεν· οἱ διψῶντες δεῦτε ὕδωρ ζωῆς, ἀπαντλεῖτε πίστει, ἐνθέως εὐφραίνόμενοι.

Ρὺν ἐκρύβης, οἶμοι! τὸ κάλλος τὸ ἐμόν· ἀλλ' ἐπανῆλθές μοι ποθητὸς ἐν χρόνῳ, ἡ τῷ Χριστοῦ Ἐκκλησία Πάτερ, βοᾷ σοι ἐπανήκοντι.

Θεοτοκίον.

Ιλέωσαί μοι, τὸν προελθόντα ἐκ τῆς σῆς, γαστρὸς Πανάμωμε, σαρκοφόρον Λόγον, ὃν ἐν ναῷ Συμεὼν βαστάζων, ὡς Κτίστην ἐμεγαλυνεν.

Καταβασία.

• **Ω**ς εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ
• ἐπηρμένῳ Θεόν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης δο-
• ρυφορούμενον, ὡς τάλαντα! ἐβόα, ἐγὼ· πρὸ γὰρ
• εἶδον σωματούμενον Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου,
• καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Τῆς Θεοτόκου. Ωδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
• ἀπαγγελῶ με τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν, ἡ
• ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ
• προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθο-
• ρᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Η ἔμψυχος, χαῖρε Δέσποινα κόχλος· ἡ κογ-
χυλὴ, σὼν ἀχράντων αἱμάτων, πορφυραυ-
γῇ, ἐρυθρὰν ἀλουργίδα, τῷ τοῦ παντὸς Βασιλεῖ
πορφυρώσασα· τὴν γύμνωσιν τὴν τοῦ Ἀδάμ, ἡ
σκεπάσασα, χαῖρε Πανύμνητε.

Στηρίζει μὲν, τὰς καρδίας ἀνθρώπων, φυσι-
κῶς ὁ αἰσθητὸς ἄρτος Κόρη· Χριστιανῶν,
τὰς ψυχὰς δὲ κρατύνει, τὸ σὸν ἀδόμενον ἅγιον
ὄνομα· ἐντεῦθεν καὶ χαρμονικῶς, πᾶσα γλῶσσα
τὸ χαῖρε κραυγάζει σοι.

Λυχνία, ἡ χρυσαυγίζουσα χαῖρε· κιβωτὸς
ἡ θεοχώρητος χαῖρε· χαῖρε σκηνή· χαῖρε
ἅγιον ὄρος· χαῖρε τοῦ ζώντος Θεοῦ πόλις ἐμ-
ψυχε· παλάτιον χαῖρε Χριστοῦ· χαῖρε τέμενος
θεῖον πολύφωτον.

Υπέραγνε, ὑπεράμωμε χαῖρε, τὸ τῆς φύ-
σεως ἐξάαιρετον ἄνθος· χαῖρε κοινὴ, τῶν

ἀνθρώπων τοῦ γένους, φιλοτιμία καὶ χάρις
θεόσδοτος· τὴν ἄτιμον φύσιν τῶν βροτῶν, ἡ
τιμήσασα χαῖρε τῷ τόκῳ σου.

Τοῦ Ἀγίου. Ὡς τὸν Προφήτην ἐρρύσω.

Ωσπερ χρυσὸν ἐκ μεταλλῶν, ἐκ τοῦ βάθους
σοφῆ τῆς καρδίας σε, τὰ πάγχρυσα δόγ-
ματα, ἡμῖν ἐθησαύρισας, καὶ τὰ σὰ λόγια
πλοῦτον κατέλιπες.

Τὴν παναγίαν σου μνήμην, ὁ λαὸς ἐορτά-
ζων Χρυσόστομε, δοξάζει τὸν Κύριον, τὸν
σὲ ἐκλεξάμενον, καὶ καλέσαντα, εἰς τὰς αἰώ-
νιους σκηναίς.

Εἰ καὶ νεκρὸς εἶ ἐν τάφῳ, ἀλλὰ ζῶν ἐν τῷ
κόσμῳ Χρυσόστομε, κηρύττεις μετάνοιαν,
καὶ γράφεις συγχώρησιν· ἐγγυώμενος, τοῖς με-
τανοοῦσι θερμῶς.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐν χερσὶ τῆς Παρθένου, καὶ ἐν κόλποις
Πατρὸς καθεζόμενον, τὸν σάρκα φορέσαν-
τα, καὶ μέιναντα ἄτρεπτον, προσκυνήσωμεν,
ὡς Θεὸν καὶ Κύριον.

Ἐτερος τοῦ Ἀγίου. Ἀβυσσος ἐσχάτη.

Τέμνει σε τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ἡ ἐκφρων
βασίλισσα, ἀποτόμως ἐλέγχουσα· ἀλλ'
αὐτίκα τέμνεται· σὺ δ' ἐλέγχεις ἀθάνατα, τὴν
ἐξαίσιον, προτομὴν ἐργασάμενος.

Οργανον ἐδείχθης τοῦ παντουργοῦ, Χρυσό-
στομε Πνεύματος, ὑπηχοῦν ἐμμελέστατα·
κωφεύει δ' ἡ τύραννος, ὡς ἀσπίς πρὸς ἐπάσμα-
τα, καὶ οἰκτρότατον, ἀνταλλάττεται θάνατον.
Νέκρωσιν καὶ τέθνηκε μὴ παθεῖν, σαφῶς
ἀνεδίδαξε, Βασιλεῖς ὁ Χρυσόστομος· αὐ-
τῶν γὰρ προσάγμασιν, ἀπειθήσας τὸ πρότερον,
ταῖς δεήσεσιν, ἐπανῆκε τὸ δεύτερον.

Θεοτοκίον.

Εἴνα σε τὸν ἐκ Παρθένου νοῶν, καὶ σὰρκα
προσείληφας, καὶ διπλοῦς ἐχρημάτισας,
μακρὰν ἀπερράπισε, καὶ τομὴν καὶ τὴν σύγ-
χυσιν, ὁ Χρυσόστομος Ἰωάννης Θεάνθρωπε.

Καταβασία.

• **Ε**βόησέ σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς, ταῖς ὀφθαλ-
• μοῖς τὸ σωτήριον, ὃ λαοῖς ἐπέσθη· Ἐκ
• Θεοῦ Χριστέ, σὺ Θεός μου.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικὸς.

Εὐφράνθη μυσικῶς, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, τῇ
ἀνακομιδῇ, τοῦ σεπτοῦ σου λειψάνου· καὶ
τοῦτο κατακρύψασα, ὡς χρυσίον πολυτίμου,
τοῖς ὕμνοῦσί σε, ἀδιαλείπτως παρέχει, ταῖς
πρεσβείαις σε, τῶν ἱαμάτων τὴν χάριν, Ἰωάννη
Χρυσόστομε.

Ὁ Οἶκος.

Η λαμπάς, ἡ τῶν ἔργων μου στυγνὴ πέφυκεν, Ἰωάννη Χρυσόστομε, καὶ δειλιῶ πρὸς ὑπάντησιν τοῦ ἱεροῦ σου σκήνους· ἀλλ' αὐτὸς με ὁδήγησον, καὶ τὰς τρίβους μου εὐθύνον, μετανοίας παρέχων μοι καιρὸν πανάγιε, ὡς αὐτῆς κήρυξ ἔνθεος, καὶ τῶν παθῶν μου τῶν πολυτρόπων κατεύνασον ζάλην· καὶ παγίδων τῆ Βελίαρ ἀφαρπάσας με, εἰς τέλος σῶσόν με· ὅπως ὑμῶ σου ἀξίως τὴν θείαν ἐπάνοδον, ὡς πρὶν καὶ τὴν κοίμησιν τολμήσας ἐδόξασα, Ἰωάννη Χρυσόστομε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΖ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Χρυσοστόμου.

Στίχοι.

Νεκρὸς καθίζη, ὦ Ἰωάννη, θρόνῳ·

Ἀλλ' ἐν Θεῷ ζῶν, πᾶσιν Εἰρήνην, λέγεις.

Ἀπνουν ἑβδομαίτη κόμισαν δέμας εἰκάδι χρυσοῦν.

Οὗτος ὁ μακάριος καὶ θεῖος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, διὰ τὸ μὴ ὑπερορᾶν τὸ δίκαιον ἐν προσώποις, ἀλλὰ καὶ ἀφ' ἑνὲς τῆς Βασιλίδας Εὐδοξίας ἐλίγχειν, διὰ τὰς γενομένας παρ' αὐτῆς παρανομίας καὶ ἀδικίας, ἐξερίζεται μὲν δις, καὶ αὖθις ἀνακαλεῖται· τρίτον δὲ καὶ τελευταῖον εἰς Κουκουσὸν πέμπεται· κακίθην μεταγεται εἰς Ἀραβισσὸν, εἶτα εἰς Πιτιοῦντα, χωρία οὐ μόνον ἔρημα, καὶ τῶν ἀναγκάων ἐπιθεῖν, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν γειτονούντων Ἰσαύρων αἰεὶ πολιτορχούμενα. Ἐκεῖσε οὖν εἰς Πιτιοῦντα ὁ Ἰνσαρκος Ἀγγέλως καλεῖται παρὰ τοῦ πάντων Δεσπότου διὰ Πέτρου καὶ Ἰωάννου, τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων, καὶ μεταβαίνει πρὸς τὰς αἰωνίους σκηνάς, καὶ κατατίθεται τὸ ἅγιον αὐτοῦ λείψανον ἐν Κομάνοις μετὰ τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Βασιλίσκου καὶ Λουκιανοῦ, καθὼς παρ' αὐτῶν διὰ νυκτερινῆς ἔψεως ἐμνηύθη.

Ἐπεὶ δὲ καὶ κατὰ πόδας ὁ βασιλεὺς Ἀρκάδιος τὸν βίον κατέλιπε, καὶ ἡ ταύτου γυνὴ Εὐδοξία, ὁ δὲ τούτων υἱὸς τὴν βασιλείαν διεδέξατο, καὶ Πρόκλος, ὁ τοῦ Ἀγίου Μασσητῆς καὶ ὑπηρετῆς, κοινῇ ψήφῳ Πατριάρχης ἐγένετο, τῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ ἱεραρχίας, πείθει ὁ μακάριος Πρόκλος τὸν Βασιλέα Θεοδοσίον, καὶ πέμπει πρὸς ἀνακομιδὴν τοῦ ἱεροῦ λειψάνου. Τοῦ δὲ Ἀγίου μὴ ἐπιδόντος ἑαυτὸν, ἀλλ' ἀκινήτου μέναντος, δέεται ὁ Βασιλεὺς δι' Ἐπιστολῆς, περιεχούσης τάδε.

Ἐπιστολὴ βασιλέως Θεοδοσίου.

Ἐγὼ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ, Διδασκάλῳ, καὶ Πνευματικῷ Πατρὶ, Ἰωάννη τῷ Χρυσοστόμῳ, Θεοδόσιος Βασιλεὺς.

Νεκρὸν ὁμοίως τοῖς ἄλλοις τὸ σῶμα τὸ σὸν εἶναι νομίσαντες, Πάτερ τίμιε, μετακομίσαι αὐτὸ αἰπλῶς πρὸς

ἡμᾶς, καὶ ἀγαγεῖν ἡβουλήθημεν· διὰ τοῦτο καὶ τοῦ ποθουμένου δικαίως διημάρτομεν· ἀλλὰ σύ γε, Πάτερ τιμιώτατε, σύγγνωθι ἡμῖν μετακαλουμένοις, ὁ τὴν μετάνοιαν πᾶσι διδάξας· καὶ ὡς παισὶ φιλοπάτορσιν, ἐπίδος ἡμῖν σαυτὸν, καὶ τοὺς ποθοῦντάς σε διὰ τῆς σῆς παρουσίας εὐφρανον.

Ταύτης τῆς Ἐπιστολῆς κομισθείσης τῷ Ἀγίῳ, καὶ ἐπὶ τῆς σοροῦ αὐτοῦ τεθείσης, εὐθὺς ἐπέδωκεν ἑαυτὸν, καὶ τὴν σορὸν ἀπόνως οἱ ἄγοντες ἔφερον. Ἐπεὶ δὲ ἔφθασαν ἀντιπέραν τῆς Πόλεως, περαιοῦται μὲν ὁ Βασιλεὺς καὶ πᾶσα ἡ Σύγκλητος, καὶ ὁ Πατριάρχης ἅμα τῷ Κλήρῳ· ἐμβάλλεται δὲ πλοίῳ Βασιλικῷ ἡ σορὸς, ἡ τὸ σῶμα ἔχουσα τοῦ Ἀγίου. Καταιγίδος δὲ ἐμπεσοῦσης, τὰ μὲν λοιπὰ πλοῖα ἀλλαχοῦ διεσκεδάσθησαν· ἐκεῖνο δὲ, ἐν ᾧ ἦν τὸ τῷ Ἀγίῳ σῶμα, τῷ τῆς χήρας ἀγρῷ προσώκειλε· τῆς χήρας ἐκείνης, ἣν ἠδίκησεν Εὐδοξία, τὸν ἀμπελῶνα αὐτῆς ἀφελούσα· καὶ ἐλεγχομένη παρὰ τοῦ Ἀγίου ἐξώρισεν αὐτόν.

Ἐπεὶ δὲ ἀπεδόθη ὁ ἀγρὸς τῇ χήρᾳ, εὐθὺς γαλήνην περὶ τὴν θάλασσαν ἐγεγόνει, καὶ πρῶτον μὲν εἰς τὸν τοῦ Ἀποστόλου Θωμᾶ ναόν, εἰς τὰ Ἀμαντίου, ἀπάγεται, εἶτα εἰς τὸν τῆς Ἀγίας Εἰρήνης· ἐνθα ἐπὶ τοῦ συνθρόνου ἐνέθεντο αὐτόν, καὶ ἐβόησαν ἅπαντες· Ἀπόλαβέ σε τὸν θρόνον Ἀγίε. Εἶτα ἐπὶ βασιλικῷ ὀχήματι ἡ σορὸς ἐπιτεθείσα, πρὸς τὸν περιώνυμον φέρεται τῶν Ἀποστόλων ναόν. Ἐνθα δὴ τῇ ἱερᾷ καθέδρᾳ ἐντεθεὶς ἐπεφώνησε τῷ Ποιμνίῳ τῇ Εἰρήνῃ πᾶσι. Εἶτα ὑπὸ γῆν τίθεται, ἐνδον τοῦ Βήματος, ἐνθα νῦν κατάκειται.

Τῆς ἱερᾶς δὲ τελουμένης Λειτουργίας, θαυμάσια μεγάλα ἐτελοῦντο, ἐξ ὧν καὶ τοῦτο. Ἀνὴρ γάρ τις, ἀρθρίτιδι νόσῳ κατεχόμενος, καὶ πάρεργος ὢν, καὶ σχεδὸν παντελῶς ἀκίνητος, ἀψάμενος τῆς σοροῦ, τοῦ καθύς εὐθὺς ἀπολύεται παντελῶς· οὕτως οἶδεν ὁ Θεὸς δοξάζειν τοὺς διὰ βίου θαξάζοντας αὐτόν! Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῷ πανσέπτῳ Ναῷ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, ἐνθα καὶ τὸ ἱερὸν αὐτοῦ Σῶμα κατάκειται, ὑποκάτω τοῦ θυσιαστηρίου.

Περὶ δέ γε τῆς ἐξορίας αὐτοῦ, τοῖς ἐκείνου ῥήμασι χρυσώμεθα, οἷς ἐξέθετο πρὸς Κυριακὸν Ἐπίσκοπον, ὄντα ἐξόριστον καὶ αὐτόν· ἔχει δὲ οὕτως.

Φέρε δὴ ἀπαντήσω σου τὸ τῆς ἀθμίας ἔλκος, καὶ διασκεδάσω τοῦ λογισμοῦ τὸ νέφος. Τί ἐστὶν ὁ λυπῆ καὶ ἀδημονεῖς; ὅτι χαλεπὸς ὁ χειμὼν, καὶ πικρὸν τὸ ναυάγιον, τὸ τὴν Ἐκκλησίαν καταλαβόν; οἶδα τοῦτο καγὼ, καὶ οὐδεὶς ἀντερεῖ, εἰμὴ Θεός. Ἀλλ' εἰ βλεπὲς, εἰκόνα σοι ἀναπλάσω τῶν γινομένων. Θαλάτταν ὀρώμεν, ἀπ' αὐτῆς τῆς ἀδύσσου κέκρωθεν ἀναμοχλευομένην· τοὺς ναύτας, τὰς χεῖρας τοῖς γόνασι περιπλέξαντας, καὶ πρὸς τὴν ἀμνηχανίαν τοῦ χειμῶνος ἀπορηθίντας, οὐκ οὐρανὸν βλέποντας, οὐ πέλαγος, οὐ ξηρὰν, ἀλλ' ἐπὶ τῶν καταστρωμάτων κειμένους, καὶ ὀλοφυρομένους, καὶ κλαίοντας. Καὶ ταῦτα μὲν ἐπὶ τῆς ὀρωμένης θαλάσσης οὕτω συμβαίνει. Νυνὶ δὲ ἐπὶ τῆς Ἐκκλησίας, χεῖρων ὁ θόρυβος, καὶ πλείονα τὰ κύματα.

Ἀλλὰ παρακάλεϊ τὸν Δεσπότην ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ὃς οὐ τέχνη περιγίνεται τοῦ χειμῶνος, ἀλλὰ νεύματι λύει τὴν ζάλην. Ἀλλὰ καὶ πολλὰς παρακαλίας οὐκ εἰσηκούσθης, μὴ ὀλιγωρήσης· τοιοῦτον γὰρ ἔθος τῷ φιλανθρωπῷ Θεῷ, ἡμῶν τὴν σωτηρίαν προνοοῦμένῳ. Μὴ γὰρ οὐκ ἠδύνατο τοὺς τρεῖς ἐκείνους Παῖδας λυτρώσασθαι, ἵνα μὴ

ἐμπέσωσιν εἰς τὴν κάμινον; Ἄλλ' ὅτι αἰχμάλωτοι γεγόνασιν, καὶ εἰς βαρβάρων χώραν ἀπερρίφθησαν, καὶ τῆς πατρίδος κληρονομίας ἐξέπεσον, καὶ παρὰ πάντων ἀπεγνωσθήσαν, καὶ οὐδὲν λοιπὸν οὐκ ἐλείπετο, τότε ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἄφνω τὴν θαυματουργίαν ἐργάσατο, καὶ διεσκόρπισε τὸ πῦρ περὶ τὴν κάμινον τῶν Χαλδαίων.

Καὶ λοιπὸν, Ἐκκλησία ἦν αὐτοῖς ἡ κάμινος· καὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν προσεκαλοῦντο, Ἀγγέλους τε καὶ Δυνάμεις· καὶ οὕτω πάντα συλλαβόμενοι, ἔλεγον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου. Ὁρᾷς, πῶς ἡ ὑπομενὴ τῶν Δικαίων τὸ πῦρ εἰς δρόσον μετέβαλε, καὶ τὸν Τύραννον ἐδυσώπησε, καὶ κατὰ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ἐκπέμπει τὰ γράμματα; Μέγας ὁ Θεός, φησί, Σεδράχ, Μισάχ, καὶ Ἀβδευαγὼ! Καὶ ἴδε πρόσην ἀποτομίαν ἔθηκεν· Εἴ τις, φησί, λόγον εἶπη κατ' αὐτῶν, τὸν οἶκον αὐτοῦ ταμιεύεσθαι, καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ διαρπάξεσθαι.

Μὴ οὖν ἀθυμήσης, ἀδελφεῖ Κυριακέ· καὶ γὰρ ἐγὼ, ὅτε ἐξηλαυνόμην τῆς Πόλεως, οὐδενὸς τούτων ἐφρόντιζον, ἀλλ' ἔλεγον πρὸς ἑμαυτὸν· Εἰ βούλεται ἡ Βασίλισσα ἐξορίσασαι, ἐξορίσάτω με· Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. Εἰ βούλεται πριονίσαι, πριονισάτω με, τὸν Ἥσαϊαν ἔχω ὑπογραμμὸν. Εἰ θέλει με εἰς τὸ πέλαιος ἀκουτίσαι, τὸν Ἰωνᾶν ὑπεριμνήσκομαι. Εἰ θέλει με εἰς λάκκον ἐμβαλεῖν, ἔχω τὸν Δανιὴλ ἐν τοῖς λέουσι βεβλημένον. Εἰ θέλει λιθάσαι με, Στέφανον ἔχω τὸν Πρωτομάρτυρα, τοῦτο πεπονθότα. Εἰ θέλει τὴν κεφαλὴν μου λαβεῖν, ἔχω τὸν Βαπτιστὴν. Εἰ θέλει τὰ ὑπάρχοντά μου λαβεῖν, εἰ ἔχω, λαβέτω· Γυμνὸς ἐξῆλθον ἐκ κοιλίας μητρός μου, γυμνὸς καὶ ἀπελεύσομαι. Ἐμοὶ παραινεῖ καὶ ὁ Ἀπόστολος, λέγων· Πρόσωπον Θεὸς ἀνθρώπου οὐ λαμβάνει· καὶ, Εἰ ἔτι ἀνδρώποισ ἤρεσκον, Χριστοῦ δοῦλος οὐκ ἂν ἦμην. Καὶ ὁ Δαυὶδ καθοπλίζει με· Ἐλάλουν ἐναντίον Βασιλείων, καὶ οὐκ ἤσχυρόμην. Πολλὰ κατ' ἐμοῦ ἐσκευάσαντο, ἀλλὰ πάντα διὰ φθόνου ἐποίησαν.

Ἀλλὰ ταῦτα λυπῇ, ἀδελφεῖ Κυριακέ, ὅτι οἱ ἡμᾶς ἐξορίσαντες ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς παρρησιαζονται, καὶ πλήθος αὐτοῖς ἀκολουθεῖ δορυφέρων; Ἄλλ' ὑπομνήσθητι τὸν πλούσιον, καὶ τὸν Λάζαρον· ποῖος μὲν τῷ νῦν αἰῶνι ἐθλίβη, ποῖος δὲ ἀπῆλause. Τί ἐκείνον ἐβλαψεν ἡ πενία; οὐχὶ ὡς ἀθλητὴς καὶ νικητὴς εἰς τοὺς κόλπους τοῦ Ἀβραάμ ἀπήχθη; Τί δὲ ὠφέλησεν ἐκείνον ὁ πλούτος, τὸν ἐν πορφύρᾳ καὶ βύσσῳ ἀνακείμενον; Ποῦ οἱ ραβδούχοι; ποῦ οἱ δορυφόροι; ποῦ οἱ χρυσοχάλινοι ἵπποι; ποῦ οἱ παράσιτοι, καὶ ἡ βασιλικὴ τραπέζα; οὐχὶ ὡς ληστὴς δεδεμένος ἀπήγετο ἐν τῷ μνήματι, γυμνήν τὴν ψυχὴν ἐκ τοῦ κόσμου φέρων, καὶ κράζων κενὴ τῇ φωνῇ· Πάτερ Ἀβραάμ, ἐλέησόν με, καὶ πέμψον Λάζαρον, ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος, καὶ καταψύξῃ μου τὴν γλῶτταν, ὅτι περικρῶς βασανίζομαι;

Τί Πατέρα καλεῖς τὸν Ἀβραάμ, οὗ τὸν βίον οὐκ ἐμύμῃσω; Ἐκεῖνος πάντα ἄνθρωπον εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἐξένιζε, σὺ δὲ ἐνὸς πτωχοῦ φροντίδα οὐκ ἐποιήσω. Οὐκ ἔστι πενθῆσαι καὶ κλαῦσαι, ὅτι ὁ τσοῦτον πλούτον ἔχων, σταγόνος ὕδατος ἄξιός οὐκ ἐγένετο; Τῷ χειμῶνι οὐκ ἐσπείρειν ἔλεον· ἦλθε τὸ θέρους, καὶ οὐκ ἐθήρισε· καὶ τοῦτο τοῦ Δεσπότου οἰκονομία, ὅτι ἐξ ἐναντίας ἐποίησε τὴν κόλασιν τοῖς ἀσεβέσι, καὶ τὴν ἀνάπαυσιν τοῖς δικαίοις· ἵνα βλέπωσιν ἀλλήλους, καὶ ἀλλήλους γνωρίζωσι· καὶ γὰρ ἕκαστος τότε Μάρτυς, τὸν ἴδιον Τύραννον ἐπιγνώσεται. Καὶ οὐκ ἰμὰ τὰ ῥήματα· ἀκουσεν τῆς Σοφίας λεγούσης· Τότε, φησὶν, ἐν πολλῇ παρρησίᾳ σταθήσεται ὁ

δικαίος κατὰ πρόσωπον τῶν ἑλισφάντων αὐτόν.

Ὡς περ ὁδοιπóρος, ἐν καύματι περιπατῶν, ἤνικα εὕρη καθαράν πηγὴν, τῇ δίψῃ φλεγόμενος· ἢ ὡς περ τις, λιμῶ συνεχόμενος, παρακάθηται μὲν τραπέζῃ, ἔχουσα διάφορα ἐδέσματα, παρά τινος δὲ δυνατωτέρου κωλύεται μὴ ἄφασθαι τῶν ἐπὶ τῆς τραπέζης, καὶ σφόδρα ἔχει τὴν ὀδύνην καὶ τὴν κόλασιν, ὅ, τε διψῶν, ὡς μὴ δυνάμενος τὴν δίψαν κατασβεσαι, καὶ ὁ πεινῶν, ὡς κωλύμενος ἀπολαῦσαι τῶν ἐδεσμάτων· οὕτω καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως βλέψουσι τοὺς Ἀγίους εὐφραινομένους οἱ ἀσεβεῖς, καὶ τῆς Βασιλικῆς τραπέζης ἀπολαῦσαι οὐ δύνανται. Καὶ γὰρ ὁ Θεὸς τὸν Ἀδὰμ κολάσαι βουλόμενος, ἐποίησεν αὐτὸν ἐξ ἐναντίας τοῦ Παραδείσου ἐργάζεσθαι τὴν γῆν· ἵνα καθ' ἐκάστην ὥραν τὸ ποθεῖνόν χωρίον, ὅθι· ἐξῆλθεν, ἔχη πάντοτε τὴν ὀδύνην ἐν τῇ ψυχῇ. Εἶδὲ καὶ ὡς ἀλλήλοις οὐ συντύχωμεν, ἀλλ' ἐκεῖ οὐδεὶς ὁ κωλύων ἡμᾶς τότε μετ' ἀλλήλων διάγειν· ἀλλὰ καὶ ἐψέμεθα τοὺς ἡμᾶς ἐξορίσαντας, ὡς περ ὁ Λάζαρος τὸν Πλούσιον, καὶ οἱ Μάρτυρες τοὺς Τυράννους.

Μὴ οὖν ἀθύμη, ἀγαπητέ, ἀλλὰ μνημόνευε τῆ Προφήτου λέγοντος· Μυκτηρισμὸν ἀνθρώπων μὴ φοβηθῇς, καὶ τοῦ φαυλισμοῦ αὐτῶν μὴ ἠφτασθῇς. Ὡς περ γὰρ ἔριον ὑπόσητός, οὕτω βρωθήσεται.

Κατανόησαν δὲ τὸν Δεσπότην, πῶς ἐκ τῶν σπαργάνων ἐδιώκετο καὶ εἰς βαρβάρων γῆν ἀπερρίπτετο. Ὁ κατήχων τὸν κόσμον, τύπος ἡμῖν γέγονε τοῦ μὴ ἐκκαεῖν ἐν τοῖς πειρασμοῖς. Ἀναμνήσθητι τοῦ πάθους τοῦ Σωτῆρος, καὶ ὅσας ὕβρεις δι' ἡμᾶς ὑπέστη. Οἱ μὲν γὰρ αὐτὸν Σαμαρείτην ἐκάλουν, οἱ δὲ, δαιμονῶντα καὶ ψευδοπροφήτην· ἔλεγον γὰρ, Ὅτι ἰδοὺ ἄνθρωπος φάγος, καὶ οἶνοπότης· καὶ, ἐν τῷ Ἀρχοντί τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. Τί δὲ, ὅτε ἤγαγον αὐτὸν ποτὶ εἰς τὸ κρημνίσαι; καὶ ὅτε εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐνέπτυσον, καὶ ραπίσματα αὐτῷ ἐδίδουν; Τί δὲ, ὅτε καὶ χολὴν αὐτῷ ἐπότιζον, καὶ καλὰ μὲν τὴν κεφαλὴν ἔτυπτον, καὶ χλαμύδα αὐτῷ περιτίθεν, καὶ ὅτε ἀκάνθαις αὐτὸν ἐστεφάνουν, καὶ προσέπιπτον ἐμπαίζοντες, καὶ πᾶν εἶδος αὐτῷ χλεύης ἐπάγοντες; καὶ ὅτε περιῆγον αὐτὸν οἱ αἰμοδόροι ἐκείνοι κύνες, καὶ ἐπὶ τὸ πάθος ἤγετο γυμνός; Καὶ πάντες αὐτὸν κατέλιπον οἱ Μαθηταί· καὶ ὁ μὲν αὐτὸν ἠρνήσατο, ὁ δὲ παρέδωκεν, οἱ δὲ ἄλλοι ἐδραπέτευσαν· καὶ μόνος εἰσθήκει γυμνὸς ἐν μέσῳ τῶν ὄχλων ἐκείνων; (ἑορτὴ γὰρ ἦν ἡ πάντας συναγούσα τότε). Καὶ ὡς πονηρὸν ἐν μέσῳ κακούργων ἱσταύρωσαν· καὶ ἄταφος ἔκειτο, ὅτε κατήνεγκαν αὐτοῖς αὐτὸν ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ, ἕως ὅτου τις αὐτὸν ἐξητήσατο, ἵνα θάψῃ αὐτόν. Καὶ ὅτε ψόγον πονηρὸν κατ' αὐτοῦ ἀπεφάναντο, ὅτι οἱ Μαθηταί αὐτοῦ ἐκλεψαν αὐτόν, καὶ οὐκ ἀνέστη.

ὑπομνήσθητι δὲ πάλιν τοὺς Ἀποστόλους, ὅτι πανταχόθεν ἐδιώκοντο, καὶ ἐν πόλεσι κατεκρύπτοντο· καὶ ὁ Παῦλος παρὰ τινι Περφυροπώλιδι γυναικί, καὶ ὁ Πέτρος παρὰ Σίμωνι· τῷ Βυρσεῖ· ὅτι οὐκ εἶχον παρρησίαν παρὰ τοῖς πλουσίοις· ἀλλ' ὅστερον πάντα εὐκολὰ αὐτοῖς ἐγίνοντο.

Οὕτω καὶ νῦν, ἀδελφεῖ, μὴ ἀθυμήσης. ἤκουσα δὲ καὶ περὶ τοῦ λῆρου Ἀρσακίου ἐκείνου, ἐν ἐκάθεισεν ἡ Βασίλισσα ἐπὶ τοῦ θρόνου, ὅτι ἐθλίψε τοὺς Ἀδελφούς, καὶ τὰς Παρθένας, μὴ θελήσαντας αὐτῷ κοινωνῆσαι· πολλοὶ δὲ αὐτῶν δι' ἐμὲ καὶ ἐν φυλακαῖς ἀπέθανον· ὁ πρεσβυτάτος ἡμῶν ἐκεῖνος λύκος, ὁ σχῆμα ἔχων Ἐπισκόπου, μοιχὸς δὲ ὑπάρχων· ὡς γὰρ γυνή, μοιχαλὶς ἐνομάζεται, ζῶντος τοῦ ἀνδρός αὐτῆς ἐτέρῳ συναπτομένῳ, οὕτω καὶ αὐτὸς μοιχὸς ἐστίν, οὐ σαρκὸς, ἀλλὰ πνεύματος· ζῶντος γὰρ μου ἤρπασε τὸν θρόνον μου.

Ταῦτά σοι ἀπεστείλαμεν ἀπὸ Κουκούσου, ἔπει ἐκέλευσεν ἡ Βασίλισσα ἡμᾶς ἐξορισθῆναι· πολλὰ δὲ θλίψεις κατὰ τὴν ὁδὸν συνήντησάν μοι, ἀλλὰ τούτων οὐκ ἐφρέντισα. Ὅτε δὲ ἤλθομεν ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Καππαδοκῶν, καὶ ἐν Ταυροκιλικίᾳ, χοροὶ ὑπῆντων ἡμῖν Ἀγίων Πατέρων· οὐ μὴν, ἀλλὰ καὶ πλῆθος Μοναζόντων, καὶ Παρθένων, πηγᾶς δακρύων ἐκχέοντες, καὶ ἐκλαίου σφοδρῶς, ἡμᾶς θεωροῦντες ἐν τῇ ἐξορίᾳ ἀπερχομένους, καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτούς· Συνέφερεν ἵνα ὁ ἥλιος συσταλῇ, ἢ ἵνα τὸ στόμα Ἰωάννου ἐσιώπῃσιν. Ταῦτά με ἐθορύβησαν καὶ ἐθλίψαν πλέον, ἐπειδὴ ἐβλεπον πάντας κλαίοντας περὶ ἐμοῦ. Ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων αἰπάντων, ὅσα συνέβη μοι, φροντίδα οὐκ ἐποίησα. Πάνυ δὲ ἡμᾶς ἐδεξιώσατο ὁ Ἐπίσκοπος ταύτης τῆς Πόλεως, καὶ πολλὴν ἀγάπην ἔδειξεν εἰς ἡμᾶς· ὥς τε, εἰ δυνατόν ἦν, καὶ εἰμὴ τὸν ὅρον ἐφυλάττομεν, καὶ τὸν θρόνον αὐτῆ παρῆχόρησεν ἡμῖν. Δέομαι οὖν καὶ ἀντιβολῶ, ἀπορρίψον τὸ πένθος τῆς ἀθυμίας σου, καὶ ὑπὲρ ἡμῶν μνησίαν ἔχε πρὸς τὸν Θεόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Ἀγία Μαρκιανὴ Βασίλισσα, ἡ ἐν τοῖς Ἀγίοις Ἀποστόλοις, ἐν εἰρήνῃ τελειῖται.

Στίχ. Τὴν Βασίλισσαν Μαρκιανὴν ἐκ βίου,

Χριστὸς βασιλεὺς ἐξάγει Βασιλέων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὅσιος Κλαυδῖνος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ψυχῆς ἰδὼν σῆς κάλλος ἐξηρημένον,

Ὁ ψυχεραστὴς λαμβάνει σε Κλαυδῖνε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὅσιος Πέτρος ὁ Αἰγύπτιος, εἰς βαθὺ γῆρας ἔλθων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὡς ὥριμός τις σῖτος ἐκ γῆρας Πέτρε,

Οἶον ταμείῳ συγκομίζῃ τῷ τάφῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὤδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Θεοῦ συγκατάβασιν, τὸ πῦρ ἠδέσθη ἐν Βαβυλῶνι ποτέ· διὰ τοῦτο οἱ Παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ ἀγαλλομένῳ ποδί, ὡς ἐν λειμῶνι χορεύοντες ἔψαλλον· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἡ μόνη ἀπείρανδρος, ἡ μόνη ἀφθορος, χαῖρε Δέσποινα, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ, ἡ παιδοτόκος καὶ ἀπειρόγαμος· τὸ ξένον χαῖρε καὶ φρικτὸν μυστήριον· χαῖρε Ἀγγέλων τρυφή· χαῖρε ἀνθρώπων χαρά.

Σιῶν πόλις ἐμψυχε, τοῦ Βασιλέως τῶν Βασιλέων Χριστοῦ, περὶ ἧς ἐλαλήθη, δεδοξασμένα χαῖρε Θεόνυμφε· χαῖρε ἡ κλίμαξ, δι' ἧς μεταβαίνομεν, πρὸς οὐρανὸν ἀπὸ γῆς, καὶ ἐκ φθορᾶς εἰς ζωὴν.

Λειμῶν θεοφύτευτος, εὐώδης κήπος θεοβλαστούργητος, ἀνεδείχθης Παρθένε, ἀθανασίας ἀνθος ἀνθήσασα· διὸ συμφώνως τὸ χαῖρέ σοι κράζομεν· Χαῖρε χαρᾶς χορηγέ· χαῖρε πηγὴ γλυκασμοῦ.

ὑπέρτιμε Δέσποινα, ἐξ ἀτιμίας παθῶν μελύτρωσαι, ἵνα σοι χαρμοσύνως, τὸ χαῖρε κράζω· χαῖρε ἀγνείας πηγὴ· χαῖρε ταμεῖον πάσης καθαρότητος· χαῖρε δοχεῖον Θεοῦ· χαῖρε χωρίον Χριστοῦ.

Τοῦ Ἀγίου. Ὁ τοὺς Παῖδας δροσίσας.

Ἀκριβὴς ἐπεγνώσθης θεηγόρος, καὶ κοινὸς ἀντιλήπτωρ τῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἡμαρτηκόντων Ὅσιε, παρεγγυῶν τὴν μετάνοιαν.

Ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ τῶν κινδύνων, πυρὸς θεῖς ἱεράρχα οὐκ ἐχωνεύθης, οὐ κατεφλέχθης· δοκιμασθεῖς γὰρ ἔδειξας, ὑπεροβρῦζους τοὺς πόνους σου.

Οὐκ ἐνάρκησας Πάτερ πρὸς ἀγῶνας, οὐκ ἡσχύνθης Δυνάστας, οὐ προέκρινας, ἀδικίαν δικαιοσύνης Ὅσιε, καὶ μαρτυρεῖ ὁ τῆς χήρας ἀγρός.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε κέφη νεφέλη, χαῖρε πύλη, δι' ἧς μόνος διήλθεν, ὁ Θεὸς ἡμῶν Θεοτόκε, ἀφθόρῳ τόκῳ ἄσπορος, ἐκ σῆς Υἱὸς γεννηθεὶς ἔτραπείς.

Ἄλλος τοῦ Ἀγίου. Ὡς πάλαι τῆς εὐσεβεῖς.

Ξενοῦν τὴν χήραν Σοφὲ, ἀσύγνωστον φάσκοντα, τῶν ἐξ αὐτῆς ξένον σε ποιεῖ, ἐκ τῆς βασιλίδος ἡ πάντολμος γυνή, ξένη θείας χάριτος, ξενώσει χρηματίσασα, τῶν σοφῶν διδαγμάτων σου.

Ἀλλ' ἐπανῆλθες ἡδύς, ὡς ἥλιος νέφεσιν, ἀποκρυβεῖς μέγιστε φωστήρ, καταφωσφορῶν φωταυγίᾳ μυστικῇ, τῶν χρυσῶν δογμάτων σου, τῆς φωτισθέντας ἅπαντας, Ἰωάννη Χρυσόστομε.

Δαίρω σοι τὰς ἐμάς, παλάμας Χρυσόστομε, περιβολαῖς ἔνδον σε λαβεῖν, τὸν νυμφαγωγόν, ἐπανήκοντα λαμπρῶς, φίλτρον ὡς χρόνιον, ἡ Ἐκκλησία κράζει σοι, ἐορτάζουσα σήμερον.

Θεοτοκίον.

Ὡς μυστικὴ τις λαβὴς, τὸν ἀνθρακα φέρουσα, τὸν νοητὸν ἔρχη πρὸς ναόν· ὃν ὁ Συμεὼν λαμπρυνθήσεται χερσὶ, Πάναγνε δεξάμενος, καὶ τὰ τοῦ πάθους σύμβολα, προφητεύσει σαφέστατα.

Καταβασία.

Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, Παῖδας θεολογήσαντας, καὶ Παρθένῳ ἀκηράτῳ ἐνοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς μελωδοῦντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὤδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Εὐλογεῖτε Παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι, δημιουργὸν Πατέρα Θεόν· ὑμνεῖτε, τὸν συγκαταβάντα Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον

» μεταποιήσαντα· καὶ ὑπερυψῆτε, τὸ πᾶσι ζῶν
» παρέχον, Πνεῦμα Πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ιἔσσαι ἐκ ρίζης, χαῖρε ράβδος βλαστήσασα·
χαῖρε ἀποτίστως ἀνθηφοροῦσα, ἄνθος τὸν
Χριστὸν ὠραῖον· χαῖρε πῖον ὅρος· χαῖρε κατὰ-
σκιον· χαῖρε Θεοῦ ὅρος, ἐν ᾧ κατοικεῖν ὁ Λό-
γος, πάντων κηδόνησε πρὸ τῶν αἰώνων.

Σιδηρᾶ σου ράβδω, κραταιᾶς ἀντιλήψεως,
ὡς ὑλακτοῦντας κύνας, ὡς ὠρυομένους
θῆρας, τὰ περικυκλοῦντα τὴν ταπεινὴν μου
ψυχὴν, ἀποσώβει πάθη, δεινῶς με πολιορκοῦν-
τα, ἵνα τὸ Χαῖρε σοι Παρθένε κράζω.

Ωραιώθης ὅλη, τὸν ὠραῖον ἐν κάλλεσιν, ὑπὲρ
υἱοὺς ἀνθρώπων, Χριστὸν τεκοῦσα, ἡ ἐν
γυναιξὶν ὠραία· διό σοι τὸ χαῖρε κράζομεν
χαίροντες· Χαῖρε Θεοτόκε, Ἀγνή κεχαριτωμέ-
νη· χαῖρε τῆς κτίσεως ἐνδοξοτέρα.

Δανιὴλ ὁ εἶδεν, ὅρος πρὶν ἀλατόμητον, Θεο-
γεννήτορ χαῖρε, ἐξ οὗ ἐτμήθη, ἀκρογω-
νιᾶτος λίθος· Χαῖρε Θεοδόχε, ἀνθρακωφόρε λα-
βίς· χαῖρε τῶν αὐλῶν, Ἀγγέλων ἀγιωτέρα·
χαῖρε τῆς κτίσεως τιμιωτέρα.

Τοῦ Ἀγίου. Οἱ Θεορρήμονες Παῖδες.

Ηθεορρήμωνσε γλῶσσα ἐν τῷ κόσμῳ, ὥσπερ
χρυσήλακτος σάλπιγξ, ἐξ ἑρᾶν ἀπηχήσα-
σα, Ἱεράρχα Κυρίου, τὴν πλάνην ἀπήλασεν.

Ιερουργε τῶν ἀρρήτων μυστηρίων, καὶ μυσιπό-
λε τῶν ἄνω, καὶ τῆς Τριάδος ὑπέρμαχε,
ἱκετεύων μὴ παύσῃ, σωθῆναι τὴν ποιμνὴν σου.

Ως τῇ Τριάδι λατρεύων Ἱεράρχα, καὶ χορῶ
τῶν Ἀγγέλων, συναυλιζόμενος Ὅσιε, ἱκε-
τεύων μὴ παύσῃ, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Θεοτοκίον.

Υπερφυῶς ἐν γαστρὶ σου συλλαβοῦσα, τὸν ἀ-
γεώργητον βότρυ, Παρθενομήτορ ἐβλάστη-
σας· ἐπαξίως ἔν πάντες, τὸ χαῖρέ σοι κράζομεν.

Ἴτερος τοῦ Ἀγίου. Ἀστέκτω πυρί.

Μασθοῖς εὐσεβείας σε Πάτερ, Ὅσιε, τὴν
θρέψασαν ἐκτρέφεις Ἐκκλησίαν, ἀπο-
νέμων ἐπταπλασίω, ἄρτῳ θείας χάριτος, ταύ-
τη θρέπτρα· γλεῦκος προχέων, ὡς πόμα δέ,
τὸ τῶν ἱαμάτων, παμμακάρε Χρυσόστομε.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐπεξῆλθε, Πάτερ σου ὁ
φθόγγος τῶν δογμάτων· ἀλλ' ἡ ἐκφρων
βασιλὶς σε περιορίζειν, τοπικῶς ὑπείληφεν, ἀλ-
λ' ἐψεύσθη· σὺ γὰρ ὡς γίγας ὑψίδρομος, τὸ
πᾶν περιλάμπεις, τῶν λόγων ταῖς ἀκτῖσι.

Λαμπρύνθητι σήμερον σύλλογος, Πιστῶν μετ'
εὐφροσύνης ὑπαντῶντες, τῷ προκρίτῳ
τῶν Διδασκάλων· ἡκεὶ γὰρ ἐφέστηκε διανέμων,

πᾶσι τὴν χάριν τὴν ἀφθόνην, ἥς ἐμφορηθῶμεν,
γηθόμενοι πλουσίως.

Θεοτοκίον.

Ορῶ σε Μητρὸς ἐν ἀγκάλαις, οἶδά σε δ' ἀ-
πρόσιτον Θεότητος τῇ φύσει· πῶς ἔν Λόγε
χερσὶ κατέχη, ὃς χειρὶ τὴν σύμπασαν ἔχεις
κτίσιν; ἔφη Συμεὼν, Θεάνθρωπε, τὴν ἀπόρρη-
τόν σου, δοξάζων δυναστείαν.

Καταβασία.

» Ἀστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ Θεοσεβείας
» προεστῶτες Νεανίαι, τῇ φλογὶ δέ μὴ
» λωβηθέντες, θείον ὕμνον ἐμελπον· Εὐλογεῖτε
» πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε
» εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
» συγκατάβασιν! ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν
» κατῆλθεν μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀ-
» πό γαστροῦ, γενόμενος ἄνθρωπος· διό τὴν
» ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.
Ιδοὺ σε πᾶσαι γενεαί, μακαρίζουσι, τὴν ἀει-
μακάριστον, ὡς προεφήτευσας, Θεογεννήτορ
ἐκ Θεῶν Πνεύματος· καὶ ὡς τεκίσῃ τὴν χαρὰν,
τὸ χαῖρε βοῶσί σοι· Χαῖρε ζωῆς θησαυρὲ· χαῖ-
ρε κρήνη, ψυχικὸν μέλι βρύουσα.

Ωρθώσας Δέσποινα Ἀγνή, τοῦ προπάτορος
Ἐἰς τὴν λύπην εἰς χαρὰν ἔτρεψας· ὡς οὖν
αἰτία τῆς χαρᾶς, τὸ χαῖρε βοῶμέν σοι· Χαῖρε
χαρὰ τῶν Πιστῶν· Χαῖρε τῶν Χριστιανῶν ἀ-
γαλλίαμα.

Αἴξιον Χαῖρέ σοι βοᾷ· ἐν σοὶ γὰρ οὐσιωδῶς
ἡ αἰδὶς, χαρὰ ἐσκλήνωσε, Παρθένε Κόρη
Θεογεννήτρια· Χαῖρε Παράδεισε τρυφῆς· χαῖρε
ἡ χρυσορρείθρος, ἀθανασίας πηγή· χαῖρε νέκταρ
ἀληθὲς ἡ προχέουσα.

Νύσσει με βέλει γλυκερῷ, τὴν καρδίαν ὁ σὸς
πόθος Πανύμνητε, καὶ ἐκδιάζει με, Χαῖρέ
σοι κράζειν διὰ παντὸς καὶ βοᾷν· Χαῖρε γαλή-
νιε λιμὴν· χαῖρε ἡ ποντίσασα, τὸν ναπητὸν Φα-
ραῶ, γλυκυτάτη εὐδιάβατος θάλασσα.

Τοῦ Ἀγίου. Τὸν προδηλωθέντα.

Αλλος χρυσορρόας, ἐφάνης πάγχρυσε Πά-
τερ· τὸ χρυσοῦν γὰρ σόμα, καὶ ἡ γλυκεῖα
σε γλῶσσα, πλημμυροῦσι τῷ τῶν δογμάτων πε-
λάγει, καὶ ψυχὰς αὐχμώσας καταρδεύουσι.

Θάλασσαν ὑπάρχουσαν, ἀδιάβατον Πάτερ,
τὴν Γραφὴν βατήν, καὶ πλευρὴν ἀπειργά-
σω τῷ κόσμῳ, τῷ ἱερίῳ ἀναπετάσας τοῦ λόγου,
καὶ πρὸς γνῶσιν ἀκλυστον ἐλάσας τὸν νοῦν.

Σὺ τῆς ἀκενώτου πηγῆς, ἀντλήσας τὰ ρεῖ--
θρα, ποταμούς δογμάτων, τῇ Ἐκκλησίᾳ
προχέεις, ἐξ ὧν ἅπαντες οἱ διψῶντες ἀντλοῦ-
μεν, νάματα χρυσόρρειθρα Χρυσόστομε.
Θεοτοκίον.

Βάτον καιομένην πυρὶ, καὶ μὴ φλεγομένην,
προσεώρα παλαι, Μωσῆς Θεομήτορ Παρ-
θένε, τὴν θεόδεκτον προτυπῶν σου γαστέρα,
ὑποδεξαμένην τὸ ἀκήρατον πῦρ.

Ἴτερος τοῦ Ἀγίου. Καινὸν τὸ θαῦμα.

Στρατὸς Ἀγγέλων, δῆμος Προφητῶν, Ἀπο-
στόλων τε καὶ τῶν Μαρτύρων θεῖος χο-
ρὸς ἡμῖν συναγῆλονται φαιδρῶς κοινωνῶντες,
τῆς ἑορτῆς Παμμάκαρ, καὶ τῶν ὕμνων τῶν
σῶν, οἰκείαν ἡγόμενοι τὴν χάριν· πάντων γὰρ
ἔσχες, ἐν σοὶ τὸν βίον ἀποματτόμενος.

Ιδού τῇ κόσμῳ ἔλαμψε τὸ φῶς, ὁ πανύψηλος
ἐναπέφηνε θεῖος πυρσός, τὸ γλυκυρρόην πέ-
λαγος, τῶν θείων χαρίτων· ἐμφορηθῶμεν δεῦτε
τοῦ φωτὸς ἀδελφοί· θαλφθῶμεν, ἀρδεύσωμεν
καρδίας, ἄσμασι πάντες, τὸν Χρυσορρήμονα
μεγαλύνοντες.

Ως ὀβολούς σοι δύω τὴν ὥδην, ἀσπόρου μου
καὶ δειλαίας Παμμάκαρ ψυχῆς, ἀγαθῶν
παντοίων μὲν, οἰκτρῶς χηρεύσης, πόθου δὲ
θείου πλούτῳ προσαγούσης αὐτήν, χρηστότη-
τος μίμημα τῆς θείας, δέχοιο χάριν, ἀντιβρά-
βεύων μοι πλουσιόδωρον. Θεοτοκίον.

Βαδίζων τρέμω, ἔφη Συμεών· τὸν σαλεύον-
τα τῇ προσβλέψει δὲ πᾶσαν τὴν γῆν, κα-
τέχων ῥωννύομαι, σὸν τόκον Παρθένε· τῆς τρο-
μερᾶς σαρκὸς δ' ἀπολυόμενος, χρητμῶν μοι τῶν
θείων ἀποθάντων, χαίρων κομίζω, καὶ τοῖς ἐν
ἅδῃ λύτρον τὰ εὐαγγέλια. Καταβασία.

» **Ε**ν νόμῳ σκιᾷ καὶ γράμματι. τύπον κα-
» τίδωμεν οἱ πιστοί· πᾶν ἄρσεν, τὸ τὴν
» μήτραν διανοοῖγον, ἅγιον Θεῷ· διὸ πρωτότο-
» κον Λόγον, Πατὸς ἀνάρχου Υἱόν, πρωτοτο-
» κούμενον Μητρί, ἀπειράνδρῳ, μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Αγάλλου πόλις πόλεων, πασῶν ἡ Βασι-
λεύουσα, ὡς τοῦ καλοῦ σου Ποιμένος,
τοῦ Ποιμενάρχου τὸ σκῆνος, ἀπολαβοῦσα σῆ-
μερον, τοῦ σὲ καὶ κόσμον ἅπαντα, ρυθμίζον-
τος καὶ σώζοντος, μέλισταγοῦς Χρυσοστόμου,
καὶ ἐπικρότει τοῖς ὕμνοις.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Φρικτὴ ἡ προστασία σου, Μαρία Θεοκόσμη-
τε, καὶ φοβερὰ σου ἡ δόξα, πάση τῇ γῇ
Θεοτόκε· εἰς σὲ γὰρ νῦν καυχώμεθα· σὲ καὶ με-

σίτιν ἔχοντες, πρὸς τὸν Υἱὸν καὶ Κτίστην σθ, τῇ
ἀκοιμήτῳ πρεσβείᾳ, τῇ σῇ σωθείημεν πάντες.
Εἰς τοὺς Αἶνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλο-
μεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Χρυστοῦ τηλαυγέστερον, τὰ ἱερά σου διδάγ-
ματα, προχεόμενα πάνσοφε, πλουτίζεις
Χρυσόστομε, πενομένας φρένας, καὶ ἀποδιώ-
κεις, τῶν παθημάτων τὴν ἀχλὺν, φιλαργυρίας
πικρὸν χειμῶνά τε· διό σε μακαρίζομεν, χρεω-
στικῶς καὶ τὴν κόνιν σου, τῶν λειψάνων σε-
βόμεθα, ὡς πηγὴν ἀγιάσματος.

Αδίκως τῆς ποιμένης σου, ἀπελαθεὶς Πάτερ
Ὅσιε, προσωμίλησας θλίψεσι, πικραῖς
ἐξορίαις τε· ἐν αἷς ἠξιώθης, μακαρίου τέλους,
οἷα γενναῖος ἀθλητῆς, καταπαλαίσας τὸν πο-
λυμήχανον· διὸ τῇ ἐπανόδῳ σου, ἡ Ἐκκλησία
ἀγαλλεται, ἣν χρυσῷ κατεκόσμησας, τῶν παν-
σόφων δογμάτων σου.

Οστύλος ὁ πύρινος, ὁ ποταμὸς ὁ τοῖς νά-
μασι, τῶν δογμάτων κατάρρυτος, ὁ νοῦς
ὁ οὐράνιος, τῆς θεολογίας, τὸ πάγχρυσον στό-
μα, ἀμαρτωλῶν ἐγγυητής, τῆς μετανοίας κήρυξ
ὁ ἐνθεος, φωστήρ ὁ διαυγέστατος, ὁ ἐπουράνιος
ἄνθρωπος, ὁ μακάριος σήμερον, ἀνυμνεῖσθω
Χρυσόστομος.

Κόσμον ὡς βασιλείον, ἡ Βασιλὶς τὸ σὸν
λείψανον, δεξαμένη Χρυσόστομε, ἐν τού-
τῳ σεμνύνεται· καὶ ἐγκαυχωμένη, ἐπὶ τοῖς
σοῖς λόγοις, τὴν οἰκουμένην συγκαλεῖ, εἰς εὐ-
φροσύνην καὶ θεῖαν μέθεξιν, ἀφθόνων τῶν χα-
ρίτων σου, μεγαλοφώνως κραυγάζουσα· Ἰησοῦ
ὑπεράγαθε, σὺ εἶ δόξα τῶν δούλων σου.

Δόξα, Ἦχος δ'. Γερμανοῦ.

Πάτερ Χρυσόστομε, ὡς ποταμὸς θεόβρυτος,
ἐκ τῆς Ἐδέμ μυστικῶς ἐξερχόμενος, εἰς
ἀρχαῖς τέσσαρας διαδραμῶν, σοῖς λόγοις τῆς
γῆς τὰ πέρατα, πάντα πιστὸν κατήρδευσας,
τῇ παγχρύσῳ διδασκαλίᾳ σου· διὸ τὴν ἐπά-
νοδον, σοῦ τῶν θείων λειψάνων, ἡμῖν σαφῶς
πολιτογραφήσας, πρεσβεύεις σωθῆναι, τὰς ψυ-
χὰς Ἰωάννη, τῶν ἀνυμνούντων σε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Εκ παντοίων κινδύνων τῆς δούλους σου φύ-
λαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξά-
ζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπολυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῶν Κα-
νόνων τοῦ Ἀγίου, Ὡδὴ γ'. καὶ ε'.

Καὶ τὰ λοιπὰ. Ζήτει Νοεμβρίῳ, ιγ'.

Θεοτοκίον.

Αδιαφθόρως τὸν Λόγον, ἐν σῇ γαστρὶ, δεξα-
μένη τέτοκας, τὸν λυτρούμενον φθορᾶς,
τοὺς αὐτὸν λατρεύοντας αἰεὶ, Μητροπάρθενε σε-
μνή, πύλη τῆς ὄντως ζωῆς.

ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ.

Ιλύος πάσης ἐμπαθοῦς, σεαυτὸν ἐκκαθάρας,
ἀνεδείχθης δοχεῖον, ἀρετῶν ὡς ἀληθῶς, καὶ
σκεῦος χωρητικόν, χαρισμάτων, τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος.

Μηδόλως ὕπνον ὀφθαλμοῖς, δεδοκῶς οἶκος
ῥῶθης, τῆς Ἁγίας Τριάδος, καὶ σοφίας
θησαυρὸς, τὸν κόσμον καταπλουτῶν, χρυσαυ-
γέσι, δόγμασι Μακάριε.

Γνωρίζει ἄλλον σε Χριστοῦ, ἡ σεπτὴ Ἐκκλη-
σία, χρυσορρόαν Εὐφράτην, πελαγίζοντα
σοφῶν, δογμάτων ἐπιρροαῖς, καὶ τὴν κτίσιν,
πᾶσαν καταρδεύοντα. Θεοτοκίον.

Εν δύο φύσεσιν ὁ εἷς, τῆς Ἁγίας Τριάδος,
ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, σαρκωθεὶς θεο-
πρεπῶς, προῆλθε τοὺς ἐξ Ἀδάμ, διασώζων,
Πάναγνε χρηστότητι. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου,
» ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν σου
» Ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ,
» τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν θησαυρὸν σοφίας τῶν μυστηρίων Χρι-
στῷ, τὸν κρατῆρα τὸν θείον τῆς κατανύ-
ξεως, ἀνυμνήσωμεν πιστοί, ἐν τῇ μνήμῃ αὐτοῦ·
φερονύμως γὰρ αἰεὶ, τὰς καρδίας τῶν πιστῶν,
εὐφραίνει ἔπεσι θείοις, Ἐφραίμ, ὡς πράκτωρ
καὶ μύστης, τῶν τοῦ Κυρίου ἀποκαλύψεων.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η θερμὴ προστασία καὶ ἀπροσμάχητος, ἡ
ἐλπίς ἡ βεβαία καὶ ἀκαταίσχυντος τεῖ-
χος καὶ σκέπη καὶ λιμὴν τῶν προστρεχόντων
σοι, αἰετάρθενε Ἀγνή, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεόν,
ἐκέτευσεν σὺν Ἀγγέλοις, εἰρήνην δοῦναι τῷ κό-
σμῳ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου Θεοχαρίτωτε, τῶν
εἰδώλων ἡ πλάνη πᾶσα κατήργηται, καὶ
τῶν δαιμόνων ἡ ἰσχὺς καταπεπάζεται· διὰ
τοῦτο οἱ πιστοί, κατὰ χρέος σε αἰεὶ, ὑμνοῦμεν
καὶ εὐλογοῦμεν, καὶ Θεοτόκον κυρίως, ὁμολο-
γοῦντες σὲ μεγαλύνομεν.

ᾠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Ρημάτων δύναμις, τῶν σῶν διέδραμεν, ἐπὶ
πάντα τὸν κόσμον ὑψοποκῶ, φέγγει τα-

πεινώσεως, τὴν ἀβλεψίαν τῶν ψυχῶν, ἐκδιώ-
κουσα Μακάριε.

Αμέμπτως ἤνυσας, τὸν βίον δάκρυσι, σεαυ-
τὸν ἀποπλύνας, καὶ τοῦ Κριτοῦ, πᾶσι
τὴν ἐπέλευσιν, καθιστορῶν λόγοις σοφοῖς Θεο-
φάντορ ἀξιάγαστε.

Ιδὼν σου Κύριος, τῆς ταπεινώσεως, τὸ περί-
δοξον ὕψος ὑψοποιὸν, λόγον σοι χαρίζεται·
δί' οὗ αἱρέσεων δεινὰ, τεταπείνωται ὑψώματα.

Ρώσθεις τῇ χάριτι, τοῦ Παντοκράτορος πρὸς
ἀρχὰς παρετάξω δαιμονικὰς, Πάτερ καὶ
νενίκηκας, ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσωπῶν, τῶν θερ-
μῶς ἀνευφημούντων σε. Θεοτοκίον.

Ως θείον τέμενος, ὡς ὅρος ἅγιον, ὡς πη-
γὴν ἀφθαρσίας, ὡς ἐκλεκτὴν, μόνην χρη-
ματίσασαν, τῷ πλαστοουργῷ ἡμῶν Θεῷ, τὴν
Παρθένον μακαρίσωμεν.

ᾠδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθὲ.

Ταῖς τῶν δακρύων ἐπιρροαῖς, τὸ τῶν ἡδο-
νῶν ὀλοσχερῷ, Πάτερ ἐξήρανας πέλα-
γος· καὶ τῇ ἀναθλύσει τῶν διδαγμάτων σου,
αἱρέσεων χειμάρρους Μάκαρ κατέκλυσσας.

Ονοῦς σε νεύσει τῇ πρὸς Θεόν, Πάτερ λαμ-
πρυνόμενος Ἐφραίμ, θεοειδὴς ὅλος γέ-
γονεν, ἔσοπτρον καθάπερ τοῦ θείου Πνεύμα-
τος, αὐλοῦς τὰς ἐμφάσεις ὑποδεχόμενος.

Ναὸς ἐγένου χωρητικὸς, Πάτερ τῆς Τριάδος
ἀληθῶς, πεποικιλμένος τῇ χάριτι, καὶ τῇ
διαυγίᾳ τῶν καθαρῶν ἀρετῶν, καὶ τῇ τῶν δι-
δαγμάτων ἀκεραιότητι. Θεοτοκίον.

Νεκρόν με ἔδειξεν ἐν Ἐδέμ, γεῦσις ἡ τοῦ
ξύλου πονηρᾶ, ἐπιβουλῇ τῇ τοῦ ὄφεως·
σὺ δὲ ζωοδότῃν Χριστὸν κηύσασα, ἐζώωσάς με
μόνη Θεοχαρίτωτε.

ᾠδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Οὐ ψάμμον θημέλιον, ἀλλὰ πίστιν ἀρράγῃ,
ὁ Θεοφόρος θήμενος, ταῖς τοῦ ἐχθροῦ
παντοίαις ἐπιβουλαῖς, ἀκλόνητος ἔμεινεν, ἀη-
τήτῳ δυνάμει κυβερνώμενος.

Η γλῶσσά σου κάλαμος, ἀξυγράψτῃ ἀληθῶς,
ὡς γραμματέως γέγονεν, ὑφηγουμένη γνῶ-
σιν πανευσεβῇ, πλαξὶν ἐγχαράττουσα, καρδιῶν
Πάτερ νόμον τὸν τοῦ Πνεύματος.

Τὸ σὸν αἶ' ἐκπλέοντες, τῶν δογμάτων γαλη-
νόν, Ἐφραίμ θεόφρον πέλαγος, τρικυμιῶν
λυτροῦνται ψυχοβλαβῶν, καὶ ζάλης αἱρέσεων,
ἀνανεύοντες πίστει διασώζονται.

Θεοτοκίον.

Οπάσης ἐπέκενα, νοουμένης ὡς Θεός, καὶ
ὀρωμένης κτίσεως, σωματωθεὶς προῆλθεν

ἐκ σῆς γαστρὸς, τηρήσας σε ἄφθορον, ὥσπερ
ἦς πρὸ τοῦ τόκου Θεοσύμφευτε.

Ὁ Εἰρμός.

» Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθο-
» ρῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
» εὐδίῳ λιμένι σε προσδραμῶν, βοῶ σοι· Ἀνά-
» γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Κοντακίον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὴν ὥραν αἰεὶ, προβλέπων τῆς ἐτάσεως, ἐ-
» θρήνεις πικρῶς, Ἐφραίμ ὡς φιλήσυχος·
πρακτικὸς δὲ γέγονας, ἐν τοῖς ἔργοις διδάσκα-
λος Ὅσιε. Ὅθεν Πάτερ παγκόσμιε, ῥαθύμους
ἐγείρεις πρὸς μετάνοιαν.

Ὁ Οἶκος.

Ι' χνηλατεῖν βουλόμενος, Πάτερ, τοῦ Προδρό-
μου ταῖς τρίβοις, ἐκ τοῦ κόσμου μόνος αὐ-
τὸς ἀπάρας, εἰς ἔρημον κατώκησας. Βλέπων
σε οὖν οὕτως βιῶντα ὁ ἐχθρὸς τὸν δίκαιον, γύ-
ναιον πάνυ ἀναιδὲς κατὰ σοῦ διεγείρει, οἴόμε-
νος διὰ τοῦ ἀρχαίου ὅπλου, τὴν σὴν ἀνδρείαν
καταβαλεῖν, καὶ τὴν ἀγνείαν μολύνειν σου, ἵνα
μὴ ἐν τοῖς λόγοις καὶ ἔργοις σου ῥαθύμους
ἐγείρης πρὸς μετάνοιαν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Ἐφραίμ τοῦ Σύρου.

Στίχοι.

Ἦκουσε γλωτταν ψαλμικῶς, ἦν οὐκ ἔγνω,
Ἐφραίμ, ἄνω καλοῦσαν, ὁ γλωσσὸς Σύρος.

Εἰκάδι ὀγδοάκτῃ Νόες Ἐφραίμ θυμὸν ἀπηῦρον.

Ὅτος γέγονεν ἐξ Ἀνατολῶν, Σύρος τὸ γένος, ἐκ προγό-
νων τὴν εὐσέβειαν διδαχθεὶς, ἐν τοῖς χρόνοις Θεοδοσίᾳ
τοῦ μεγάλου. Ἠσπασατο δὲ ἐξ ἀρχῆς τὸν μοναδικὸν βίον·
ὃ λίγεται θεῶθεν ἐκχυθῆναι χάρις, δι' ἧς πάσης κατανύξεως
πλεῖστα συγγράμματα ἐκτεθεικώς, πολλοὺς πρὸς ἀρετῶν
καθωδήγησε, καὶ τύπος τοῖς ἐφεξῆς ἀσκητικῆς γέγονεν
ἀρετῆς. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρίῳ τῆς
Ἀγίας Ἀκυλίνης, ἐν τῷ Φιλοξένῳ, πλησίον τοῦ φόρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Παλλαδίου.

Στίχ. Κρείττων ὑπάρξας σαρκικῶν σκιρτη-
μάτων,

Σκιρτᾷ παρ' αὐτῷ Παλλαδῖος τῷ πόλῳ.

Ὅτος ὁ μακάριος, ἐν ὅρῳ τινὶ οἰκίσκον βραχὺν δειμά-
μενος, ἐν τούτῳ ἑαυτὸν καθείρξεν. Ἀγρυπνία δὲ καὶ
διηγεκὶ προσευχῇ καὶ νηστεία τὸν ἑαυτοῦ βίον κατακοσμή-
σας, θαυμάτων χάριν θεῶθεν ἔλαβεν. Ἐμπόρου γάρ τινος,
χρυσίου ἐπιφερομένου πολὺ, καὶ ὑπὸ ἀνδροφόνου τινὸς ἀναι-
ρεθίντος, παρὰ τὴν Σύραν τοῦ Ἀγίου τῆς κέλλης ὁ νεκρὸς
προσιερίφη. Ὡς δὲ ἡμέρα ἐγένετο, καὶ φανερόν τὸ πραχθῆναι
ἐν, πάντες εὐθύναν τὸν Ὅσιον τῆς τοῦ ἐμπόρου σφαγῆς

εἰσέπραττον. Περιστεύοντες οὖν ὑπὸ τῆς τοσαύτης πλη-
θύος, προσηύξατο, καὶ τὸν νεκρὸν ἀνέστησιν. Ὁ δὲ, ἀνα-
στάς, τὸν φονέα ὑπέδειξε, καὶ τὸν Ὅσιον τοῦ μύσους ἀμί-
τοχον εἶπεν εἶναι. Οὐ τοῦτο δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἕτερα πλεῖ-
στα ὁ Ὅσιος πεποιηκώς, καὶ ἐπὶ πλεῖον θαυμαστωθεὶς ἐπὶ
τῶν τῆς ἀρετῆς ἔργων, ἐν εἰρήνῃ πρὸς τὸν Θεὸν μεταβί-
βηκεν, ἀξιωματικὰ συγγράμματα τῇ Ἐκκλησίᾳ κα-
ταλειποῦς, εἰς τὴν τῶν ἐντυγχανόντων ὠφέλειαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Ἰακώβου τοῦ Ἀσκητοῦ.

Στίχ. Ἀπῆλθε σαρκὸς, ὥσπερ ἐκ τινος πάγης,
Ὁ σαρκὸς Ἰακώβος οὐχ ἄλους πάγαις.

Ὅτος ὁ Ὅσιος, τοῖς πᾶσιν ἀποταξάμενος βιωτικῶς,
ῥῆκσεν ἐν τινὶ σπηλαίῳ, ἔτη πεντεκαίδεκα, πλησίον
κωμοπέλεως τινός, καλουμένης Πορφυριῶνης, πᾶσαν ἀσκή-
σιν μετερχόμενος. Τούτῳ ποτὲ τῷ Ὁσίῳ, γύναιον ἑταίρι-
κὸν ὑπὸ τινων ἀκολάστων ὑπεβλήθην, ἀναιδῶς ἐπιπηδή-
σαν, εἰς ἀσέλγειαν ἐξεκαλεῖτο. Ὡς, τούτῳ τῷ γυναικίῳ τοῦ
μέλλοντος πυρὸς ὑπομνήσας τὴν τιμωρίαν, τῷ Χριστῷ,
προσάγει μετανοῶν. Ἐπεὶ δὲ οὐδεὶς διαφεύγει τοῦ πονη-
ροῦ τὰς ἐνέδρας, συνέβη καὶ τοῦτον μεγάλῳ πτώματι πε-
ριπεσεῖν, ἵνα ὑποτύπως γένηται πᾶσι τοῖς ἁμαρτάνουσι,
καὶ ὁδηγὸς πρὸς μετάνοιαν.

Ἀνὴρ γάρ τις τῶν ἐνδόξων, θυγάτριον ὑπὸ δαίμονος
ἐνοχλούμενον ἔχων, τῷ Ὁσίῳ πρὸς αὐτοῦ θεραπευθῆσάμε-
νον προσάγει. Ὡς εὐξάμενος, παραχρῆμα τοῦ δαίμονος
ἐλευθεροῖ τοῦτο. Φοβηθέντος δὲ τοῦ πατρὸς, μήποτε πάλιν
ὁ δαίμων ἐνοχλήσῃ τῇ κόρῃ, αὐτὴν σὺν ἀδελφῷ κομιδῇ
νέῳ, πρὸς τῷ σπηλαίῳ τοῦ Μοναχοῦ καταλιμπάνει. Ἦτ-
των δὲ ὁ Μοναχὸς ἐπιθυμίας γενόμενος, φεῦ τοῦ πτώματος!
διαφθείρει τὴν κόρην. Εἶτα τί γίνεται; ἵνα μὴ ἐκφορὸς
ἡ μυσσὰρὰ πράξις γένηται, κτείνει μὲν τὴν γυναῖκα, κτεί-
νει δὲ καὶ τὸν ἀδελφόν· τὰ δὲ σώματα ἐν τῷ παραρρέοντι
ποταμῷ προσεπιρρίπτει.

Ὡς δὲ παντελῶς τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας ἀπέγνω, ὥρμησεν
εἰς τὸν κόσμον ἀπελθεῖν. Ὅθεν, ἀπείντος αὐτοῦ, κατὰ τὴν
ὁδὸν, συνήντησεν αὐτῷ Μοναχὸς τις τῶν εὐλαβῶν· οὗ ταῖς
παραίνεσιν ὁ Ὅσιος εἰξας, ἑαυτὸν εἰς τάφον ἐνέβαλε, πᾶ-
σαν σκληραγωγίαν ὑπομίνων. Αὐχμοῦ δὲ ποτε κατὰ τὴν
χώραν γενομένου, τῷ Ἐπισκόπῳ τῆς πόλεως ὁ Θεὸς ἐπι-
σκήπτει, ὡς εἰμὴ Ἰακώβος, ὁ εἰς τὸν τάφον ὢν, προσεύ-
χεται, ὁ αὐχμὸς οὐ λυθήσεται. Τότε δὲ πρὸς αὐτὸν παν-
δημὶ παραγενόμενος ὁ Ἐπίσκοπος, καὶ πολλὰ παρακαλέ-
σας, ἐπεὶ πεισθεὶς προσηύξατο ὁ μακάριος, ὁμβρὸς κατέρ-
ρύη πολὺς, καὶ τὴν γῆν ἐμίθυσεν. Ἐντεῦθεν χρηστὰς
λαβὼν τὰς ἐλπίδας ὁ Ὅσιος, τεκμήριον μέγιστον τὴν τῶν
ὁμβρων φορὰν ἐσχηκώς, προσέθηκε τῇ σκληραγωγίᾳ σκλη-
ραγωγίαν, καὶ τοῖς δάκρυσι δάκρυα· καὶ οὕτως ἐν πολι-
τεία καλῇ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τῷ Θεῷ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Αἱ Ἁγίαι δύο Μάρτυρες, μή-
τηρ καὶ θυγάτηρ, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τῇ παιδί συγκλίνασα μήτηρ τὴν κάραν,
Ξίφει συνεξέπνευσε τῷ θυγατρὶ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Ἁγία Χάρις, τοὺς πόδας
ἐκκοπεῖσα, τελειοῦται.

Στίχ. Πόδας Χάρις τμηθεῖσα, πρὸς Θεὸν τρέχει·
Τοὺς ψυχικοὺς γὰρ οὐ συνετμήθη πόδας.
Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Νομοθέτης Μοναζόντων ἀκριβέστατος, ὥφθης σεβασμιώτατε, ὑπαλείπτης τε, πρὸς ἐχθρῶν παντοίων συμπλοκάς· διό σου τιμῶμεν τὸ σεπτὸν, καί ἱερὸν ἐπὶ τῆς γῆς, Πάτερ μνημόσυνον.

Ε'ναρμόνιον τῷ Πνεύματος Ἀοίδιμε, ὄργανον ἐχρημάτισας, ὑπηχούμενον, ταῖς αὐτοῦ ἐκάστοτε πνοαῖς, καὶ μέλος σωτήριον ἡμῖν, τῆς μετανοίας μελωδοῦν, τοῖς ἀνυμνοῦσί σε.

Θεοτοκίον.

Υ'πὲρ λόγον σου ἡ σύλληψις Θεόνυμφε· Θεὸν γὰρ Λόγον τέτοκας, τὸν ῥυσάμενον, ἀλογίας πάντας τοὺς βροτοὺς, καὶ λόγον παρέχοντα βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Φωτοφόρος ὡς ἄλλος ἐδείχθης ἥλιος, διδαγμαμάτων ἀκτῖνας, πέμπων τοῖς πέρασιν, σκότος ἀφεγγές, ἐκμειώσας Μακάριε, πάσης ἀμαρτίας, φωτὶ τῆς μετανοίας.

Ρ'εῖθροισ θείων δογματῶν περικυκλούμενος, ποταμὸς ὡς ἐξ ἄλλης Ἐδέμ πεπόρευσαι, πρόσωπον τῆς γῆς, καταρδεύων Θεσπέσιε, καὶ τῆς ἀσεβείας, ζιζάνια συμπνίγων.

Θεοτοκίον.

Α'ληθῆ Θεοτόκον ὁμολογοῦντές σε, τῷ Ἀγγέλου τὸ Χαῖρε πίστει βοῶμέν σοι· μόνη τὴν χαράν, ἐπὶ γῆς γὰρ ἐκύησας, Κεχαριτωμένη αἰεὶ εὐλογημένη.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**'κ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας,
• καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἅ-
• παντα γὰρ δρᾷς Χριστέ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι·
• σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Τρωθεὶς ἀγάπη τοῦ Παντοκράτορος, ὅλον σαυτοῦ τὸν βίον, θρηνηδῶν διετέλεσας, ἐκβοῶν μετ' ἐκπλήξεως Ὅσιε· Ἄνες τὰ κύματα σου, Σῶτερ τῆς χάριτος, ταύτην μοι πλουσίως συντηρῶν, ἐν τῇ μελλούσῃ ζωῇ.

Η'δὺς ὁ λόγος σου κατανύξεως, παρεκτικὸς καὶ πλήρης φωτισμοῦ τοῖς προσρέχουσι, Θεοφόρε Ἐφραίμ ἀξιάγαστε· ἄμεμπτος δὲ ὁ βίος, πάσας κοσμούμενος, ταῖς Θεοφεγγέσιν ἀρεταῖς, καὶ λαμπρυνόμενος.

Ναὸς τοῦ Πνεύματος ἐχρημάτισας, καὶ ποταμὸς ναμάτων ζωηρόντων πληρούμενος, Ἐκκλησίας θεμέλιος ἀσείστος, ἔρεισμα Μοναζόντων, ρεῖθρον ἀένναον, θείας κατανύξεως, Ἐφραίμ, ἀξιοθαύμαστε.

Θεοτοκίον.

Νοεῖν οὐ δύναται νοῦς ἀνθρώπινος, τὸ ὑπὲρ νοῦν τοῦ τόκου σου Παρθένε μυστήριον· ὁ Θεὸς γὰρ σκηνώσας ἐν μέσῳ σου, κλεῖθρα τῆς παρθενίας, οὐ παρεσάλευσε, μόνος ὡς ἐπίσταται αὐτός, ὁ ἀκατάληπτος. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ
• τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα·
• διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὥραθη βροτοῖς, Λό-
• γος σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
• οὐρανίαις στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ω'ς ποταμὸς ὑπάρχεις, ρεῖθρα χρυσόρρυτα βρύων, καὶ τοὺς λαοὺς διεγείρων, τῆς μετανοίας πρὸς τρίβον. Χριστὸν ἱκέτευε Πάτερ, Ἐφραίμ σωθῆναι τὸν κόσμον.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ε'λπὶς τῶν ἀπηλπισμένων, καταφυγὴ Χριστιανῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, τῶν θλιβομένων ἡ χαρὰ, ἐκ πάσης θλίψεως ῥύσαι, τοὺς ἀναξίους σου δούλους.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὁκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος β'. Κυπριανοῦ.

Ω'σπερ φοῖνιξ δαυϊτικῶς ἐξανθήσας, Ὅσιε Πάτερ, τὰς γλώσσας τῶν βλασφημῶν ἐξέκοψας, ἐν τῇ μαχαίρᾳ τῶν λόγων σου Ἐφραίμ· τὰς ἀβύσσους τῶν παθῶν, ἐξήρανας δὲ ἐγκρατείας, ὄργανον ἀνεδείχθης τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Σταυροῦ τὸ ὄπλον ἀναλαβὼν. Χριστὸν ἀπαύστως δυσώπει ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐπιτελούντων τὴν πανέορτον μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Πάντων, θλιβομένων ἡ χαρὰ, καὶ ἀδικημένων προσάτις, καὶ πενομένων τροφή, ξένων τε παράκλησις, χειμαζομένων λιμὴν, ἀτθενούντων ἐπίσκεψις, καταπονουμένων, σκέπη καὶ ἀντίληψις, καὶ βακτηρία τυφλῶν· Μήτηρ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, σὺ ὑπάρχεις· Ἀχραντε σπεῦσον, δυσωποῦμεν ῥύσασθαι τοὺς δούλους σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Υ'θρεῖς ὑπομείναντα πολλὰς, καὶ ἐπὶ Σταυροῦ ὑψωθέντα, τὸν τοῦ παντός Ποιητὴν, βλέψασα Πανάχραντε, ἔσενες λέγουσα· Ὑπερύμνητε Κύριε, Ὑἱὲ καὶ Θεέ μου, πῶς τιμῆσαι θέλων σου, τὸ πλάσμα Δέσποτα, φέρεις ἐν σαρκὶ ἀτιμίαν; Δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ, καὶ συγκαταβάσει σου Φιλάνθρωπε.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ Ἀνακομιδὴ τῶν Λειψάνων τοῦ Ἀγίου
Ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ. Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους 5'. καὶ
ψαλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Θεολόγων ἀκρότητος, χρηματισας διαδοχος,
τοῖς ἐκείνων ἔχνεσιν ἠκολούθησας, Ἀνα-
τολῆς ἐξορμώμενος, καὶ Δυσεὶ φαινομενος, καὶ
φωτίζων ἀστραπαῖς, τοῦ ἐνθεοῦ κηρύγματος·
ἐνθα Πάνσοφε, ἐκ τῆ κόσμου μὲν ἔδυσ, εἰς Θεὸν
δὲ, ἐξανέτειλας τῷ φέγγει, κατεστεμμένος τῆς
χάριτος.

Ιερῶς ἀπεδόθη σου, τῇ σῇ πόλει τὰ λείψανα.
Θεοφόρε πάνσοφε δι' ἀθλησεως, ἀγιασθεντα
λαμπρότερον· καὶ χάριτι στιλβοντα, τὴν ἐπά-
νοδον ἡμῖν, πανηγύρεως πρόξενον, ἀπειργάσατο,
εὐφροσύνης πληροῦντα Θεοπνεύστου, θυμηδίας
ἐμπιπλῶντα, τοὺς εὐσεβῶς σε γεραίροντας.

Α'ναλάμψας ὡς ἥλιος, ταῖς ἀκτῖσι τῆ Πνεύ-
ματος, τὰ τοῦ κόσμου πέρατα κατεφαί-
δρυνας, ταῖς λαμπηδόσι τῶν ἀθλῶν σε, θερμῶς
προϊστάμενος καὶ συγγράφων ἀληθῶς, εὐσε-
βείας διδάγματα· ὅθεν γέγονας, καὶ τροφή τῷ
Δεσπότη τῷ τὰ πάντα διατρέφοντι Παμμα-
καρ, ἀδιαλείπτῳ χρηστότητι.

Ε'ξ Ἑώας μὲν πρότερον, Ἑωσφόρος Ἰγνα-
τίε, ἐν δυσμαῖς διηύγαςας φαεινότατος·
νῦν δὲ τῶν θείων λειψάνων σου, ἐν τῇ ἐπανό-
δῳ φαιδραῖς, τὰς ἀκτῖνας ἐπὶ γῆς, ἀφ' ἐσπέρας
ἐφήπλωσας· διὸ πρέσβευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κιν-
δύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας,
τὴν αἰσέβαστον μνήμην σου.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Θεοφόρε Ἰγνατίε, τὸν σὸν ἔρωτα Χριστὸν
ἐνστερνισάμενος, μισθὸν ἐκομίσω, τῆς ἱε-
ρουργίας τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ, τὸ τε-
λειωθῆναι δι' αἵματος· διὸ σῖτος γενόμενος τοῦ
ἀθανάτου Γεωργε, δι' ὁδόντων θηρίων ἠλέσθης,
καὶ ἄρτος ἡδὺς αὐτῷ ἀνεδείχθης, πρεσβεύων
ὑπὲρ ἡμῶν, Ἀθλητὰ μακάριε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Σῶσόν με πάναγνε Δέσποινα, ἢ τὸν Σωτῆρα
Χριστὸν, ἀπορρήτως κηύσασα· σὲ γὰρ

μόνην κέκτημαι, προστασίαν καὶ ἄρρηκτον,
τεῖχος καὶ σκέπην, καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ τῆς
ψυχῆς μου, θείαν παράκλησιν· σὺ οὖν με λύ-
τρωσαι, ἀκοιμήτου σκώληκος, καὶ τοῦ πυρός,
τοῦ διακωνίζοντος Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τί τὸ ὁρώμενον θέαμα, ὃ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλ-
μοῖς, καθορᾶται ὡς Δέσποτα; ὃ συνέχων
ἅπασαν, κτίσιν ξυλῶ ἀνῆρτησαι; καὶ θανα-
τῆσαι, ὃ πᾶσι νέμων ζωὴν; ἡ Θεοτόκος κλαίθ-
σα ἔλεγεν, ὅτε ἐώρακεν, ἐν Σταυρῷ ὑψούμενον,
τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀσπόρως ἐκλάμψαντα, Θεὸν καὶ
ἄνθρωπον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος α'.

Ω τῆς στερρώς καὶ ἀδαμαντίνου σου ψυχῆς,
ἀξιομακάριστε Ἰγνατίε! σὺ γὰρ πρὸς τὸν
ὄντως σὸν ἐραστήν, ἀνένδοτον ἔχων τὴν ἔφεσιν
ἔλεγες· Οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοὶ πῦρ φιλόυλον, ὕδωρ
δὲ μᾶλλον ζῶν, καὶ λαλῶν ἐν ἐμοί, ἐνδοθέν μοι
λέγον· Δεῦρο πρὸς τὸν Πατέρα. Ὅθεν Θείῳ
Πνεύματι πυρπολούμενος, θῆρας ἠρέθισας, κό-
σμου σε θᾶπτον χωρίσαι, καὶ πρὸς τὸν ποθοῦ-
μενον παραπέμψαι Χριστόν. Αὐτὸν ἱκέτευε,
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Α'μαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ
θλιβομένων στεναγμοὺς μὴ παρορῶσα,
πρέσβευε τῷ ἐξ ἀγνῶν λαγόνων σου, σωθῆναι
ἡμᾶς Παναγία Παρθένε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Ε'ν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα τοῦ σοῦ Υἱοῦ
καὶ Θεοῦ, καὶ τὴν μακροθυμίαν, τούτου
ἀποσκοποῦσα, ἔλεγες θρηνοῦσα, Μήτηρ ἀγνή·
Οἷμοι τέκνον γλυκύτατον! τί ταῦτα πάσχεις
ἀδίκως Λόγε Θεοῦ; ἵνα σώσης τὸ ἀνθρώπινον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος,
τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πρᾶξιν
εὖρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ
τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ
τῇ πίστει ἐνήθησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρ-
τυς Ἰγνατίε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆ-
ναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογ., οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆ Ἀγίᾳ εἰς 5'. οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
 Ἰγνάτιον τὸν Ἐϋὸν ἐν ἄσμασιν ἀξέρα μέλπω.
 Θεοφανους.

Ἀδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Ἰθύνας πρὸς ἀρετὴν τὸν βίον μου, φωτὶ κα-
 ταύγασον, τῆς ἐνοικουσύνης χάριτος ἐν σοί,
 Θεοφόρε Ἰγνάτιε, καὶ τῶν παθῶν τὴν σύγχυσιν,
 ταῖς σαῖς πρεσβείαις διασκεδάσον.

Γῆ ὥσπερ γονιμωτάτη πέφνηας, ἐκατοξεύον-
 τα, καρποφορῶν τὸν σπóρον τῷ Χριστῷ,
 Θεοφόρε Ἰγνάτιε, τῷ ταῖς ψυχὰς ἀρδεύοντι, τῇ
 ἐπομβρίᾳ τῇ τοῦ Πνεύματος.

Νοήσας προγνωσικὴ δυνάμει σου, τὸ εὐγενές
 τῆς ψυχῆς, ὁ τοῦ παντός Δεσπότης καὶ
 Θεός, Θεοφόρε Ἰγνάτιε, μαρμαρυγαῖς τῆ Πνεύ-
 ματος, Θεοφεγγέσι κατελάμπρυνεν.

Ακτίσι τοῦ νοητοῦ λαμπόμενος, Ἡλίου πάν-
 σοφε, Ἀνατολῆς ἐξώρμησας λαμπρῶς,
 αἰσθητὸς ὥσπερ ἥλιος, τὸ ζοφερόν τῆς Δύσεως,
 περιαυγάζων τῷ κηρύγματι. Θεοτοκίον.

Τριάδος τῆς ὑπερθέου Πάναγνε, τὸν ἕνα τέ-
 τοκας, ἐκ σοῦ σαρκὶ φανέντα καθ' ἡμᾶς,
 εὐδοκία Γεννήτορος, καὶ συνεργείᾳ Πνεύματος,
 τοῦ Παναγίου Θεονύμφευτε.

Ἀδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ἰάτρευσόν μου τὸν νοῦν, κεκακωμένον τοῖς
 δεινοῖς πάθεσι, τοῖς τῆς σαρκὸς Ἰγνάτιε,
 Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ παναοίδιμε.

Ομόφρονά σε Χριστὸς, τῶν Ἀποστόλων εὖ
 εἰδὼς τέθεικε, θείῳ φωτὶ λάμποντα, ἐν
 ταῖς Ἐκκλησίαις διδάσκαλον.

Νεκρούμενον διὰ σέ, τὸν Ζωοδότην καθορῶν
 ἔδραμες, τὸν δι' αὐτὸν θάνατον, πόθῳ
 ὑποστῆναι Ἰγνάτιε. Θεοτοκίον.

Ἦν Λόγον τὸν τοῦ Πατρὸς, προκαθαρθεῖσα
 ὦ Σεμνὴ Πνεύματι, τῆς λογικῆς φύσεως,
 ἐπ' εὐεργεσίᾳ γεγέννηκας. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
 » Χριστέ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε,
 » καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖῳ Πνεύματι πεφωτισμένος, θράσας τύ-
 ραννον ἐν παρρησίᾳ, ποιμαντικῇ μεγα-
 λοφρόνως κατήσχυνας· καὶ ἐκπεράσας τῆς
 πλάνης τὸ πέλαγος, πρὸς τὸν λιμένα τὸν Θεῖον
 κατήντησας. Πάτερ Ὁσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν
 ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμε-
 νος ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐναν-
 θρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Παρθένον
 Μητέρα σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανά-
 μωμον, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε,
 δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀμίαντος Ἀμναῖς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος
 Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θρασυμένη
 κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαν-
 τα, μητροπρεπῶς θρηνηδῶσα ἐκραύγαζεν· Οἶ-
 μοι Τέκνον μου! πῶς πάσχεις θείων ρύσασθαι,
 παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον!

Ἀδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ο Θεοφόρος καλούμενος φερωνύμως· τὸν
 γὰρ Χριστὸν ἐνδέδεται διὰ πολιτείας·
 πάντας ἐπαλείφει λαμπρῶς, Μαρτύρων στερ-
 ρότητα, πόθῳ τῶν στεφάνων εἰσδέξασθαι.

Νενευρωμένος Ἰγνάτιε τῇ δυνάμει, τοῦ ἐν
 Σταυρῷ παγέντος ὑπὲρ σοῦ Θεοφόρε, θῆ-
 ρας καθηρέθισας, τοῦ κόσμου χωρίσαι σε, πρὸς
 τὸν σὸν ποθούμενον ἔρωτα.

Εῤασθεὶς τῆς ὠραιότητος τῆ Δεσπότου, καὶ
 πρὸς αὐτὸν τὴν ἔφειν ἀνένδοτον ἔχων,
 τούτῃ τὰ παθήματα, προθύμως ἐζήλωσας, μάρ-
 τυς Θεοφόρε Ἰγνάτιε.

Οραϊσμένος πορφύρα τῶν σῶν αἱμάτων,
 Ἀρχιερεὺς, καὶ χρίσματι τῆς ἱερωσύνης,
 Μάρτυς διαλάμπων Χριστῷ, κραυγάζεις γηθόμε-
 νος· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ο ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα θείᾳ δυνάμει,
 δημιουργῶν γεγέννηται ἐκ σοῦ Θεομήτορ,
 κόσμον καταλάμπων φαιδρῶς, ἀκτίσι Θεότη-
 τος, καὶ Θεογνωσίας λαμπρότητι.

Ἀδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Νῦν πρόσωπον Χριστοῦ, καθορῶν σὺ πρὸς
 πρόσωπον, Ἰγνάτιε τῶν ἐσόπτρων, ἀλη-
 θεῖα λυθέντων, ἡνώθης σου τῷ ἔρωτι.

Ελκυσας φωτισμόν, ἐκ πηγῆς φωτοδοτίδος,
 Ἰγνάτιε· ταῖς ἀχράντοις, σέ Χριστὸς γὰρ
 παλάμαις, κρατήσας καθηγίασε.

Νοῦν Πνεύματι Θεοῦ, κεκτημένος λαμπόμε-
 νος, Ἰγνάτιε Θεογράφους, ἐπιστέλλεις ὡς
 πλάκας, τοὺς νόμους τοὺς τῆς χάριτος.

Θεοτοκίον.

Ανωθέν σα φωνὴν, χαρμοσύνως ἐβόησεν, ὁ
 Ἄγγελος Θεοτόκε, τοῦ Δεσπότου ἀφρά-
 στως, μηνύων σοι τὴν σύλληψιν.

Ῥδὴ ε'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Σοφίας, ἐλληνικῆς διέλυσας δόγματα, τὴν ἐνυπόστατον ἔχων, τῇ Θεοῦ σοφίαν ἱερομύστα, καὶ μετ' ἧς, τὸ τῆς πλάνης μνημόσυνον ὤλεσας.

Μὴ παύση, ὑπὲρ τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου, καθικετεύων Παμμακάαρ, πειρασμῶν ῥυσθῆναι χαλεπωτάτων, καὶ κινδύνων, ἱερεὺς δεδαιγμένος εὐπρόσδεκτος.

Ανδρεία, καὶ φρονήσει διέπρεψας Ὅσιε, δικαιοσύνης τε κάλλει, θεοφόρε Μάρτυς καὶ σωφροσύνης, καὶ τῷ κύκλῳ τῶν ἀρετῶν ἐφάνης κοσμούμενος.

Θεοτοκίον.

Σὲ μόνην, τῶν ἀκανθῶν ἐν μέσῳ εὐράμενος, ὡς καθαρώτατον κρίνον, καὶ κοιλάδων ἄνθος ὡς Θεομήτορ, ὁ Νυμφίος, ἐκ τῆς γαστρὸς σου Λόγος προέρχεται. Ὁ Εἰρμός.

« **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εξ Ἑφᾶς σήμερον ἐξανατείλας, καὶ τὴν ἐκτίσιν ἅπασαν, καταλαμπρύνας διδασκαίς, τῷ Μαρτυρίῳ κεκόσμηται, ὁ θεοφόρος καὶ θεῖος Ἰγνάτιος.

Ὁ Οἶκος.

Ιερεμίαν ὁ Θεὸς ἐκ μήτρας ἀγιάσας, καὶ πρὸ τοῦ γεννηθῆναι γινώσκων ὡς προγνώσης, δοχεῖον ἔσεσθαι αὐτὸν Πνεύματος Ἁγίου, ἐμπιπλᾷ τοῦτον εὐθύς, ἐκ νεαρᾶς βιώσεως, καὶ Προφήτην τοῦτον, καὶ κήρυκα πᾶσι ἀποστέλλει, προαγγέλλειν τὴν ἀγίαν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτοῦ παρουσίαν. Τεχθεὶς οὖν ὁ αὐτὸς Θεὸς ἐκ Παρθένου, καὶ πρὸς τὸ κήρυγμα ἐλθὼν, εὗρεν ἐκ βρέφους, ἄξιον αὐτοῦ τῆς χάριτος ὑποφήτην, τὸν θεοφόρον καὶ θεῖον Ἰγνάτιον.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΘ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἡ Ἀνακομιδὴ τῶν Λειψάνων τοῦ Ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου.

Στίχοι.

Χάρις λέουσιν Ἰγνάτιε παμβόροις,
Σοῦ σώματος λιποῦσι καὶ πιστοῖς μέρος.

Τῇ δ' ἐννάτῃ ἐπάνοδος Ἰγνατίῳ εἰκάδι τύχθη.

Οὗτος, διάδοχος τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων γενόμενος, δευτέρως Ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας ἐ χρημάτισε, Μαθητὴς ὑπάρχας σὺν Πολυχάρπῳ, τῆς Συμυρναίων Ἐκκλησίας Προέδρῳ, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Προσάγε-

ται οὖν Τραϊανῷ τῷ Βασιλεῖ· καὶ πᾶσαν ὑπενεγκὼν βασάνων πείραν, καὶ ὑπεράνω πάντων γενομένος, ἐπὶ Ῥώμην στέλλεται θηριομαχίῳ. Οὗ γενομένου, Χριστιανοί τινες ἄνδρες, τὰ τίμια καὶ ἅγια λείψανα αὐτοῦ ἀπὸ Ῥώμης εἰς Ἀντιόχειαν ἐνεγκόντες, δῶρον ποθοῦμενον τοῖς ἀδελφοῖς δωροῦνται. Οἱ μετὰ πάσης τιμῆς καὶ φόβου ὑπὸ τὴν γῆν αὐτὰ κατέθεντο· οὗ δὲ χάριν, Ἑορτὴν χαρμόσυνον ἡ Ἐκκλησία πανηγυρίζει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων ἑπτὰ Μαρτύρων, τῶν ἐν Σαμοσατοῖς τελειωθέντων, Φιλοθέου, Ὑπερεχίου, Ἀβίβου, Ἰουλιανοῦ, Ῥωμανοῦ, Ἰακώβου, καὶ Παρηγορίου.

Στίχ. Ὑπὲρ προσηλωθέντος ἐν Σταυρῷ Λόγου, Ἐπτὰ προσηλώθησαν Ἀθλητῶν κάραι.

Οὗτοι, τῷ Χριστῷ στρατευσάμενοι, καὶ τὴν πλάνην σπηλιτεύσαντες, ῥοπαλοῖς τοὺς βραχίονας καὶ τοὺς μηρούς συνθλῶνται. Εἶτα ξίονται ἀφειδῶς, καὶ ἀλύσεις βαρείας κατὰ τοῦ τραχήλου δεξάμενοι, τῇ εἰρκτῇ ἐναποτίθενται. Καὶ αὐτοὶ ἐξενεχθέντες, ξίονται· καὶ ἀναρτηθέντες, καὶ τὰς κάραις ἡλοῖς προσηλωθέντες, τὰς ψυχὰς τῷ Θεῷ ἀπέδωκαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Σιλουανοῦ Ἐπισκόπου, Λουκᾶ Διακόνου, καὶ Μωκίου Ἀναγνώστου.

Στίχ. Σιλουανὸς Λουκᾶς τε σὺν τῷ Μωκίῳ,

Ἡμβλυαν ὄρμας καὶ λεόντων ἀγρίων.

Τοῦ Νουμεριανοῦ βασιλεύοντος, διωγμὸς ἦν κατὰ τῶν Χριστιανῶν. Τότε ἐμνηύθη τῷ Ἀρχοντι τῆς Ἑμεσηνῶν πόλεως περὶ τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σιλουανοῦ, τοῦ Ἐπισκόπου τῆς αὐτῆς πόλεως· καὶ εὐθέως ἐκρατήθη ὁ Ἅγιος, καὶ σὺν τούτῳ καὶ Λουκᾶς Διάκονος, καὶ Μωκίος Ἀναγνώστης, καὶ παρέστησαν τῷ Ἀρχοντι δέσμοι. Οὗς καὶ ἐπιμελῶς ὁ Ἀρχὼν ἀνακρίνας, ὡς ἤκουσεν ὁμολογήσαντας τὸν Χριστὸν Θεὸν μόνον ἀληθινόν, τὸς δὲ τὰ εἰδῶλα σεβομένους ἀναθεματίσαντας, εἰς μεγάλην ὀργὴν καὶ μανίαν ἐκινήθη. Διὸ καὶ μὴ δυνηθεὶς κολακείαις αὐτοὺς μεταπεισάει, ἐμάστιξε σφοδρῶς· καὶ βαλὼν αὐτοὺς εἰς φυλακὴν, ἐλιμνηχόνησεν. Εἶτα πάλιν ἀνακρίνας, ἐπὶ ἱκανὰς ἡμέρας μαστίζων καὶ φυλακίζων, καὶ ταριχεύων αὐτοὺς τῇ πείνῃ καὶ τῇ δίψῃ, ἀπεφάνητο κατ' αὐτῶν θηριομαχίαν. Βληθέντων δὲ τῶν Ἀγίων ἐν τῷ σταδίῳ, καὶ θηρίων διαφόρων ἀπολυθέντων, προσηύξαντο οἱ Ἅγιοι ἐκείσε τελειωθῆναι· καὶ εὐθέως ὁ τὰς δεήσεις τῶν θρασυτέρων αὐτοῦ εἰσακούων Θεός, παρέλαβε τὰς ψυχὰς αὐτῶν. Τότε οἱ ἄγριοι θῆρες, τῶν Ἀγίων αἰδεσθόντες τὰ λείψανα, ἀνεχώρησαν, μηδ' ὅπως οὖν ἀφάμενοι τούτων. Καταλαβούσης δὲ νυκτὸς, Χριστιανοί τινες ἀποσουλίσαντες, ἐκέντησαν αὐτὰ ἐπιμελῶς, εὐχαριστοῦντες τῷ Θεῷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Σαρβήλου, καὶ Βεβαίας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ, τῶν ἐν Ἐδέσσει παθόντων.

Οὗτοι ἐπῆρχον ἐπὶ Τραϊανοῦ τοῦ Βασιλέως. Ἦν δὲ ὁ Ἅγιος Σαρβήλος τῆς δαιμονικῆς ἀπάτης, καὶ τῶν ἀκαθάρτων θυσιῶν ἱερεὺς. Καί ποτε, ἑορτῆς γενομένης τοῖς δαίμοσιν, αὐτὸς κατὰ τὸ ἔθος ἐξάρχων τῶν ἀθεμίτων θυσιῶν, παρὰ Βαρσιμαίου Ἐπισκόπου ἐλεγχεθείς, καὶ λοιδορηθείς, ὡς πολλοῖς αἵτις ἀπωλείας, κατενύγη τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι. Καὶ τοῖς λόγοις τοῦ Ἐπισκόπου πεισθεὶς, προσέρχεται τῇ τοῦ Χριστοῦ πίστει, μετὰ καὶ τῆς ἰδίας ἀδελφῆς Βεβαίας, καὶ παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου

βαπτίζονται. Ὅθεν εἰς ἐξέτασιν ὁ ἅγιος Σάρβηλος καθίσταται τῷ Λυσίᾳ· καὶ πρῶτον μὲν ραβδίζεται, εἶτα σπαθίζεται, καὶ μετ' ὀλίγον ξέεται τὴν ὄψιν· καὶ εἰς τοῦ-πίσω δεθεῖς τὰς χεῖρας, τύπτεται κατὰ τῆς γαστρὸς, καὶ τῆς χειρὸς ἐξαρτᾶται. Ἐνθα καὶ αὐτὸς κρεμάται καὶ ξέεται, καὶ ἐν διαφοραῖς τοῦ σώματος μέρεσι πυρὶ κατακαίεται· καὶ τέλος, τὸν τοῦ Μαρτυρίου στέφανον κομίζεται, ἐν ὀργάνῳ τινὶ βληθεὶς καὶ ἀποθλιθεὶς, πριζόντων αὐτὸν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τῶν δημίῳ, εἶτα ἀποτεμόντων τὴν κεφαλὴν· συναπιετμήθη δὲ καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ, τοῦτο τοῦ Ἡγεμόνος προστάξαντος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομαρτυρος Βαρσιμαίου, Ἐπισκόπου Ἐδέσσης.

Στίχ. Δοὺς τὴν βαρεῖαν σάρκα γῇ Βαρσιμαῖος.
Σύνεστι βαστάσασιν ἡμέρας βάρους.

Ὅτος, ὡς γέγραπται, ψυχικῆς σωτηρίας αἴτιος τῷ Σαρβήλῳ γεγινώς, καὶ βαπτίσας αὐτὸν, διεβλήθη πρὸς τὸν Ἡγεμόνα Λυσίαν· καὶ ὁμολογήσας τὸν Χριστὸν, ἐσύφθη σφοδρῶς. Εἶτα, γραμμάτων Βασιλικῶν καταφοιτησάντων, παύσασθαι τὸν διωγμὸν, ἀπελύθη τῆς φρουρᾶς· καὶ ἐν τῇ ἰδίᾳ γενόμενος Ἐκκλησίᾳ, καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, πρὸς αὐτὸν ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀφραάτου.

Στίχ. Ὁ σάρκα καὶ ζῶν νεκρὸς ὢν Ἀφραάτης,
Αἰωνίως ζῇ, καὶ νεκρὸς φανεῖς ἄπνους.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σε πρεσβεΐαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Ἰερωσύνης, ἡγλαϊσμένος μύρῳ Ὅσιε, Δεῖω, καὶ Μαρτύρων αἵματι κοσμηθεὶς, ἀμφοτέρωθεν διέπρεψας, Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεός μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Νομοθεσίᾳ, καταφαιδρύνας κόσμον ἅπαντα, ἄρτῳ οὐρανίῳ ἔθρεψας τοὺς πιστοὺς, τῷ Δεσπότη σε κραυγάζοντα· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ἀκτινοβόλοις, αὐγαῖς Παμμάκαρ φωτιζόμενος, αἵ γλῆς ἀρχιφώτου χύσει τε λαμπρυνθεῖς, τὴν οὐράνιον ἀπειλήσας, χαίρων ἀπόλαυσιν, Θεοφόρε Μαρτύρων τὸ καύχημα.

Σῖτος ὑπάρχων, Θεοῦ ὡς ἔφης Παναοίδιμε μύλαις κατηλέσθης Μάρτυς ταῖς τῶν Θηρῶν, καὶ τῷ τρέφοντι τὰ σύμπαντα, Δεῖα χρηστότητι, καθαρώτατος ἄρτος γεγένησαι.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον Δεῖον σκηνώμα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σύ, ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις Πανάμωμε.

ᾠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ἐστῶς ἐπὶ βήματος σοφῆ, Τριάδα ἄκτιστον, ἐθεολόγησας· νοῦ καθαρότητι Ἄγιε, δια-

νοίαστε λαμπρότητι, μὴ πτοηθεῖς τυραννικῶν θρόνων ὠμότητα ἀλλ' ἐβόας· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ῥυθμίσας ἐμφρόνως σε τὸν νοῦν, τοῖς θείοις δόγμασι, μάκαρ Ἰγνάτιε, τὸν δεισιδαίμονα Τύραννον, τῆς ἀπάτης προϊστάμενον, ταῖς τῆς σοφίας ὁχετοῖς, ἄρδην κατέκλυσας, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κραυγάζων τὸν Κύριον.

Ἀπείρῳ λαμπόμενος φωτὶ, τῷ τῆς Θεότητος, Μάρτυς ἀήττητε, τῆς ἀθεότητος ἄστατον, ἐξηφάνισας σκοτόμαιναν, ἐπισολὰς φωτοειδεῖς, πέμπων τοῖς μέλπουσιν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Μανίαν καὶ χάσματα Θηρῶν, οὐκ ἐδειλίασας, Δεῖε Ἰγνάτιε· ἡ τοῦ Ὑψίστου γὰρ δυνάμεις, ἐκ Παρθένου ἀνατείλασα, τὴν πανοπλίαν τοῦ Σταυροῦ σὲ περιέβαλεν, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα βοῶντα τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δυνάμιν ἐσθεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβεῖας ἐρασαί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ἐρως ὁ θειότατος Μάκαρ, κατακρατήσας τῆς ψυχῆς σου, κόσμου ταῖς ὑλῶδεις φροντίδας, πυρὶ αὐτῷ πάσας κατέφλεξε, καὶ ὀρεκτῶν ἀκρότητι, στεφανηφόρον σε κατέστησε.

Ἀμένι λαμπρῶς καθωρμίσθης, γαληνοταίτῳ Θεοφόρε, ζάλην τῶν κυμάτων ἐκφυγὼν, ὁρμαῖς ἀγρίων καὶ λογικῶν Θηρίων· καὶ νῦν τρυφᾷς λαβόμενος τῆς αἰωνίου ἀπολαύσεως.

Ποικίλῳ κοσμούμενος στέφει, Ἱερομύσα διαπρέπεις· τῆς ἱερωσύνης, γὰρ ἐν σοὶ, εἰς ἐν συνῆλθε καὶ μαρτυρίᾳ κλέος· καὶ δι' ἀμφοῖν ὡς μέτοχος, τοῦ σοῦ Δεσπότη συνδεδόξασαι.

Ὡς ἱεροφάντῳ ὑπάρχων, τῇ παρρησίᾳ κεχηρμένος, πρὸς τὸν σὸν Δεσπότην καὶ Θεόν, τὸς ἐκτελεῖντας πίσει τὴν μνήμην σου, ἐκ πειρασμῶν Ἰγνάτιε, νῦν λυτρωθῆναι καθικέτευε.

Θεοτοκίον.

Ὡς τῶν οὐρανῶν πλατυτέρα, καὶ Χερουβὶμ ἀγιωτέρα, πάσης τε τῆς κτίσεως Ἀγνή, τιμιωτέρα Θεὸν ἐκύησας, ἐν ταῖς ἀγκάλαις φέρουσα, τὸν Πατρικοῖς κόλποις καθήμενον.

Ὁ Εἰρμός.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου· σε Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη, Χρι-

» στὸς συνάψας, ταῖς διεστιώσας φύσεις· διὸ ἐ-
» παγαλλόμενοι, σέ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τοὺς πόθῳ ἑορτάζοντας, τὴν σὴν φαιδρὰν
ἐπάνοδον, Ἰγνάτιε Θεοφόρε, Ἱερομάρτυς
παμμακάαρ, λύτρωσαι πάσης θλίψεως, καὶ βλάβης
τοῦ αἰσχροῦ, διδούς πταισμάτων ἄφε-
σιν, ὡς εἰληφώς ἐξουσίαν, παρὰ Χριστοῦ τοῦ
Σωτῆρος.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Εν δύο ταῖς θελήσεσι, καὶ φύσεσι Πανά-
μωμε, μιᾷ δὲ τῇ ὑποστάσει, τίκεις Θεὸν
ἀπορρήτως, τὸν δι' ἡμᾶς πτωχεύσαντα, μέχρι
Σταυροῦ θελήματι, καὶ ἡμῖν χαρισάμενον, τὸν
τῆς Θεότητος πλούτον, Θεοκυῆτορ Παρθένε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὁκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος α΄.

Στήλη ἔμψυχας, καὶ ἔμπνους εἰκῶν, ἡ ἐτή-
σιός σου ἐπέστη Ἑορτὴ, Θεοφόρε Ἰγνάτιε,
ταῖς μυσταγωγίαις σου καὶ ταῖς ἀριστερίαις σου
κηρύττουσα· τὴν ὑπὲρ τῆς πίστεως μέχρις αἵ-
ματος ἀντικατάστασιν· τὴν μακαρίαν ἐκείνην
καὶ αἰοδιμον φωνὴν, τὴν, Ὅτι σῖτος εἰμὶ Θεοῦ,
λέγουσαν, καὶ δι' ὁδόντων θνητῶν ἀλήθομαι.
Διὸ μιμητὴς τοῦ πάθους, τοῦ Χριστοῦ σου γε-
γονώς, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Νοσοῦσαν Πανύμνητε δεινῶς, τὴν ψυχὴν μου
πάθεσι, πονηροτάτοις θανάπτεισον, ἢ τὸν
ἀκέστορα, καὶ Σωτῆρα πάντων, τὸν Χριστὸν
κυήσασα, τὸν πᾶσαν μαλακίαν ἰώμενον, τὸν
τραυματίσαντα, διαβόλου τὴν κακόνοιαν, καὶ
θανάτου ἡμᾶς ἀπαλλάξαντα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον Χριστέ, ἡ Παρθένος
βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόᾳ σοι· Τέκνον
γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως θνήσκεις; πῶς τῷ
ξύλῳ κρέμασαι, ὃ πᾶσαν γῆν κρεμάσας ταῖς
ὑδασι; Μὴ λίπης μόνην με, Εὐεργέτα πολυέλες,
τὴν μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Α΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Ἰππολύτου,
Πάπα Ῥώμης.

Ἡ Ἀκολουθία τοῦτε ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδεί-
πνοις. Εἰς δὲ τὸν Ἑσπερινόν, καὶ τὸν Ὁρθρον,
ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν τῶν Ἀγίων τριῶν
Ἱεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου
τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου.

Εἰς τὸ Ἀπόδειπνον, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου
Ἰππολύτου.

Ὁ Κανὼν. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὡδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀρματα Φαραῶ.

Δεῦτε μαρτυρικαῖς, εὐφημήσωμεν ὡδαῖς, τὸν
Ἱερομάρτυρα, θεοφεγγεῖ καθορῶντες, χά-
ριτι φαιδρῶς ἐκλάμποντα, Χριστὸν δοξαῖζοντες
πάντοτε.

Σὺ Ποίμνην λογικὴν, πρὸς Χριστοῦ ἐγχειρι-
σθεῖς, τοῦτον ἐκμιμούμενος, προκινδυνεύων
ἀρίστως Πάτερ, τὴν ψυχὴν προτέθεικας, καὶ
διπλῶ στεφάνῳ κεκόσμησαι.

Τῷ ἱερατικῷ, ἐκ προσάγματος Θεοῦ, τῆς αἰ-
γαλλιάσεως, προκεχρισμένος ἐλαίῳ, τῷ μαρ-
τυρικῷ Ἰππόλυτε, ἐπεσφραγίσθης δι' αἵματος.

Θεοτοκίον.

Αφλεκτον Μωϋσῆς, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ, βί-
ατον ἐθεάσατο, σέ ζωγραφοῦσαν Παρθένε,
αἴγλη μὴ φλεχθεῖσαν θείου πυρός· καὶ γὰρ
Θεὸν ἐκύησας.

Ὡδὴ γ΄. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Αρνας λογικὸς ἐποίμανας, καὶ ὥσπερ ἀρνίον,
τῶν σῶν προβάτων προτέθυσαι, τὸν ἀπάν-
των Ἀρχιποίμενα, καὶ Θεοῦ ἀμνὸν μιμούμενος.

Γαῖλα λογικὸν Ἰππόλυτε, τὴς ποιμαινομένης,
θεοπνεύστως ἐπότισας· τὸ Χριστοῦ δὲ τῆς
μαρτυρίας, χαίρων πέπωκας ποτήριον.

Στίφους Ἀθλητῶν ἡγούμενος, ὑπὲρ εὐσεβείας,
ὑπέδυσ τὸ μαρτύριον, ἕνα δοξαῖζων Θεὸν
Πατέρα, σὺν Υἱῷ καὶ Θεῷ Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Χαίροις Μήτηρ ἀπειρόγαμε, ἡ τὸν Θεὸν Λό-
γον, ἐν γαστρὶ σου χωρήσασα, καὶ τεκῆσα
σεσαρκωμένον, ὡς Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἀνθρώπον.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Φωστήρ αἰλαμπῆς, ἀνεδείχθης τῷ κόσμῳ,
φωτίζων ἀστραπαῖς, τῶν ἐνθέων σου λό-
γων, ἡμῶν τὴν διάνοιαν, Ἱεράρχα Ἰππόλυτε.
Ὅθεν ἅπαντες, τὴν ἱεράν σου καὶ θείαν, μνή-

μην σήμερον, χαρμονικῶς ἐκτελοῦμεν, καὶ πί-
σται γεραίρομεν.

ᾠδὴ δ'. Τῆς σῆς ἐπὶ τῆς γῆς.

Τῶν ἀρετῶν σε, ὡς πολὺπλοκος ἡ θεία σει-
ρά· ὡς Ποιμὴν γὰρ καὶ Μάρτυς Ἰππόλυ-
τε, παρὰ Θεοῦ τετίμησαι, σφόδρα ἐν αὐτῷ εὐ-
φραινόμενος.

Τὴν προσφοράν τοῦ Ἀβελ ὑπερβέβηκας· λο-
γικοὺς γὰρ προσενήνοχας ἄρνας Θεῷ, καὶ
τοῦ οἰκείου αἵματος, χαίρων τῷ Δεσπότη ἀ-
πέσπεις.

Αἱρετιζόντων τὴν παλίμνημον κακόνοιαν, διὰ
τῷ Πνεύματος τρεψάμενος Μακάριε, Ἱερο-
μάρτυς ἄριστος, πόθῳ τοῦ Δεσπότη γεγέννησαι.

Θεοτοκίον.

Ως εἶδον οἱ Ἀγγελοι Παρθένε ἀγνή, ἐκ τῆς
γαστροῦ σου προσελθόντα τὸν Υἱὸν τοῦ
Θεοῦ, ἐν εὐφροσύνῃ ἔλεγον· Δόξα τῇ κυήσει σου
Δέσποινα.

ᾠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ Μάρτυς ἀληθῶς, Ἱερεῦσι γεγέννησαι, καὶ
Μάρτυσιν Ἱεράρχης, καὶ διτταῖς ἀπαστρά-
πτεις, ταῖς χάρισιν Ἰππόλυτε.

Λίθοι μὲν διαυγεῖς, ἐν χρυσῷ διαπρέπουσιν,
Ἰππόλυτε· τῷ δὲ φέγγει, τῆς σῆς ἱεραρ-
χίας, ἡ αἴγλη τῆς ἀθλήσεως.

Μύθους ἑλληνικοὺς, εὐσεβῶς σὺ διήλεγξας, ὡς
ἄριστε τῶν Μαρτύρων, καὶ παράνομον
πλάνην, Ἑβραίων θεία χάριτι.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἀρράγες, κατ' ἐχθρῶν προβαλλό-
μεθα· σὲ ἀγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν
σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

ᾠδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Τέθυκας, τῷ Σωτῆρι θυσίαν αἰνέσεως, ἐν
ἐκκλησίᾳ Ὀσίων, ὡς Θεοῦ μεσίτης τε
καὶ ἀνθρώπων, καὶ προθύμως, τὴν ψυχὴν σου
προσῆξας δι' αἵματος.

Εἴληφας, χαρισμάτων πληθὺν διὰ Πνεύμα-
τος Ἱερομάρτυς θεόθεν, ἐν ἀνοίξει θείων
χειλέων σε, καὶ προσάγεις, εὐχαρίστως σεαυτὸν
θανατούμενος.

Ως θείον, τῶν Ἀθλητῶν σου Χριστέ τὸ σύ-
γμα, τῶν ἐν ἐλπίδι κεμένων, ὡς παρόν-
των ἤδη κατατρυφόντων, καὶ ἡδίῳ, τῆς ζωῆς
ῥγυμένων τὸν θάνατον.

Θεοτοκίον.

Ω θαῦμα, τῶν ἀπάντων θαυμάτων καινό-
τερον! ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ
σύμπαντα περιέποντα, ἀπεφάνδρως, συλλα-
βούσα, οὐκ ἐστενοχώρησε.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Μάρτυρικαῖς μαρμαρυγαῖς, ἱερατικαῖς τε φω-
τίζεις, Ἱερομάρτυς πεφηνῶς, τὴς βουώντας
Χριστῷ ἐν τῇ μνήμῃ σου· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ
Θεός, ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Τὸν προγνωσθέντα τηλαυγῶς, ἄθλον ἱερώ-
τατον Πάτερ, τοῦ μαρτυρίου καθορῶν, ἐ-
φestsτάσαι χαίρων ἐκραύγαζες· Ὑπερύμνητε
Κύριε, ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Ο τὰς αἰκίας ἐνεγκὼν, ὑπὸ τῆς ἐμπύρου.
ἀγάπης, τοῦ μαρτυρίου καρτερῶς, παρ-
ρησία ἐβόα Ἰππόλυτος· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ
Θεός, ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ. Θεοτοκίον.

Τὴν ἀλοχεύτως ἐν γαστρὶ, καὶ ὑπερφύως
δεξαμένην, τὸν ἀναλλοίωτον Θεόν, εὐ-
σπλαγχνίᾳ βροτοῖς ἐνδημήσαντα, ὑπερύμνητον
Δέσποιναν, ἐπαξίως εὐφημοῦμεν ὡς Θεοτόκον.

ᾠδὴ η'. Τὸν ἐν μορφῇ Ἀγγέλου.

Ως λιπαρὰ καὶ πίων ἡ θυσία! ὁ καλὸς γὰρ
Ποιμὴν, προβάτου δίκην προσάγεται, Χρι-
στῷ κραυγάζων· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερ-
υψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικῶ στεφάνῳ ἐξαστράπτων, τῇ Ἐκ-
κλησίᾳ σου Χριστέ, ὁ Ἱεράρχης ἀνέτειλεν,
Ὑμνεῖτε παῖδες, γεγηθῶς ἀνακραίζων, λαὸς ὑ-
περυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῇ τοῦ ἀπειλουμένου ἀποφάσει, ὁ τοῦ Χρι-
στοῦ ἀθλητῆς, θανάτου χαίρων Ἰππόλυ-
τος, ἐβόα· Παῖδες, τὸν Χριστὸν εὐλογεῖτε, λαὸς
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀπορρήτως καὶ ἀσπάρως συλλαβοῦσαν,
καὶ τεκοῦσαν τὴν χαρὰν, τῇ οἰκουμένη
Χριστὸν τὸν Θεόν, ὑμνεῖτε παῖδες, λαὸς ὑπερ-
υψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ὁ τόκος σου ἄφθορος.

Ως πάνευκλεῆς Ἱερομάρτυς, διττῷ κατελάμ-
πρυνας τῷ φέγγει, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλη-
σίαν, καὶ εὐφραίνεις τὰς καρδίας τῶν σὲ ὑ-
μνόντων· ὅθεν σε πάντες, ἐπαξίως μακαρίζομεν.

Πηγὴν ἀναβλύσας διδαγμάτων, Παμμακά-
ρι Χριστοῦ τῇ Ἐκκλησίᾳ, μαρτυρικῶν ἐξ αἰ-
μάτων, τὴς κρουνῆς ποταμῆδόν τῷ Θεῷ προσ-
φέρεις· ὅθεν σε πάντες, ἐπαξίως μακαρίζομεν.

Εδίδαξας ἓνα Θεηγόρε, Θεὸν προσκυνεῖσθαι
ἐν Τριάδι, Δημιουργὸν ἀπάντων, ὁρχτῶν
τε ποιημάτων καὶ ἀοράτων, μαρτυρικῶς τε, ἐ-
κοσμήθης διαδήματι.

Θεοτοκίον.

Αστράπτων σοι Ἀγγελος ἐπέστη, καὶ μαρ-
μαρυγαῖς τῆς παρθενίας, σφοδρῶς σε ἀν-

τεστράφη, ἑαυτοῦ ὡς τῆς οἰκείας ἐπιλελῆσθαι δόξης· τὸ Χαῖρε, διὸ φόβῳ σοι ἐφθέγγατο.

Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ιέρωσύνης τὴν χάριν, Πάτερ δεξάμενος, θείαις διδασκαλίαις, κατεφώτισας πάντας, Ἰππόλυτε θεόφρον, καὶ ἱεραῖς, συγγραφαῖς διεσάφησας, τῶν Προφητῶν θείους λόγους τρανῶν ἡμῖν, τὰ ἐκείσε ἐμφορόμενα.

Ομολογίας ἐνθέου, στέφει κοσμούμενος, καὶ σῶν αἱμάτων λύθρῳ, τὴν τῆς ἱερωσύνης, στολὴν καταποικίλας, ὅλος λαμπρὸς, καὶ ὠραῖος παρέστηκας, τῷ Βασιλεῖ καὶ Δεσπότη καὶ Ποιητῇ παμμακάριστε Ἰππόλυτε.

Δόξα,

Ως παρρήσιαν Παμμακάρι, πρὸς τὸν Σωτῆρα Χριστόν, νῦν κεκτημένος πάντας, διασώζει κινδύνων, τοὺς πίστευσε τιμῶντας, καὶ πειρασμῶν, καὶ δεινῶν περιστάσεων, καὶ ἐκ παθῶν καὶ πταισμάτων καὶ ἀναγκῶν, εὐπροσδέκτοις ἰκεσίαις σου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ράβδῳ τῆς σῆς προστασίας, Θεοκυῆτορ Ἀγνή, τὰ θηριώδη πάθη, τῆς ἀθλίας ψυχῆς μου, ἀπέλασον ἐντεῦθεν, εἰρηνικῶς, πρὸς ζωὴν με ἰθύνουσα, καὶ τῇ ἀγίᾳ με Ποίμνῃ τῶν ἐκλεκτῶν, σοῦ προβάτων συναρίθμησον.

~~~~~

Μνήμη τῶν ἐν Ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν, καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Α΄. Ἐάν ἡ παρούσα Ἑορτὴ τύχη ἐν μιᾷ τῶν Κυριακῶν τοῦ Τριωδίου, ἢ τῶν Ἀγίων Ἀκολουθία συμπάλλεται συνήθως μετὰ τῆς Ἀναστασίμου, καὶ τῆς τοῦ Τριωδίου.

Β΄. Ἐάν τύχη τῷ Σαββάτῳ τῶν ψυχῶν, μετατίθεται ἢ τῶν Ἀγίων Ἀκολουθία, καὶ ψάλλεται κατὰ τὴν πρὸ τοῦ Σαββάτου τούτου Παρασκευὴν· ἢ δὲ ἀργία γίνεται κατ' αὐτὸ τὸ Σάββατον.

Γ΄. Ἐάν τύχη τῇ Τετάρτῃ, ἢ τῇ Παρασκευῇ τῆς Τυροφάγου, τελείται ἡ Λειτουργία τοῦ θείου Χρυσοστόμου.

Χρὴ δὲ εἰδέναι, ὅτι ἡ Ἀκολουθία αὕτη τῶν Ἀγίων ἐμειουργήθη παρὰ τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Μητροπολίτου Εὐχαΐτων.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Ἰσῶμεν Στίχ. δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχ. Προσόμοια, Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Εν τῷ ὕψει Βασιλείε, τῆς Χριστοῦ ἀγαπήσεως, ἀναβάς κατώπτευσας τὰ ἀπόρρη-

τα, αὐτοῦ καὶ θεῖα μυστήρια· ἅπερ ἀνεκάλυψας, καὶ ἐτράνωσας λαοῖς, εὐσεβείας ὡς κήρυξ σοφός· διὸ πρέσβευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τῆς πιστῶς ἐφεπομένους, τοῖς σοῖς διδάγμασιν Ὅσιε.

Τῆς συνδέσμου διέλυσας, τῶν αἱρέσεων Ὅσιε, τῇ σοφίᾳ λόγων καὶ τῶν δογματῶν σου, καὶ εἰς ὁμόνοιαν ἤθροισας, ὀρθοδόξου Πίστεως, τοὺς εὐγνώμονας Χριστόν, εὐφημοῦντας Γρηγόριε· ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς πιστῶς προσδεχομένους, τὰ σὰ θεόφθογγα δόγματα.

Αρράγῃ σε θεμέλιον, ὃ Χριστὸς ὑπεστήριξε, τῇ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ Πάτερ Ὅσιε, τηροῦντα ταύτην ἀσάλευτον, καὶ ἀκαταμάχητον, τῶν ἐχθρῶν ταῖς προσβολαῖς, θεορρήμον Χρυσόστομε, καὶ πρεσβεύοντα, ἐκ παθῶν ψυχοφθόρων λυτρωθῆναι, τῆς διψῶντας τῶν σῶν λόγων, καὶ νοημάτων τὸ πέλαγος.

Τῆς Τριάδος ἐκλόγια, ἀκηράτῃ λειμῶνός τε, ἄνθη τὰ μυρίπνοα καὶ τερπνότατα, τοῦ νοητοῦ ὡς ὑπάρχοντας, ἀκτῖνας Ἡλίου τε, καὶ φωτίζοντας τὴν γῆν, ταῖς αὐτῶν θείαις λάμψεσιν, εὐφημήσωμεν, Ἰωάννην τὸν μέγαν σὺν τῷ θείῳ, Θεολόγῳ Γρηγορίῳ, καὶ τὸν ὑψίνουν Βασιλεῖον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Ανθρώποι τοῦ Θεοῦ, καὶ πιστοὶ ἰκέται, λειτουργοὶ Κυρίου, ἄνδρες ἐπιθυμιῶν, σκευὴ ἐκλογῆς στύλοι καὶ στηρίγματα τῆς Ἐκκλησίας, βασιλείας κληρονόμοι, μὴ παρασιωπᾶτε, τοῦ βοᾶν ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς Κύριον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. β΄. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Η χάρις ὑπερίσχυεν, ἡ πίστις ἐπεκράτησεν, ἐπληρώθη, πάντα γνώσεως Θεοῦ, διὰ τῶν Ἀποστόλων, διὰ τῶν Διδασκάλων, καὶ σωτηρίαν ἐπλουτήσαμεν.

Στίχ. Καυχῆσονται Ὅσιοι ἐν δόξῃ.

Οὐράνια μυστήρια, ἀνθρώπινα μαθήματα, χαρισμάτων, συνδρομὴ παντοδαπῶν, μετὰ κατορθωμάτων, νικῶντων πάντα λόγον, τῆς τρεῖς Ἀγίους ἐθαυμάστωσεν.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται.

Βασιλεῖος ὃ ἐνθεὸς νοῦς, Γρηγόριος ἡ θεία φωνή, Ἰωάννης, ὃ παγκόσμιος λαμπτήρ, οἱ τρεῖς τῆς ἀνωτάτω, θεράποντες Τριάδος, καὶ λειτουργοὶ συνδοξαζέσθωσαν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Εὐ δόλοι ἀγαθοὶ καὶ πιστοὶ· εὐ ἐργάζεται τῷ ἀμπελῶνος Χριστοῦ, οἱ καὶ τὸ βάρος τῆς ἡμέρας βαστάσαντες, καὶ τὸ δεδομένον τάλαντον αὐξήσαντες, καὶ τοῖς μεθ' ὑμᾶς ἐλθοῦσι μὴ φθονήσαντες· διὸ ἡνοικται πύλη βασιλείας ὑμῖν. Εἰσελθόντες ἔν εἰς τὴν χαρὰν τοῦ ποιήσαντος, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, Ἅγιοι Διδάσκαλοι.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοὶ, κατησχυμμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, ἀγνή Παρθένε Θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ως τῶν Ἀποστόλων ὁμότροποι, καὶ τῆς οἰκουμένης Διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὧν πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Μετὰ τὸν Προομιτικὸν Ψαλμὸν, ψάλλομεν τὴν α'. Στασίς τῷ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ταῖς τῆς χάριτος ὄργανα, ταῖς κηθάραις τῷ Πνεύματος, ταῖς εὐσήμοις σάλπιγγας τοῦ κηρύγματος, ταῖς φοβερόν καὶ ἐξάκουστον, ἐξ ὕψους ἠχούσας βρονταῖς, καὶ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ, γνωρίζουσας τοῖς πέρασιν, τοὺς τρεῖς Κήρυκας, τῆς μεγάλης Τριάδος, Ἰωάννην, καὶ Βασίλειον ἀξίως, σὺν Γρηγορίῳ τιμήσωμεν. Δίς.

Τῆς Τριάδος οἱ πρόμαχοι, εὐσεβείας οἱ πρόβουλοι, οἱ μετὰ τοὺς δώδεκα τρεῖς Ἀποστολοὶ, οἱ ἐξ Ἐδέμ ἀναβλύζοντες, τὸ ζῶν ὕδωρ ποταμοὶ, καὶ τὸ πρῶτον τῆς γῆς, ζωηρότως ποτίζοντες, θείοις ρεύμασι, τὰ μεγάλα στοιχεῖα, τὰ τὴν πίστιν, ὥσπερ κτίσιν συνιστῶντα, ἀξιοχρέως τιμάσθωσαν. Δίς.

Οὐκ εἰσὶ λαλιαί φησιν, οὐδὲ λόγοι λεγόμενοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν· εἰς πᾶσαν γῆν γὰρ καὶ θάλασσαν, ὁ φθόγγος ἐξέδραμε, τῶν ἐνθέων καὶ σοφῶν, Διδασκάλων τῆς κτίσεως· ὅθεν ἄριστα, τοῖς αὐτῶν θείοις νόμοις συγκροτεῖται, καὶ συνέχεται πρὸς μίαν, ὀρθοδόξιαν τὰ πέρατα.

Ταῖς τοῦ Πνεύματος ὄργανα, ἀληθείας ταῖς σάλπιγγας, τοὺς τοῦ Λόγου ῥήτορας εὐ-

φημήσωμεν, φωναῖς ἁσμάτων τοῖς δόγμασιν, αὐτῶν οἱ ἐπόμενοι, ἱκετεύοντες αὐτοὺς, παρρησίαν ὡς ἔχοντας, πρὸς τὸν Κύριον, τοῦ αἰτῆσαι εἰρήνην σταθεράν μὲν, εἰς αἰεὶ τῇ οἴκου μένῃ, ἡμῖν δὲ πᾶσι συγχώρησιν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ταῖς μυστικαῖς σήμερον τοῦ Πνεύματος σάλπιγγας, τοὺς Θεοφόρους Πατέρας ἀνευφημήσωμεν· τῆς μελωδήσαντας ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας, μέλος ἐναρμόνιον Θεολογίας, Τριάδα μίαν ἀπαράλλακτον, οὐσίαν τε καὶ Θεότητα· τοὺς καθαιρέτας Ἀρείου, καὶ Ὀρθοδόξων προμάχους· τοὺς πρεσβεύοντας πάντοτε Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γεγόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς· ἐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἰσοδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τὴν γῆν Ἰσραὴλ· Ἰδετε, Κεφ. α' 8. παραδέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν· εἰσελθόντες κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ἡμῶν. τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ Ἰσαὰκ καὶ τῷ Ἰακώβ, δοῦναι αὐτοῖς αὐτήν, καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτοὺς. Καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγων· Οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς· Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς, καὶ ἰδὲ ἐξέ σήμερον ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει. Κύριος, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, προσθεῖη ὑμῖν, ὡς ἐστέ, χιλιοπλασίως· καὶ εὐλογῆσαι ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν. Καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφοὺς, καὶ ἐπιστήμονας, καὶ συνετοὺς, καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι ἐφ' ὑμῶν· χιλιάρχους, καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ πεντηκοντάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν. Καὶ ἐνετείλαμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Διακούετε ἀνὰ μέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρίνετε δικαίως ἀνὰ μέσον ἀνδρός, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ προσφυλίου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπεκώσθητε πρόσωπον ἐν

κρίσει· κατὰ τὸν μικρὸν, καὶ κατὰ τὸν μέγαν
κρινεῖς· οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου,
ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστίν.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 14. **Ε**ἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· Ἰδοὺ, Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ὁ οὐρανὸς, καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτοῖς. Πλὴν, τοὺς Πατέρας ἡμῶν προεῖλετο Κύριος ἀγαπᾶν αὐτοὺς, καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτοὺς, ὑμᾶς παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι. Ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν Θεῶν, καὶ Κύριος τῶν Κυρίων· ὁ Θεὸς ὁ μέγας, καὶ ἰσχυρὸς καὶ φοβερός, ὅστις ἐθαυμάζει πρόσωπον, οὐ δ' οὐ μὴ λάβῃ δῶρον· ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ, καὶ ὀρφανῷ, καὶ χήρᾳ, καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσηλύτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον. Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὁμῇ. Αὐτὸς καύχημά σου, καὶ αὐτὸς Θεὸς σου· ὅστις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ ἑνδοξὰ ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σοι.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 1. **Δ**ικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψῃται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κακώσεις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὅψει ἀνθρώπων εἰς κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. Ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτοὺς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενούσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα Νείλου τοῦ Ξανθοπούλου. Ἦχος β'.

Δεῦτε τῆς οὐρανίου Τριάδος οἱ λατρευταί, τὴν ἐπίγειον τριάδα, τῶν θείων Ἱεραρχῶν εὐφημήσωμεν· τὸν Γρηγόριον, τῆς θεολογίας

τὸν ἐπώνυμον· τὸν Βασίλειον, τῆς βασιλείας τὸν φερώνυμον· καὶ Ἰωάννην, τὸν ὄντως χαριτώνυμον· τοὺς τῆς σοφίας βυθούς· τοῦ Πνεύματος τὰ ρεῖθρα τὰ ὠκεάνεια· τὰς πηγὰς τὰς αἰεὶ βλυζούσας· τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν τὸ ἀλλόμενον· τοὺς διαυγεῖς μαργαρίτας· τοὺς ἐπιγείους φωστῆρας· τῆς Ἐκκλησίας τοὺς οἶακας· τὰ ἀγλαόκαρπα δένδρα· τοὺς οἰκονόμους τῆς χάριτος· Χριστοῦ μὲν τὸ στόμα, καὶ τῆς Τριάδος τοὺς ὑπερμάχους, τοὺς ἐξ αὐτῆς ἀμέσως ἐλλαμπομένους, καὶ πρεσβεύοντας ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Τοὺς ἀναφθέντας ἀνθρακας, ἐκ τῆ ἀστέκτη πυρὸς, οἱ δι' αὐτῶν φωτισθέντες, πιστῶς ἀνευφημήσωμεν. Οὗτοι γὰρ τῇ πρὸς αὐτὸ ἐνώσει ἐκπυρωθέντες, φωστῆρες τοῦ κόσμου ἐγένοντο, ζωτικὴ τοῖς πτωχοῖς χρηματίζοντες δύναμις, Πατέρα καὶ Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, εὐσεβῶς ἀνακηρύττοντες· οἷς καὶ ἡμεῖς προσεῖπωμεν· Χαίροις Τριάδος, Τριάς ἡ Θεόσοφος.

Ἦχος πλ. β'.

Τοῦ Δαυὶδ τὴν σφενδόνην τὴν τρίπλοκον, τοῦ Σολομῶντος σπαρτίον τὸ κόκκινον, τὸ τοῦ Λόγου φραγγέλιον τρίπλοκον, τοὺς σοφοὺς Ἱεράρχας, Βασίλειον τὸν Μέγαν, Γρηγόριον τὸν Θεῖον, καὶ Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον, πιστῶς ἀνευφημήσωμεν· τὸν νοητὸν γὰρ Γολιάθ, τῷ ἀκρογωνιαίῳ λίθῳ καταβαλόντες, τὴν Πίστιν πρὸς ὁμόνοιαν ἤγαγον, τῷ ἐρυθραίῳ τοῦ Χριστοῦ περιτειχίσαντες αἵματι· καὶ τοὺς θεοκαπήλους αἰρεσιάρχας, τῶν περιβόλων τῆς θείας τοῦ Χριστοῦ Ποίμνης, μακρὰν ἀπελάσαντες διὰ τῶν λόγων, καὶ ἔτι τὴν πίστιν στηρίζουσι, καὶ πρεσβεύουσι Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος πλ. δ'.

Επεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ πᾶσιν ἀνθρώποις, παιδεύσασα ἡμᾶς διὰ τῶν διδασκάλων, τὰ ἦθη κοσμηθέντας, τοὺς τρόπους βελτιωθέντας, θεογνωσίᾳς αἴγλη, τὸν νοῦν περιλαμφθῆναι· διὸ κράζωμεν Τριάς· Ἁγία, Κυρία τῇ παντός, ταῖς τῶν τριῶν σου Ποιμένων προσευχαῖς, τὸ σὸν Ποίμνιον τοῦτο, ἐν εἰρήνῃ συντήρησον, ἀσφαλῶς καὶ ἀλύπως, καὶ σῶσον ὡς φιλόανθρωπος.

Ἦχος πλ. β'.

Τριάς Ἁγία καὶ προσκυνητὴ, δόξα τῇ σοφῇ προνοίᾳ σου· ὅτι τρισσοὺς μεγάλους φωστῆρας, τοῖς ἀνθρώποις ἐξ ἀνθρώπων ἐχαρίσω, τῷ φωτὶ λαμπαδεχῆντας, τῆς σῆς ἐπιγνώσεως, καὶ τῇ αἴγλῃ φρυκτωροῦντας, τῶν σωτηρίων

σου καὶ σεπτῶν θελημάτων· δι' ὧν ἡ οἰκουμένη, φῶς γνώσεως πλουτοῦσα, τὴν σὴν δόξαν αὐγάζεται, καὶ πρὸς τὴν βασιλείαν σου τὴν μακαρίαν σπεύδει, τούτων ἡμᾶς ταῖς θείαις ὑπακούειν πείθουσα διδασκαλίαις· καὶ αὕτη τῶν εὐχῶν τῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐπάκουσον, ὡς Θεὸς πανοικτίρμων, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν σῶσον Φιλάνθρωπε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Τοὺς Ἱεράρχας τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῶν Πατέρων κλέος, τῆς Πίστεως τοὺς πύργους, καὶ τῶν Πιστῶν Διδασκάλους καὶ φύλακας, συνελθόντες ὡς φιλέορτοι, ἀσματοῖς ἐγκωμίαις, ὑμνήσωμεν λέγοντες· Χαίροις, τῆς Ἐκκλησίας φωστήρ, Βασιλεῖε σοφὲ, καὶ στυλὲ ἀπερίτρεπτε· Χαίροις, ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος, Ἀρχιερεῦ μέγιστε, Θεολόγε Γρηγόριε· Χαίροις, ὡς Χρυσολόγε πάγχρυσε Ἰωάννη, ὁ τῆς μετανοίας διαπρύσιος κήρυξ· Ἀλλ' ὡς Πατέρες τρισόλβιοι, μὴ παύσησθε αἰεὶ πρεσβεύειν Χριστῷ, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τελούντων ὑμῶν, τὴν πανήγυρον καὶ θείαν πανήγυριν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὁ αὐτός.

Τὴν τῶν παρθένων καλλονὴν, καὶ χαρμονὴν τῶν Νόων, τὴν μόνην Θεοτόκον, καὶ τῶν Πιστῶν ἀρράγες περιτείχισμα, συνελθόντες ὡς φιλέορτοι, ἀσματοῖς ἐγκωμίαις, ὑμνήσωμεν λέγοντες· Χαίροις, Παρθενομήτορ ἀγνή, λυχνία χρυσαυγῆς, καὶ πύλη ἐπουράνιε· Χαίροις σκηνὴ ἀγιάσματος, ἡ τὸν Θεὸν χωρήσασα ἐν μήτρᾳ σου Πανάχραντε· Χαίροις τῶν οὐρανίων Ταγμάτων ὑπερέρα, ἀπάντων ἀσυγκρίτως· Διὸ Μητράνανδρε Δέσποινα, μὴ λίπης φρουροῦσα τοὺς δούλους σου, τοὺς ἀνυμνῶντάς σε πίστει καὶ πόθῳ αἰεὶ, καὶ τὸν τόκον σου προσκυνῶντας τὸν ἄσπορον,

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια,

Νείλου τοῦ Ξανθοπούλου,

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις Ἱεραρχῶν ἡ Τριάς, τῆς Ἐκκλησίας τὰ μεγάλα προπύργια, οἱ στυλοὶ τῆς εὐσεβείας, ὁ τῶν Πιστῶν ἐδρασμός, τῶν αἰρετιζόντων ἡ κατὰπτωσις· Χριστοῦ οἱ ποιμάναντες, τὸν λαὸν θείοις δόγμασι, καὶ ταῖς ποικίλαις, ἀρεταῖς οἱ ἐκθρέψαντες· οἱ τῆς χάριτος, διαπρύσιοι κήρυκες· νόμους οἱ προεκθέμενοι, Χριστοῦ τῷ πληρώματι· αἱ ὁδηγοὶ πρὸς τὰ ἄνω· τοῦ Παραδείσου αἱ εἰσοδοὶ· Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖτε, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Καυχῆσονται Ὅσοι ἐν δόξῃ.

Χαίροις Ἱεραρχῶν ἡ Τριάς, οὐρανοθάμονες ἐπίγειοι Ἀγγελοι· τοῦ κόσμου ἡ σωτηρία· ἡ τῶν ἀνθρώπων χαρὰ, καὶ τῆς οἰκουμένης οἱ Διδάσκαλοι· τοῦ Λόγου οἱ πρόμαχοι· ἱατροὶ ἐπιστήμονες, τῶν νοσημάτων, τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος· οἱ αἰετόοι, ποταμοὶ οἱ τοῦ Πνεύματος· λόγοι οἱ καταρδεύσαντες, τῆς γῆς ἅπαν πρόσωπον· οἱ Θεολόγοι, αἱ Βάσεις, οἱ Χρυσολόγοι οἱ ἔνθεοι· Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖτε, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται.

Χαίροις Ἱεραρχῶν ἡ Τριάς, τοῦ ἐπιγείου στερεώματος Ἥλιος· ἀκτῖνες καὶ δαδουχίαι, ἐκ τρισηλίου αὐγῆς· τῶν ἐσκοτισμένων ἡ ἀνάβλεψις· τὰ ἄνθη τὰ εὖσμα, Παραδείσου τὰ κάλλισα· ὁ Θεολόγος ὁ σοφὸς τε Βασιλεὺς, ὁ Χρυσόστομος, τὰ πυξία τοῦ Πνεύματος· Πλάκες αἱ θεοχάραντοι· μαζοὶ οἱ ἐκθλύζοντες, τῆς σωτηρίας τὸ γάλα· τὸ τῆς σοφίας ἀγλαῖσμα· Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Σαλπίσσωμεν ἐν σάλπιγγι ἀσμάτων· χορεύσωμεν ἐόρτια, καὶ σκιρτήσωμεν ἀγαλλόμενοι, ἐν τῇ πανδήμῳ πανηγύρει τῶν Διδασκάλων ἡμῶν· Βασιλεῖς καὶ Ἀρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ τοὺς Ἱεράρχας κροτείτωσαν ἐν ὕμνοις, ὡς δογμάτων βλύσαντας, ποταμοὺς ὑπερμεγέθεις, τρεῖς καλλιρρόους αἰεζώους τοῦ Πνεύματος· Ποιμένες καὶ Διδάσκαλοι, τοὺς τῆς σεπτῆς Τριάδος, τρισσῆς Ἱερομύσας, συνελθόντες εὐφημήσωμεν· οἱ φιλόσοφοι τῆς Σοφούς, οἱ Ἱερεῖς τῆς Ποιμένας, οἱ ἁμαρτωλοὶ τῆς Προστάτας, οἱ πένητες τοὺς πλουτιστάς, οἱ ἐν θλίψεσι τοὺς παραμυθοῦντας· τοὺς συνοδίτας οἱ ὁδοιπόροι, οἱ ἐν θαλάσῃ τοὺς κυβερνήτας· οἱ πάντες τοὺς πανταχοῦ θερμῶς προφθάνοντας, θείους Ἀρχιεράρχας, ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἰπώμεν· Πανάγιοι Διδάσκαλοι, σπεύσατε ἐξελεῖν τοὺς πιστοὺς, ἐκ τῶν τῆς βίου σκανδάλων, καὶ ῥῦσαι κολάσεων, τῶν αἰώνιων ἡμᾶς.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὁμοιον. Γερμανὸς Πατριάρχης.

Σαλπίσσωμεν ἐν σάλπιγγι ἀσμάτων· προκύψασα γὰρ ἄνωθεν, ἡ παντάνασσα Μητροπάρθενος, ταῖς εὐλογίαις καταστέφει τοὺς εὐφημοῦντας αὐτήν· Βασιλεῖς καὶ Ἀρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ τὴν Βασιλίδαν κροτείτωσαν ἐν ὕμνοις, Βασιλέα τέξασαν, τοὺς θανάτῳ κρατούμενους πρὶν, ἀπολύσαι φιλανθρωπῶς

εὐδοκήσαντα. Ποιμένες καὶ Διδάσκαλοι, τὴν τοῦ καλοῦ Ποιμένος ὑπέραγνον Μητέρα, συνελθόντες εὐφημήσωμεν· τὴν λυχνίαν τὴν χρυσαυγῇ, τὴν φωτοφόρον νεφέλην, τὴν τῶν Χερουβὶμ ὑπερτέραν, τὴν ἔμψυχόν τε κιβωτόν, τὸν πυρίμορφον τοῦ Δεσπότη Ἰθρόνον, τὴν μανναδόχον χρυσεάν στάμνον, τὴν ζωφόρον τοῦ Λόγου πλάκα· ἀπάντων Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον, ἄσμασι θεηγόροις ἐγκωμιάζοντες, οὕτως εἴπωμεν· Παλάτιον τοῦ Λόγου, ἀξιώσον τοὺς ταπεινοὺς ἡμᾶς, τῆς οὐρανῶν βασιλείας· οὐδὲν γὰρ ἀδύνατον τῇ μεσιτείᾳ σου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας, τῆς τρισηλίου Θεότητος, τοὺς τὴν οἰκουμένην ἀκτίσι, δογμάτων θείων πυρσεύσαντας· τοὺς μελῳδῶντες ποταμοὺς τῆς σοφίας, τῆς τὴν κτίσιν πᾶσαν θεογνωσίας νάμασι καταρδεύσαντας· Βασίλειον τὸν μέγαν, καὶ τὸν Θεολόγον Γρηγόριον, σὺν τῷ κλεινῷ Ἰωάννῃ, τῷ τὴν γλῶτταν χρυσορρήμονι· πάντες οἱ τῶν λόγων αὐτῶν ἐρασταί, συνελθόντες ὕμνοις τιμήσωμεν· αὐτοὶ γὰρ τῇ Τριάδι, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ πρεσβεύουσιν.

Ἔτερον, Ἦχος δ'.

Ος τῶν Ἀποστόλων ὁμότροποι, καὶ τῆς οἰκουμένης Διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, τὸν κόσμον ἐφωτίσατε, ταῖς διδασχαῖς ὑμῶν, Πατέρες θεόσοφοι, τήξαντες τὰς αἰρέσεις, πάντων τῶν κακοδόξων, σθέσαντες τὰς φλογώδεις, τῶν βλασφημῶν συγχύσεις· διὸ ὡς Ἱεράρχαι Χριστοῦ, πρεσβεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Παρθένε πανύμνητε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Μαρία θεόνυμφε, καὶ ἀπειρόγαμε, Πιστῶν ἡ ἀντίληψις· ῥῦσαι παντὸς κινδύνου, καὶ παντοίας ἀνάγκης, Δέσποινα Θεοτόκε, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, τῇ σκέπῃ σου προσφεύγοντας, μόνῃ θεόνυμφε.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Εν λειμῶνι τῶν Γραφῶν, καθάπερ μέλισσαι· Σοφοί, προσιπτάμενοι ὑμεῖς, περιεδρέψα-

σθε καλῶς, καὶ τῶν ἀνθῶν τὰ ἄριστα καὶ τὸ μέλι πᾶσι τοῖς πιστοῖς, τῶν διδασμάτων ὑμῶν, προτίθεσθε ὁμοῦ, εἰς πανδαισίαν αὐτῶν· καὶ διὰ τοῦτο ἅπας γλυκαινόμενος, μετ' εὐφροσύνης κραυγάζει· Πάρεστε πάλιν, καὶ μετὰ πότμον, τοῖς ὑμᾶς εὐφημοῦσι Μακάριοι.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τρικυμiais τῶν παθῶν, ὁ ἀσυνεΐδητος ἐγώ, χειμαζόμενος Ἀγνῇ, ἐπικαλοῦμαι σε θερμῶς· Μή με παρίδῃς τὸν δαίμονα ἀπολέσθαι, ἄβυσσον ἐλέους ἢ τέξασα· πλήν σου γὰρ ἄλλην ἐλπίδα οὐ κέκτημαι. Μὴ οὖν ἐχθροῖς ἐπιχαρμα καὶ γέλως, ὁ πεποιθὼς σοι ὀφθήσομαι· καὶ γὰρ ἰσχύεις, ὅσα καὶ βούλει, ὡς Μήτηρ οὔσα τοῦ πάντων Θεοῦ.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Οἱ σοφοὶ Διδάσκαλοι, τῆς οἰκουμένης, οἱ Θεὸν δοξάσαντες, ἔργοις καὶ λόγοις ἐπὶ γῆς, μεγαλυνέσθωσαν σήμερον, ὡς σωτηρίας ἡμῖν ὄντες πρόξενα.

Δόξα, ὁμοιον.

Εορτάζει σήμερον, ἡ Ἐκκλησία, τὴν σεπτὴν πανήγυριν, τῶν Διδασκάλων τῶν τριῶν· καὶ γὰρ αὐτοὶ ἐστερέωσαν, τὴν Ἐκκλησίαν αὐτῶν θείοις δόγμασι.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Προστασία ἄμαχε, τῶν θλιβομένων, καὶ θερμὴ ἀντίληψις, τῶν πεποιοθέντων ἐπὶ σέ, ἐκ τῶν κινδύνων με λύτρωσαι· σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἡ πάντων βοήθεια.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Οἱ Ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

Στίχ. Τὸ Στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Τὸ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον. Ὁ Ν'.

Δόξα, Ταῖς τῶν Διδασκάλων.

Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα Στίχους, Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Καὶ τὸ Στιχηρὸν Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Εξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσιν ὑμῶν, Ὅσιοι Πατέρες· καὶ γεγόνατε Ποιμένες τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, διδάσκοντες τὰ λογικὰ πρόβατα, πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι.

Οἱ Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἰρμῶν, εἰς ζ'. καὶ οἱ τῶν Ἀγίων, εἰς η'.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, Ποίημα Ἰωάννου Εὐχαϊτῶν· οὗ ἡ ἀκροστιχίς, ἄνευ τῶν Εἰρμῶν.

Τοὺς προστρέχοντας εἰς σέ σῶζε, Παρθένε.

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

» **Δ**εῦτε λαοί, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ
» τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὁδηγήσαντι,
» τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων· ὅτι
» δεδοξασται.

Τὸν εὐσεβῶς, σὲ Θεοτόκον κυρίως ἀγνὴν,
ὁμολογοῦντα Ἀχραντε, ψυχῆς καὶ σώμα-
τος, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, καὶ νόσων καὶ
πταισμάτων, σύ με διάσωσον.

Ολὴν ἐν σοί, τῶν χαρισμάτων τὴν ἄβυσ-
σον, ἀποκειμένην ἔγνωμεν· διὸ προσφεύ-
γοντες, Θεοτόκε προθύμως, τῇ σκέπῃ σου τῇ
θεῖᾳ, διασώζομεθα.

Υπὲρ ἡμῶν, τῶν σὲ ὑμνούντων δυσώπησον,
τὸν σαρκωθέντα Πάναγνε, ἐκ τῶν ἀχράν-
των σου, καὶ τιμίων αἱμάτων, ῥυσθῆναι ἐκ
πταισμάτων, καὶ νοσημάτων πικρῶν.

Σὲ οἱ πιστοὶ, καύχημα πάντες κекτήμεθα,
καταφυγὴν καὶ στήριγμα, καὶ ἀγαλλίαμα,
καὶ ψυχῶν σωτηρίαν, ἐλπίδα τε καὶ τεῖχος
Θεοχαρίτωτε.

Κανὼν τῶν Ἀγίων. Ποίημα τοῦ αὐτοῦ Ἰωάν-
νου· οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Τρισήλιον Φῶς τρεῖς ἀνῆψεν ἡλίους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος καὶ Εἰρμός ὁ αὐτός.

Τίς ἀμοιβή; τίς ἀνταπόδοσις πρέπουσα,
τοῖς ἡμετέροις ἄνθρωποι, προσενεχθήσε-
ται, παρ' ἡμῶν εὐεργέταις; δι' ὧν πρὸς τὸ εὖ
εἶναι, χειραγωγούμεθα.

Ρητορικαί, γλῶσσαι καὶ τέχναι καὶ μέθοδοι,
καὶ πᾶσα λόγων δύναμις, νῦν εἰς ὑπόθε-
σιν, συγκινεῖσθωσαν μίαν, καὶ τοὺς τετιμηκό-
τας, ἀντιτιμάτωσαν.

Ιδίον μὲν, οὐδὲν ἠνέσχοντο κτήσασθαι, ἐν γῇ
οἱ Οὐρανόφρονες· φύλακες δ' ὥφθησαν, τοῦ
κοινοῦ καὶ προσταταί· κοινῶν οὖν καὶ τῶν ὑ-
μνων, καταξιούσθωσαν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν κοινὴν, φιλοτιμίαν Πανάμωμε, τῆς ἡμε-
τέρας φύσεως, πάντες δοξάζομεν, χεῖλος ἐν
γεγονότες, καὶ μίαν συμφωνίαν, ἀποτελέσαντες.
Ἔτερος Κανὼν τῶν Ἀγίων. Ποίημα τοῦ αὐτοῦ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Οὐκ ἀνθρωπίνης τὸ παρὸν ἐγχείρημα, σπθ-
δῆς κατόρθωμα, ἀλλ' ἡ τοῦ σοῦ θρόνου,
πάρεδρος Φιλάνθρωπε, σοφία συνεργεῖτω μοι,
λόγου χάριν διδοῦσα, δι' ἧς δοξάσαι δυνήσομαι,
οὕς αὐτὴ καλῶς προεδόξασεν.

Ὅσπερ κρατὴρ ὑπερερρύη Δέσποτα, ἡ ἀ-
γαθότης σου, καὶ ὁ πολὺς πλοῦτος, τῆς
φιλάνθρωπίας σου, ὑπερχυθεὶς διώδευσεν, ὡς

καὶ ἄλλους Ἀγγέλους, μετὰ σαρκὸς ὑποστή-
σασθαι, τοὺς νῦν προκειμένους εἰς ἔπαινον.

Εξ οὐρανοῦ τοῖς Οὐρανίοις ἔπρεπε, καὶ τὰ
ἐγκώμια· Ἀγγελικὸς ὕμνος, τοῖς θεαῖς
ἀρμόδιος· θεοὶ γὰρ κατὰ μέθεξιν, οἱ τὸν φύ-
σει καὶ μόνον, ἀληθινὸν Θεὸν ἔχοντες, ζῶντα
ἐν αὐτοῖς καὶ φθεγγόμενον.

Θεοτοκίον.

Μνήμην Δικαίων ὁ θεόφρων σύλλογος, μετ'
ἐγκωμίων τελεῖ· οἷς ἡ Θεοῦ Μήτηρ, ὡς
αὐτῶν κεφάλαιον, εἰκότως συνδοξάζεται, τελευ-
ταίαν καὶ πρώτην, καὶ μέσσην τάξιν ἐπέχουσα,
καὶ τῆς εὐφημίας μετέχουσα. Καταβασία.

» **Χ**έρσον ἀβυσσοτόκον, πέδον ἥλιος, ἔπε-
» πόλευσέ ποτε· ὥσει τεῖχος γὰρ ἐπάγη,
» ἑκατέρωθεν ὕδωρ, λαῶ πεζοποντοποροῦντι,
» καὶ θεαρέστως μέλποντι· Ἄσωμεν τῷ Κυ-
» ρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοί Κύριε, ὃ ξύλῳ νε-
» κρώσας τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον
» σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
» ὑμνούντων σε.

Πρεσβείαις σου Ἀγνή Θεὸν ὃν ἔτεκες, πα-
ράσχου εὐΐλατον σοῖς ἱκέταις, τοῖς προσ-
τρέχουσι τῇ σκέπῃ σου, καὶ πιστῶς προσκυ-
νοῦσί σου τὴν κύησιν.

Ρημάτων τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἐπάκουσον, Παρθέ-
νε, δεινῶς ἐκταρατταμένης, ἣν εἰρήνευσον
Πανύμνητε, αἰεὶ ταύτην κινδύνων διασώζουσα.

Ολὴν μου τὴν ζωὴν διακυβέρνησον, Παρθένε,
ἐλπίς με καὶ προστασία, πειρασμῶν καὶ
περιστάσεων, λυτρωμένη δεινῶν με ἀειπάρθενε.
Σοφίαν τῇ Θεοῦ τὴν ἐνυπόστατον, ἀγκάλαις
ὥς φέρεσα Θεοτόκε, ἐξ-ἀγνοίας καὶ πλα-
νήσεως, λυτρωθῆναι τοὺς ὑμνούντάς σε ἱκέτεue.

Τῶν Ἀγίων. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Ησάλπιγξ ἡ μεγάλη τῆς Ἐκκλησίας, ὁ λύ-
χνος ὁ φωτίζων τὴν οἰκισμένην, ὁ κήρυξ ὁ
τῷ φθόγγῳ περιλαμβάνων, πάντα τὰ πέρατα,
ὁ μεγαλάνυμος, συγκροτεῖ τὴν σύναξιν ταύτην
Βασίλειος.

Λαμπρὸς ἀπὸ τοῦ βίου καὶ τῶν πραγμά-
των, λαμπρὸς ἀπὸ τοῦ λόγου καὶ τῶν
δωμάτων, ἐν πᾶσιν ὑπερλάμπων πάντας ὡς
ἄλλος, ἀστέρας ἥλιος, ὁ πολυῦμνητος, Θεολό-
γος σήμερον μακαρίζεται.

Ιδοὺ τὸ φῶς τοῦ κόσμου, τῷ κόσμῳ φαίνει·
ἰδοὺ τῆς γῆς τὸ ἄλας, τὴν γῆν ἠδύνει· ἰ-
δοὺ τὸ ζῶν ξύλον ἀθανασίας, καρποὺς προ-

βάλλεται, ὁ χρυσοῦς Ἅγιος· οἱ θανεῖν μὴ θέλοντες, δεῦτε τρυφήσατε. Θεοτοκίον.

Ο πάντα ἐκ μὴ ὄντων ὄντα ποιήσας, καὶ φύσιν δούς ἐκάστω τῶν γενομένων, αὐτὸς καὶ τὰς δοθείσας φύσεις ἀμείβειν, οἷδεν ὡς βούλεται· ὅθεν ἀκούεται, καὶ Παρθένος τίκτους· τίς οὐ θαυμάζεται;

Ἔτερος τῶν Ἀγίων. Ὁ στερεώσας.

Ο ἰ τῶν ἡθῶν διορθωταί, καὶ τῶν ψυχῶν οἰκονόμοι, οἱ σωτῆρες οἱ κοινοὶ τῶν ἀπάντων, οἱ καὶ πράξεων ἡμῖν, καὶ λόγων τύπους δείξαντες, οἱ παιδεύται τοῦ βίου, λαμπροὶ λαμπρῶς εὐφημείσθωσαν.

Πνεῦμα ἐνέπλησε Θεοῦ, Βασίλειον ἐπιστήμης· τῶν πυρίνων δὲ γλωσσῶν ἔσχε μίαν, ὁ Γρηγόριος καὶ πῦρ, ὑψηγορίας ἔπνευσε· τὸ τοῦ Χριστοῦ δὲ στόμα, ἐν Ἰωάννῃ ἐλάλησε.

Τοῦ νῦν αἰῶνος τὴν σαφῶς, καταργουμένην σοφίαν, ἡ μωρία τοῦ κηρύγματος ἔχει, ὑποκύπτουσιν αὐτῇ, καὶ δουλικῶς λατρεύουσιν· κήρυκας γὰρ ἡ χάρις, σοφοὺς προβάλλεται ῥήτορας. Θεοτοκίον.

Ο ἐν τῇ μήτρᾳ τῆς ἀγνῆς κατασκηνώσας Παρθένου, τὰς ψυχὰς τῶν Θεοφόρων Ἀγίων, οἰκητήρια ποιεῖ, καὶ τοῖς ἐκείνων στόμασι, τὰ κατὰ τὴν Μητέρα, διερμηνεύει μυστήρια. Καταβασία.

» **Τ**ὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων,
» στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν
» ἐκτίσω, τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τοὺς μεγάλους φωστῆρας τοὺς φεραυγεῖς, Ἐκκλησίας τοὺς πύργους τοὺς ἀρράγεῖς, συμφώνως αἰνέσωμεν, οἱ τῶν καλῶν ἀπολαύοντες, καὶ τῶν λόγων τούτων, ὁμοῦ καὶ τῆς χάριτος· τὸν σοφὸν Χρυσορρήμονα, καὶ τὸν μέγαν Βασίλειον, σὺν τῷ Γρηγορίῳ, τῷ λαμπρῷ Θεολόγῳ· πρὸς οὓς καὶ βοήσωμεν, ἐκ καρδίας κραυγάζοντες· Ἱεράρχαι τρισμέγιστοι πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, ὁμοιον.

Τὴν σοφίαν λαβόντες παρὰ Θεοῦ, ὡς Ἀποστολοὶ ἄλλοι τρεῖς τοῦ Χριστοῦ, τῷ λόγῳ τῆς γνώσεως, συνιστᾶτε τὰ δόγματα, ἃ τὸ πρὶν ἐν λόγοις, ἀπλοῖς κατεβάλλοντο, Ἀλιεῖς, ἐν γνώσει, δυνάμει τοῦ Πνεύματος· ἔδει γὰρ καὶ οὕτω, τὸ ἀπλοῦν ἡμῶν σέβας, τὴν σύστασιν κτήσασθαι, δι' ὑμῶν Πανσεβάσμιοι· ὅθεν

πάντες βοῶμεν ὑμῖν· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχὴν μου Παρθέने τὴν ταπεινὴν, τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν πειρασμῶν, νῦν ὡς ἀκυβέρνητον, ποντουμένην τῷ κλύδωνι, ἀμαρτιῶν τε φόρτῳ, ὀφθεῖσαν ὑπέραντλον, καὶ εἰς πυθμένα ἄδου, ἐλθεῖν κινδυνεύουσιν, φθάσον Θεοτόκε, πρεσβειῶν σου ἐλέει, γαλήνην παρέχουσα, καὶ κινδύνων ἐξαίρουσα· σὺ λιμὴν γὰρ ἀχείμας· πρεσβεύεσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιός σου δούλος σου.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς οἰ-
» κονομίας, καὶ ἐδόξασά σε μόνε φιλάν-
» θρωπε.

Τῶν τραυμάτων μου Δέσποινα, τῶν τῆς ψυχῆς, σαρκὸς τε νοσημάτων, ἡ Θεὸν τεκούσα, λύσιν παράσχου μοι.

Ριπιζόμενον πάθεσι, καὶ λογισμοῖς, καὶ βίου τρικυμίαις, ἐλπίδι Παρθέने, καὶ πίστει βεβαίωσον.

Εκ περιστάσεως ῥῦσαί με, Μῆτερ Θεοῦ, καὶ ζάλης καὶ κινδύνων, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, μόνῃ πανύμνητε.

Χειμαζόμενον κλύδωνι, βιωτικῶν, ἐξάρπασον Παρθέने, πρὸς τὸν σὸν λιμένα, κα-θοδηγοῦσά με.

Τῶν Ἀγίων. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Νικήμονες, ἐκ τῆς κατὰ σοφίας γεγνημένοι, κυβέρνησιν Ἐνδοξοὶ, παρὰ τῆς Θείας ἐκτίσασθε· ὅθεν ὡς θανάπαιναν, ταύτην ἐκείνη παυσόφως ὑπετάξατε.

Φιλόσοφοι, τοὺς σοφοὺς εἰ φιλεῖτε, σοφίσθητε, καὶ λέγειν διδάχθητε, πάντες αἱ λόγους θαυμάζοντες, πράξεως ἀκρίβειαν, καὶ θεωρίας ἐντεῦθεν ἐξασκούμενοι. Θεοτοκίον.

Ως ὄψιμος, ὑετὸς ἐπ' ἐσχάτων ὁ πρωῒμος, ὑδάτων αἰώνων τε Δημιουργὸς εἰς τὴν μήτραν σου, ἔσταξε Πανάμωμε, κατὰ καιρὸν ἀναψύχων τοὺς ἐκλείποντας.

Ἔτερος τῶν Ἀγίων. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε.

Στύλος πυρός, λαοῦ πιστοῦ προηγούμενος, καὶ φλογίζων, τοὺς ἐχθροὺς τῆς Πίστεως, τὰς δὲ φυλαῖς, σῶζων ἀσφαλῶς, τὰς ἐφεπομένας, ὁ Μέγας ὦφθη Βασίλειος· θαρσεῖτω καὶ νικάτω, ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία, τηλικούτον πλουτήσασα πρόμαχον.

Γλώσσης τρυφή, καὶ ἀκοῆς πάσης ἡδυσμα,
ὁ σὸς λόγος πέφυκε Γρηγόριε, μάννα
ζωῆς, δρόσος γλυκασμοῦ, μέλι τὸ ἐκ πέτρας,
Ἀγγέλων ἄρτος οὐράνιος, ἀπλήστως ἐμφορεῖ-
σθαι, τῆς ἡδύτητος πείθων, καὶ πληρῶν ἡδο-
νῆς τοὺς μετέχοντας.

Ο ποταμός, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύμα-
τος, ἐπληρώθη, μέχρι καὶ προχύσεως,
καὶ τὸ καλόν, πρόσωπον τῆς γῆς, ὡς τρυφῆς
χειμάρρους, ἀπὸ χρυσοῦ ἄρδει στόματος, εὐ-
φραίνων καὶ πιαίνων, τοῦ Χριστοῦ πᾶσαν πό-
λιν, τοῖς τῶν θείων κυμάτων ὀρμήμασι.

Θεοτοκίον.

Φύσιν ἀπλὴν, ἀνασχομένην συνθέσεως, καὶ
φανεῖσαν, κρείττονα συγχύσεως, ἐπὶ τῇ σῇ,
Δέσποινα Υἱοῦ, οἱ τρεῖς θεοφόροι, Δογματισαὶ
ὠμολόγησαν, ἐκ δύο θελημάτων, καὶ διπλῆς
ἐνεργείας, τὸν διπλὴν κατὰ φύσιν γνωρίσαντες.

Καταβασία.

» **Ε**κάλυψεν ἕρανὸς, ἡ ἀρετὴ σου Χριστέ· τῆς
» κιβωτοῦ γὰρ προελθὼν, τῇ ἀγιάσματός
» σου, τῆς ἀφθόρου Μητρὸς, ἐν τῷ ναῷ τῆς δό-
» ξης σου, ὥφθης ὡς βρέφος ἀγκαλοφορέμενος,
» καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα, τῆς σῆς αἰνέσεως.

Τῆς Θεοτόκου. Ὤδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** τοῦ φωτὸς χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων
» ποιητής Κύριος, ἐν τῷ φωτί, τῶν σῶν
» προσταγμάτων ὁδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σου
» γὰρ ἄλλον, Θεὸν οὐ γινώσκουμεν.

Ο πλον ἀήττητον, κατὰ ποικίλων πειρα-
σμῶν ἔχοντες, τῶν δυσμενῶν, πάσης
ἐπηρείας, λυτρούμεθα αἰεὶ, οἱ σὲ Θεοτόκον,
Ἀγνὴ ἐπιστάμενοι.

Νόμου τὸ πλήρωμα, ἡ ἀνωτέρα Χερουβὶμ
τέτοκας, τὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ σοῦ σαρκω-
θέντα, Υἱὸν μονογενῆ· ὃν ὑπὲρ τῶν δούλων,
τῶν σῶν ἐξιλέωσαι.

Τὸν τοῦ παντός Ποιητὴν, ἐν ταῖς ἀγκαλῆαις
σου Ἀγνὴ φέρουσα, τοῦτον ἡμῖν, ταῖς σαῖς
ἱκεσίαις, εὐΐλατον δίδου, τοῖς νῦν ἐκ καρδίας,
πρὸς σὲ καταφεύγουσιν.

Απὸ στενώσεως, τῆς κατωδύνου μου ψυχῆς
δέησιν, τῶν οἰκτιρμῶν, μόνῃ τῇ τεκούσῃ,
τὸν αἷτιον Λόγον, προσφέρω ἡ ταῖς αἰκτεί-
ρασα σῶσόν με. Τῶν Ἀγίων. Ὁ φωτισμός.

Σὺ τὴν πηγὴν, τῶν σαυτοῦ χαρισμάτων, ἐκ-
πιεῖν ὅλην, Φιλάνθρωπε δέδωκας τοῖς
Ἀγίοις, ἐλαττωθεῖσαν, οὐδαμῶς τῇ κενώσει,
τὸν δὲ κόσμον πάντα μεθύσασαν, τοῖς ἐκ τῆς
κοιλίας, αὐτῶν θείοις ρεύμασι.

Τίμα χρυσός, τί μοι πλοῦτος καὶ δόξα καὶ
δυναστεία; καπνοὶ διαρρέοντες εἰς αἶρα·
πάντα οἰχέσθω· αὖρα πάντα φερέτω· ἐμοὶ
πλοῦτος εἰς πολυέραςτος, ἡ τῶν Διδασκαλῶν,
τριας ῥητορεύουσα.

Ρεῖ ποταμός, ἀμβροσίαν καὶ νέκταρ, ρεῖ
τοῖς πεινώσιν, ἀθάνατος βρώσις, καὶ τοῖς
διψῶσιν, ἀφθαρτος πόσις, ὕδωρ ζῶν εἰς αἰῶ-
νας, καὶ συνέχον ζῶντας τοὺς πίνοντας· πάν-
τες πλημμυρούσης, ζωῆς ἐμφορήθητε.

Θεοτοκίον.

Εσχεν ἰσχύν, καθ' ἡμῶν ἡ κακία, ἀλλ' οὐκ
εἰς τέλος· ἡσθένησε γὰρ μετὰ τὴν Παρ-
θένον, τὸν ἐν ἰσχυρῇ Δυνατὸν τετοκυῖαν, ὑπελ-
θόντα σαρκὸς ἀσθένειαν, καὶ τὸν δυνατὸν ἐν
κακίᾳ νεκρώσαντα.

Ἔτερος τῶν Ἀγίων. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Τοὺς τῶν θείων πραγμάτων, καὶ τῶν ἀν-
θρωπίνων σοφοὺς ἐπιστήμονας, τὰς τῶν
ὄντων φύσεις, φιλαλήθως ἡμῖν σαφηνίσαντας,
καὶ τὸν τούτων Κτίστην, πᾶσι γνωρίσαντας
ὡς θέμις, εὐχαρίσταις φωναῖς ἀμειψώμεθα.

Τὸ πικραῖνον καὶ στύφον, τῶν πρὸς σωτη-
ρίαν φαρμάκων ἐγλύκαναν, ταῖς σοφαῖς
τῶν λόγων, ἐπωδαῖς τε καὶ τέχναις καὶ χάρι-
σι, τῶν ψυχῶν οἱ θεῖοι, θεραπευταί· θέλγεσθε
πάντες, εὐσεβεῖς καὶ τερπόμενοι σώζεσθε.

Σιωπᾶ λόγος ἅπας, τῶν Θεοκηρύκων λαλῶν-
των τὰ ἔνθεα, καὶ κρατεῖ τῆς παλαι,
Διαθήκης ἡ νέα προβάλλουσα, τὰ σεπτὰ πυ-
ξία, τῶν ἐν αὐτῇ νομοθετούντων, οἷς ῥυθμίζε-
ται, πᾶς Πιστῶν σύλλογος. Θεοτοκίον.

Τὴν ἀθάνατον φύσιν, ἡ θνητὴ παρεδραμεν
εἰς ἀγιότητα· καὶ Παρθένος Κόρη, τοὺς
ἀσάρκους Ἀγγέλους παρήλασεν, ὡς Θεὸν τε-
κοῦσα, τὸν Βασιλέα τῶν Ἀγγέλων, ὃ προσβλέ-
πειν ἐκείνοις ἀδύνατον. Καταβασία.

» **Ω**ς εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ
» ἐπηρμένῳ Θεὸν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης δο-
» ρυφορούμενον, ὡς ταῖς! ἐβόα, ἐγώ· πρὸ γὰρ
» εἶδον, σωματούμενον Θεὸν, φωτὸς ἀνеспέρου,
» καὶ εἰρήνης, δεσπύζοντα.

Τῆς Θεοτόκου. Ὤδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός
» με ἀνάγαγε.

Σωτηρίας λιμένα γινώσκων σε, πλέων πολυ-
φρόντιδος βίου τὸ πέλαγος, ἐπικαλοῦμαι
Δέσποινα, κυβερνήτιν ψυχῆς μου γενέσθαι σε.

Ενεδύθην στολήν κακυχούμενος, Μητὲρ αἰ-
πάρθενε, τῆς ἀφροσύνης μου· ἀλλ' ἡ Θεὸν
κῆσασα, τῆς χαρᾶς τὸν χιτῶνα ἀντίδος μοι.

Τερᾶς πολιτείας ἐκπέπτωκα, ῥαθυμῶν ὁ δει-
λαιος· ἀλλ' ἐπανάγαγε, εὐλογημένη Πάνα-
γνε, προσταγαῖς τοῦ Υἱοῦ σου ῥυθμίζουσα.

Συμπαθείας με θείας ἀξίωσον ἢ τὸν συμπα-
θέστατον Λόγον κῆσασα, τὸν τῷ ἰδίῳ
αἵματι, ἐκ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους ῥυσάμενον.

Τῶν Ἀγίων. Ἀβυσσος ἀμαρτημάτων.

Ιδια ἐν τῇ Τριάδι, τριττὰ συνθεολογεῖτε, τὴν
ἀγεννησίαν τοῦ Πατρὸς, τοῦ Λόγου τὴν γέν-
νησιν, καὶ Πνεύματος, τὴν ἐκπόρευσιν μόνοι.

Σήμερον τῷ οἴκῳ τούτῳ, περιφανῆς σωτη-
ρία· δύο γὰρ καὶ τρεῖς συνηγμένους, Χρι-
στὸς εἰς τὸ ὄνομα, αὐτοῦ τιμῶν, μέσος πάρε-
στι τούτων.

Απειρον τῆς γῆς τὸ βάθος, πρὸς τὸ ὑράνιον
ὕψος· ἀλλ' ἀπὸ τῆς γῆς τοὺς Ἀγίους, ἐξη-
ρεν ἐπέκεινα τῶν οὐρανῶν, ὁ οὐράνιος ἔρως.

Θεοτοκίον.

Νέαν σε πηγὴν Παρθένε, καὶ ἀφορμὴν μυ-
στηρίων, ἔχοντες οἱ τρεῖς Θεηγόροι, και-
ναῖς ὑποθέσεσι, καινοπρεπῇ, προσαρμόζουσι
φράσιν.

Ἔτερος τῶν Ἀγίων. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Τριάδα Μοναδικήν, θεολογεῖν ἐδιδάχθημεν·
Μονάδα Τριαδικήν, ὑμνεῖν παρελάβομεν·
προσκυνεῖν ἐμάθομεν, παρὰ τῶν Πατέρων, μίαν
Φύσιν τρισυπόστατον.

Ο Λόγος ἦν ἐν ἀρχῇ, πρὸς τὸν Πατέρα συν-
ἀναρχος· τῷ Λόγῳ Πνεῦμα συνῆν, ἀλλ' ἐκ
τοῦ Γεννήτορος· ἀπλῆ ὁμοούσιος, συμφυῆς Θεό-
της, ὡς οἱ θεῖοι φασὶ Κήρυκες.

Συναίπτω καὶ διαιρῶ, τὰ συναπτῶς διαιρού-
μενα· ἐν ἀμερὲς ἐννοῶ, καὶ τρία φαντά-
ζομαι· Διδασκάλους δέχομαι, τρεῖς θεοφρητῆς,
οὕτω πείθοντας πιθεύειν με.

Θεοτοκίον.

Αμήτωρ πρὸ τῆς σαρκὸς, ἀπάτωρ μετὰ τὴν
σάρκωσιν· Υἱὸς Πατρὸς καὶ Μητρὸς, ὁ
ταῦτα καλούμενος· ὑπὲρ νοῦν ἀμφοτέρω· τῷ
Θεῷ γὰρ πρέπει, τῶν θαυμαμάτων τὰ παράδοξα.

Καταβαθῆα.

» **Ε**βόησέ σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλ-
» μοῖς τὸ σωτήριον, ὃ λαοῖς ἐπέστη· Ἐκ
» Θεοῦ Χριστέ, σὺ Θεός μου.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τοὺς ἱερούς καὶ θεοφθόγγους Κήρυκας, τὴν
κορυφὴν τῶν Διδασκάλων Κύριε, προσε-
λῆθου εἰς ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν σε καὶ ἀνά-

παυσιν· τοὺς πόρους γὰρ ἐκείνων· καὶ τὸν
κάματον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὀλοκάρπωσιν, ὁ
μόνος δοξάζων τοὺς Ἀγίους σου.

Ὁ Οἶκος.

Τὺς ἱκανὸς τὰ χεῖλη διαῖραι, καὶ κινῆσαι τὴν
γλῶσσαν πρὸς τῆς πνέοντος πῦρ, δυνάμει
Λόγου καὶ Πνεύματος; ὅμως τοσοῦτον εἰπεῖν
θαρρήσω· ὅτι πᾶσαν παρῆλθον τὴν ἀνθρωπίνην
φύσιν οἱ τρεῖς, τοῖς πολλοῖς καὶ μεγάλοις χαρί-
σμασι, καὶ ἐν πράξει καὶ θεωρίᾳ, τῆς κατ' ἁμ-
φω λαμπρῆς ὑπεράραντες· διὸ μεγίστων δωρεῶν
τούτους ἡξίωσας ὡς πισοὺς σου θεράποντας, ὁ
μόνος δοξάζων τοὺς Ἀγίους σου.

Συναξάριον.

Τῇ Α'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις
Πατέρων ἡμῶν, καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκάλων,
Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολό-
γου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Στίχοι.

Ὁμοῦ δίκαιον τρεῖς σέβειν Ἐωσφόρους,
Φῶς τρισσολαμπές πηγάσαντας ἐν βίῳ.
Κοινὸν τὸν ὕμνον προσφέρειν πάντας θέμις,
Τοῖς ἐκχέασι πᾶσι κοινὴν τὴν χάριν.
Ἔαρ χελιδὼν οὐ καθίστησι μία·
Αἱ τρεῖς ἀηδόνες δὲ τῶν ψυχῶν ἔαρ.
Τὴν μὲν νοητὴν ἡ Τριάς λάμπει κτίσιν·
Τριάς γε μὴν αὕτη δὲ τὴν ὀρωμένην.
Ἀπώλεσαν μὲν οἱ πάλαι Θεοῦ σέβας,
Ἐξ Ἡλίου τε καὶ Σελήνης ἀφρόνως·
Κάλλος γὰρ αὐτῶν θαυμάσαντες καὶ τάχος,
Ὡσπερ θεοῖς προσῆγον οὐκ ὀρθῶς σέβας.
Ἐκ τῶν τριῶν τούτων δὲ φωστήρων πάλιν,
Ἡμεῖς ἀννηέχθημεν εἰς Θεοῦ σέβας·
Κάλλει βίου γὰρ, τῇ τε πειθοῖ τῶν λόγων,
Πείθουσι πάντας τὸν μόνον Κτίστην σέβειν.
Κτίσιν συνιστᾷ τὴν δε τὴν ὀρωμένην,
Τὸ Πῦρ, Ἄηρ, Ὑδωρ τε, καὶ Γῆς ἡ φύσις·
Οἱ δ' αὖ συνιστῶντές τε κόσμον τὸν μέγαν,
Τὴν πρὸς Θεὸν τε Πίστιν, ὡς ἄλλην κτίσιν,
Στοιχειακῆς φέρουσι Τριάδος τύπον.
Μέλει γὰρ αὐτοῖς οὐδενὸς τῶν γηϊνῶν.
Καὶ γῆϊνον νοῦν ἔσχον οὐδὲν ἐν λόγοις.
Ὁ Γρήγορος γὰρ πῦρ πνέει νοῦς τὸν λόγον,
Πρὸς ὕψος αὖ πείθοντα πάντας ἐκτρέχειν.
Τοῖς λειποθυμήσασιν δ' ἐκ παθῶν πάλιν,
Ἀναπνοή τις οἱ Βασιλείου λόγοι.
Μιμούμενος δὲ τὴν ῥοὴν τῶν ὑδάτων,
Ὁ καρδίαν τε καὶ στόμα χρυσοῦς μόνος,

Τοὺς ἐκτακέντας ἐκ παθῶν ἀναψύχει.

Οὕτω πρὸς ὕψος τὴν βροτῶν πᾶσαν φύσιν,

Ἐκ τῆς χθονὸς φέρουσι τοῖς τούτων λόγοις.

Λάμψεν ἐνὶ τριακοσῇ χρυσοτρισηλὶος αἴγλη.

Η αἰτία τῆς τοιαύτης ἑορτῆς γέγονεν οὕτως. Ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ, ὃς μετὰ τὸν Βοτανειάτην τὰ σκήπτρα τῆς βασιλείας ἐδέξατο, ἐν Κωνσταντινουπόλει στάσις γέγονε παρὰ τῶν ἐλλογίμων καὶ ἐναρίτων ἀνδρῶν· τῶν μὲν ὑπερτιθέντων τὸν μέγαν Βασίλειον, ὑψηλὸν αὐτὸν λεγόντων, ὡς τὴν τῶν ὄντων φύσιν ἐξερευνήσαντα τῷ λόγῳ, καὶ ταῖς ἀρεταῖς μικροῦ τοῖς Ἀγγέλοις παραμιλλώμενον, καὶ μὴ δ' ἐκ τοῦ προχείρου συγχωροῦντα, καὶ τὸ ἥθος ἐμβριθῆ, καὶ μηδὲν γῆϊνον ἔχοντα· ὑποβιβαζόντων δὲ τὸν Δεῖον Χρυσόστομον, ὡς ἐναντίως δῆθεν ἐκείνῳ διακείμενον, κατὰ τὸ πρόχειρον εἶναι καὶ ἐλκτικὸν εἰς μετάνοιαν.

Τῶν δὲ τούτου δὴ τὸν Δεῖον Χρυσόστομον ὑφούντων, ὡς ἀνθρωπικώτερον διακείμενον ταῖς διδασκαλίαις, καὶ τῷ λείῳ τῆς φράσεως πάντας καθοδηγοῦντα, καὶ πρὸς μετάνοιαν ἐκκαλῶμενον, καὶ τῷ πλήθει τῶν μελιρρύτων λόγων, καὶ τῇ κατ' ἐννοίαν δεινότητι, προτιθέντων τοῦ τε Μεγάλου Βασιλείου, καὶ τοῦ Γρηγορίου.

Ἐτέρων δὲ τῷ Θεολόγῳ Γρηγορίῳ προσκειμένων, ἅτε δὴ τῷ κομψῷ καὶ τῷ πεποικιμένῳ τῆς φράσεως, τῷ διατόρῳ τε τῶν λόγων, καὶ τῷ τῶν λέξεων ἀνθρῳ, πάντας τοὺς ἐπὶ τῇ Ἑλληνικῇ παιδείᾳ διαδόντους καὶ τοὺς κατ' ἡμᾶς ὑπερδάντι, καὶ τούτῳ τὴν νικῶσαν διδόντων, κακείνων ὑπερβιβαζόντων αὐτόν· ὡς συμβαίνειν διαιρεθῆναι τὰ πλήθη, καὶ τοὺς μὲν Ἰωαννίτας λέγεσθαι, τοὺς δὲ Βασιλείτας, Γρηγορίτας δὲ τοὺς λοιπούς.

Ἐπὶ τούτοις δὴ τοῖς ὀνόμασι τῶν περὶ λόγους στασιάζοντων, καὶ τούτων οὕτω λεγομένων, ἐπὶ χρόνοις ἐσώστερον, ὁπταίνονται οἱ μίγιστοι οὗτοι, καθ' ἕνα πρότερον, εἴτα καὶ ἄρα, ὕπαρ οὐκ ὄναρ, τῷ τότε τῆς Εὐχαΐτων πόλεως τῶν ἱερῶν ἐξηγουμένῳ, Ἰωάννῃ τῷ πάνυ, ἀνδρὶ τ' ἄλλα μὲν ἐλλογίμῳ, καὶ παιδείας Ἑλληνικῆς οὐκ ἀμαθῶς ἔχοντι (ὡς τὰ αὐτῷ πονηθέντα δείκνυσιν), ἀρετῆς δὲ εἰς ἄκρον ἐληλακότι· καὶ μιᾷ γλώττῃ φασί, πρὸς αὐτόν· Ἡμεῖς ἐν ἐσμέν, ὡς ὄρας, παρὰ τῷ Θεῷ, καὶ οὐδὲν ἡμῖν ὑπεναντίον οὐδὲ μάχιμον, ἀλλὰ καιροῖς ἰδίῳις ἕκαστος, τῷ Δεῖῳ κρουόμενοι Πνεύματι, τὰς πρὸς σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων διδασκαλίας συνεγραψάμεθα, καὶ ἃ ἐμυούμεθα ἐκδεδώκαμεν· καὶ ὁ πρῶτος ἐν ἡμῖν οὐκ ἔστιν, οὔτε μὴν γε ὁ δεύτερος· ἀλλ' εἰ τὸν ἕνα λέξεις, οἱ δύο παρίπονται. Ὅθεν κέλευε ἀναστὰς τοῖς στασιάζουσιν, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ διέστασθαι· σπουδὴ γὰρ καὶ ζῶσι καὶ μεταστᾶσιν ἡμῖν, εἰρηνεύειν καὶ εἰς ὁμόνοιαν ἄγειν τὰ πέρατα. Ἀλλὰ καὶ ἡμέρα μιᾷ σύναψον, καὶ ὡς σοὶ προσῆκον, τὰ τῆς ἑορτῆς ἡμῖν ἐπιτελίσουν καὶ τοῖς ἐξῆς παράδος, ὡς ἡμεῖς ἐν ἐσμέν τῷ Θεῷ. Πάντως δὲ καὶ ἡμεῖς τοῖς ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην τὰ εἰς σωτηρίαν συμπράξομεν· δοκοῦμεν γάρ τι καὶ ἡμεῖς ἔχειν παρὰ τῷ Θεῷ. Ταῦτα εἰπόντες, ἔδοξαν αὐθις εἰς οὐρανοὺς ἀναπτάναι, φωτὶ ἀπείρῳ καταλαμπόμενοι, καὶ ὀνομαστί ἀλλήλους μετακαλούμενοι.

Ὁ δὲ Δεῖος ἐκεῖνος ἀνὴρ ἀναστὰς, ὁ Εὐχαΐτων δηλαδὴ Ἰωάννης, καθὼς οἱ Ἅγιοι εἰσηγήσαντο, διεπράξατο· τό τε πλήθος, καὶ τοὺς στασιάζοντας καταστείλας (ἐδοκεῖ καὶ γὰρ ἐπ' ἀρετῇ διαθῆναι ὁ ἀνὴρ)· τὴν ἑορτὴν ταύτην παρέδωκε τῇ Ἐκκλησίᾳ ἑορτάζειν Θεῷ. Καὶ ὅρα μοι τὸ φρονήμα τοῦ ἀνδρός· ἐπεὶ γὰρ εὗρε τὸν Ἰανουάριον μῆνα, τοὺς τρεῖς ἔχοντα τούτους, κατὰ μὲν τὴν πρώτην, τὸν μέγαν Βασίλειον, κατὰ δὲ τὴν εἰκοστὴν πέμπτην,

τὸν Δεῖον Γρηγόριον, καὶ κατὰ τὴν εἰκοστὴν ἰβδόμην, τὸν Δεῖον Χρυσόστομον, συνῆψε πάλιν αὐτοὺς κατὰ τὴν τριακοστὴν, Κανόσι καὶ Τροπαρίοις καὶ ἰγκωμίοις κατασέψας, ὡς προσῆκον αὐτοῖς. Ἄ καὶ νεύσει αὐτῶν, ὡς οἶμαι, γεγονότα, ἔθενός λείπονται τῶν εἰς ἔπαινον, ὡς καὶ πάντων ὑπερκεῖσθαι τῶν ὅσα τε ἐξ ἐκείνων γέγονασι, καὶ ὅσα γενήσονται.

Ἦσαν δὲ τὴν Δεῖσιν τοῦ σώματος καὶ τὴν μορφήν οἱ Ἄγιοι οὗτοι, ἔχοντες οὕτως· Ὁ μὲν Δεῖος Χρυσόστομος, τὴν ἰδέαν τοῦ σώματος, ἣν βραχὺς πάνυ τὴν ἡλικίαν, μεγάλην κεφαλὴν τοῖς ὤμοις αἰωρῶν, ἰσχνὸς εἰς τὸ ἀκριβέστατον, ἐπὶ ῥίνος, εὐρύς τοὺς μυκτῆρας, ὠχρότατος μετὰ τοῦ λευκοῦ, κοίλους τοὺς κόγχους τῶν ὀφθαλμῶν ἔχων, καὶ βολβοῖς τούτων κεχηρμένους μεγάλους· ἐφ' οἷς καὶ συνίβαινε, χαρίεσεν, ταῖς ὄψεσιν ἀποσείλδεν, εἰ καὶ τῷ λοιπῷ χαρακτήρι τὸν ἀχθόμενον παρεδήλου· φίλος καὶ μέγας τὸ μέτωπον, καὶ πολλαῖς ταῖς βολίσι κεχαραγμένος· ὥτα περικείμενος μεγάλα, καὶ τὸ γένειον μικρὸν καὶ ἀραιότατον, ὑποπολιαῖς ταῖς θρίξιν ἐξανθῶν, τὰς σιαγόνας πεπιεσμένας εἶσω ἔχων τῇ νηστείᾳ εἰς τὸ ἀκρότατον.

Τοσοῦτον δὲ περὶ αὐτοῦ ἀναγκαῖον εἰπεῖν· Ὅτι λόγῳ πάντας καὶ τοὺς παρ' Ἑλλήσι σοφοὺς ὑπερῆρεν· ἐξαιρίτως δὲ δεινότητι τῇ κατ' ἐννοίαν, καὶ τῷ λείῳ καὶ ἀνθρῳ τῆς φράσεως. Εἰς τοσοῦτον δὲ τὴν Δεῖαν Γραφὴν ἐσαφήνισεν, ὡς τῶν ἄλλων οὐδεὶς· καὶ τῷ Εὐαγγελικῷ κηρύγματι συνετέλεισεν, ὡς εἰ μὴ ἦν οὗτος ὁ Ἅγιος (εἰ καὶ τολμηρὸν φάναι), ἔδει παλαι ἐπὶ γῆς δευτέραν τοῦ Χριστοῦ παρουσίαν γενέσθαι. Εἰς δὲ ἀρετὴν καὶ πρᾶξιν καὶ θεωρίαν τοσοῦτος ἐγένετο, ὡς καὶ πάντας ἄρδην ὑπερβαλίσθαι, ἐλεημοσύνης καὶ ἀγάπης χρηματίσας πηγὴν, καὶ ὅλος ἀντικρυς φιλαδελφία τε καὶ διδασκαλία. Ἐξῆσε δὲ τὰ πάντα ἔτη τρία πρὸς τοῖς ἐξήκοντα. Ἐποίμανε δὲ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ χρόνους ἑξ.

Ὁ δὲ μέγας Βασίλειος ἦν τὴν Δεῖσιν τοῦ σώματος, εἰς πολὺ μῆκος ἐπὶ τῷ ὀρθίῳ σχήματι ἀναδραμών· ξηρὸς καὶ λεπτόσαρκος, μέλας τὸ χρῶμα, ὠχρότητι τὸ πρόσωπον σύγκρατος· ἐπὶ ῥίνος, εἰς κύκλον τὰς ὀφρὺς περιηγμένος· τὸ ἐπισκύνιον συνεσπακῶς, φροντιστικῶς εἰκῶς ὀλίγαις τὸ πρόσωπον ἀμαρυγαῖς ῥυτιδούμενος· ἐπιμήκης τὰς παρειάς· κοίλους τοὺς κροτάφους· ἡρέμα ἔχων ἐν χρῶ κουρίας· τὴν ὑπὲρ τὴν ἀρκούτως καθειμένους, καὶ μεσαιπόλιος.

Οὕτως ἐν λόγοις, οὐ μόνον τοὺς κατ' αὐτόν, ἀλλὰ καὶ τοὺς παλαιούς ὑπερίβαλε· διὰ γὰρ πάσης ἐλθὼν παιδείας, ἐν ἐκάστη τὸ κράτος ἐκτήσατο· οὐχ ἥττον δὲ τὴν διὰ πράξεως ἀσκήσεως φιλοσοφίαν, διὰ ταύτης τῇ θεωρίᾳ τῶν ὄντων προδὰς, ἐπὶ τὸν θρόνον τῆς ἀρχιερωσύνης ἀντήχθη, τεσσαράκοντα χρόνων γενόμενος, καὶ ἐπὶ πάντε ἔτει τῆς Ἐκκλησίας προστάς.

Ὁ δὲ γε ἱερὸς Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, κατὰ τὸν τύπον τῆς ἡλικίας τοῦ σώματος, ἐτόγγανε μέτριος· ὑπὸ ἥττον βραχὺ μετὰ τοῦ χαρίεντος· σιμὸς, ἐπ' εὐθείας τὰς ὀφρὺς ἔχων· ἡμέρον βλέπων καὶ προσηνὲς, θάτερον· τῶν ὀφθαλμῶν, ὃς ἦν δεξιὸς, στυγνότερον κεκτημένος, ὃν καὶ οὐλήν κατὰ τὸν κανθὸν συνῆγε· τὸν πώγωνά οὐ βαθύς, δασύς δὲ ἐπ' εὐθείας· ἱκανῶς φαλακρός· λευκὸς ταῖς θρίξιν, τὰ ἄκρα τῆς γενειάδος ὡς περικεκαπημμένα ὑποφαίνων.

Τοῦτο δὲ εἰπεῖν περὶ αὐτοῦ ἄξιον, ὅτι, εἰ ἔδει γενέσθαι ἐν ἀνθρώποις εἰκόνα τινὰ καὶ στήλην, κατὰ μέρος ἐκ πασῶν συγκεκμημένων τῶν ἀρετῶν, τοῦτο ἦν ὁ μέγας Γρηγόριος. Βίου γὰρ λαμπρότητι τοὺς κατὰ πρᾶξιν εὐδοκίμους ὑπερβαλὼν, ἐπὶ τοσοῦτον θεολογίας προήχθη, ὡς πάντας ἠττάσθαι τῆς σοφίας αὐτοῦ, τῆς τε ἐν λόγοις, τῆς τε ἐν δόγμασιν· ὅθεν καὶ τὴν Θεολόγος προσηγορίαν ἐκτήσατο. Προϊότης δὲ καὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ἐκκλησίας χρόνους δώδεκα, ὑπὲρ τὰ ὀγδοήκοντα ἔτη γενόμενος.

Τῶν τριῶν τούτων πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, τὰς τῶν αἰρέσεων ἐπαναστάσεις κατὰβάλε, καὶ ἡμᾶς ἐν ὁμονοίᾳ καὶ εἰρηνικῇ καταστάσει διαφυλάξον, καὶ τῆς οὐρανίου σου βασιλείας ἀξιώσον. Ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τὴς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἀθλησις τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Ἰππολύτου Πάπα Ῥώμης, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Κενσουρίνου, Σαβαΐνου, Χρυσῆς, καὶ τῶν λοιπῶν.

Στίχ. Τόλμη θάλασσαν Ἰππόλυτος εἰσδύνει,
Οἷα προαίνων ἵππος ἐν λείῳ πέδῳ.

Τείνων τράχηλον τῷ ξίφει Κενσουρίνος,
Ἦν οἷα ξυρῷ τοῖς συνάθλοις ἀκόνῃ.

Σπλάγχνα φλέγουσι Σαβαΐνη λαμπάσι,
Τὰ παμπόνηρα τέκνα τῆς ἀσπλαγχνίας.

Χρυσῇ βυθῷ βληθεῖσα, παστῷ τοῦ πόλε,
Νύμφη πρόσεισι προσφάτως λελουμένη.

Ἰππόλυτον πόντῃ τριακοσῇ ἔκτανε ρεῦμα.

Αὕτη ἡ ἱερά ἐμνήγυρις ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κλαυδίου, ἡγεμονεύοντος Βικαρίου, τοῦ καὶ Οὐλπίου Ῥωμύλου καλουμένου· καὶ ὁ μὲν Κενσουρίνος, Μάγιστρος ὢν, καὶ τῷ Βασιλεῖ ἀγαπώμενος, εἰσέβητο τὸν Χριστὸν ληληθῶς, καὶ τῶν Χριστιανῶν, ὑπερασπίζετο. Γνωσθεὶς δὲ, ἀπεκλείσθη ἐν φυλακῇ· ἐνθα νεκρὸν ἀναστήσας, ἔπεισε πάντας τοὺς στρατιώτας πιστεῦσαι τῷ Χριστῷ· οἱ τινες προστάξει τοῦ Τυράννου ἀπεκεφαλίσθησαν, καὶ σὺν αὐτοῖς ἡ μακαρία Χρυσῇ, καὶ ὁ ταύτης ὑπουργὸς Σαβαΐνος, πρότερον πολλὰς ὑπομείναντες τιμωρίας, διὰ τὸ διακονεῖν τοῖς Ἀγίοις, καὶ τοὺς ἰχῶρας αὐτῶν ἐκμάσσειν, καὶ ἑαυτοὺς ἀλείφειν.

Ταῦτα μαθὼν ὁ μακαριώτατος Πάπας Ἰππόλυτος, ζήλῳ θεῷ κινήσας, ἦλθε καὶ ἠλεγξε τὸν Τύραννον κατὰ πρόσωπον. Ὁ δὲ, ὑπερξέσας τῷ θυμῷ, πρῶτον μὲν αὐτὸν ἐβασάνισε, μετὰ τῶν ἀκολουθούντων αὐτῷ Πρεσβυτέρων, καὶ Διακόνων, καὶ τοῦ Ἐπισκόπου. Εἶτα δῆσας αὐτῶν τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας, ἐν τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης ἔρριψε, καὶ οὕτως ἐτελειώθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἀθλησις τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Θεοφίλου τοῦ Νέου.

Στίχ. Ὁ Θεόφιλος τὴν φίλην τμᾶται κάραν,
Θεοὺς φιλῆσαι μὴ θελήσας βαρβαρῶν.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως, ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης, τῶν Ὀρθόδοξων Βασιλέων, εἰς τῆς Συγκλήτου ὑπάρχων. Στρατηγὸς δὲ προβληθεὶς εἰς τὸ θέμα τῶν Κιθυρραίων, ἀπῆλθε μετὰ στόλου, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ καὶ ἑτέρους δύο στρατηγοὺς εἰς βοήθειαν, οἱ καὶ ἐφθόουν αὐτῷ. Ὡς οὖν ἦλθεν οἱ Σαρακηνοὶ κατὰ τῆς χώρας, ἐξῆλθε καὶ αὐτὸς εἰς ἀντιπαράταξιν αὐτῶν μετὰ τοῦ στόλου, καὶ τῶν δύο στρατηγῶν. Καὶ πρῶτος ἐξώρμησε μετὰ τοῦ ἰδίου δρόμωνος, καὶ εἰσῆλθε μέσον τῶν Σαρακηνῶν, καὶ ἠνδραγάθησεν. Οἱ δὲ

φθονοῦντες αὐτῷ δύο στρατηγοί, ἀφῆκαν αὐτὸν μόνον, καὶ ἐφυγον. Οἱ δὲ Σαρακηνοὶ περικυκλώσαντες αὐτὸν, ἐκράτησαν· καὶ ἀπαγαγόντες εἰς τὸν ἴδιον τόπον, ἔβαλον αὐτὸν, εἰς φυλακὴν. Μετὰ δὲ τέσσαρα ἔτη ἐκβαλόντες αὐτὸν, ἠνάγκασαν ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν· ὡς δὲ οὐκ ἐπέσθη, ἀπεκεφαλίσαν αὐτόν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὤδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Εἰκόνος χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δεηρᾷ λατρευομένη, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεφρόνησαν, ἀθεωτάτου προσάγματος· μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σταυρῷ προσπαγεῖς, ὁ ἐκ σοῦ σωματωθεὶς Θεογεννήτρια, Ἀδάμ διέρρηξε τὸ χειρόγραφον· ὃν νῦν δυσώπει Πανάμωμε, ἅπαντας κινδύνων ῥυσθῆναι, τὴς ἐν πίσει κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐλπίς ἀγαθὴ, προσδοκία τε Πιστῶν ὑπάρχεις Δέσποινα· καὶ νῦν δεόμεθα δωρήσασθαι, σῆς συμπαθείας τὸ πέλαγος, πᾶσι τοῖς εἰς σὲ πεποιθόσι, καὶ τῷ Υἱῷ σου κραυγάζουσιν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σκοτία δεινὴ, τῇ τοῦ βίβ συσχεθεὶς τὸν σὺλ-λυπούμενον, καὶ συναλγοῦντα οὐ κατέλαβον· τῇ σῇ Παρθένε λαμπρότητι, λῦσον τὴν ἀχλὺν τῶν πταισμάτων, καὶ καταύγασον ψάλλοντα· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁραίαν στολὴν, σωτηρίων ἐντολῶν διὰ Βαπτίσματος, ἀμφιασάμενος ἀπημαύρωσα, δι' ἀμελείας ὁ δαίμον· νῦν δέ σοι προστρέχω Παρθένε, τὸν χειτῶνα αἰτούμενος, τῆς σωφροσύνης διὰ σοῦ, πάλιν ἐνδύσασθαι.

Ζωῆς ἐκπεσὼν, ἀκηράτου μὲν τὸ πρὶν ὁ Ἀδάμ σέσωσται· διὰ τοῦ Τόκου σου νῦν δὲ Πάναγνε, τὸν ἀρρώστια κρατούμενον σῶσον, ἐπὶ ῥώσασα Κόρη, καὶ ἀξιώσον ψάλλειν σοι· Εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κηύσασα.

Τῶν Ἀγίων. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ἡττᾶται Μακάριοι καὶ δραπετεύει, ἡ πρὶν ἀνυπόστατος, θρασύτης τῶν αἰρέσεων· κηρὸς δὲ τηκόμενος, ἀπὸ προσώπου πυρὸς, νότον ἅπαν δόγμα τοῖς ὑμῶν, πυρπνόοις φθόγοις, προσβάλλον δείκνυται.

Ψευδεῖς μὲν ἐξέκλιναν Ἑλλήνων ὕθλους, πειθῶ δὲ τὴν τύραννον, ἀνθρώποις μόνῃν εἰλοντο· ὑφ' ἧς τὴν ἀλήθειαν, οἱ τρεῖς τονώσαντες, οὕτως ἅπαν σύστημα Πιστῶν, χειροῦνται λόγοις καὶ καταπείθουσι.

Θεοτοκίον.

Εν σοὶ πᾶσα προῤῥήσις ἐπανεπαύθη, καὶ πέρας ἐδέξατο, ξενίζουσα τοὺς λέγοντας· ἐκ σοῦ δὲ λαμπρότερα καὶ τῶν προῤῥήσεων, θαύματα πηγαίζουσιν Ἀγνή, σοφοὺς δηλοῦντα τοὺς ἐρμηνεύοντας.

Ἄλλος τῶν Ἀγίων. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Σιγῶσαι καὶ κρᾶζουσαι, ὁρώμεναί τε καὶ ἀκουόμεναι, ἀρετῆς καὶ σοφίας, οἱ Θεηγόροι στῆλαι γεγόνασιν, ἔργῳ καὶ λόγῳ, βοᾶν προτρεπόμενοι· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοῦ φωναὶς ἄνωθεν, ἐπιβροντώσας ἡμῖν ἐξαίσιον, ἀστραπῶν τε βολίδας, τοὺς ὑμῶν φθόγγους Σοφοὶ δεχόμενοι, συμμελωδοῦμεν ὑμῖν, καὶ συμπάλλομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ριφθήσονται χάλαζαι, ἐκ πετροβόλων γλωσσῶν συντρίβουσαι, τὰ σαθρὰ τῶν δογματῶν, εἴτις εἰς μέσον παρρήσιασται, τῶν κενολόγων, ὀρθὰ μὴ φθεγγόμενος· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Παρθένον οἰκήσας σε, καὶ μετὰ τόκον Παρθένον ἔλιπεν, ὁ ἀμείβων στοιχεῖα, Θεοκυῆτορ Μαρία πανάχραντε· πρὸς ὃν βοῶμεν, σὺν σοὶ Παναμώμητε· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καταβασία.

» **Σ**ὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, Παῖδας Θεολογήσαντα, καὶ Παρθένῳ ἀκηράτῳ ἐνοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς
» μελωδοῦντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εξασθενεῖ μου νῦν ὁ νοῦς, εἰς τὰ βάθη ἐμπεσὼν τῆς ἀτιμίας, ὡς ἐντεῦθεν ποικίλοις περιπαρῆναι κακοῖς· ἀλλὰ σύ με Παρθέने θεράπευσον, τῷ τῆς ἀπαθείας φωτὶ περιβαλῆσα.

Πύργον ἰσχύος ἀσφαλῆ, καὶ κρηπίδα καὶ φρουράν καὶ προστασίαν, κεκτημένοι σε πίστει, διασωζόμεθα νῦν, ὑμνοῦντες τὸν Τόκον σου Πάναγνε, καὶ ὑπερυψοῦντες εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αθανασίας διαυγῆ, ἐπιστάμεθα πηγὴν σε Θεοτόκε, ὡς τεκροῦσαν τὸν Λόγον, τοῦ ἀ-

θανάτου Πατρός, τὸν πάντας θανάτου λυτρώμενον, τῆς ὑπερυψῆντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ρεῖθρον ἰάσεων ἡμῖν, ἀενάως τοῖς πιστοῖς Ἀγνή πηγαίσεις, ἧ τὴν ἄφθονον χάριν, ἀπαρυόμενοι νῦν, ὑμνεῖμεν τὸν Τόκον σου Ἀχραντε, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Ἀγίων. Ἰνδαλματος χρυσοῦ.

Νοοῦμεν εὐσεβῶς, καὶ δοξάζομεν ὁμότιμον μίαν φύσιν, ἀπειροδύναμον Μονάδα τε καὶ Τριάδα, τὴν πάντα ταῦτα, λόγοις κυβερνώσαν κρείττωσιν· οὕτω γὰρ δοξάζειν, οἱ τρεῖς Θεοφόροι παρεγγυῶσιν· οἷς συμπροσκυνοῦμεν, αὐτὴν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ηνώθησαν οἱ τρεῖς, Θεοκήρυκες ἐνώσαντες τὴν Τριάδα, καὶ τὸν ἀμέριστον ἐν πᾶσι τετηρηκότες τῇ θείᾳ φύσει, μίαν παρ' αὐτῆς ἀντέλαβον, ἀμέριστον δόξαν, εἰς ἔπαινον ἑνα συγκαλουμένην, τοὺς ὑπερυψοῦντας, αὐτὴν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Λαβὼν τὸ καθ' ἡμᾶς, ἀντιδούς τε τὸ οἰκεῖον ὁ Εὐεργέτης, ἔδρασε μόνον, οὐκ ἔπαθε δὲ Παρθέने· θεοποιεῖ γὰρ, ἀλλ' οὐκ εἰς φθοράν μεθίσταται· μάλλον δὲ καὶ πάσχων, ἐκὼν διὰ πάθους τὰ πάθη λύει, ὡς οἱ τρεῖς Πατέρες, ἡμᾶς μυσταγωγοῦσιν.

Ἄλλος τῶν Ἀγίων. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Οὗς ὁ Θεός συνήνωσεν, εἰς ὁμότιμον ἑνώσιν, ἐγκωμιαστῆς, μὴ χωριζέτω ἄνθρωπος· ἀλλ' ἴσθης ἡγούμενος, ἐν τοῖς αὐτοῖς χαρίσμασιν, ἴσων καὶ τῶν ὕμνων, μελωδῶν ἀξιούτῳ· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ δυνατοὶ καὶ ἄμαχοι, τῆς Θεότητος σύμμαχοι, καὶ τῆς ἀληθείας, ἀψευδεῖς συνήγοροι, τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος, καλῶς ἀνερευνήσαντες τὰς θεοπρεπεῖς, περὶ Θεοῦ ὑπολήψεις, ἐκεῖθεν συνιῶσι καὶ διδάσκῃσι ψάλλειν· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εξ ἑρανῆ μὲν μέγιστοι, δύο λύχνοι φωτίζουσιν, ἐκ διαδοχῆς, ἀλλήλων τὴν ὑφήλιον· ἐκ γῆς δὲ φανότερον, τὴν σύμπασαν ἀυγάζῃσι, τρεῖς κατὰ τ' αὐτὸ, ὑπερμεγέθεις φωστῆρες, συλλάμποντες ἀλλήλοις, καὶ συμπάλλοντες ἅμα· Λαοὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ ἡμῶν ἡ σάρκωσις, καὶ τὰ πάθη τὰ τίμια· δι' ἡμᾶς Θεός, μετὰ νεκρῶν ἐγένετο, θανάτου μὲν ἄγευστος, οἷα παθῶν ἐλεύθερος, τῇ δὲ πρὸς τὴν σάρκα, τὴν θνητὴν κοινωνίᾳ,

λεγόμενος καὶ πάθης, μετασχεῖν καὶ Θανάτῃ· αὐτὸν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

- » **Α**'στέκτω πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ Θεοσεβείας,
- » προεστῶτες Νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ
- » λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελπον· Εὐλογεῖτε,
- » πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε,
- » εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Τ**ὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σο-
- » φία, ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,
- » βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας
- » Παρθένου ἀφράδως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ
- » πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Θεομακάριζε Κόρη, τὴν ἐλπίδα μοι πᾶσαν, προθύμως ἀνατίθηναι ἐν σοί· σῶσόν με Μήτηρ τῆς ὄντως ζωῆς· καὶ τρυφῆς ἀεννάου, πλησθῆναι καθικέτευε Ἀγνή, τὸν ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σὲ ὕμνοις μεγαλύνοντα.

Επιφανεῖσα Παρθέने, τῆς ψυχῆς μου τὸν ζόφον, φωτός σου ταῖς αὐλοῖς ἀστραπαῖς, αὐγάσον πύλη τοῦ θείου φωτός· καὶ πυρὸς αἰωνίου, ῥυσθῆναι καταξίωσον Ἀγνή, τὸν ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σὲ ὕμνοις μεγαλύνοντα.

Νενοσηκότας ὀρώσα, καὶ ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, καὶ βεβλημένους πάθεσι δεινοῖς, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου Δέσποινα, θεραπεύσασα λύσον τῶν νῦν παρενοχλούντων λυπηρῶν, ἵνα πάντες σὲ ὕμνοις, ἀπαύστως μεγαλύνωμεν.

Εν τῇ γαστρί σου σκηνώσας, ἐκ γαστροῦ πρὸ αἰώνων, Πατὴρ ὃν περ ἐγέννησεν Υἱόν, τέλειος γέγονεν ἄνθρωπος· καὶ πηγὴν χαρισμάτων, σὲ Θεομήτορ ἔδειξεν ἡμῖν, τοῖς πιστῶς προσκυνοῦσι, τὴν ἀφραστόν σου γέννησιν.

Τῶν Ἀγίων. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τοὺς ἐν Ἱεράρχαις, Φωστῆρας τρεῖς μεγάλους.

Ιδοὺ τὸ ὑμέτερον, γεώργιον καὶ ποιμνιον, ὑπὲρ οὗ τοὺς μεγίστους πόνους ὑπέστητε, εἰς ἐν συνελθόντες ὁμοῦ τε, τοὺς τρεῖς ὑμᾶς συμπαραλαβόντες, κοινὴν ἔχει αἴνεσιν, τὴν ὑμῶν ἡδίστην ἔνωσιν.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου τοὺς τρισσολαμπτήρας, Χριστοῦ πῆς Ἐκκλησίας.

Οὐ δίστομον μάχαιραν, ἢ χάρις ἀλλὰ τρίστομον, κατὰ τῶν πολεμίων αὐτῆς προβάλλεται· ἐν οὐρανοχάλκευτον ξίφος, τρισὶν αἰμαῖς κατεστομωμένον, αἰεὶ προμαχόμενον, τριλαμποῦς μιᾶς Θεότητος.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τοὺς κικοσμηκότας, Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν.

Υμῶν τὸ πολίτευμα, ἐν οὐρανοῖς ἦν Ἐνδοξοί, καὶ τὴν σάρκα φορούντων ἔτι τὴν ἄσπιλον· οὓς εἰλικρινῶς νῦν οἰκοῦντες, τοὺς ἐπὶ γῆς ἡμᾶς σρεφομένους, τὰ ἄνω πρεσβεύετε, καὶ φρονεῖν καὶ πραγματεύεσθαι.

Θεοτοκίον.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Στενεῖ με τὸ πλάτος σου, τῶν μεγαλείων Δέσποινα, καταπνίγον τὸν λόγον ὑπὸ πυκνότητος· καὶ μοι παραδόξως συμβαίνει, τὸ ἀπορεῖν ἐκ τῆς εὐπορίας· διὸ τὸν τοσοῦτόν σε, μεγαλύναντα δοξάζομεν.

Ἄλλος τῶν Ἀγίων. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τοὺς τῆς Παναγίας Τριάδος τρεῖς Ποιμένας.

Επλήρωσεν ἡ ἀρετὴ, καὶ τὰ πάντα τῆς δόξης ἐπλήρωσεν, ἄλλην ἡμῖν, αἴγλην ἀναλάμψασα τριλαμπῇ, ὡς ἐαυτῆς ἀπαύγασμα, τοὺς ἐπουρανίους μυσταγωγούς, διῶν ἐπὶ τὴν θείαν, ἐκείνης θεωρίαν, οἱ εὐσεβοῦντες ὁδηγούμεθα.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τοὺς ἐκ Τρισηλίου, Φωστῆρας τρεῖς μεγάλους.

Οὐκ ἔστι δευτερεῖον ἐν τοῖς τρισί· τὰ πρεσβεῖα γὰρ ἕκαστος φέρεται, πρῶτος δοκῶν, καὶ τοὺς ὁμοτίμους ὑπερνικῶν· ἐξοικειοῦται μᾶλλον δὲ, τὴν ἀλλήλων νίκην περιχαρῶς· οὐ χώρα γὰρ ἐνταῦθα, τῷ φθόνῳ παρρησίας, λυμαινομένῳ τὴν ὁμόνοιαν. Δόξα,

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τῆς τριουποστάτου, καὶ ἀδιαίρετου Θεότητος τὸ κράτος.

Πατέρας ἡ εὐσέβεια τῆς αὐτῆς, πρωτοτόκης υἱὸς ἀναδείξασα, τέκνα γεννᾷ, γνήσια καὶ ἁμώμα δι' αὐτῶν, τελειούμενα Πνεύματι, τῷ ζῶντι λαλήσαντι ἐν αὐτοῖς· καὶ σώζειν ἐξαιτεῖται, εἰς τέλος τὴν εἰρήνην, ἣν ἀπ' αὐτῶν ἐκληρονόμησε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τὴν τιμιωτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Υἱὸν Θεοῦ τοῦ ζῶντος ἢ τῶν σοφῶν, Διδασκάλων ἀκρότης ἐκήρυξε, τὸν σὸν Υἱόν, ἐξ ἀποκαλύψεως Πατρικῆς, οὐκ ἐκ σαρκὸς καὶ αἵματος, τοῦτο μνηθεῖσα Μητὴρ Θεοῦ· διό σε καὶ Παρθένον, διδάξασα Μητέρα, καὶ Θεοτόκον ἐμεγάλυνε.

Καταβασία.

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, πάντων τῶν Χριστιανῶν, σκίπε φρούρει φυλάττει, τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

» **Ε**ν νόμῳ σκιᾷ καὶ γράμματι, τύπον κα-
» τίδωμεν οἱ πιστοί· πᾶν ἄρσεν, τὸ τὴν
» μήτραν διανοῖγον, ἅγιον Θεῷ· διὸ πρωτότο-
» κον Λόγον, Πατὸς ἀνάρχου Υἱὸν, πρωτοτο-
» κούμενον Μητρὶ ἀπειράνδρῳ, μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τὰ τοῦ φωτὸς δοχεῖα, ταῖς φεγγοβόλους ἀ-
στραπαῖς, Βασίλειον νῦν τὸν Μέγαν, Γρη-
γόριον Θεολόγον, Χρυσόστομον Ἰωάννην, ἀνευ-
φημήσωμεν πάντες.

Ἑτερον, ὁμοιον.

Η ἐνιαία Θεότης, Πατὴρ Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦ-
μα, ταῖς Βασιλείου πρεσβείαις, Γρηγο-
ρίου καὶ Ἰωάννου, καὶ τῆς ἀγνῆς Θεοτόκου,
μὴ χωρισθεῖν σῆς δόξης.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Χρυσοπλοκάτατε πύργε, καὶ δωδεκάτειχε
πόλις, ἡλιοσταλάκτε θρόνε, καθέδρα τοῦ
Βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλαχεῖς
τὸν Δεσπότην;

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλ-
λομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος β'. Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι στεφανώσωμεν
τοὺς Διδασκάλους; τοὺς διηρημένους τοῖς
σώμασι, καὶ συνημμένους τῷ Πνεύματι, τοὺς
τῶν Θεοφόρων πρωτοστάτας. Τριάδος, τοὺς
ἰσαριθμούς καὶ Σεράποντας, φωστῆρας, τῆς
οἰκθρένης διαλάμποντας, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς
στύλους, οὓς στεφάνοις δόξης, ὡς νικήσαντας
στεφανοῖ, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἔχων τὸ
μέγα ἔλεος.

Ποίοις ὑμνωδιῶν κάλλεσιν, ἀναδήσωμεν τοὺς
Θεοφόρους; τοὺς οὐρανομύστας καὶ κή-
ρυκας, τῆς ὀρθοδοξίας ὑπάρχοντας· τῆς ἀκραι-
φνεστάτους Θεολόγους· τὸν μέγαν, ἱεροφάντορα
Βασίλειον· τὸν Σεῖον, καὶ Θεορρήμονα Γρηγό-
ριον· καὶ Ἰωάννην τὸν πάνυ, τὸν χρυσοῦν τὴν
γλῶτταν· οὓς ἐδόξασεν ἡ Τριάς, ἀξίως ὁ Κύ-
ριος, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις ἐγκωμιῶν ῥήμασιν, ἐπαινέσωμεν τοὺς
Ἱεράρχας; τοὺς ἰσαποσώλους ἐν χάριτι,
καὶ ὁμοτίμους χαρίσμασι· τοὺς τῆς ἀσεβείας
καταλύτας· σωτῆρας, καὶ ὁδηγοὺς λόγῳ καὶ
πράγματι· Ποιμένας, χριστομιμήτους διὰ πί-
στεως· τοὺς ἐπιγείους Ἀγγέλους, βροτοὺς οὐ-

ρανίους· οὓς ἐτίμησεν ὁ Χριστὸς, τῆς δόξης ὁ
Κύριος, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι, καταστέψωμεν
τὸν Χρυσολόγον, ἅμα Βασιλείῳ Γρηγό-
ριον; τὰ σεπτὰ δοχεῖα τοῦ Πνεύματος· τοὺς
στερροὺς τῆς πίστεως προμάχους· τοὺς στύ-
λους, τῆς Ἐκκλησίας, Πιστῶν στήριγμα· ἀ-
πάντων, ἀμαρτανόντων παραμύθιον· πηγὰς
βλυζούσας τὸ νᾶμα· ἐξ οὗ ἀρυόμενοι, ἡδυνόμε-
θα ταῖς ψυχαῖς, αἰτοῦντες συγχώρησιν, σφαλ-
μάτων καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος ὁ αὐτός.

Πρὸς τὸ, Σήμερον ὁ Χριστὸς.

Σήμερον αἱ ψυχαί, τῶν γηγενῶν ὑψοῦνται ἐκ
γῆινων. Σήμερον οὐράνιοι γίνονται, τῶν
Ἀγίων ἐν τῇ μνήμῃ· αἱ γὰρ πύλαι τῶν οὐρα-
νῶν ἐπαίρονται, καὶ ἡμῖν τὰ τῷ Δεσπότην γνω-
ρίζονται. Οἱ λόγοι τοῦ λόγους κηρύττῃσι, καὶ αἱ
γλῶσσαι τὰ θαύματα μέλπουσιν· ἡμεῖς δέ, πρὸς
τὸν Σωτῆρα βρωμεν· Δόξα σοι Χριστῷ τῷ Θεῷ·
τοῖς γὰρ Πιστοῖς εἰρήνη, διὰ τούτων ἐγεγόνει.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, ἐν τῷ Ναῷ προσφέρεται
ὡς βρέφος. Σήμερον ὑπὸ Νόμον γίνεται, ὁ
Μωσεῖ διδὼς τὸν Νόμον· τῶν Ἀγγέλων αἱ ἐρα-
τιαὶ τεθάμβηνται, ἐν ἀγκαλαῖς γηραιαῖς κατε-
χόμενον, τὸν συνέχοντα πάντα Σεώμεναι. Συ-
μεῶν εὐλαβείας πλησθεὶς καὶ χαρᾶς ἐβόας· Νῦν
ἀπολύεις με Σῶτερ, ἐκ τῆς ἐπικήρου ζωῆς πρὸς
τὴν ἀγήρω λῆξιν· εἶδον γὰρ σε καὶ εὐφράνθην.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδεται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά· καὶ ἐκ τῶν Κα-
νόνων τῶν Ἀγίων, Ὡδὴ γ' καὶ δ'.

Προκείμενον.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται.

Ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Ἑβραίους.

Ἀδελφοὶ πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν.

Ζῆτει Δεκεμβρίῳ, δ'. Ἀλληλουῖα.

Στίχ. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοί.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Ὑμεῖς
ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῆς ΛΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων καὶ Θαυματουργῶν
Ἀναργύρων, Κυρίου καὶ Ἰωάννου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5. καὶ
ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Αθληταὶ γενναιότατοι, ἰατροὶ θεοπρόβλη-
τοι, Κύριε Ἰωάννη τε μεγαλῶνυμοι· ὡς
τῶν Τυράννων ὠλέσατε, τὸ θράσος τὸ ἄθεον,
τοῦ νοός μου ἐκτροπαῖς, τυραννούσας με θραύ-
σατε, καὶ ἰάσασθε, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη,
καὶ μελλούσης, ἐκλυτρώσασθέ με δίκης, τὸν
Λυτρωτὴν ἱκετεύοντες.

Τοῦ συνέχοντος κλύδωνος, καὶ τῆς ζάλης τῶν
θλίψεων, τῆς ἐπερχομένης μοι καὶ τοῦ
σώματος, τῶν ὀδυνῶν με λυτρώσασθε, κηφίζον-
τες Ἅγιοι, πάντα πόνον τῆς ψυχῆς, ὁρατῶς
ἀοράτως τε, προσγινόμενον· ὅπως πίσκει καὶ
πόθῳ μακαρίζω, τὴν ὑμῶν σεπτήν δυάδα, ὑπὲρ
Τριάδος ἀθλήσασαν.

Ὡς ναοὶ χρηματίσαντες, τῷ Θεῷ ὠραιότατοι,
Κύριε Ἰωάννη τε τὸν ναὸν ὑμῶν, πηγὴν ἰά-
σεων δείκνυσθε· ἐν ᾧ με προσρέχοντα, ἀρρώστη-
ματος παντός, ἀπαλλάξατε Ἅγιοι, εἰρηνεύοντες,
τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου ἐπηρείαις, τοῦ ἐχθροῦ
ταραττομένην, καὶ τῇ κακίᾳ δουλεύουσιν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Δυὰς Μαρτύρων σήμερον ἀνέτειλεν ἡμῖν,
ταῖς ψυχικαῖς ἀλγηδόνας ἡμῶν θεραπεύ-
σα, Κύριε καὶ Ἰωάννης οἱ Θαυματουργοί· ὁ
μὲν γὰρ ἰσάγγελον ἀσπασάμενος ἄμιλλαν, τῷ
μονήρει βίῳ, μέχρι τέλους ἐνδιαπρέψας, αἷμα-
τι τοῦ Μαρτυρίου οἰκειοῦται τῷ Χριστῷ· ὁ δὲ,
στρατιωτικοῖς ἐνδιαπρέψας καταλόγοις, ταῖς ἑ-
ρανίαις στρατολογίαις συγκαταριθμεῖται. Διὸ
ἰάσεις νέμῃσι τοῖς ἐν πίστει τελῶσι τὴν μνήμην
αὐτῶν, πρεσβεύοντες ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Οἱ Μάρτυρές σε Κύριε.

Εγὼ εἰμι Πανάμωμε, δένδρον τὸ ἄκαρπον τῷ
Θεοῦ λόγου, καρπὸν σωτήριον μηδόλως
φέρον, καὶ δειλιῶ τὴν ἐκκοπὴν, μήπως εἰς τὸ
πῦρ βληθῶ τὸ ἄεθέστον· ὅθεν δυσωπῶ σε·
Τούτου ρῦσαί με, δείξασα καρποφόρον, Ἀχραν-
τε, τῷ Υἱῷ σου τῇ μεσιτείᾳ σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὁὕ φέρω Τέκνον βλέπειν σε, τὸν τὴν ἐγρή-
γορσιν πᾶσι διδόντα, ξύλῳ ὑπνώσαντα·

ὅπως τοῖς πάλαι, ἐν παραβάσει καρπῷ, ὑ-
πνῷ ὀλεθρίῳ ἀφυπνώσασι, θείαν καὶ σωτήριον
ἐγρήγορσιν παράσχῃ· ἡ Παρθένος, ἔλεγε θρη-
νωδοῦσα, ἣν μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου,
Δόξα, Ἦχος β'. Ἀνατολίου.

Δεῦτε τῶν Πιστῶν ὁ σύλλογος σήμερον, ὑ-
μνοῖς στέψωμεν, Κύρον σὺν τῷ Ἰωάννῃ,
τοὺς ἀροτῆρας τῆς χάριτος, καὶ δοτῆρας τῶν
αἰτούντων ἀφθονωτάτους· ποικιλοτρόπως γὰρ
πᾶσιν, ἀνεδείχθησαν ἰατροὶ παμφαεῖς· ὅθεν
καὶ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.
Σκέπη, καὶ ἀντίληψις ἡμῶν, τῶν Χριστια-
νῶν σὺ ὑπάρχεις, καὶ προσφυγὴ κραταιά,
Μήτηρ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἀλλὰ καὶ νῦν ὡς αἰεὶ,
τῇ ἀγρύπνῳ δεήσει σου, μὴ παύσῃ πρεσβεύειν,
σώζεσθαι τοὺς δούλους σου ἐκ περιστάσεως,
πάσης· σὲ γὰρ ἔχομεν σκέπην, θείαν μετὰ τὸν
Θεὸν πάντες, οἱ Χριστιανοὶ καὶ καταφύγιον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Βότρυν, τὸν παμπέπειρον Ἀγνὴν, ὃν ἀγεωρ-
γήτως ἐν μήτρᾳ ἐκυοφόρησας, ξύλῳ ὡς
ἑώρακας, τοῦτον κρεμάμενον, θρηνωδοῦσα ὡ-
λόλυζες, καὶ ἔκραζες· Τέκνον, γλεῦκος ἐναπό-
σταξον, δι' οὗ ἡ μέθη ἀρθῇ, πᾶσα τῶν παθῶν
εὐεργέτα, δι' ἐμοῦ τῆς σὲ τετοκυίας, σοῦ τὴν
εὐσπλαγχνίαν ἐνδεικνύμενος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. α'.

Τὰ θαύματα τῶν Ἀγίων σου Μαρτύρων,
τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῖν δωρησάμενος,
Χριστέ ὁ Θεός, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, βουλαῖς
Ἑθνῶν διασκέδασον, τῆς Βασιλείας τὰ σκῆπτρα
κραταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν,

Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων, εἰς 5.
Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τὸ κύριος κατὰ τῆς πλάνης εἴληψας, Κύριε
μακάριε, συναθλητὴν τῶν πόνων ἐσχηκώς,
Ἰωάννην τὸν ἐνδοξον· διὸ τρυφῆς τῆς κρείττο-
νος, ἐν οὐρανοῖς συναπολαύετε.

Στρατεῖαν πνευματικὴν ζωσάμενος, Κύριε
πανέντιμε, τὴν ἐπὶ γῆς στρατείαν τε λε-
πῶν, Ἰωάννη πανεύφημε, κατὰ Δαιμόνων ἤρα-
σθε, παρὰ Χριστοῦ τὰ νικητήρια.

Τῆς Θέκλης τὴν ἀρετὴν ζηλώσασαι, γυναῖ-
κες ἔνθεοι, παρθενικὴν ἰσάγγελον στολὴν,

εὐσεβῶς ἠμφιάσαντο· μαρτυρικῶ δὲ ἔρωτι, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀπεδύσαντο.

Θεοτοκίον.

Εἴ σοῦ κεχαριτωμένη Πάναγνε, ἡμῖν ἀνέτειλε, δικαιοσύνης ἥλιος Χριστὸς, καὶ φωτὶ κατελάμπρυνε, τοὺς καθημένους πρότερον, ἐν τοῖς τοῦ σκοτοῦς ὀχυρώμασιν.

ᾠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Σαρκίῳ τῷ ἀσθενεῖ, δυναμουμένῳ τοῖς Χριστοῦ πάθεσιν, οἱ εὐκλεεῖς Μάρτυρες, τὸν ἀνθρωποκτόνον κατέβαλον.

Τῶν πόνων σωματικῶς, τῆς ἀκηράτου δὲ τρυφῆς πνεύματι, οἱ τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρες, ἀντιλαμβανόμενοι ἔχαιρον.

Εἰ ῥῥώσθη τὸ ἀσθενές, τῆς γυναικείας τῷ Σταυρῷ φύσεως· τὸν δυσμενῆ δράκοντα, ὅθεν ἀνδρικῶς ἐτροπώσαντο.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν σοι τὸ Χαῖρε κραυγάζομεν. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
» **Χ**ριστέ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε,
» καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὰς χαμαιζήλεις ἡδονὰς συμπατῶντες, πρὸς μαρτυρίου Ἀθληταὶ θεῖον ὕψος, περιφανῶς ἐπήρθητε ἐν χάριτι, Κύρε Ἰωάννη τε, οἰκουμένης φωστῆρες· ὅθεν ἱκετεύομεν, σκοτασμοῦ ἀμαρτίας, καὶ νοσημάτων ρύσασθε ἡμᾶς, τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν ἱκετεύοντες.

Θεοτοκίον.

Μετὰ Θεὸν ἐπὶ τὴν σὴν Θεοτόκε, προσπεφυγῶς ὁ ταπεινὸς σκέπην θείαν, παρακαλῶ δεόμενος· Ἐλέησον Ἀγνή· ὅτι ὑπερῆράν μιν, κεφαλὴν ἀμαρτίαι, καὶ πτοῖμαι Δέσποινα, τὰς κολάσεις καὶ φρίττω· ἱκετηρίαν ποίησον Σεμνή, πρὸς τὸν Υἱόν σου, ἐκ τῶν ρύσθηναί με.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσά σε Χριστέ, Οἱ μοι! ποθεινότατε, Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱέ, θέλων σταυροῦσαι; Ὑμνῶ σε Μακρόθυμε.

ᾠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Η ἀνέσπερος τῆς χάριτος φωταυγία, τοῦ δυσμενοῦς κατέλυσε, φιλέσπερον πλάνην, τρυφῆς πολεμήτορας, φωστῆρας ἐκλάμποντας, Κύρον Ἰωάννην τε δείξασα.

Κατεβλήθησαν τῷ ἔρωτι τῆς Τριάδος, καὶ ὑπ' αὐτῆς οἱ Μάρτυρες σφοδρῶς ἐρῶσθέντες (*), Κύρος Ἰωάννης τε, ἐνώσει τῇ κρείττονι, ὄργανα Θεοῦ ἀνεδείχθησαν.

Ως σεπτὸν ὑμῶν τὸ τέμενος Θεραπεῖον, τῶν πονηρῶν πνευμάτων ἀπελαύνει τὴν λώβην, πᾶσί τε τοῖς κάμνουσιν, ἀήττητοι Μάρτυρες, χάριν ἀλεξίκακον δίδωσιν.

Θεοτοκίον.

Απειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὥφθης παρθενεύουσα πάλιν· ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστακτῶ κραυγάζομεν.

ᾠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὲ Σῶτερ ἡ δυὰς τῶν Μαρτύρων ἐπόθησε· σὺ Ἀγίε ἐν Ἀγίοις, Κύρῳ καὶ Ἰωάννῃ, ἀξίως ἀναπέπαυσαι.

Σὸν ἔργον Ἀγαθὲ, τοῦ ἐχθροῦ ἡ καθαίρεσις· σὺ Μάρτυρας εὐσεβείας, τῷ Σταυρῷ ἀπειργάσω, καὶ δόξῃ ἐστεφάνωσας.

Σὲ μόνον ἀγαπᾶν, ἀπτοήτῳ φρονήματι, ἀλείψαντες τὰς Παρθένους, Ἰωάννης καὶ Κύρος, ἀνδρείας ἀπειργάσαντο.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἀρράγες, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

ᾠδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Θύεσθαι, ὑπὲρ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες εἶλοντο, ἥπερ ἀλάστορι θύειν, πονηρόν τε Τύραννον ἀνθαιρεῖσθαι, τοῦ δι' οἴκτον, ὑπὲρ ἡμῶν τυθέντος ὡς πρόβατον.

Η ἄλγησαν, οἱ ἀφειδῶς τοὺς Μάρτυρας ξέοντες· τοῖς ξεομένοις δὲ βέλη, αἱ πληγαὶ νηπίων ἀπετελοῦντο, παραδόξως· ἐνευροῦντο τῷ θείῳ γὰρ Πνεύματι.

Κύριον, καὶ Βασιλέα πάσης τῆς κτίσεως, σὲ ὁμολόγησε πίστει, δυὰς ἡ ὁμόφων καὶ εὐαθλήτως, τοῖς ἀνόμοις, ἀντικατέστη μέχρι καὶ αἵματος.

Θανάτῳ, τὴν ἀθάνατον εὐκλειαν ἤραντο, Ἀθανασία ἡ Μάρτυς, σὺν τῇ Εὐδοξίᾳ καὶ Θεοδότῃ, καὶ τῇ θείᾳ, Θεοκτίστῃ τοῖς ταύτης βλαστήμασι.

Θεοτοκίον.

Κατάρτας, τῆς Προμήτορος Εὐᾶς τῷ τόκῳ σου, ἐλευθερούμεθα· σὺ γὰρ, τὸν Χριστὸν

(*) Τὸ ἐρῶσθέντες, οὐκ ἔστιν ἀμάρτημα, ἀλλὰ σύνθετον ἀπὸ τῆς Ἐν προθέσεως ἡγουν, ῥωσθέντες, καὶ ἐρῶσθέντες — ἐνδυναμωθέντες.

τεκούσα Παρθενομήτορ ἀντί ταύτης, τὴν εὐλογίαν πᾶσιν ἐπήγασας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εκ τῆς θείας χάριτος, τὴν δωρεάν τῶν θαύματων, εἰληφότες Ἅγιοι, θαυματουργεῖτε ἁπαύστως, ἅπαντα ἡμῶν τὰ πάθη, τῇ χειουργίᾳ, τέμνοντες τῇ ἀοράτῳ, Κύριε θεόφρον, σὺν τῷ θείῳ Ἰωάννῃ· ὑμεῖς γὰρ θεῖοι ἰατροὶ ὑπάρχετε.

Ὁ Οἶκος.

Εαυτοὺς τῷ Θεῷ ἀναθέμενοι Ἅγιοι, πᾶσαν πείραν δεινῶν δι' αὐτὸν ὑπεμείνατε, θανόντες προθύμως Μάρτυρες γενναῖοι· καὶ μετὰ τέλος, πᾶσι πηγάζετε τὰ θεῖα χαρίσματα, τοῖς ἐν ποικίλοις νόσοις ὑπάρχουσι, καὶ ὑπὸ πολλῶν ἐταζομένοις κακῶν, ὧν εἷς καὶ πρῶτος εἰμὶ ἐγὼ ὁ τάλας· τὸ σῶμα γὰρ καὶ τὴν ψυχὴν ὑπὸ τραυμάτων χαλεπῶν ὀδυνῶμαι, καὶ πίστει ὑμῖν βοῶ· Ἰάσασθέ με· ὑμεῖς γὰρ θεῖοι ἰατροὶ ὑπάρχετε.

Συναξάριον.

Τῇ ΛΑ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κύρου καὶ Ἰωάννου· καὶ τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Ἀθανασίας, καὶ τῶν τριῶν αὐτῆς συγατέρων καὶ παρθένων, Θεοδότης, Θεοκτίστης, καὶ Εὐδοξίας.

Στίχοι.

Κύρῳ συναθλῶν Ἰωάννης πρὸς ξίφος,
Συνθαυματουργεῖ καὶ μετὰ ξίφος Κύρῳ.

Μήτηρ ἀρίστη, καὶ τριάς συγατέρων,
Πόθῳ Πατρὸς θνήσκουσι τοῦ πάντων ξίφει.

Κύρον Ἰωάννην τε τάμον πρώτη τριακοστῇ.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Κύρος καὶ Ἰωάννης, ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως· ὁ μὲν Κύρος, ἐκ τῆς Ἀλεξανδρίων πόλεως, ὁ δὲ Ἰωάννης, ἐξ Ἐδέσσης. Διὰ τὸν ἐπικρατοῦντα οὖν διωγμὸν, καὶ τοὺς Χριστιανούς ἐκπορεύοντα, τὸν πρὸς τὴν Ἀραβίαν τόπον θαλάσσιον καταλαβὼν ὁ Κύρος, καὶ τὸ μοναχικὸν ἀμφιασάμενος σχῆμα, ἐν αὐτῷ κατοικεῖ. Ὁ δὲ Ἰωάννης, ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις γενόμενος, περὶ τῶν θαυματουργιῶν τοῦ Ἁγίου Κύρου ἀκούσας (καὶ γὰρ ἦν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐξιώμενος)· παρεγένετο εἰς Ἀλεξανδρείαν, καθεῖθεν κατὰ φύμην, ἐνθα διέτριβεν, ἀπειθῶν, συνῆν μετ' αὐτοῦ.

Συλληφθείσης δὲ γυναικὸς τινος, οὕτω καλεμένης Ἀθανασίας, μετὰ καὶ τῶν τριῶν αὐτῆς συγατέρων, Θεοδό-

της, Θεοκτίστης, καὶ Εὐδοξίας, ὑπὲρ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως, καὶ μελλουσῶν παρίστασθαι τῷ δικάζοντι, δείσαντες οἱ Ἅγιοι μὴ τι πάθωσιν, οἷα πάσχειν γυναῖκας εἰκός, τοῦ ἀγῶνος τὸ μέγεθος καταπτίξασαι, παραγενόμενοι ἐθαρροποῖουν αὐτάς, καὶ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ὑπήλειπον. Συγκατασχεθέντες οὖν καὶ οὗτοι, καὶ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, Θεὸν ἀληθινὸν ὄντα, ὁμολογήσαντες, καὶ αἰκισμοῖς ὑποβληθέντες πολλοῖς, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν, ἅμα ταῖς ῥηθείαις γυναιξί. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρίῳ αὐτῶν, τῷ ἔντι ἐν τοῖς Φωρακίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Οὐϊκτωρίνου, Οὐϊκτωρος, Νικηφόρου, Κλαυδίου, Διοδώρου, Σαραπίνου καὶ Παπίας τῶν ἐν Κορίνθῳ.

Στίχ. Ὀλμῳ μέλη τρεῖς συντριβέντες γεννάδαι,
Ὡφθησαν οἱ τρεῖς σώματος Χριστοῦ μέλη.

Καλὴν ἀπαρχὴν Κλαύδιος τῷ Κυρίῳ,
Ἐκ σώματος δίδωσι χεῖρας καὶ πόδας.

Ἐν τῇ καμίνῳ καὶ τὸ τοῦ πόνῳ στέφος·
Εἴσελθε, Διόδωρε Μάρτυς, καὶ στέφου.

Εἰ τοῦ ξίφους στέρξω σε τῷ φόβῳ βίε,
Καὶ πῶς Θεὸς σέρξει με τὸν Σαραπῖνον;

Λοῦσαι θαλάσσης πικρὰ λυτρά Παπία,
Καὶ τῇ γλυκασμῇ τῆς ἄνω τρυφῆς τύχης.

Οὗτοι, ἐπὶ Δεκίου τοῦ Βασιλέως, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν συσχεθέντες, καὶ ἀχθέντες Τερτίῳ τῷ Ἀνθυπάτῳ, ἐν Κορίνθῳ τὴν ἀρχὴν τῆς Ἑλλάδος διέποντι (ἐκ Κορίνθου γὰρ ὤρμηντο οἱ Ἅγιοι), μετὰ πλείστας αἰκίας καὶ ἀνυποίστης, διαφόρους ἐδέξαντο τελευτάς. Οὐϊκτωρίνος γὰρ, καὶ Οὐϊκτωρ, καὶ Νικηφόρος, ἐν ὀλμῳ βληθέντες, ἀπὶ δώκαν τὰς ψυχάς. Ὁ δὲ Κλαύδιος, τμηθεὶς χεῖρας καὶ πόδας τοῦ βίου μετέστη. Ὁ δὲ Διόδωρος τὸ διὰ πυρὸς ἐδέξατο τέλος. Σαραπῖνος δὲ τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη. Ὁ δὲ Παπίας καταποντισθεὶς διήνυσεν τὸ μαρτύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Τρυφαίνης.

Στίχ. Ταῦρος Τρύφαινα, σοῦ τρυφᾷ τὸ σαρκίον,
Καὶ πρὸς τρυφᾶς πέμπει σε τὰς ἀκηράτους.

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως Κυζίκου, τῆς ἐν τῷ Ἑλλησπόντῳ κειμένης, θυγάτηρ Ἀναστασίου τινὸς Συγκλητικῆς, καὶ μητρὸς Σωκρατίας Χριστιανῆς. Κατέστη δὲ εἰς τὸ Μαρτύριον, οὐχ ὑφ' ἐτέρων ἀχθεῖσα, ἀλλ' αὐτὴ ἐαυτὴν προσενέγκασα. Διεχλεύαζε γὰρ τὰ αἰσχρὰ καὶ διέσυρεν, οἷς τοὺς θεοὺς αὐτῶν οἱ ἄφρονες τιμῶντες ὦντο, καὶ ἀποστήναι τῶν ματαίων ἐδίδασκε, καὶ ἐπιστροφὴν ἐκ Θεοῦ πεμφθῆναι ἐπηύχετο. Ὅθεν, προστάξαντος Καίσαρος Ἡγεμόνος, ἐν καμίνῳ ἐμβάλλεται. Ρυσθεῖσα δὲ παραδόξως ἐκείθεν, ἐπὶ μετώρου κρεμάται· καὶ ἀπορρίψαι, τοῖς ὑποκειμένοις ἡλοῖς ἐμπίρεται. Εἶτα θηρίοις ἀφίεται· καὶ τὰ μὲν ἄλλα τῶν θηρίων ταύτης οὐχ ᾔψαντο· εἰς δὲ ὕστερον πελάσας ταῦρος, καὶ διακερατίσας, διέσχισε ταύτην, ἐνθα προσέβαλε. Λέγεται δὲ, ἐνῷ τὸ αἷμα αὐτῆς ἐρρύνη, προελθεῖν πηγὴν ὕδατος διειδυῖς· ἐξ οὗ αἱ μετὰ τὸ τεκεῖν ἀποροῦσαι γάλακτος, εἴτε ἄνθρωποι εἴεν, εἴτε κτήνη, ἀρρύνονται καὶ μετέχουσιν, εὐθὺς τοῖς νεογνοῖς τὸ γάλα προχέουσι.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ταλαντεύσαντες, ὡς ἐν ῥοπῇ ζυγοῦ τὸ φρόνημα, βάρει τῆς ἀχράντου δόξης οἱ Ἀθληταί, ἀνυψούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Οὐκ ἀγνοοῦντες, τοῦ ἀντιπάλου τὰ νοήματα, πᾶσαν αἰκισμῶν ἰδέαν καὶ θωπειῶν, ἀποπτύσαντες οἱ Μάρτυρες, Εὐλογημένος εἶ, ἀνεβόων τῆς δόξης ὁ Κύριος.

Τῇ καρτερίᾳ, τῶν ἀληθδόνων στεφανούμενοι, Κύριος, Ἰωάννης ὄντως οἱ λατρευταί, τῆς Τριάδος ἀνεκραύγαζον· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε. Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκηνώμα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ, ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις Πανάμωμε.

Ὡδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Πρὸς ἄρνησιν μὲν οἱ ἀσεβεῖς, τοῦ φύσει ὄντος Θεοῦ, ἐξεκαλῆντο δεινῶς· ἀλλ' οἱ ἀήττητοι Μάρτυρες, διὰ κτίσεως ὑπέφαινον, τὸν τοῦ παντός Δημιουργὸν ὄντα κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Λυσσῶντες τῇ πλάνῃ ἐμμανῶς, οἱ τὰ ἐπίγεια, φρονοῦντες Τύραννοι, τοὺς τὸ πολίτευμα ἔχοντας, ἐν ὑψίστοις ἀκατάλυτον, διὰ θανάτου πρὸς ζωὴν, ὠθουν κραυγάζοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Αμήτωρ ὁ Λόγος ἐκ Πατρὸς, ὑπάρχων πρότερον, ἀπάτωρ γέγονεν, ἐκ σοῦ τὸ δεύτερον Πάναγνε, σαρκωθεὶς ὁ πρὶν ἀσώματος, δι' εὐσπλαγχνίαν βεβηθεὶς, σῶσαι τὴν ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβεῖς ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Υπήκοος μέχρι θανάτου, ἡ ξυνωρίς τῶν ἀητήτων, ὦφθη Ἰωάννου καὶ Κυρίου, τοῖς τοῦ

Δεσπότης θείοις προσταύμασι· διὸ χερσὶ τοῦ Κτίσαντος, ταῖς ἑαυτῶν ψυχαῖς παρέθεντο.

Φωστῆρες ἐκλάμπουσι δύνω, ταῖς τῶν θαυμάτων λαμπηδόνας, κρήνης ἐκ μιᾶς φωτοφόρου, τοῖς ἀσθενοῦσιν ἀπαρυόμενοι, τῆς ἀκηράτου χάριτος· οὕς ἐπαξίως μεγαλύνομεν. Τριαδικόν.

Μονάδα μὲν θείας οὐσίας, ἀλλ' ὑποστάσεων Τριάδα, ἡ τῶν ἀηττήτων Μαρτύρων, δυαὶς ἀνδρείως ἐθεολόγησε· τὸν σαρκωθέντα Λόγον δέ, ἓνα Χριστὸν ἐν δύνῳ φύσει.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαι με Χριστέ ὅταν ἔλθῃς, κρῖναι τὸν κόσμον μετὰ δόξης· λῦσον τὴν ἀχλὺν τῶν παθῶν με, ταῖς ἱεσίσαις τῆς κυήσάσης σε, καὶ τῶν σεπτῶν Μαρτύρων σε, ὡς ἀγαθὸς καὶ πολυέλεος. Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθέने, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, » Χριστὸς συνάψας ταῖς διεστώσας φύσεις· διὸ » ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Τῶν Ἀναργύρων ἔξαρχοι, καὶ ἀστέρες οἱ θεῖοι, τῆς αἰκουμένης ὦφθητε, Μάρτυρες θεοφόροι, ὡς πρόμαχοι ἀληθείας· ἐκ Θεοῦ γὰρ λαβόντες, τὸ συμπαθὲς πανεύφημοι, μυστικῶς χειρουργεῖτε, πάθη ψυχῶν, καὶ σωμάτων· ὅθεν τὴν φωτοφόρον, μνήμην ἡμῶν γεραίρομεν, Κύρε καὶ Ἰωάννη.

Ἔτερον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Θαυματουργοὶ φωστῆρες, Κύρε σὺν τῷ Ἰωάννῃ, ταῖς ψυχικαῖς ἡμῶν νόσους, καὶ τῶν σωμάτων ἰᾶσθε, παρὰ Κυρίου λαβόντες, τὴν χάριν τῶν ἱαμάτων.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Σὲ προσασίαν πάντες, ἔχομεν οἱ ἁμαρτωλοὶ, πανύμνητε Θεοτόκε· σὺ εὐδιάλλακτον ἡμῖν, ἀπέργασαι τὸν Υἱόν σου, Θεοχαρίτωτε Κόρη. Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τὴν δυάδα τιμήσωμεν, τῶν Μαρτύρων ἐν ἁσμασι, τῆς Τριάδος ἔχουσιν τὴν λαμπρότητα· τοὺς θεμελίους τῆς Πίστεως, τὰ ἀνθητὰ πνέοντα, τὴν ὁσμὴν τὴν ἀληθῆ, τῆς Θεοῦ ἐπιγνώσεως, Κύρον ἅπαντες, καὶ σὺν τούτῳ τὸν μέγαν Ἰωάννην, ὡς πρεσβεύοντα ἀπαύστως, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Φιλάνθρωπον. Δίς.

Γατροὶ ἀνεδείχθητε, ἀσθενούντων Μακάριοι, καὶ φωστῆρες ἄδυτοι διὰ Πίστεως· ὁμολο-

γίας συνήγοροι, Μαρτύρων συμμετοχοί, τῆς σε-
φάνους ἀληθῶς, τοὺς τῆς νίκης δεξάμενοι. Κύρε
ἐνδοξε, καὶ σοφὲ Ἰωάννη ἀσιγήτως, δυσωπεῖτε
τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν Παμμακάριστοι.

Συγχορεύουσι σήμερον, αἱ Χριστοῦ καλλιπάρ-
θENOI, τοῖς δυσὶ θεόφροσι θείοις Μάρτυ-
σι· καὶ τῆς αὐτῶν ὡς μετέχουσai, δόξης καὶ
λαμπρότητος, τὸν κρατύναντα αὐταῖς, σὺν αὐ-
τοῖς μεγαλύνουσι, καὶ πρεσβεύουσιν, ἐκ φθο-
ρᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει
ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην αὐτῶν.

Δόξα, Ἦχος δ΄.

Α΄ ξιεπαίνοις ἄσμασι, πιστοὶ μεγαλύνωμεν,
Κύρον καὶ Ἰωάννην, τοὺς ἐν πνεύματι ὁ-
μαίμονας, καὶ κατὰ σάρκα ἀδελφόφρονας, σὺν
αὐτοῖς καὶ τὴν γενναίαν Ἀθανασίαν ἐγκωμιά-
ζοντες, καὶ τὰ βλαστήματα αὐτῆς, Θεοδότην
Εὐδοξίαν καὶ Θεοκτίστην, τὰς ἀθληφόρους καὶ
καλλιπαρθένους· αἰτοῦντας Χριστὸν, ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Οὐκ ἀποκρύπτω ὁ τάλας τὰ δεινὰ μου· ὅτι
πάντα κέκτημαι, ἅπερ μισεῖ ὁ Θεός, σάρ-
κα μολύνas καὶ πνεῦμά μου, καὶ νοῦν ἐννοίais,

τοῖς ἀθεμίτοις ἔργοις καὶ λόγοις αἰσχροῖς· γλώσ-
ση κατακρίνων τε τοὺς ἁμαρτάνοντας, αὐτὸς
τὰ χεῖρῳ ἐργάζομαι. Θεογεννήτορ, τούτων μοι
δίδου πάντων διόρθωσιν· ἵνα ἐκνήψας τῆς κα-
κίης μου, συνηθείας προσπέσω καὶ κλαύσωμαι,
ἃ δεινὰ εἰργασάμην, τῆς ζωῆς μου τὸ ὑπόλοιπον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ καθορῶσα, ἐν ξύλῳ
κρεμάμενον, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν, τὸν
ἐφ' ὕδατων κρεμάσαντα, τὴν γῆν ἀσχέτως, καὶ
πᾶσαν κτίσιν δημιουργήσαντα· καὶ γὰρ ἀνα-
στήσομαι, καὶ δοξασθήσομαι, καὶ τὰ τοῦ Ἀδου
βασίλεια, συντρίψω σθένει, καὶ ἀφανίσω τούτῃ
τὴν δύναμιν, καὶ τοὺς δεσμίους ἐκλυτρώσομαι,
τῆς αὐτῆς κακουργίας ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ Πα-
τρί τῷ ἰδίῳ, προσαγάγω (*) ὡς φιάνθρωπος.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,

ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τυπικά· καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, Ὡδὴ γ΄. καὶ δ΄.

(*) Τὸ, προσαγάγω, διορθοῦσι τινὲς εἰς τὸ, προσκο-
μίσω, ἵνα συμφωνήσῃ δῆθεν πρὸς τὰς ἀνωτέρω μέλλοντας·
ἀλλ' ὁ Ἀόριστος τῆς Ὑποτακτικῆς λαμβάνεται (λέγουσιν οἱ
Γραμματικοὶ) καὶ εἰς μελλοντικὴν σημασίαν, οὐ μόνον
μετὰ τῶν ἀποφατικῶν μορίων, ἀλλὰ καὶ ἀπλῶς.

Τ Ε Λ Ο Σ .

FEB 17 1938

